

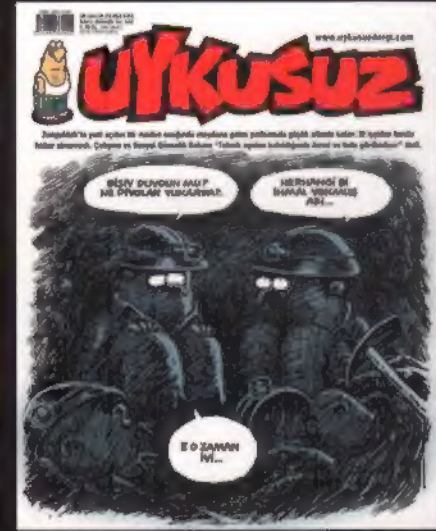
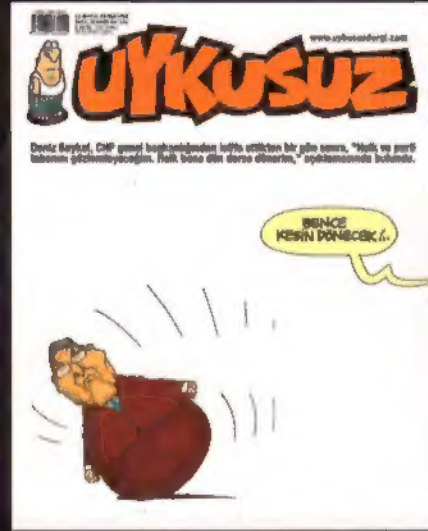
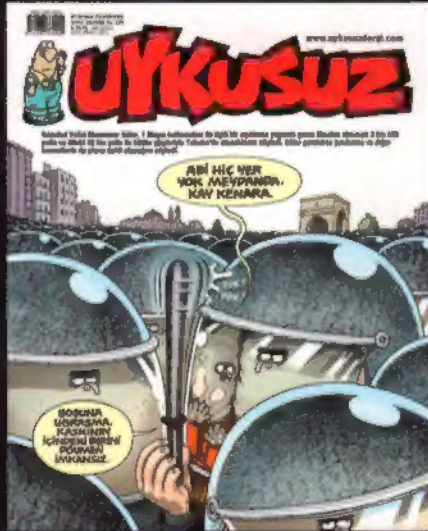
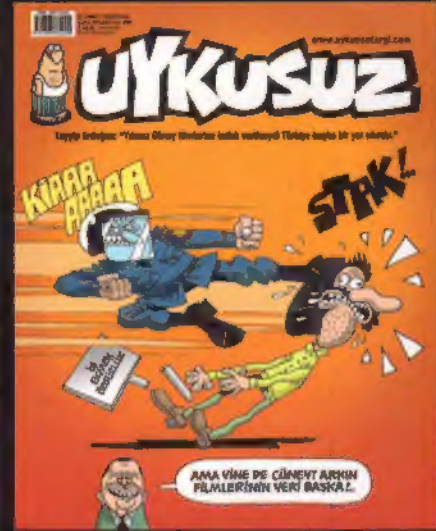
Uykusuz

11

CİLT 11 • MART'10-MAYIS'10 • SAYI 131-143

Aksamsefası

UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Akşamsefası

4 MART PERŞEMBE
SAYI: 2010/10 No: 131
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

ÇIKARTMALAR
DERGİNİZİN
İÇİNDE!

Recep Tayyip Erdoğan, gazete patronlarına seslenerek hükümeti eleştiren köşe yazarlarının işten çıkarılmasını istedi: "Köşende yazı yazanın maaşını sen veriyorsun, yarın feryat etmeye geldiğin zaman feryat etmeye hakkın yok!"

BAŞBAKANIM
VAZI YAZICAM DA TUŞ
ALABİLİR MİYİM... SİZDE
DİYE DUYDUM TUŞLAR.

NE
LAZIM?

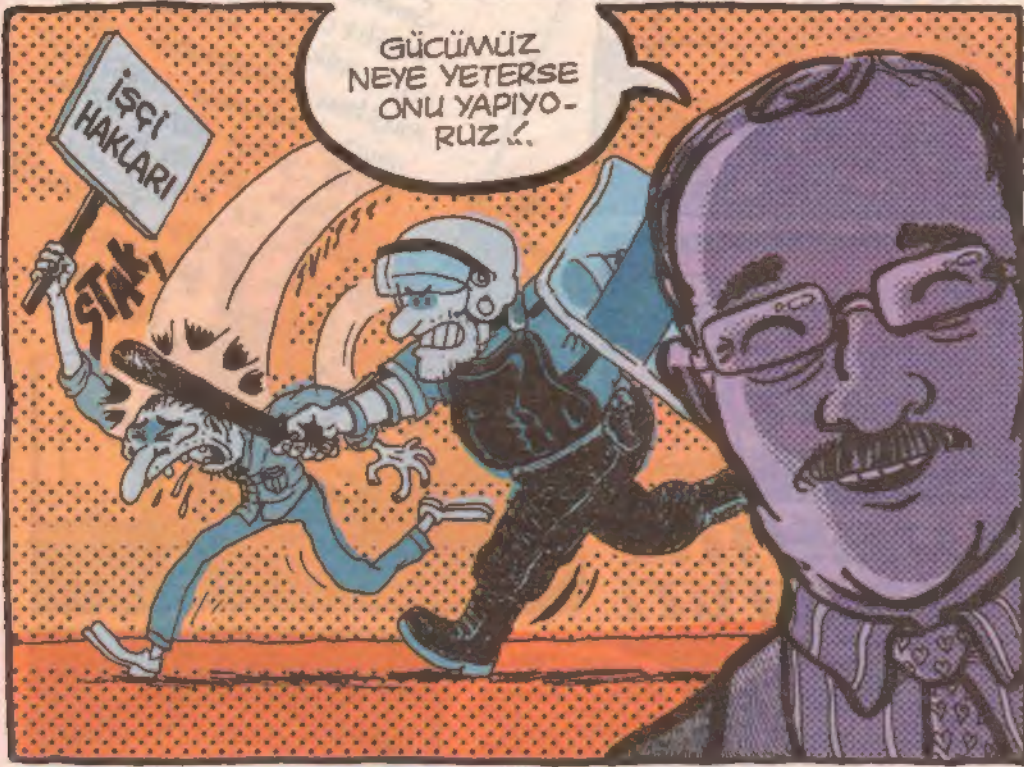
GÖNLÜNÜZ.
DEN NE
KOPARSA...

AKŞİNCİSİ

UYKUSUZ

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dincer, "Devletin gücü madenleri denetlemeye yetmiyor," dedi.

Enerji Bakanı Taner Yıldız, Dursunbey'deki maden faciasında ölen işçilerin ailelerine 10'ar bin lira tazminat ödeyeceklerini açıkladı.

KAÇ YIL OLDU?

- Bülent Arıncı, Moskova ziyareti sırasında Lenin için, "Kendisini öldürmek çok güzel," diyeli 4 yıl...
- Hiçbir daveti kaçırmayan modacı Siren Ertan, bir derginin şaka niyetiyle gönderdiği "Tanganika Cumhuriyeti Naip Kralı'nın taç giymesi şerefine düzenlenen balo" daveti için olmayan bir ülkenin şerefine tam saatinde Swissotel'de hazır olalı 10 yıl...
- Saadettin Teksoy, "Kutuplarda namaz kılınmaz" mazeretini

yıkmak için Kuzey Kutbu'na giderek, alnını soğuk buza tam deşirmeden namaz kılalı 13 yıl...

● Tansu Çiller, seçimleri kazanmak için "Herkese iki anahtar" vaadinde bulunalı 15 yıl...

● Tansu Çiller'in eşi Özer Uğuran Çiller, "Mutluluğun Dört Anahtarı" başlıklı bir makaleyle

İlköğretim Türkçe ders kitaplarına gireli 15 yıl...

● Çinli şair Li Po, iyice alkol alıp sandalla açıldığı bir gece ayın sudaki yansımaları kucaklamak isterken boğularak öleli tam 762 yıl olmuş...

Balıkesir Dursunbey'de 4 yıl önce 17 işçinin öldüğü madende meydana gelen patlamada şimdi de 13 işçi öldü.

Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Selma Aliye Kavaf, "muhafazakâr aile yapımızın" korunması için dizilere sansür uygulamakla görevli "Ebeveyn İzleme Kurulu" oluşturulmasına karar verdi.

Yargıyı etkisiz hale getirmek isteyen Tayyip Erdoğan "Parti kapatmasına meclis karar versin" dedi.

ARKADAŞLARLA OTURDUK KONUŞTUK... BUNDAN BÖYLE OSCAR ÖDÜLERİNİ DE MECLİS AÇIKLIYOR...

TAKLA

"Esra Ceyhan'ın programında, 1997'de söylediğim bir söz vardır. **Esra Ceyhan yaşıyor, gidin sorun.** 'Buradan devlete sesleniyorum; elinizi ayağınızı öpeyim PKK sorunu ile Kürt sorununu karıştırmayın. Her Kürt bölücü değildir. Bu süreçten mağdur olan vatandaşlarımıza devlet sahip çıksın,' dedim canlı yayında. 15 gün geçmedi, Susurluk kazası gibi kaza yaptım ben. Çünkü sisteme çomak soktum. Bunu da ilk defa söylüyorum. Haliç köprüsünde 50 takla attık..."

HAYATTAN KESİP YAPIS-TIRMAHI ÖĞRENDİM...

Nazlı Ilıcak, "Mevlana'dan" başlığıyla bir okuyucusunun gönderdiği sözleri aynen köşesine koydu. Ama ne yazık ki, o güzel sözler Mevlana'ya değil, Esquire dergisinin "Hayattan ne öğrendiniz?" sorusuna maddeler halinde cevap veren Can Dündar'a aitti.

Nihat Doğan

BUDİZM YAYILIYOR...

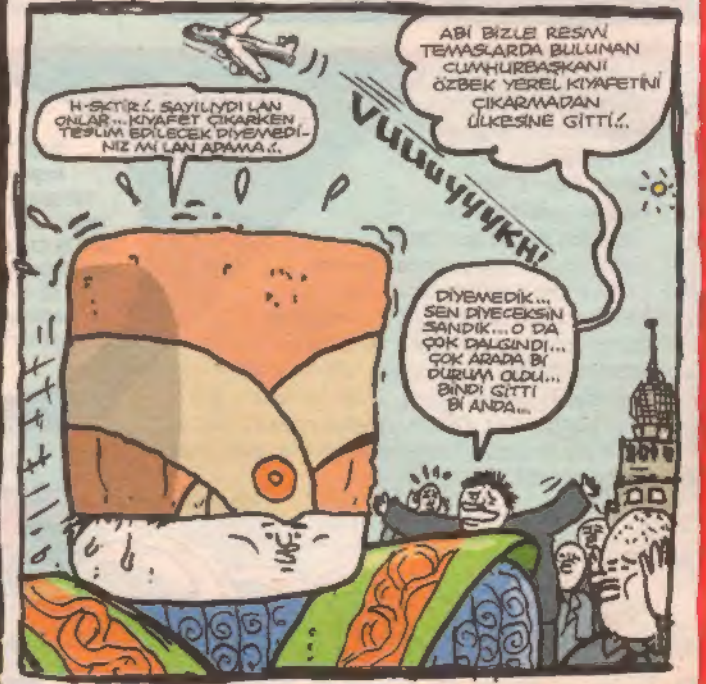
TİBET'İN RUHANİ LİDERİ DALAY LAMA TWITTER'DA HESAP AÇTI. DALAY LAMA 24 SAAT İÇİNDE 60 BİN KİŞİ TARAFINDAN İZLENDİ.

• umut sarıkaya •

İŞİM DEYİM GÜCÜM DEYİM

SON

Böcek Kafası

"Dünya benim rızkımdır
Halkı benim halkımdır"
Yunus Emre

- Ne darbe, ne deprem... Türk için asıl felaket: "Çaya yeni su çektim!"
- "One minute" da dil, bi saniye Sayın Erdoğan; köşe yazarının ekmeğiyle oynamak, patrona şikâyet etmek, hoşunuza gitmeyen fikirlerden güç kullanarak kurtulmaya çalışmak ne müslümanlığa şığar, ne de politikaya. Siz yasaklayınca o fikirler yok mu olacak? Düşünce yüzünden çile çekmeyi öğrenmiş olmanız gerekir, hani nerede okuduğu şlr yüzünden hapis yatan mazlum Kasımpaşı? Yancı danışmanlar, yalaka rehberler, her devrin soytarıları sizi bu hale getirebildi ha. Gazete kapatıp yazarı hapse yollayan darbeciler siyasi güç kullanırlardı, siz bu zorbalığın ekonomik versiyonu olmayı içinize nasıl sindirebiliyorsunuz? Eleştiriyi cevap verilir, insanın zihni ve görüşü vardır, eleştiri yasaklanmaz. Demek ki İmam Hatip'te değil, Kuleli'de okumuş olsaydınız, darbe planları yapanlardan biri de siz olacaktınız!..
- Hükümet, yeni anayasadan ziyade yasanın anasıyla ilgileniyor!..
- Yöremize altın aramaya gelen tip: Altıncı Yabancı!..
- Saraybosna'da nargile kahvesine gittiydik, üç kişi. Nargileler geldi, sedirlere oturup ve minderlere yaslanıp çekmeye başladık. Sonra bi çift geldi, onlar da nargile söyledi ve daha nargile gelmeden öpüşüp okşasmaya başladılar. Sonra dört tane genç erkek geldi, ayrı bi köşede ölçülü ergen muhabbeti yapakoydular. Ve daha sonra da, iki türbanlı kız geldiler, nargilelerini söyleyip ateşi şevkle üflədiler, marpuçtan gene şevkle çektiler. Şen oldu oralar! Biz varız, öpüşen çift var, türbanlı arkadaşlar var, guruh halinde gezen 'oglanlar' var. 'N'oluyo, bu bir nedir' dedim içimden, böyle bir sentez mi olur? Böyle bir çeşitliliği 'anbean' yaşamak varken, savaş niye? Farklılıkların 'dadını' çıkarmaya doyduk mu ki, birbirimizin canına kastediyoruz? Emperyalist o.ç.'ler olmasa, ne şahane bir hayat. Biz bu aleme aynı olmaya değil, eşit olmaya geldik!..
- Azaldı ve bitti: "Oldu, gözlerim doldu!" (Merve Çetin)
- Tarkan, rahat ol. Tarkan, yakalandın ve muck muck! Tarkan, koka bitkisini sen yapmadın ki, zaten vardı! Senden önce de vardı, senden sonra da olacak. Uyuşuyosun ceza, uyarılıyosun ceza,

ölmeden uyuyalım mı mütemadiyen?! (Mütemadiyen: Sürekli, bkz. Orhan Ayhan!) Tarkan, sen sesini kuru. Kâğıt, kalem iste, bir kısmı şarkıya dönüşecek şiirler yaz. Devlet yokken tabiat gene vardı; devlet biter, gene tabiat kalır. Sen Tarkan'ın, öyle kal; kalanına ben konuşayım: Akıl kurt!..

• "Sevil" diye isim var. Emir kipiyle sevilmeni istiyor, senin elindeymiş gibi. Sanırım bi temenni...

• Lefkoşa'da gösteri yaptım, Kıbrıs şahane bir ada. Fransa, İngiltere, vesaire Kuzey Kıbrıs'ı tanımıyor. E, tanıma, sen beni tanımayınca benim oksijenim mi azalıyor? Hülya Avcı da Ruhi Su'yu tanımıyor! Nil, Neşet Ertaş'ı tanımadı diye üstat, detone mi oluyor, repertuarı mı azalıyor?! New York yokken Girne ve İstanbul vardı zaten lan! Tanımasan n'olur a görgüsüz ya da sonradan görme!

• Kesinlikle Bitsin: Arkadaşlar yerine "Arka taşaklar" demek...

• Birkaç yıl önce, üç arkadaş, Amsterdam'a gittiydik. Güzel şehir, bin türlü özgürlüğün ilk denendiği bir liberal merkez. ("Rembrandt" adlı filmde öğrendim ki, siyahi insanlara ilk serbest dolaşım hakkı da gene bu şehirde verilmiş. Dahi

ressamin hayatını merak edenlere, bu filmi ısrakış tavrıyla tavsiye ederim, bulun, seyredin.) Bi gün, alışveriş yaptık, Muhammed Ali'li bi tişört aldım ve hemen de giydim. Sonra diğer iki arkadaş, ömrümce adım atmadığım bi teknoloji mağazasına girince, dışarda durup dondurmamı yalayarak onları beklemeye koyuldum. O sırada üç tane ergen siyah çevremi sarıp bişeyler dediler. Belalı gibilerdi. Hemen montumu açıp, Muhammed Ali'yi gösterdim onlara ve "İstanbul'danım" ben dedim, İngilizce. Böylece yırttım, tokalaşıp gittiler, hatta bi tanesi "Dikkat et adamım" dedi filimlerdeki gibi gene İngilizce. Hefal sana Muhammed Ali!..

• Vedat'ın vefat'a benzerliği, yıllar yılı inceden kıldandırmıştı beni!..

• "Durduramazsın" yazdım, hakikaten de durduramamışlar: Çok obeze "Morbid obez" adını vermişler, süründüren şişmanlık anlamında. Pes yav! (Bilgi: Kenan Bek)

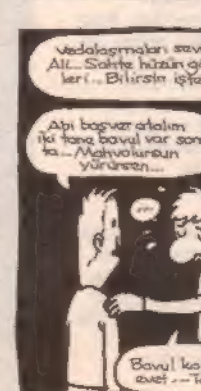
• Babıali'de yazar olmuş insanım, kemik; İkitelli benim için kırıkdak doku!..

• Kurduğu devletin adında "Sosyalist" yazanı gördük, peki hiç resmi isminde "Kapitalist" olan devlet var mı? "Garip, dertli, mazlum" lakaplı çok halk şairi var, hiç "Zalim" kod adlı var mı? Peki peki, erkek, beyaz ve heteroseksüelsen, katılacağın bir teşkilat var mı? Efenim?!

• Patrondan daha aşağılık: Patronun yalakası!

• Tüm vaka, 'boş vakit' hafız! Sömürücüye kalsa, hep ona çalışalım. Amma bizim aşka, sekse, yogaya, edebiyata, denize, vapura, trene, çocukları seyretmeye ve namaza ve oruca ihtiyacımız var. Bizim boş vakte ihtiyacımız var patronun ve yalakalarının da paraya. Bana çok güvenme patron, grev var!

• NTV gece haberlerinin hastasıyım. (Gülaydı galiba!)

Aksamsetasi

ben alpayalpay erdem

• Merhaba.

• Diyelim çok sevdiğin bir arkadaşının vesikalık fotoğrafına bakıyosun. **Canım benim** diyosun, **ay ne tatlı falan** diyosun. Daha soora arkadaşınla aran bozuluyo, bi kötülüğü dokunuyo sana. Aynı fotoğrafa bakıp, **orr.sspu çocuğu** diyosun ya ağzından tükürükler saça saça, sinirden suratın kızara kızara, çok acayip bi'şey diil mi bu ya. Fotoğraf aynı fotoğraf, kaş göz aynı, duruş aynı, fakat fikirlerin çok başka. Komik gibi bence bu. Bence en azından küfür edilceksé başka bir fotoğraf bulup ona küfredmeli. Başka bir fotoğraf yoksa en azından fotoğrafı biraz bozmakta yarar var. Ne biliyim ucundan biraz yakmakta, işte bıyık falan çizmekte yarar var. Bilmiyorum ben böyle düşünüyorum. Bir de, makasla kesilmiş fotoğraflarda sevgilinin omzuna uzanan o kol da ne işkillendiricidir yarabbiim. İnsan o kolun kime ait olduğunu düşündükçe çileli olur. O kolun geri kalanı nasıl bi'şeydi, benden yakışıklı mıydı, böyle boylu poslu muydu falan diye düşündükçe insan üzülür. Çok üzülür. Yapmayın. Sevgililer bunu yapmayın. Bütününü ile yok edin o fotoları lütfen. Yeni sevgiliye eski sevgiliyi merak ettirtmeyin, düşündürmeyin. Yapmayın etmeyin. Zulmün de bir kararı olur, bir izanı olur. Lütfen ama.

• Bütün peynirler aynı hızla küfleniyordu, birinciliği beyaz peynir'e verdiler. En çok da beyaz peynir'den tiksindiler. Eski kaşar'a yakıştı bile inceden küflenmek. Örgü peyniri ise dünyanın bu en büyük haksızlığının tam ortasıydı.

• Bir bar açıcım, damsız girilcek ama damsız çıkılmıycak. Damsız çıkmakta direten olursa çok pis dövülülecek. Hayalim budur.

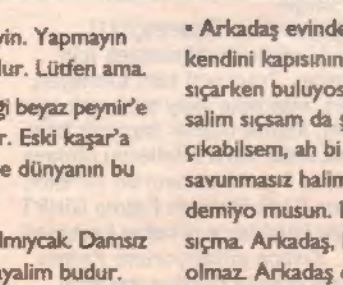
• Telefonumda aynı anda **1 cevapsız arama-1 yeni mesaj** gördüğümde, kesinlikle ilk önce mesaja bakıyorum. Mesajı daha çok merak ediyorum.

• Köy yolu kadar da güzel bir yol daha var mıdır acaba şu dünyada.

• Ölene kadar penis ve doşşak taşıyacak olmak, düşününce çok acayip geliyo insana.

• **Fazla bileti olan var mı'yı** en son ne zaman duydun. En son on sene önce falan duyduysan sen işleri yoluna koymuşun hacı. Sen artık otobüse binmen he mi. Senin ne işin olur biletle akbille, he he mi. En son beş sene önce duyduysan sınırdasın yalnız. Ötümüzdeki sene tekrar duyma ihtimalin var. Altıncı sene çok sakat bi sene. Bi anda bütün işler bozulabilir. Yeniden otobüsün çocuğu olman an meselesi. Ben saa söylüyim. Aman dikkat. Hiç duymadıysan sen zaten ezeliinden çok zengin çocuğusun. Zengin çocuğu da diil, çok zengin çocuğu. Çünkü bu otobüse ne olursan ol binersin arkadaşım. Bir şekilde. Merak eder yine binersin. Ama çok zengin çocuğuysan merak etmene bile izin verilmez. Ben bunu bilir bunu söylerim. Peki ben mi en son ne zaman duydum. Tam olarak 24 Şubat'ta Bursa'da duydum. He hacı.

KARL SEVEN ADAM

• Arkadaş evinde sığma eşğine gelmek. Hiç istemiyosun ama kendini kapısının kilidi bile olmanın bi tuvalette patır patır sıçarken buluyosun ya, hüzünlennmiyo musun. Bi an önce sağ salım sıçsam da şu kapı dışardan üzerime doğru açılmadan bi çıkabilsem, ah bi çıkabilsem mahremime hael gelmeden, şu en savunmasız halimle yakalanmadan bir çıkabilsem şu tuvaletten demiyo musun. Diyosun. En telaşlı sığmadır arkadaş evinde sığma. Arkadaş, bu arkadaşların evinde tuvaletlerin niçin kilidi olmaz. Arkadaş olmak bunu mu gerektiriyor. Demek ki bunu

gerektiriyor, fazla da kurcalamamak lazım. Bir de havaalanlarının tuvaletleri ile ilgili de yazmazsam çatlarım. Şimdi bu tuvaletlerde sürekli içerde bi görevli olur. Temizlik işçisi gibidir, ama aslında bence diil. O ordaki güvenlikten sorumlu. Kameranın olmadığı tek yer olduğu için oranın güvenliği de bence o şekilde sağlanıyo. Sağlanıyo da kardeşim, bu arkadaşın gözü sürekli üzerimizde olmak zorunda mı. İnsan stresten içine doğru işlemeye başlıyo, insanın içinde bi ekşime bi yanma oluşuyo.

• Düşünüyorum da beni bu hayatta en çok üzengi kemigimin kırılması üzer.

• Biraz önce kuzenim geldi yine eve. Tırnaklarımla kazıya kazıya bi'şiyler başarıyım istiyorum, ama tırnaklarım o kadar güçsüz ki, hemen kırılıyolar amoga goyim dedi. Soora da gürlütlü bir şekilde gülmeye başladı.

• Peki ya fotoselli musluğun bile algılayamıyca kadar silik bir insan olsaydın. Bayaa, böyle elini tutuyosun da altına doğru, bir türlü su akımyo. Yan taraftaki adam elini güzelce yıkiyo. Diyosun ki belki bu musluk bozuktur. Yan taraftaki adam gidince onun musluğuna gidiyosun. Biraz önce çalışan musluk şimdi çalışmıyo. Elini ısrarla tutuyosun, bir su sesi bekliyorsun. Tam ümidi kestiğin anda o ses geliyo fakat senin biraz önce bozuk diye düşündüğün musluktan geliyo. Başka biri gelmiş, ona akiyo su. N'apardın. O yüzden her zaman için şükretmek lazım. Tabi. Öyle.

• Neden bilmiyorum, ben yol ortasında bir yerden bir yere tahta taşıyan, tahta olucak ama, başka bi'şey diil, ille tahta, tahta taşıyan insana içimde çok büyük bir sıcaklık besliyorum. Ben ona güvenirim, ben onunla bir yola çıkarım.

• Sevgilerimle.

Henüz Hiç
5 Mart Cuma / Çarşıköle Station / Saat: 21.30 / bilgi: 0286 214 39 23
10 Mart Çarşamba / Ankara If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
13 Mart Cumartesi / Esikşehir 6 45 / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 233 65 14
17 Mart Çarşamba / Adana Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Cihan Ceylan

fırat... uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bir pazarlama tekniği olarak acımasızlık: Yavru kedileri, yeni doğmuş çocukları ve annesini babasını sevenler bu yazıyı mutlaka okumalı.

Geçen gün dergiye giderken dünyanın en acımasız kitap ilanını gördüm. Metronun çıkışına sıra sıra dizmişler, kaçırmanız imkansız. Kitabın adı Kayıp Gül. İlanda aşağı yukarı şöyle diyor: Simyacı, Küçük Prens ve Martı'yı sevenler bu kitabı MUTLAKA okumalı. Liselilerin, yolu sevğiden geçenlerin ve kişisel gelişime kendini adanmış insanların paralarını bu kadar çok isteyen insanlar kim? Kim Simyacı, Küçük Prens ya da Martı'dan herhangi biri yeterli olacakken üçünü birden aynı cümle içinde kullanacak kadar acımasız olabilir?

Böylesine bir gaddarlığa denk gelen en fazla iki olay hatırlayabiliyorum. Biri internet ilk çıktığında her sitede koydukları "Bir Milyonuncu Ziyaretçi!!!! KAZANDINIZ!!!! Hediyeinizi öğrenmek için tıklayınız!!!!" ilanları. İnterneti tam bilmeyen emekli öğretmenleri, internete okey oynamak için giren ev kadınlarını, kişilik olarak tezcanlı bazı insanları kandırarak kredi kartı bilgilerini almaya çalışıyorlardı. Ki bence inanılmaz ayıp bir hareket. İkincisi ise bir Fatma Girik filminde Fatma Girik'i inanılmaz bir şekilde kazıklayıp ortadan kaybolan adamın yaptıkları. Kısaca anlatıyorum: Fatma Girik, köyde ufak çocuğuyla birlikte yaşayan

yalnız bir annedir. Yalnız yaşaması ve güzel bir insan olması yüzünden köyde adı milfe çıkar, bütün köyün erkekleri ona kelkinmeye çabalamaktadır fakat Fatma Girik'in tek isteği rahat bırakılmak ve çocuğuyla sakin bir yaşam sürmektir. Ancak Fatma Girik'in hayatı çocuğunun amansız bir hastalığa yakalanması sonucu alt üst olur. Çok uzun anlatıyorum kusura bakmayın ama: 1) Bu fantastik filmi bir daha bir yerlerde görüp izleme şansınız sıfıra yakın, o yüzden benden dinleyin istedim ve 2) Gerçekten çok büyük acımasızlık dönüyor filmde, boyutlarını anlamamız açısından ayrıntılı anlatıyorum. Herneyse, Fatma Girik bütün mal varlığını (yer masası, tavuk falan) nakit paraya çevirip çocuğunu tedavi ettirebilmek için büyükhşehire gider. Orada onu, hemşerisi olduğunun anladığımız pis bir adam karşılar ve yol yordam bilmedikleri için hastaneye kadar Fatma Girik ve çocuğuna eşlik eder. Pis bir insan olduğu için taksinin parasını Fatma Girik'e ödetir, bu sırada Fatma Girik'in koynundan çıkardığı tomarlara da çok dikkatli bakar (türk filmlerinde "hırsızlık ve dolandırıcılığa yatkinim" anlamına gelen bir bakış). Çocuğun hastaneye yatırılışını ve günler süren tetkikleri, Fatma Girik'in doktorlara devamlı "Kurban olam!" ve "canım doktor!" muhabbeti çektiği kısımları falan hızla geçiyorum. Filmin temposunun düştüğü, izleyiciye sinema sanatı adına çok şey veremeyen anlardı gerçekten.

Simyacı, Küçük Prens ve Martı

Sonrasında doktorlar, Fatma Girik'e acı haberi verirler. Çocuğun kalbi iflasın eşiğindedir ve bir an önce kalp pili takılması gerekmektedir. Fatma Girik'in ilk tepkisi "Takalım o zaman" olur (yazık). Kendisine uygun bir dille bunun çok kalın ve pahalı bir operasyon olduğu ve ancak yurtdışında gerçekleştirilebileceği anlatılır. Fatma Girik hemen sütyenine zulaladığı paraları çıkarır, "bunlarla olur mu?" diye sorar (yazık). Olmadığını

Sami

YA BİLİYORUM BENİM PEK KIZ ARKADAŞIM YOKTUR, KIZLARLA ANLAŞMIYORUM BEN... ERKEKLERLE DAHA İYİ ANLAŞIYORUM

KAHVEYE GİDİYÖ MÜSÜN?

YOO

EEE? HALI SAHA MACI MI YAPIYOSUN ALTILYA ORTAK MI OLYOSUN NASI DAHA İYİ ANLAŞIYOSUN MINA KOYIM

RUS'A MI GİDİYOSUN?

öğrenince hemen yıkılır ve çok üzölmek için hastanenin bahçesine çıkar. Ne alakaysa pis adam da orada onu beklemektedir. Fatma Girik olayları adama anlatır, adam da "benim bir arkadaşım var, o satıyor kalp pili. Sen bana paralarını ver, ben bir koşu gidip alayım, taksinler çocuğuna" der (gerçekten). Fatma Girik hemen çok sevinir ve bütün parasını adama toka eder. Adam giderayak "aslında bu para yetmez ama üstünü ben eklerim, üzölme" der (hey allahım).

Şimdi, bu pis adam parayı alıp kaçsa, bir daha hiç hastanenin oralara uğramasa ne değişir? Hiçbir şey. Çaldın işte kadının bütün

parasını. Ama adam hem pis hem de dell olduğu için beş dakika sonra elinde bir torba Varta marka orta boy pille geri geliyor. Ben uydurmuyorum bunları, gerçekten böyle. "Hadi sen koş, doktorlara götür bunları, ne lazımsa yapınlar, ben bekliyorum burada" diyerek Fatma Girik'i yollar. Fatma Girik büyük bir coşkuyla doktorların yanına varır, Varta marka pilleri doktorların eline tutuşturur "hadi takın yavrumun kalbine bunları, kurtarın oğlumu" der (yazık). Bunun üzerine doktorlar da "bu piller olmaz, küçük kalem pil lazım, kumandalara falan takılan var ya, onlardan lazım" derler. Hahahaha. Yok burası şaka, ben uydurdum. "Kalp pili böyle bir şey değil, kandırılmışsın seni" diyor. Akabinde Fatma Girik tekrar üzölmek için hastanenin bahçesine çıkar; adam ortalarda yoktur. Son.

İşte, bence kitap ilanına "Simyacı, Küçük Prens ve Martı'yı sevenler bu kitabı MUTLAKA okumalı" yazmak en az bu kadar acımasız bir hareket. Üstelik kitabın içinde de "Mevlana, Sufi öğretileri, kendini sevmek" gibi anahtar kelimeler sırayla dizilmiş. Onu ilana yazmayı unutmuşlar nasıl olduysa. "Ama şimdi sen bu kadar uzun ilandan bahsederek kitabın reklamını yapmış olmuyor musun? Sonuçta reklamın iyisi kötüsü olmaz biliyorsun" diyebilirsiniz. Ben de size derim ki "umrumda değil, isterse kitabın yazarı dünyadaki bütün paraları kazansın, hepisiyle de kişisel gelişim yapsın." Gerçekten umrumda değil. Sinirden kafam durdu iki gündür.

Sevgiler,
Erdoğan

MAKUL KOCAM MEMOSU

BRAMAVALI BİR İNSAN ARASINDAKİ EN ÖNEMLİ FARK NEDİR?

BU İKİ HAYVAN ARASINDAKİ EN ÖNEMLİ FARK KARTON KABAŞTİLERİDİR

DIYELM Kİ Bİ MAHALA Bİ ELMA AĞACINDA BESLENMEKTEDİR

O DANE? BİR GAYLAN!

GROARRRR...

MAKUL KOCAMIN BİR NADA GÖTÜRE BİLECEBİ NESNE MİKTARI SINIRLI DİR

DIYELM Kİ AYNI ELMA AĞACI NDAN BU DEFA BİR İNSAN BESLENMEKTE DİR

O DANE? YİNE O MENFUR GAYLAN

GROARRRRRR...

İNSAN MAKULUNA GÖRE GAYET ÇOK MİKTARDA NESNE TASFİYABİLMEKTE DİR

İNSANOSU KİTAPÇEĞİ HEY BE, FİRİBES ÇANTA GİBİSİNDEN TAS NABİLİR DERTİ AMA GERÇEKLERİ SAYESİNDE YANINDA İHTİYACINDAN FAZLA VİYEĞEK VE BDEVAT TAFİYABİLİR

LAY LAY LAY LAY LAY LAY

KROSS GÜMÜŞ

Bİ SAYEDE KİF ULAZ KİF VAN GEÇMEZ LİP UZAK MESAFELERE GİDEBİLİR ORA LARÖAN GERİ GELEBİLİR

PERA UZAK MESAFELERE GİDİP GELEMEK NE DEMEKTİR?

MEMO BAKSANA Bİ BUNU Nİ Yİ Mİ MENCE İYİ Nİ?

TABİ Kİ TATİL DEMEKTİR...

BAKIM HAD Aİ ONLARI

AMA ÇANTADA ÇOK YER KAPLIYAK ALMASAM Nİ YOKSA

YA BODULU BUREAN SİGAKTIR AMA KİŞİNİ NE KADAR SLAK OULAK Kİ ALMAZSIN USUR SUN YALLA SONRA

BEN DE HIRKAM ALIYOM

AY BİDE HIRKA M VİR VER BAKA JAA HEPSİ SİĞAK Mİ ÇANTAYA...

YOK YOK BUNU BEN KENDİ ÇANTAYA KOYULCAM

İSTE SİRT ÇANTAYA KÖYÜYORUM

NE SİRT ÇANTASINA BEN BOŞUNA Mİ VİLİZ HAZERİYORUM O ZAMAN!

VALİZ BAKIÇI BİSEY BU BENİM KUSLUŞ ÇANTAM

NEZİREK ÇİKTİ SİNDİ SİRT ÇANTASI YAA ZATEN BES ALT! PARÇA ÇANTAMIZ VAR Bİ DE ONU SIKAR MA BAŞIYLA NOLUR SUN!

AMA İSTE BENİM EŞYAM BENİM ÇANTADA NE KADAR KUL LARIS Lİ?

MEMO BÜTÜN İÇ ÇAMAŞIRLARI BURDA, BÜTÜN PİYALALAR BURDA, BÜTÜN KAZAKLAR HIRKALAR BURDA, SİNDİ BUNLARI BOZUP SENİN KİLERİ AYIRIYOM MI İSTİYOSUN?

EE? SİMAÇ HER DÖN DEĞİŞİCEĞİN ZAMAN SENDER DÖN MÜ İSTİYİYEN?

AYDIN SANKİ ADIM BAKIŞ DÖN DEĞİŞİYOSUN DA PANSİYONDA ÇANTIDAN ALI ÇAKSIN İSTE!

YA BEN BİR PRENSİPTEN BAHSE DİYİYORUM Kİ KENDİ EŞYANA HUKMEDEBİLME PRENS Bİ

MEMO...

YA BEN BU ÇANTAYI HER ZAMAN YANIMDA TAŞIYORUM, HER İHTİYACIM BU ÇANTA MIN İÇİNDE!

NE GİBİ MESELA?

MESE LAAA

MESE LAAA

1 MAYIS 1991 KADİ NİY YAPUR SKELESİ OLACAN BİR POLİS ÇEVİRİ NES

ÇİT GER BA KİM BURAYA AK SUYAN TAY

TABİ BÜYÜK...

İÖ ADET KULLANIL MİS ÇİT FİRCASI

YARIM A BAKIÇI FİRCASI

TASFİYABİLME VE UFLANILMIS YARIM EKMEK

MESELA...

BİR ADET KÖLİ BANDI? MOTOSİKLETİN YERİ DEK FİREN TELİ!

PAKETİ BİLE AĞILMA MİS BİR GİFT SİLİKON KULLAK TIRAK!

NE YANİ Bİ PUDRA İÇİN SİRT ÇANTASI MI TAŞIYACAKSIN?

MESELE BİR PUDRA MESELESİ DİYİLİ İSTE YAA! PRENSİP MESELESİ!

AY VER O PUDRAYI BENİM KANTANA KOYUYAM MEMO YAA

YARİ BENİM ÇANTAM VİR BENİM YOK!

FARZİNSAL KİŞİN SONRA OLACAN BİR KİŞİSİ TATİL OTOMOBİLİ YOLCULUĞU

MEMO'Dİ DİREKSİYON YERİNDEN ÇIKTI MEMO!

TELAŞA MAHAL YOK ZİRA YANIMDA BULUNAN KÖLİ BANDI LE ONU HERNEKİN HARŞİTİREBİLİRİM

FREN DE TUT MUYO MEMO!

MOZOS KİŞİN TEFERİKEN TELİ BELKİ DE İSE YINDAR HA?

HAYIR HAYIR HAAYIIIIIR!

SEN İLL YANMIYORUM YANIK KULAK ZARINDA TIRAK VİR

KABUL ET İSTE MEMO HAKSIZ SİN ABLUK SA BUK SEYLER VAR İSTE ÇANTAMDA!

HİÇTEBİLE!

KABUL EET SİSTİLLİİN

TUR HELD SİN DÜÜR BAKA LMA BUNA NE DİYİYEN!

BİR KUTLU PUDRA! AYONE BE

TATİLDE ÇOK YURUMAKTEN DİŞİK OLAN TİSSAK LARIM İÇİN BİR KUTLU TALK PUD RASI! SON DE REÇE KİSİSEL BİR İHTİYAC MADDESİ!

SANTASINI YANINDA TAŞIYAN TATİL MEMOSU

AAAH TASAKLARIMAA... PANSİYONDAN YANİLE İÖ METRE KIRKİYİCEYİZ NİYE SÖY LEMEDİN

AAAH İYİ VİYİYİY VİYİYİY

SANTASINI YANINDA TAŞIYAN TATİL MEMOSU

TASAKLARIM HER ON METREDE BİR PUDRADEYİM İÇİN İÖ KİLOMETREYİ BAKIÇI YÜRÜDÜM DAHA DA 1000 KM YÜRÜDÜM

NE YANİ Bİ PUDRA İÇİN SİRT ÇANTASI MI TAŞIYACAKSIN?

MESELE BİR PUDRA MESELESİ DİYİLİ İSTE YAA! PRENSİP MESELESİ!

AY VER O PUDRAYI BENİM KANTANA KOYUYAM MEMO YAA

YARİ BENİM ÇANTAM VİR BENİM YOK!

NEY?

YANIM OLMAYINCA YİPAK GİRİ HESKİ YORLUM İSTE

NEY? NE DİYOSUN MEMO YAA? AĞZİ MİN KİNDİ HOANUR PANMASANA

YOK BİŞAY BİSEY DEMİYOM!

İFAMAN DEME O ÇANTAM!

SİRT ÇANTASINI DA ALIYIYOM!

O ZAMAN VER PUDRA Nİ ÇANTANA KOYUYAM

İH BEN ONA BAKA YER BULDUM!

BİR MAHALA BİR İNSAN ARASINDAKİ EN ÖNEMLİ FARK NEDİR?

JAY HOCU NABEZ? NOLUP SİRTİNDOKİ TORBAYI ATANIN?

KENDİM YİPAK HESKİ YORLUM

MAHALA GAYLANEN DOĞAL ZAFERDİP VE HER ZARFA DAYANABİLİR İNSAN SE ÇİPAK KEN SON DEĞEÇE GÜVENİSİZ SAVUNMA SIZ VE ZARFILI DUBUNDADIR

HADI MEMOSUM İYİGECELER... YARIN ÇOK ERKEN KALKIÇ HANEN LUYULAM DİNY AKIŞIM

VİTİUYUYUVA... SANA DA XSECELER KELEBEEM

YSECE BİR

MEMO BU SEY NE BURDA AAY! FİRİBEGLE M YATTIN SEN!

YARIN ERKENDEN YOLA GİKÇAZ YA HAZIRLIK OLUN DİVE

ME-MOV!

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

UMUT SARIKAYA

Her Şey

Her şey gazetede ki ilan görmemle başlamıştı. 22 yaşındaydım, üniversite bitmiş ve bir dergide ayda bir iki karikatürüm yayınlanıyordu. Her şey istediğim gibi gidiyordu ayda bir saat çalıştığım bi işim olmuştu sonunda. Dünyanın en mutlu adamıydım ama sadece bir sorun vardı. Dergide yayımlatabildiğim bir iki karikatür geçinmemi sağlamıyordu. İşte sırf bu yüzden gazetelerin insan kaynakları eki her pazar elimdeydi. Her Pazar koşarak gazete bayisine gider, gazete balyalarıyla eve dönerdim. İnsan kaynakları ekleri, gazetenin iç sayfalarındaki ilanlara göre nispeten daha iç açıktır. Bizlere bir dünya vaat eder insan kaynakları ekleri. Kapaklarında güzel iş kadınları olabilir, mor, fosforlu yeşil, lila veya açık mavi eke hakim olan renklerde. İlanlar büyük ve yaratıcıdır, ilanı verenler genelde kurumsal kimliği olan firmalardır. Logoları iyi grafikler tarafından tasarlanmıştır. Çoğu ilan İngilizcedir. Firma oraya "menecimint" yazarak seni çözüme insanıdır ayırır. Sen de menecimint'in anlamını biliyorsundur, firma da. Yani firma herkes için değil senin için ilan vermiştir. Bişey Holding Ailesi'ne katılmak için fırsat tanıyıyor. İnsan kaynakları ekinden bulunduğu bi işte firmaya güven duyacağını bilirsın. Kurumsal kimlik her zaman güven verir. Ama gazetenin kendisinin içindeki ilanlar, öyle midir? Belirsizlikle dolu bi sürü insan sana araman için telefon numaralarını yazmıştır. "Ara!" diyen, ne yaptığı belli olmayan bi sürü insan.

"Askerlik sorunu olmayan elemanı" arayan firmaların üzerine hemen çızdım. Hatırı sayılır bi ilan daha en başında gitti. İyi Derecede İngilizce'm olduğunu kafadan varsayarak elimdeki az miktardaki ilana göz gezdirdim. Bir çok özelliğim tutuyordu. 35 yaşımı aşmamıştım, güler yüzlüydim, ekip çalışmasını severdim, şık giymişliydim, seyahat engelim yoktu, azimliydim, hırslıydım, yükselmeyi istiyordum. Fakat yetmiyordu, bazıları sertifikalı istiyordu, bazıları da iş deneyimi. Bu hafta da işsizdim.

Gri takım elbisemi fırcalayıp, askıya astım. Abimin ayakkabıları ayağıma büyük geldiği için ceketimin sırtına kadar çamur sıçratıyordu. Bütün iş görüşmelerine götüm, sırtım çamur içinde gidiyordum. Belki de sırf ayakkabıya para vermediğim için şimdi işsizdim. Ev ötü kokuyordu, annem kravatımı ve gömleğimi ütüliyordu. "Şu Pazar bitse de yeni hafta, yeni umutlar başlasa" diye düşündüm ayakkabımın dibindeki çamur kütlesini kazırken. Annem serdiğim tek sayfa gasteyi yetersiz bulmuş olacaktı ki içlerden başka gazeteler getirerek serdi hafiye. Ve sonra ayakkabıları boyarken gözüm birden ona takıldı, o her şeyi başlatacak ilana

"Müdür araniyor!" yazıyordu. "Müdür araniyor! Mühendislik şirketine üniversite mezunu, tercihen deneyimli müdür araniyor" yazıyordu tam olarak. O an gerçekten o işin benim olacağını hissetmiştim. Bir anda iş hayatının kalbine inceciktim. Herkesin yıllarca uğraşıp yaşlanarak gelebileceği mertebeye 22 yaşında ulaşacaktım. Müdürlük kavramı benimle değişecekti. Yaralıcı, yeni fikirleri açık, "emmim bi de şöyle düşünelim... ömmmmmm olaya bi de bu açıdan bakalım" diye zart zurt lafa karışan, eğlenmesini bilen, bir anda çekip gidebilen, kravatı, gömleğe pek önem vermeyen, şaşaal ama bir o kadar da romantik yeni bi müdür geliyordu. Hissediyordum, müdür olacaktım. Sonra aniden korku ile gazetenin tarihine baktım, Allah'tan eski bi gazete değil, bugünün gazetesiymiş. Rahatlayarak, derin bi nefes aldım. Oh evet müdür olacaktım.

Sabah kahvaltıda sonra ilanda yazan numarayı aradım. Telefonu üç yaşlarında bi çocuk açtı. "aloooo alooo alooo...Kımsın?" diye bağırdı. Ne diyeceğimi bilemeden sustum. Zaten bi kaç tuşa uzun uzun bastıktan sonra yüzüme kapadı. Bir daha aradım. Açan ses, benle konuşmadan önce çocukla kapıştı. Çocuk çığlık çığlığa bağıyor, o da zaten açılmış telefonu, çocuğun elinden almaya çalışıyordu. İletişim kurduktan sonra ilan için aradığımı, randevu talep ettiğimi söyledim. Firma Levent'teymiş. Şirketin elemanı ile metro durağında buluşmak için sözleşti. Sonra konuşmam için telefonu çocuğa verdi, biraz çocuğu eyledim.

Metro durağında firma yetkilisi ile buluştum. Lise hayatım bu bölgede geçtiği için buraları iyi biliyım, Levent değil burası, Levent'in hemen yanındaki Gültepe mahallesi idi. Herkes kendi şehrindeki Gültepe'yi düşünsün, işte öyle bi yerdi Gültepe. Börekçisi, cep telefoncusu, internet kafesi boldur Gültepe'nin. İtiraz etmeden yürüdüm. Şirket elemanı benle ilgili sorular soruyordu ama fazla yüz göz olmadan cevaplıyordum. İş hayatında herkesle, özellikle alt kademedeki biriyle yüzgöz olunmaz. Bir sokağa dahlip yürümeye başladık, artık sadece evler vardı etrafta. Top oynayan çocukların arasından geçtik, kaldırıma park etmiş arabalarla duvar arasındaki daracık yerlerden geçtik, enseme bi balkondan hali suyu bile damladı. En sonunda mavi demir kapılı bi apartmanın önünde durduk. Apartmanın girişine çıkılmış "şahin mühendislik" yazısına baktım. Bu yazı hiç bi grafikler tarafından tasarlanmamıştı, apartman kapısının mavisini ise eklerdeki açık maviye hiç benzemiyordu.

Apartmana girince ağır kızartma kokusu yüzümü yalayıp geçti. Merdivenlerden çıktık. Merdivene oturmuş dizini yalayan bi çocukla göz göze geldim. Bu konuştuğum çocuk olmalıydı. Bakışlarıyla beni selamladı, yaramaza göz kırıp elemanı takip ettim. Üçüncü katta durup kapıyı anahtarla açtı. Duvardaki vergi levhasını görsem emlakçı bana ev gösteriyor zannederdim. İçerde sadece masalar ve kırmızı ev telefonları olan bi yerdi burası. Ama duvarda buranın bi şirket olduğunu kanıtlayan vergi levhası duruyordu. Burası Şahin mühendislik, makine imalatı ve ticareti, her türlü yedek parça, hırdavat, turizm ve organizasyon ltd ştiydi. Burası her şeydi. Ve ben her şeyin müdürü olmak için gelmişim.

Bu tip şirketlerde anahtar kimdeyse, patron odur. Bu minvalde sabahtan beri çalışan zannettiğim kişinin aslında patron olduğunu anlamakta gecikmedim. Ve kendisine gülmüsedim. Beraber odasına girdik. Burası şirketin en yoğun odasıydı. Bir masa bir demir dolap duvarda bi çivi, çivinin ucunda iş kirlili bir kot vardı. Cam masasında dev bi kühül, kase, hesap makinesi, bi siyaset partisi ait deri kaplı ajanda ve telefon vardı. Karşısındaki sandalyeye oturdum. Ne içersin dedi "soğuk bir kolaya hayır demem" dedim. Telefonla dahiliyeden arayıp "Şahin mühendisliğe bi çay, bi kola" dedi, kapadı. CV'mi incelemesi için ona uzattım. Sokaktan avaz avaz çocuk sesleri geliyordu. O CV'ime bakarken, etrafı inceleyerek "Yeni bi firmasınız sanırım" dedim. Bu sözüme sinirlenmiş gibi yıllardır bu sektörde olduğunu söyledi. O sırada içeri bi kadın tepsiyle girip çay ve kolayı masaya bıraktı. Üzerine sinmiş kokunun yoğunluğundan bu kadının az önceki kızartmanın da merkez olduğu olduğunu anlamakta gecikmedim. Kadının eteğine tutunmuş, kola içerek bizi izleyen deminki çocukla yine göz göze geldim. Çay bardağındaki kolamı içtim.

Kadın ve çocuk çıktı. "Bizim firma doğalgaz üzerine" dedi. "Otaket biliyor musun?" diye sordu, "biliyorum" dedim. "Egziz, vord, internet?", "Biliyorum". "O zaman müdür oldun!" dedi. Biraz neler yapmak istediğini, hedeflerini, köyünü filan anlattı, gülüştük. Firmamız yeniydi. Bir yeğeni ve bi hemşerisiyle çalışıyordu. Evlere doğalgaz sistemleri döşüyorlardı, çizim yapabilecek mühendis ve ayrıca şirketin çekip çevirecek bi müdür arıyorlardı. Aradıkları kişi olduğumu ama makine değil gemi makineleri mühendisi olduğumu, bu yüzden sadece "müdür" talepleri ne cevap verebileceğimi söyledim. "Gemi makinesi zaten normal makineden daha zor. Onu bilen her şeyi bilir" dedi, uzun bi susuş oldu. Yakında bilgisayar geleceğini, internet kafenin sahibinin onun için bilgisayar topladığını anlattı. O zamana kadar alt kattaki, evlerindeki şahsi bilgisayarla idare etmemi söyledi. Son olarak da "bugün iş olmaz sen git evine dinlen, yarın erkenden gel" dedi. Çıkarken sundukları şartları ve akıllarındaki rakamı sordum. "Hete bi başla da..." diyeip sırtıma vurdu.

Ertesi sabah 9'da elimde poğaçla ile şirkete geldim. Çok şık ve temizdim. Apartman ziline uzun uzun bastıktan sonra kapıyı ufaklık açtı. Don atlele bana baktı. Ardından da patron indi. Pijamalıydı. "Çok erken gelmişsin yaz" dedi, anahtarını alıp ofise çıktım. Boş masalardan en tozsuzuna oturdum. Önümde sadece dev ev telefonu vardı, kontrol ettim tabii ki cebe kapalıydı. Masanın demir çekmecelerine baktım. Bir tomavda, koparılmış üzerine rakamlar yazılmış karton, götü bantlarımsı tükenmez kalem, bi gazete kağıdı dolusu da çivi buldum. Poğaçamı yedikten çok

sonra çay geldi, sonra da patron. "Yav buraya kalem kağıt filan almak lazım di mi? Ben aldırıcım onları bu hafta içinde merak etme" dedi. Yanında ben yaşlarında iki delikanlı vardı. Anahtar tuta tuta kocaman olmuş ellerini saygıyla sıkıdım. Patron beni müdürleri olarak değil, ağabeyleri olarak tanıttı. Sonra karşımızda soyunarak, duvardaki kirlili kotu giydi.

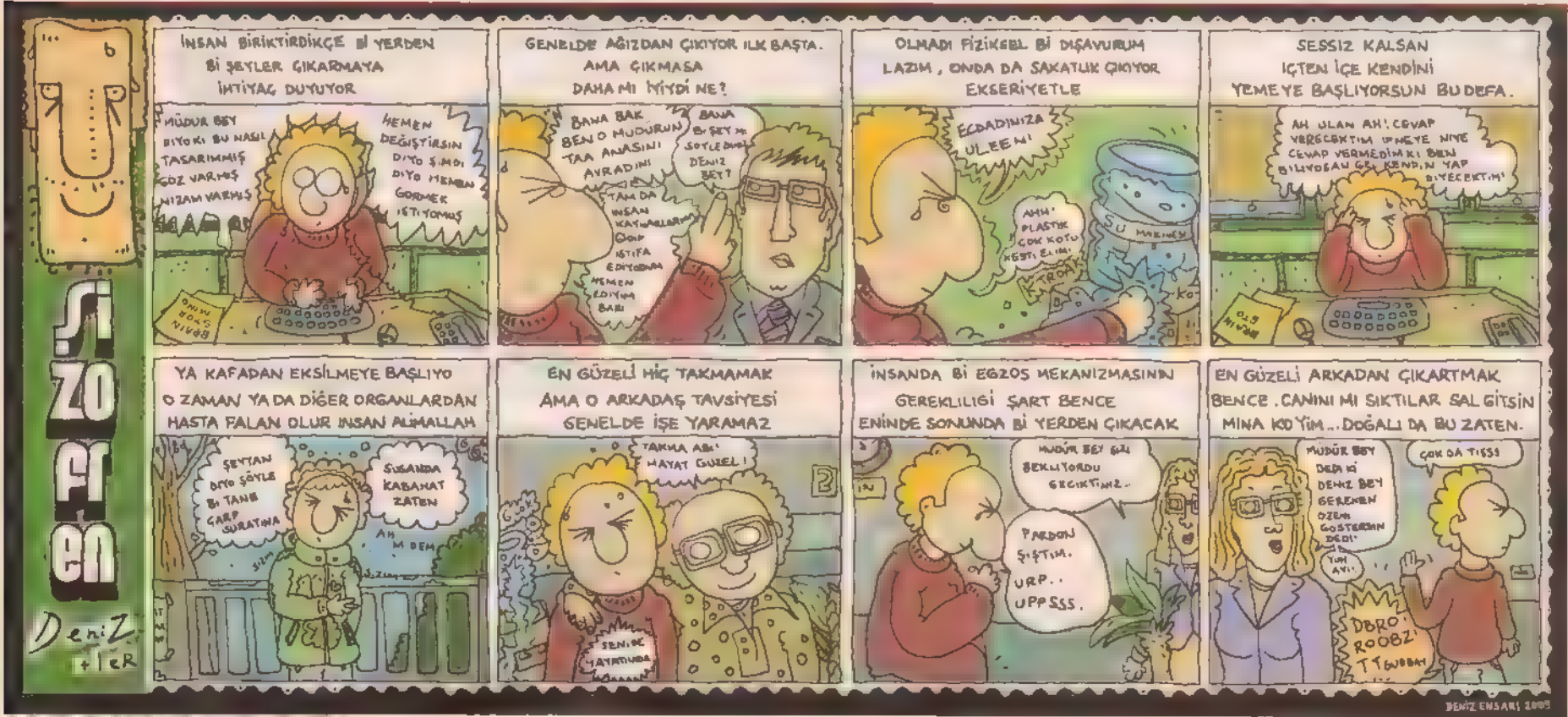
Onlarla beraber gittim. İki sokak aşağıdaki bi bınaya petek döşüyorlardı. Apartmandaki her eve girdim. İyi bakmamı bundan sonraki projeyi benim çizeceğimi söyledi. Doğalgaz ışından bi bok anlamıyordum ve anlayacak gibi gözüküyordum. Müdür olucam diye gelmişim, elalemin evlerinde çorapla gezinerek mesaiyi tamamıyordum. Ne üzerinde gezindiğim halılar ne de çorabım insan kaynakları ekine hakim renklerden hiç birini barındırmıyordu.

Mesai bitimine yakın anahtarı alıp onlardan önce ofise gittim. Yolda bi bakkaldan kurşun kalem ve dosya kağıdı almıştım. "Şu boşlukta biraz karikatür çizelim de hafta sonu dergiye götüreyim" diye düşündüm. Ben tam konsantre olmuşken birden içeri girdiler. Elimdeki karikatür eskizlerini ne kadar saklamaya çalıştımsa da gördüler. Gençlerden biri "oo müdürüm. Sen ne yetenekliymişsin yaaa" dedi elimdeki eskizleri kaparak. Bu "müdürüm" hitabında inceden bi içişak geçme vardı. Ardından eskizlere baktuktan sonra diğeri aslan s'ken bi hamı çizmemi istedi. Bu fikir diğeri tarafından da çok sevidi. Hatta altına da "şahin mühendislik" yazıp isimlerimizi de eklememizi ve şirketin duvarına asmamızı teklif ettiler. Neyse ki patron "alle var" diyerek homurdandı da hem çizelik, hem de müdürlük hayatım şarapole yuvarlanmadı. "alle var" uyarısına hiç bu kadar sevindiğimi hatırlamıyorum.

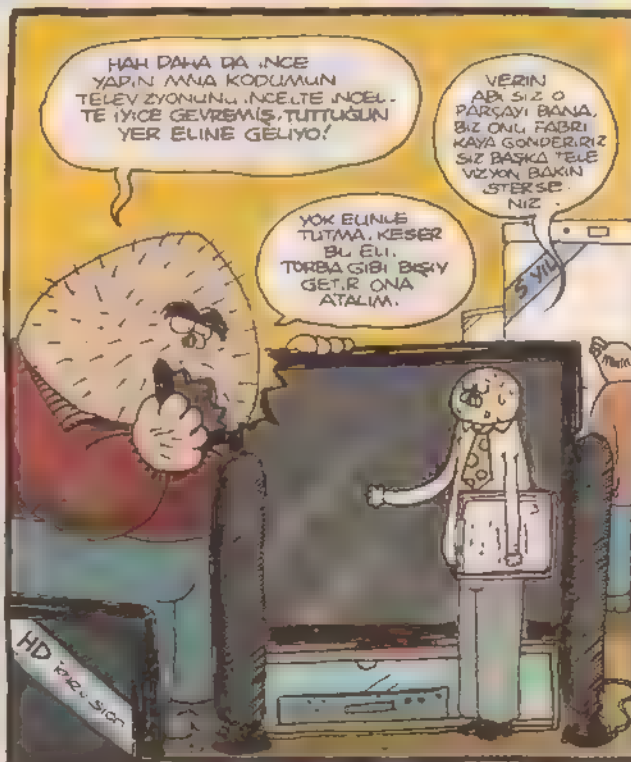
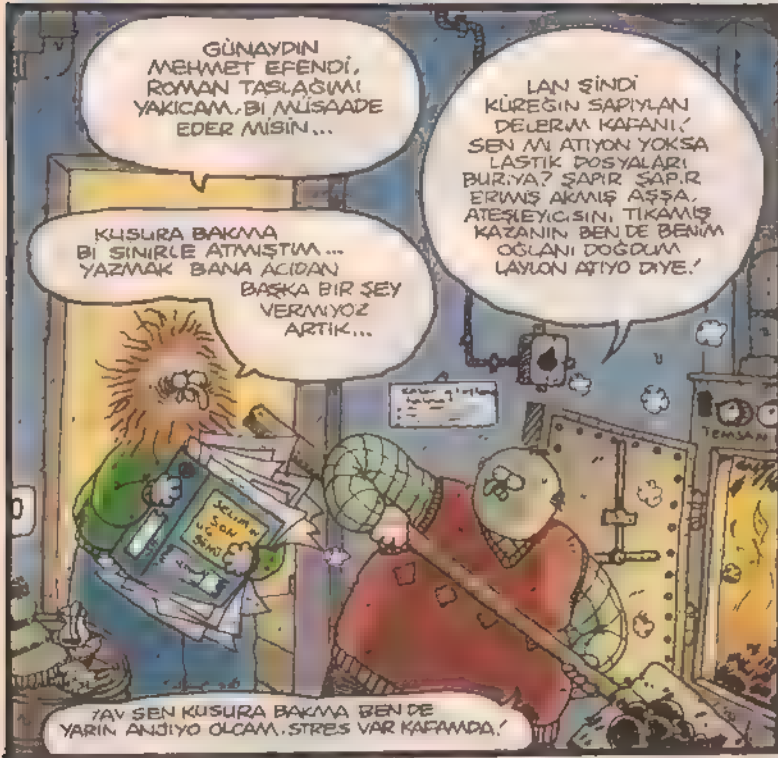
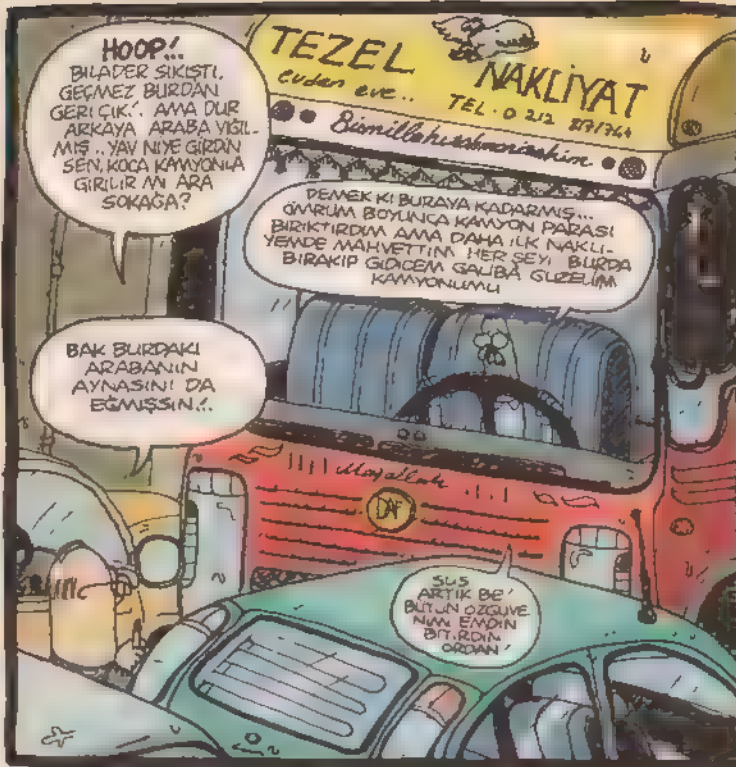
Şirkette neredeyse bir ayım geçmişti. Ofisin bilgisayarı hala toplattırılmadı, kırtasiye malzemesi ise hiç alınmadı. Aft kattaki bilgisayara oyun yükledim. AutoCad hala yok, bilgisayar yeni sürümü kaldırmıyor, eskisini de bulamıyoruz. Zaten gerek de yok, hiç iş yok bu günlerde. Ayağımda ayakkabı durmaz oldu. Dünyanın en çok çorapla gezen müdürü benim. Şirketin logosunu çizerek kurumsal bir kimlik oluşturmaya çalıştım. Bütün itirazlarıma rağmen Şahin Mühendisliğin logosu ş ve m harflerine konmuş bi şahin oldu. Başka bi hayvanın simgemiz olması düşünülemezdi bile.

"Poğçaya para verme, evde adam gibi kahvaltı yaparız" dediler kabul ettim. "Öğlen döner yiyip durma, midene sulu yemek girsin. Evde bizle ye" dediler kabul ettim. "Mesai uzadı, akşam yemeğine kal" dediler kabul ettim. "şu çocuğa da resim öğret. Eli bi sanat tutsun" dediler, oturdum çocukla resim çizdim. Böyle böyle, hayla huyla aybaşı geldi geçti ne ben bişey istedim ne onlar teklif etti. Müdürü olarak geldiğim şirkette eve çıkmıştım. Şirket resmen beni besliyordu, karın tokluğuna yanlarında duruyordum.

Bir gün çocukla beraber hava almak için dışarı çıktık. Çocuk bisikletindeydi ben de yürüyordum. İyi dosya kağıdı mahalle içindeki bakkal ve kırtasiyelerde bulunmadığı için metro yakınlarna kadar gittik. Çocuğu bisikletiyle beraber kaldırıp kaldırıma çıkartırken bir ses bana seslendi. Bu üniversiteden arkadaşım İlker'di. Okula girer girmez hemen bi kulübe üye olan çocuklardandı. Biz mallar görühu kantinde king oynarken, İlker ve bi kaç arkadaşları kendilerine yatırım yapıyorlardı. Biz hiç bi etkinlikten haberdar değildik İlker birdenbire çıkıp "biz Uluslar arası ilişkiler kulübü olarak hocalarımızla beraber okulumuzu temsilen İtalya'ya gidiyoruz" diye gelebiliyordu. Her yere gidiyorduk, üsenmiyordu. Meclis'e bile gitiymişti. Söyleşinin, sempozyumun, rektörlükten alınacak izinlerin hastasıydı. Okul törenlerinde bir kıza beraber programı sunan hep İlker'di. Kızıl saçları daha o yaşta dökülmüştü ve benim gibi bir sık saçlıya nasıl da tepeden bakıyordu. Bu cıvardaki plazalardan birinde çalışmaya başladığını ama belki Amerika'ya gideceğini söyledi. Yemeğe çıkmıştı ve tumike kartını yemek masasında bile boynundan çıkarıyordu. "Sen naaptın?" diye sordu. "Ben de naapıyım ya müdür oldum işte" dedim. Çocuk bisikletini sürdü, kırtasiyeye gittik.

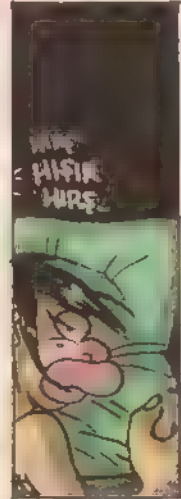
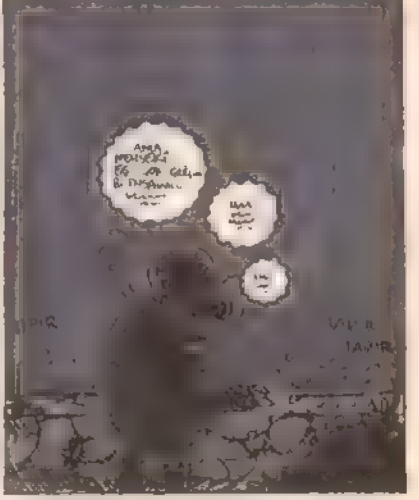
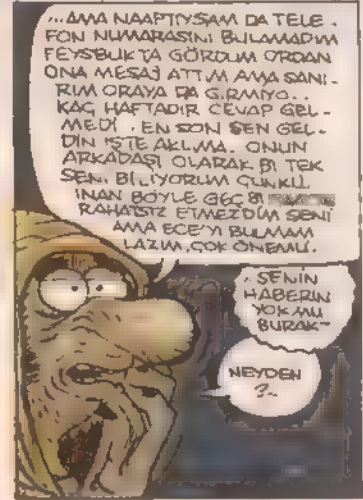
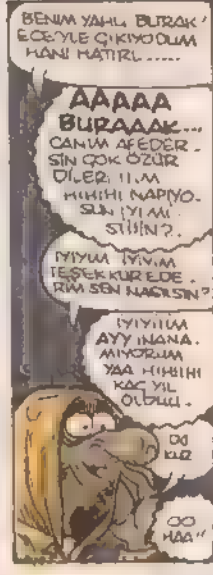
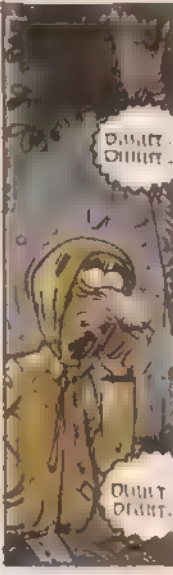
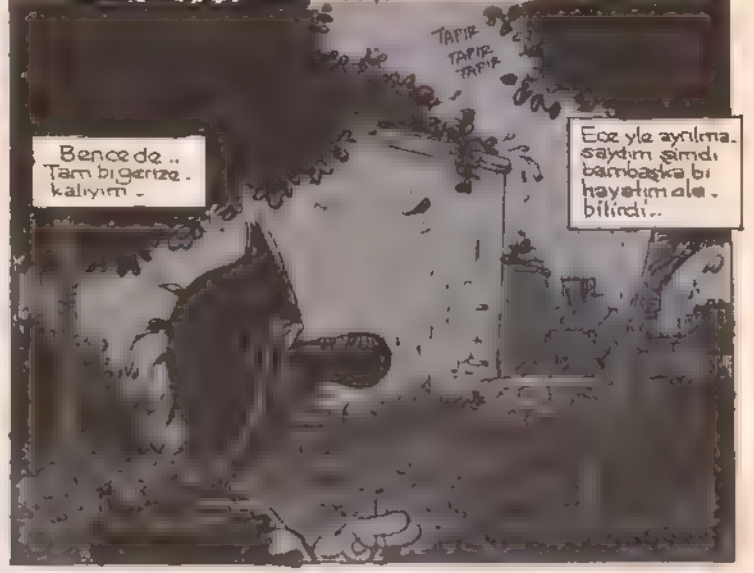

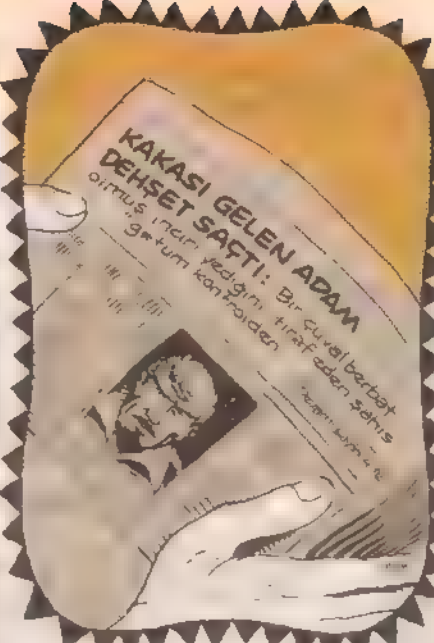
ANNA LORELLIN İ. NOZ KILARINA BENİM KADAR BİRA
YEDİREN DE YOKTUR HERALDE NEYSE Kİ ÇİNSİN ÇIKART
ANAMI KİTAPLIĞIN KAPAGINA KAPİT.RDİM BABAMLARIN
BODRULMUNDA DURLUNO HALI VE BENCE GAYET DE ÇİĞİN

Çarpışma İpek & Burak

yazan gizen oky

Ama bundan bir kaç on yıl evvel, Avrupalı kodamanlar bir araya gelip daha rahat ticaret yapabilmek, Avrupa halklarının ilğini daha iyi emebilmek için para birlik oldular, zamanla kendi para birimlerini yarattılar. Birimiz hepimiz, hepimiz birimi için deseler de tek dertleri sipalidyı tabii. Bütün bunları ekonomik krizde Almanya'nın hiçbir Avrupa Dikesine sakat atmamasından anladık. En son Yunanistan cavlğı çekince her saf kişioğlu "Ay aman şimdi AB üyeleri yardım elini uzatır" diye düşünürken Almanya'da "Bunlar Euro'ya zarar veriyor, atalım bunları" sesleri yükselmeye başladı. Siz de içinde sipali, sakat atmak, cavlğı çekmek gibi tabirlerin bulunduğu bir iktisadi analiz okudunuz. Ha zaten benden size tavsiye, içinde sipali kavramı bulunmayan iktisadi analizlere hiç güvenmeyin.

■ Yine duydum, yine duydum. O zehirli cümleyi, o kendini bilmez ifadeyi yine duydum, yine duydum. Türkcell isimli, bizi dağda bayırda internete sokmaya pek bir hevesli, Bilecik'te buzağılayan ineğin video mailini San Francisco'ya gönderilebilecek ve de bunun pek de mühim bir güzelliği, kolaylık olduğunu düşünelim diye canhıraş canhıraş bağırarak, reklamlarında teknolojinin bir numaralı bayraktarı olduğunu iddia eden Türkcell'in Atatürk Havaalanındaki şubesinin interneti kesikti. Ne güzel, bu arkadaşların sayesinde yine bu arkadaşlardan biri tarafından yedeği çıkartılırken nedense iptal edilen sim kartımı aktive edemedim. Sadece küçük bir serzenişte bulunayım dedim: "Yahu milleti dağda bayırda internete sokuyorum diye bas bas reklam yapıyorsunuz, kendi bağlantınız yok, nasıl tı cı bu?"

■ Ay aman sen misin serzenişte bulunan. "Beyefendi burada Türkcell'e hakaret edemezsiniz" Allah Allah. Döndüm baktım, beklentim o ki, Türkcell'in büyük hissedarlarından biri olsun karşımdaki ama neylersin, canımdan çok sevdiğim bir çalışan. "Ama size bir şey demiyorum ki" dedim, şirketine laf söyletmezmiş "Çok mu seviyorsunuz şirketinizi" diye sordum, "Evet" dedi. Ah benim kınalı kuzularım, ah benim akılsız evlatlarım... Biliyorum, hangi eşek kafalı dediyse, çalıştığınız şirketin size ekmeke verdiğini söyledi. Hayır efendim, ekmeke zaten sizin, şirket elinizden ekmeği alıyor,

ucundan koparıp size veriyor. Yetmiyor, gördüğünüz gibi benim ekmeğimi de şavullayıp şavullayıp duruyor. Uyanın artık ve yalvarırım, şu çalıştığınız şirketi sevmeyi işini bir kenara bırakın artık ama ya! Hiçbirinize bedava ekmeke vermiyor bu herifler, on emeklik çalıştırıp yarım ekmeğe talim ettiriyorlar sizli.

E iyi ama

Stadyumda maç izlerken hep beraber zıplarsınız, coşarsınız da (Zira hep bir ağızdan bağırılıyor, "zıpla zıpla, zıplamayan bilmem ne" diye...); maç sizin için çok da önemli değilse "ulan oturup evde izleyeydim anasını satayım, helak olduk boş yere" diye geçirmez misiniz içinizden? Ben şahsen ezizyet çeke çeke sanki çok coşkuluymuşum gibi yaptığım bir sürü futbol müsabakasında bulundum. Hele bir de şu dev bayraklar üzerimize geldiyse... Tamam talavizyondan ya da karşı tribünden güzel görünüyor o bayraklar ama biz bayrağın altında keniz gibi zıplayıp duruyoruz heya heya diye. Gol oldu bir seferinde, ne kimin attığını gördük ne bir şey ama bayrağın altında çılgınca bağırındık durduk. Bildiğin deli işi.

Evde oturup salt internet üzerinden yemek siparişi verip beslenerek modern olamazsınız; şışman olursunuz. İnternete girmeniz belki bir çağdaşlık ölçütüdür ama asıl mesele internetten çıkmaktır. Çağdaş olacağım, süper olacağım diye internette yer almak zorunda değilsiniz. Aile albumunuzun ve askerlik hatıralarınızın Bangladeş'te yaşayan bir fizikçi için hiçbir anlamı yoktur. Aynı şey dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan diğer fizikçiler ve diğer meslek grupları için de geçerlidir.

Kredi kartlarınızın borçlarını yine kredi kartından nakit avans çekerek ödemeniz Türkiye'nin borçlanma stratejisiyle paralellik izlemektedir. Başınıza gelecekleri yazın ki biz de ülkeye ne olacağımızı bilelim. Bu arada uluslararası borçların değerlendirildiği Paris Kulübünün neşeli, eğlenceli bir ortamı olduğu ve dansız girilmediği külliye yalandır yeri gelmişken söyleyeyim. Yeri de nasıl geldiyse artık...

Ayda bilmem kaç lira vererek maç sonuçlarının cep telefonunuza iletilecek olmasını akıllı bir iş olduğunu

düşünüyorsanız size küçük bir cep radyosu almanızı tavsiye ederim. Diğer zamanlarda da müzik dinlersiniz hem. Zaten dikkat ettiniz mi, evvelden, bedava çözdüğümüz bir çok sorunu bize büyük kolaylık ve hizmet adı altında cebimizi hortumlayarak sunuyor firmalar. Ulan hakikatten insan unutan bir canlı ha. Ulan evvelden bedavaydı o hizmet dört bir yanda? Şimdi üste para veriyorsun bir de çalımından geçilmiyor.

Sinemada yer göstericilerin fonksiyonu olmadığını düşünüyor, herkes kendi yerini bulsun diyor olabilirsiniz. Çoğunluğun ehliyeti var, o vakit otobüs şoförlerine de gerek yok değil mi? Birakınız yolcular kendileri sürsün otobüsü. Aslında fena fikir değil. Bilhassa halk otobüslerinin ve taksi dolmuşların kaza oranını azaltır bence.

Türk Sinemasında Yüksek Gerilim Anları

-Gel aşkım, sevenleri ayırmadıkları yerlere gidelim. (Ediz Hun / Kader Bağlayınca)

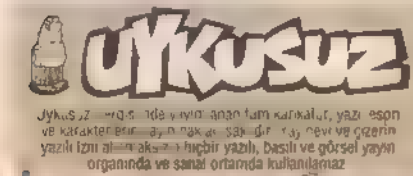
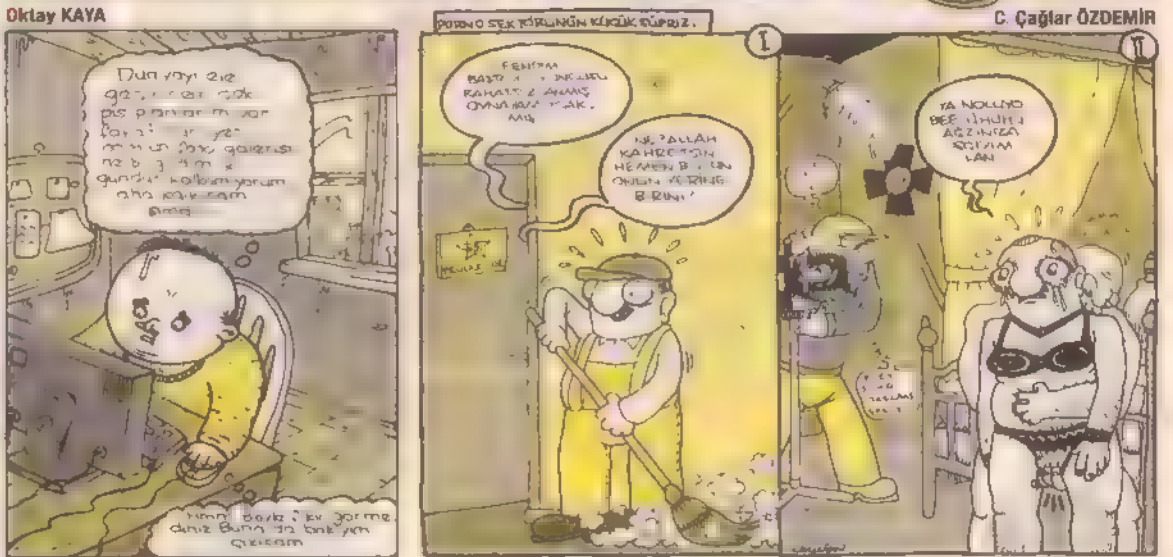
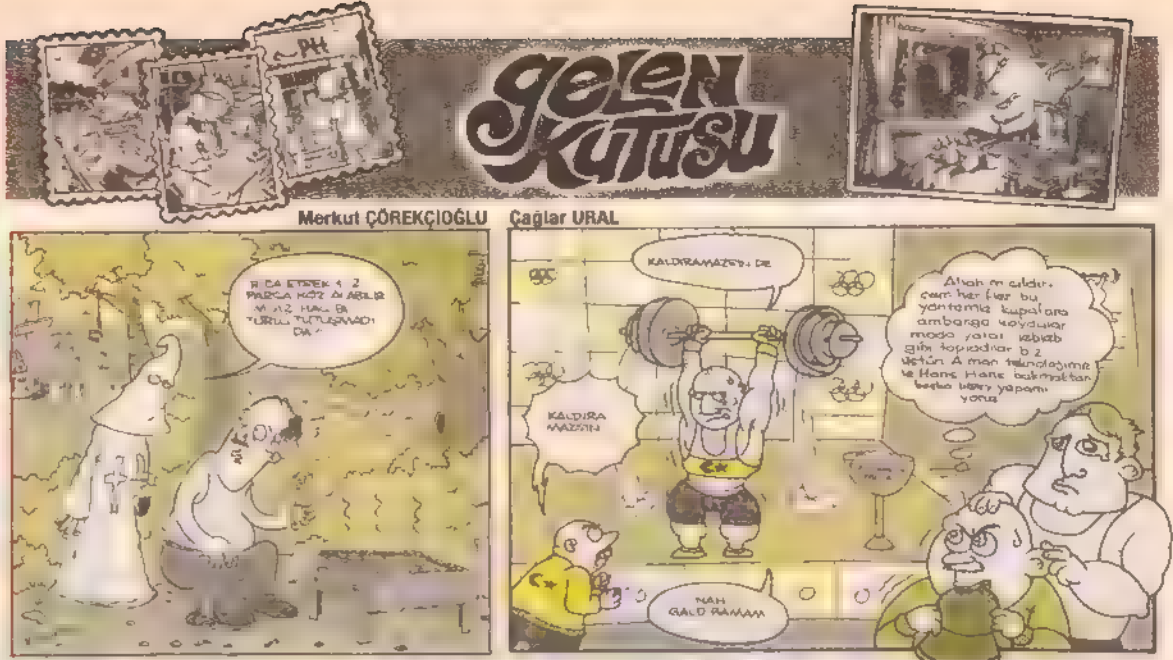
-Veli kardeş, neden beni öldürmek istedin? (Ediz Hun / Kader Bağlayınca)

-Çamurdan da olsun, taştan da olsun; annemsin. -Hayır değilim.

-Beni yanında istemediğine göre bir erkek mi var hayatında? -Bir erkek mi? Bir erkek değil, erkekler. (Zeynep Değirmencioglu -Bahar Erdeniz / Filmi unuttum!)

Yarım Kalan Projelerim

"Başarının Sırrı: Şirketler Dünyasında En Tepeye Oynamanın Altın Kuralları" başlığıyla bir kitap yazacağım bir ara. Çalışmalarla da başladım, başlamadım değil, yeri gelirse paylaşırım. Ama en önemli özelliği kitabın en arka sayfasında sekiz puntıyla "Bu kitabın tüm geliri Zapatista Gerilla Hareketine bağlanacaktır" yazacaktı, gelir olursa da böyle yapacaktım. Benimkisi bir nevi Robin Hood'luk gibi olacaktı yani, Business okuyan bilik toramanlardan alıp Subcomandante'ye verecektim. Sonradan Delegado oldu gerçi, tasvip etmedim. BJK'li Degado gibi. Aslında olsun, o da candır. Her neyse tam kitabın ikinci bölümünü yazıyordum ki askere aldılar olmadı o iş, yattı.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Mart 2010 | Sayı: 131
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ

İNTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÜRSOY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ, Fırat YAŞA, Vasıf TERİM, Kalligrafi: Şevk Saygıman
Halkla İlişkiler ve Muhasebe: Ertan Aktaş, Çağrı Uykusuzdergi.com, Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Bayse
Adres: Asmalımescit Mah. Söğüt Sok. Hamsan Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat 1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

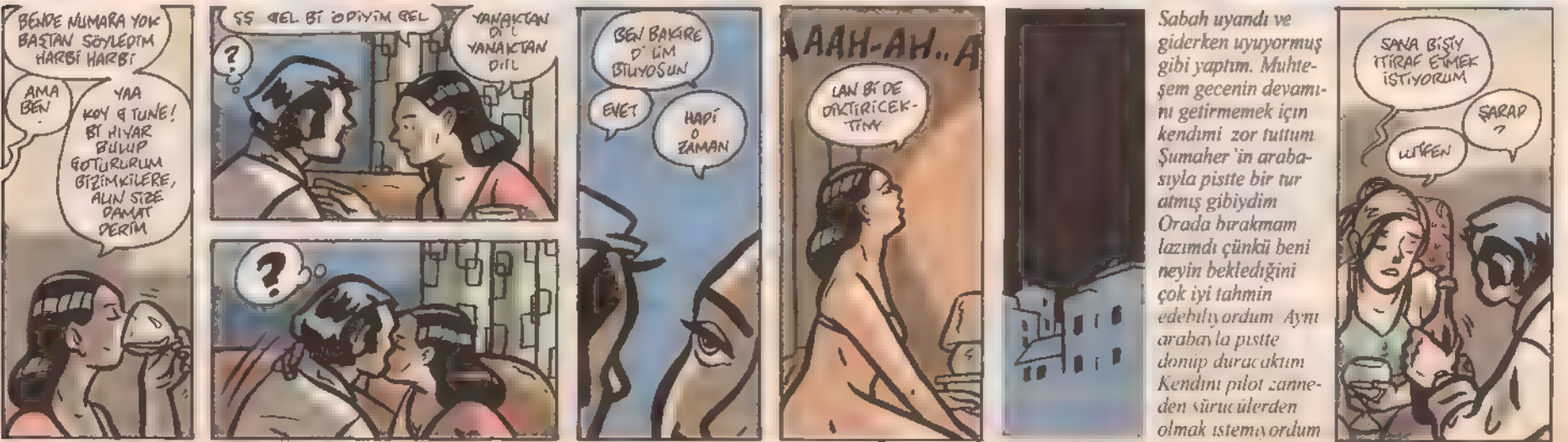
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD ŞTİ Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
İBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

11 MART PERŞEMBE
SAYI: 2010/11 No: 132
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

**Başbakan Tayyip Erdoğan
Elazığ depremindeki ölümlerin
sebebini buldu: "Kerpiç evler"**

ALLAHTAN
BİZ ZAMANINDA
BETONA
GEÇTİK
...

TOK
TOK
TOK

SORUN KERPİÇ YAPILANMA...

İNŞAAT İŞİNE GİRİYORUZ GALİBA!

KAPAK KONUSU

Neşe sana ne yapalım?

Tıksınelim: Haluk Bilginer'in reklam sesi...

Okuyalım: Marjinal yazar Kuddusi Aforoz'un "El Kopil ve Dravistan" adlı romanı, Kumpir Yayıncılık'tan çıktı. Kitap, insan yüzlerindeki manayı ararken Süper Toto'dan voteyi vuran bir marangoz çırağını konu alıyor. 264 sayfa, kapak kalın, mekan Çırağan Sarayı'nın karşısında çırağın sarayı. Final acııp sürprizli, usta ölüyor!..

Görelim: Eyyüp Sultan. Ha, ol Git gör an!

Dinleyelim: "Köpek Enikleri" grubunun "Traş" adlı albümü çıktı. Grup, delilikle dahilik arasında gidip gelir ve konserlerinin finalinde seyirciye kışkırtıyor. Kışkırtı buruşuk...

Yatayalım: Neyi yalabiliyosak işte...

Şahlanalım: Mastak Atçılık kulübü, zinde ve erekte atlarıyla zmetimizde. Seyirciler minyon arzu u. At ar kıvanmda! On bin cıkık ç n tıkkulu m d iler de var!

Türkiye, İsrail'den 6 adet insansız hava aracı (Heron) aldı...

CANIGI KAZANDIM

ABDULLAH GÜL'Ü BİTİRDİM...

Istanbul'da "Fatih Sultan Mehmet", "On Asya", "Süleyman Şah" ve Samsun'da "Canik Başarı" isimleriyle dört yeni üniversite kuruluyor... Bir devlet, iki özel üniversitenin bulunduğu Kayseri'ye devlet üniversitesi kurulması kararı YÖK Genel Kurulunda kabul edildi. YÖK, bir jest olarak üniversitenin adını Abdullah Gül koyacak...

Demet Akalın, 2008 yılında Bodrum'da verdiği konserde seyircilere söylediği "Abi Diyarbakır'dan mı geldiniz hepiniz? Dağdan mı? Nereden geldiniz anlamadım yani. Moron moron bakıyorsunuz abi," sözleri yüzünden İstiklal Marşı'nın sözlerini bir sayfaya yazma ve marş hakkında beş sayfa yorum yapma cezasına çarptırıldı. Demet Akalın cezanın çok hoşuna gittiğini ve "çok şey" yazmak istediğini söyledi...

GARIBIN APAKINI SARMIŞSA ÇELİK ZİRHALI DUVAR... BEBEKTE ÜÇ BEŞ TÜR ATARIM, OLMAZDI Bİ DE SINEMA YAPARIM...

ABD'de oylanan Ermeni soykırımı yasa tasarısının kabul edilmemesi için beş şirketin oylama öncesi yoğun lobi faaliyetlerinde bulunduğu ortaya çıktı. Türkiye'yi korumaya çalışan bu şirketler şunlar:

1. Türkiye'ye Sikorsky marka helikopter satan United Technologies
2. Türkiye'ye savaş uçağı satan Northrop
3. Türkiye'ye Sünger füzesi satan Raytheon
4. Türkiye'ye F-16 satan Lockheed Martin
5. Türkiye'ye yolcu uçağı satan Boeing

BÖLÜCÜ BARAÇ

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Trabzon'un Çayırbağı beldesine bir itfaiye aracı hibe etti. Araç Trabzon'a geldiğinde plakayı (21) görenler polise bomba ihbarı yaptı. Polis 'ofay' yerine gelerek aracın etrafını sardı...

DOĞENT OLAYIM DA GERİSİ KOLAY...

sayfalık doçentlik tezinin 59 sayfasını Prof. Dr. Hans Achenbach'ın 1974 yılında yayımladığı bir kitaptan aynen almış. Tezin ilk bölümünde yer alan 290 referansın 202 tanesi doğrudan ve sıralı bir biçimde Achenbach'ın eserini takip ediyor.

YÖK Genel Kurulu Üyesi Prof. Dr. İzzet Özgenc'in doçentlik tezinde intihal olduğu açıkça çıktı. Profesör 132

YÜCE ANKEMEMİZ İŞBUBKIRIN MELAYETİNİN PETEK DİNCÖZDE KALMASINA

HAFTASONLARI CAN ABINIZI GÖREBİLİRSİNİZ

SÖNDÜ-REYİM Mİ KURBAN?..

İSTEMEZ!!

SKİME KADAR

Geçen ay dizilerdeki erotik sahnelerden iriye olduğunu söyleyen Kadı... Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Selma Aliye Kavaf, şimdi de "Eğcinsellik bir hastalıktır, tedavi edilmesi gerekir" dedi.

AKP hükümeti, Ermeni soykırım yasa tasarısının Temsilciler Meclisi'nden geçmesi üzerine ABD'ye yaptırım uygulamaya karar verdi.

KAÇ YIL OLDU?

● Manken Gizem Özdemir, 22 Temmuz'daki Güneş tutulması sırasında büyük felaketler olacağı haberlerinden etkilenip aynı tarihte denk gelen doğum gününde pasta yerine deve keseli 1 yıl...

● Astrolog Hande Kazanova, "Yıldızlar Ne Diyor?" isimli köşesinde "9-10 Haziran 12.54'e kadar dalaş ameliyatına girmeyin!" açıklamasıyla ülkedeki dalaş ameliyatlarının 12.55 itibarıyla yapılmasını önereli 2 yıl...

● Garo Mafyan, Popstar

yarışmasında "Rahmetli Yıldırım Gürses'in kulakları çınlasın," diyerek zaten metafizik özellikler taşıyan bir deyimli iyice sırtlar âlemine çekeli 6 yıl

● Manken Tülin Şahin, "Bence kavgı eden

mankenlerin ciddi bir IMF'ye ihtiyaçları var. Birileri bana saldırdığı zaman ben kendimi IMF gibi hissediyorum," diyerek kendini bir kuruma benzeten ilk manken olalı 7 yıl

● Cemal Süreyya, bir arkadaşıyla girdiği iddiaı kaybedince, söz verdiği üzere adındaki harflerden birini atarak Cemal Süreya olalı tam 54 yıl olmuş

Irak'ta ABD işgalinden sonra ikinci kez yapılan genel seçimler sırasında düzenlenen bombalı saldırılarda 38 kişi öldü.

Emniyet Genel Müdürlüğü, çalışma süreleri 10 yıl ve üzeri polis memurlarına "Başpolis" rütbesi verecek.

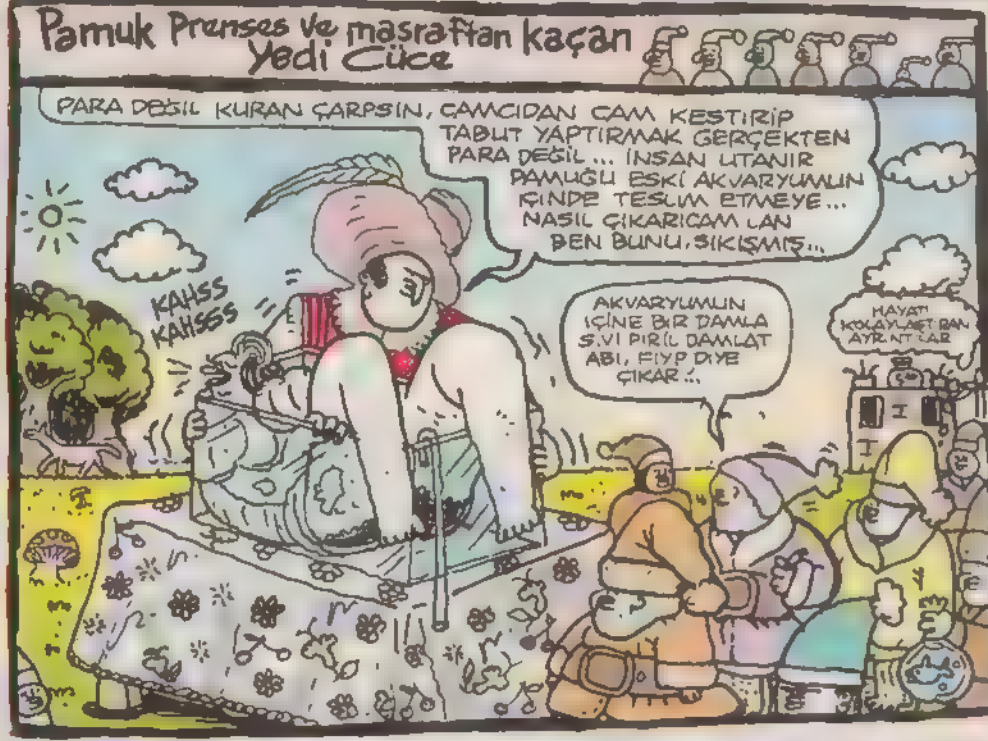
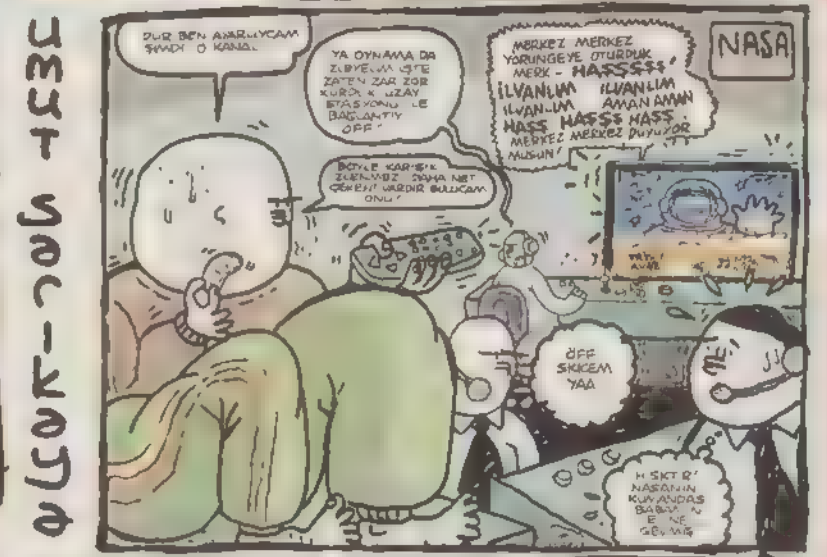
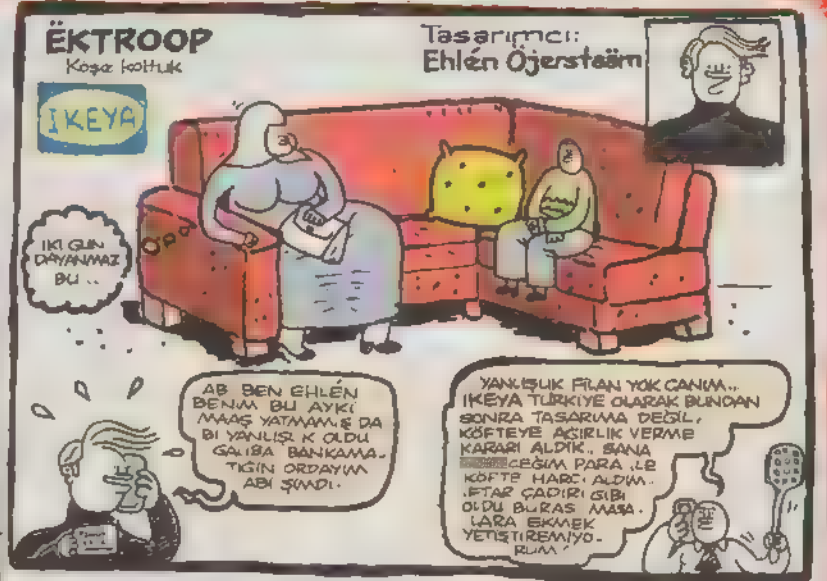
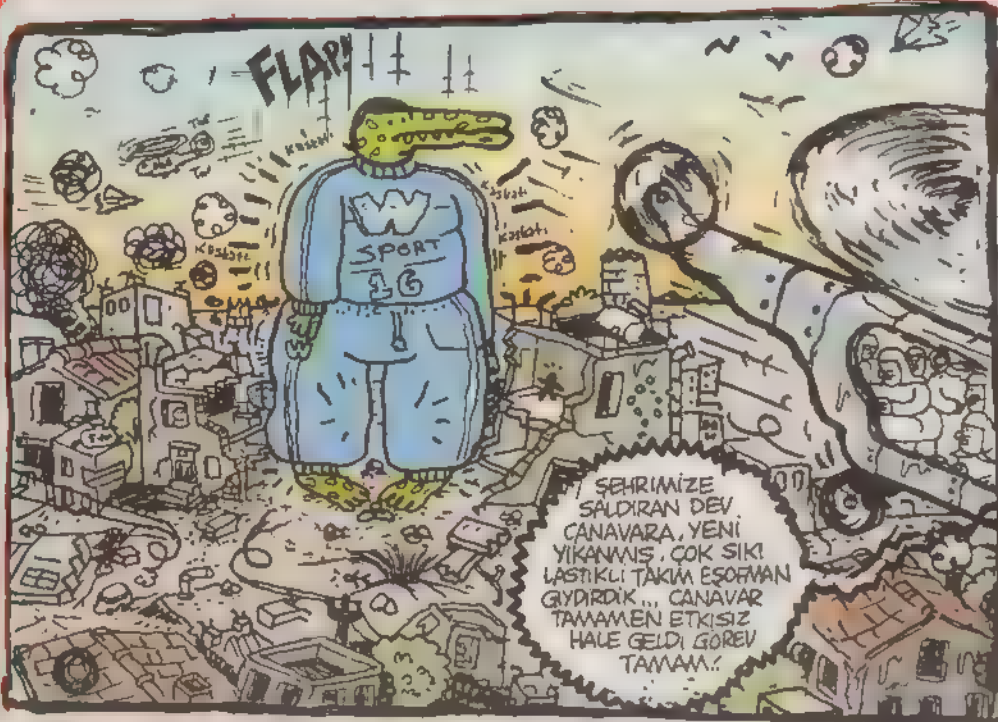

12 yaşındaki Ugur Kaymaz'ı katledenlere "katil" diyen gazeteci Ali Barış Kurt yargılanıyor...

Geçen hafta eşini kaybeden yazar arkadaşımız Kaan Sezyum'a baş sağlığı ve sabır dileriz.

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

Bebek Kafası

"Odamıza sığındı, sus,
Ruhu bir öksüzün"
Ziya Osman Saba'dan

•Hollanda'da aşırı sağın yükselişi.. E, hanı liberalizmin merkeziydiniz bayım?... Ötekiden nefret, bir zeka problemi mi, hani siz zekiydiniz?... "Eşitlik ve özgürlük, ama sadece bizim aramızda!" Vay sen!... Sokakta Flamanca dışında konuşmayı yasaklamaya kadar varıran kafa, hiç insandan ve dilinden korkulur mu?... Bize öğretirken, meğer siz de bilmezmişiniz!.. O halde, gene: Fazlım, siyasal kanserse; merkez sağ, sigaradır...

•Nasreddin Hoca'nın ordutarı, ilk hedefiniz Akşehir'dir, ileri!..

•İflra: Kara yalan...

•Hindistan, fakirlikle ünlü ülke...

•Günah: Doğal ihtiyacın dadanına suretiyle yozlaşarak giderilmesi...

•Robot, teknik evlatlık...

Ekonomi büyüyor. Kişi başına düşen ak sayısında artış var!

•Yol çizgisi: Yolun saçına düşen ak...

•Sosyalizm: En kapsamlı sosyal sorumluluk projesi...

•Batılı belgeselciler bakılırsa, onlar dışında herkes, hepimiz etnik kültür... Afrikalı kardeşler çağılayanın soluna kurmuş köylerini, balık bol, gölge serin, dans gani, meme for, tamtam gergin, çocuk mutlu!.. E, şimdiki aslan sensin de, o mu etnik?... Niye sen kendini esas, bizi diğer kabul ettin?... Biraz konuşsak, ikna olup yerleşicek işte oraya, ne polim yapıyosun artık!!

•Masrûlukle zeybeklik arasında kararsız olmak nedir, bilir misiniz siz? Ben bilmiyorum

•Funda Arar, zaten sesi güçlü, bi de "Kırmızı durur gönlüm gittin gide!" diye anonsvarlı söylemiyo mu, "Bu tutkuyla bu kadın yakaroğlu" diye kaşasını geliyo... Dursun gönlündeki kanama, durdur onu... Valli da benden bilirler!..

•İrak'taki son seçimlerde "Helal olsun bana, tam on kere oy kullandım" diye sevinenler varmış!..

•Azaldı ve bitti: Beyaz cam...

•Yıllardır hiç anlam veremediğim bir detay konu, basketbol maçlarında yenilen takımın bir puan almasıdır. Hayır, yenen de iki puan alıyo. Niçin 1 ve 0 dill?!

Dedektif Nîk'e rakıp Dedektif Etnik çıksa ya, korsan gibi...

•İki yaz önce, sakın bi yerde tatil ediydim. En son, çocukken TRT'de seyrettiğim ve haliyle pek anlamadığım Fellini'nin 8.5 adlı filmi vardı yanımda. Bilgisayar ekranından seyrettik. Hava almaya çıktık bu harika filmi aradın. Biraz yürüyünce de ellerinde ateşlerle mükemmel danslar eden bir grup gördük. Karanlığın içinde ateşin çizdiği ışıkların seyrine doyum oluyorduk. Hiç gerçek gibi değildi, sanki Fellini filmi devam ediyordu 8.5'la başlayan gece 10 numara olmuştu!..

•Bu halk, artistik patinajda düşüp kalkanı bi ayrı sever! (Kiş Olimpiyatları'nda adamım Artam Borodilma'dır...)

•Sezgi: Derin birey...

•birinci eski: seni akşam-gri aşam-hainin zalimin biri akşam / rakiya benzer-sis akşam-kötü arkadaş-pis akşam / renkler soldu-mat akşam-gölgeci çizgi-her hat akşam / rakiya benzer-sis akşam-hissiyat inciten-hiş akşam / üvey zaman-git akşam-geceye karış-bit

akşam

•Rahmetli ananemin ara ara, yoğunlu yaprak dolması için "insanın mizacını açıyor" demesi...

•Bıtsın: "Bu konuya devam edeceğiz" diye biten köşe yazısı...

•Kendi adıma Carla Bruni'nin göğüs uçları olduğunu zaten tahmin ediyordum!..

•Gecenin bi saati, ansızın biri belirmiyo mu elinde şat tepsiyle, işte o gruptan bir çok SEVİNEN illa ki çıkıyo, işte o kişiyi koparamazsın aleminden, sökemezsin neondan...

•Halk müziğinde yeni tanıştığım ozan Sefil Alı'dır, meraklısına... (Cin Alı'den de mazlumu varmış!)

Katli: Cahil'in sert ünsüzü.

•Okuyucu isteği olur da, böyle olur mu: Afanya'dan Mustafa Doğan, yörelerinde cinsel ilişki babında "fantilemek" deyimini kullandığını belirtip, bunu yayalım diye benden yardım istemiş! Efendim, fantilemek mi?! E, yazdım, bi yandan da.

•Azalarak Bıtsın: Reklam dilinde "bişeyle başka bişeyin EŞSİZ uyumu!"

•Golden sonra forma çıkarmak, hakeme itiraz, hakemi alkışla protesto, v.b. futbol dışı fauller için TURUNCU KART öneriyorum, nasıl ki ikinci sarı kırmızı oluyor, ikinci turuncu da sarı olsun. Ayarlayın detayları!

•Hem en değerli, hem de bedava: Rüya...

•Derin Asmalimesci: Tasfiye Halinde Türkiye Emlak Bankası...

•Evine ışıklı küre almış arkadaşım, "Güzel olmuş" dedim, "Daha yeni aldım ama ampulu patlarsa n'aparım diye düşünüyorum" dedi endişe idman yurdu...

•Laik İmam: Çukurcuma'ya gittim, geleceğim!

•Yıllar önce Beyaz Gölge dizisini izliyordum, siyahi basketçilerden birinin beyaz sevgilisi olduğu, çocuk

kızın evine gittiğinde kızın küt babası, çocuğa "Kökler'i beğenerek izliyoruz" demişti... Ak baba, göya aşağılamak için yapmıştı ama beni çarpan başka şey oldu... İlk kez bir dizide, başka bi dizinin adının geçmesi beni benden aldı, çok epik bir elektrik geçti içimden... (Aynı hissin çizgi roman çeşidini, çok daha küçükken, bazen, Teksas-Tom Mıks'lerin iç-arka kapağında; Çelik Blek, Profesör Oklitus, Rodi, Tom Mıks, Kanyakçı ve Doktor Sallaso'yu hep beraber, neşe içinde takılırken gördüğümde duymuş idim...)

•En bilinmeyen numara: 118 18 mi, 118 80 mi? (Hah: Bunu yazdım, bi de 118 24 çıktı!)

•Sigaramı yakıp kibritle çöpünü yere atıyım, yere bi şey atmamı hiç bilmeyen İskandinav melezi arkadaşım "Ne düşüştü?" diye sordu çıkan sese...

•Ersin'in Umud'a "Sen bi Rus romanı yazsana lan" demesi...

•Hiç hesaplamadan yazmak zor ama her şeyi hesaplayıp yazmak imkansız...

•Bir gün sahneye çıktım ve anladım, ellerim varmış!..

Doğal marka detay ödülü: Ekmek Ayvası!

•Bi gün, bi mağaza vitrininde korkulukları görmek istiyordum, ayarlayın bunları!..

•Asaletten, ünvandan yılıp kendini yollara vuran soylu: Viyadük...

•Hayal, kafada durduğu gibi durmaz, ya gerçeğe dönüşür veya rüyaya...

Elektrikli sanatçı Voltaj Severcan...

•Beni paralel evrende meridyensiz bırakın!..

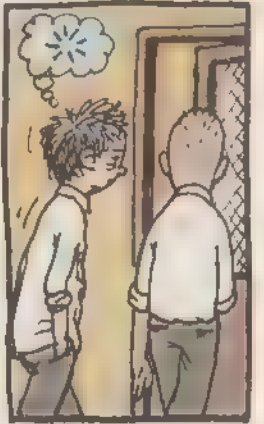
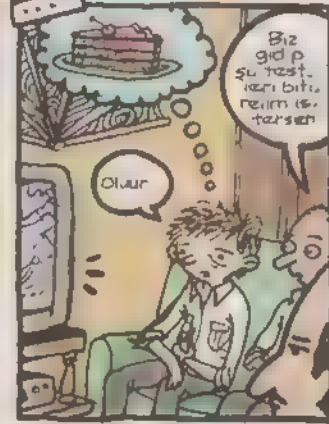
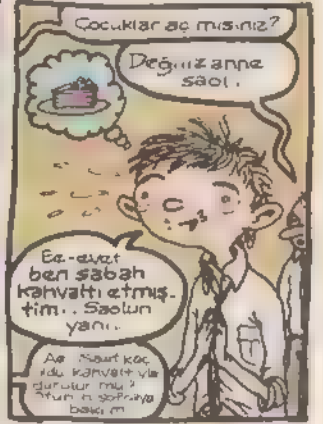
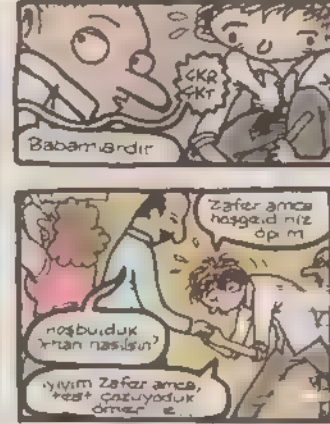
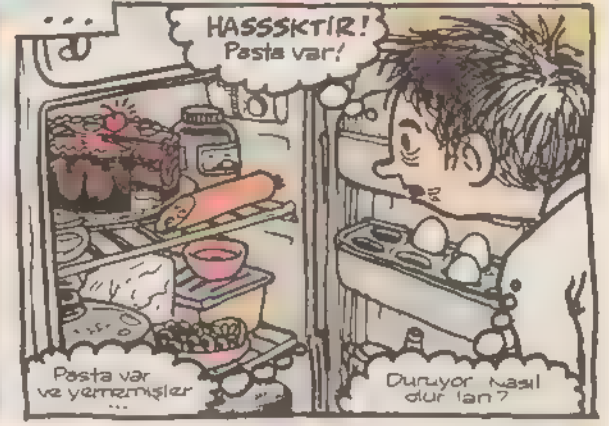
•Oturup bizim çocukluğumuzdan konuşuyorlar mıdır hiç formika masa ile melamin tabak?...

•Bahar, ilk, ilkbahar. Sonra sonbahar. "Avusturalya Dolan" gibi illa tamamını söylüyoruz sonbaharın.

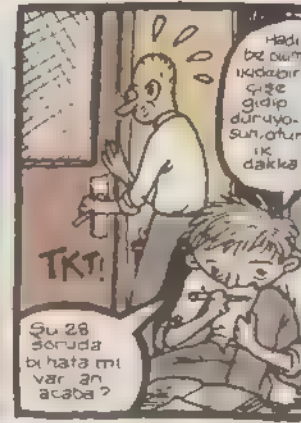
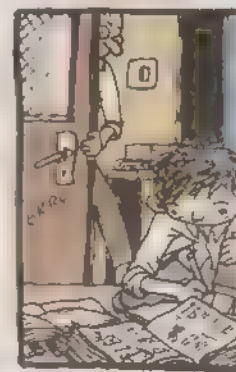
•"Şeytani zeka" tabiri var diye, ne şeytan hep zeki, ne de Tannisi zeka yok!.. Zaten bu tabir de o yüzden var... (Türk'ün şeytan kovuşu: Sigıgit lan!..)

ORHAN ÇOCUK

cihan kılıç

YARIM SAAT SONRA

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

YAKINMA HAKKINDA ÜÇ KISA HİKÂYE

1988 - Müjde! Kübra teyzenin tansiyonu 30'a çıkmış...

Dümdüz bir hayat söz konusu olduğunda elde kalan tek varoluş biçimi yakınmaktır. Hayatla hiçbir bağı olmayan insanın bütün konuşmaları mutlaka kendine yönelir. Hayatımdaki ilk büyük yakınma ustasını 10'lu yaşlarımdayken tanıdım. Adı Kübra'ydı ve benden yaklaşık 50 yaş büyüktü. Kübra'yla ilişkim sadece seyretmek düzeyindeydi. Yakınmalarını sadece tansiyon aleti kesebiliyordu. Tansiyon aleti, o çok büyük koluna takıldığı an susup görkemli finali beklerdi. Ömrü hastalıklarla geçenlerin tansiyonları genelde arzulanan seviyede çıkmadığı için de sonuçları hiçbir zaman memnun olmazdı. Mesela 17 çıkan büyük tansiyon, onun yakınmalarını karşılayamayacak kadar küçük bir sayı olduğu için ölçümü yapan zavallıya, “Bir de şu koldan ölç bakalım, en az 20 olması lazım,” diyerek sol kolunu uzatırdı. Sanırım hayalinde, “Kübra teyze, tansiyon tamamıyla sol kolunuza yayılmış, artık onu kesmemiz lazım,” gibi yakınmalarının hakkını verecek bir şeyler bekliyordu. Tansiyonu 30'a çıksa ama bu skora rağmen yaşamayı başarsa, sanki büyük bir zafer elde etmiş olacaktı. Yıllarca doktorlarla kendisinde bir hastalık bulmaları için mücadele etti ve bulantıları da Türkiye'nin en iyi doktoru olarak tescilledi. Sık sık öleceğini söylüyordu, “Ölü ama haklı” olmayı yaşamaya tercih ediyordu. İşin garibi çevresini de etkiliyordu. Başını çektiği ‘yakınan kadınlar grubu’nda sırayla tansiyon ölçülüyordu. Apartmanın ananeleri ve babaanneleri arasında büyük bir yarış vardı. Tansiyonu yüksek çıkanlar, yıllardır yaşadıkları ezik hayatın içinde sadece kendilerine ait bir sayının yüksekliliğiyle gururlanıyorlardı. Kübra, tansiyonu kendisininkinden büyük çıkanları, ya “Şimdi merdivenden çıktın geldin de ondan,” gibi gerekçelerle sindirmeye çalışıyor ya da ortama ‘mafsal’, ‘siyahık’, ‘be’ gibi başka kelimeler salarak konuyu değiştirmeye çalışıyordu. “Benim de tansiyonumu ölçün,” ısrarlamıyorsa, “Çocukların tansiyonu olmaz!” gibi tamamıyla bilimsel bir gerekçeyle karşı çıkıyordu...

1996 - Sen mi Ben mi?

Sınav sabahları karşımıza çıkan her canlıya, “Hiç çalışmadım!” demenin bir salgın hastalık gibi yayıldığı üniversite yıllarıydı. Sabahları ‘hiç çalışmadım’ haberini, ‘günaydın’ kelimesinin yerine kullanmak ve bu haberin mümkün olduğunca dağıtımını yapmak en asil görevlerimizden biriydi. Bütün sınıf, birbirine neden çalışmadığıyla ilgili fabillat eşliğinde (“ayy gibi uyumuşum”, “sabaha kadar hayvan gibi kağıt oynadık”, “öğüz gibi içtik” vb.) durumlarını izah ettikten sonra sınava girmeye hazır hale geliyordu. ‘Durumunu olumsuzlaştırarak kendini yüceltme’ sanatının en başarılı neferleriydik. Ama kimse onun kadar başarılı değildi. Sınav sabahları, onu, gecenin hazırlanmış gibi duran ‘çalışmama bildirisi’ni, her arkadaşaya yaklaşık 2 dakika ayırarak hızla yaydığını görüyordum. ‘Hiç çalışmadım’ kalıbındaki ‘hiç’ kelimesini inanılmaz bir yetenekle tonluyordu. Onun ‘hiç’, sarf edilen bütün ‘hiç’lerin kralıydı. Kelime, dudaklarından çıktığı andan itibaren diğer ‘hiç’leri yiyerek semiren bir canlıya dönüşüyordu. Bazı sınav sabahları çalışmamış olsam bile Burak’a “Çalıştım abi,” diyordum. Çünkü bu devasa canlı ‘çalıştım’ kelimesiyle beslenemiyor, şaşıp bir şeyler söyledikten sonra (“vaaay!”) falan gibi anlamsız şeyler) başka bir besli yeri bulabilmek için uzaklaşıyordu. Sonu gelmez yakınmaları dışında eğlenceli adamdı Burak. Yakınmaları zamanla bünyemizde bağışıklık yarattığı için ilk başlardaki iticiliğini kaybedip hafiften dalga geçilen birer gösteriye dönüşmüştü:

Patoloji bütünleme sınavı için Burak’la beraber çalışıyorduk. Çok yorulmuştum, başım ağrıyordu. Burak’ın, parmaklarını saya saya mirıldanarak çalışması, yalnız olsam çoktan terk edeceğim ders notlarını okumaya devam etmem için beni zorluyordu. Okuduğumu anlamamaya başladım ve içinde bulunduğum olumsuz durumu haber vermek için, “Abi başım çok kötü ağrıyor,” dedim. Burak bana doğru döndü. Kısa bir an baktıktan sonra, beyninin otomatik çalışan yakınma bölümünün baskısına dayanamayarak, “Benim de...” dedi. Biraz daha baktıktan sonra, bir derde ortak olmak konusunda bu kadar saçma bir tesadüfün yaşanması ona da garip gelmişti. Beyni, “Hadi ya, bir ilaç iç istersen,” gibi idareten ilgilenmek anlamında bir şeyler üretemeyecek kadar yakınmaya teslim olmuştu. Dayanamadım, “Öğün harbiden ağrıyor mu başın?” diye sordum. Kısa bir süre sustuktan sonra, “Evet ağrıyor... Alla Alla yalan borcum mu

var,” deyip önüne döndü. Notlarla on dakika kadar daha belbelendikten sonra yattım. Sabah uyanıldığında Patoloji Tanrısı’na hâlâ mırıl mırıl dua ediyordum...

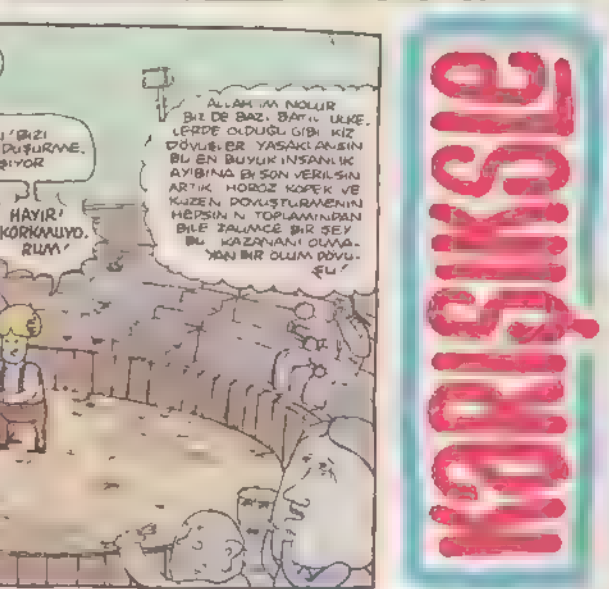
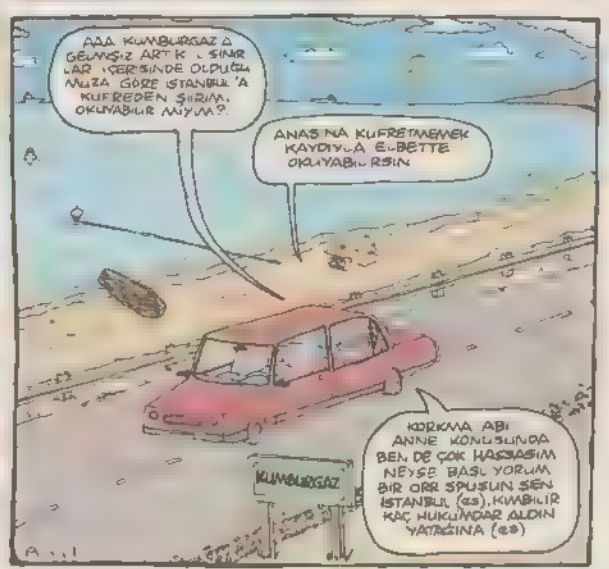
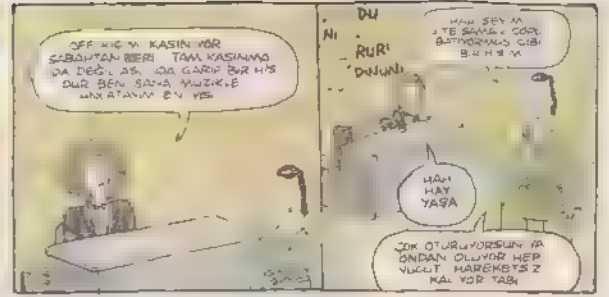
Sınavdan erken çıkıp kantine gittim. Yaklaşık yarım saat sonra Burak geldi. “Abi ben patolojiden kalıyorum galiba,” dedim. Aniden karşılık verdi: “Sen mi ben mi?” Bu bir soru değildi. Sınavımın kötü geçmesinin de etkisiyle bir anda “Ya bı s.ktır gitt Burak ya!” diye bağırdım. Küssip gitti. Patoloji Tanrısı, bütün gece kendisine dua eden Burak’ı sınavdan geçirirken, beni cezalandıracaktı...

1998 - Özlem'in küçük ayakkabılarından taşan dev ayakları

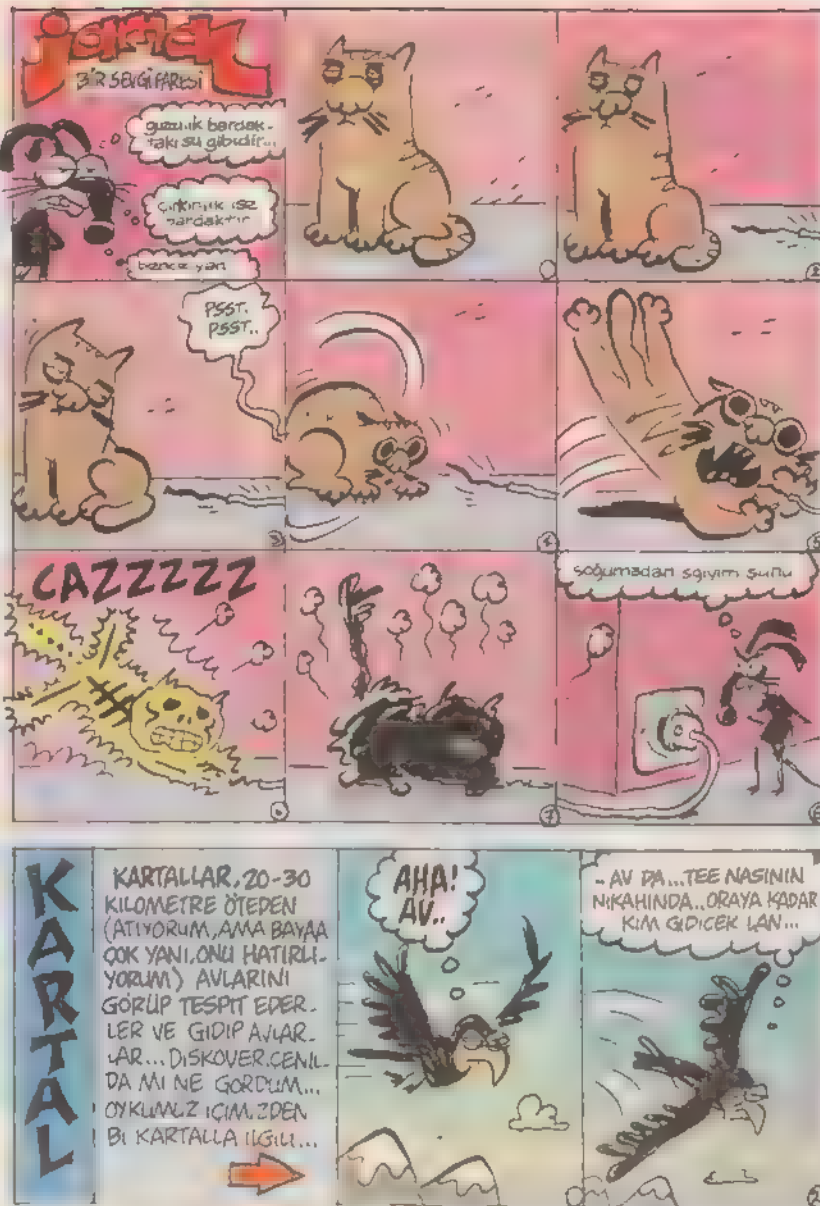
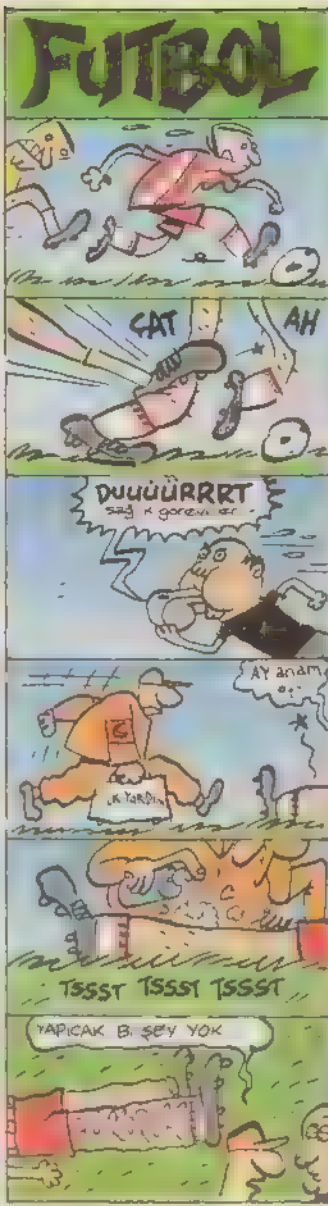
Ayakkabı sıkmaları, dışarıdan baktığımda belli olmadığı için, ayakkabı sahibinin sürekli yakınarak çevresini uyarması gerekir. Ülkemizde düğün, nişan, mezuniyet gibi fonksiyondan çok esteliğin ön planda olduğu anlamlı günlerde, gidilecek mekâna doğru aksayarak ilerleyen çok sayıda kadın görmek mümkündür. Hafif topu ayakkabılara zorla giydirilmeye çalışılan zarif ayakkabılar, planlanan şık görüntüyü aksine sakatlayan birer zulüm aracıdır. Ayakkabıdan taşan ayak yağı, küçük tomurcuklar halinde zarafetin üzerine kaplar. Gecenin sonuna doğru ayakkabının arkasına yerleştirilen Selpaklar üreticisinin hiç aklına gelmeyen bir bölgenin (topuk) nemini emmeye çalışır. ‘Topuğu Selpaklı Kadınlar’ın, bütün o acılara rağmen pistin ortasındaki çok oynak hemcinslerine alkış tutması takdir edilecek bir performanstır. Özlem’in topukları için bir büfeden Selpak aldık. Erken pes etmişti, daha mezuniyet gecesinin yapılacağı mekâna bile ulaşmamıştık. Selpak’a rağmen yakınmaları kesilmedi. Mezuniyet gecesine onunda beraber gittiğime biraz pışman olmuşum (ikimizin de sevgilisi yoktu ve Özlem filmlerden aşırıdır bir konseptle mezuniyete bir kavalyleyle katılma fikri için beni kurban etmişti). Sorun sadece ayakkabı da değildi. Bir yandan topallarken bir yandan kuaförün saçlarını istediği gibi yapamamasından duyduğu kederi anlatıyordu. Kafasına baktım. Haklıydı. Kuaförler genelde 20’li yaş kızlarının gençliğini ellerinden alırlar. Bu saç dizaynıyla kafası 40’lı yaşlara ulaşırken, giydiği ayakkabıların artık inlemeye dönüşen yakınmaları da, Özlem’i Kübra teyzenin arkadaşı olacak yaşlara çıkarıyordu. Diyecek bir şey yoktu, elinde kendi yaşına ait sadece o tiz sesi kalmıştı. Onu da tüketmek için olacak, hiç ara vermeden yakınıyordu. Gecenin yapılacağı salona ulaştık. Oturduğumuz masayı beğenmemek, ordör tabağındaki peyniri çatalla tırmak, patlıcan ezmesinin acı olduğunu iddia etmek gibi sonu gelmeyen yakınma hareketleri sergilemeye başladı. Sevgilisi olmadığım için çok umurunda değildi. Hatta bu genel memnuniyetsizliğinden faydalanarak tabağındaki salamları istedim. Salamları yerken ayakkabılarını çıkarabileceği fikrini ortaya attım. Ayakkabının kuşakları yüzünden ayağının açıkta kalan kısımları bir tür baklava desenine dönüşmüştü. Çıkardığı anda baskıdan kurtulan ayak hafifçe pembeleşerek hacim kazandı. Onun yerine “Oh be dünya varmış,” dedim. Artık biraz rahatlar diye düşünüyordum. Tabağındaki peyniri istedim. Kısmi ferahlama on dakika kadar sürdü. Sonra geceye bir iki hocanın gelmesiyle ayakkabılarını giymek zorunda kalınca, yakınmalar söleni yeniden başladı. Sesi gittikçe tizleşiyordu. Tabağındaki patlıcan ezmesini de istedim...

“Abi mezun da olduk, napıcaz şimdi?” dedi Bu yakınma masamıza gelen Burak’a ait. “Napıcaz öğün, çalışcaz işte,” dedim. “Herkes seni bekliyor sanki!” dedi ince bir ses. Bu yakınma da Özlem’e alttı. İki yakınma ustasının arasında kalmıştım. İş olanakları, maasların azlığı, devlette çalışmanın zorlukları falan gibi birbirleriyle yarışan yakınma atakları içinde boğulmaya başladım. Yaşadığım, 10’lu yaşlarımda seyrettiğim Kübra Teyze’nin önderliğindeki yakınma muhabbetlerinden bile daha şiddetliydi. Yavaşça kalktım. “Nereye gidiyorsun?” diyenim olmadı. Kendi yaşlarının hakkını vermeye çalışan diğer arkadaşlarının masalarında dotandım. Uzaktan gördüğüm kadarıyla muhabbetleri hiç kesilmeden devam etti...

Yaklaşık bir saat sonra masaya ana yemeği yemek için döndüğümde yakınmalar devam ediyordu. Hastalıklardan konuşuyorlardı. Tekrar ayakkabılarını çıkaran Özlem şişmiş ayaklarıyla önce Kübra teyzeyle benzemeye başlamıştı. Bir süre onları seyrettim. Hareketlerinden anladığım kadarıyla Burak alkolün de etkisiyle Kübra teyzeden hoşlanmaya başlamıştı. Kübra teyze de Burak’a karşı boş değildi. Tansiyonu hızla 30’a doğru yükseliyordu...

75
KİŞİ
İÇİN

• Merhaba

• **Hangi kuş konduğu dalı kırmış diye bir laf var.** Kuş Nasreddin Hoca mı ki konduğu dalı kırsın. Bu kuş bile konduğu dalı kırsa bile uçar giderken bizim Nasreddin Hoca komiklik olsun diye, felç olmak pahasına, bindiği dalı kesiyö. Bu ne hırsmış be. Zaten hangi kuş konduğu dalı kırmış'ın anafikri de bu. Tabiatla insan harici hiçbir yaratık doğaya fuzulü zarar vermez. Bunu anlatmaya çalışıyo. Kuş konduğu dalı niye kırsın. **Dalı kırıcama bildin, ölüceemi de bil** demek için mi Bunlar çok saçma şeyler. Ben şimdi gördüm, karga, konduğu daldan bir başka dala uzanıp o dalı kırıyordu. Belli ki yuva yapıcak. Nasreddin Hoca'mız gibi şov yapmıyacak. Haa, candır Hodja'mız, o ayrı.

• İnsanoglu hakaten acayip. Kendisinde hayvanı yeme hakkını bulabiliyo. Doğadaki gibi de dilil Doğada aslan ceylanı yakalıyo, derisinden bir başlıyo gerisine kadar yiyo. Ayırt etmeksizin. Tertemiz çıkartıyo hayvanı. Hayvanın hayvan yemesini anlıyorum, çünkü o da hayvan. Hayvan yiyo, hayvan oluyo. Bi de bizim gibi seçme şansı da yok. Ben şimdi bi markete girsem bütçemin yettiği ölçüde envayi çeşit yiyecek içecek alırm. Ama ayı girse sopayla kovalıyolar. Çok izledim haberlerde böyle şeyler. Ayı ne yapsın, o da doğada koyunun kuzusunu bulsa yiyecek, ne yapsın. Seçme şansı yok. İnsan bu seçme özgürlüğünde bence fazlasıyla şımarmış durumda. Koyun kuzu dedim oradan gricem. Koyunu da beğenmiyo, kuzu istiyö. Hayatının baharındaki hayvanı boğazlıyo. Bi de kuzuyu da komple beğenmiyo. **Onun diyo bi küşlemesi var diyo, böyle parmaklarını bitüştürüp**

dudaklarına götürüp, **mu-ah** diye öpüyo. parmaklarını yersin diyo. Fazlasıyla .bne bı yaratık bence insanoglu. **Kuzunun diyo sırt kısmısında olur o et diyo,** kısmında da dil kısmısında, anlatımda on kısmında kuvvetündedir kısmısında, neyse, **sinirsiz yumuşacık olur o et diyo, mangalda hafif pişirirsin, lokum lokum diyo.** Anlatırken bile ağzı sulanıyo. Yine istiyö. Araşurdım, bir kuzudan sadece bir küşleme eti çıkıyormuş. Bir porsiyon. Bir porsiyon et için. Gerçi biz böyle bir milletiz.

Atmacayı da vuruyorlar bir avuç kanı için. Amuğa goyim.

• Çakmakla bira açabilcek tipi olmiyan adam çakmakla bira açtığında ben çok şaşırıyorum.

• Hayatta da en çok naçar kalmaktan korkuyorum. Ya naçar kalırsam diye düşünmekten uykularım kaçıyor. Çünkü naçar kalmak en fena şey. Bi insan bana ben naçar kaldım dese ben onun için elimden gelen her şeyi yaparım. Ama onu diycek yani, naçar kaldığını sözlü olarak ifade edecek Yoksa ben onun naçar kaldığını nereden biliyım. Alında yazmıyo ya naçar kaldığı

• Mutluluk, şehirler arası otobüs yolculuklarında, iki kişilik koltukta, bütün bir yol boyunca, yanının dolmaması, bütün

bir yolu tek başına gitmektr

• Luks restaurantlarda, bu arada her defasında **restaurant** kelimesinin hemen ardından Öztürk Serengil tonlaması ile **DEODORANT** dememek için kendimi çok zor tutuyorum, neyse, hani böyle yemeği üstü kapalı getiriyolar ya, filmde gördüm, yaşamadım yani, böyle bir salaklığı niçin yaşıyım, oraya gelicem, yemeği üstü kapalı getiriyolar, soora kapaa bı kaldırıyolar ki, altından, mısıl, portakal soslu ördek çıkıyo. Bir sevinio ki

bu insanlar portakal soslu ördekle karşılaşınca. İşte ben bu gerizekalılığı anlamıyorum. Niçin sevindiklerini hiç bilmiyorum. Sanki o kapaan altından ne çıkıcaanı bilmiyorlardı. Sanki müessesenin bir sürpriziydi. Portakal soslu ördek siparişini sen kendin kendi ağzınla vermedin mi, Off yaa, gerçekten çok aptalsınız zenginler. Yani aptalınız gerçekten çok aptal oluyo. Gerçi fakirin aptalıyla kıyaslarsak yine iyi bence. Fakirin aptalı insanı çok yorar.

• Otogarda otobüs yıkılan adamdaki huzura hiç dikkat ettiniz mi. Çok huzurlu. Hele bir de sırtından doğru güneş vuruyorsa değme onun keyfine. Bi de böyle otobüsü iyice fırçaladıktan soora, son bir fırçadaki suyu, künt bir hareketle savurmuyor mu otobüse doğru, off diyorum. Bence sırf bu tatminsiz zevk için bile yapılır o iş. Yemin ediyorum, gördükçe özeniyorum. Fırçayı elinden kapmamak, bir su da ben savurmamak için zor tutuyorum kendimi. Özgürce saçlarımı savurur gibi. Vadilerde koşuşan adar gibi. Nereye.

• Senelerden beri vajinismus'la ilgili o kadar çok haber okudum ki, en sonunda, **ulan yoksa ben vajinismus muyum** diye ince ince düşünürken buldum kendimi. Klitoris'ime bi şey olucak diye çok korkarken buldum kendimi. Bu arada vajinismus'un ne olduğunu da unuttum ben. Milyon kere okuyunca artık manasını da yitirdi. Ne vajinismus'muş be arkadaş. Ne ki vajinismus. Hemen cevap vericeksin ama, düşünmeden.

• Son olarak, bazı eczanelerin vitrinlerinde, son derece güzel, son derece yakışıklı cansız mankenlerin üzerlerinde yetişkin alt bezlerini sergiliyorlar ya, yemin ediyorum insan özeniyö. En az on'lu bir paket alıp, evde altına bağlayıp, patır patır sıçası geliyo.

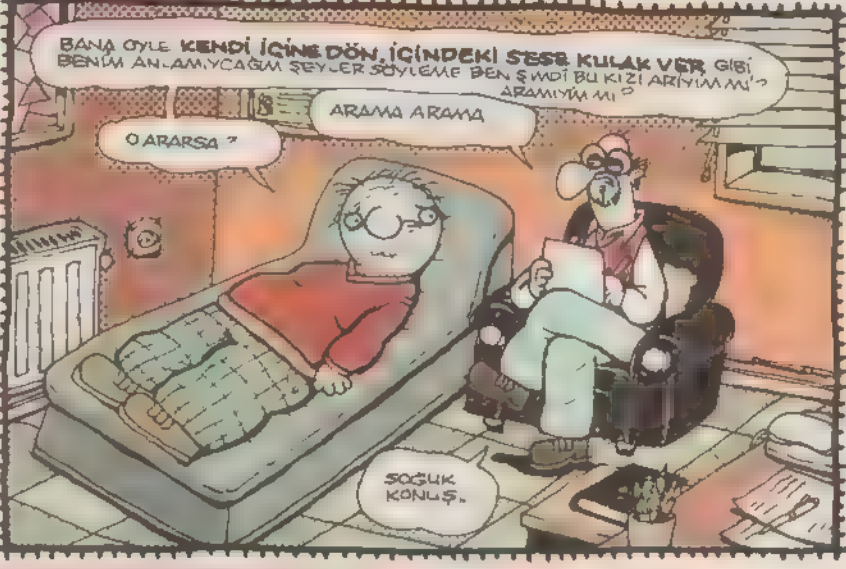
• Sevgilerimle.

Hasta Ruh
13 Mart Cumartesi / Eskişehir 6 45 / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 233 65 14
17 Mart Çarşamba / Adana Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24
20 Mart Cumartesi / Antalya Bademaltı Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 244 36 06
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Erihan Ceylan

SAMI

fırat- yğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Dance for Haiti, Music for Haiti, Concert for Haiti derken ne eğlencildi yalnız Haiti için. Yani, deprem mağduru Haiti'ye yardım tabii ki güzel bir olay, ama bir noktadan sonra biraz ayıp olmuş olabilir acılar içindeki Haiti halkına karşı. Haiti'ye yardım olsun diye dans partisine gidenler nasıl bir kafayla dans ettiler? Kötü niyetle sormuyorum. Yani, insanlık hali, kaptırırsın bir noktadan sonra figüre falan girersin dans p stinde, sonrasında birden Haiti aklına gelir, dururursun. Sonra insanlık hali yine kaptırırsın, hatta yakınlarda dans eden bir kıza yanaşırsın. Kız da belki sana karşı boş değildir, o da senin yaptığın dans figürlerine kendi figürleriyle karşılık verir, çok güzel bir uyum yakalarsınız. Sonra bir bakarsın ki, kız birden durmuş, yuzu düşmüş. "N'oldu lan birden, yanlış bir şey mi yaptım? Olmayacak mı işimiz?" diye düşünürken anlarsın ki, kızın aklı Haiti'de. Tabii bunun üzerine sen de uzulursun, durulursun falan. Zordur yardım için dans etmek. İşiniz de ya olur, ya olmaz. Garantisi yok.

İlk uygulamasının üzerinden yıllar geçti, CGI teknolojisi aldı yürüdü, Avatar falan çekildi, üç boyut olayı çiğrından çıktı, insanlar perdenin içinden çıkar gibi oluyor ama ben hala duvarda yürüme efektinin nasıl yapıldığını anlamadım,

görünce şaşıyorum. Michael Jackson'un bir klibinde de vardı hatırlarsanız (Ghost'un klibinde galiba. Daha çok klipleri şenlendiren efektler zaten duvarda yürümek), önce duvarı, ardından tavanı figür içinde bırakıyor, evin depositosunu yakıyordu rahmetli (ama beyefendi biz size güvenip kiraladık evi, tavanda bile ayak izleri var. Ben de başkaları gibi sanatçıya, uzun saçlıya kiralamam diyebilirdim, sonuçta çoğu ev sahibi diyebiliyor böyle. Bakın, ben kendim de musiki cemiyetindeyim... -İzmir'li ev sahibi ve Michael Jackson, Kira kontratının son günü diyalogları, Cilt 1'den-). Nasıl yürür lan bir insan duvarda? Düşmesi lazım aslında derken oradan da tavana çıkıyor, avizeyi falan elliyor. Bence şaşırmakta haklıyım. "Avatar'ı ne kadar anlıyorsun peki Eрман?" diye soranlara samimiyetle söylüyorum:

Ha gayret gençlik...

ki Avatar'ı çok daha net anlıyorum. Bilgisayarla yapıyor.

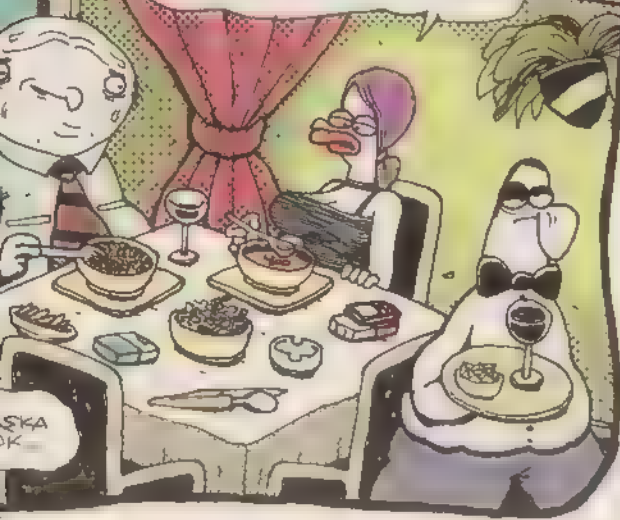
Samimi bir itiraf: "Yemekteyiz'e katılsaydım tavuk yemeği yapardım" diye düşündüğüm anlar oluyor.

Büyük ihtimalle size de oluyordur ama kendinize bile itiraf etmekte zorlanıyorsunuzdur; televizyonda ne zaman çok çirkin bir yarışma programı görsem "kendimi birden yarışma ortamında bulsam ben ne yapardım, tavrım nasıl olurdu?" diye düşünüyorum. Yani mesela, kendinizi aniden "Yemekteyiz" yarışmasında bulsanız ne yaparsınız? Önce bildiğim yemekleri aklımdan geçiriyorum (annemi ararım, tarif alırım diye düşünüyorum bilinçsizce), sonra birden yemek masasında tartışma patlak veriyor, aklımda içinde sonu gelmeyen bir kavgaya giriyorum diğer yarışmacılarla.

(-Yani aslında biraz laf söylemiş olmak için koşuyorsunuz Burçin Hanım!

AKARNAYI ÇOK SEVİYORUM YA, LİDE BENDE Bİ İTALYANLIK VAR... ERKEKLER DE YAKIŞIKLI OLUR BİLİRSİN CEMRE...

BENİ TÜKETTİĞİN GIDA İLE Mİ TAVLAMAYA ÇALIŞIYOSUN ÇETİN?

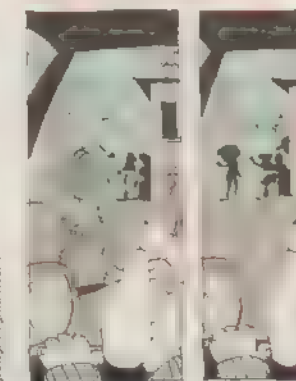
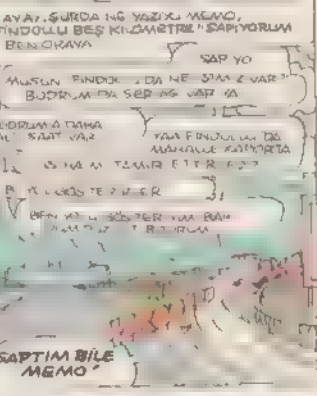
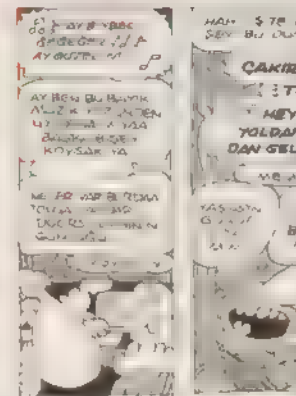
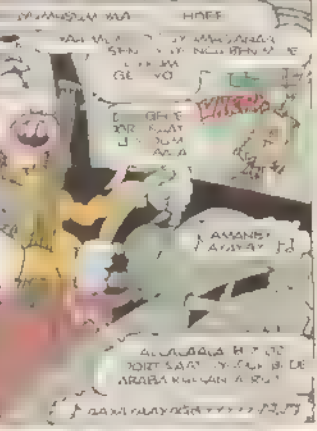
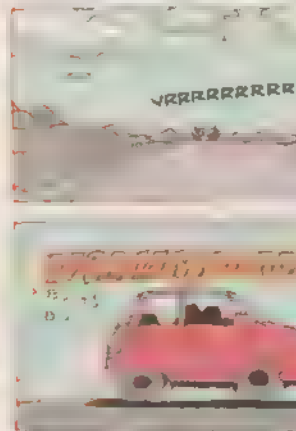
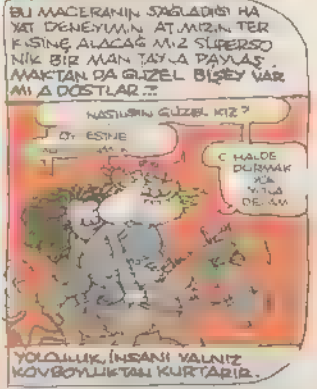
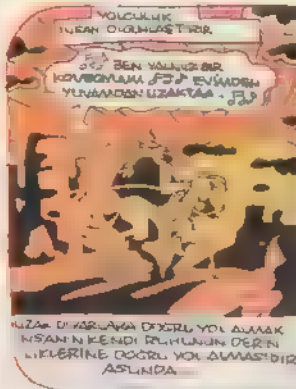

NTIKLI, POZİTİF, DUYGUSAL DİNİM 3 KELİMEYLE ÖZETLİYORUM

CİLT NO: 28, AİLE SIRA NO: 92 KÜTÜK NO: 93 BENDE BOYLE

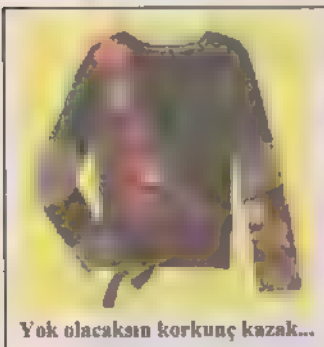
MAKUL MEMEROSKO

- Sandalyeleriniz rahatsız ve ben de bunu söyleme hakkına sahibim sonuçta Erman Bey!
- Sandalyeler rahat ama siz kurug.tlüsünüz Burçin Hanım.
- Efendim, ne diyorsunuz ya!?!)
- G.tün diyorum, tahta gibi...)

Kendime geldiğimde ömrümden 15 dakika gitmiş oluyor. Üstelik sinirlerim de bozulmuş. Biri Bizi Gözetliyor'u ilk izlediğim günden beri böyle bu.

İstenmeyen kazakları tüy dökücü spreyle yok etmek ne kadar mümkün? Evinde tüy dökücü spreyl bulunduran bir arkadaş deneyip bana sonucu bildirebilir mi? Çünkü ben bir kere merak edip kardeşimin tüy dökücü spreyni koluma sıkıtmışım ve evet tuyler hemen pıtır pıtır doküldü kolumdan. İşe yarıyor yani. Kazakların da bir çeşit hayvan kılından yapıldığı gerçeğinden yola çıkarak işe yarayabileceğini düşünüyorum. Düşünün ki dışarıda çok çirkin kazak giymiş ve bu yüzden yoğun bir mutsuzluk yaşayan bir insan gördünüz ya da ev arkadaşınızın evin içinde gerçekten görmeye tahammül edemediğiniz bir kazakla dolaşıyor. O an tüy dökücü spreyi çıkartıp kendinizi koruma iç güdüsüyle karşı tarafın üzerine sıkabilirsiniz. Bir çeşit göz yaşartıcı sprej gibi ama iyi niyetlisi. Her iki taraf da kazançlı çıkıyor. Tüy tüy, liğme liğme dökülsün istenmeyen kazaklar, geriye sadece boyun kısmındaki yıkama talimatı kalsın.

Yok olacaksın korkunç kazak...

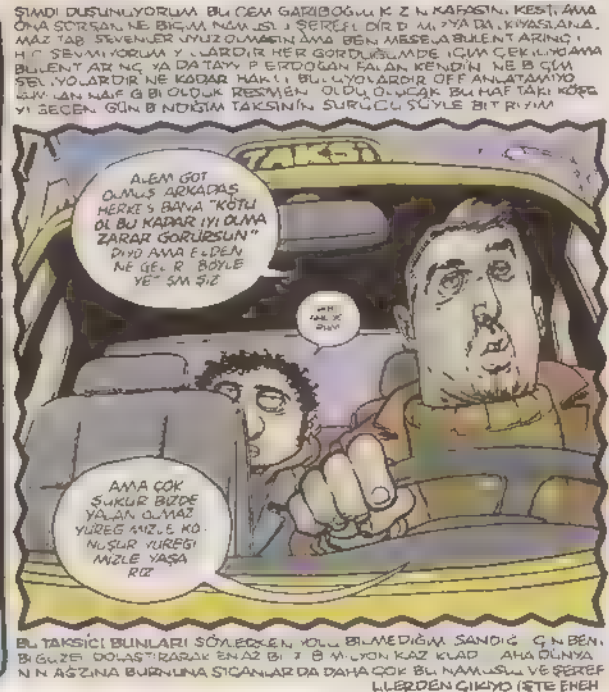
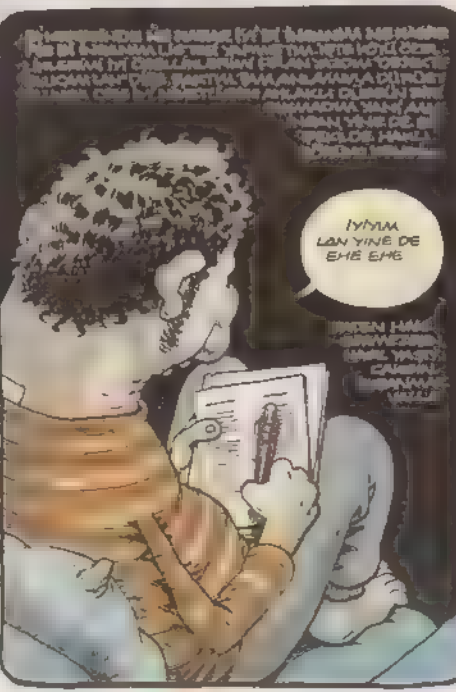
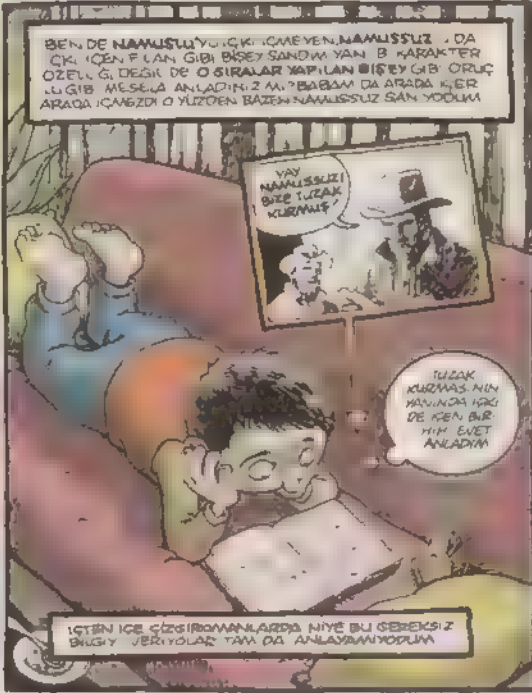
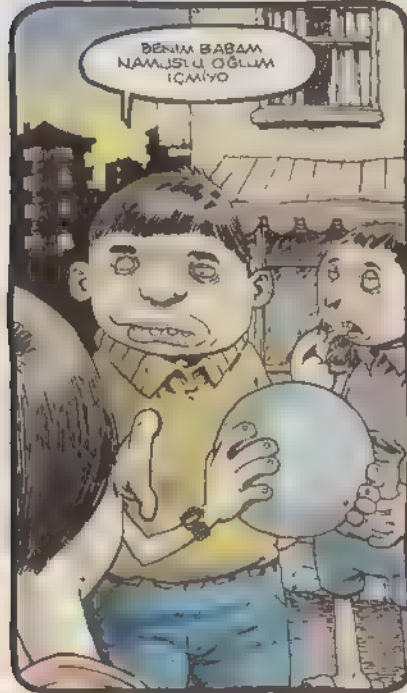
ettiririm" diyerek kandırıyor ve çocuğunun böbreğini çalıp kendine taktırıyormuş. Gerçek bir azap. Demek artık kafam kaldırmamış bu kadar büyük sıkıntıyı, sılmış bazı şeyleri. Uşenmeyip konuyla ilgili mail atan herkese çok teşekkür ederim buradan. Sevgiler,

YİĞİT ÖZGÜR

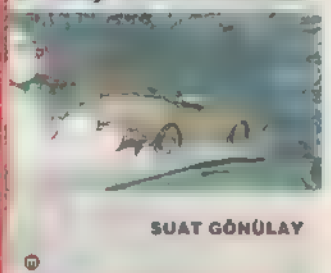

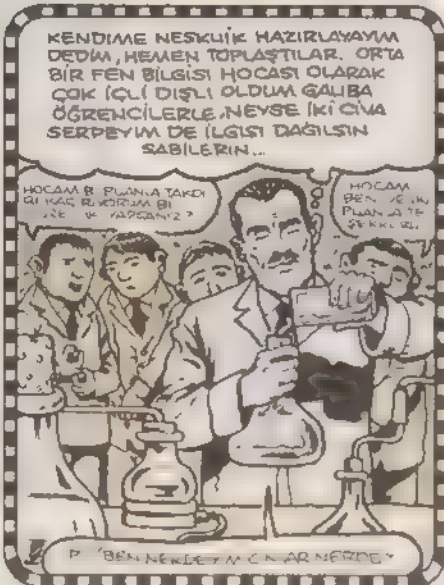
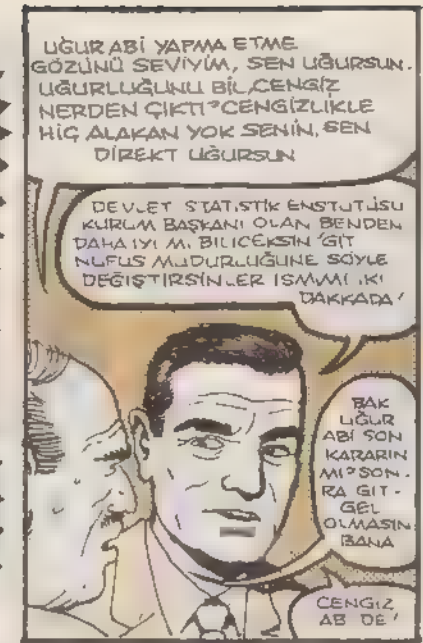
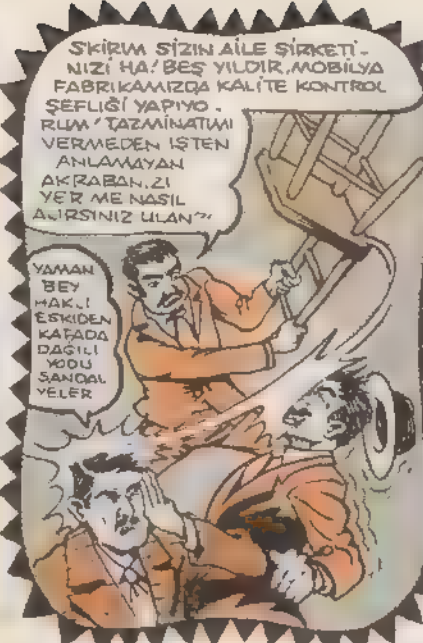
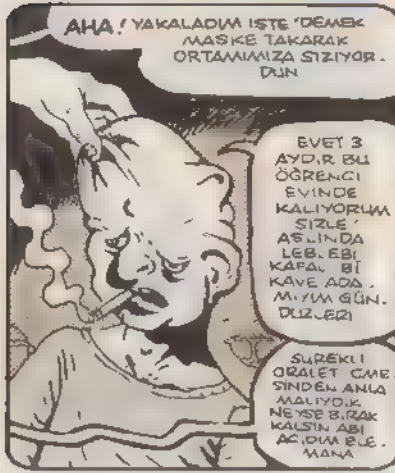
Sandık içi

ERSEN KARABULUT

Cihan Ceylan

■ Amerika kafası böyle bir şey. Ne kızmaya ne çekirmeye hakkımız yok. Adam kendi ülkesinde kendince bir ödül töreni yapıyor, bunun evrensellikliği de iddia edebilir ama o iddia ediyor diye bizim lapın gibi atlayıp ilgilenmemiz bana saçma geliyor zira o nefret ya da öfke de ancak platonik oluyor. Ama nedense pek bir meraklıyız ya, sanki anlatılacak bir numara varmış gibi oturup Amerika'nın kodlarını çözmek için kafa yoruyuz. South Park'ta, Simpsons'ta adı geçen ve sadece orda ünlü olan isimlerin neden ünlü olduklarını, ödül törenlerinde yapılan hayli yöresel esprilerin acaba neden komik olduklarını falan anlamak için akıl yürütüyoruz. Koskoca dünya orta batı hakkındaki esprilerin mahiyetini çözmek için göbek çatlatıyor. Yanımızdaki yöremizdeki bilgi "Abi Amerika'nın orta batısı, mid-west dedikleri hadise yani, bir hayli geri, bir hayli köylü bir bölgedir, o yüzden dalga geçerler hep, red neck derler, hılbilli derler bu adamlara" diye açıklamada bulunuyor, biz de o bağlamda ele almaya çalışıyoruz konuyu falan.

■ Yani sevgili okur, gün geçtikte; internetten, televizyondan, şuradan buradan üzerimize gelen "evrensel mizah", "evrensel hikâyecilik", "evrensel bilimemecilik" kisvesi altındaki Amerikan yerelini hakikatten evrensel zannediyoruz. Sadece biz değil, Alp dağıtımın eteğindeki Avrupa köylüsü de, Kırgız steplerindeki ay dost ve de Tatar yaylalarındaki hemşerim de evrensel olan o zannediyor. Hâlbuki insanın olduğu her yerde, her insanın kendi evreni var. Anlatıda,

şırda, öyküde, mizahta evrensel diye bir şey olmaz ancak evrensel zannedilen bir başkasının yereli olabilir. Tamam Al Bundy'ye hep beraber güldük ve de herkesler sevdi Raymond'ı ama, orada yaşanan hayat da, orada dönen espriler de tam da o bölgenin ve de o bölgenin o zamanının yereli, folklorü.

■ Tabii işi Heavy Metal Amerika'nın arabeskiymiş yüzeyselliğine de indirgemem bir âlemi yok. Heavy Metal yalnız bir müzik türü değil, bir yaşam felsefesidir. Örneğin Heavy Metal Felsefesinin Ontolojisi ve Fenomenolojisi konusunda yayınlanmamış bir doktora tezi bulunan, sayılı Heavy Metal dergilerinin birisi olan sevgili Oky şu anda yanımda horul horul uyumaktadır Heavy Metal'ı karıştırmayın da ne yaparsanız yapın diyorum anlayacağınız. Hayır, sonra Oky o yazdığı (aramızda kalsın ama İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümünde kabul edilmeyen) 436 sayfalık doktora tezini kafama kafa vurur.

■ Tabii Oky'nın 90'lı yılların başında giriştiği bu doktora serüvenini çoğunuzun bilmiyor olma sebebi öncelikle kendisinin mütevazı bir insan olması, ikinci olarak da o 436 sayfanın aslında 218 sayfa olup, Oky bey tarafından "kalın gözüksün" diyerek yarısından sonra kendini tekrar etmesidir o ayrı. Kimse uyanmaz sanmış o zamanlar.

■ Duydum ki yılların tartışması alevlenmiş, "F klavye" tekrar diriltilmeye çalışılıyor. Yıllar evvel, mühtelif daktüolarda ve daha sonra Mac'te (Macintosh Classic) F klavyeyle yazmaya başlamış birisi olarak tebessümle karşılıyorum bu girişimi tabii. Zira once yıl F klavye kullanmama rağmen bugün elimde bir F klavye aldığım daha yavaş ve zor yazıyorum artık. Ama işin enteresan noktası şu: Hatırladığım kadarıyla Q klavye zaten çok zor yazılın, daktülograflar biraz ağır olsun da yazarken tuşları kilitlemesin, kırmamasın diye üretilmiş, zaten her dilde yazı yazmanın zor olduğu bir sistem. İnternet forumlarını ve okur yorumlarını okudukça daha kolay yazmamıza olanak sağlayacak olan f klavye yerine, yazı yazmamızı iyice zorlaştıracak, mesela Fransız usulü F klavye daha iyi olur kanısındayım. En azından çala kalem/klavye yazarlar biraz da düşünmeye zaman ayırırlar diyorum.

■ Sekiz Mart Dünya Kadınlar gününü idrak ettik.

Bu belirli gün ve haftaları idrak etme meselesini de anlayabilmış değilim, ona değinmek isterim bu vesileyle. Hemen bir google araması yaptım, ne günler idrak edilmiş şaşarsınız. Dünya Gıda Günü'nü 16 Ekim'de idrak etmişiz mesela. Gıda günü garip tabii.

■ Kadınlar günü her ne kadar hayli tartışmalı bir çıkış noktasına, bir mitos olduğu iddia olunan bir hadiseye dayansa da, sonuna kadar romantik, sonuna kadar mucadeleci güzel bir gunumdür. Ama allahaşkına, dünya kadınlar günü Rosa Luxemburg'ların, Emma Goldman'ların günüdür, babasının servetine servet eklemek için işçilerini "zam isterseniz fabrikayı Mısır'a taşıyın haa" diye tehdit eden, "vergi vermeyenleri oy kullanması engellensin, çok vergi veren daha çok oy kullansın" diye ayrıcalık üzerine ayrıcalık isteyen şkadınlarının değil.

■ Ha tabii bu arada, "dağdaki çobanla benim oyun neden aynı" diye soran kişi eski manken kimseğin ağız durmuyor, hakaretin bini bir para ama aynısını işkadını "vergi vermeyen oy kullanmasın" şeklinde söylediği zaman el peçe divan duruyorlar mı, çok gülüyorum.

Aklımda kaldığı kadarıyla dünya tarihi: Haçlı Seferleri
Efendim Haçlı seferleri bildiğiniz gibi, on birinci yüzyılın başında hasaptı kutsal toprakları müslümanlardan geri almak için düzenlenen bir takım varyeteler, bir tür ayak oyunları ama bana sorarsanız hepsi hikâye.

Şimdi bu Avrupa diyarında, daha önce hatırlayacağınız gibi barbarlar gelmiş, Roma'nın belini bükmüş, kendileri Roma'nın yerini almaya kalkmış ya. Roma'dan geriye kalan, Roma'yı devam ettiren bir kurum var ama, o da papalık. Papalık istiyor ki kendisi ne derse o olsun, bu eski barbarlar da artık yönetime gelmişler, onlar da istiyor ki kendilerinin dediği olsun. Tabii bana kalırsa tarihte ne olduysa yanı bu "aman benim dediğim olacak, aman senin dediğin olacak" inatlaşmalarından doğmuş ya, ayrı mesele.

Papa arkadaşın, kutsal topraklarla falan bir ilgisi yok esasen, kendisi Avrupa halkları üzerindeki

egemenliğini daim kılmak istiyor, bir takım kerizler de (ki bunların en başında, elinde tuzluk her hıyara koşan Normanlar gelir hatırladığım kadarıyla), saf saf inanıp sefere çıkıyorlar. Hani bugünden örnek vermek gerekirse, Bill Clinton'ın Monica skandalı patlak verir vermez Irak'a durduk yere bomba yağdırması gibi dikkat dağıtma amaçlı bir operasyon. Tabii denebilir ki bu kopillerin büyük kısmı doğu hakkında anlatılan "aman evlerin çatısı altındamış, aman tavuklar altın yumurtluyormuş, aman her taraf zümürtmüş, yakupmuş" gibi teranelerden etkilenip "bakarsın üç beş de bize düşer" salkıyla hareket etmiştir o ayrı.

Zaten bu seferlerin bu niteliğini tez zamanda gören kimi uyanıklar da papalık gibi kullanıyor bu işi. Şu bizim aslan yürekli Richard mesela, Fransız kralı tarafından düpedüz kandırılıyor. Fransız kralı buna "hadı Richard'im, aslan Richard'im, kaplan Richard'im, gel sefere çıkalım" diyor demesine ama yarı yolda "Abi ben elektrikleri açık unutmuşum galiba, sen git ben sana yetişirim" diyerek geri dönüyor ve Richard kerizinin malına mülküne konuyor; bizim Richard, dımdızlak kalıyor ortada. O saatten sonra "Aslan Yürekli Keriz Richard Sirkimizde" anonsuyla varyeteye çıkıya yeridir, o derece yani. Zaten sirk maksatlı mı biliyorum ama bunu mahpus mahpus bayağı bir dolandırıyorlar da.

Yani benim bildiğim Haçlı Seferleri, iç politikada yaşanan kopilliklerin dış politikaya yansımalarının ilk örneklerindendir. Daha sonra bu "haçlı zihniyeti" dedimiz, içeride sıkınca topu taca atmıcılık günümüze değin bütün devletlerin idaresinde favori oyun planları arasında yerini alıyor. Bizim bildiğimiz üç beş tane olsa da sayısız haçlı seferi düzenlenip duruyor. Kimisini birbirlerine karşı yapıyorlar mesela, Venedik parasını verip rakibinin üzerine haçlı ordusu yollayabiliyor. Bazen de yanlışlıkla "ulan bunların dilini anlamıyoruz, kesin Kudüs'e vardık" diyerek Balkanlarda slavlara saldırdığı oluyor bu orduların ya, ben onun da yanlışlık olduğuna inanmıyorum. Kaza süsü verilmiş cinayet gibi, onca slavin arasından senin konuştuğun dili bilen kımaz mı, yıllar yılı ticaret yapmışsınız? Her neyse işte, türlü alavere, dalavere bu haçlı seferleri, dini niteliği olduğuna sanmıyorum. Hani soran olursa haçlı seferlerinin nedeni iç politikadır diyebilirsiniz gönül rahatlığıyla. (Evet iyice coşmaya başladım yakında çok pis dayak yiyeceğim bir bilenden.)

Markut ÇÖREKÇİOĞLU

ANNE YILDIRIM
GIBİ ŞEYSİMİ
KOTUN CEBİNDE
YIKAMISSIN
YİNE YAA'
OFF'

HIAPF HIAPF OH TESTESTERON HIAPF

Aşklerle benim don değil mi lan o?
Vay anas ni bee lü an biz yapınca
güzıl bırey gıbı gelıyodu da,yapan tuz
olunca .Ne bılım kendımı esya gıbı
hıesettım

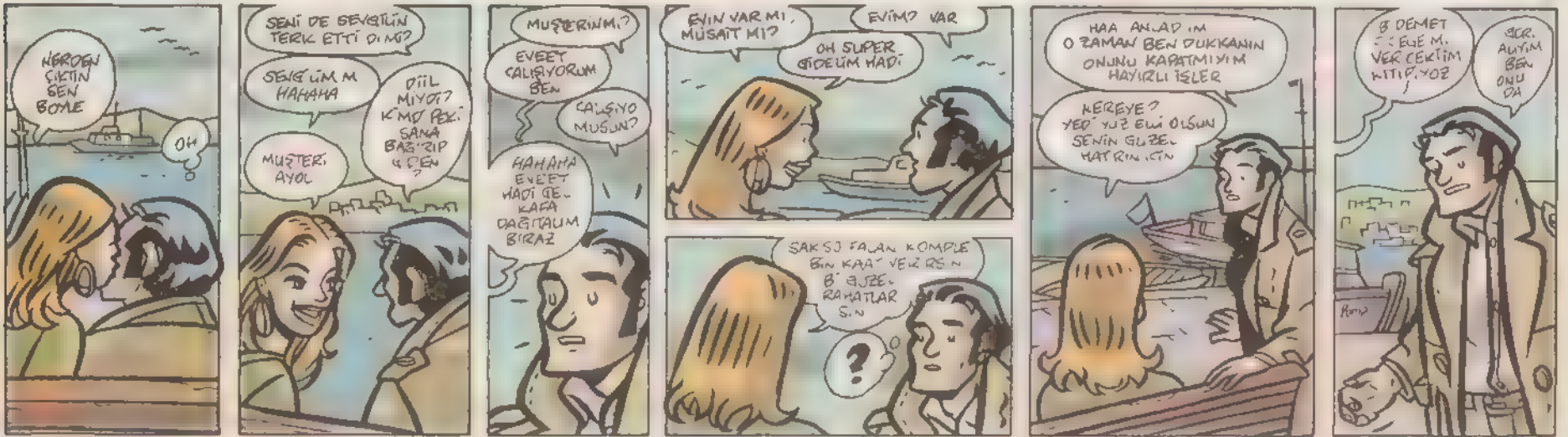
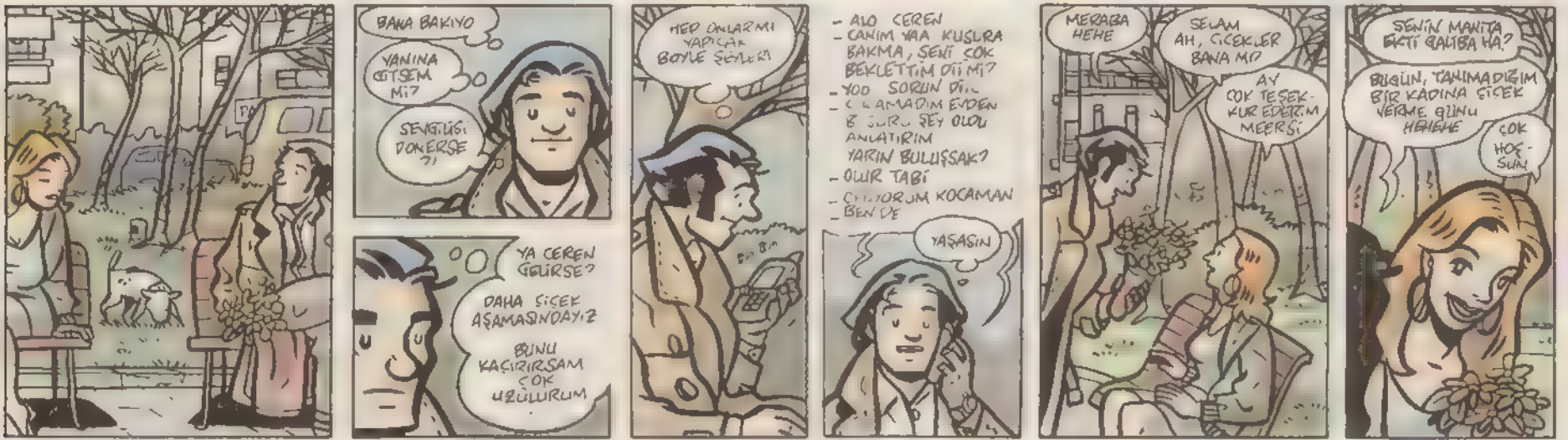
Pıff' B de donu
tane düz etmıg
yuh lan .

TL: TR35 4006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR 4 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Başbakan Erdoğan demokratik açılım kapsamında Roman vatandaşlar ile buluştu... Vatandaşlara TOKİ'den ucuz ev satma müjdesi veren Başbakan mevzu bulamayınca "İlle de Roman olsun" şarkısının sözlerini tane tane halka okudu... Buluşma gülüşmeler eşliğinde sona erdi...

NE DEMİŞLEER...
İLLE DE ROMAN OLSUN, İSTER
ÇAMURDAN OLSUN... O DA ALLAH
KULUDUR...

KAYNATAMIN
DONU, BEN YIKAMAM
ONU DİYE DE Bİ
ŞARKIMIZ VAR...
ONU DA TANE TANE
OKUSANA !

BAŞBAKANIM KONUŞSUN YETER

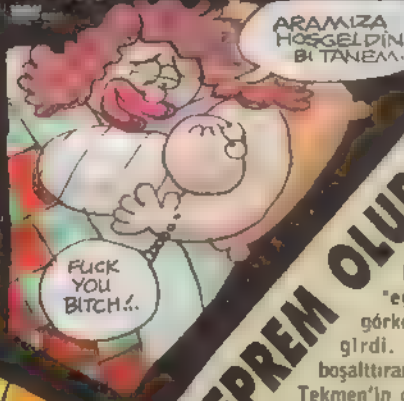
Tayyip Erdoğan, bir açılış töreninde yaptığı konuşmada konuyu Ankara'daki ulaşım fiyatlarıyla ilgili tartışmaya getirerek, "Biliyorsunuz Danıştay Ankara'da ulaşım fiyatlarını 6 yıl öncesine getirdi" dedi. Bunun üzerine salondakiler bu uygulamayı desteklercesine alkışlamaya başladı. Söylemek istediğinin yanlış anlaşıldığını gören Başbakan, "Vatandaşım ilk anda bunu anlamayabilir" sözleriyle başlayan yeni bir girişle Danıştay'ı eleştirerek konuya açıklık getirdi. Salondakiler yine alkışladı.

AKP'nin İstanbul Abdi İpekçi spor salonunda düzenlediği Roman açılımı toplantısına katılımı artırmak için İzmir'den katılacaklara 100'er TL harçlık dağıttığı ortaya çıktı...

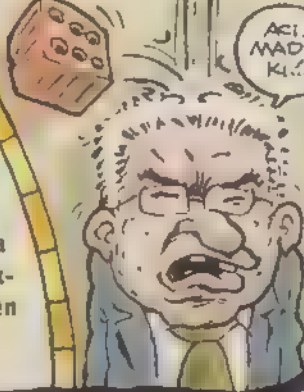
TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar, kendi maaşının artırılması talebinin Başbakanlık'tan geri dönmesi üzerine, "Paraya ihtiyacım yok ama insanın nefsi istiyor" dedi.

İzmir'de kurulan "Amerika'da Doğum" isimli bir seyahat acentesi çocuklarının ABD vatandaşlığı olmasını isteyen aileler için ABD'ye doğum organizasyonları düzenlemeye başladı. Fiyatlar 12 bin 500 ile 45 bin dolar arası... da değişti.

DEPREM OLURSA BAKARIZ

E a z ğ da meydana gelen depremden sonra "gürük" olduğu gerekçesiyle boşaltılan Ardahan'daki bir okul, boşaltıldıktan 15 gün sonra "eğitim merkezi" olarak görkemli bir açılışla hizmete girdi. Okulu kendi emriyle boşalttıran Ardahan Valisi Mustafa Tekmen'in çok güzel geçen açılış ardından gazetecilerin sorduğu sorulara canı sıkıldı: "Depreme dayanıklı olmadığı gerekçesiyle öğrencilerimizi feda mı ettik?.. Belki burası için de deprem olması halinde güçlendirme çalışması gerekir. Şu anda mahsurlu olacağını sanmıyorum. Milletin huzurunu bozacak şeyler söylemeyin "

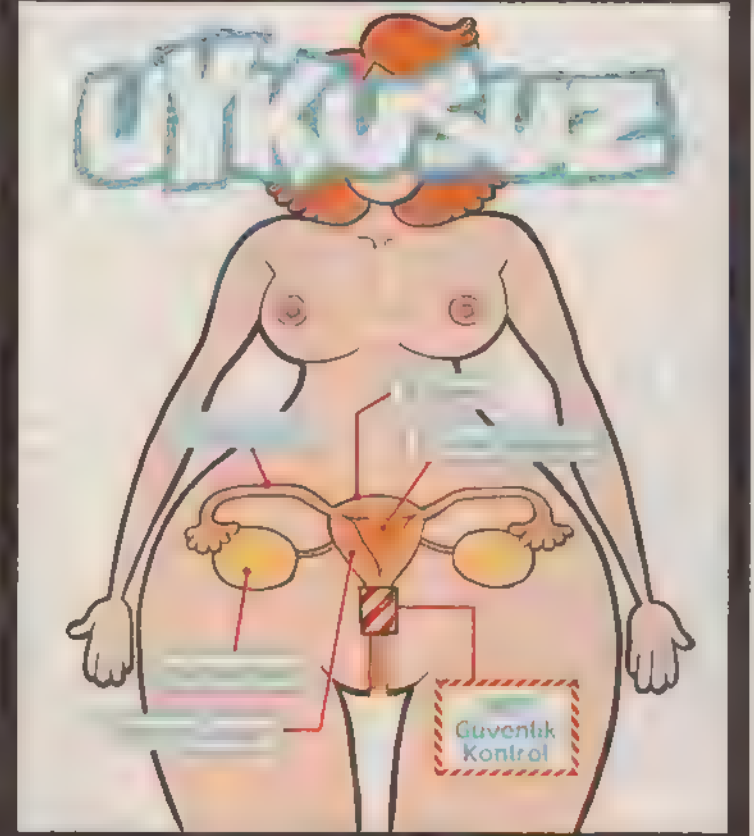

FIRAT BUDACI

Başbakan Roman Açılımında "İlle de roman olsun" dedi!

Sağlık Bakanlığı, "Türk soyunu korumak" için, yurtdışındaki sperm bankalarını kullanarak hamile kalanlara, üç yıla kadar hapis cezası alması için dava açacak.

CAN SIKINTISI

Dizi çekimi için Mar-din'de bulunan Nehir Erdoğan'dan üst üste neşeli haberler geliyor. Nehir Erdoğan geçen hafta bir keçi tarafından ısırılınca kendisinin de keçiyi ısırıldığını açıklamıştı. Bu hafta da, kamuoyuna, dizi ekibiyle birlikte ruh çağırdıklarını ama çok korkunca yarıda bıraktıklarını ve tüylerinin diken diken olduğunu açıkladı.

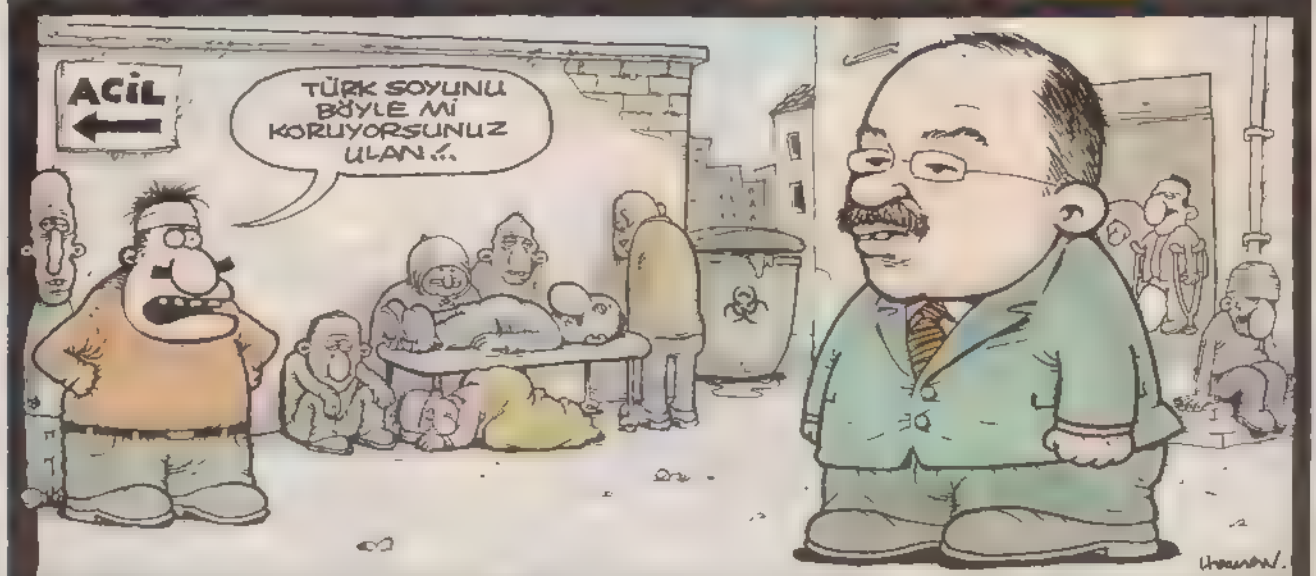
Dev Gazetecilik!!

SEZEN AKSU'NUN EVİNDE İKİ GÜN GEÇİRDİM!

Ama Sezen Aksu yoktu evde! Bi de ben oranın Sezen'in evi olduğunu bilmiyordum, bi arkadaş kendi evi gibi çağırdı, meğerse manyakmış. Omlet yedik, çay içtik, Sezen dinledik, televizyonu hiç açmadık, çay içtik, uyuduk. Gerçekten de evde bir Sezen Aksu eksikliği hissediliyordu. Zaten hangi evde eksikliği hissedilmez ki Aksu'nun? Çay içtik.

(Haftaya: KENDİ EVİMDE ÇOK GÜN GEÇİRDİM! - Sezen Aksu yazıyor!)

UYKUSUZ

TRT her geçen gün AKP'nin resmi yayın organı olma yolunda ilerliyor.

SÜPER OLMUŞ...

KAÇ YIL OLDU?

● Alişan, "Her şey Dahil" programında, yayın öncesi heybetli görünmek için yaptığı hazırlıkları unutarak ceketini

çıkarcına omuzlarına yerleştirdiği peçeteler yerlere saçılalı 1 yıl...

● Devlet Bahçeli, MHP için "Yavru muhalefet" diyen Tayyip Erdoğan'a "Cücut!" diyerek atışmanın boyutlarını iyice küçülteli 1 yıl...

● Şarkıcı Faruk K. sevgilisi Yeliz'den ayrılma nedenini, Yeliz'in evden hiç çıkmaması, bütün gün "ruh hastası" kedisi Osman'la beraber oturması ve en ufak bir tartışmada Yeliz'in kendisini tekmelemesi, kedisi Osman'ın da tırmalayıp ısırması olarak açıklayalı 2 yıl...

● Ressam Bedri Baykam'ın 35 yıl önce spermini sildiği ve sakladığı peçetesini bir sanat eseri olarak

sergilemesini, Ressam İsmail Acar, "İçinde başka bir şey var. Eğer Bedri Baykam'ın yaptığında sanat formu varsa sanat diye adlandırılabilir, ama sanki başka bir şey var içinde," diye yorumlayalı 4 yıl...

Adana'da polise taş attığı gerekçesiyle yakalanan 14 yaşındaki A.D. 8 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı.

● Kırac, "Ben Müslüman, milliyetçi ve komünistim," diyerek bambaşka bir duruş sergileyeli 7 yıl.

● İşadamı Mehmet Ali Şadoğlu, "Aziz Nesin'i öldürene 250 bin dolar ödül vereceğim," duyurusunu yapalı 17 yıl...

● Büyük ün kazanan tek romanı "Pedro Paramo"dan sonra hayatı boyunca bir daha yazmamasının nedenini, "Yazamıyorum çünkü bu hikâyeleri bana anlatan Celerino amca öldü" mazeretiyle açıklayan Meksikalı yazar Juan Rulfo'nun Celerino amcası öleli tam 55 yıl olmuş.

Şırnak Uludere'de patlayan mayın sonucu 15 yaşındaki Zehra Alp hayatını kaybetti, 16 yaşındaki Nuh Ağin, ağır yaralandı.

2010 YILINDA ÇOCUKLARIMIZ

AKP hükümeti döneminde 100 tren seferden kaldırıldı.

HIÇ SES YOK!.. SONUNDA HEPSİNİ BİTİRDİK GALİBA...

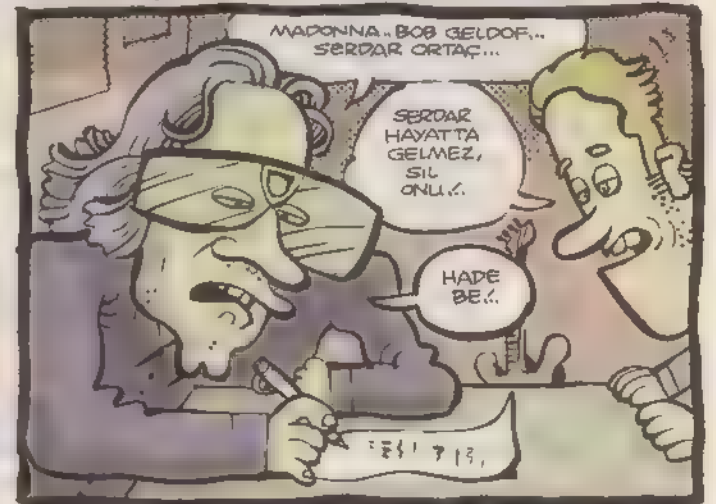
Karikatürist Turhan Selçuk 88 yaşında hayata veda etti. Abdülcabbar'ın maceralarını okuyarak kendisini daima sevgiyle anacağız.

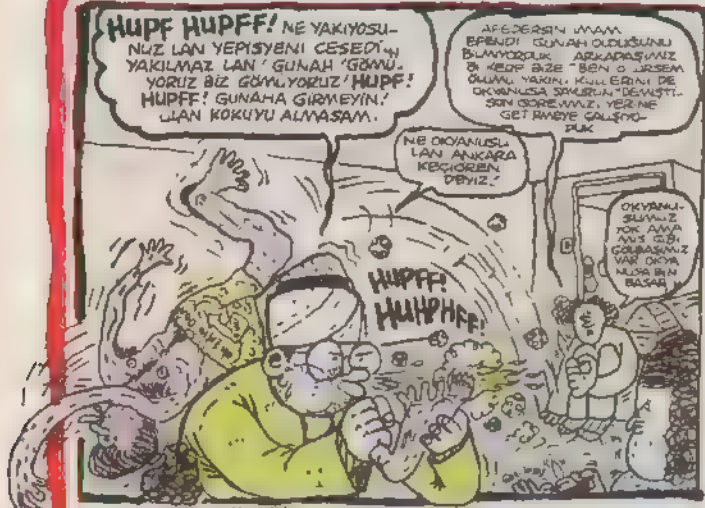

İki gencin öldüğü, birinin ağır yaralandığı Tramvay kazasıyla ilgili belediye kazada dikkatsizlik olmadığını, üstgeçit talebinin gündeme alındığını bildirdi.

Hatı depreminden sonra düzenlenen yardım kampanyalarını eleştiren Serdar Ortaç: "Bana ne Hatı'den. Abuk Subuk yerlere yardım etme hevesi başladı! Polis Teşkilatı, Türk Emniyet Teşkilatı, Dul ve Yetim Vakfı bir gece düzenledi, ona katılırım." Dedi.

HUPFF! HUPFF! NE YAKIYOSUNUZ LAN YERİSYENİ CESEDİ'Yİ YAKILMAZ LAN 'GUNAH' GÖMÜ YÜRÜZ BİZ GÖMÜYÜRÜZ/HUPFF! HUPFF! GUNAH GİRMEYİN, LAN KOKUYU ALMAYASAM.

AFEDERSEN MAM EFENDİ GUNAH OLUŞUNU BİLİYORDUK ARKADAŞIMIZ Bİ KEFİ BİZE BEN O JARSEM OLUYU YAKILI KULLERİNİ DE OKUNUŞA SAKIRUN'DEYİSTİ SON GÖREYİNİZ YERİNE GETİRMEYİ GÜLENDÜK

NE OKUNUŞU LAN ANKARA KEÇİREBİR DEYİZ?

OKUNUŞU SİYANIZ YOK ANNA ANUS GÖR GÖRÜŞÜMİZ VAR OKUYA NUSBA DE BASAR

NİNJA KAPLUMBAĞALAR DA OLMASA SENDEN HABERİMİZ HİÇ OLMAYACAKTI LAN DONATELLOX.

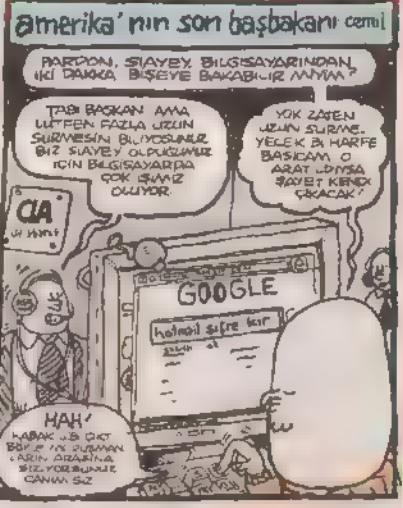
EFENDİM ABİ?

YOK BİŞEY SEN İŞİNE BAK.. AA. Bİ SANIYE LAN, SEN REŞAM DEĞİL MİYDİN Z.

YOK ABİ ÇÖP ADAM BİLİ GİZEMEM BEN HEYKEL ÇIYAM BEN

GERÇİ RÖNE SANSTAYIZ KESİM YAPSAK KİMSE NİYE REŞAM YAPTIN DEMEZ

ALCI

Amerika'nın son başbakanı cemil

PARDON, SİYAYE BİLGİSAYARINDAN İKİ DAKKA BİŞEY BAKABİLİR MİYİM?

TABİ BAŞKAN AMA LUTFEN FAZLA UZUN SÜRMESEN BİLGİSAYAR BİZ SİYAYE OLUYOR İÇİN BİLGİSAYARDA ÇOK SİYAYE OLUYOR

YOK ZATEN UZUN SÜRME YELEK Bİ HARFE BASAM O ARAT LUTFEN SİYAYET KİMEK ÇIKACAK

CA

GOOGLE

HAH!

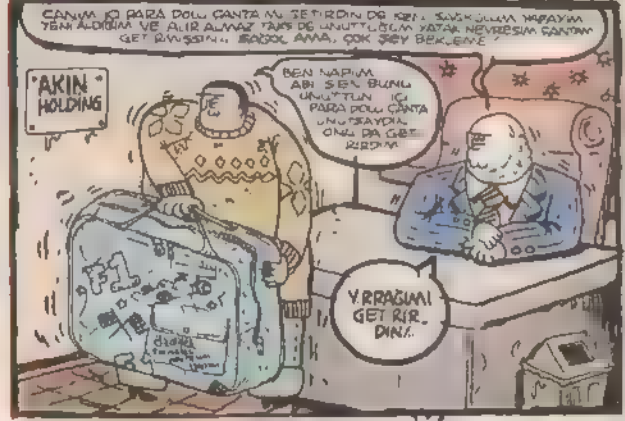
KABAK ÜS DÜZ BÖLE YAN LUTFEN LUTFEN ARATIRNA SİYAYE BİLGİSAYARDA ÇOK SİYAYE OLUYOR

KAHSSS!

KAHSSS

Gecen hafta salona gnd girmde Pınar Batu ile babamı karşı kti uyuyordu. Korkudan akl'm çıktı..

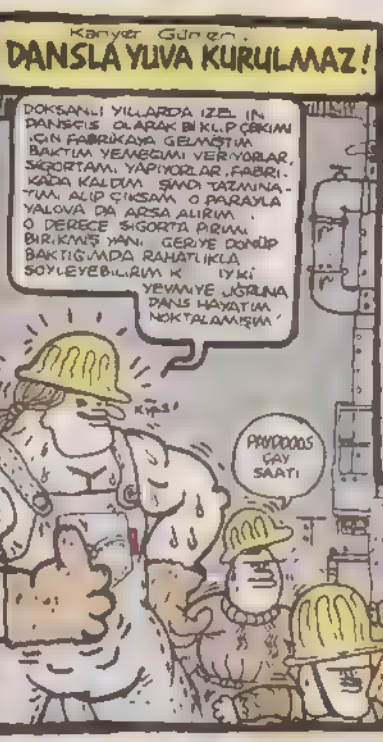

ÇANIM O PAZA DOLU ÇANTA NİYE TİRDİN OĞ KENİ. SİYER KULLANMAYAYIM TENİ ALDIM VE ALIR ALMAZ TAYI DE UNUTTU. DAHA YATIR NEYDESİM ÇANTIM GETİRİSSİN! BİRDOL AMA, ÇOK ZEV BEKLEME

'AKIN HOLDING

BEN NAPIM ABİ SEN BUNU UNUTTUN İÇİ PAZA DOLU ÇANTA UNUTSAYDIN ONU DA GETİRİRDİM

YERİĞİMİ GETİR DİNİ

Kanyer Günlük: DANKSLA YUVA KURULMAZ!

DOKSANLİ YILLARDA İZE İN DANKSLA OLARAK BİKLİP ÇEKİM İÇİN FABRİKAYA GELİSTİM BAKTIM YEMESİMİ VERİYORDI, SİĞORTAMI YAPIYORDI, FABRİKADA KALDIM SİMDİ TATMUNA TAA ALIP ÇIKSAM O PARAYLA YALOVA DA ARSA ALIRIM O DERECE SİĞORTA PRİMİ BİR KİMİS YANİ GERİYE DONUP BAKTIĞIMDA RAHATLIKLA SOYLEYEBİLİRİM K İYKİ YEMAYE JÜRLANA DANKS HAYATIM NOKTALAMISAM

PAYDOOS GAY SAATİ

Seygili Günlük:

ÇOK ZENGİN OLURSAM Bİ USTA ÇAĞIRIP KOŞTUKÇA YIKILAN YOL YAPTIRICAM.. SONRA DA KOŞUCAM..

18 Mart 2010

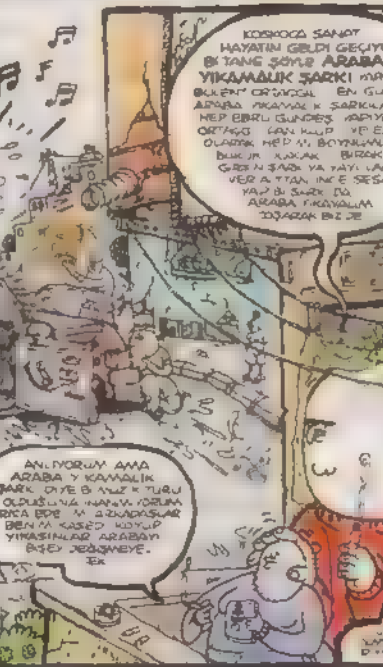
OH ÇOK ZENGİN!

Hele Hele

LA KOŞ!

ALEV ALEV ALEV. YANDIĞIMI GÖRÜYORSUNN YANDIĞIMI BİR TESELLİ İSTEMEDİM İSTEMEM BİLİYORSUNNN

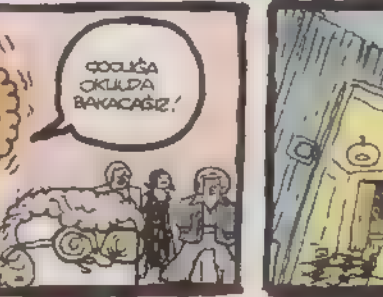
KÖRKOCA SANAT HAYATIN GELDİ GEÇİYOR, Bİ TANG SÖYLE ARABA YIKAMADIK SARKI MİHMEN BÜKENT ÖZALCIĞI BEN GİZEL ARSUNA PRAYAN K SARKILAR NEP BİRLİ GÜNDES KAPYOR ORTAKO LAN KULP YP ERİ OLARAK NEP Mİ BOYUNLALIZ BUK İR KUKAR BUKAR GİZEL SARKI YA YAYI LANİ VER A TIAN İNE E SESİ YAP Bİ SARK DÜ ARABA FİYATIMAM DÖZARAK BİZE

ANLIYORUM AMA ARABA Y KAVANLIK SARK DİYE Bİ NUT K TÜRÜ OLUŞUNA NAKİT YÖRÜM BİKA EDE M ZAKADARLAR BEN M KASED KUTUP YIKASINAD ARABAY BİGEY BEĞENEYE İK

ULAN HABABAM SİNİ FİNA YAZIYORKEN NE MAYAL BRİM VARDI ÇOK EĞLENCEM, NEP MAKARA YAPICAZ ZAHNEYORDUM. MEŞER BEĞECİ OLAN KİVİRCİK'İ HABABAM SİNİ FİNA NİS HUG ÇOKLUNA KATILMA DANI ZERLERDEN GECEYİM DE BİTİRİN OKUL KİVİRCİKİ HABABAM FAZLA TAT VERMEZ

HASKİTİR/ KİVİRCİK DÖMPACİ SİKTİ NASIL İNSAN LAN BU?

ÇOKLUCA OKULDA BAKACASIZ!

KİZE OLUPAN SİNİ Y SİK DİGA BUDANIN GERİSİN İS YLE OYNAR BURAYI GERERK KENDİ AĞZIMA BULEB ATARDIM SİZ KIZLAR NE KADAR SANS İSİ NİZ ZAMAN Sİ G Bİ GEÇER KİLOTLU ÇORABINI BURAY SİYLA

Bebek Kafası

"Şu tembellik olmasaydı ben de çok şey yapardım. Evin haline bak, ev bile kûfür edip duruyor bana..."

İlbaras Adam'dan
(Şerafettin Kaya - Siyah Beyaz Kitap)

- Yiğidim aslanım hurda yatıyor...
- Bu atemde bu kadar bozukluk olmasa, belki de çizgileri o kadar düz olamazdı üstad Turhan Selçuk'u. Aldülcabaz'ı çok okudum, hele uzun yolculuklarda o kitapçıklar elimden düşmez, zihnimde çok soylu bir sinemaya dönüşürdü. Ne o bingildak kızlar çıkar aklımdan, ne velesbit tabir edilen o tuhaf bısıkkıtlar. Ve ömrümün sonuna kadar Gözlüklü Sami'den uzak duracağım! Nur içinde yat Turhan Selçuk ağabey, uğurlar olsun...

- Yeni doğan bebeği Ergenekon'dan içeri aldılar, çünkü her Türk asker doğar!..

- Tarihin Arka Odası'ndaki Erhan Afyoncu, Korsan TV'deki veteriner Niyazi Gül'e sinir bozucu şekilde benziyo... Ata Demirel'in harikalar yarattığı Niyazi Gül, benim de televizyona yazmaktan en keyif aldığım tipti... Sayesinde hayvanlar aleminde çok zaman geçirdim...

- Hafife, Jale, alma beni, kuruyorum diye, yerli yersiz, devrik cümle...
- Kısa Türkiye Tarihi: Park değil, otopark kazanç getirir!..

- Yıllar önce, Anadolu'da dolaşan bi belgeselcinin ateş döven adamın yanına gidip "Kolay gelsin, ne yapıyorsunuz?" demesi, adamın "N'apıcam, işimi yapıyorum, asıl sen n'apıyon, onu söyle" diye cevap vermesi...

- Eser değil, şaheser: Ücret değil, dolgun ücret!..

- Timsaha otopsi yapıyorlardı geçen bi kanalda, midesinden masallarda anlatılan zehir yeşili bi sıvı boşalttılar, aklım çıktı... Fil otopsisini tanıtımı da gördüm ayrıca, ne formatmış...

- "Bu dünyada en güzel araba benim arabam, çünkü benim" demesi yıllar önce bi aile dostumuzun...

- Şu dünyanın en ağır mesalsi, bi şeyin "pundunu" bulmak... Nasıl bulucan abı pundunu?..

- Çocuklum, bi piknik dönüşü arabada türkü söyleniyodu, bi adam "Erkenek güzeli bağlar bozuyor" diye türküyü girdi, babam, adamı susturup "Erkenek değil, Erkilet" diye düzeltti, adam düzeltilmiş haliyle yeniden türküyü girdi...

- Bitki çayını dört şekerle içen de gördüm...

- Zaten hem ittihat, hem terakki bi arada zordu be hocam... Denediniz, olmadı!..

- Bi kadın arkadaşım anlattı: 7-8 yaşlarındayken, yaşıtı bi kız arkadaşı odasındaki minik dünya küresini ortasından ikiye ayırıp, kendine küre yarılardan meme yapıyormuş!.. "Ne zaman küre görsem aklıma geliyo" diye anlattı...

- Katip benim, ben katibim, el ne Danişay?!

- Hayat detayı: Yıkamayı yeni bitirmiş bulaşık makinesinin buharına gözlük camını tutup akabinde silmek...

- Üniversite: Polis harikalar diyarında...

- Geçenlerde bi bahçede oturup çay içiyoduk. Yazıdan yeni çıkmış, zaten harifler uçuşuyo gözümün önünde. Birden arkadan biri geçti ama kıpırdamadan ve çok hızlı geçti... "N'oluyo lan" dedim, yarısı montajda atılmış gibi, güpegündüz... Meğer ayaklarını göremediğim şahıs, kaydırla kayıyormuş... Gördüm de rahatladım, yoksa bana hal geldi sandıydım...

- Orhan Baba, geldik gazına, değişirdik şebekeyi, hâdi hayırlısı... (Ben şahsen berhudarım!)

- Geçen gün "Korku zeka belirtisidir" dedi Barış Uygur

- Yakaroğlu detay: Fikret Ötyam'ın "Kanlı Gömlekler" kitabının yayınevi: KÖYÜN ÇOCUĞU YAYINLARI...

- Dış plan. Pazara gidelim, bir detay alalım!

- Yazar arkadaşım Taylan Kızılböz anlattı, Bozburun'dan bi tekneye binmiş, açılmışlar, kaptan "Bi yıldır teknecilik yapıyorum" demiş... Biraz daha açılmışlar, konuşmanın bi yerinde kaptan "Bu motor kaç yıldır kahrımı çekiyor" demiş... Taylan "Ne kaç yılı abi, hani bi yıllık tekneciydin" deyince, kaptanın cevabı şöyle olmuş: "Daha önce kamyoncuydum, kamyonun motorunu söküp bu tekneye taktım!.."

- Azalarak Bitsin: "Allah çirkin şans versin!"

- Pakpen ile aşk arasında bağ kuruyo reklamda Yaşar... Aşkımlı sakın sen Yaşar'a uyma!..

- Van Gogh'un değerini anlamak için büyük resme bakmak lazım!..

- Reklam dönüşü, dünyanın en yavaş programlarının sunucuları "Programımız tüm hızıyla devam ediyor" demiyolar mı ya hey!..

- Ha hormonlu domates girmiş bünyeye, ha Domestos...

- Radio Time'da duydum, yurtdışından arayan dinleyicinin "Sözlennizle bize moral veriyosunuz, enerji veriyosunuz" de ince, sunucunun boş bulunup yüksek sesle "Energi" diye tekrarlması...

- Kim ve ben: En fazla üvey kardaşyan olabiliriz!..

- Tarihi Türk filmlerinde, Bizans İmparatorunun Türk savaşıyı "Bileği güçlü, kılıcı keskinmiş, ateşten bir yüreği varmış, bir orduya bedelmış" diye çok överek, tane tane, ekolu ekolu anlatması nedir? E, hocam, ne sevdin be düşmanı sen?! Hayır, kendi ordunda zerre moral kalmadı, onu diyoram. Ara ara, Bizanslı da övsen, gene mevzu dil ama yiğidin konusu açılın da çağlayayım diye bekliyorum. Onu diyoram.

- Dört değişik renkte prezervatif al gel Seksettin Efendi!..

- Mandatınada, muzda etikete alışmadım...

- Zenci, siyah oldu,

- anlarım. Çingene, Roman oldu, anlarım. Pekli arkadaşım, Çalgınlı niye Finish oldu?!

- Yıllar önce Münir Özkul'un "Çiçek Pasajı'nda çok şehit verdik" demesi...

- Ne, "İçkisi-kumanı yoktur" mu?! Dışarı, hemen, hemen!..

- Ankara'da boş olan herhangi bir makama Muammer Güler'i öneririm, tek geçerim!..

- Bitsin: Böyle davranırsak, son zamanlarımızın tabiriyle kendi ayağıma sıkılmış oluruz!..

- Geçen bi kafede kulak misafiri oldum, bi kız, arkadaşına "Gökhan aslında yakışıklı diil, sadece uzun boylu, onu bi kısa düşünsene" dedi...O da "Nasıl kısa düşünsün, uzun işte" diye cevap verdi.

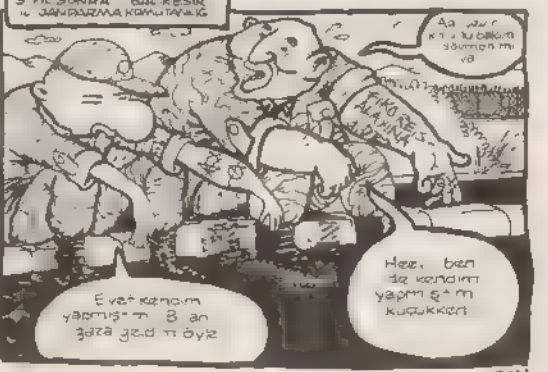
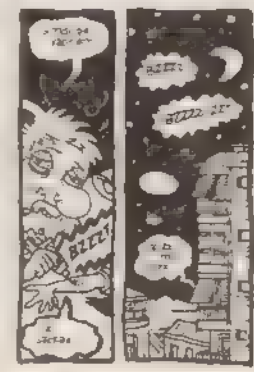
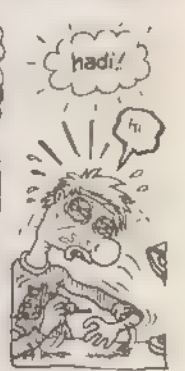
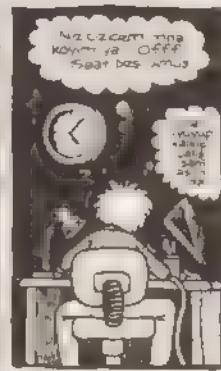
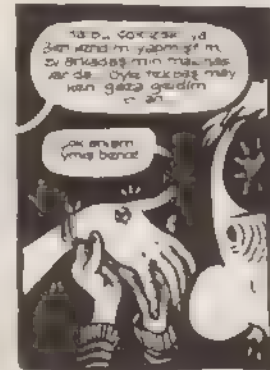
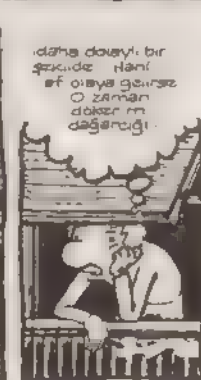
- Halterci Hafız Süleymanoğlu'nun bi turnuvada, halter kaldırmadan önce ellerini pudralarken süresinin dolması ve diskalifiye olması... (Dalgınlık değil, taktik olmasını ümid ederim.)
- Bar kapılarında, bir örnek şallarla sigara içen kadınlar garip bi tarikat gibi görünüyorlar...

- Arkadaşım tanık olmuş, Elmadağ'ı iki siyahı adam gören bi kadın "Bunlar siyah oldukları için kır de göstermezler" demiş... Yuh da diil, YUH!..
- Hayalcilikle yetinmeyi bilen, bizzat hayal olmaya çalışmaz...

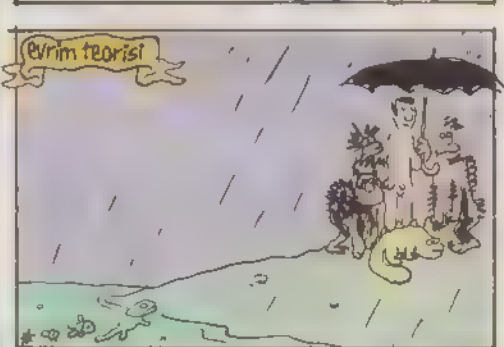
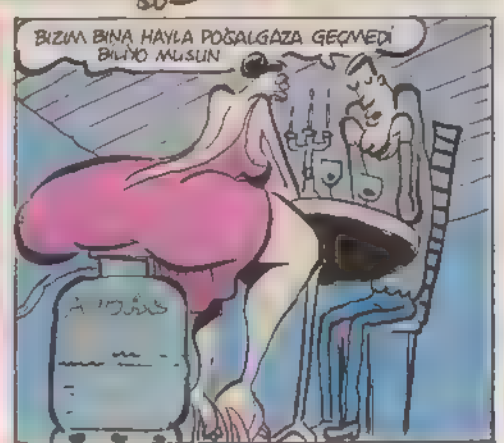
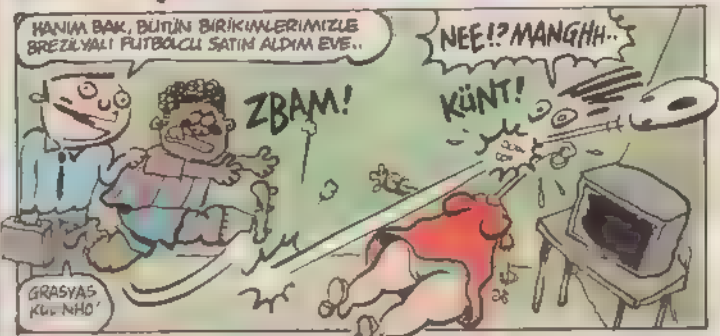
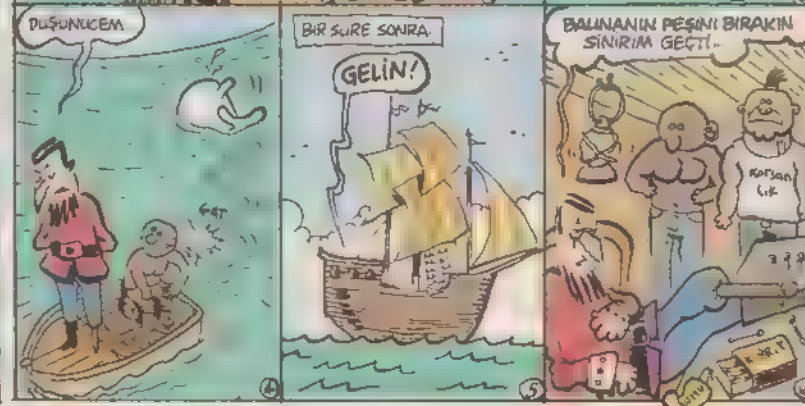
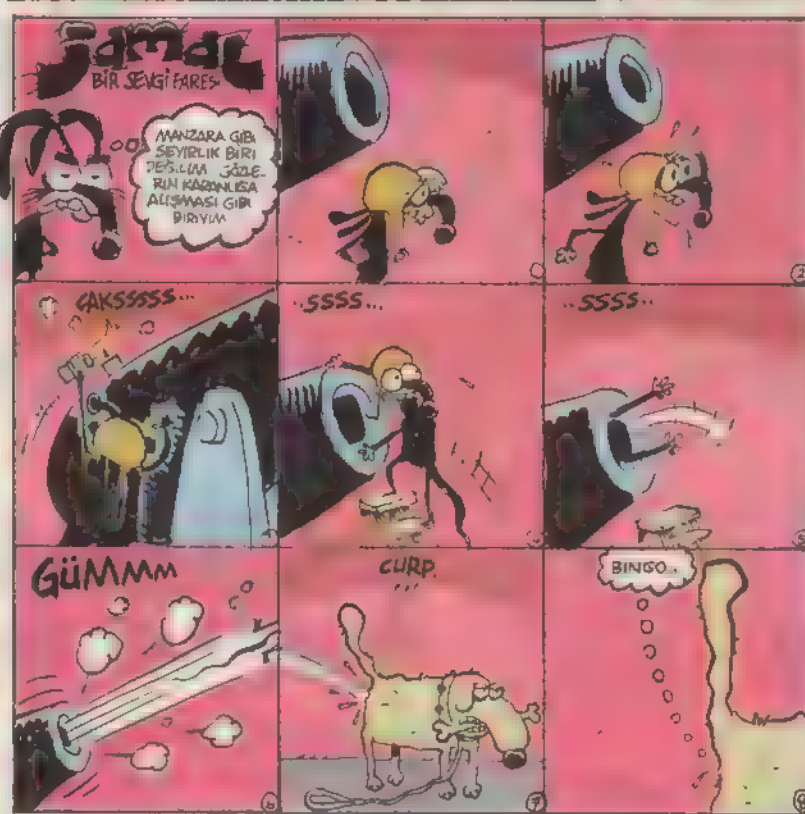
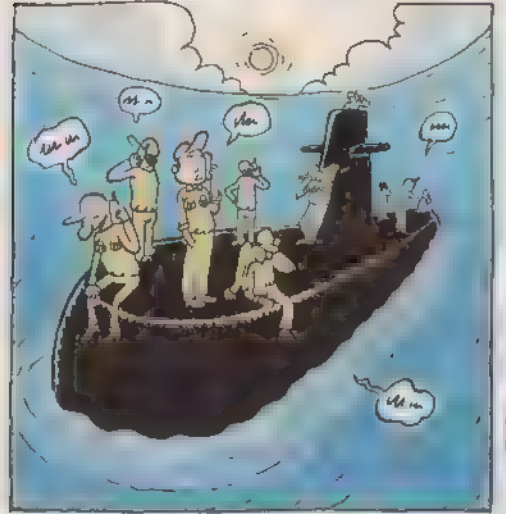
- "Hop kızıl elma / Bizim eve gelme / Bizim evde kadı var / Sepet gibi başı var / Kazma gibi dişi var." (Ananesi, Can'a söyler dururdu)

- Bi sınavda -2 almış arkadaşım, mimarlıkta okurken...

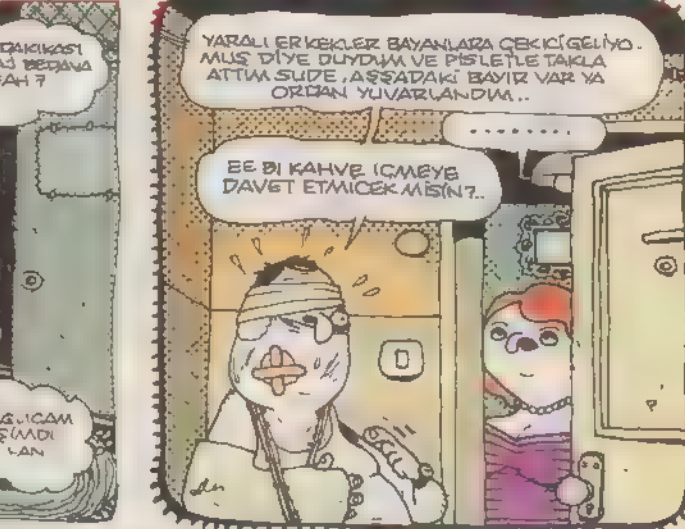
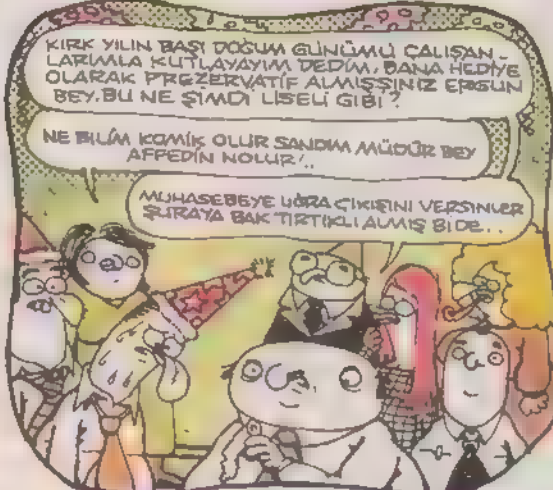
- Otelde çalışan bi arkadaşımın duydum, aşırı güzel Rus kızları lobide belirince, resepsiyon çalışan iki kız "Anıman" diye içeri kaçmışlar..

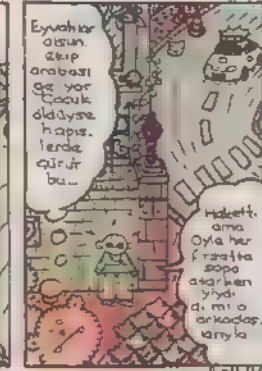
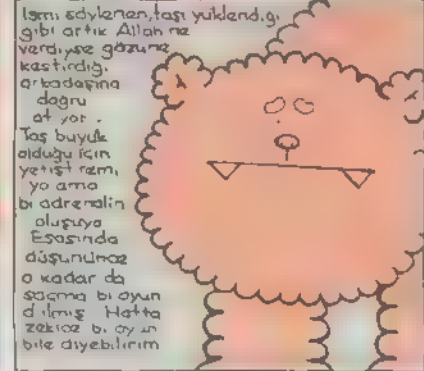
NEYE BAKIYOSUN SEN?

Cihan Ceylan

Köpeklerle çocuğun dostluğu

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

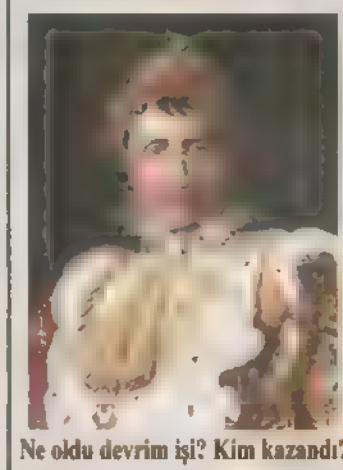
Eninde sonunda böyle bir günün geleceğini biliyordum. Elli küsur haftadır yazıyorum, takribi bir yıl eder, eninde sonunda kafamın tamamen duracağı bir nokta gelecekti. Bütün hafta boyunca hiçbir şey olmadı, ya da olduysa da ben ne olduğunu anlamadım. İlginç bir şey görmedim, ilginç bir şey duymadım, insanlara ilginç gelebilecek herhangi bir şey söylemedim. O kadar büyük bir mallık vardı ki üzerimde artık fiziksel olarak mallığı hissedebiliyordum. Günler süren gaz sancısı gibi. Nasıl ki bazen, gaz kütlesi vücudun geneline yayılır kafasına göre, mideye kaçır, diyaframa kaçır. Gün içinde sizinle birlikte oradan oraya gelir, resmi dairelere girer, elektrik faturası kuyruğunda bekler, gece olunca sizinle birlikte eğlenmeye çıkar. Mallığımı da öyle taşıdım her gittiğim yere bütün hafta boyunca. Bana öyle geldi ki, haftanın kendisinde de bir mallık vardı. Durmaksızın mallık diyorum ama rahatsız olmuyorsunuz değil mi? Canlarım.

Sonuçta, insanlık tarihinde eşine az rastlanır derecede boş bir kafayla oturdum

yazının başına. Biraz anlatmaya çalışayım boşluğu: Fransız Devrimi'nden yeni çıkmış fransız halkını düşünün. Çağ açılmış, çağ kapanmış; o kadar büyük olaylar olmuş ki fransız halkı şaşkınlıktan topyekün bomboş gözlerle birbirlerine bakıyorlar. "Has.ktır, ne acayip oldu lan?" diye düşünmekten başka bir şey yapamaz hale gelmişler. Bütün bir ulus pırıl pırıl olmuş. Öylesine bir boşluk. Ayıp olmasın diye de boş bir word dosyası açtım. Oradan hemen hurriyet.com.tr'ye attım kendimi.

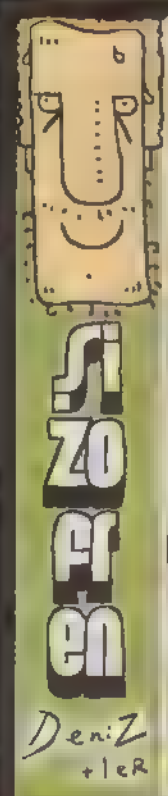
Herkesin kendine göre bir işe oturma töreni var. Kimisi kendine kahve koyar, kimisi masasını düzenler, kimisi önce internette haberleri okur, belki biraz youtube'dan video izler falan. Ben bunların hepsini birden yapıyorum. Dolayısıyla şöyle bir durum oluyor, mesela kahve koyuyorum, masayı düzenliyorum, haberleri okuyorum, youtube'dan rocky filmlerinin son dövüş sahnelerini kronolojik sırayla izliyorum; bu sırada kahve bitmiş oluyor, tekrar kalkıp kendime kahve koyuyorum, odaya dönünce masanın tekrar dağılmış olduğunu görüyorum, yine masayı düzenliyorum ve bütün süreç en baştan başlıyor. Bu çalışma yöntemiyle üniversite kazanıp kazandığım üniversiteyi sıkıntısız bitirdim, sonrasında iş buldum çalıştım falan. İnanması gerçekten çok güç. Ama işte, buraya kadarmış.

Neyse ki şanlı mizah geleneğimizde "konu bulamadığında konu bulamamak

Ne oldu devrim işi? Kim kazandı?

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

BİZİM KÖYÜN MEYDANINDA BÖYLE BÜYÜK ÇOK ESKİ Bİ KAVAK AĞACI VAR. HESAPTA GÜNÜN BİRİNDE BİRİSİ BURAYA TIRMANMAK ZORLUNDA KALIR (ARTIK NİYETSE) VE AÇAYIP Bİ MANZARAYLA KARŞILAŞIR.

BİSMİL LAHİRRAH-
MANİRA-
HİM!

NOOLDU
MARI
SUAT?

NE
GÖRDÜN
BA SÖYLE
SENİ

HALÂ DA ÇOK İSTİYORUM YOLDA ÖYLE Bİ ŞEY BULSAM KI ÇOK AÇAYIP DEĞERLİ OLSA OFF NE GÜZEL OLUR. TAMAM HER KES İSTİYODUR AMA BEN GAILİBA DAHA ÇOK İSTİYORUM YANI SİZ BULACAGINIZA BEN BULUYAM BENCE ÖYLE DAHA İYİ OLUR.

ORTAÇIKILDIYKEN BİSUN OKULUN ARKASINDA YÜREĞİ-
YÖKÜK MAGİC OYUN KARTLARI VARDI YA ONLARDAN Bİ-
MUSTAFA Bİ TANE ATILDIYI KAPTIV HEMEN...

OHA
NE BUL-
DUN?

OĞLUM BUNLARI BAZILARI ÇOK AZ
BULUNUYOYMUŞ VE MESELA 10 BİN DO-
LARA FALAN SATILUYOYMUŞ ONLARDANSA

KEŞİN ONLAR
DAN SUNA BAKSANA
PİRİL PİRİL

SUAT GÜNLERCE SUSANUS KONUŞA
MAAUS SONRA KENDİNE GELİRS VE
AĞACIN GÖVDESİNİ İÇİN ALTIYLA
DOLU OLDUĞUNU SÖYLER

KARABULUT
BİTİ
PARKI YOLUN
ALTI NER

DAHA DÖRÜSÜ SADECE O AĞAC DA DEĞİL BEN HEP Bİ ŞEKİLDE BİYERDEN HAZİNE BULUNABİLİYDİM YANI BU OYAY İNŞANLARIN BAŞINA ÇOK SIK GELEN BİŞEY SANIYODUM SONRA BİSUN BİRİSİ "OĞLUM HAZİNE BULSAN BİLE DEVLET EL KOYUYOYMUŞ TEK Bİ ALTIN BİLE ALA MIYOMUŞSUN" DİYEREK HAYATINI KAYDİRDİ...AKUM GİTTİ ÜZÜNTÜDEN RESMEN AHA BAK BÖYLEYDİM

ERSİN GEL LAN EBELEMEĞ OYUNUOZ

HASIL ALIŞLAR ALTIN
LARIYI YAA NASIL?
ONLAR BENİM ALTIN
LARIYI?

SANKİ BULDU
DA KİMİNE KÖMÜR

ÖYLE DENE BİSUN YA BULURSAM?

BEN DE BU KARTLARDAN ZİRRE KADAR
ANLAMIYODUM AMA 10 BİN DOLAR DUYUNDA
İLGİLENEN BİR NE OKUYUYOY KÖMÜR
DİM TABİ...PNE HEMEN HEVİSİYİ KUTUSA
GİLMİDE BİRAKTİ.

NE
PARASI LAN
BU KARTTAN Bİ
ŞEY OLMAZ KI DİM
DİK BU PARAYER
AHEM AMA OYNA-
MIYORDAN VER
İSTİYOSAN
BANA

NE YERİ EM
TANA KÖYÜ KEREK
MİYİ

DAHA KÜÇÜKKEN DE ARKADAŞIM MİSTİKLA ÇÖPLERİN ATILDIĞI BOŞ Bİ AKSADA BÖYLE BÜYÜK Bİ
KEMİK BULMUŞTUK

MİSTİK SANA BİŞEY SÖYLEYİM
SANKİ LAN Bİ DİNOZOR KEMİĞİ

ONAA
EVET LAN
SÜRATİ ÇOK
DİNOZOR
GİBİ.

NEBİSİ?

SURATİ DOLU

AA
EVET

TABİ BİR DİNOZOR KEMİĞİNİN BOŞ BİR AKSADA
ÇÖPLERİN ARASINDA NASIL GELİNGİNE KENDİNE
CE MANTIKI BİAÇIKLAMA GİTİRMEYİNDİK MAY
VANIN POSİTİ MİLYONLARCA YIL ORDA GÖV-
LÜ KALMIŞ (EVET 500 YILLAR DE DİNOZOR
LAR GEZERDİ HEP ESKİDEN DE DİREKLER
OLUŞ FALAN DÜNYA O KEMİK Bİ YAVAS
YAVAS YUKARI ATMAIS SONRA İNŞANLAR
ORALARI KURCALAYA KURCALAYA KEMİKİ
YÜZEYE ÇIKARTMIŞLAR AMA ALAHTAN
ONU GÖRMEMİŞLER ÇÜNKÜ GÖRSELER
BİZDEN ÖNCE SATIP ZENGİN OLABİRLERMİŞ

BEN ANNEM KİMİDEMEYİ EYE ALMA
BU KEMİĞİ İNDE KEMİK FİLAN SANKİ Bİ

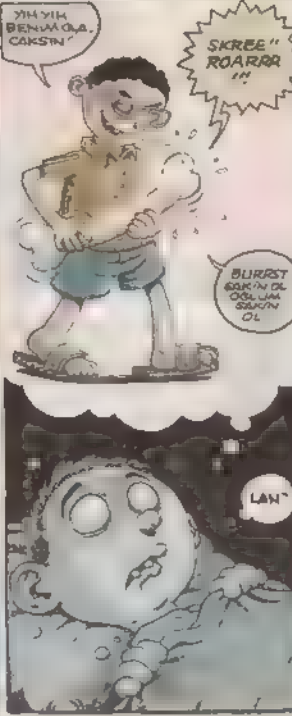
BENİM DE ALMAZ KI BEN Yİ BUR
DA Bİ YERİ SAKLAYALAYI YATIN DA GELİP
NAAPKAMIZI OĞUNUOZ

MİMANOMA
GİTTİ ENAYİ

LAN?

NOOLU?

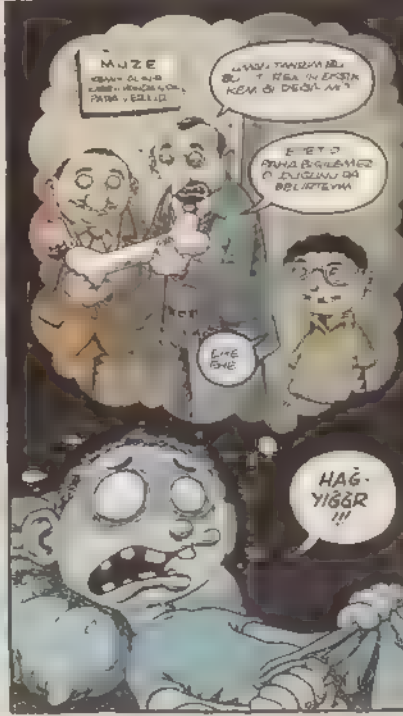

YİLLİK
BENİM OLA
CAKSTI

SKREE"
ROARRR

BURIST
BÖRİN OL
GÖLÜM
SAYIN OL

LAN

MUZE
KEMİK ALIŞ
KEMİK BULACAK
PARA BİLELİ

LAN TANDIRI
Bİ
BİTİ İN ERİN
KEMİK DEĞERLİ

E-ET
DANA BİLEMEZ
O DİJİLLERİ
BİLELİTERA

EYE
EYE

HAĞ-
YİĞİR

SONRA SİRF İŞENMEKTEN VAZİGE
TİK AMA Bİ YANDAN DİĞERLİ
İŞENMEZ GÖTÜRÜR BİSİY YAPAR
ZENGİN OLUR KÖRİKLİSİMA "İNEK
KEMİKİ LAN BİLE BİSUN Bİ"
FİKİNDİ ANLAŞTIK VE AL LON
LARCA YİLLİK KEMİĞE PTULU
PTULU DİYE Bİ GÜZEL TÖKÜRÜP
ONU HAZAM LAN ETTİK DE
KURTULDUK

HALÂ Bİ DEFİNE FİLAN GEMİSİ
DEĞİL AMA KÖYDEKİ KAVAKTAN
HALÂ LAALTI LUYUM O DA OLMA
DI ANNEKİMDEKİ KİTAPLISMA
DA DUN O MAGİC KARTINI BUL-
DUM ONU SATKAM AHA
FOTOGRAFINI KÖYÜM

OLUKÇA HADİCE BİR PARÇADIR
10 BİN DOLAR KARŞILINDA
SİZ N OLABİLİR BENCE KÖYÜ
MAYIN 10 BİN DOLAR DEDİYSİN
ASLINDA 10 MİLYONDA VERİRMİ
AMA AŞAŞI KURTARMAS

Çılgın Gibi Mekanlar

Krematoryum: Şişhane'deki avizeciler pasajının bodrum katındaki mini kulüp, yönetici asistanlarına ve departman şeflerine hitap ediyor. Cumaları müşteri temsilcilerine, cumartesi-pazar ise Niğdelilere indirim var. Çünkü Dj Afrodis, aslen Niğdeli. Kabare baladları ve soft house dışında, Klips ve Onlar dinlemek de mümkün. Mekanın en ünlü kokteylleri Kıvrıkcık Stajyer, Kutsal Rus, Gol Atan Kaleye ve Ekose Basri adını taşıyor.

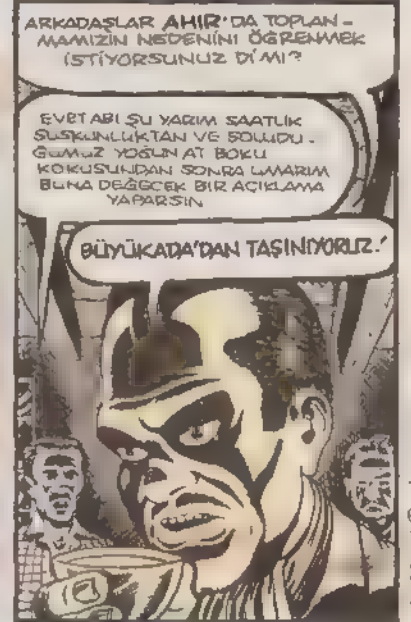
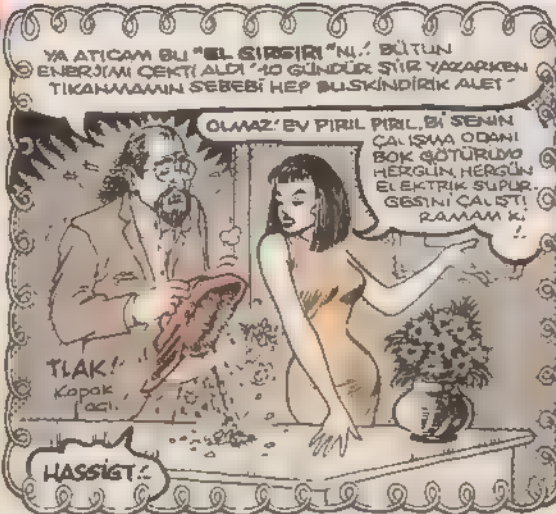
A&D: Bildiğin agresif ve depresif. Deri ihracatçısı Durgun Hububad ve iki samimi ortağının açtığı Endülüs barı, Siraselsiler Caddesi'nde. Mekanda Flamenko ve Salsa geceleri, zaman zaman da Ahududu karnavalı düzenleniyor. Durgun Hububad, tertip ettiği maskeli baloya penis kostümüyle katıldığı için iki samimi ortak tarafından her Perşembe gecesi şevkle dövülüyor. Çok içenler için hamak ya emzik de var...

Şah Disko: Bomonti, Siracevizler'de 70'ler ruhunu canlandırmak için çırpınan bir mekan. Duvarlarında Vatan Şaşmaz, Bilge Zobu, Ayşe Kulin, Ömer Şerif portreleriyle "Okey Dastı" lafının mucidi kuaför Dusty Fleming'in imzalı fotoğrafı bulunuyor. İçeri girerken giriş parası ödenmiyor fakat yarım litre kan alınıyor. İri Erkekler Orkestrası'nın reklam şarkıları ve Bozkır Bozlağları yorumladığı mekanın en ünlü içkisi Fatoş'un Son Kolpası...

The Bubble: Çiftelhavuzlar'da sabah 05.05 itibarıyla açılan fantezi kulübü. Garsonlar genellikle kadın, masözler komple kadın. Erkek olunca zaten masör oluyor. Kimi forvet, kimi pasör oluyor. Ulan n'oluyor? Bu mekandaki kadınlar hostes, hemşire, dalgıç, ressam ve kumpir kıyafetleriyle geziyor. Hantal müşteriler için sihihi yorgan da mevcut. Dj Dravhart, sapkın ve çilli...

Kolormatic: Kabataş'ta bir konağın müstemilatında gizlice işletilen rom barı. Sadece rom içiliyor, sığır yeniyor. Tutkulu bir hatip, coşkulu bir babacan olmak zorunlu. İnce sesli alınmıyor. Vurdumduymazlara ilk içki bedava. Havaletli barmen Melih, etli dudakları ve kavuniçi papyonuyla tanınıyor. Sessizlik anlarında kişnemek ise sevilen bir gelenek...

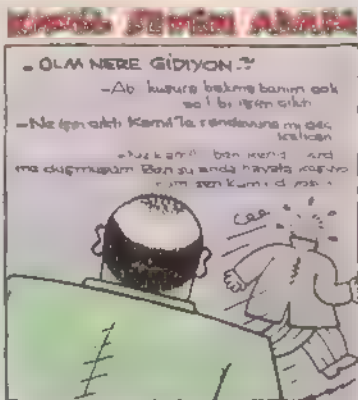

ben erdem

- Merhaba.
- Bundan iki gün önce kuzenim geldi eve yine. Gelemeyese. Bu arada kuzenim bayaa bi popüler olmuş, gitüğüm şehirlerde bunu fazlasıyla hisseder oldum. Şimdi kuzenim olsaydı, nee, hissedar mı oldun diyip aşın gürlüklü bir şekilde gülmeye başlardı. Neyse Soranı çok. Kuzenim zaten büyük ihtimalle bunu istiyordu, başardı. Bence beni yendi, alt etti. Zekasını küçümsememem lazımmış. Neyse, bundan iki gün önce bana geldiğinde böyle komik komik şeyler anlatma derdinde gördüm kendisini. Bizadhi şahsını. Fakat bi'şeyi fark ettim. Bahsettiği bi'çok şeyi ben zaten daha önce yazıp çizmişim. Ünlüler Çiftliği diyo mesela, yazdım diyorum. Peynir diyo mesela, çizdim diyorum. Bir süre soora fark ettim ki, o kadar çok şey hakkında o kadar çok şey yazıp çizmişim ki, o an nedense ben bi mutlu oldum. Bi tatmin hissi geldi bana. Kuzenim resmen beni mutlu etti. İnanılır gibi diil ama kuzenim resmen beni mutlu etti. Dünyamız hakikaten de mucizelerle dolu. Böyle yine anlatırken sus dedim. Yerimden kalktım ve alından öptüm. Duygulanır gibi oldu Ben de duygulandım. Bi çay koydum mı dedi. Dedim koy lan Ben de yanına uzunlamasına böyle büyük tabağa bi'kaç çeşit bisküvi dizerim, tam bir abiler evi gibi olur evimiz dedim Şakirt yuvası gibi olur evimiz dedim. Soora çaydan vazgeçip kahve içtik, bisküvi zaten hiç olmayacak bi'şeydi, ceviz yedik.
- -KÖFTEE!.. -PIYAAAZ!..
- -EN BUYUÜÜK!.. -TEKIRDAAAĞ!..
- Hayatta da çok az şeyden korkarım, bayat ekmeği öven adam'dan korktuğum kadar. Bayat ekmeği öven adam'da

bi'şey var. Tazesi varken bile bayat ekmeği yemek, yedirmek isteyen adam bu. O bayat ekmeği gerçekten gözle görülür bir şekilde küflenmedikçe bayat gibi de görmüyo. Kriteri çok net. Eğer bir ekmeği küflenmemişse tazedir. Off yaa. Yanlarım ağrıyor bayat ekmeğe duyulan sevgi karşısında. Bi de tok tutar diye bi geyik var. E tutar tabi. Yerken inceden bir küf kokusu aldığın için iştahın kaçıyo, tok tutuyo. Çok korkuyorum.

• 6'ya giden çocuk var ya. -Kaça gidiyosun? -Altı. Ne biliyim, bana biraz tiksiniç geliyo 6'ya giden çocuk. 5'e gideni anlarım, 7'ye gidene alışırım da, 6'ya giden.. 1-1h, yazarken bile tiksinti geldi

• Niye, onun canı yok mu diye bi laf var ya, bu bana çok komik geliyo. -Duydun mu kız Nebahat, yeni imam Hayko Cepkin dinliyomuş. -E ne var bunda, imamsa onun canı yok mu. Bu bana o kadar komik geliyo ki, ya ben çok büyük bi embesilim, ya da daha küçük bi embesilim.

• Bakımlı yakışıklı erkekten dayak yemek de bence ayrı koyar insana. Düşünsenize, suratınıza yumruğu yiyosunuz da, bir yandan suratınız daalırken inceden de el kremi kokusu alıyosunuz. İnsan o an ne düşünüceğini bence hiç bilemez. Abandone olur. Sınırdan kaşlarını çatıyo ama alın falan hiç kırışmıyo. Cildi parlıyo. Dişlerini sıkıyo, inci gibi bembeyaz dişler. Jilet gibi ütülenmiş gömleğiyle çöktüğü üzerine. Pahalı saati kan içinde kalıyo burnunu kırıkça. Ve daha bi'sürlü şey. Allah düşmanımın başına vermesin. Ayn koyar insana.

• Her fani en az bir kez saçını ortadan ayıracaktır.

• Hiçkimseye küfür etmeyen adam birine küfür ettiğinde o çok etkili oluyo ya. Yani hiçkimseye küfür etmeyen adam Cemil'e küfür ettiğinde toplum nezdinde Cemil çok yerlerde oluyo. O çok unandırıncı oluyo. Cemil feci brıyo. Ben bu işte bi sinsifik seziyorum. Sanki hiçkimseye küfür etmeyen adam hep bu anın hayalini kurmuş

gibi. Cemil'e içinde çok büyük lkn büyümüş gibi Fecî şekilde Cemil'e yoğunlaşmış gibi Cemil'e ettiği küfür çok etkili olsun istemiş gibi Bilmıyorum, böyle gibi. Hiçkimseye küfür etmeyen adam'dan zaten çekinirken böylesine hiç güvenmem gibi. Pis gibi, pis pislik gibi.

- Biz o kadar fakirdik ki, aılıktan, patatesi soyup dilimleyecek kadar bile bekleyemeyip bütün kızartmaya kalkıyoduk, onu da bekleyemeyip çiğ yemeye başlıyoduk.
- Benimle yaşamak gerçekten çok eğlenceli. 32 yıldır çok eğleniyorum
- Şehirler arası otobüs yolculuklarında muavinin mavî çöp torbasıyla geldiği andır beni feci geren.
- Gazete asla, bir kez açıldıktan soora, eskisi gibi, yanı ilk alındığı halı gibi kadanamıyo ya, ne biliyim ben biraz üzüliyorum.
- Arada da tirt tespit yaparım yalnız. Aldığım haz ayrıdır yalnız.
- Normalinden daha açık sarı taksi'nin eyledikleri ama. Eyle ama. Beni çok üzüyolar. Elimde çantayla görür görmez, ters istikametten gelse bile, önce bi korna çalıyo, birazdan sana doğru dönüyorum işareti yapıyo. Benim arabama biniceksin, ben dönene kadar başka taksiye binersen senin ebeni s.kerim der gibi bakıyo. Yolculuk boyunca da trip atıyo. İstemeden bindin sen benim arabama, mcıksın sen der gibi bakıyo. Bi de Sabiha Gökçen beklerken Ataşehir lafını duyunca iyice sinire kesıyo. Bi bahane bulsam da şunun dişlerine dişlerine vursam der gibi bakıyo. Off yaa, aşın üzüliyorum ben şu hayatımda.
- Sevgilerimle.

20 Mart Cumartesi / Antalya Bademaltı Bar / Saat: 20.30 / bilgi: 0242 244 36 06
26 Mart Cuma / İzmir Bros Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0232 463 10 68
27 Mart Cumartesi / Muğla Alone Bar / Saat: 22.00 / bilgi: 0252 212 89 81
29 Mart Pazartesi / Denizli Jazz Rock / Saat: 21.00 / bilgi: 0542 527 55 66
30 Mart Salı / Bursa Leman Kültür / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

hedefleyen elemanlarla çalışır.”
“E iyi, 10 bin verin o zaman?”
“Kusura bakmayın, sizin hedefiniz 4 bin liraymış.”

■ Nasıl ruh hastalarınızın kardeşim siz? İlan başvuranlar arasında en yüksek maaşı isteyen mi işe alacaksınız? Buyrun, ben buradan söylüyorum, ayda 175 bin dolar artı SSK artı Sodekso artı Akbire şirketinizde çalışmayı kabul edebilirim. Beni dergiden bulun. Ya da gerek yok, ben direk yanın gelip başlıyorum. Çünkü ben nadiren görülen o “yüksek gelir hedefleyen insanlardanım.” Ulan allahın mankafalı ilan veren, “ben düşük gelir hedefliyorum” diyen insan mı var dünyada? Hayır, sonra efendim vay Barış çok sinirlendi, vay Barış bize hakaret etti, vay Barış bize dangalak dedi(ki demedim ama gerekirse derim). Sen hele bir verdiğin ilanı okusana göndermeden önce.

■ Kapitalizmden çok yakınıyoruz ama şimdi size bir sır vereyim, aha bu topraklara Kapitalizmin gelme ihtimali yoktur. Yani tam anlamıyla kapitalizmden bahsediyorum. Zira hiç kimse beni vahşi kapitalist sistemde “hatur çek” kavramının bulunacağına inandırmaz. Allah aşkına hatur çekle yitirilen bir ekonomi dünyanın neresinde vardır? Hatur gönül işinin ne işi var finansal işlemler piyasasında? Hatur çek, ismi itibarıyla karşılığında hatur kazanmanızı vaat eden bir şey gibi de bir yandan. “Hatrım kalır,, al şu çek” diye mi veriliyor hatur çekti ayrıca?

Gençlere hayatı zindan eden sorular:

“Babası Ne İş Yapıyordu?”
Efendim hepimiz genç olduk, gençliğin yetişkinlerce tozpembe tasavvur edilen dikenli yollarında çile çıktık. Hâlbuki yetişkinler de genç olmuştur ama İnsan yetişkin olduğu anda şiddetli bir amnezi yaşadığı için unutuluyor bütün yaşadıklarını herhalde ki, herhalde asırlardır, yetişkinler ve gençlerin, bilhassa da ergenlerin savaşı canlar yakarak sürüyor. Ben o hafıza kaybını yaşamadım, belki de o yüzden beni pek yetişkinden saymıyorlar, ayrı mesele. Ha bunu neden anlatıyorum. Şu sebepten

Belli yaşlarda bilhassa ebeveynlerden gelen öyle sorular vardır ki, duyduğumuz zaman bir an soruyu cevaplamak yerine sorunun ne anlama geldiğini, niye sorulduğunu merak ederiz. Örnek mi istiyorsunuz? Buyrun bakalım. Babası ne iş yapıyordu? İlk sevgilinizden bahsettiğinizde veya herhangi bir arkadaşınızın bahsı geçtiğinde siz daha

“Bu akşam Ahmet’lerde kalabili...” derken anında gelir soru: “Babası ne iş yapıyor?”

Hayırdır? Ahmet’in babasıyla iş mi kuracaksınız, stratejik ortaklık peşinde misiniz, müşteri mi bellediniz nedir? Üstelik bu soru, herhangi bir arkadaşınız hakkında ilk kez sorulduğunda da verebileceğiniz cevap genellikle “bilmiyorum” olur. Zira park bahçe gezeceğimiz, kadeh tokuşturacağımız, sinemaya konsere gideceğimiz kişi, bizzat arkadaşımız, babası değil. Bize ne yahu adamın babasından? Ama anne baba kısmı hemen “Babası ne iş yapıyor?” evladım?” diye sorar. Siz bi med ö z söyleyin kızab lir b.e.

“Anne, benim bir sevgilim oldu...” dersiniz, anneniz kızın adını, boyunu, huyunu, sıyrını, huysuzluğunu sormaz “Babası ne iş yapıyor?” der. “Avukatmış anne.”

Genelde bu durumlarda avukat, doktor, mühendis; yani kız isteme seremonilerde bahsi geçen “ne doktorlar, avukatlar, mühendisler istedi de vermedik” üçlemesinin mazlumlari prim yapar ya arkadaşlık yaptığınız insanın babasının mesleğinin ailenizi neden ilgilendirdiğinin mantıklı bir cevabı verilebilmiş değildir. Elbette kimileri şimdi hemen “vay efendim sosyal statü” falan bir takım laflar geveleyecekler ya, kulak asmayın. 15 yaşındaki çocuğunun arkadaşları üzerinden sosyal statü hesabı yapmanın neresi mantıklı allasen?

“Anne biz Ahmet’le sinemaya gideceğiz.”
“Babası ne iş yapıyor?”
“Bilecik Barosu avukatlarından. Sinemada dehşetli bir porno oynuyor.”
“İyi, iyi. Kendi yazıhanesi var mıymış babasının?”
“Varmış, Atatürk Caddesinin oradaymış. Sinemadan sonra da pavyona gideceğiz.”
“Güzel güzel.”

Gördüğünüz gibi, arkadaşınızın babasının mesleğine fazlasıyla odaklanan ebeveyn, meselenin özünü kaçırıyor, üzerine titreyerek yetiştirdiği evladı batakanelere doğru yol alırken, ebeveyn kişisi oğlunun batakane arkadaşının babasının mesleği üzerinden bir ferahlama yaşıyor. Bir de şuna bakalım

“Anne biz Ahmet’le sinemaya gideceğiz.”
“Babası ne iş yapıyor?”
“Bilmiyorum.”
“Ne filmine gideceksiniz bakayım?”
“Cakı Çan’ın komedi filmi gelmiş.”
“Olmaz, oturun evde izleyin ne izleyeceksiniz.”

Burada da gördüğünüz üzere, odaklanmak için

arkadaşınızın babasının mesleğine sarılamayan ebeveyn, o babasının ne iş yaptığı, belirsiz arkadaşınızla ne yapacağınızın üzerine odaklanıyor. Siz babası ne iş yapıyor öğrenene değin, sizi engellemek maksadıyla. Ben kendi payıma oğlunun arkadaşının babasıyla stratejik ortaklık kurup borsaya açılan falan görmedim şimdiye kadar, bilginiz duyanınız varsa söylesin. Ama artık biliyorsunuz ki, bu soruya keriz gibi “bilmiyorum” demek yerine “avukat” deyiverin. Sonra bir ara öğrenince “a ben karıştırmışım, babası avukat değil mimarım, amcası avukatmış” dersiniz, olur biter.

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Rönesans
Efendim geçen hafta haçlı seferlerinden bahsetmiş, Papalık kurumunun egemenliğini sağlamak için dini nasıl kullandığını falan kısaca anlatmıştık. E tabii bu haçlı seferleri bir şekilde biliyor ama biz bu haçlılar Müslüman Araplarla habire savaşlar sansak da aslında oralar kadar gıtmışken bir takım dostluklar, efendime söyleyeyim mektup arkadaşlıkları, yaz aşkları falan da yaşıyor. Hatta tarihte ilk yaz aşkı da haçlı seferleri sırasında yaşanmış. Yaşanmamış da olabilir

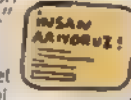
Her neyse bu alışveriş neticesinde tabii insanlar birbirinden çok şey öğrenmiş. Mesela sıfırı öğrenmişler. Arapça Sıfır olsa gerek. Fransızcaya chifre, Almancaya ziffer olarak geçmiş. Daha sonra ikisi de anlam değiştirmiş, hatta bir de o değişik anlamıyla Türkçe’ye bir daha girmiş. Hanı bizdeki şifre, Arapçadan Fransızca’ya, Fransızca’dan Türkçe’ye girmiş. Bir tür kullaktan kulağa oynamak gibi bir şey. Her neyse. Bu ortamda parayı bulan bir takım abiler birbirlerine hava atmak için sanata ve sanatçıya oluk oluk para akıtmışlar. Patronaj dediğimiz hadisenin kaynağı budur diye hatırlıyorum. Bir tür sponsorluk yani. Bu hadiseye de hadiseden yıllar sonra on dokuzuncu yüzyılda “neydi o günler be abi” diyen birisi tarafından “resmen Rönesans anasını satayım” cevabı verilince, Rönesans denmeye başlamış. Yoksa o devirlerde kimse “Rönesans yaşıyoruz” diye düşünüp sevinmiş değil. Herkes kendi zamanında tarihin durduğunu düşünüyor sanırım, biz gidip yüzlerce yıl sonra “şu dönem de bilmem ne dönemi olsun bari” diye isim koyuyoruz. İsimlere takılmamak lazım aslında.

Not: İzmir Efencükuru çiftçilerinin topraklarının hükümet tarafından uluslar arası bir altın madenciliği şirketine tahsis edilmek üzere kamulaştırılması söz konusu. Köylüler, bir hayli verimli arazilerini üç otuz paraya elden çıkarmak zorunda bırakılmışlar. Toprakların %80’i şimdiden şirketin elinde geçmiş bile. Konuyla ilgili daha detaylı bilgiyi, derginin internet sitesinde bulabilir, serbest ticaret ve piyasa ekonomisi marifatinin gerçek yüzünü bir kez daha görebilirsiniz. Ve böyle giderse bir daha Efencükuru’nun Alfons üzümünden yiyemeyebilirsiniz.

■ Biraz canım sıkıldı. Ne zamandır söyle sabah kalkmalı, akşam paydos etmeli bir işim yok; etrafımda da gizli işsiz olduğum yönünde söylentiler ayyuka çıktı; gidip kendime bir iş bulayım niyetiyle insan kaynakları ekini elimde aldım, almaz olaydım. Aranan elemanların niteliklerinde, kendine insan kaynakları adını veren zırvayla kafayı bozanların sıraladıkları öyle şeyler var ki, küfre çeyrek kalıyor. Atın bir tanesi “öğrenmeye açık eleman araniyor.” Allah allah, ulan sen insan aramıyor musun? Hayır kedli dahil bilmum hayvanat dahi gayet öğrenmeye açıktır zaten, insan olmanın da temet özelliklerinden biri öğrenmesi. Dingo köpeği mi arıyorsun da özellikle “öğrenmeye açık” diye belirtiyorsun anlamadım ki? Kafanızı o plazalardan çıkartıp az biraz etrafınıza baksanıza solozlar. Ha senin öğreteceğin şeye bağlı olarak kişiye onu öğrenmeyebilir, ama onun ne olduğuna bağlı bu da. Ne öğreteceksin onu söylesene? “Cebir öğrenmeye açık” dersin, anlarım; “Statik hesaba öğrenmeye açık” dersin onu da anlarım. Ama öyle hayvan evladı gibi “öğrenmeye açık da yazma lütfen. Herkes, muhakkak surette bir şeyler öğrenmeye açıktır zaten. Yoksa çoktan ölü olurduk hepimiz.

■ E bununla kalır mı sandınız? Hayır. Bir de bas bas “biz dolandırıcının, madrabazin önde gideni, bayrağı kapıp en önde salıyanıyız” diye bağırın ilanlar var ki onları anlamamanı kolay yolu şu: “Yüksek bir gelir hedefleyen elemanlar araniyor.” Allah allah. Bu da nasıl bir işse, nasıl bir eleman özelliğiye artık. İş görüşmesini gözümün önüne getiriyorum:

“Her şey çok uygun, bizden tatip ettiğiniz maaş nedir?”
“Eğer mümkünse ben 4 bin lira maaş almak isterim.”
“Hmm, kusura bakmayın, firmamız en az 10 bin lira

YİĞİT ÖZGÜR

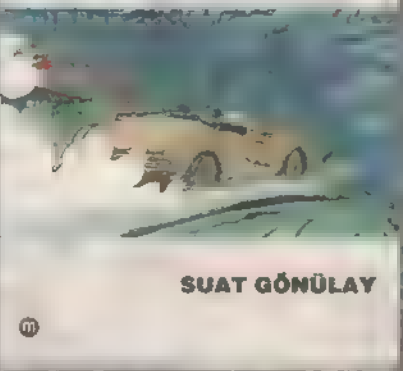

YİĞİT ÖZGÜR karikatürler • 2
HAFTAYA
KİTAPÇILARDA

Ufkusuz
ÇİZGİ ROMAN
KLASİKLERİ
DİZİSİ

Suat
Gönülay'ın
çizgi roman
albümü
**BEN
YAŞARIM**
KİTAPÇILARDA!

BEN YAŞARIM

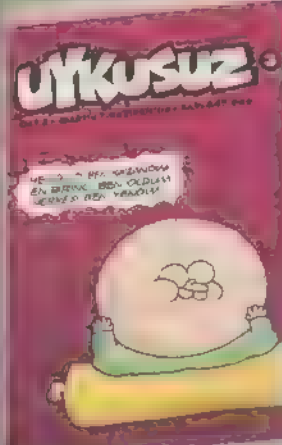

SUAT GÖNÜLAY

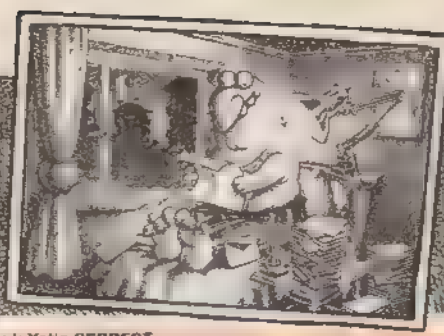
Ufkusuz
ÇİZGİ ROMAN
KLASİKLERİ
DİZİSİ

İÇERİSİNDE
VİCDAN

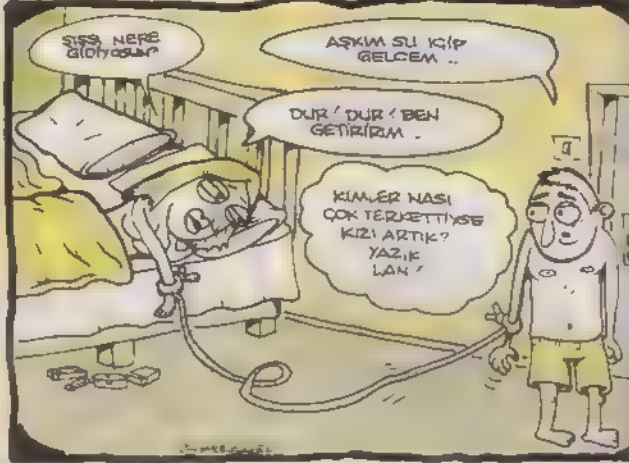
Ufkusuz
ÇİZGİ ROMAN
KLASİKLERİ
DİZİSİ

**CİLT 2
ve
CİLT 3**
MARKETLERDE
VE GAZETE
BAYİLERİNDE

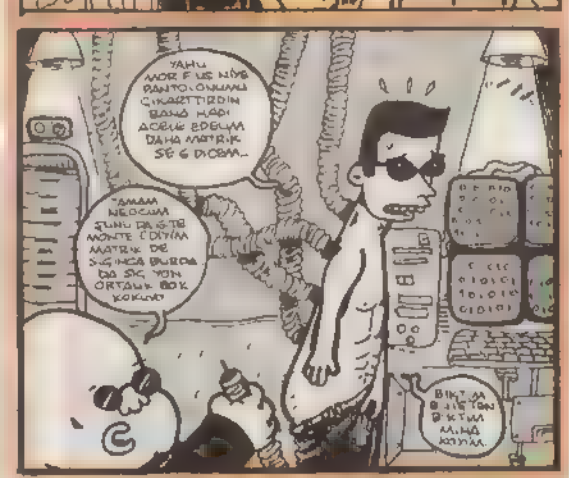

Tank Yetişi SERBEST

A cartoon illustration of a man with large eyes and a worried expression sitting at a desk. He is looking at a computer monitor which displays a complex flowchart or decision tree. The flowchart contains several boxes with text in Turkish, such as "28 YASINDA MI SINIZ?", "EVET HAYIR", "PİYAS", "KURUMSAL KİŞİLERİN İÇİNE GİRME", "MÜHÜRLEME", "TUTANAK", "YEREL YETKİLİLER", "BİLGİ VERME", "GİZLİLİK", "KURUMSAL KİŞİLERİN İÇİNE GİRME", "MÜHÜRLEME", "TUTANAK", "YEREL YETKİLİLER". To the right of the monitor, there are some papers pinned to the wall. A mouse is visible on the desk next to the monitor.

Hesletir / Bilgi verdirme
"Etkin Yaşta la evet hayır virüsü"
görmek Artık her şey de ipile
bozma win

Hasan ONAL

YAH! BARAKANNE ANI AMADIGIN HALDE NEDEN IZLERSEN KISI SU YASINCA O ZILER >DEĞETIR YORUM KANAL

FAK YU MADA FAKA

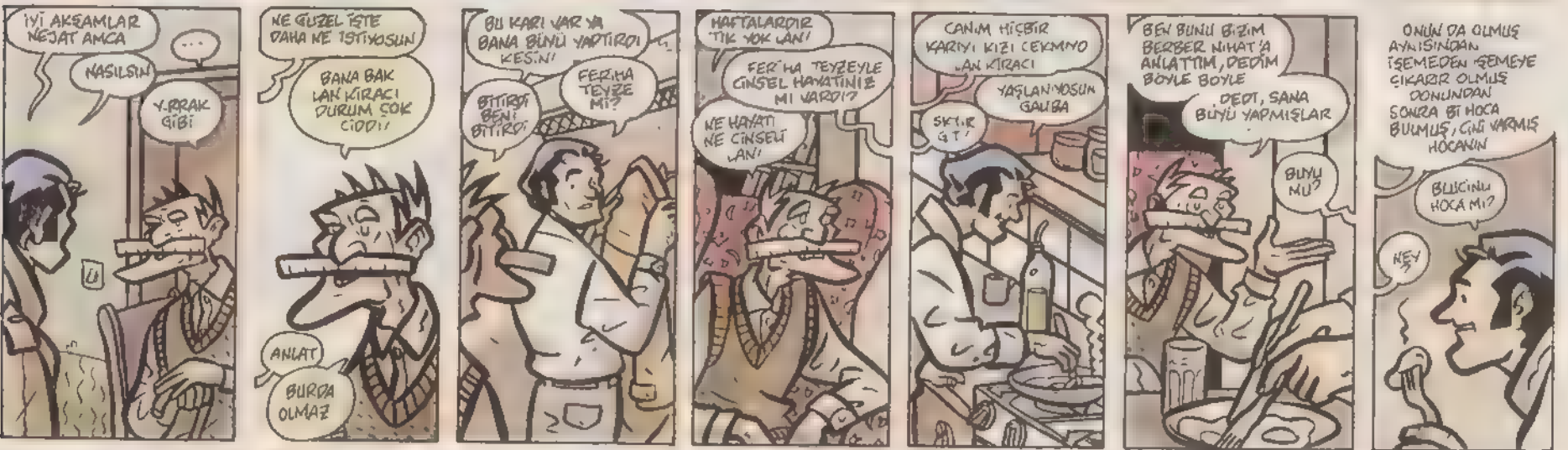

Graphic: Hakan KARATAŞ - Firat YAŞA - Yasir TERİM **Kalligrafi:** Şevki Saygıman
Halke İkiçler: Elvan Aktaş - Çağrı Aksoyduzderi - Comi **Muhasebe:** Murat Tahiroğlu **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tanç Bayse
Adres: Asmalımescit Mah. Sokak No. Hamam Ap. 2-Blok No 20/12 Kat 1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 - **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: APA Uniprint Hadımköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mevki 34555 Hadımköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP 0 212 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL, Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

25 MART PERŞEMBE
SAYI: 2010/13 No: 134
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

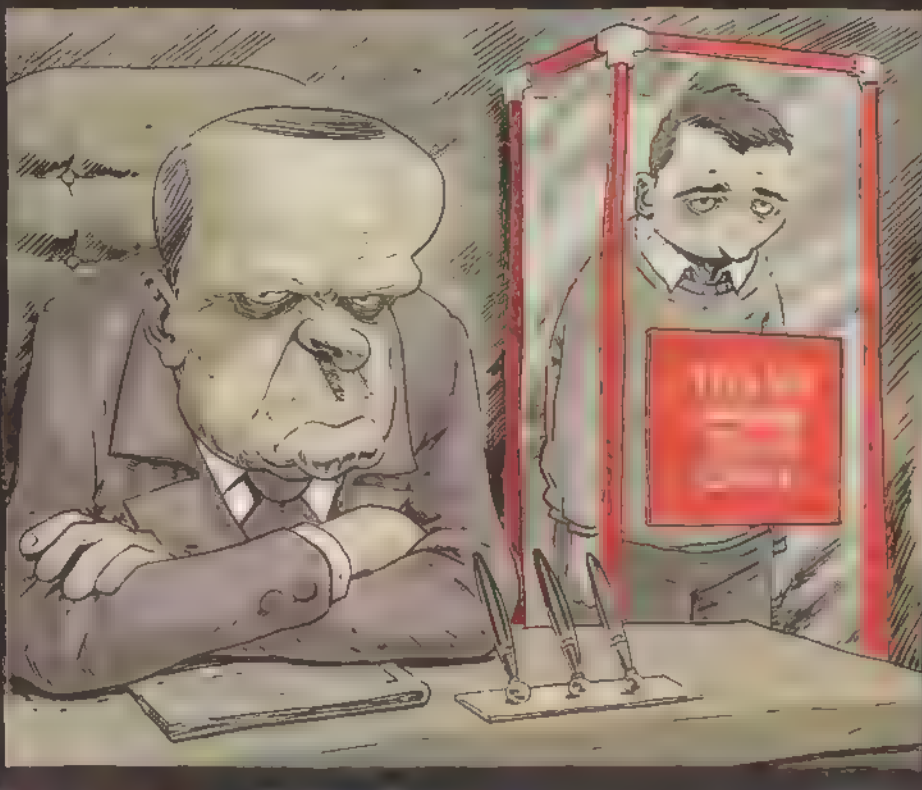
UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan: "Yılmaz Güney filmlerine kulak verilseydi Türkiye başka bir yer olurdu."

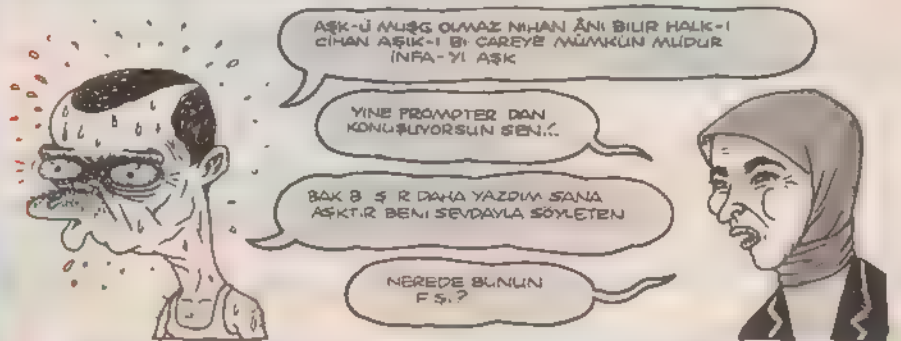

AMA YİNE DE CÜNEYT ARKIN
FİLMLERİNİN YERİ BAŞKA!..

Tayyip Erdoğan, Ermeni tasarısu nedeniyle yaşanan krizi değerlendirirken, Türkiye'de çalışan 100 bin Ermeni'yi sınır dışı etmekle tehdit etti.

Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin önde gelenlerine kahvaltılarda, davetlilerin mesleklerine göre danışmanlarınca hazırlanan ve kendisini süper bilgili gösteren bir metni çaktırmadan prompterden okuyor. Böylelikle davetliler, bu bilgili Başbakan'dan etkilenerek sempati duymaya ve "Aslında Fena Adam Değilmiş" hastalığına yakalanmaya başlıyorlar. Yapılan programa göre bu hastalığa nisan ayında yazarlar, mayısta da sporcular yakalanacak...

GÜPPELİ KÖÇMEN YENİ ZİBÜMÜ ÇIKTI

"Sozum Mescitten Dışarı" adını taşıyan albüm, satış rekorları kırıyor. Aynı adlı çıkış parçasının sözleri şöyle: "Değişim rüzgârları ne zaman eserse / O zaman hatırlarım, çocukluk sahur larım, iftar akşamlarım / Öper beni imam yanaklarım / Güzel bir duada, sanki halifemiz hayattalarken hâlâ... / Akşama doğru başlayınca ezan / Eyüp Sultan ve Aşyan / Ah burada olsan, çok güzel hâlâ / İstanbul'da Ramazan..."

ÇANAKKALE ZAFERİNİN YILDÖNÜMÜ

O günlerden bu yana postmoderni, e-muntıraıslı haric uş tane net darbe yaptık atam. Budur bizim kahramanlığımız !

Sehitler anıtı kadar taş düşünün başımıza

A-A!...
ATA'NIN YAZISI
DİL Mİ BU ?

İsrail İçişleri Bakanlığı'nın, Belü Kudüs merkezinde Yahudi mahallelerinin mençietilmesine onay vermesi Erdoğan'da bir hayranlık uyandırmıştır.

ABD'li milyarderlerin global krizle birlikte servetlerini katladıkları ortaya çıktı...

KAÇ YIL OLDU?

● Aysu Baceoğlu, "Bence ünlüler ünlülerle sevimli, çünkü aynı frekansta oldukları için birbirlerini taşıyabilirler," diyerek 'ünlü-ünsüz' sevimlilikteki sorunlara dikkat çekeli 1 yıl...

● İstanbul sosyetesinin ünlü ismi Montik Benardete, sosyete dünyasında 'Antika örtüler, gümüş şamdanlar, porselen takımlarla eski kabristanlara gidip piknik yapmanın çok moda' olduğunu açıklayalı 5 yıl...

● Bir İstanbul Masalı adlı dizinin final bölümü, reklam kuşaklarıyla birlikte tam 5.5 saat süreli 5 yıl...

● Bağcılar Olimpik Tesisleri'nin açılışını yapmak için Türkiye'ye gelen Van Damme, patlayan her flaşta ayağıyla havayı tekmeyle 9 yıl...

● İşadamı Fettah Tamince, "Evet Tayyip Bey'in adamıyım. Çünkü doğru işler yapıyor. Tayyip Bey'i tanıyınca da aşık oldum, çünkü tam bir Anadolu insanı. Bana destek oluyor. Tanıdığımdan beri haftanın 3-4 günü onu rüyamda görüyorum" açıklamasını yapalı 6 yıl...

● Kenan Evren Çernobil kazası sonrası "Biraz radyasyon kemiklere yararlıdır," açıklamasında butunali tam 24 yıl olmuş.

AKP'nin hazırladığı Anayasa değişikliği paketine göre geçici 15. madde kaldırılırsa bile 12 Eylül cuntasının generalleri zamanasımından dolayı yargılanamayacak.

NİC GÖLDÜRÜŞLÜ DEĞİLDİ

KATILIMCI EĞİTİM SİSTEMİ

Tepeköy İlköğretim Okulu'nda bir öğretmen 7 yaşındaki öğrencisini ders kitabını getirmede gerekçesiyle tahtaya kaldırarak, bütün sınıf arkadaşlarına tek tek tokatlattı.

Arkadaşını tokatlamak zorunda kalan öğrenci sayısı 28...

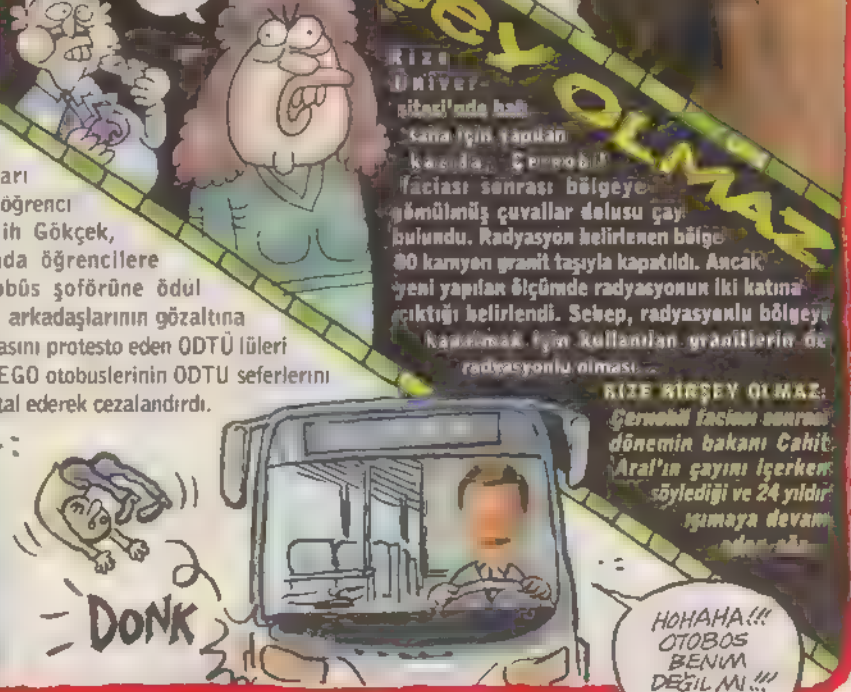
PİLATESTEYDİM DUYMAMIŞIM

26 Eylül 2009'da hayatını kaybeden oyuncu Nihat Nikerel, Ebru Şallı'nın Ebrulü adlı programına canlı yayın konuğu olarak davet edildi.

NİHAT NİKEREL VEFAT ETMİŞ, O YILDEN CANLI YAYINA ALAMIYO. RÜZ... BANTTAN DENİYE ÇEĞİZ... BANTTAN DEDİYSEM KOSU BANTINDAN HAH HAH HAH... PİLATES!!!

GRANİTİ ÇAYA BATIRINCA TAD HİÇ DE FENA...

CAHİT UTTEN

PARA HARCAMAYA DEVAM EDİYORUM

YAKTIN BENİ AYTAĞ!..

ÖDÜL VE CEZA

Ulaşım ücretlerini protesto etmek amacıyla ODTÜ ve Hacettepe'de yaptıkları eylemin ardından 127 öğrenci gözaltına alındı. Melih Gökçek, protesto sırasında öğrencilere direnen otobüs şoförüne ödül verirken, arkadaşlarının gözaltına alınmasını protesto eden ODTÜ lüleri ise EGO otobüslerinin ODTÜ seferlerini iptal ederek cezalandırdı.

18

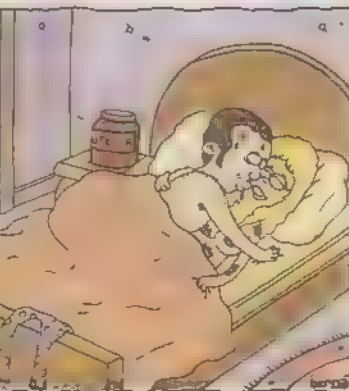
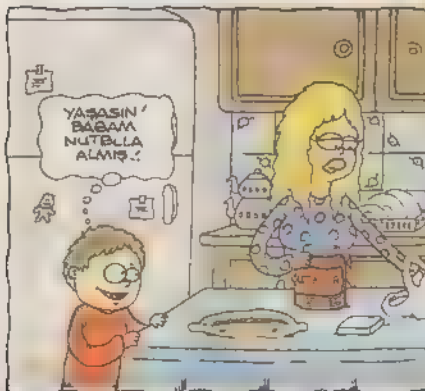
Mart Çanakkale Zaferi

için Meclis'te gerçekleştirilen kutlamalarda bir tiyatro oyunu sahnelendi. 'Kan', 'barut', 'ölmek', 'öldürmek', 'şehit', 'gazi' kelimelerinin bol bol kullanıldığı bu oyunu 6 yaş grubu kreş öğrencileri sergiledi...

BİR BERKECAN ÇAVUS GİDER BİN BERKECAN ÇAVUS GELİR...
HÜSEYİN ÇAVUS-JAN HÜSEYİN ÇAVUS

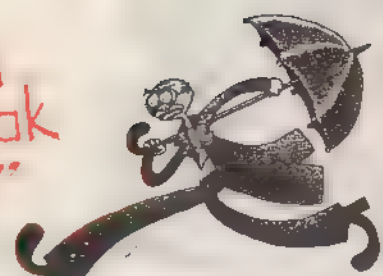
KAHRAMANLIK YAŞI DÜŞÜRÜLDÜ

"kendimi
durduracak
değilim"

Firat Budaci

ZAMANIMIZIN BİR KAHRAMANI: OKAN GÜLER

"Hemen tadına bakmak istiyorum," dedi. Eti çatalına takarak zarif bir hareketle ağzına götürürken dudakları hafifçe aralandı. Yaklaşan ete rağmen dudaklarına erotik bir hava vermedi başarmıştı. Et, dudaklarını aşarak ağzında kayboldu. "İmmmm" diye bir ses çıkardı. (İmmmm: Ağza giren besinin beğenildiğini ima eden Avrupa kökenli modern bir ses.) Garip olan, daha eti çiğnemenen, ağzına atar atmaz bu sesi çıkarmasıydı. Sesin hemen ardından parmak uçlarını nefis anlamında birleştirecek eti pişiren adama doğru salladı. Sonra birleştirdiği parmaklarını öperek "Gerçekten nefis!" dedi. Eti pişiren lateks eldivenli adam gururla kafasını salladı. Ekranı yakaşarak erotik dudağı ağzına dikkatle baktım. Tahmin ettiğim gibi çiğnemeye yeni

başlıyordu: Bütün bu beğeni performansını etin tadını almadan sunmuştu. Vereceği tepkileri çatal daha ağzına ulaşmadan bir şablon halinde beyininde hazırlamıştı. 'İmmm' sesi etle değil, programın akışıyla alakalıydı. "Kabağımızın da tadına bakmak istiyorum," dedi. İkinci 'İmmm' sesi, ağza giren kabağın yanından sürtünerek çıkmak için hazırda bekliyor olmalıydı. "Evet, kabağımızın özellikle dadına bakmanızı istiyorum," dedi aşçı. Gündelik hayatındaki şivesini topluluk içinde inceltmeye çalışanların o tanımsız dillile konuşurken, nazik olma isteği, bir türlü inceltmediği bazı harflerin arasında can çekişiyordu. Erotik dudak kabağı tattı. Sırasıyla ete verdiği tepkilerin aynısını verdi. Et ya da kabak, besinin niteliği ne olursa olsun tepkileri beğenmeye ayarlıydı. "Ellerine sağlık Kadir Usta," dedi (Kadir Usta: *Stüdyo mutfağında yemek yapan aşçılara verilen ortak isim*). Kadir Usta tekrar kafasını salladı. Kafasında üzerinde sevimli ayılar olan bir aşçı şapkası vardı'

Ülkemiz ekranlarında sunucular ve program konuklarından oluşan bir grup (tadicılar), bir takım besinleri ağzına atar atınmaz aynı tepki veriyor. Yıllardır tekrarlarına tekrarlana toplumsal bilinçaltımıza yerleşmiş ortak ve otomatik bir tepki bu. Bu güne kadar ekranlarda besinin ağza girer girmez beğeni nidalarıyla geri çıkması kuralını bozan bir tek olay gördüm. Aşılımış besin zincirinin kırıldığı muhteşem bir andı. 2008 Avrasya maratonunu kestirme yollardan kat ederek Kenya rakibinin önünde kazanan, sonra durum anlaşılmınca kupası geri istenen Fenerbahçeli amigo Rambo Okan bir sabah programına konuk olmuştu. Sabah programları, insan evladının sanahiymietsizliğe varan otomatik tepkilerini görmek için eşsiz bir besi yeridir. Program, konuklarla süren sıcak ve samimi sohbetin arasına, sunucunun ara sıra mutfak kısmına giderek "Eveet nasıl gidiyor Kadir Usta?" diye sorması, Kadir Ustanın da "Eveet şu an biberlerimizi soteliyoruz," diye cevap vermesiyle neşe içinde devam ediyordu Şenfik, Rambo Okan'ın yemeği tatmasıyla dağılıyordu.

Otomatik tepki, duygusuna tam giremediğimiz durumları idare etmemize yarayan, bazı durumlarda hayatı kolaylaştıran kolaycı bir davranış biçimidir. Anlatıklarının çok iyi dinlemediğimiz bir arkadaşın "eee; a-a" gibi anlamsız seslerle idare etmemize;

bir takım eşyalarını kaybedenlerin (daha çok ilkokul yıllarında) arama çalışmalarına destek vermek için yalandan yere eğilmemize; Jim Carrey'den el alan bazı arkadaşların anlattıkları komik olmasa da, sırf devam etsin diye gülmemize; aslında çok sevimli olmayan bebekleri *"çok tatlısın seer"* gibi otomatik kalıplarla okşayarak anne ve babasını gururlandırmamıza; başına gelenleri çok uzun anlatan sevgililere, ilginizin kaybolduğu anlaşılmasına diye, belli aralıklarla boş sorular sorarak muhabbetin devamını sağlamamıza; mürüvvet için bastıran büyüklerimizi *"kısmet"* diyerek savuşturmamıza ve kavgalarda "Sen kendini ne sanıyorsun be!" diyene "Asıl sen kendini ne sanıyorsun!" dememize yarar. Otomatik tepki açığa çıkmadığı sürece bir

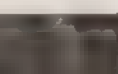

problem yaşanmaz. Dozunu iyi ayarlayarak karşı tarafa hissettirilmeden yapılmalıdır. Çünkü abartılmış otomatik tepki samimiysizlikle sonuçlanabilir. Benim bugüne kadar aklımda kalan en şiddetli otomatik tepki Neco'ya ait. Kendisi, sunuculuğunu yaptığı

bir yarışma programında, "Şu an işsizim Neco Bey," diyen bir yarışmacıya, dinamik bir program sunmayı otomatize bağladığı için "Harika... Süper!" diye haykırıyordu.

Otomatik tepkiler vererek durumları idare ettiğimiz şu hayatta bu yazıya konu olan Rambo Okan'ın tepkisiyse bir milatıdır. O gün konuk olduğu sabah programında verdiği tepki, yalan şaşımalar (Kuşum Aydın), yalan ağlamalar (İbrahim Tatlıses), yalan duyuruklar (Nihat Doğan), yalan samimiyet gösterileri (Sibel Can), yalan zıplamalar (Vahe Kılıçarslan) ve yalan bayılmalarla (Yılmaz Morgül) yürüyen gösteri dünyasının bütün otomatik tepkilerine verilen bir cevap niteliğindeydi:

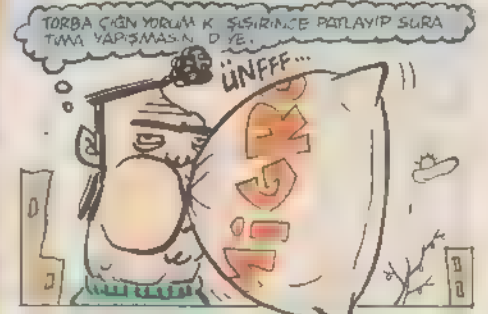
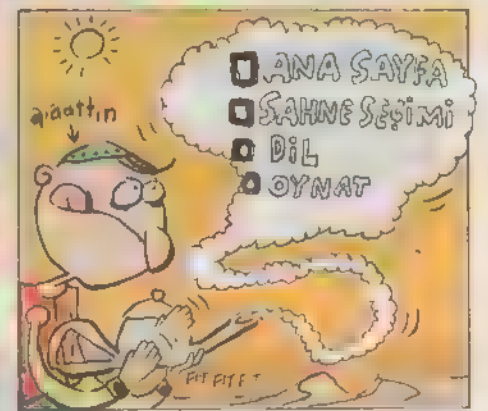
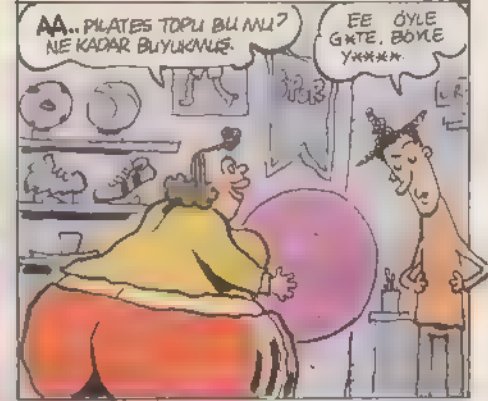
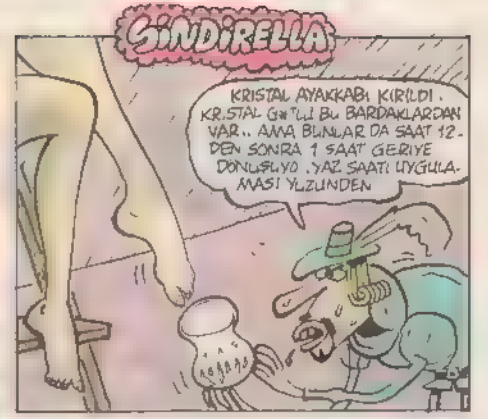
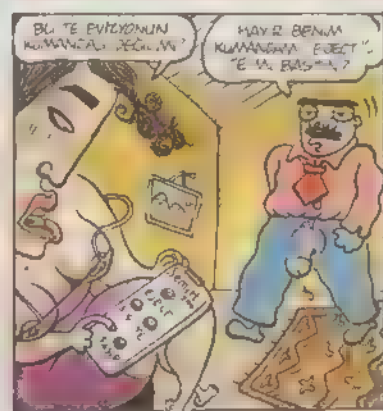
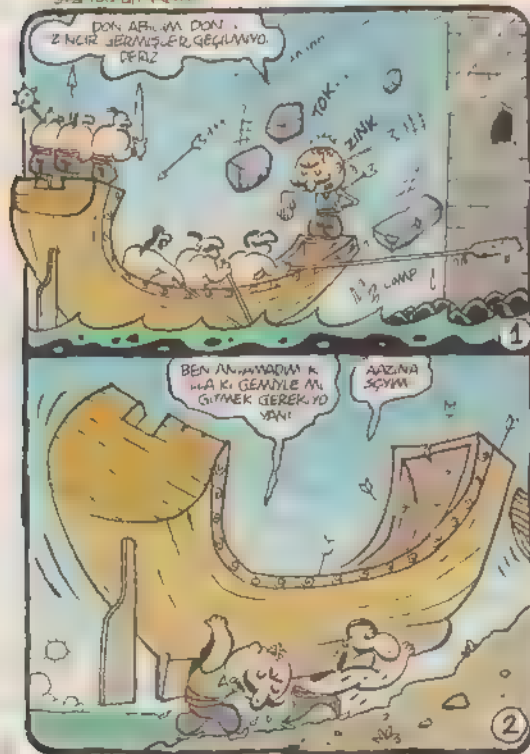
Rambo Okan, çatalın ucuna aldığı
ağız nazıkçe yerleştirdikten sonra kapalı
ağız tekniğiyle dudak çiğnemesi yapan ve sonra
ayıp bir şey yapmış gibi hemen silinen diğer
konuklara benzemiyordu. Esnaf stiliyle
ortasından tuttuğu çatalı hızla ete batırıp

ağına attı, çiğnedikçe yüzü buruşmaya başladı ve ağzı doluyken konduştu: **"Bunun tuzu yok, hem de pişmemiş!"** O an bütün şenlik dağıldı. Bir zafer anıydı bu. Rambo Okan, neşeye neşe katmak yerine gerçeği söylemiş ve bir geleneği yıkmıştı. Kadir Ustalar bu saldırı karşısında Bolu-Mengen civarına

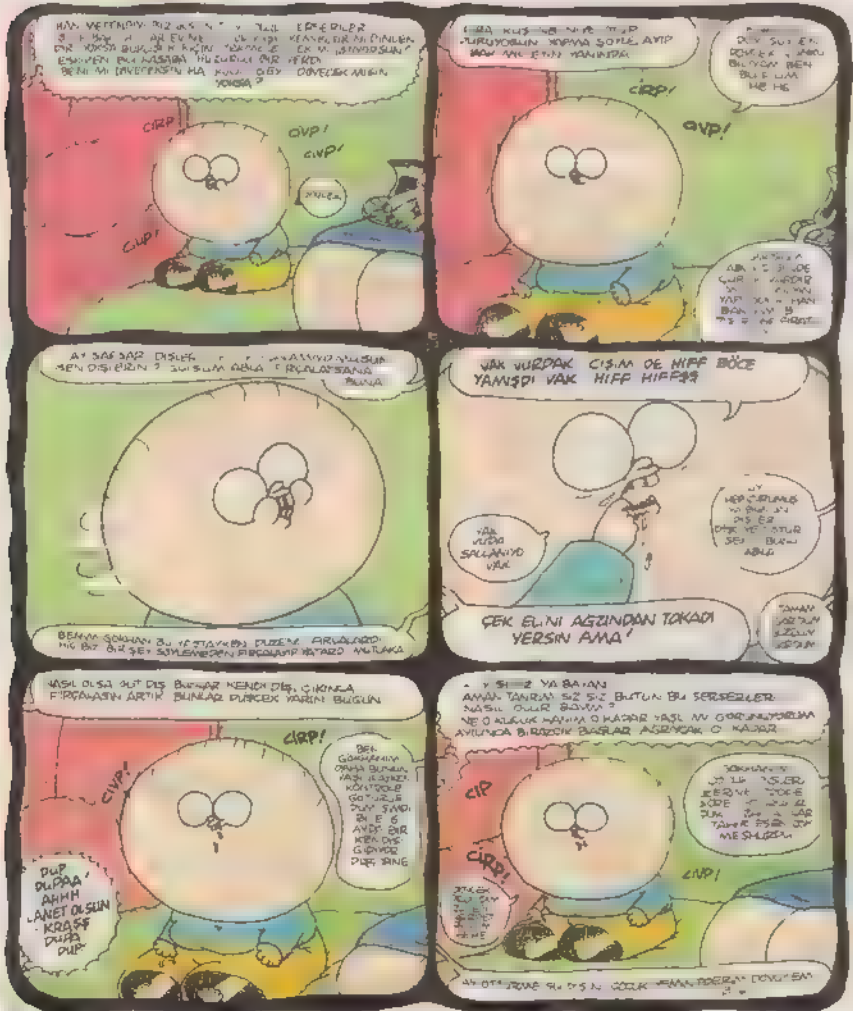
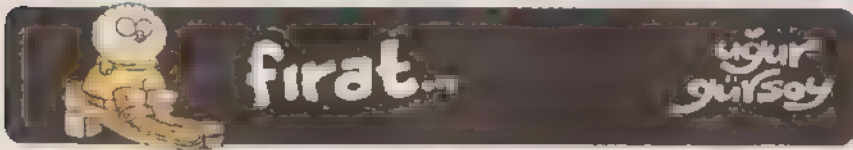
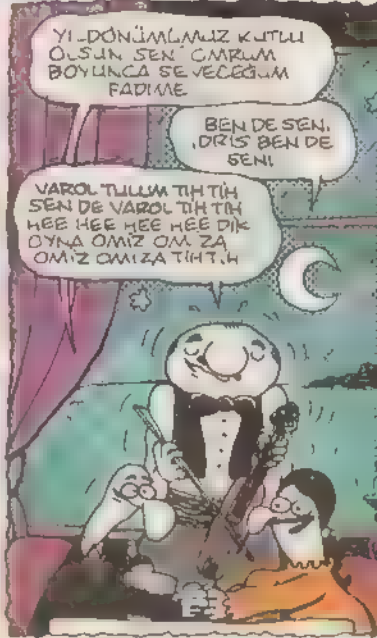
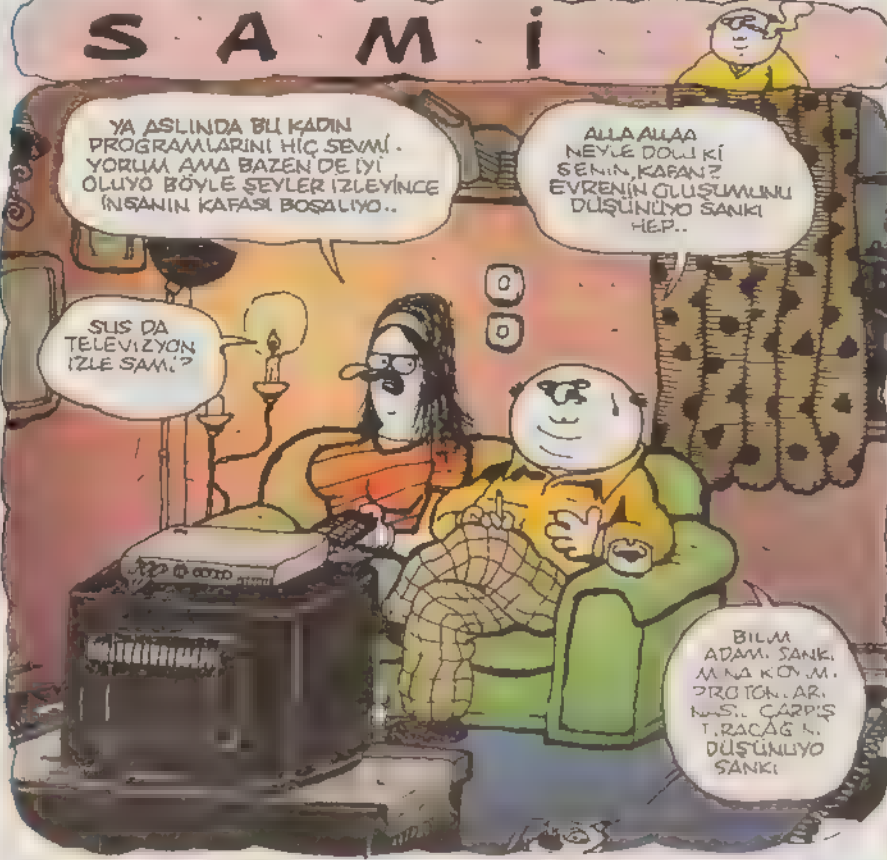
kadar geri çekildiler. Sunucunun 'İmim' sesi çıkarmaya alışık büzük dudakları şaşkınlıkla açıldı. Stüdyodaki bütün neşe kaçarken, ben ekran karşısında sunucunun hayretle açılan ağzına etleri, kabakları, biberleri tıkıştırarak kadar şiddetli bir neşeyle dolmuştum. Sunucu yüzündeki ilk şaşkınlığı atıp ağzını kapattuktan sonra Okan'a bakarak, 'canlı yayındayız' bu hayvan canlı da olsa yenecek' anlamında kaşgöz oynatmaya başladı. Boş yere çabalıyordu. Rambo Okan yıllardır kimsenin dokunmaya cesaret edemediği otomatik tepki verme geleneğini yıkmıştı. O günden beri bu tür programları sunanlar, her sabah saat 10.50 civarında tam anlamlandıramadıkları lanetli bir ürperme yaşarlar. Ve yaşadıkları bu bir anlık zaman atlamasını mekân algısını değiştirerek örtbas etmeye çalışırlar: "Eveet, nasıl gidiyor Kadir Usta?"

Cihan Ceylan

S A M i

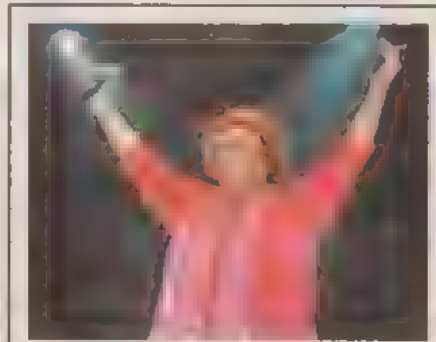

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Buradan bu toprakların insanlarının acılarını, sevinçlerini, hüznlerini vs. nakış nakış işleyip sonra bunları kaydetmek için stüdyoya giren türkücülerimize sesleniyorum. Başgılarınıza, bateristlerinize sahip çıkın, onları çok başı boş bırakmayın. Çünkü onlar evlerinde durmaksızın jazz fusion / progresif rock tarzı müzikler dinleyen insanlar. Bas gitarın her yerine aynı anda basmayı, baterinin her noktasına aynı anda vurmayı gerektirecek kadar zor parçaları birebir çalana kadar çalışan, aynısını çalamazsa rahat edemeyen insanlar. Kayıt esnasında bir anlık dalgınlığınızı fırsat bilip bütün türküyü bas solo, davul atak içinde bırakabilirler (youtube videosu için: "mustafa özarslan bu senede böyle oldu". Yalnız video çok coşkulu bas gitar solosu eşliğinde stüdyo halayı (hareketsiz halay) çeken teyze görüntüleri barındırıyor; değişik video izlemeye ara vermiş ya da kendini böyle bir şeye hazır hissetmeyen izleyiciler için uygun olmayabilir). Çok örneğini görüyorum bu sıralar, evinde "Hasatım Yandı" isimli albümün baslarını çıkarmaya çalışan arkadaşlarım var. "Bana bir zararı yok, elemanlar çalsınlar kafalarına göre, ben yine üstüne türkümü okuyorum" dersiniz, siz de haklısınız. En fazla "sözlere odaklanamıyorum,

neden bahsedildiğini anlamıyorum”
diye biliyorum.

• Türkü demişken, genelde elbise yerine tül perde giymeyi tercih eden ve benim daha çok 90'lardaki fantastik bilimkurgu tarzı şarkısı "Zilleri Taktı Çiki Çiki Yaptı" ile tanıdığım güzel insan Selda Bağcan'ın 70'lerde kaydettiği saykodelik albümler şu aralar yabancılara (Amerikalısı olsun Avrupalısı olsun, kardeşçesine) ilaç oluyor. Şarkıdan sample yapıp üzerine rap okuyan var, remix'ini yapıp elektronik ortamlara akıyan var, hiç dokunmadan alıp çalanı var (normal di). Az önce denk geldim Seattle, Amerika menşei bir radyoda "Meydan Sizindir" diye inletiyordu ortalığı. Yabancı radyoda Türkçe duyunca bir an için heyecandan sincaba döndüm, onun sıcakıyla yazıyorum biraz da. Yabancı turistin yeni gözdesi Selda Bağcan.

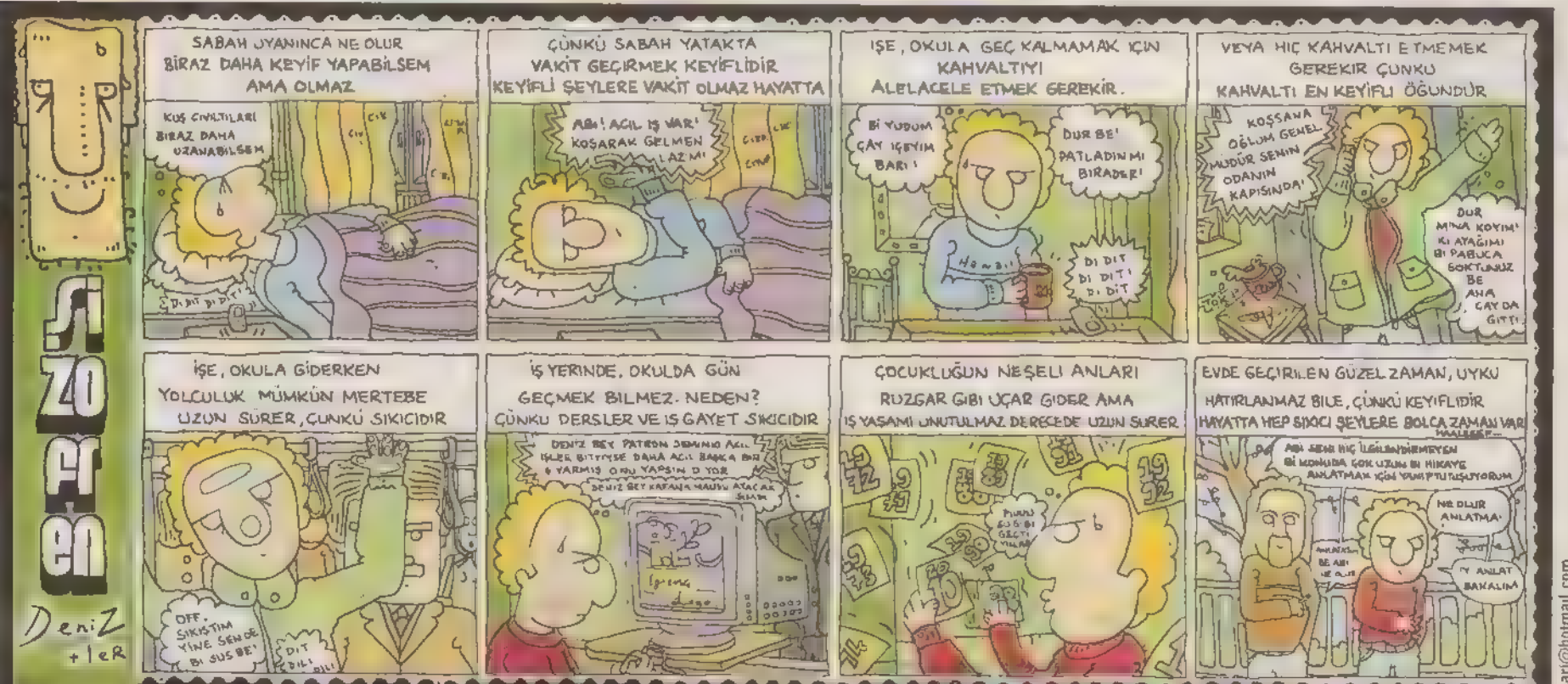
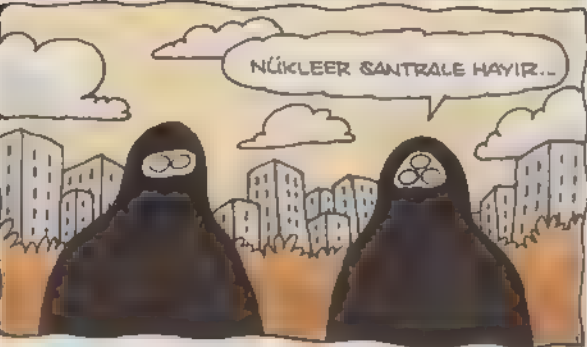
Mos Def'in selamu var. Hepsini benim için öp dedi.

• “Salata etkisini gösterdi anlaşılan” diye düşünmüş: “Ben şu mutfağa gidip de bir bakayım!” diyerek kalkmış ayağa, mutfağa inip bakmış ki ne görsün? Salata tabağı yerde duruyor, cadıyla hizmetçisi de avluda eşek kılığında sağa sola koşturuyor. Avcı “Oh olsun” diye geçirmiş içinden.”

Dev masal kitabını
ortasından açıp (ben Grimm
Masalları'nı kullanıyorum,
iki cilt tuğla gibi) kaldığım

yerden devam etmeye çalışıyorum bazen. Masahın başını unutmak bir yana, ne okuduğumu, nerede olduğumu, kütüğümün nereye bağlı olduğunu bile hatırlayamıyorum bir süre sonra. Zirai tarım ilacı yutmuşsun gibi bir kafa geliyor. Salata tabağı mı? Avcı mı?

YİĞİT ÖZGÜR

OH-WAH-HA SUPER, AHN SUPER, HEEFTE DE VROEGE HEERZEN DE TAFEL AAN?

EVEN EENS EN DOEGT REEKS TAFEL

WILLEN ER EENS OOK KAKKA AANMAKEN, ZATSEN IJK GEDRAGEN, MOED DE BIJ PRAVALLIK VARE BIJ WIE. DITTE DEEDEN AHN BEN DEMEDEN AAN?

NIED WILNO LAN

HUMO BEAGG GG-

BEN ANCIAM. HİÇ TANIYADIM.
AMA TANIYANLAR HER ÇOK ALAYIP
ÇOK DOLU ADAMDI DİYE ANLATIYOLAR

KELOMPOK NERAKA
SUDAH BERKUMPUR
MELAKUKAKAN

BAK MEREK NAKAL
DARI OTAK ORANG-
ORANG SENGALIT
SUDAH DITAKUTIKAN

VAN
1518 KORBAN
DITAKUTIKAN
TAKUT DITAKUTIKAN

BEBER
SUDAH

46 801 606 840-4830000 B SEKUNDE ADAM ADINA G'OLEMBEZ OLJUM SWMO
 18 DESEMBER KUPURA ANJARA DZ TIZFIM OLJUM SOVLEDIM MIN CH BISEY
 COTURUR BENI OLJUM NABAN TIZDIZ, BEN SAKIN ADAMADU-HAH CH BE HERPHER
 G'OLEMB DNE KARETA G'OGMADUUM KAN, TAMBELNASH G'IBI HIESETIM JA DZMA
 INJENKA ANA BAK D AYRI

26 Mart Cuma / **İzmir** Blos Bar / Saat: 22.00 / btlr: 0232 463 10 68
27 Mart Cumartesi / **Muğla** Alone Bar / Saat: 22.00 / btlr: 0252 212 89 81
28 Mart Pazartesi / **Denizli** Jazz Rock / Saat: 21.00 / btlr: 0542 527 55 66
30 Mart Salı / **Bursa** Leman Kültür / Saat: 20.30 / btlr: 0224 224 44 54
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / btlr: 0212 244 28 96

YİĞİT ÖZGÜR
YİĞİT ÖZGÜR
POSTER
5. BAŞVURU BİKTİN
MARKETLERDE, ALIŞIŞ LİVELERİNDE

YİĞİT ÖZGÜR
karikatürler • 2
ÇIKTI!
GAZETE BAYİLERİNDE
VE MARKETLERDE

VİCDAN
20 ROMAN
ALIŞIŞ LİVELER
DİZİSİ

UYKUSUZ
YİĞİT ÖZGÜR • UMUT SARIKAYA • UĞUR GÜRSOY
MEMO TEMBELÇİZER • YILMAZ ASLANTÜRK
FIRAT BUDACI • CİHAN CEYLAN
İMZA GÜNÜ
27 MART CUMARTESİ
SAAT: 14:00 - 18:00
ANKARA KİTAP FUARI
UYKUSUZ STANDI

Tribal

EMELKİSİYEN

CÜSTÜV.

ESKİDEN ANNEN ARKAMIZDAN
SLI DÖKER, FİSİR FİSİR DUA EDERDİ
ŞİMDİ KONKEN, BRİG DERKEN
RÜKÜSE BAŞLADI İYİCE...

SLİS DUYACAK

HABİ DUYACAK YENİ FERRARİ.
MİZİN MOTOR GURULTUSÜNDE
HAHAHA

ÖZEL ALKI KULAKLIK SAYESİN.
DE ŞİLLİK İKİ KİŞİLİK
ARABA ALARAK BENİ EKARTE
ETTİNİZ AMA BİZSÖ
TİKADİSİM PATATES.
HEŞABA KATMADI.
N Z HAHANA.
Bİ MİRAS KALDI
HEMEN BAMBƏ-
KA OLDUK.

LAN,
NO!

VROOO
BOUGGG

NOOLDU LAN
BİZE, Y RZİK
GİBİ OLDUK.

YA OLUM GİRSENE ÇERİVE ÇALIŞTIRACAK
İSTE SENİ NİHAL ABLAN...

YA AKLIM GİDİYOR HEP DERS
MERS ÇALIŞMIYORDUM
ONUN YANINDA, HEM
ABLAM FİLAN DEĞİLO

OLUM
BAK S N FTA
KALACAKSIN
KOMŞUNUN
KIZ NDAN RİCİ
ETTİK İSTE GİR
LAN GÜP.

RELEYİN
AH YAKT
N Z AN
BEY

Bİ TANE ŞEMSIYE
İSTİYORUM..

DEMİN SATTIĞIM
SONUNCUŞUYDU BAYAN..
BU DA BENİM Kİ MAALESEF
AMA İSTERSEN EYİNİZ
KADAR BIRAKABİLİRİM

TAMAM

ECHH

MACERAYI SEVEN ADAM, GUİNNES ZEKOR
LAR KİTABINDAN GELEN ADAM FENALASTI, KAYEVE
ALDIK. KOLONYAYLA OYUYORUZ... ALMANYA'DAN
HASTANE HELİKOPTERİ Mİ NE ALMAYA
GELECEKİMİZ.

CABUK BRANSA
GERİN O ZAMAN
ALTA LAN CABUK
S. TUMDEN
SOLUYORUM
BURDA..
HELİKOPTER HA
BU MACERA
BURDA BİTMEZ.
ALMANYA YA
AK'CAZ G.B.
HANGON!
GİDİYODUM HA
42 DAHA

DUR OLMAZ DEDİM..
SEN BENİM İÇİN YILLARIN
ARKADAŞI OŞİ SİN OSMAN
BİLE DEĞİLSİN DÜR DEDİM.

HİNF, HİNF 'Bİ KERE LEYLA!

SACMALAMA OSMAN.

OSMAN DEDİN İSTE /SEN DE NECATİ
SİN

46
NUMARA
TRAVESTİ
TOPUGU
JE
KAFAN
DELERİM
SAYD
KA

AY! SALİH BU NE HAL SABAH
SABAH, EVİN AAZINA SİÇMIŞSIN!

BAHAR ANİDEN GELİNCE
KENDİMİ Bİ HALDE BULDUM,
TADİLAT, BOYA BAĞANA ADAMINA
DÜNYÜTÜM / KORKUYORUM
AYTEN

AY TAMAM TAMAM
BEN SANA Bİ ÇAY
KOYARIM, KENDİNE
GELİRSİN

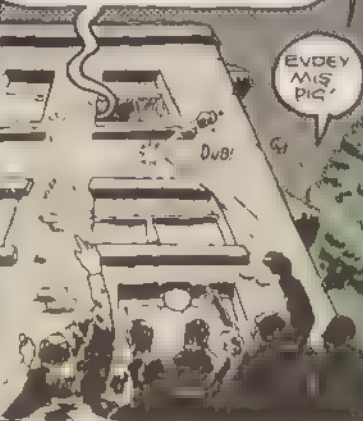
HA
YASA!

CLOMB..
CLOMB..

ÇIK LAN DİŞARI ÇIK LAN..
SAKLANBAÇ OYNARKEN, EVE
SAKLANMAK VAR MI LAN.
ÖYLE...

ARKADAŞLAR BEN ONU
TAMAMEN UNUTMUŞTUM...
10 YIL GEÇMİŞ ÜZERİNDEN
YA, YAPMAYIN ETMEYİN.

EVDEY
MİŞ
PİÇ

akıl fikir ofisi

BARIŞ UYGUR

bans.uygur@gmail.com

■ NTV Radyo'da Halkın Sesi programı var, dinlemeyenler ne yapısın etisin dinlesin. Telefonla bağlanıp dünyanın en saçma şeylerini söyleyenlere bile akillara durgunluk verecek bir sükunette "Hmm, demek öyle düşünüyorsunuz" diyen Sedat Kuçukay "Geçmişten bugüne bütün belediye başkanlarını asalım!" diyen dinleyiciyle bile "Deli misin kardeşim sen?" demiyor. Bir de tabii dinleyiciler arasında bazı arkadaşlar var ki muhakkak her program arıyorlar. Koru ne olursa olsun hem de. Örneğin Sultanbeyli'den Arayın Arda Bey var. Her seferinde, ilk kez arıyormuş gibi heyecanlı aynı şeyi anlatıyor. Derdi de, Bunun evinin altına fırın açmışlar, artık kolonları mi kesüleri ne yaptılar bilmiyorum; Arda Bey de belediyeye şikayet etmiş ama sonuç alamamış. Diyese ki, belediye başkanının bir akrabasına da başka bir yerde fırın açma izni vermişler, şimdi "ona verdik buna vermezsek olmaz" diye düşünüyorlarmış iddiasına göre. Tabii kimi zaman işi çikıyor arayamıyor falan, ben o zaman pek bir buruk oluyorum. Sultanbeyli'den Arda Bey'in başına bir iş mi geldi acaba, çarkına çomak sokmaya çalıştığı egemen fırıncı güçler Arda Bey'i susturdumu diye endişeleniyorum. Neyse ki birkaç gün sonra yine arayıp o heyecanlı sesle "Su-tanbeyli'de apartman.n altına fırın yapıyorlar, belediye de buna bir şey demiyor. Kime gittiysem sesimi duyuramadım. Kimse beni dinlemiyor. Belediye başkanının akrabasına fırın açma izni verdikleri için bir şey yapıyorlar" diye derdini döktüğü. Sedat Kuçukay da sanki bütün bunları ilk kez dinliyormuşcasına otomatikçe bağlamış bir şekilde "Çok ilginç çok ilginç" diyor. Bana kalırsa halkın sesi Sultanbeyli'den Arda Bey'dir. Sedat Bey bence bir dahak sefere Arda Bey'i programa davet etsin, adamcağızın bir ses kaydını alsınlar, her program banıtan oynatsınlar. Telefon parasına yazık Arda Bey'in, döktüğü dile yazık.

■ Bir süredir ev arıyorum. Yurda döndüm ya, başımı sokacak bir yer lazım. E önce arayıştan sıkılıyor insan

haliyle. Bir abhabım, "Feridun Abi'ye sor, o halleder" dedi Ben de pek sevdiğim Feridun Abi'ye gittim. "Feridun Abi, sen hala aynı evde mi oturuyorsun?" diye sordum. Yıllar olmuş yahu. Evet der demez, "E iyi, sen çık ben oturayım o zaman" dedim. Bir süre düşündü. "olmaz" dedi. Boş yere umutlanmışım anlaşılan. Dur bir de Oky'ye sorayım

■ Ev ararken dikkat ettim bu arada, emlakçı arkadaşlar iyiden iyiye uzmanları yitirmiş. Yüksek gürüz daire dedikleri yanı bodrum çıkıyor, iyiden iyiye bodruma, bahçesi olmasa bile bahçe katı diyorlar. Yahu bana kalırsa bu dünyanın en manasız yatacılığı. Ben şimdi senin tarifine inanıp sana geliyorum, beni eve götürdüğünde anlamayacak mıyım yüksek gürüz dediğin dairenin bodrum olduğunu? E anlayacağım. Ne demeye üçkâğıt açıyorsun durduk yere? İşini layıkıyla yapan emlakçı görürsem onları tenzih edeceğim ama şimdiye dek mümkün olmadı maalesef. Hayır, sobalı eve "doğalgazlı" diye ilan vermenin ne manası var. Ben eve gelince görmeyecek miyim sobalı olduğumu? Şu anda dünyanın insanı durduk yere en çok yoran meslek erbabı olarak emlakçıları görüyorum. Durduk yere dere tepe geziyorum, yalanları da bırakın yatsıyı ögle ezanında ortaya çıkıyor, hala aynı terane. Hayır, 50 metrekare evi, 90 metrekare diye sunmak neyin nesidir yahu? Aklınızı mı yitirdiniz iyice? Onu da mı anlamayacağız?

■ Peki, başbakanın "Türkiye'deki 100 bin Ermenistan vatandaşını geri göndeririz o zaman" demesi, biraz da mahallede top oynarken mızıkçılık yapıp "Bana ne bana ne, top benim, ben de topumu alır giderim o zaman" diyen çocuğa benzemiyor mu? Kendi vatandaşları yıllar yılı Avrupa kapılarında vize, oturma izni, çalışma izni gibi insanlık dışı engellerle boğuşmuş bir ülkenin başbakanı olarak, Ermenistan'dan Türkiye'ye gelip çalışmak isteyen kardeşlerimizi lome sorup da gönderiyorsunuz gen? Sonra gep gep gennin durun "şu ülkeyle vizeni kaldırdık, artık vatandaşlarımız Batı Samoa'ya özgürce girebilecek" diye Serbest dolaşım hakları, ayrıcalık değil. Sınırları çizerken halklara mı sordunuz anasını satayım?

■ Parasız eğitim istediği aslında öyle büyük bir dolandırıcılığın neticesi ki akıl alır şey değil. Bu herkese zorunlu eğitim temelleri nereden baksanız bir iki yüz yıllık iş. O eğitim de, fertleri "yurda yarar bir insan etmek" amaçlı. Yoksa kimsenin yurdu fertlere "insana yarar bir yurt eyleme" derdi yok. Yanı zarımızda işleyen bir süreç bana baksanız ama önce herkese zorla verip ondan sonra kademe kademe üste para alarak ve eğitim kalitesini farklılaştırarak insanlara belli okulların daha iyi olduğu -nancı satılmış, biz de kek gibi almışız bunu. Paralı ya da parasız; eğitimle başı çok hoş olmayan bir insan olarak herkese müşterisi olmalarını salık veririm. Neden mi? Az Sonra!

■ Bir şekilde ilkokul hatta anaokulundan bu yana özel okul

tezgahında eğitip bükülen arkadaşlarla teşrik-i mesaim oldu. Oluyor. Gördüm ki, bu okulların en önemli özelliği öğrencilerine inanılmaz bir özgüven vermeleri. Ama ne özgüven! Öyle bir özgüven ki, dayanacağı hiçbir temel hiçbir mantıklı gerekçe yok! Bu okulların tezgahından geçenler, toplantılarda falan hiç çekinmeden "Ya şimdi ben düşündüm de, mesela..." diye başlayarak on bin yıllık geyikleri çok orijinalmiş gibi anlatan veya hakikatten ipe sapa gelmeyecek fikirleri takdir bekleyerek ortaya atarlar oldu. "Ya rüyalarımız gerçek hayat ve gerçekte yaşadıklarımız bir ruysaysa?" veya "Ya deliler aklı da aslında deli olan bizsek?" diyenlin ağzına örneğin Haznedar Abdî İpeki İlköğretim Okulunda okuy tahtasıyla vurulurken, Özel My Residence Country Kolejinde alkış tutmuşlar anlaşılan. Elbette birkaç özel okulda çocuklara hakikatten ciddi bir felsefe eğitimi vermişler falan ama geri kalanlarında sanırım ki Rezzan Kıraz yönetiminde bir New Age çilginliği empoze edil ortallığa salıvermişler. Veliler çağırın, illa çocuklarını özel okula gönderceklerse broşürleri baksınlar, araştırınsınlar, o sakil ve mide bulandırıcı new age hissini aldıkları anda üzerini çışsın er o okulun, şu IQ'da en az bir 60 puan düşse neden oluyor, "gücünüzüza ata bindiriyoruz ne haber?" diye övünmekten başka bir şey sunamıyorlar. Utan çocuğu ata bindireceğine ızan öğret!

■ Çalışma Bakanlığı 16 yaşından küçük çocukların ağır ve tehlikeli işlerde çalışmasının önünü açan bir yönetmelik değişikliğine gidiyor. Belki de siz bu satırları okurken gitti bile. Belki de siz bu satırları okurken 17 yaşında bir çocuk zehirlendi, 16'sına yeni girmiş başka bir çocuk kolunu makineye kapırdı, bir diğeri iskeleden düştü. Artık tehlikeli işlerde daha da ucuza eleman çalıştırmak mümkün olacak. Dolayısıyla bu işlere 18 yaşından küçükler alınmasa bile, alınabileceği için 18 yaşından büyükler de daha ucuza çalıştırılacak. "İşine gelirsecil!" bunun adı ya, "kontrat özgürlüğü" diye savunulur genelde. Zaten liberalerinin en sevdiği şey de bu "kontrat özgürlüğü" değil mi? "Beğenmiyorsan çalışmasınlar efendimciller!" 19. Yüzyılda yeni doğan çocukların yarısının henüz beş yaşına gelmeden ölmesine, diğer yarısının da 10 yaşından itibaren günde 18 saat çalışmasına neden olmuştu. Siz merak etmeyin, çok yakında 19. Yüzyılı yakanızlar, Sovyet tehdidiyle kazanılan işçi haklarının geri kalani da bütün dünyada budanın, kontrat özgürlüğü içinde kalırız. Kapitalizm, Sovyet tehdidine karşı koz olarak demokrasiyi ileri sürdü durdu onlarca yıl. Hangi Amerikan vatandaşının seçtiğin, bilmediğim alan Greenspan üç yüz yıl boyunca FED'in başında dururken hangi demokrasiyim o pek b, emedik ya, ayrı mesele. Rosa Luxemburg yerden göğe kadar baktıydı demek ki, "bir işe yaras, çoktan yasaklarırdı seçimleri!". 2010 yılında Türkiye'de, 16 yaşındaki çocukları ölüml tehlikesi içeren işlerde çalıştırmanın önu açılıyor, Türkiye İyveren Sendikaları Konfederasyonu alkış tutuyor. Neyse ki kontrat özgürlüğümüz var! Zorla çalıştıracak değ iler ya? Fabrikalarda ölmek

yerine evde açlıktan ölmeyi seçeb.. rız

Aklımda Kaldığı Kadariyla Dünya Tarihi: Kontrat Özgürlüğü

Madem kontrat özgürlüğü ded k yukarıda bir yerlerde, biraz çağ atlayalım şu bahsi bir yenileyelim. Şimdi efendim ik yüz yıl önce falan işte, fabrikalar kuruluyor, hani bizim salaktarın kaçırdığımız için çok hayırlıydı sanayi devrimi yaşıyor. Fabrikalara işçi lazım ama şimdi ne yaparsın ortada o kadar adam da yok.

Önce çiftçilere alan göz dikiliyorlar. Bu çiftçilerin topraktan özgürleşmesi için uğraşıyorlar ki, adamcağız köyünü bıraksın, gelsin büyük şehirde Borusan'a girsin, arkadaşları da espri yapsın. Bazı ülkelerde, mesela Amerika'da, çalıştıracak adam yok, dünyanın dört bir yanından adam getiriyorlar ya y ne yetiyor. Aslında yet mes ne yeter ya iş ne kadar çok olursa adamların vereceği para o kadar az olacak, o yüzden daha da çok işçi getirip duruyorlar, yetmiyor, sanırım köleliği de bu yüzden kaldırıyorlar ki, şu boğaz tokluğuna çalışan köleleri fabrikalarda yine boğaz tokluğuna işe koysunlar. Yoksa zaten size de saçma gelmiş olmalı hayatı boyunca hayırlı bir işe imza atmamış kodamanların durduk yere "Efendim kölelik kalksın, nedir bu yanı olacak iş değil" demeleri. Elbette kendi çıkarları var bir de kölelik, işçi çalıştırmaktan maliyeti. Nereden baksan o kölelere kalacak yer vercekisin, kam.ni duyuracakmış falan filan. Hâlbuki fabrikaya işçi yazınca, eline üç kuruş veriyorsun, o parayı da yemek için geri alıyorsun, bu sefer adam barınmak için sana borçlanıyor, barınmak için para versen bu sefer sosisli yiyecekler, yine borçlanıyor. Eminim ki kölelik kalktıktan sonra birçoğları "ulan köleyken daha iyiydik anasını satayım" demiştir.

Her neyse potansiyel işçilerin sayısı arttıkça, bu adamlar sanayi devriminde kazançlarını katlasalar da maaslar gittikçe düşüyor. "Sen çalışmazsan aha bak İtalyan var, o çalışır, İtalyan çalışmazsa sıyah çalışır, olmadı Alman göçmeni çalışır..." diye diye işçi erin maaslarını böyle bir düşürüyorlar ki, işçiler maaslarıyla oturdukları evlerin parasını bile ödeyemez oluyor. Bir de bazı yerlerde mesai, adam fabrikayı kurmuş şehrin dışına, fabrikanın yanına da evler yapmış, işçiler o evlerde oturmak zorunda, ev için kira ödüyorlar, alışveriş de yine patronun marketinden yapıyorlar. Ama sonra böyle bir noktaya geliyorlar ki, patronun verdiği maas, patronun evinin kirasını bile ödemeye yetmiyor. İşte bu duruma, yeni patronun maası istediği gibi azaltılmasına, istediği gibi işçi alıp kovmasına falan kontrat özgürlüğü deniyor. Hesapta "herkes istediği yerde çalışsın, istemediği yerde çalışmasın" hürriyetine sahiptir" manasına geliyor ama pratikte haliyle "patron işçisini istediği gibi çalıştırır, ister boğaz tokluğuna ister bedava, ister üste para alarak" şeklinde vücut buluyor. Kontrat özgürlüğü işte budur ve o dönemde gözü dönmüş ağgözlü kodamanların en sık savunduğu şeydir. Maas köle iğinin bir başka ifade şekildi" yalnızca.

gizcengiz@yahoo.com twitter.com/gizcengizustur

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Güleşenler

Bari bir müzik açsaydık, odada ses olurdu en azından. Veya sokaktan bir araba geçseydi, komşular uyumasaydı, alt kattan bir televizyon sesi, bir kahkaha, bir konuşma sesi gelseydi... Keşke bütün bunlar olsaydı da şu sinir bozucu sessizlik yok olup gitseydi... Ama hiç biri olmadı...

Salonun ortasında bir saattir üstü çıplak, altı kotlu bi kıza güreşiyordum. Söyleyecek sözlerin hepsini tüketmişim. Seni Seviyorum'ları, Aslında Hep Sana Aşıktım'ları, Hiç Aklımdan Çıkmadın'ları nasıl da garçabuk tüketmişim. Sözleri tekrarlamanın faydası yoktu, ikna etmek mümkün değildi. Müthiş, çelik iradesi asla kırılmazdı biliyordum, bu yüzden susuyordum. Zaten ikimiz de çok sigara içen, spor yapmayan insanlarız bu saçma sapan mücadele öyle yormuştu ki bizi ağzımızı açacak takatimiz kalmamıştı. Bi kelime bile etmeden sadece güreşiyorduk eski çıktığımızla. İnsan hiç eski çıktığıyla güreşir mi? Ben güreşirim... Ben mühendisim!

Kimse bana kırılıp darılmasın ama dünyada tek bir bilim vardır, o da matematiktir. Tarih profesörleri, sosyoloji doçentleri, edebiyat doktorası yapanlar, hukuk profesörleri, işletmeciler, kamu yöneticileri, reklamcılar, iletişimciler hiç seslerini çıkarmadan maaslarını almaya devam etsinler. $\sqrt{4}=2$ 'dir 2,5 veya 1 değil. Ortaya net sonucu koyuyoruz. Matematikte lafı dolandırmak, ortaltığı kalabalığa getirmek, kafaya göre yorumlamak, kurnaza yatmak yoktur. Her şey açık net ve kesindir. Bazen sonuçlarda ± 1 'lik hata payı olur, o da adı üstünde "hata"dır. Günüze giydiğiniz kottan, bindiğiniz arabaya, elinize aldığınız DVD'den, içtiğiniz bira'ya, sürdüğünüz kozmetiğe kadar her yerde bizim parmağımız var. Kimse mühendisleri, mimarları ve tabii ki doktorları sakın kızdırmayın. Evinde iki gün kombi yanmasın o zaman görürüm ben o İlber Ortaylı'yı. Bakalım o zaman böyle kurulu "Osmanlı'da şöyledir, Hanedan'da böyledir" diye rahat rahat konuşabilecek mi? Ohhh kombinin verdiği rahatlık duygusuyla konuş babam konuş. İyi valla! Umarım bi gün "İlber Ortaylı mı, yoksa kombi mi?" diye bi soruyla karşı karşıya kalmayız insanlık olarak. Zekeriya Beyaz da Profesör, Aynştayn da profesör! Kimse sakın mühendislerle, sayısalcılarla dalga geçmeye çalışmasın... Biz her şeyin farkındayız, sadece ses çıkarmıyoruz!

Sevgili okurlar siz bunları okurken güreş bütün heyecanıyla devam ediyordu. Ve sessizlik kör bir bıçak gibi kanatıyordu geceyi. Kündeye getirememişim, kündeye getirilmemişti. Ve ter içindeydik ve yorgunduk ve dizimi sehpaye çarpmışım. Yine de inadına güreşiyordum, yıkılmayacağımı bile bile şursuzca güreşiyordum. Baktım olacak gibi değil işi kurnazlığa vurduğum demin belirgin bişekilde sehpaye vurduğum dizimi sıkı sıkı tutarak yere kapaklandım. Planım basitti onun vicdanıyla oynayıp yardım etmeye geldiği anda, en savunmasız anında üstüne atlayacaktım. Avımı üzerime çekmek için sanki emar'ım çekilmesi gerekiyormuşçasına yerde kıvrandım. Gitti kanepeye oturdu biraz soluklandı, sonra üstünden atlayarak mutfağa su içmeye gitti. Eski sevgilimin gözünde sıfırı tüketmişim, beni ömrü boyunca yerde numara yaparken hatırlayacaktı. Yapacak bişey yoktu üstünden atlayıp gidilen bi adamdım gözünde.

"Kadınlar 'hayır' derken aslında 'evet' derler" demiştin diye mutfağa doğru bağırdım. Bitmiş damacanadan su doldurduğu için damacananın kohlamasından dediklerimi duymadı, tekrar ettim. "Ben öyle bişey demedim" diye bağırdı, "Dedin yağığg, dedin yağığ" diyerek olduğu yerde tepinip durdum. Hiç bişey demeden geldi, yüzüme bile bakmıyordu, kanepeye oturdu. "yaa noolur artık sunu bi netleştirilim. Net olsun artık, valla kafamız karışıyor zor durumda kalıyoruz, sonra sizi de zor durumda bırakıyoruz. Siz kadınlar 'hayır' derken aslında

'evet' mi diyorsunuz? Kesin bişey söyle bana ben de ona göre işime gücüne bakayım" dedim. Cevap vermeye bile tenezzül etmedi. Yerde tırtıl gibi sürünerek sağ bacağına sevimli bir koala gibi sarıldım, ısrar ettim. Bacağını silkeleyerek düşürdü beni. Tüm haykırmalarımı, itirazlarımı rağmen üstünü giyindi. Sütyeninin kopçasını takarken kendimden geçip öyle çok "oh yoooooooooooooooooooooooooooo!!!" diye bağırışım ki içerde uyuyan ve beraber geldiği arkadaşı uyanıp yanımıza geldi. Kızla bugün tanışmışık ve sabah yazdıklarının gerçek olup olmadığını sorduğu yazarı şimdi karşısında donla görüyorduk. Ben de sanki konuya çok hakimmişim gibi "kim bilir belki hepsi gerçektir, belki de hepsi uydurmaştır. Kim bilir! hahaha!" diye yanıtlamışım kendisini. Güzel ama etine dolgun bir kızdı, her etine dolgun kız gibi daha güzelce kızi benden kaçıracaktı bundan emindim. "Ah etine dol, ah etine dol! Ne zaman uslanacaksınız. Bırak elinden şu dürüm parçasını da söyle bana. Ne zaman "Sinem gidelim" "Tuğçe iyi değilsin"

dediğimi daha iyi anlamak istiyorsa çevresindeki bir mühendislik öğrencisine, bir tıp öğrencisine, bir doktora, mühendise baksın işte sonuç o. "Abi sana ne olmuş, sendeki imkânlar bende olsa. Sen de ağlıyorsan ben napayım" diye bi an aklından geçiren kışkaç okurlarımıza sesleniyorum. Matematiğin o adına netlik dediği laneti bi kere üzerime bulaştı ki imkânlarım imkânsız, faydalarım faydasız sevgili kardeşim. Bildiğin gibi değil. Biz de zor durumdayız inan. Şu dünyada bi tek bana inan! Tutun şu uzattığım dala, kurtulacağız. Yaşayacaksınız!

Ne zaman hayata karşı umudumu kesip, kendime kıymaya çalışsam hemen teybe Bulutsuzluk Özlemi'nin "Yaşamaya Medbursun" kasedini koyup hayata dönerim ben. Her seferinde "Doğru diyo lan yaşamalırım" diyerek vazgeçerim bu deliliğimden. Böyle böyle kasedin çıktığı 1996 yılından beri hayvan gibi yaşıyorum. Sen de yaşa! Pişman olmayacaksın. Tıs tıs diye nefes almak çok güzel. Yumruğunu sıkıp "Hmm demek kalbim bu kadarmış" demek çok güzel.

Müzik iyi gelmişti, pencereden baktım, yılın belki de son yağmuru yağıyordu, kızlar gitmişti. Sabah geldikleri şehre döneceklerdi, tren biletleri vardı. Üstümü giyip yağmurda koşarak taksi aradım. Taksici bindim "Haydarpaşa" dedim, taksici şaşırıp, bu saatte tren olmayacağını söyledi, cevap vermedim. Sakalımdan su damlıyordu, İzin istemeden bi sığara yaktım. Gara niye gittiğimi bilmiyordum, kızları bulsam ne diyecektim bilmiyordum. Sadece gara gidiyordum, taksi köprüden geçerken yağmur altındaki İstanbul'a baktım. Radyo'da "road to hell" çalıyordu.

Mühendis iyidir abi. Dağa koy çalışır, şantiyeye ver çalışır, en uzak fabrikaya, Azerbaycan'daki petrol rafinerisine, Kazakistan'daki bi tersaneye gönder çalışır, bindir gemiye dünyayı gezsin, ses çıkarmaz, işten kaçmaz. Mühendis nettir. Verilenlere bakar, istenilenlere en kısa, kolay ve ucuz şekilde ulaşmaya çalışır. Problem çözmek için vardır. İşe yarar. Ama şunu da söyleyeyim dünya dev bir makine fakültesine dönerse kaçma kapsülüne biner kaçarmı dünyadan. Mühendis sıkıcıdır. Mühendis eğlencesizdir, ilginç değildir, hikâyesiz büyümüş hikâyesiz bırakılmıştır. İnsanların en hastası olduğu şeyden hikâyeden yoksundur. Hikâyenin bi parçası olmayanlar hikâye anlatır. Paso geyik basar mühendisler, geyiği çok pistir. Kapılan kurtulamaz. Garip bir çekiciliği vardır bir o kadar da tehlikelidir.

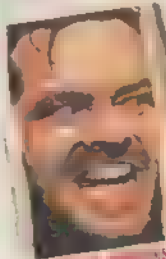
Taksilere ayrılmış bölüm gece olduğu için kapalıydı, gara giremedi taksit. Arabadan atlayıp, yağmurda garın ıssız ışıklandırmazsız yolunda koştum. Bütün büfeler kapalıydı. Koca garda bir tek içerdeki bekleme salonu ile bilet gişesinin olduğu bölümün ışığı yanıyordu. Aceleyle bekleme salonuna girdim. İçerde uyuyan bi sürü insan vardı. Uyuyan insanların arasından kızları seçmeye çalıştım, yoklardı. Bilet gişesinin olduğu kısma geçtim. Orda da yoklardı. İnsanlar suratıma dik dik bakıyordu. Aralarında gerçekten belalı tipler vardı. Kimseyle ilgilenmiyordum. İki saate yakın bekledim. Telefonlarını kapatmışlardı. Kızları bulmalıydım ama niye?

Eğer hikâyeyi anlatan kişi de hikâyeye inanıyorsa tehlike başlamış demektir. Hikâyeye inanan, anlatılanların coşkusundan ne aldığını ne verdiğini bilemez, kendinde değildir. Açıkça söyleyeyim kızlar Haydarpaşa'dan değil de Esenler otogarından evlerine dönseydi seksen peşlerinden gitmezdim. Haydarpaşa gotik mimariye sahip güzel bir mekân, tren zaten kafadan olayı şiirselleştiriyor, yağmur, boğaz köprüsü ve peşine düştüğünüz biri güzel, diğeri de bi arkadaşaya yapılabilecek iki kız. Kim olsa gitmez söyleyin. Kızları bulamaması ve yenilmiş bitmiş bi şekilde eve dönmesi bile şanlıydı dostlarım. Hikâyenin parçası olmuşum. "Tıpkı klip gibi oldu laaaannn" diye içimden geçirdim... Bunları düşününce kendimi iyi hissettim ama mühendislik açısından baktığımda elimde bi s.k yoktu. Zaten taksici de Road to Hell çıkar çıkmaz geçmişti kanalı.

"Yeliz ben eve gidiyorum geliyor musun" "Elif seni bu durumda bırakamam" demekten sıkılacaksınız. Uslan be etinedol! Uslan!" diye bir şiiri mırıldanırken ben, arkadaşları fazlaca aldığı karbonhidratın hakkını verdi ve eski çıktığıma seslendi. "Hemen gidiyoruz bu evden". Gece üçte iki kadın vurup kapıyı gittiler. Bi müzik açtım, bi araba geçti, komşu uyandı televizyonu açtı.

"Bizim sınıf çok çalışkandı ama çok da piçti" diyen yalancılara inanmayın siz. Lisede en sıkıcı insanların bulunduğu sınıflardaydık. Adı üstünde fencyidik, sayısalcıldık. Hababam sınıfında İnek Şaban ve arkadaşlarının bilgi yarışmasından yarı zorla yarı güzellikle vaz geçirdikleri pısrık Fen bölümü öğrencileriydik işte biz. Şimdi nasıl çıkıp ortaya "bizim sınıf tam hababamdı" diyelim size. Biz varken Hababam yoktu, biz yokken Hababam vardı bu kadar net her şey. Herkes gezerken test çözdük, her zaman en uysal, en akıllı, en mantıklı olduk. Biz yaşlardaki denyo akrabalarımıza hep örnek gösterildik. Ve sonuçta geldiğimiz sonuç bu! Sosyalci okurlarımız ne

SHINING

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yaz, esen ve karakte...
Yayıncı MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ Uğur GURSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Mart 2010 | Sayı: 134

Haftalık Yayın Sürat Yayınlar

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ Uğur GURSOY

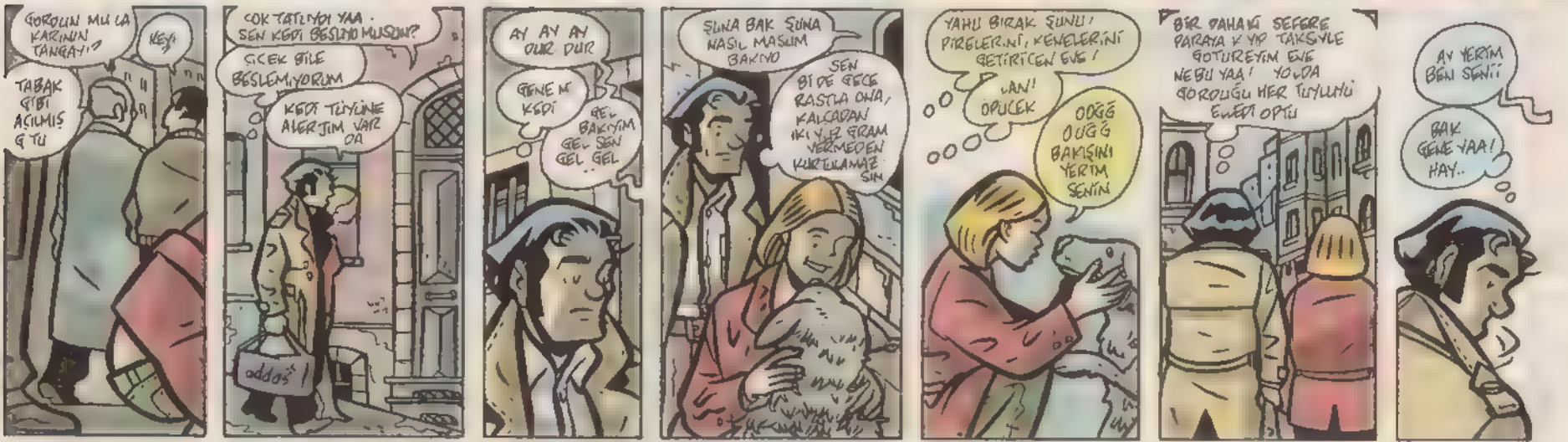
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Hakan KARATAŞ Fırat YAŞA Vasif TERİM Kalıgrafı: Şevki Sayışman
Halkın Nefkisi: Elvan Aktas (caglar@uykusuzdergi.com) Mahababe: Munire Tahrier Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Bayşel
Adres: Asmalımesecit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat 1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Banka: APA Uniprint Hadimköy Asfaltlı Ömerli Köyü Mavi 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 98TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

1 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/14 No: 135
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K K T C FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

AKP, 'seçim barajı', 'dokunulmazlıklar' gibi 12 Eylül anayasasının anti-demokratik maddelerine hiç bulaşmayan bir anayasa değişikliği paketini Meclis'e sundu.

EE? ESKİSİYLE
AYNI KALINLIKTAKİ
BU?

SANA
GİREN ÇIKAN
DEĞİŞMEDİ YA
ONDAN...

Anadolu Üniversitesi'nde özel güvenlik birimlerini protesto eden öğrencilere, özel güvenlik görevlileri çevik kuvvetin desteğini alarak cop ve sopalarla saldırdı.

RTÜK, 68 yıl önce çevrilen Humphrey Bogart ile Ingrid Bergman'ın oynadığı sinema klasiği Casablanca'ya "Sigara cezası" verdi. Gerçekçe: Bogart sigara içiyor.

Gösterilere katıldıkları gerekçesiyle tutuklanarak başka illerdeki cezaevlerine gönderilen çocuklar, ödenek ve araç yokluğu bahane edilerek duruşmalara getirilmiyor.

BASIN ÖZETLERİ

"Ben geceleri evde romanımı yazıyorum, Edith salonda serçe gibi sekiyor. Birlikte mutluyuz." Tuna K. (Salı)

"Zaten Tuna kadınları hep kuşa benzetir. Kiremitçi işte, kuşbaz romantik!" İclal A. (Çarşamba)

"Ben köşe yazısı yazarken, Dr. Ötker mutfakta çilekli puding yapıyor." Tuna K. (Perşembe)

"Zaten Tuna, yemek yazarı Emine S.Beder'den hoşlaşıyomuş." Vedat Milor (Cuma)

Diyarbakır'da aynı parkatı açan iki kişiden birine 7 yıl 1 ay, diğerine 10 ay hapis cezası verildi.

HAYLUSINAK

KİMSE GEBERMEDİ... GİNE GÖRE DEMEK Kİ ORANTILI KULLANMIŞIZ GAZIMIZI COBUMUZU...

PİLATES PATİKİ

Pilatesi yaymak için yıllardır çabalayan Ebru Şallı, ülkedeki son durumu açıkladı. "Ben hiç köye gitmedim ama sağ olsun oralarda yaşayan seyircilerim pilates patikleri gönderiyor. Pilates topla yapılır, kendilerine bir lastik bulmuşlar onla yapıyorlar. Biz minderde, onlar kendi örmüş oldukları halıların üzerinde yapıyor. Yıllar önce pilates sosyete sporu ya da pahalı bir spor diye biliniyordu. Şimdi insanlar evlerinde be-dava yapıyor."

İçişleri Bakanı Beşir Atalay, 15 Aralık 2009'da Abdi İpekçi Parkı'nda eylem yaparken yerlerde sürüklenen, havuza atılan, biber gazıyla püskürtülen Tekel işçilerine müdahale sırasında tek bir cop dahi kullanılmadığını, göz yaşartıcı gazın 'orantılı' kullanıldığını ve kumsenin burnunun kanamadığını açıkladı. Bakanın kafasında 'yumuşacak bir müdahale' olarak kalan o günkü olaylardan sonra Ali Can Akyel adlı bir işçi hastaneye kaldırılmış ve felç tehlikesiyle uzun süre tedavi görmüştü.

YURUCU KOBRA

Milli Eğitimi Bakan-lığı'nı eleştiren Tunceli Emek Gazetesi'ne "Yurucu Kobra" takma adıyla tehdit mesajları gönderen kişinin Tunceli İl Millî Eğitim Şube Müdürü olduğu ortaya çıktı.

KIZ NIYE PATİK YOLLADIN BU KADINA? GAFASI UŞUMUŞ, AYAKLARI BARI İSİNSİN DEDİM...

YENİ BİR REYTINGİZANSEN ÖLÜYÜ DİRLİTMEK

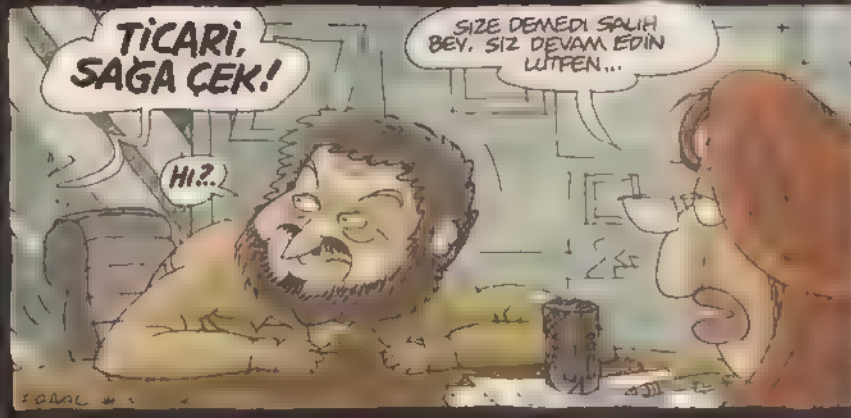
Dizilerde reytingleri yüksek tutmak amacıyla dramatik olayları peş peşe patlatan senaristler artık ölüleri de diriltmeye başladı. En son, Ezel ve Kurtlar Vadisi'nin senaristleri önemli karakterlerini öldürdüler. Belli bir süre ölü kalarak seyirciyi iyice heyecanlandıran bu karakterler, yeterli reyting sonrası yine senaristler tarafından diriltildi...

SAKIN ÖLME MEMATİ! ÖLMEYEN Kİ KUMATİ!

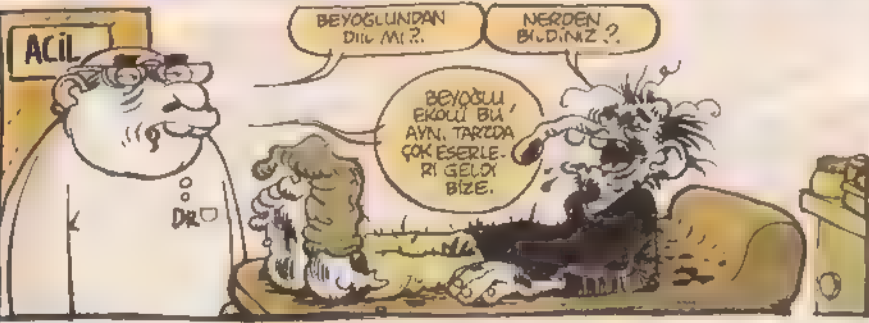
AKP yanlı köşe yazarları, TRT ve TMSF'nin el koyduğu Cine5'te 30 ile 30 bin lira arasında değişen maaşlarla çalıştırılarak devletin parasıyla ödüllendiriliyor.

AKP yanlı gazetecilerin kurduğu Medya Derneği'nin başkanı Salih Memecan, Sabah-ATV grevine derneğin yaklaşımıyla ilgili bir soruya, "Bu grev bizim derneğin alanı değil," cevabını verdi.

Öğretmen Yasin Çubukçu, sivil polisler kimlik göstermedikleri gerekçesiyle üç kuzeni ile birlikte Beyoğlu Emniyeti'nde sabaha kadar dövüldüklerini iddia etti.

KAÇ YIL OLDU?

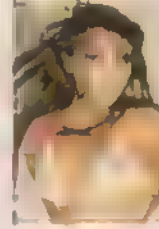
• Helin Avcı, "Tatil dönüşü son dakika kapanmayan bavullar, yurtdışı internet siparişinin yanlış çıkması, beğendiği elbise bedeni veya ayakkabı numarasının bulunmaması" üçlüsünü şu hayatta kendisini çıldırtan şeyler olarak açıklayalı 2 yıl...

• Tuğba Özay, dünya meseleleriyle ilgili hassasiyetini anlatırken, "Ben ölen insanları, öldürülenleri, katledilenleri, savaşan insanları düşününce..." diye başladığı cümlesi tükünce, finali, "Çok derin düşünüyorum ya, anlatamıyorum size..." sözleriyle bağlayalı 2 yıl...

• Seren Serengil, "Annem hakikaten çok kaliteli bir sanatçı annesi," açıklamasını yapalı 4 yıl...

• Önce bakanlığı, sonra da genel başkan yardımcılığı elinden alınan Kürşad Tüzmen, "DNA'larım da devlet adamlığı genli var," diyeli 4 yıl...

• Manken Aysu Baceoğlu, "Vatandaşlarımıza buradan seslenmek istiyorum, bu hastalığa yakalanmaktan

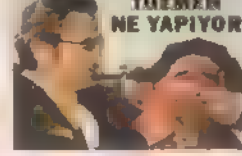

Eğitim-Sen şube başkanı Güven Boğa, katıldığı eylemler nedeniyle 5 ayda toplam 995 TL ceza aldı.

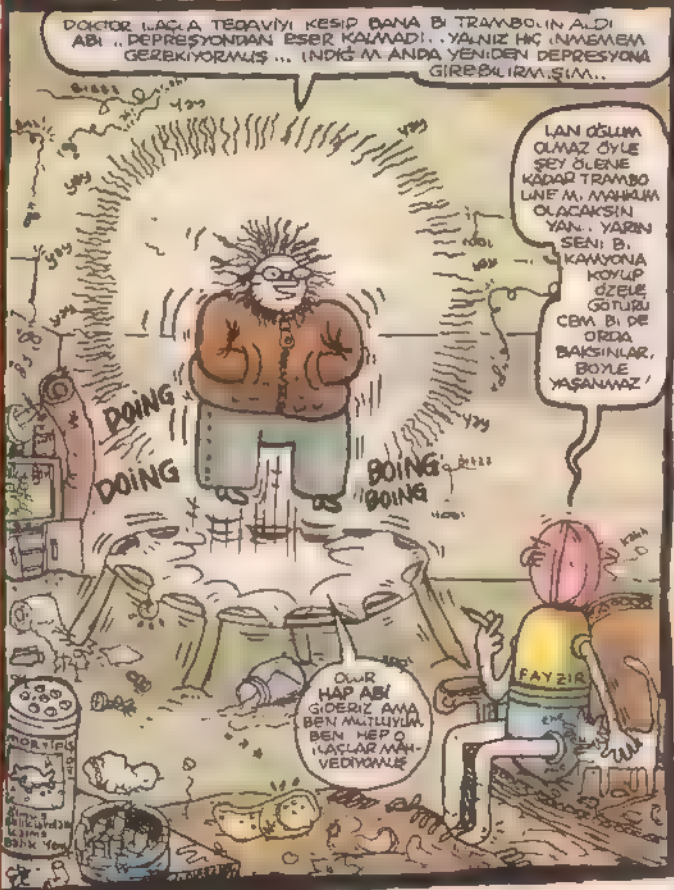
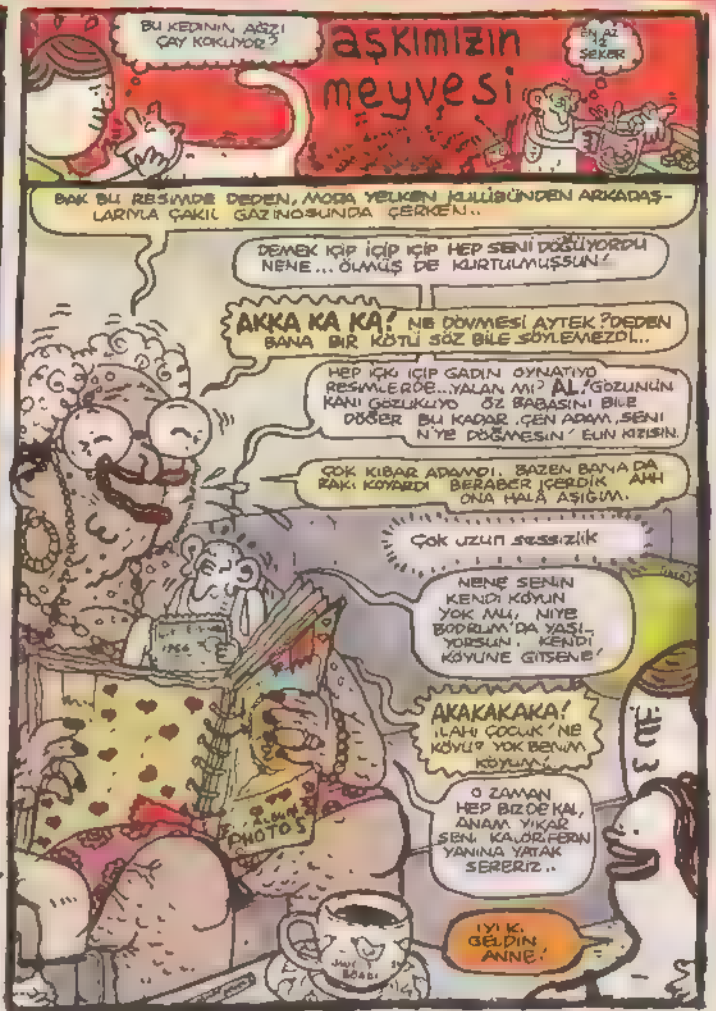
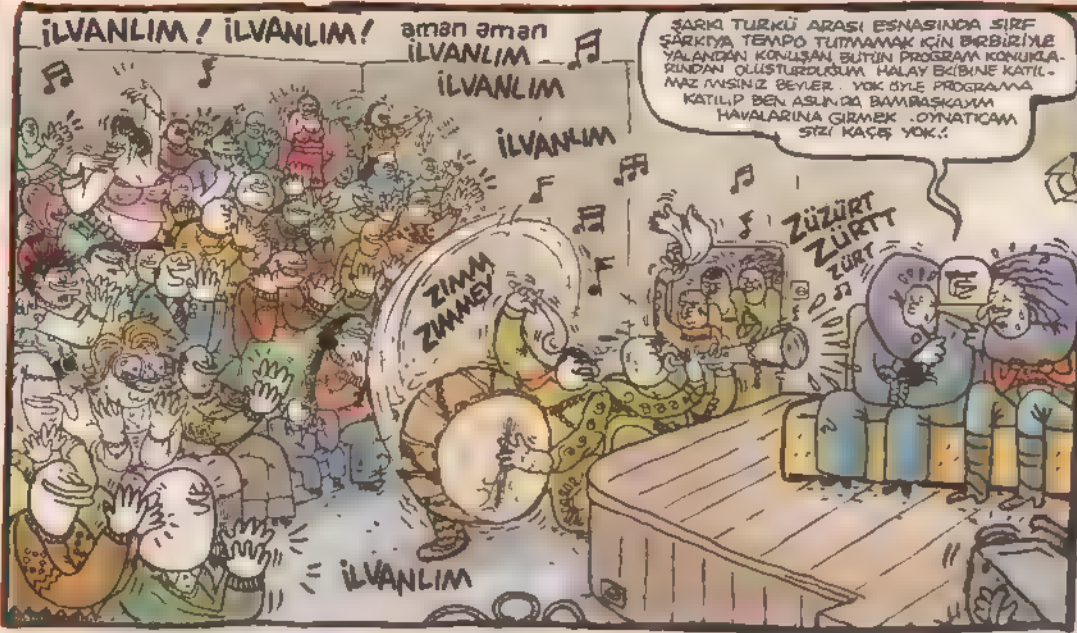
korkmayın sadece korunmamaktan korkun!" diyerek AIDS için bilinen en fantastik açıklamayı yapalı 6 yıl...

• Bill Clinton, Kathleen Willey'e cinsel tacizde bulunduğu iddiaları karşısında, "Ben hiçbir zaman küçük göğüslü kadınlara ilgi duymam," savunmasını yaparak, "büyük göğüs olsa affetmem" havası yakalayalı 12 yıl...

• Zülüm filminde Yıldız Kenter'in oynadığı tecavüz sahnesi, "devlet sanatçısı tecavüze uğrayamaz" gerekçesiyle denetleme kurulu tarafından sansürleneli tam 27 yıl olmuş.

BEBEK KATASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Çok mutlu olanlar görmezler;
daları; düşünürler."

Mithat Cemal Kuntay - Üç İstanbul'dan

• Dünyayı evimiz yaparsak, feza boşluğu sokak olur. Haydi bre kardeşler, ofsayt taktığı gibi hep beraber, hey, aynı anda, kaldıralım tüm sınırları. Vur davullara! Bu bir dünyalının, dünyadan isteğidir diyelim. Geniş zamanlı ve organik bir ricaymış meğerse, böyle diyelim. İnsanın insana karşı bu kadar silahlanması saçmalık, delilik. Ölüm için değil, hayat için kafa yoralım. Güneşe, gölgeye, kıra, toprağa, sanata, söze, spora doyduk mu ki, değişik milletlerden çocuklar, adam öldürme sanatının vahşiliğiyle, korkular ve tehditler içinde, ölme-öldürme talimleri yapıyor. Gezegenin bu kan davası, bu en nihayetinde nesneye dayandığı için çözümü sırf aritmetik gayret isteyen vıdani hesap hatası sona ermesin mi? Hemen ermesin mi? İnsanın irtisandan başka kimli var, başka insanı potansiyel düşman olarak görmek, gönlü gözünün kapanması. Açalım arkadaşlar!

• Ekonomik haberi görüntüsünde, kesilmemiş para sayfası görünce, her seferinde bi hal geliyor bana. Tamamen o sayfayı rulo yapıp gezmek istiyorum, kesip kesip harcamak istiyorum. Makas taşıyacağımı!

• Huzursuz Bacak Sendromu: Kate Moss'un bacaklarını gördükçe huzurum bozuluyor..

• İKSV'den bir e-posta geldi, mayısta bir klasik müzik konseri olacaktı, olsun ne güzel, fakat detay başka. Konser "Devlet Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış'ın himayelerinde" olacaktı. Hangi çağdır bu çağ paşam? Seçilmiş adamın himayesi mi olur? Bakanın himayesiyle sanatın ne alakası var? Hadi hepsini geçtim, Egemen Bağış rahatsız dill mi bu ifadeden? Hay bin ölem.

• Egemenlik, bağışsız şartsız millettir!..

• Tarihte çok dalkavuk, yalaka, yancı okudum ama Mısırlı İsmail Paşa, hepsinden bambaşka çıktı. Süveyş Kanalı'nın açılış töreni için Osmanlı Padişahı Sultan Aziz, Mısır'a gittiği zaman Mısırlı İsmail Paşa, onun arabasının kapı tokmağını tutarak yayan yürümüş. Hadi bunu bırak, Mısırlı İsmail Paşa, İstanbul'a gelmiş, kendisine yüz vermeyen Sadrazam Ali Paşa'ya hürmet gösterme için konağının merdivenlerini dizleriyle çıkmış! Bildiğinin dizlerinin üstünde merdiven çıkan adam: Hele hele!

• Deli Türkçe: KARGA TULUMBA!..

• Geçen uzun uzun Amerika'dan bahsetti biri, baktım bitecek gibi değil, misilleme olarak "Ardahan-Göle-Kars" muhabbeti açtım, dengelendi ve bitti geyik!..

• Sarhoş Türkçe: ZİL ZURNA!..

• Erkin Koray, Barış Manço'yu okula göndermemiş!..

• Ankara'da geçen bi olay anlatı arkadaşım. İki sevgili, romantik akşam yemeği için neziht ortama git. Şamdan gümüş, garson janti. Güzel güzel yemek yerlerken, bi tatsız konuşmalar, önce hakaretler, en son küfürleşmeler yaşanmış çiftin arasında. Mekandakiler dönüp kaldığı an, iyice cıvılcı, kız, çantasından biber gazını çıkarıp adamın yüzüne sıkmış. Neyse artık konu, valla korkutucu olmuş final!..

• Azalarak Bitsin: Öküz alleyisela!..

• İşyerine yeni başlamış bi arkadaş "Herhangi bi derdin, meselen olursa... bana gelme!" dedim, çok şaşırıp bakmış "Benim derdim bana yetiyor, bana neşeyle, sevinçle gel" dedim, gülsün mü dursun mu bilemeyip gene bakmıştı!..

• Süt soğukken pike, ısınınca battaniye!..

• Hatasız kul olmaz: "Don Kişot olup yeldeğirmenine saldıracasına, Cervantes olup yaz" diye aforizma yazmıştım, düşündüm de sırf aforizma olsun diye

yazmışım. Bu defans beni bozar, akıllarda-arşivlerde inciririm! Hayır ve hayır: DON KİŞOT OL YELDEĞİRMENİNE SALDIR!

• Bi kız "Ben de kalabalıkta konuşmak istiyorum ama konuşamıyorum" dedi. "Konuş" dedim, "Yok, konuşmam" dedi

• Tehdit var, ısrar yok!..

• Vedat Sakman anlattı, eskiden TRT'de orkestralar "Üç müzisyen ve bir davulcu!" diye kaydedilmiş. Davulcu, tesadüfen ordaymış gibi.

(Bu arada: "Vedat abi" demek hakaten zevkliymiş.)

• Zengin varoş: Sultanbeyliiz!..

• İki arkadaş orta şekerli içiyoduk, üçüncü arkadaş "Sen içmiden mi?" diye sorduk, "Yok, ben normal kahve içicem" dedi. "Normal kahve bu" dedim. Gene olsa gene derim.

• Türk'ün ünlemi: Lan!..

• Çocukken komedi adına en büyük hayal kırıklığım, bir komedyenin bayram skecinde "Kimbilir" şarkısını "Kim bilmez" diye söylemesiydi, başka espiye ihtiyac duymaksızın!..

• "Beyler, beylerrrrr" diye cınlayan ergen sesi, zor çıkar bu kulaklardan!..

• Netan-yahu Filistre!..

• Gecenin bi vakti rastladığım mızahçı arkadaşım "En ufak bir espi istemiyorum, düz konuşalım" demem!..

• Esrar Ceyhan'la A'dan B'ye!..

• Filmini anlamayan halk, David'i Linç etmiş diye duydum.

• Bireysel ihtiyaç kredisi ne? Hayır, ya şahsi ihtiyaç de veya bireysel gereksinim de. Gereksinim mi? Yazınca bi fena oldum. Sen ihtiyaç de. Ayrıca kredi ne, içimizdeki İtalyan gibi. İki sessiz yanya oluşundan belli zaten bi kumpas terimi olduğu!..

• En büyük iş kazası, paraya sıkışmak!..

• Resmi görev, devletin, milletin transferi!.. Emeklilik, eski takıma dönüş!..

• Kimsesizin baba ocağı yetimhane!..

• Azalarak Bitsin: Yemen Türküsü'ndeki "Muş-Muş" polemği!..

• Çalıskana inek diyen sığır, belli ki tembeldir!..

• İnsanların düzenli olarak toplanıp, hep beraber "Unutmuş birer birer, eski dostlar" diye şarkı söylediği bu güzide ülke, Güzide Kasacı'nın ülkesidir!..

• Bakirenin değerli, bekaretin öneminden fazla!.. Bekaret biter, 'bakire' devam eder!..

• Sıkıntı: Zihindeki sıkıntı!..

• Kimde, nerde, neden fark etmez, elektrikli ne varsa çarpmıyo hayatıma, elektrik süpürgesi gibi oldum.

• Bitmiş gibi davranalım. Kuş dili!..

• "Veda" filminde Atatürk'ün çocukluğunu oynayan minik sanatçıyla başbakanın fotoğraflı haberini gördüm. "Vallahi çocuk Atatürk bambaşka" demiş Erdoğan. Bildiğin 'Yeni Başlayanlar İçin Atatürk' kıvamı!..

• Patlamış Mısır: Piramitler, turizmi patlattı vallaha!..

• Kendi hayatında mevzu yok diyen, başkasının hadisesine çok fazla sinirlenen insan!.. Daha ne kadar kaçacakın ki dikkatinden?..

• Endülü: Akşamdan ısıtılmış İspanya!..

• Ben küçükken Tlptip, Johann Faber, Jules Veme hep arkadaş!.. Bi de Hüdaverdi vardı!..

• Üniforma: Adam öldürme tulumu!..

• Bi stüdyoda, izolasyonun üçgen köpüklerine bir kez olsun yaslanmamış bir kafa istemiyorum!..

• Biz onu Dos Santos, meğerse hinilmiş!..

• Aşka düşmek başka, aşık olmak farklı, aşkla yanmak ayrı!.. Meselenin özü ne, esası nasıl!.. Kaldı ki aşk zaten meçhul!..

• Dilyatürk'ten "maç satın alma" gündeme geldikçe insan şikeci, komisyoncu gibi hissediyi kendini lan!..

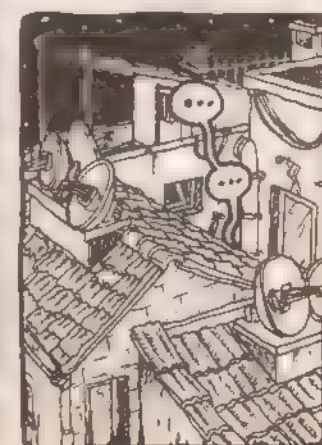
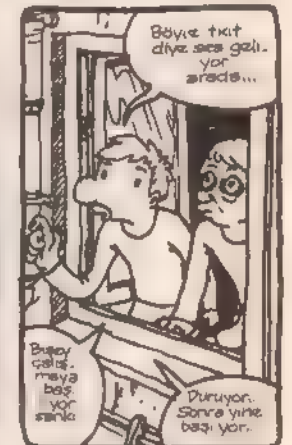
• Merkel, kadından ziyade yaşlı, çapkın adam gibi!..

• Sex and the City dizisinde normal sığaranın mozaiklenip esrarlı sığara hiç dokunulmaması!..

• Dertle, tasayla girmek: Girişmek!..

Bin atlı akinlarda çocuklar gibi şendik, dönüştü bin yaya bir hayli sinirliydik!..

• Kader: Hor göreni de mi hoşgöreceğiz?!

KARİŞIKSLE

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

YERİM BEN SENİ

Kadınlar tarafından üçüncü durdurulmuşumdur. "Ay şunun güzelliğine bak!" gibi ufak bir çığlıkla yolumu kesiyor, sonra önünde diz çökerek pusetteki yeğenime iltifatlar yağdırmaya başlıyorlardı. Yeğenimden aldıkları tek bir gülücük bile gaza gelip kullandıkları ortak dile (bebek sevmeye dili) gittikçe anlamsızlaşan yeni kelimeler ekliyorlardı. Word, hepsinin altını kırmızıyla çizdiği için bu garip kelimeleri yazmak istemiyordum. Bana kalırsa kelime hazinesi çok dar diye bir bebeğe anlamsız kelimeler söylemek, büyük bir hevesle anlama doğru ilerlemeye çalışan bir canlıyı anlamsızlıkta oyalamak büyük bir günahıdır. Bebeğin önünü kesen bu üçüncü kadın da kafasını kaldırıp aynı soruyu sordu: "Kaç aylık?" Ona diğer kadınlara söylediğimden 2 ay fazlasını söyledim. Buna rağmen tepkisi değişmedi: "Maşallah!" "Bebek durduran kadınlar" a daha çok alışveriş merkezlerinde rastlanıyor. Genelde, suratı kartpostala yakın, göz yakmayan şampuan reklamında rol alma kapasitesi olan bebekleri durduruyorlar. "Durdurulan bebek" nüfusu, herhangi bir şampuanı anımsatmayan ve hiç durdurulmadan 'akıp giden bebek' nüfusuna oranla daha az. Aslında ben, durdurulan bebek sayısıyla, bebeklerin dünya üzerindeki sayısını düşününce, yeğenimin güzel olup olmadığı konusunda bir fikir beyan etmemeye karar vermiştim. Hiç durdurulmamasına rağmen, sırf ay gibi yuvanlık bir suratı var diye bebeklerinin ülkenin bir numarası olduğunu düşünen babaaanne ordusu, 'herkese yavrusu güzel gelir' klişesinin doğruluğuna beni inandırmıştı. Dördüncü defa durdurulunca bu fikrimden vazgeçerek yeğenimin Dalin seviyesinde bir bebek

insan öldüren ableriyle bile ilgilenilmezdi.) Şimdiyse durum değişmişti. Salondakiler kendilerine has yöntemlerle bebeği onore etmek için birbirleriyle yarışıyor gibiydi. Özellikle kadınlar (sevgilim dâhil) sık sık bebeği yiyeceklerini söylüyorlardı. Bu eylem biçimi, bazen anne ve babaya haber vererek (yerim ben bunu), bazen de karanlık direk bebeği bildirerek (yerim ben seni) gerçekleştiriliyor. O gece ortadaki bütün kadınlar bebeği sık sık yediler. Bir bütün halinde yedikleri gibi, ara sıra da sadece bazı organlarını yemeyi tercih ettiler ('yerim ben senin o parmaklarını', 'yerim ben senin o burnunu' vb.). Hatta bebeği değil de, gerçekleştirdiği eylemleri yemek isteyenler bile oldu ('yerim ben senin o bakişlarını', 'yerim ben senin o gülüşünü' vb.). Salonun ortasında, bir tören havasıyla altı açıldığında, yemek konusunda verilen yarış korkutucu boyutlara ulaştı. Bense ortalığa yayılan koku yüzünden yedğim tek şey olan çerez sehpaya bırakmak zorunda kaldım...

Halıda bir bebek varken, ortadaki yetişkinlerin onlarca yıldır yaşadıkları kendi hayatlarını yok saymaları ve bütün konunun sadece 10 aydır yaşanan ve yaşadıkları henüz kendi kafasında bile yer etmeyen bir bebeğe odaklanması bana biraz garip geliyordu. Yerlerde sürünen şu 10 aylık yokken sigara-bıra içip geylek yaptığımız bu evde, şimdi sadece çerez meyve yiyip 'ce-eee', 'aman da aman' gibi sesler çıkarıyorduk. Sevgilimin ara sıra attığı bakışlardan bebek sevgisi konusundaki sıkıntımın ortamda fark edildiğini hissediyordum. Televizyonda çıkan şarkıcıya sehpanın kenarına tutunarak dizleri üzerinde yayılanmaktan ibaret ilkel bir dans figürüyle eşlik etmeye başlayınca,

alkışla tempo tutmaya başladık. Hayatımda ilk defa dolaylı da olsa Gülben Ergen'i alkışlıyordum. Şarkı bittiğinde yere oturdum. Sonra emeklemeye başladım. Bebek yiyenlerden biri, "Sana geliyor," dedi. Bebeğin bu hareketiyle, salonda bulunan tüm bebek yiyecek meraklıları "bu soğuk adam bakalım şimdi ne yapacak?", yaşanacak karşılaşmayı beklemeye başladılar. Ne yapacağımı ben de bilmiyordum. 10 aylık, üzerime doğru emekleyerek geliyordu...

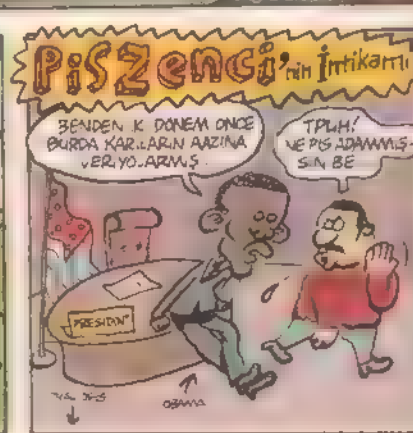
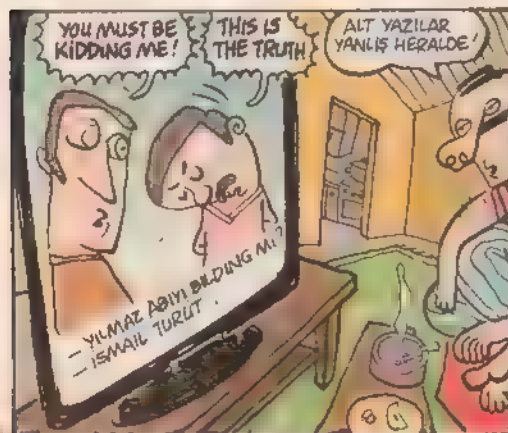
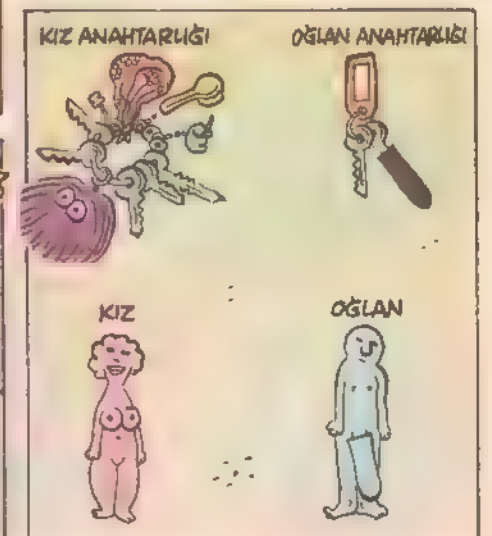
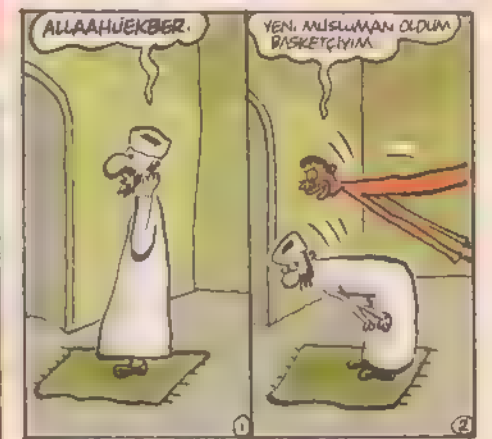
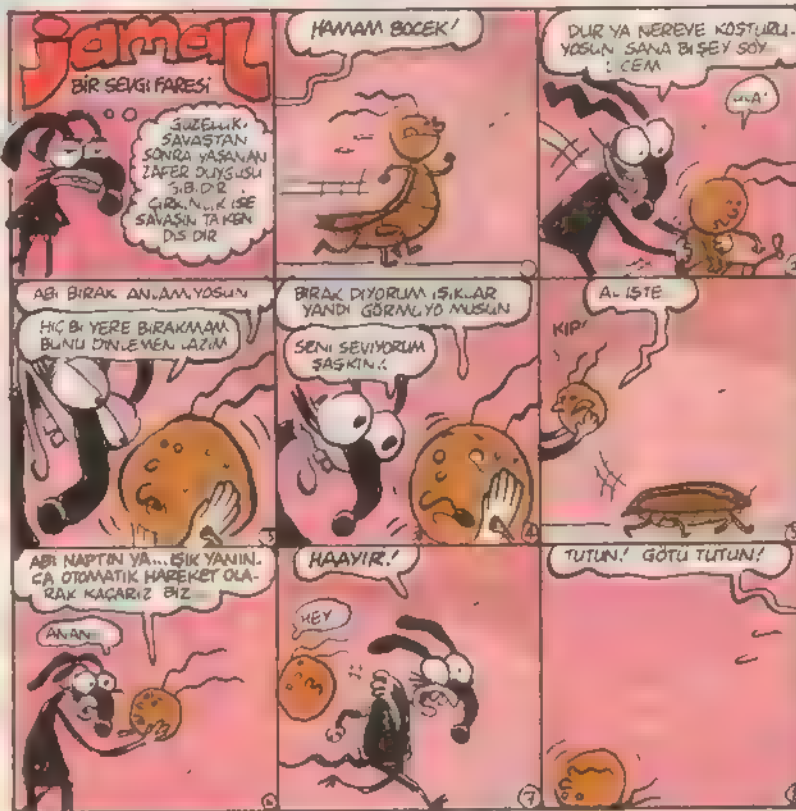
Tam önünde oturdum. Bir süre bakiştık. Bu bakışma esnasında kafamda ortaya uygun bir sevgi kalıbı aradım. Aklima onu yemekle ilgili çeşitli varyasyonlardan başka bir şey gelmedi. İnsan, ilgi-alaka konusunda baştan beri düşük

yoğunluklu bir performans sergileyince davranışlarında ani bir değişiklik yapamıyor. Yapay bir sevecenlik yaratmak istemiyordum. Bu bakışmayı uzatmanın da bir anlamı yoktu. 'Tut' anlamında elimi uzattım. Bu hareketimi bebek sevmenin ortak diline uygun 'şekerli', 'canımlı' ve hatta gerekirse 'yerimli' bir iki cümleyle desteklemem gerekiyordu. Tam bir oduna dönmüştüm. Böyle zamanlarda (birileri beni izlerken) ne söylesem kendi sesimi duyuruyordum. Kullandığım kelimeler bir anlam içerir ama tonlamamda mekaniklik anlamın samimiyetini dağıtır. Ona uzattığım elim havada asılı kalmıştı, zamanım daralıyordu. Aklima gelen ilk şeyi söyledim: "Napiyosun?" Salondakilerden ses çıkmıyordu. Özellikle sevgilimin halimden çok zevk aldığına emindim. "Ab-ba..." diye karşılık verdi. "Abba mı?" dedim. Devam eden soğuklukla, inşa etmeye çalıştığım sevecenliğin arasında iyice sıkışınca, hangi tarafa ait olduğu belli olmayan müthiş bir şey daha söyledim: "Abba mı dinliyorsun sen hi?" (Karşısındaki yüzünden zor durumdaki kalan insanın, olayı izleyen diğer insanlar için yaptığı iğrenç esprilerden biriydi bu.) "Evet Abba dinliyorum. Özellikle de People Need Love albümüne bayılıyorum..." Sorumu bebek sesi kullanarak cevaplayan sevgilimdi. Salondaki bütün bebek yiyecekler gülmeye başladı. Yaşadığım zor durumum etkisiyle neşeye ortak olamadım. Bozulduğumu anlatan sevgilim yanıma geldi ve yanaklarımı sıkarak gönlümü aldı: "Aman da bozulmuş, yerim ben senin bozulmanı..." Hemen yumuşadım. Bu sesi seviyordum. Alışveriş merkezindeki dördüncü sesine çok benziyordu. "Yok canım, ne bozulması..." diyerek bebeği kucağıma aldım. Güzel kokuyordu.

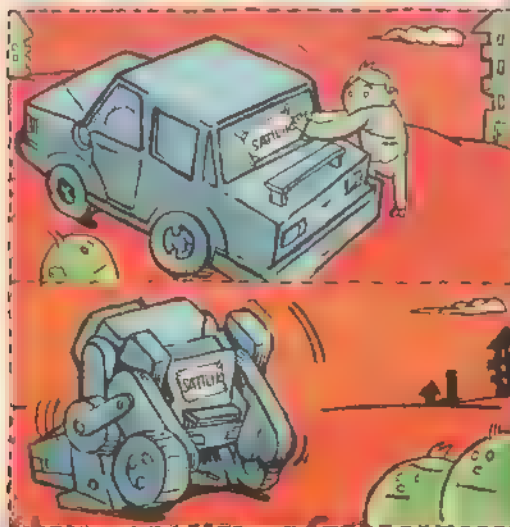
olduğuna inandım. Dördüncü kadını birlikte bana da bebek sevgisi konusunda can geldi (yeğenimin güzel olmasına inancımın dolayı mı, yoksa durduran kadının çok güzel olmasından mı tam emin değilim). Durduran kadın, kartpostal yeğenim ve ben durumdan memnunduk. Bu iki güzel varlığın karşılıklı çıkardığı anlamsız sesleri anlayışla karşılıyordum. Özellikle dördüncünün çıkardığı anlamsız sesler Word'ün altını çizmeye cesaret edemeyeceği güzelliğe bir tonlamaya sahipti. Yeğenimin kaç aylık olduğu daha sorulmadan "Maşallah!" dedim içimden. Sonra aniden, nereden geldiğini anlamadığım bir kadın tarafından hafifçe kenara itildim. "İttiren kadın", dördüncüme pek de nazık olmayan bir biçimde, "Pardon, müsaadenizle!" diyerek puseti (yeğenimi) alıp götürmeye başladı. Bu beşinci kadın, pusettekinin 'durduran kadınlar' tarafından miniciklanmaması konusunda beni defalarca uyararak yeğenimin annesiydi. Pusettekinin yanaklarını bir sebil gibi etrafa sunduğum için sinirlenmekte haklıydı. Önümde diz çökmüş halde kalan dördüncüye baktım. Şaşkındı. Bir anda anlamsız kelimelerden anlamsız bir görüntüye geçmişlik. Ne diyeceğimi bilemediğim için saçmaladım: "Ya annesi çok şeydir... salgın hastalıklar falan var ya... o yüzden yanı... kusura bakmayın..." Word altını çizdi...

Altı kişi bir bebeğe bakıyorduk. Bütün muhabbetimiz ortada duran bebeğin davranışları üzerineydi, en ufak bir hareketi bile salonda bulunanlar tarafından ilgiyle karşılanıyordu. Kendisine uzatılan bir şeyi eline aldığı anda tuhaf kelimeler eşliğinde övülüyor (Uuuu şuna bak nasıl da tutuyosun... aferin sana!), o şeyi ağzına soktuğundaysa aniden düzelen bir Türkçeyle yeriliyordu (Hayır, o ağza sokulmaz!). Bebekleri düzgün bir Türkçeyle uyarmak galiba son yıllarda yaşanan bir gelişme. Eskiden bebeklerin ağzına eşya girmesi durumunda, "Eeeğ... kaka... kaka..." gibi art arda yinelenen ve bebek dünyası için şiddetli sayılabilir kelimeler kullanılırdı. Bebeklerle bu kadar ilgilenildiğini de hatırlıyorum. Eski bebekler, anneleri tarafından arka odaya götürülür ve dış dünyaya yasaklanan kısa bir sürenin (emzirme) ardından, "uyudu" haberiyle zaten çok belirgin olmayan varlıklarına son verilir. (Hatta o bebeklerin hiç uyumayan, çok hızlı oyuncak araba süren ve plastik tüfkle

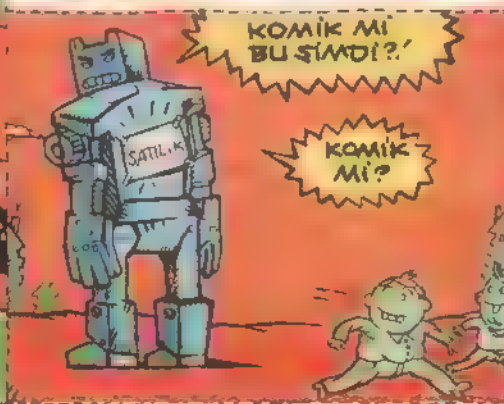

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Erman Çağlar'ın fitilli kadipe pantolonuyla bir anlık yüzleşmesi

Bilgisayarın başındayım, bazı çok önemli işlerim için bir internet sitesine girmeye çalışıyorum (kraloyun.com), olmuyor. Bilgisayara ve internet bağlantısına kendi bulduğum yöntemlerle ısrar ediyorum. Herkesin kendi bilgisayarına ve yavaş internet bağlantısına karşı geliştirdiği bir ısrar yöntemi vardır. Kimisi seri bir şekilde yenile düğmesine abanır, kimisi explore'i açıp kapar, kimisi iyice abartıp modemi açıp kapar. Öylece durup bekleyene ben daha rastladım. Şempazeler de mesela, yemeyi çok istediği bir hindistan cevizi kırmağa çalışıp kıramayınca çareyi çok sinirlenip oradan oraya atlamakta, çığlık atmakta buluyorlar. Bir dönem, çok fazla maymunlu psikoloji deneyi izlemek zorunda kalmıştım. Bir avuç ceviz uğruna matematiği benden iyi öğrenen şempazeler olduğunu biliyor muydunuz? O da başka bir yazının konusu.

Anlamsız ısrarlarım sonuç vermeyince internetin neden bu kadar yavaş olabileceği üzerine düşünmeye başlıyorum. Acaba internetin halka dağıtıldığı merkezlerde mi bir sorun var? Ya da bilgisayardan çok iyi anlayan bir arkadaşım "şimdi senin gözlerinin önünde sistem dosyalarını açıp hiç ellenmemesi gereken bazı ayarları değiştireceğim; için ıriyecek, yapma demek isteyeceksin ama

yasaklı sitelere girmeyi gerçekten çok istediğin için sesini çıkartamayacaksın" işlemini yaparken zaten az çalışan bilgisayarı iyice mi bozdu? Aklıma ev arkadaşım Hasan İnceler'in yan odadan film indirmek suretiyle bütün interneti emiyor olabileceği geliyor. Uyuduğumu farzettiği anlarda download'u köklemek gibi bir alışkanlığı var Hasan'ın (oysa kimse Erman Çağlar'ın ne zaman uyuduğunu, ne zaman uyanık olduğunu kestiremez. Bazen dinliyor diye anlattıkça anlatırsınız, cevap alamayıp arkanızı dönüp bakarsınız ki Erman Çağlar oturduğu kanepede uyuyakalmış). Kesinlikle şikayetçi değilim, sayesinde evde devamlı izleyecek bir film bulunuyor. Üstelik açık fikrli bir insan olduğu için tek bir türe saplanıp kalmıyor, yeni dalga fransız sinemasını da Steven Seagal'i de aynı coşkuyla indiriyor. En son Mel Gibson'un filmi izledik, Mel Gibson kızını öldüren bir adamı ve daha birçok insanı öldürdü, sonunda kendi de öldü. Aksiyon tarzında.

Sorunun gerçekten Hasan kaynaklı olup olmadığını anlamak için odasına girmeye karar veriyorum. Odaya girdiğimde Hasan İnceler'i en sevdiği takım

eşofmanlarını giymiş, yorganın altında telefonla konuşur halde buluyorum. Aklıma bir an için "acaba ben eve bir şey lazım mı falan diye aradığımda benimle de böyle mi konuşuyor?" sorusu geliyor. Öyleyse, çok acayipmiş. Hasan'ın monitörüne baktığımda eve gelen internetin

Hasan İnceler (temsili)

benim odaya ulaşmadan emildiğini gösteren programı görüyorum. Bizim internete en fazla 100 kilobayt bölü dakika hızıyla download yapılabiliyorken, Hasan'ın bilgisayarının indirme ibresi şaşkınlık verici bir şekilde 120'yi gösteriyor. Değil herhangi bir siteye

girmek, sevimli kedi yavrusu resmi bulup eşime dostuma forward mail yollayacak kadar bile internetim olmadığı ortaya çıkıyor. Hasan'a dönüp, indirme olayını kast ederek "zevkin doruklarına çıkmışın yine" diyorum. Hasan bunu ful takım eşofman setine ve yorganın altında telefonla konuşmasına getirdiğim alaycı bir yorum olarak algılıyor, cevabı çok sert oluyor: En azından fitilli kadife pantolon glymiyorum!

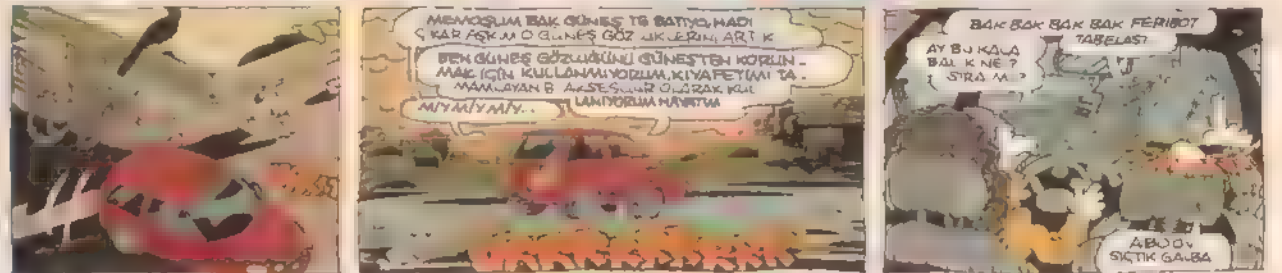
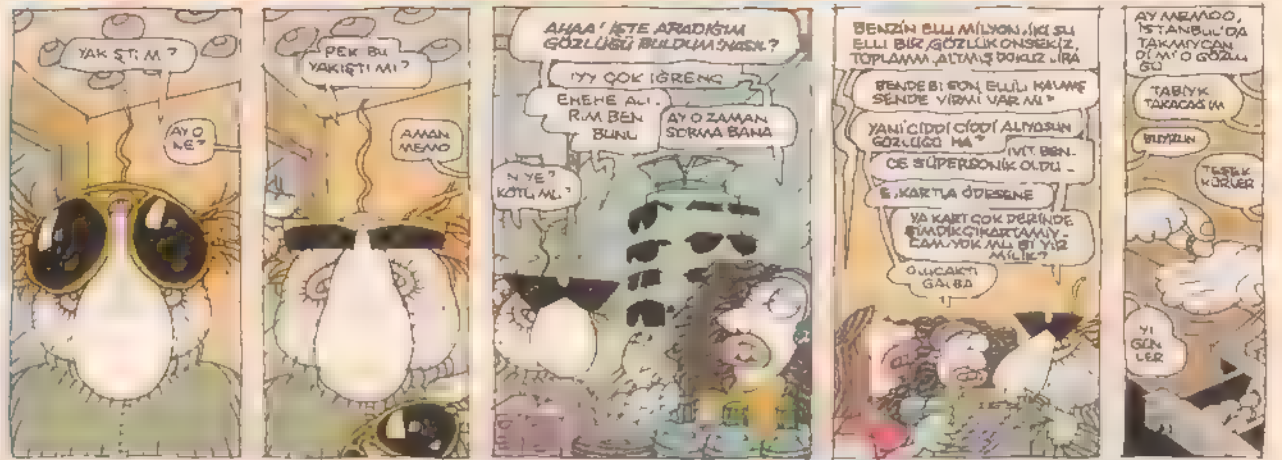

Bir anlık şaşkınlıkla ne diyeceğimi şaşıyorum, Hasan'a sinirli bir nah çekip odadan çıkıyorum. Oysa çok yaşlı insanlar bile artık sinirlendiklerinde birbirlerine nah çekmiyorlar. Hem çağdışı bir hareket, hem de Hasan'a "Erman'ı can evinden vurdun" bilgisini vererek büyük bir tatmin hissi yaşıyorum. Ben insan olarak fitilli kadife pantolon glymeyi seven bir insanım. Beş-altı yıldır giydiğim, düz slyahken buz mavisine dönmüş fitilli kadife pantolonlarım var. Aniden ortaya çıkan "fitilli kadife pantolonun takım eşofmandan daha korkunç olabileceği" ihtimali sadece canımı sıkıyor, günlük yaşantımı da tehdit ediyor. Fitilli kadife dışında giyebileceğim çok az pantolonum var, onlar da çok kalın taşlanmamış kot pantolon (bakkal kotu). Ben yıllardır bir yalanı mı yaşıyor olabilir miyim? Yetersiz ve tatmin edici olmaktan uzak insan ilişkilerimin sorumlusu fitilli kadife pantolonlarım mı? En yakın aynaya doğru seylirtiyorum.

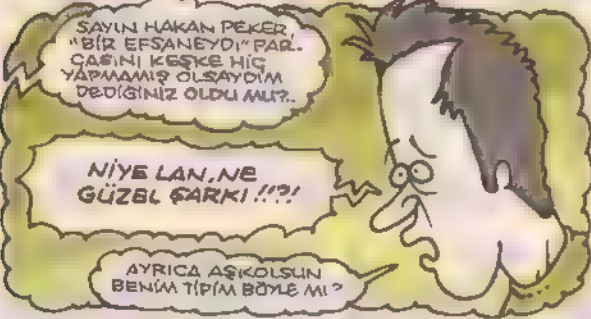
Aynadan yansıyan görüntü saniyenin binde biri kadar bir süre için bana da çirkin geliyor. Neyse ki, kendini düzeltmek yerine yıllardır aynadaki görüntüyü düzelten bir beynim var. Beynim (beynimi sevdiğimi vurgulamak için laf esprisini olarak). Fitilli kadife pantolon üzerimde çok şık duruyor. Üstelik bakmaya devam ettikçe omuzlarımdan o kadar da düşük olmadığı ortaya çıkıyor. Geri kazanılan özgüvenimi de yanıma alıp Hasan'ın odasına geri dönüyorum, "download'u biraz kıs ibiş, internet bana da lazım" diyorum. "Download bitti olm, transporturda oynayan adamın filmi geldi; alt yazısını da buldum işin yoksa izleyelim" diyor.

Sonradan filmin transporturda oynayan adamın değil de Sin City'de oynayan adamın filmi olduğu ortaya çıkacaktı; ama bu da başka bir yazının konusu.

MAKUL KOCANIN MEMOSKO

YİĞİT ÖZGÜR

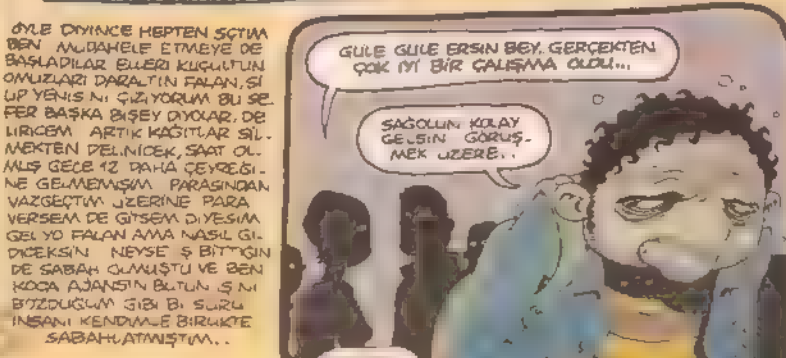
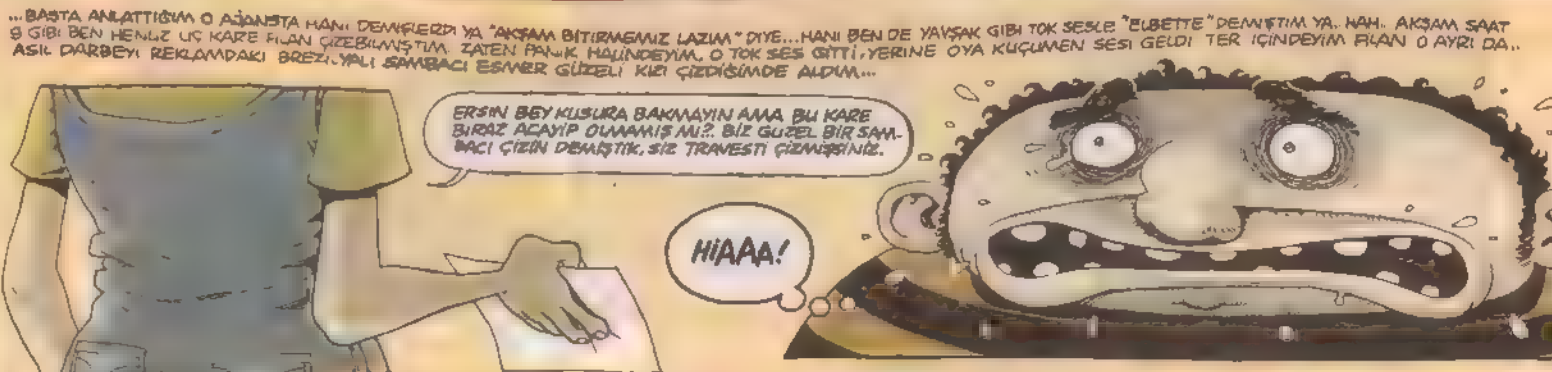
BUNDAN 4 YIL ÖNCE EKİF OLARAK REKLAM AJANSLARINA STORYBOARDLAR, İLLÜSTRASYONLAR, FLAN ÇİZİYDUM YAPAMAM BECEREMEM DİYE KONSULERDEN BAKTIM SİNCİ GİBİ İNCE İNCE GİRİŞİM O PIYASAYA. AYIPTIR SOYLEMESİ. ARANAN İSİM BİLE OLMUŞTUM BIRAZCIK (HER BİR KARESİNİ YARIY SAATTE ÇİZMEM GEREKİRKEN "ÇOK GÜZEL YAPÇAM LAN MAMA KOCAM" BEKLENDE HİRS YAPIP KERİZ GİBİ 4 SAATTE ÇİZDİM İK Bİ KAC STORYBOARD DAN SONRA TABİ)... BİGÜN Bİ PRODUKSYON ŞİRKETİNDEN ARADILAR, GİTTİM DERGİDE ÇİZDİK. LERİMİ FALAN HİÇ BİLMİYOLAR. SAPECE O ALEMDE ÇİZDİĞİM BİŞEYLERİ GÖRÜP ÇOK BEĞENİŞLER, ÖYDÜLER DE ÖYDÜLER. BEN TABİ MEST OLDUM NAŞİ HAVALARDAYIM...

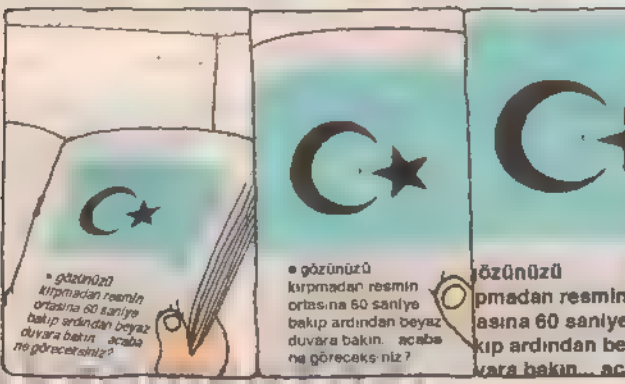
SANDIKÇI

BİR Bİ ÖDÜ VERİLECEK BANA
CAM MASA FLAN. HAVATTA AÇI
ŞAMPİYİM BEY. ETRAF CAM
HER YER CAM. ÖYLE FİNA Kİ
NEKAM DA BÜNDÜK Bİ TELE-
FON MARKAS. TELEFON DEĞİ-
DE HANK NE OLUYO LAN ÖNKÜ
İŞİN? HAT MARKASI YAN CAM
NE ÇİZİYDÜM BİLEMEYİYİM.

İŞTE NEYSE KALIMUZDA
BİLGİSAYARIM İTARAYICIM FLAN
HER SEYİM YANIMDA. GAYET
PROFESYONEL GİBİ TAVLIDU-
RUM... AMA EYDE YA DA DER-
GİDE ÇAUSMAYA ALIŞIYIM
O CAMDAN ODA O KADAR
YARANCI Kİ Bİ TÜRÜLÜ DİĞKA-
TİMİ TOPARLAYAMİYODUM.

• Merhaba.

• Yürümek için uzak, taksiye binmek için yakın mesafe'dir insanı ulser eden

• El tersiyle tokat yemek zaten son derece çöktürücü bi'şeyken yitirdiği babasına elinden gelenini tahayyül bile edemiyorum.

• Gereksizse yaparım.

• Felat Delibakta da deli. Acayip acayip mesajlar atar hep bana. Sever abisini sağ olsun. Hee, abi. Ağabey diye yazılır, abi diye okunur. En son attığı mesajı paylaşmak istiyorum. Dokuz gün yaşadın, on gün çalıştın. Sonunda ahirete karıştın. Sen bize hem bahar, hem yaz, hem kışın. Mevsimi bize zehrettin baba Zincirlikuyu Mezarlığı'ndan. Öldüğü için azar işiten adam var

• Cahit Sıdı Tarancı için, Cahit "sıkı" Tarancı demişti bir edebiyat öğretmenim. O gün arkadaşlarca şaşkalı kalırken ne düşünüşümüzü hiç bilememiştik.

• Muğla'da, bu arada bu mektubu sana güzel şehir Muğla'dan yazıyorum sevgili okur, okura mektup yazmaktır çünkü bizim içimiz, neyse, Muğla'da, otogarda, Denizli'den Bursa'ya otobüs bileti alıcım, kaç saat sürer dedim yokluk. Ordaki adam, tipinde meymenet olmyan şahıs, burdan Bursa sekiz saat, Denizli iki saat, düş Denizli'yi, altı saat dedi. Sooradan öğrendim ki o böyle diilmiş. Denizli'yi de katıyomuşsun, on saat oluyomuş. Yani Denizli'den kestirme gımiyo otobüs, tekrar ordan geri dönüp Aydın üzerinden falan gıliyomuş. Yani şunu anlatmaya çalışıyorum. Meymenetsiz, yokluğun on saat olduğunu bile bile, beni yokluğun altı saat olduğuna inandırıp, o bileti satın, o gece rahat uyumayı düşünüyö. Ya ne biçim insanlar var. Altı saat nere, on saat nere. Bi de Bursa'da oyunum var, yetişmem mümkün dill. Yetişsem bile on saat yolculuktan soora, onun limiti altı'dır, sahnede eğlenmem mümkün dill. Bu arada, zaman zaman, oyunumda anlatmış bazı hikayeleri burda yazıyorum. Bu hikayeler arak anlatmaktan vazgeçtim, yerine başkalarını koyduğum hikayeler oluyor. Neyse, insanlık adına utanıyosun böyle insanlar karşısında. Ve daha bir sürü şey

• An oluyor, meşhur olunca, önlü de dil, sen bizi tanımazsın diyen arkadaşlarımdı haldı çıkarmamak için meşhur olmak istemiyordum. Çünkü hakikaten de tanımam. Ne tanıyam. Hep bir laf çakma, hep bir iğneleme. Hiç işim olmaz. Terbiyesizler.

• Yine kuzenim, öyle durup dururken, bizim bu konuştüğümüz hiçbir ses kaybolmuyomuş esasında. Uzayda öyle geziniyomuş. Bi gün geri dönerlerse çok pis g.tümüze girer yalnız dedi. Soora da aynı görüntülü bir şekilde gülümeye başladı

• Çağa diye bir meyve var. Tanrının kayırdığı bir meyve bence bu. Badem'in olmamış hal. Dadından yinmiyor. Oluyor badem, yine dadından yinmiyor.

• Domates suyu içen insandan biraz çekinirim.

• Messi, Maradona'yla kıyaslanırken, Arda'nın Messi'yle kıyaslanması sakil bir şaka gibi

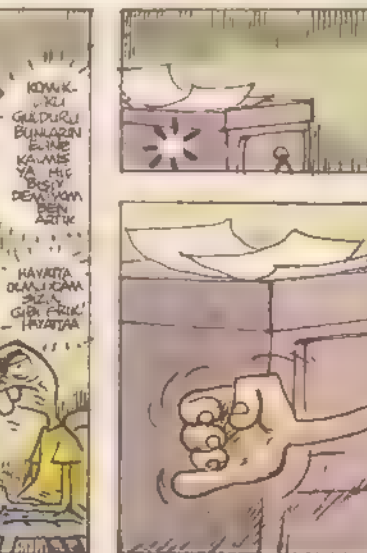
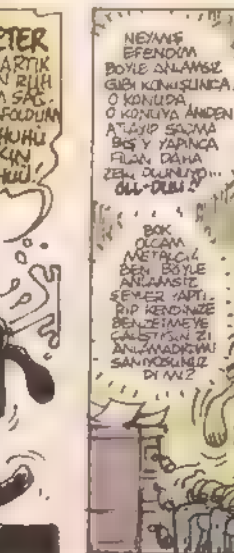
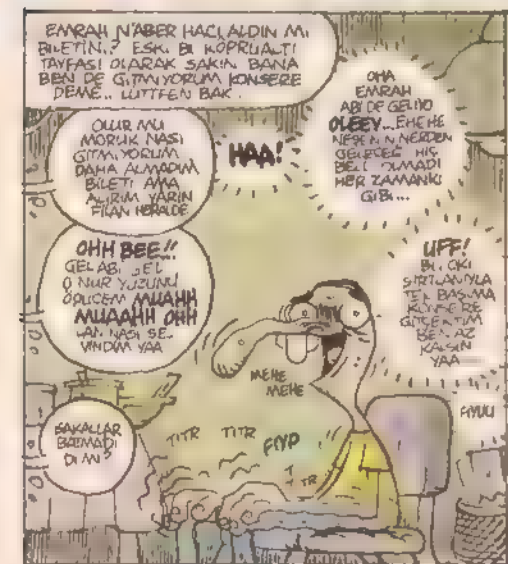
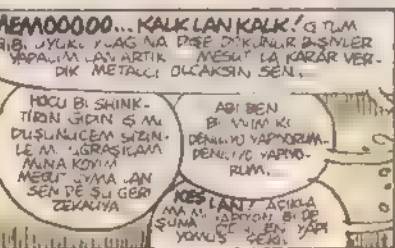
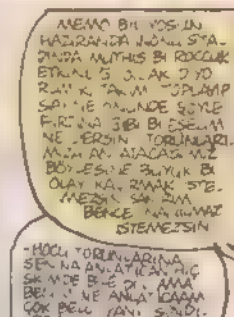
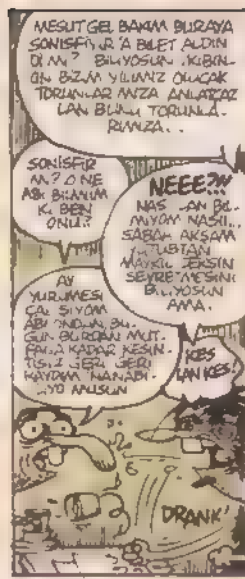
• Dolmuş son binen adama duyulan sevgi gibi sevgiler nasip etsin güzel Allah'im.

• Cem Karaca, Barış Manço için, ikimiz de babamıza ne kadar benzıyoruz demiş. Bir şey çok benzeyen iki şeyin birbirine benzememesine ne diycez peki!

• Ergenlik zamanlarımda birkaç yaz tatilinde Marmaris'te amcamın sex shop'unda çalışmış günlerle ilgili bi'kaç bi'şey söylemek istiyorum. Ara ara. Bir keresinde amcam beni Marmaris'ten Muğla'ya toptancıdan mal almaya gönderdi. İşlerimiz de gerçekten çok iyi gıdiyo, kapanın elinde kahyo mallar. Ben Muğla'dan hakikaten de bir koll böyle hayvan gibi mal aldım, otobüsle geri dönüyordum. O zaman da Marmaris'te çöp tenekesine bomba koymuşlar, o bomba patlamış, iki turist hayatını kaybetmiş. Güvenlik önlemleri had safnada. Marmaris'in girişinde polis amcalar otobüsü durdurdular. İşte kimlik kontrolü, insanların pantolonlarını anyolar. Ben de böyle arkada sıkıntılı bir şekilde bekliyorum. Çünkü biliyorum ki bu koll açılacak, ben ne diyem. Amcam da demişti ki, her şeye de bi lafı var. Öyle bi'şey olursa, cinsel sağlık ürünleri dersen, bi'şey demezler demişti. Babayı demezler. Tamam, vibratöre bi'şey deme, kırbaça var, bi'şey deme, şişme bebek var, bi'şey deme. Ama tozlar da var. Cinsel kuvvet tozları. Bin türlü toz var, babayı demezler. Beni içeri aldılar, ben nezarethanede, ömrümün en adlandırlamaz, tanımlanamaz anını yaşıyordum. Çok korkuyordum. Sticim gibi gözyaşları döküyordum. Parmaklıkların ardından, polis amcaların, eğlencelerini izliyordum. Birbirlerine vibratör fırlatıyorlar. Çok eğleniyorlar. Şişme bebekleri şişirip patlatıyorlar. Bi de Bir Lira'ya beş tane balon mu aldın da balon mu patlatıyosun. Pahalı ürün. İnsanın onu öyle patlatmaya içi gider. Gerçekten çok pahalı ürün. Ben hiç unutmam, bir keresinde dükkânımıza yemmiş yaşında bi tane amca geldi, üç aylığı aldım geldim diye. Ne yapsın, Allah hakikaten de hükmüseyi onunla terbiye etmesin. Bazan, amcama veresiye teklif edenler oluyodu. Amcam, sapıklığın veresiyesi olmaz diye geri gönderiyodu. Esnaflık başka bi'şey. Sex shop'un bile olsa ilkelerin olucak.

• Sevgilerimle

SAFTIRIKLER

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Hışırta

İki hafta önce girdiğim ağır bunalım sonunda bu orospu şehri terk ettim, memleketime gittim. Uzun kır yürüyüşleri gerçekten de sağlığıma iyi geldi. Bol bol okumaya fırsat buldum. Halam ve saygıdeğer kocası Cemil Bey, bu iyi yürekli insanlar hiçbir şey sormadan beni misafir ettiler. Köylüler o kadar meraklılar ve öğrenmeye açlar ki anlatamam. Köy kahvesinde yaptığımız akşam sohbetleri hâlâ kulağımdadır. Cahil ama öyle çekingen, öyle araştırmacı, öyle bilgiye öğrenmeye açlar ki anlatamam size. Çocukların da babalarından aşağı kalır yanları bize sunuyordu. Meraklı gözlerle beni, yani şehir denen keşmekeşten gelen bu yabancıyı meraklı ama korkak gözlerle sürekli incelediler. Onlar gibi şort giymemi büyük bir şaşkınlıkla ve tebessümle karşılamışlardı. Belki de çoğu şimdiye kadar hiç şort giyen bir yetişkin görmemişti. Belki de sadece bu özelliğim sayesinde bir anda çocukların gözbebeği olmuştum, nereye gitsen arkandan geliyorlardı. Peşimde büyük bir çocuk sürüsüyle köyün içinde ordan oraya dolaşıyordum. İnekler taze süt veriyor, sarı tavuk sıcak yumurtasını bize sunuyordu, huysuz eşek karakağan mızırzılığına devam ediyor, babayığit köpeğimiz yaşlı çomar ise tecrübeli ve sakın bakışlarla etrafı izliyordu. Köyümüz de her şey, her zaman olması gerektiği gibiydi. Peşimdeki çocuk sürüsüne sürekli gülümsüyordum. Başta ben durup geri bakınca, kendini gizleyecek yer arayan haylazlar, çekingenliklerini iyiden iyiye üzerlerinden atmış kaçıp saklanmak şöyle dursun laf atıp benle şakalaşır bile olmuşlardı. Yine seviyeyi koruyamamış yüz göz olmuştum bir anda. Benle ilgili meraklarını gidermeleri için istediklerini sormalarına izin verdim. Meraklarını gidermişlerdi ama hâlâ peşimi bırakmıyorlar ben nereye gidersem peşimden geliyorlardı. Hem de bu sefer ellerine geçirdikleri küçük çakılları misket gibi kafama atarak taciz ede ede takip ediyorlardı. Arkadan kafama çakıl gelince geriye bakmamaya çalışıyordum, çünkü aynıysa bu sefer yüzüme geliyordu. İyice pislesmişti, iyice arsızlaşmıştı köy çocukları. Taşlanarak kovalanan köyün şortlu delisi olmam an meselesiydi ve bu çok hassas dengelere bağlıydı. Bu kadar yüz göz olmamalıydım köylüyle. Bundan sonra onlara karşı her adımda dikkatli olmalıydım.

Çok soğuk ama güneşli havada rüzgârın titrettiği kavak ağaçlarının hışırta sesini duyan biri bir daha iflah olmaz. Kendini oraya zaten alt hissetmeyen kişinin moralini büsbütün bozar bu ses. Çırlıçıplak bozkırda yan yana dizilmiş beş altı kavak ağacı

bir titreyişle insanın yaşam umudunu bu kadar mı bitirir, çekip gidebilme hevesini bu kadar mı kırar. Şüphesiz ki bu "taşra boğuntusu" biz şehirliye yada şehir görmüşlere özgü bir duygu, hışırtının köydeki üç şehir kökenli kişi hariç kimseyi rahatsız ettiğini sanmıyordum. 26 yaşındaki köy öğretmeni Halil ve 52 yaşındaki imam Salih Hoca benim dışımdaki iki kişiydi. Ve köy öğretmeni Halil'in atandığı ilk aydan beri birbirleriyle konuşmuyorlarmış duyduğuma göre.

Öğretmen Halil atandığında aylardan Ocakmış. O sene kış çok çetin geçmiş, salgın hastalık varmış. Çocukların hepsi hasta olduğu için hiç biri okula gidemiyormuş. Köydeki bazı dedikodulardan çocukları okula İmamın yolladığını kulağına çalınmış öğretmeni. Öğretmen Halil yağmurun bütün şiddetiyle yağdığı bir gece, yanına okul hademesi İbrahim Çavuşu da alıp İmamın kapısına dayanmış. İmam hasta olduğu bahanesiyle öğretmene kapıyı açamayacağını söylemiş. Başka zaman gelmesini istemiş. Bu sözler üzerine büsbütün sinirlenen Öğretmen Halil "kır şu kilidi İbrahim Çavuş" diye gürlemiş. İbrahim Çavuş "ama beyim?" diye itiraz edecek olmuş. "Kır dedim sana" diye tekrar gürlemiş öğretmen. Baltayla kura kura girmişler eve, içerdeki yataкта yatıp tırtır terleyen İmam'ı görünce üzerine yürümüş. Ortaokuldan sonra boyu hiç uzamayan imamin zaten çelimsiz vücudu o kadar bitkinmiş ki kaçamamış bile. İri yarı biri olan öğretmen Halil'in kucağında buluvermiş bi anda kendini. Öğretmen içeri girdiğinde saçlarını örterek içeri kaçan imamin eşi ise o kadar korkmuş ki sadece "Salih hoca" diye bağırabilmiş. Bunu duyan öğretmen kucağındaki imamin önce ateşine bakmış sonra kadına doğru kocasını silkeleyerek "yahu bu imam yanıyor be! Ne hacısı, ne hocası be kadın! Doktor lazım! İlaç lazım!" diye gürlemiş. Sonra imamin üstündekileri paramparça etmiş, külütuna kadar parçalamış kıyafetlerini. Ateşler içindeki İmam, sadece "eeehhh" diye iki kez ses çıkarak tıltıraz etmeye çalışmış. Öğretmen Halil, donlu İmamı tekrar kucağına alıp evden dışarı koşmuş. İmamın evinin kapısına toplanan meraklı kalabalığı yararak kucağında imamları büyük bir gururla ağır ağır köyün deresine girmiş. İmamı buz gibi suya batırıp çıkarmış. Olanları bütün köylü görmüş. Gerçekten de işe yaramış, öğretmen imamin ateşini düşürmüştü ama imam bir daha öğretmenle hiç konuşmamış.

Çocuklar beni rahat bıraksın diye sık sık öğretmenlerinin yanına gidiyordum. Lojmana yaklaşıncaya bir anda ortadan kayboluyorlardı. O gün öğretmene uğramasam bile mutlaka lojmana

yakın yerlerde geziyordum, lojmandan biraz uzaklaştığımda yine enseme taşlar yiyordum, yine sözlü tacize uğruyordum. Bunlar yetmez gibi şimdi bi de arkadan usulca yaklaşıp şortumu aşağı çekme sululuğu eklenmişti. Her gün yapmam gereken uzun kır yürüyüşlerini yapamaz olmuştum. Deli gibi lojmanın oralarda geziniyordum. Günlerim ev lojman arasında geçip gidiyordu. Başlarda bana karşı temkinli olan öğretmen ise zaman geçtikçe beni benimsemişti. Her gün lojmana çağırıp rakı sofrası hazırlıyordu, köylünün verdiği peyniri, çökeleği, tarhanayı öve öve bir büyükle beraber boğuyorduk her gece. İlk gecede konuşulabilecek her şey tükettiğimiz için oldukça sıkılıyordum. Fakat öğretmen, mesleği gereği aynı şeyi tekrar tekrar anlatmaktan sıkılmıyordu. Daha önce anlattığı şeyi 100 kere sorayım 100 kere anlatıyordu ama 101. kez yine sorarsam dövüyordu. Bir gece ilk defa İmam'ın mevzuu geçti. Halil onu aslında tanımayı çok istediğini, o gece köylünün gazına gelerek kapıya dayandığını, bir an çok sinirlendiğini ama imamı görünce yumuşadığını anlattı uzun uzun. Duygusalışmıştı bu dev gibi ama iyi yürekli adam. İlk tanıştığımız gün ona kavak ağaçlarının hışırtısından bahsetmiştim yine bahsettim. "İmamı da alıp gidelim buralardan Umut. Biz buralara ait değiliz" dedi o duygusalıkla. "nereye gidersen git oraya kendini de götürürsün" diye bin yılımızın en klişe cümlelerinden birini kurdum. İstanbul'da olsaydık bu lafı yemezdi ama ne güzel ki Anadolu'da hâlâ bu geysik cümleyi yaşam şırası edinecek bir çok insan var. Nereye gidersen git oraya kendini götürürsün... Muhtemelen yabancı menşeyli bir söz. Yani diyen kişi New York'da, Boston'da, Paris'te, Londra'da etmiş muhtemelen bu sözü. Ben şimdi Uşak'da, Denizli'de, Çankırı'da, Diyarbakır'da veya herhangi bir ilçe ve kasabada bu sözü çok benimseyeyim söyleyene. Ama Halil Öğretmen kulağa güzel gelen söz duymanın coşkusuyla hemen benimsedi bu sözümü. "sen mi yazdın bu sözü?" diye sordu, "evet, hem de teee küçükkün bu doğduğum köyde yazmıştım" dedim. Daha da benimsedi. Köyden hiç ayrılmayacağına, eğer İmam ayrılmaya gitmeye çalışırsa onun da gitmesini engelleyeceğine dair yemin etti. Sonra bir miktar beraber yöremizi ve yöremiz insanını övdük.

Tuvalet dışındaydı. İşemek için çıktığımda oldukça sarhoştum, yıldızlara bakarak okulun duvarına işedim. Kavaklar hışırdamasına gece de devam ediyordu. Hazır dışarı çıkmışken hayli zamandır ihmal ettiğim uzun kır yürüyüşünü de aradan çıkarayım diye ucsuz bucaksız bozkırda uzaklara doğru yürüdüm. Uzaklardan bi yerlerden köpek sesleri geliyordu, köyden çok uzaklaşmıştım. Bitmek tükenmek bilmeyen uzun kır yürüyüşlerim en sonunda verimli olmuştu, telefonum en sonunda çekiyordu. Ülkemizde herkesin, kimseyi kırdırmadan rahat rahat küfredebildiği tek kenti, İstanbul'u aradım. "Yarın geliyorum" dedim.

YİĞİT ÖZGÜR

Uykusuz

YİĞİT ÖZGÜR

karikatürler • 2

ÇIKTI!

GAZETE BAYİLERİNDE
VE MARKETLERDE!

Uykusuz
CİLT 1
3. KİTAP

İLBAN ERTEM
VİCDAN
PEK YAKINDA!

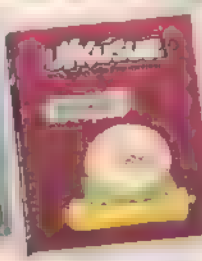
Uykusuz
POSTER KİTAP

YİĞİT ÖZGÜR

2. KİTAP

5. SAYISI ÇIKTI!

MARKETLERDE, GAZETE BAYİLERİNDE

CİLT 2
ve
CİLT 3

MARKETLERDE
VE GAZETE
BAYİLERİNDE

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karikatürlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimci yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Nisan 2010 | Sayı: 135
Haftalık Yayın Süresi Yayındır

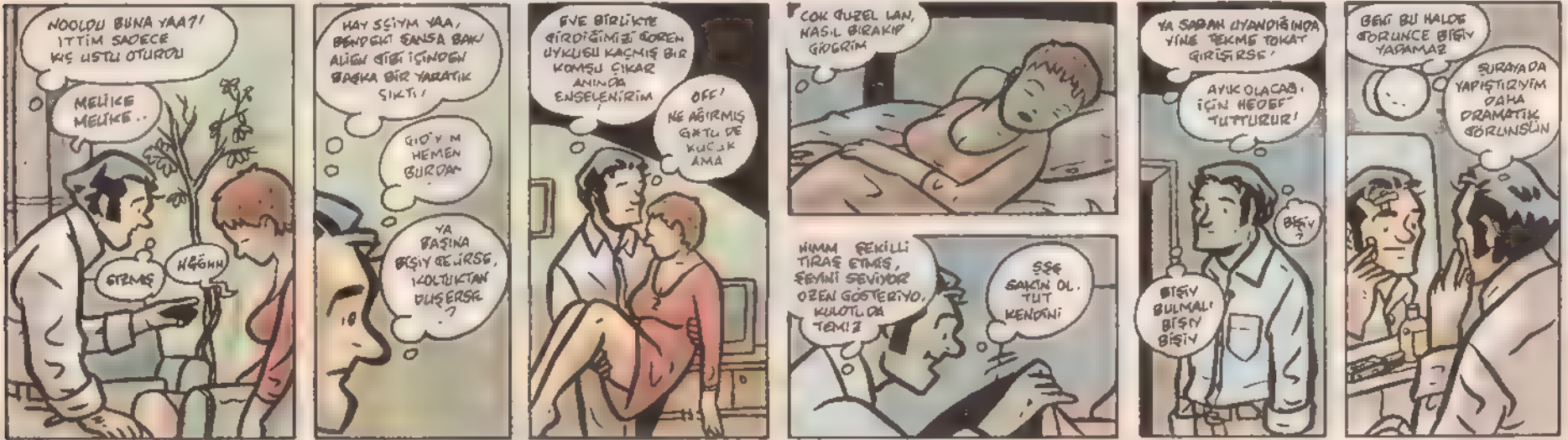
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GURSOY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan KARATAŞ - Firat YAŞA - Vasfi TERİM **Kaligrafi: Servet Saygıman**
Matkap İşçileri: Elvan Akış - Çağrı Uykusuzdergi.com **Muhasebe: M. N. Tahirer Öftis Sorumlusu: Mesut Tunç Bayseil**
Adres: Asmal mescit Mah. Soğut Sok. Hamam Ap. 2-Blok No 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 53 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: APA Uniprint Had imko, Asfaltlı Ömerli Köyü Mavik 34555 Hadimköy / İstanbul 0(212) 798 28 40
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

8 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/15 No: 136
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakanlık Etik Kurulu, işlemleri hızlı tamamlayan memura 20 lira vermenin rüşvet değil, 'iyi niyetli hediye' ve 'bahşiş' olarak kabul edilmesi gerektiğini açıkladı.

ABİ AL ŞUNU DA
DOĞRU DÜZGÜN
ETİK KURULU
OLUŞTUR...

DRAMA

İmparator'un gözyaşları içinde müziği bırakacağını dediği tarih 2015...

AGLAMA SANA İMPARATOR. DOHA BEŞ YIL VAR BIRAKMANA...

AGLAMA SANA İMPARATOR. DOHA BEŞ YIL VAR BIRAKMANA...

AGLAMA SANA İMPARATOR. DOHA BEŞ YIL VAR BIRAKMANA...

AGLAMA SANA İMPARATOR. DOHA BEŞ YIL VAR BIRAKMANA...

AGLAMA SANA İMPARATOR. DOHA BEŞ YIL VAR BIRAKMANA...

BAKANIN MORALI BOZULMASINI

1999 Erzurum katliamı gerçekleştirilen "Ez Modern Sanatlar Merkezi"nin açılış törenine, Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü sanatçıları "İman" isimli eserlerini oraya götürülmesi için davet edilmiş. Ancak, Bakanın emriyle eserler getirilmemiş. Amaç, Bakanın imajını zedelemek.

İLGİNÇ BİLGİLER

İsmailağa cemaati sitesine koyduğu bir yazıyla telefon açışlarında "ALO" demek yerine "Buyrun" sözünün kullanılması tavsiye etti. Sebep, ALO kelimesinin, telefonu icat eden Graham Bell'in sevgili Alessandra Lolita Oswald'un isminin baş harflerinden oluştuğu olması.

KUBU?

O NE LAN??

BEN DE KENDİ SEVGİLİMİN ADINI KISALTIP KULLANIYORUM ABİ. KUBRA BÜŞRA-ÖĞÜLLÜ...

OLUR MU LAN ÖYLE SEYİ "BUYRUN" DİYE AĞLACAK?

BUYRUN DA NEYSE "BUYRUN" DEMEK ABİ... SATIN AL VE KÖŞ MANAZINCA...

YAPMA BE

ANLAYINCAYA KADAR UÇURAN TARİFE

Kentlerde lıraya geyikler birlikte operatörlerin karta ücretlerini tahsil ederken uygulanan gizli zamlar yaptığı iddia edildi. Tüketiciler Birliği, "Eskiden 3 dakika konuşma ücreti için 20 kuruş karşılığı hediye veriyorduk. Bugün ise bu rakam 30 kuruşa çıktı. Anladığımız kadarıyla 3 şirket bir araya gelip konuşma ücretine yüzde 30 zam yapmış" açıklamasında bulundu.

ÇOK AMAÇLI KİTAP

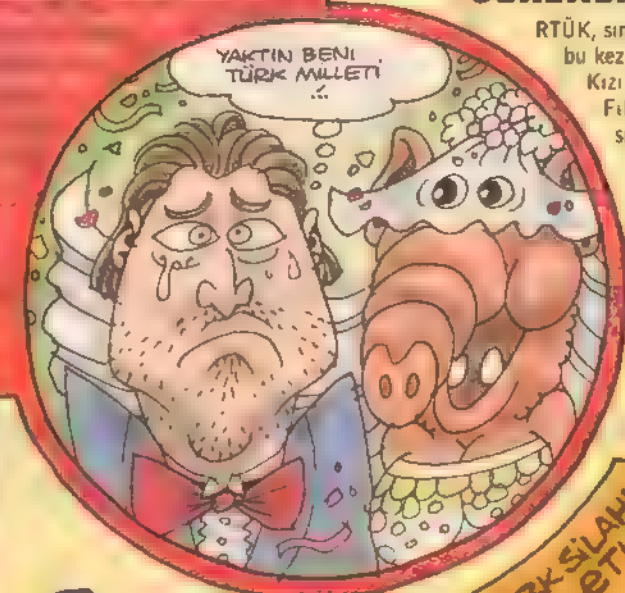
Yazar Abdullah Koçoğlu, 25.000 adet basılan dördüncü kitabı Dom-no'ya piyasaya arz etti. 700 sayfa ve 1600 resim içeren kitap, Joker Abdullah'ın yazar tanıtım için bir alışveriş merkezinde dom-no taşı gibi diziye 2500 adet kitabını noter huzurunda tek bir hamlede devirdi. Yazar bu nefis kitabın devir teslimi için başka bir nefis kitap olan Guinness Rekorlar Kitabı'na başvuracağını açıkladı. Organizasyonu, efekt gösterileri ve "Yetenek Sizsiniz" yarışmasının finalisti Kerem Atak'ın renkli şovlarıyla devam etti. Bu şovun devamı ve türü komiklikler için <http://www.dom-no.tc/>

İYİ Kİ "FİTİ" DİYE BİR KİTAP YAZMAMIS SİYİ ABİ

ÖLMEDEN ÖNCE MOZAIKLENMESİ GEREKEN 1001 FİLM

RTÜK, sinema klasiği Casablanca'nın ardından, bu kez de 47 yıl önce çevrilen ünlü "Sokak Kızı Irma" filmi için sigara cezası verdi. Filmde Jack Lemmon'un içtiği sigaranın bedeli 50 bin

Türk Silahlı Devletleri

Devletin taksitle silah kampanyası düzenlediği, bir Cumhurbaşkanı'nın (Süleyman Demirel) görev süresince 258 adet hediye silah dağıttığı, hükümetin bir bakanının (Vecdi Gönül) diğer bakan arkadaşlarına sıva hediye ettiği, muhalefetin (Canan Arıntan) bireysel silahsızlanmaya karşı çıktığı ve Başbakan'ın (Tayyip Erdoğan) Dışişleri Bakanı'na Glock marka silah hediye ettiği Türkiye'de bireysel silahlanma kurbanlarının sayısı gittikçe artıyor. Son olarak, Umranîye'de 7 yaşında bir çocuk, dedesine ait tabancayı oyuncak sanarak 2 ve 3 yaşlarındaki kuzenlerini vurdu...

Almanya Başbakanı Angela Merkel'in Dış Politika Başkanlığını Christoph Heusgen, BDP'lilere "Kürtler Müslüman mı?" diye sordu.

Emine Erdoğan, Katar Emiri'nin düğününe Başbakanlık uçağı ATA ile gitti.

KAPAK KONUSU

Başbakanlık Etik Kurulu'nun hazırladığı kitapçıkta, "Memura işi hızlandırmak için verilen 20 lira rüşvet değil, 'iyi niyetli' hediye ve 'bahış' olarak kabul edilmelidir," deniyor...

UYKUSUZ

**TAYYİP ERDOĞAN
17. KEZ
ABD'YE
GİDİYOR.**

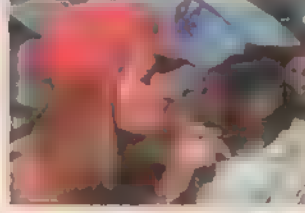

NE
DEMIŞLER,
DOĞDUĞUN
YER DEĞİL,
DOYDUĞUN
YER...

KAÇ YIL OLDU?

• Nihat Doğan, "Saygı, sevginin çimentosudur!" diyerek özlü sözlerine inşaat sektörünü de bulaştıralı 4 yıl...

• Seray Sever'in "Seks yapmak vücut enerjisini kaçırır. Sekiz aydır seks yapmıyorum. Bu yüzden enerjim içimde kaldı," açıklamasıyla neyin peşinde olduğu tam anlaşılmayalı 6 yıl...

• Tuğba Özay, "Ben bir temizlik hastasıyım... Dişlerimin dışında, dilimi ve dudaklarımı da fırçalarım," açıklamasıyla ağız hijyenini ağız dışına taşıralı 7 yıl...

• Kaşlarına Atatürk'üne benzer bir form veren DSP milletvekili Mail Büyükerman, Onuncu Yıl Nutku'nun Atatürk'ün sesini taklit ederek okumaya çalışalı 10 yıl...

• Süleyman Demirel, "Türkiye'ye trilyonu ben getirdim, şimdi de katrilyonu hediye ediyorum," diyerek enflasyonu öveli 17 yıl...

Ankara Valiliği, TEKEL işçilerinin yaptığı eylemin kanunsuz olduğunu açıkladı.

• Tunç Okan'ın "Otobüs" filmi, 'ayakta işeyen işçilerin ellerini yıkamadan sofraya oturmasının örf ve adetlere aykırı bulunması', 'sofrada bayat ekmek ve soğan bulunmasının Türklerin kötü beslendiği izlenimini vermesi', 'şoförün dönülmez levhasına rağmen dönmesinin Türkleri trafik kurallarına uymayan bir millet olarak göstermesi', 'işçilerin plastik sosisleri kemirmesinin Türkleri kuçültücü göstermesi' gibi gerekçelerle yasaklanalı tam 36 yıl olmuş...

Muğla'nın Fethiye ilçesinde dershaneye olan 5 bin TL'lik borç nedeniyle annesi cezaevine giren 18 yaşındaki bir öğrenci kendini astı.

İran sınırına 2 kilometre mesafede ölü bulunan 14 yaşındaki lise öğrencisi Mehmet Nuri Taçoğan'ın ölümünden askerleri sorumlu tutan babanın iddiasını Jandarma doğruladı.

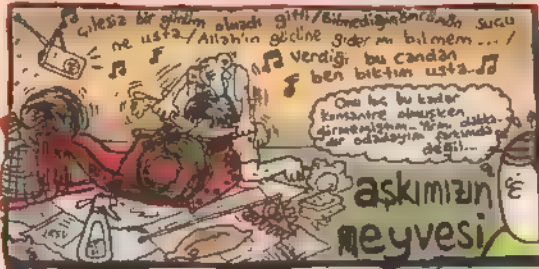
Basın Özetleri

• "Ahmet Kaya için faşist zihniyetli manşetler atılmış olabilir. Ama o, bu manşetler yüzünden hayatını kaybetmedi. Zaten çok yağlı yerd. Oturdu mu üç büyük içirdi. Ve o haldeyken, direksiyona geçip, dördüncü büyüğü içmek için Trabzon'a giderdi. Yanak şişkinliğini azaltıcı, sağlıklı yosunlara hiç yüz vermezdi." (Hürriyet)

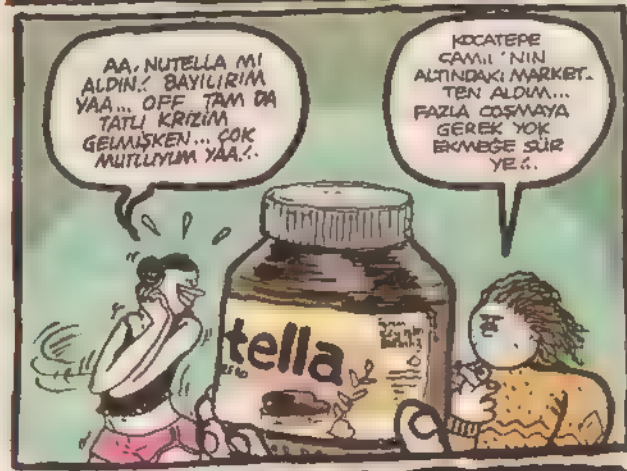
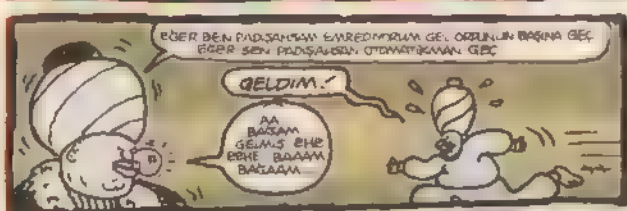
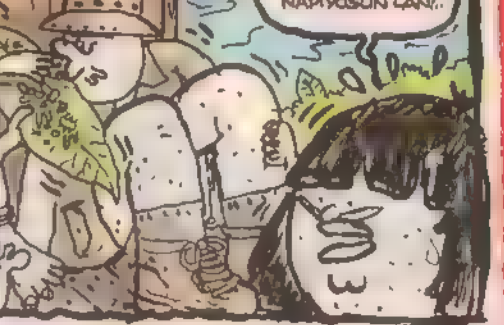
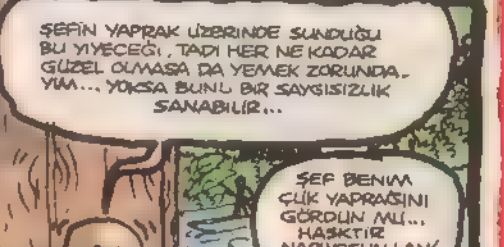
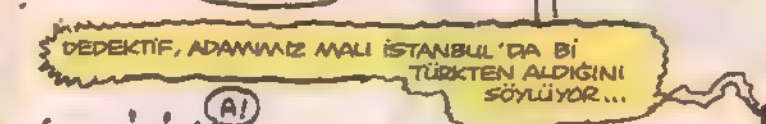
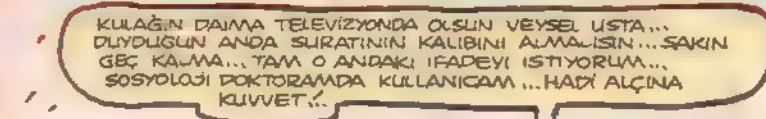
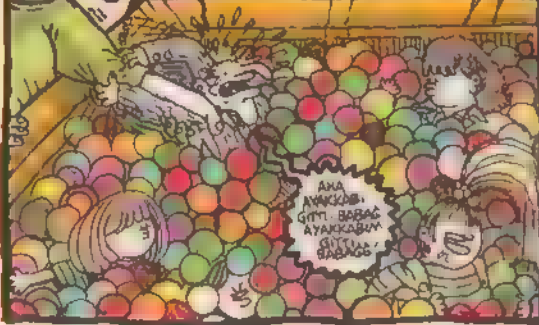
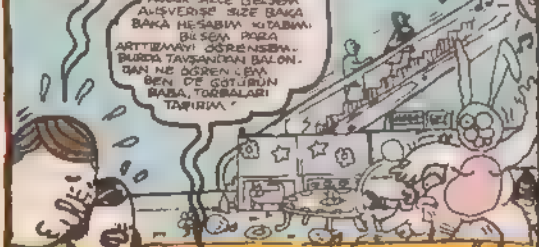
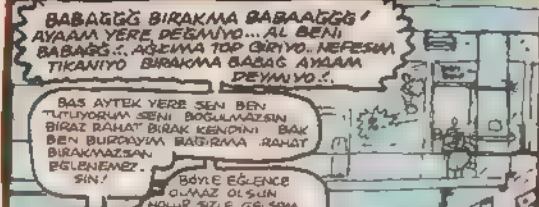
• "Zaman, ince tahlil, detaylı gözlem zamanı değildir. Terimle, kavramla, analizle oyalanmayalım ve artık duygularımızı coşturalım: Başbakanım olay adamsın, çok yakışıklısın." (Star)

• "Türkiye'de artık romantik komedi de çekiliyor, gerilim filmi de, insan belgeseli de. Bundan yüzyıl önce bunlar olmazdı, çünkü niye, sinema yoktu." (Sabah)

askımızın meyvesi

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİR

1982 Anneanneyası BİTİRİN...

SON ANAYASA TASLAĞI!

Madde 1: Herhangi bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı bir şey anlatırken, onu dinlemekten ziyade, biraz sonra anlatacağın konuyu düşünmek, bu düşüncenin coşkusuyla "Lafını hemen bitirse de ben vursam davullara" diye kıpır kıpır huzursuzluk göstermek anayasal suçtur...

Madde 2: Halktaki ABD düşmanlığı oranıyla, devletteki ABD yancılığı oranını eş zamanlı azaltmaya yoğun çaba göstererek dünyaya karşı "deli" izlenimi vermemek yolunda çabalamak anayasal görevdir...

Madde 3: Başkent Ankara'ya verdiği hasarla yetinmeyerek "Fişi çekilmiş Ankaraspor" vasıtasıyla tüm ülkeye zarar verme konusunda sınır tanımayan Bay Melih Gökçek'i uzun bir dünya seyahatine zorlamak, diğer vatandaşlar için vazifedir...

Madde 4: Ya üniversitelere tüm öğrencilerin alınması veya türbanlılarla birlikte çakma sarışınların, askerden izinli gelmiş adam gibi aşırı kısa saçla gezen kızların ve postiş, kaynak, vb. tüyetsizliklere yeltenenlerin de alınmaması konusunda çok ısrarlı davranmak anayasal sorumluluktur...

Madde 5: Devletin milletiyle bölünmez bütünlüğü gözetilmekle birlikte, aklın mantıkla ayrılmaz ilişkisi ve zekayla mizahın sarsılmaz bağını anlamayan vatandaşlara anlatan vatandaşların sabırla anlatması, anayasayı da bırak, sevaptır...

Madde 6: "Gelenekle modernizmi birleştirmek" bitsin... (Bari lafı bitsin!)

Madde 7: Onbirbin çeşidi yapılan burç, yükselen burç, yıldız haritası, Çin Takvimi, Zik Yörüngesi, vs. muhabbetlere son verilip, Türklerin hızla birbirlerinin kan gruplarını öğrenmesine teşvik edilmesi hem anayasal, hem de kalbi olarak çok şık davranıştır...

Madde 8: Avrupa Birliği'ne karşı yekten konuşup "Arkadaşım, laiklik dediniz, biz de size uyduk, Halife hacı oldu! Ama o zaman din devleti Vatikan ne, ayrı bayrağı falan var, Papa ne iş, oluyo mu lan böyle" diyebilecek bir delikanlıyı araştırıp bulmak, yoksa Tübitak laboratuvarlarında yapmak yolunda uğraşmak bir insanlık borcudur...

Madde 9: Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti Kırıkkale değildir ve asla da olmayacaktır, bu yasa değiştirilemez...

Madde 10: 50. bağımsızlık yıldönümünde ülkedeki Fransız üstlerini kapatan Senegal'i örnek almak, aynı ruh halini takip etmek,

mümkün olamazsa Senegal'den şiddetli şekilde utanmak bildiğin vicdan hadisesidir...

Madde 11: Patrona matrona, sermayeye mermayeye, Tüsiad'a Müsiad'a kıyaklar, kolaylıklar, işbirlikleri yapıp proleter sınıfa terör uygulamak, bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki tahakkümüne girer ve daha ne olsun, ayıptır...

Madde 12: Her Türk hem asker, hem de borçlu doğduğuna göre, bari silah masfarını azaltmak, sözkonusu Türk'ün bari sivil ölebilmesini sağlamak, birbirini öldürebillenlerin başka bir zihniyetle birbiriyle sevişebileceklerini de bari zaman zaman akla getirmek anayasayı da aşan haklıdır...

Madde 13: Dağlar, ırmaklar, kuşlar, rüzgarlar sınır tanımazken, aynı tabiatın parçası olan insanların haritada aynı renklerle gösterilen, sınırlı yerlerde yaşamasındaki saçmalığı ahaliye bağlamak veya fısıldamak devredilemez, ertelenemez...

Madde 14: "Beyaz Eşya" kavramını irdelemek ve lütfen diğer renklere de bolca yer vermek estetik sorundur...

Madde 15: Ruh ezici "sokak çocuğu" gerçeğinden, kocaman bir aile gibi davranıp, ne yapıp edip kurtulmak ve sokak ile çocuğu ayrı ayrı, kendi güzel hallerinde sevmek ne şahane olacaktır... (Aynı mantık, hayat ve kadın kelimeleri için de geçerlidir.)

Madde 16: "Ferit" adının, Tarık Akan'ın da etkisiyle kentli salon erkeğini simgelerken, "Feride" adının niçin kırsal dışı çağırışımı yaptığı sorulmak, bu algıda Emel Sayın'ın aynı adlı filminin katkısını soruşturmak ve ayrıca Emel Sayın filmlerinde sık sık bir sürü Emel Sayın kafasının niçin fır döndüğünü ve çok kafa sahnesinin neden başka yıldızlara uygulanmadığını merak etmek, anayasal sorumluluktur...

Madde 17: "Floresan" zulmünün bu ülkede nasıl ve ne zaman başladığı ve hangi dış mıhrakların dayatması olduğunu araştırmak her vatandaşın sorunudur...

Madde 18: "Tutucu Lolita" ilk "hanım hanımcık" tabirinin aynı şey olup olmadığını gün aşırı tartışmak millî görevdir...

Madde 19: RTÜK ile Antakya'daki "Mozaik Müzesi'nin aynı otorite tarafından yönetilmesi millî çıkarlara uygun bir realitedir...

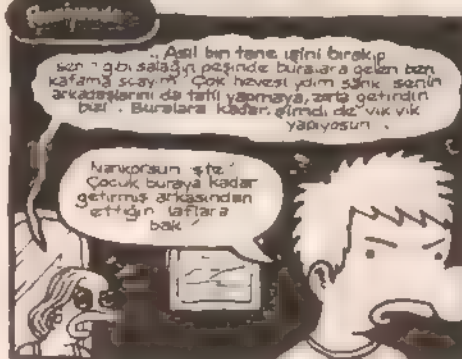
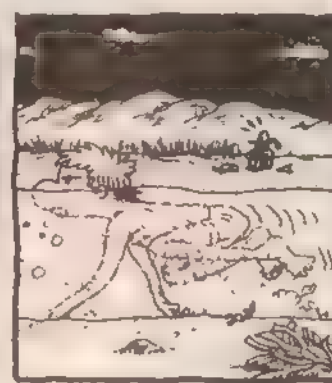
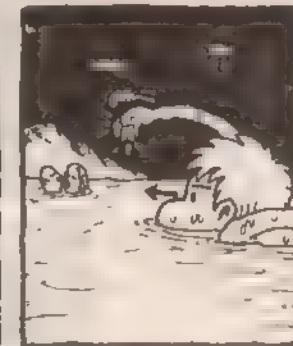
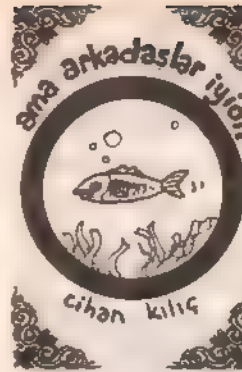
Madde 20: Yasama, Recep'e; Yürütme, Tayyip'e; Yargı ise Erdoğan'a bağlıdır, aksi akla bile getirilemez...

Madde 21: Modadan Cemil İpekçi, mizahtan Salih Memecan, müzikten Adnan Şenses sorumludur...

Madde 22: Her seçim erken seçimdir, biliyorum tanırım...

Madde 23: Hukuk karşısında herkes eşittir, hukukçular hariç... Cübbeliler, icraat düşmanıdır, Cübbeli Ahmet hariç... Darbe teşebbüsü anayasal suçtur, teşebbüsü geçip darbeyi yapanlar hariç...

Madde 24: Devletin azınlıklara baskısı çok gündeme geldiği için, Türkiye Cumhuriyeti devletinin bizzat Türkler'e eziyetinin gündeme gelemediği kabak gibi ortadadır...

KARISIKSLE

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

BÜYÜK GÖSTERİNİN SUYA DÜŞÜŞÜ

Sol kulağının üzerindeki saçları uzatarak sağ kulağına doğru tarayan en ilginç insanlardan biriydi eski bakan Esat Kıratioğlu. Her fırsatta mayosunu giyer, gazetecileri de yanına alıp yüzmeye giderek bu alanda rakibinin olmadığını tüm kamuoyuna duyururdu. Gerçekten de yaman bir yüzücüydü ve gazetecilerin ilgisini çeken her yaman yüzücü gibi Boğaz'ı geçmeye bayılırdı. O gün de mayosunu giymiş, yaşını inkâr eden fit vücuduna krem sürerek Boğaz'ın serin sularına atlamıştı. Yaşı ilerlemiş insanların vücut aktiviteleriyle kendini gösterme ve toplum içinde "ihtiyar delikanlı" payesini ("vallah bizden genç" dedirtme hırslı) kazanma arzusu sık rastlanan bir varoluş biçimidir. Bu atlayış, ilk etapta insanın aklına Esat'ın hem saçlarıyla, hem de yağlı fit vücuduyla bir varoluş biçiminin ikonlarından biri olduğunu getirir. Fakat hayır! "Efendim her sabah saat 5'te DSİ kampına kadar tempolu bir biçimde, takribi 3 kilometre kadar yürüyorum," diyen bir yaşının parkuru değil bu. Boğaz'ı geçmekten bahsediyoruz. "Boğaz'ı geçmek", acar bir babaannenin de, onun 12 yaşındaki torunun da becerebildiği 'sahilden dubaya kadar yüzmek' gibi siğ ve basit bir eylem değildir. Büyük bir gösteridir... Her şey yolundaydı; martılar, gemiler ve fonda tarihi yapılarıyla bir kartpostalın kadrajına yüzerek girmişti Esat, şık kulaçlarıyla Boğaz'ı yaparak ilerliyordu. Sonra bu nefis kartpostalın tam ortasında beklenmeyen bir görüntü patlak verdi. Bakan'ın kafa kısmı dağılmaya başlamıştı...

Sağ kulağını Boğaz'a daldırmak için havaya kaldırdığı bir anda sola doğru yatırdığı kafası biraz fazla suya girdi. Sağ kulağ hareketini tamamlayıp kafası sudan çıktığında tüm kamuoyu bambaşka bir adamla karşılaşmıştı. Tipi değişmişti Bakan'ın. Boğaza saçlı dalaş kafası, suyun yüzüne kel olarak çıkmıştı. Sol kulağın üstünden çıkıp keli örtmek gayesiyle sağ kulağa ulaşan saçları artık kafasında değil suyun içindeydi. Yüzmeye devam etti. Kafasından kurtulan saçları yüzüğü istikametinde tersinde küçük birer su yılanı gibi kıpır kıpır hareket ederken, ortaya çıkan keli bütün bu talihliş görüntünün en tepesinde parlıyordu. Büyük bir gösterinin suya düştüğü andı bu. Artık aynı anda hem saçlı hem keldi Esat. Bir çeşit anlam hatasıydı. Ve anlamsızlık Boğaz'ı yüzerek geçiyordu...

Kendini göstermek için hayata biraz fazla abanan insanın hazin hikâyesidir bu. Ama sandığı gibi bir 'yokoluş' değil, bu hali yıllarca hatırlanacağı için aksine bir 'varoluş' öyküsüdür. Sadece "Boğazı Geçen Adam" isimli hikâye, "Boğaza Dağılan Saçlar" ismini alarak daha akılda kalıcı bir başlığa sahip olmuştur. Bu tür hikâyeleri edebiyat kuramları içinde 'neye niyet neye kısme' akımı içine dâhil edebiliriz. Sımsıkı başlayıp gelişme bölümünde aniden dağılan öykülerdir bunlar ve finalleri okuyanın hayal gücüne bağlıdır. Mesela benim finalim, sudan çıkan Esat'ı havıyla iyice kurulumam, saçlarını güzelce taramam ve takım elbisesini giydirip yanaklarından öperek Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne uğurlamamla son buluyor. Aramızda Esat'ın kafasının sadece sağ tarafından omzuna dökülen saçlarını çektişirip, "Bu ne lan!" diyerek finalı bağlamak isteyenler olabilir. Bu sizin vicdanınıza kalmış...

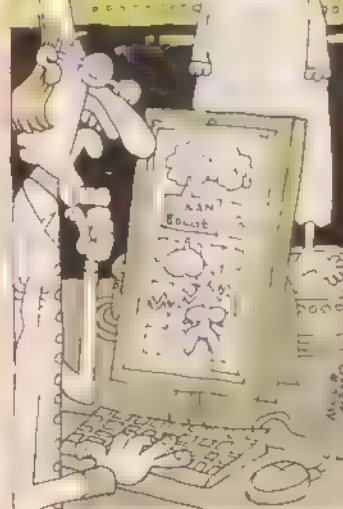
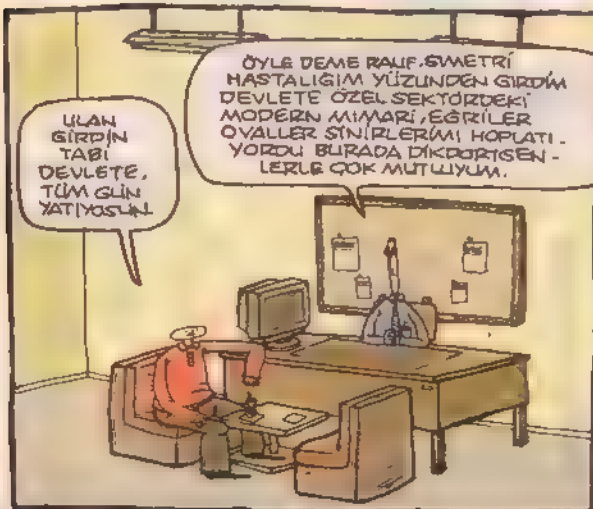
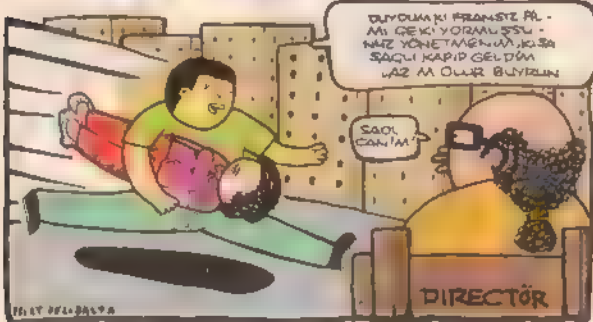
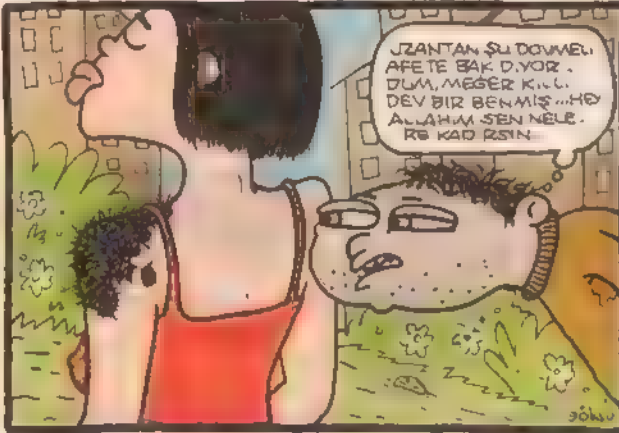
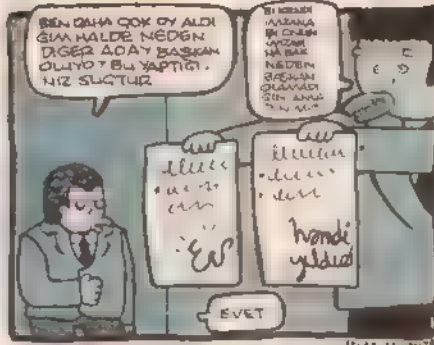
Siğ sularında bir daire oluşmuş top oynuyorduk. Topa ayarsız manşetlere vuran kızlar ve bu manşetleri gereksiz plonjonlarla kurtarmaya çalışan erkeklerden oluşan bir grup olarak ülkemiz sahil gençliğinin şanına yaraşır bir performans sergiliyorduk. Erkekler olarak hiçbirimiz kendimizde değildik. Islak kız bulmuşken 'daha ne tür artistikler yapabiliriz' dürtüsüyle kendimizden geçmiştik. Topa çakma (güc) işini hemcinslerimizin suratına doğru icra ederken, yavaşlatılmış paslarımızı (nezaket) karşı cinsin önüne parmak uçlarımızla yumuşacık servis ediyorduk. Bir erkeğin sudaki gösterisi kızlarınkinden daha zorludur. Bu gösteriler 15'li yaşlara kadar atlayıp zıplamak, çarpınır tarzda suyu döverek yüzmekle sınırlıyken, ilerleyen yaşlarda nefesin daha bilinçli kullanıldığı sağlam kulaçlara dönüşür. Su gösterileri yaş ve sınıf farkı gözetmeksizin her erkeğin bir dönem içine düştüğü bir uğraş alanıdır. İskeleden balıklama atlayarak

kulağ kulağ enginlere ilerleyen fit bir vücutla, kayalardan tehlikeli atlayışlar yaparak ilgi çekmeye çalışan bir yazlık inşaat işçisi aynı yolun yolcusudur. Sadece stilleri farklıdır. İlk suya biraz daha dik girip, çıkar çıkmaz yüzerek uzaklaşırken, kayadan atlayan ikincisi gösteri alanını asla terk etmez. Hemen kayalara tırmanıp tekrar atlar. Hatta sonsuza kadar atlar. Ben ilk stile (yüzerek uzaklaşana) özeniyordum. Top oynamayı aniden bırakarak açığa doğru yüzmeye başlamanın havalı bir karar olduğunu düşünüyordum. Havaya sıçrayıp topa sert bir smaç çıktığım nefis bir hareketin ardından, suyun içinden kafamı sallayarak (genç insanın saç suyundan kurtulma hareketi) çıkmış, ortama "Ben biraz yüzücü", dedikten sonra yan tarafa doğru balıklama atlamışım. Kamının üzerine düştüğüm için 'gaap' diye bir ses çıktı (suyun etrafa atılan havayı ortadan kaldırma kuvveti). Suya başla girmeyi arzu ederken ancak karniyala girebilen ülkemiz gençliğinin karni kızarak neferlerinden biri olarak kulağ atmaya başladım. Arkamdan izlenme bilinciyle çırpınmadan ama hızla ilerlemeye gayret ediyordum. Bir topluluktan yüzerek uzaklaşmak, yürüyerek uzaklaşmak gibi romantik bir kırılma içermez. Yürümek kaybolmaktır; yüzmekse, deniz şartlarında sokak, meyhane, ev falan olmadığı için geri dönmektir. Bir insan yüzerek kayboluyorsa ölmüş demektir. Ben kaybolacaktım...

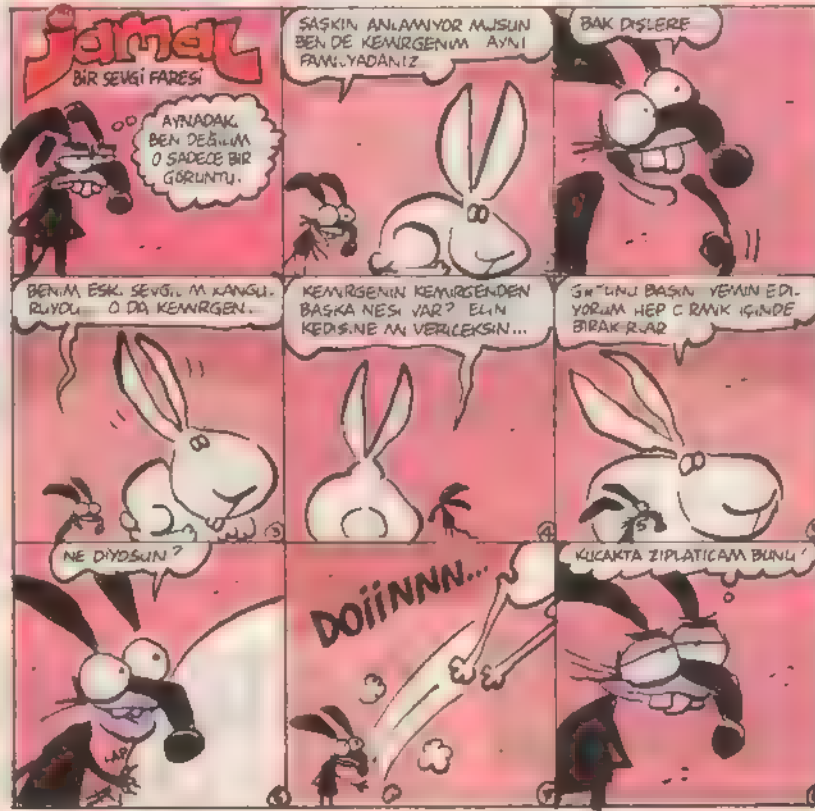
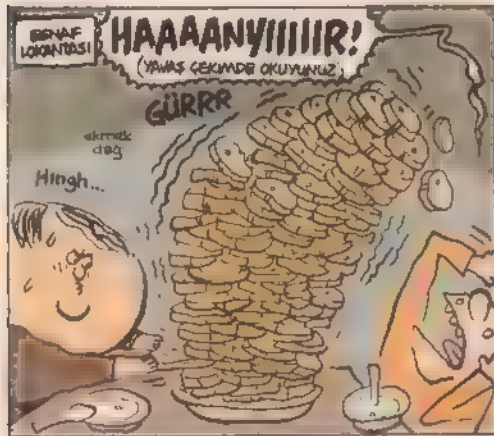
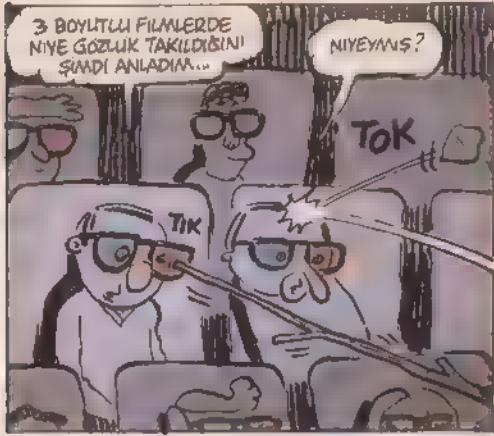
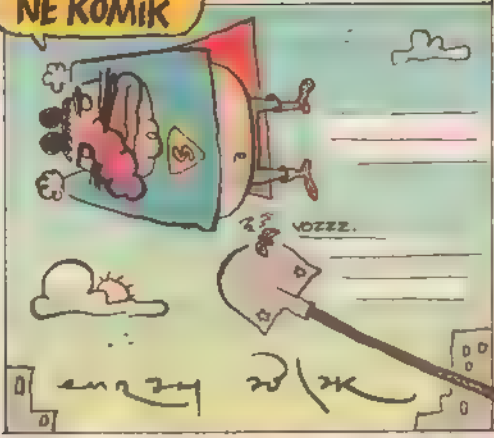
Arkamdan izlenme ihtimalinin (% 0) verdiği gazla epeyce açıldım. Büyük gösterimin yerini yorgunluk almaya başlayınca durmak zorunda kaldım. Dönüp % 0'a baktım. Oran doğruydu, kimse beni izlemiyordu. Arkadaşlarım ortalıkta gözüküyordu. Dönüp yüzüdüğüm istikamete baktım. Çok uzaklarda Yunan adalarını görmek sanki arkamda Türkiye kıyıları yokmuş gibi bir umutsuzluğa sevk etti beni. Tekrar dönüp Türkiye'ye doğru bir ilk kulağ attım. Kramp girdi (her profesyonel yüzücünün belası) Çektığım acı ve dayanılmaz seviyedeki yorgunluk yüzünden sırt üstü bile yatamıyordum. Bir 'yokoluş' hikâyesinin eşliğindeydim.

Kafamı suyun üzerinde tutmakta zorlanıyordum. Batıp çıkmalarım sırasında Türkiye'deki arkadaşlarımın tekrar denize girdiğini gördüm Oysa şimdi ülkemize dönebilmiş olsam, artık yüzmenin gereksiz olduğu sığıklarda ayağa kalkar, karnımı içeri çeker, sahile çıkan erkeklerin vücut ritmini bozan taşlara karşı direnir ve yıllar sonra Atlantis'ten dönmüşüm gibi bir zafer yürüyüşüyle karaya çıkardım. Denizde olduğu kadar karada da başarılı hareketlere imza atan amfibik bir erkek olurudum. Olmamıştım. 15 yaşında olmama rağmen üzerine umudun tamamen tükendiğini haber veren bir olgunluk çöktü. Bu 15 yıl boyunca, dünyaya okula gitmek ve çeşitli oyunlar oynamak dışında bir katkım olmamıştı. Artık bırakmak zorundaydım. Gücüm tamamen tükenmişti. Dünya, bir çocuğun vedasına sahne oluyordu: "Elveda dünya..." dedim. Sonra bıraktım kendimi.

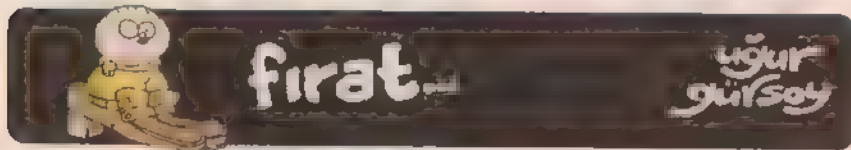
"Sakin sarılma, sadece omzumu tut," dedi. Benden yaklaşık 10 yaş büyük, atletik bir yapıya sahip Handan'dı bu Direk sarıldım. "Sarılma, omzumu tut salak!" diye bağırdı. Handan'ın dediğini yaptım. Yunanistan'ı geride bırakıp ülkemize doğru yol almaya başladık. Handan köpekleme stiliyle yüzerken omzumdan dökülen saçları suyun içinde küçük birer su yılanı kıpır kıpır hareket ediyordu. Saçların bittiği yerden benim elim ve devamında suyun içinde yine kıpır kıpır hareket eden vücudum başıyordu. Suya dökülen bu güzel saçların yanında, Esat'ın suya düşen saçları kadar gereksizdim. "Enginlere Açılan Adam" isimli hikâye, "Omzumu Tut Salak!" ismini alarak daha akılda kalıcı bir başlığa sahip olmuştur. Sımsıkı başlayıp gelişme bölümünde aniden dağılan bir öykü daha edebiyatın 'neye niyet neye kısme' akımında yerini almıştı. Nizeler finali (sahile ulaşmışımızda olanları) anlatmak istemiyordum. Mesela benim finalim, sudan çıkan Fırat'ın Handan'ı yanaklarından öperek sımsıkı sarılması ve ilerleyen günlerde ona iyice aşık olmasıyla son buluyor. Aramızda, baygınlık geçirdiğim, arkadaşlarım arasında uzun zaman benimle dalga geçirdiği ya da karaya ulaşır ulaşmaz kumu öptüğüm kurgularıyla finali bağlamak isteyenler olabilir. Bu sizin vicdanınıza kalmış...

AMAN NE KOMİK

Cihan Ceylan

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Şimdi anlatacağım çok kısa saçlı ya da çok uzun saçlı ya da çok sert saçlara sahip insanlara çok bir şey ifade edemeyebilir... Geriye ne kalıyor? Benim saçın aynısına sahip olan, zayıf, dalgacı, orta uzunlukta saçlı o güzel insanlar. O güzel insanlar bilir ki, saçlar belli bir uzunluktayken ve son yıkanmanın üzerinden tam olarak belli bir süre geçtikten sonra, saçımızı Kıvanç Tatlıtuğ tarzında elimizle iteklediğimizde saçlarımız mucizevi bir şekilde düzgün bozulur (bizler bu hareketi dalgınlıkla ya da sıkıntidan yaparız, Kıvanç Tatlıtuğ ise genelde amcasının kızıyla yasak ilişkisinin önünü alamayıp sex yaptığı ama sonra pişman olduğu için yapar ya da şampuan reklamında oynuyordur, şampuan reklamında da saçları iteklemek, savurmak falan normal hareketler). Javier Bardem'in dağınık saçları gibi. Az önce tuvaletten geldim, aynanın önünden. Saçlarım gerçek olamayacak derecede düzgün bozulmuş, benim kafamla fiziksel bağ dışında hiçbir alakaları kalmamış, iç işlerinde bağımsız federe bir devlet olmuşlar; prensipte yine bana bağlılar ama kendi para birimleri var gibi. Saçlarınız yıllar boyu istediğiniz, özlediğiniz şekli aldığında etrafta bunu gösterebileceğiniz kimse olmaz. Özellikle kadın olarak. Adettendir bu, yıllar yılı atalarımızdan bize kalan bir gelenektir. O yüzden çok üzülmedim bu duruma, isyan etmek faydasız. Hemen gittim içerden zamanında çok büyük gaza gelip aldığım Ray-Ban gözlüğü buldum. Bir süre de onunla durdum aynanın önünde. Gözlüğü aldığım günden beri ilk defa Ray-Ban kataloğunda gördüğüm çağdaş ve sıkıntılı adamlara benzediğimi mutlulukla fark ettim. Onun dışında ayrıca kalem kağıtta sevimli yorgun düşmüş, ruhu acılar içinde kıvranan bir yazara da benziyordu aynadaki arkadaş. Ona da ayrı sevindim.

Gözlükleri çıkarmadan bilgisayarın başına geldim. Kafamdaki düşünce saçlarım çok yağlanıp çirkinleşmeden önce ilk romanım olan "Kadınının Kanı"nı hızlıca yazıp baskıya göndermekti. Tabii, dergiyi saatler önce gönderilmesi gereken "osirada-136" numumlu word dosyası bomboş duruyorken nereye roman yazıyorsun? Bu yazı bitene kadar da saçlar eşşeğe dönecek, ondan da eminim. Oysa bütün romanı kurmuştum kafamda, kan, gözyaşı, korunmasız seks falan, bunların hepsi olacaktı. Şöyle söyleyeyim, olaylar eski judo şampiyonu olan bir matematik profesörünün başından geçiyordu. Rus mafyası da şu an tam olarak aklımda olmayan bir nedenden ötürü bunun peşine düşmüş falan. Varın gerisini siz düşünün.

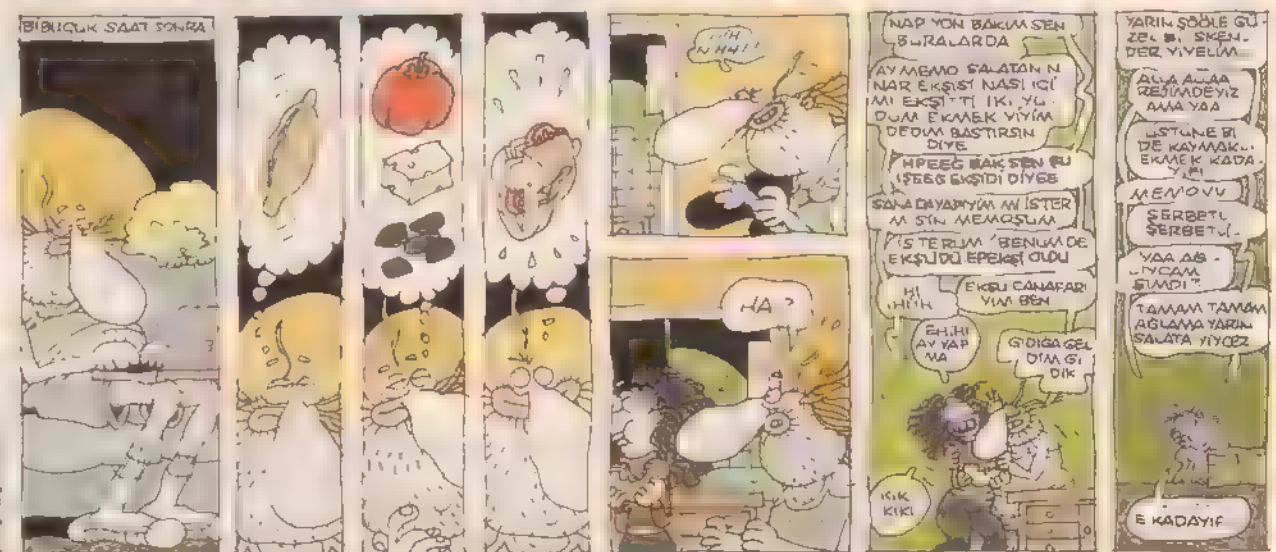
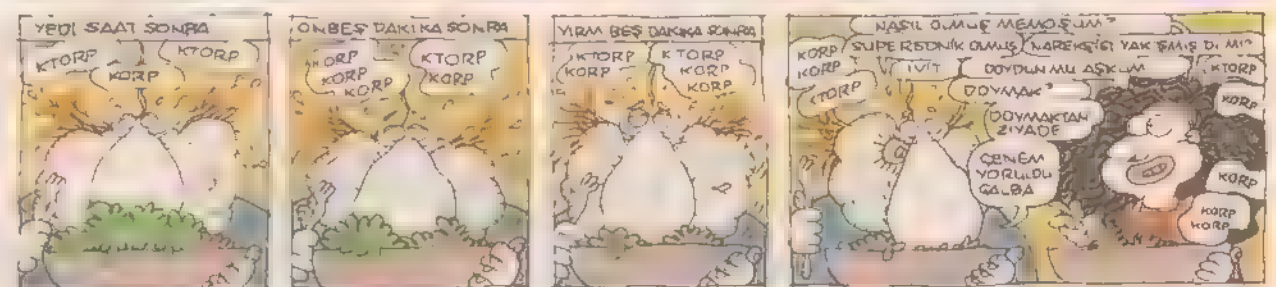
• Şimdi sizlere çok tatsız bir olayı, daha da tatsız, özücü bir olay üzerinden örnekleyerek anlatacağım. Aynı yazıda hem karaya vurup ölen, sonrasında da patlayan bir balınadan; hem de bozuk mideyle kötü kokoreç yiyen Erman Çağlar'dan bahsedeceğim, sonra da korkarım iki konuyu birbirine bağlayacağım. Mizah dünyası için bir anlamda rekor denemesi gibi bir şey oluyor galiba. Herhangi bir mizah unsuru yakalayabilecek miyiz, yoksa sizi üzduğümüz mi kalacağım, onu birlikte göreceğiz. Benim tercihim her zaman mizah unsurundan yana. balınayı bir belgeselde gördüm. Kıyıya vurmuş dev balına, biliyorsunuz, Afrikalı aç çocuk ve hep birlikte kıyıya vurmuş yunus sürüsünden sonra dünyanın üçüncü en özücü görüntüsü. Kıyıya vurduğundan itibaren çevre gönüllüleri ve hayvan dostları hemen balınanın etrafını sardılar, bir kısmı kovalarla balınanın üstüne su atarken, geriye kalan insanlar belki balına neşelenip okyanusa geri döner diye etrafında çember oldular, şarkılar söyleyip dans ettiler. Maalesef her iki yöntem de başarısız oldu ve dev balına (ispermeçet) şarkıları türküleri dinleye dinleye vefat etti. Burdan sonraki kısım biraz fantastik: Üzüntülü kalabalık dağıldıktan sonra, dev ceset sahilde güneşin altında oldukça uzun bir süre bekliyor. Galiba belediye (nerenin belediyesi olduğunu da tam hatırlamıyorum) "etini martular yer, kemiğini de kedi köpek nasiplenir" düşüncesiyle olaya müdahale etmeyi gereksiz buluyor. Tabii martu yemesi ya da kedi köpek nasiplenmesi gibi bir olay olmuyor ve dev balına içten içe çürümeye,

Dağınık ama düzgün. Bravo!

MAKUL KOCAM MEMOSKO

ışımeye başlıyor, turlzmi baltalıyor. Akılsız belediye başkanı bunun üzerine iki balıkçıyı cesedi parçalayıp çöp alanına taşımakla görevlendiriyor. Yanlarında yerel televizyon kanalından bir kameramanı da alan balıkçılar olay yerine varıyorlar, hazırlıklarını yapıyorlar. Akabinde balıkçılardan birinin ilk bıçak darbesini vurmasıyla benim o güne kadar tanık olduğum en değişik olaylardan biri gerçekleşiyor ve balina patlıyor. Oh bebek. Bağırarak ve diğer bazı parçalar çevredeki insanların kafasına yağıyor, büyük tatsızlık yaşanıyor. Ayrıntı verip iyice canınızı sıkımayayım (çürüyen iç organlar, yağ tabakasının altında biriken gaz vs.), ana fikir şöyle: Yanınızda deniz biyoloğu ya da uzman bir veteriner yoksa çürümekte olan bir balınayı çok ellemeyin. Aklinızda bulunsun.

Midesi çok kötü bozulan ise doğrudan benim. Yediğim talihsiz bir pide sonrası iki üç gün falan yoğun ekmetken başka bir şey yiyemedim. Ateşli matesil nefis mide bozulması. Dördüncü günün sonuna doğru kendimi daha iyi hissetmeye başladım ve normal diyetime dönebileceğime kanaat getirdim. Açılışı da nedense aç karnına soğuk birayla yaptım. İkinci biradan sonra çok ağır mide problemi yaşadığım

bilgisi kafamdan kuş olup uçtu. Bir iki bira sonrasında etrafımdaki insanlara "bir şeyler yiyelim, varsa kokoreç falan yiyelim ben ne zamandır yemiyorum" teklifini götürden de bendim. Bir arkadaşın bildiği çok güzel bir büfe varmış, çok ucuza çok güzel kokoreç yapıyormuş üstelik yarım ekmeğe değil tam ekmeğe yapıyormuş. Bu sözler bana o an şarkı türküsü gibi geliyordu (burada ölmeden önce balınaya söylenen şarkıya gönderme var). Çok oyalanmadan sözü edilen büfeye vardık. Büfenin herhangi bir noktasında kokoreçe dair bir iz göremediğim için şaşırımdım. "Kokoreç yiyecektik ama kalmadı galiba?" dedim "var abi kokoreç olmaz mı?" diye cevapladı. Burası çürüyen balina organlarından falan biraz daha iğrenç. Adam tezgahın altından kavanozlara doldurulmuş kokoreçler çıkardı (turşu kafası), onları güzel ısıtıp ekmeklere doldurdu. Açlık mı, yoksa akılsızlık mı tam bilemiyorum ama üzerine çok düşünmeden yedim ben o kokoreçi.

İşte o gecenin devamında içeriden çürüyüp patlama noktasına gelmenin nasıl bir şey olduğunu çok net anladım. Önce ölüp sonra da patlayan bir deniz canlısıyla empati kurabilmek dünya üzerinde her faniye nasip olmayan bir deneyim. O gece biraz zor geçti, beslenme alışkanlıklarım üzerine uzun uzun düşünme fırsatı buldum. Sabah olduğunda yataktan bazı radikal kararlar almış olarak kalktım. Artık en azından kokoreçlerini tezgahın altında saklayan büfelerden yemek yemiyorum. Kimseye de tavsiye etmiyorum. Bir şekilde Uğur Dündar'a bağlandı sanki yazı son anda.

Sevgiler;
Erman Çağlar.

YİĞİT ÖZGÜR

ALTINA ESOPMAN GIBI DEG DUNIA ARTIK BIRAZ SARIPTI AMA TAM DE. GIBI DEG DUNIA DERKEN BIRGUN ALTINA Bİ SEKTİ.

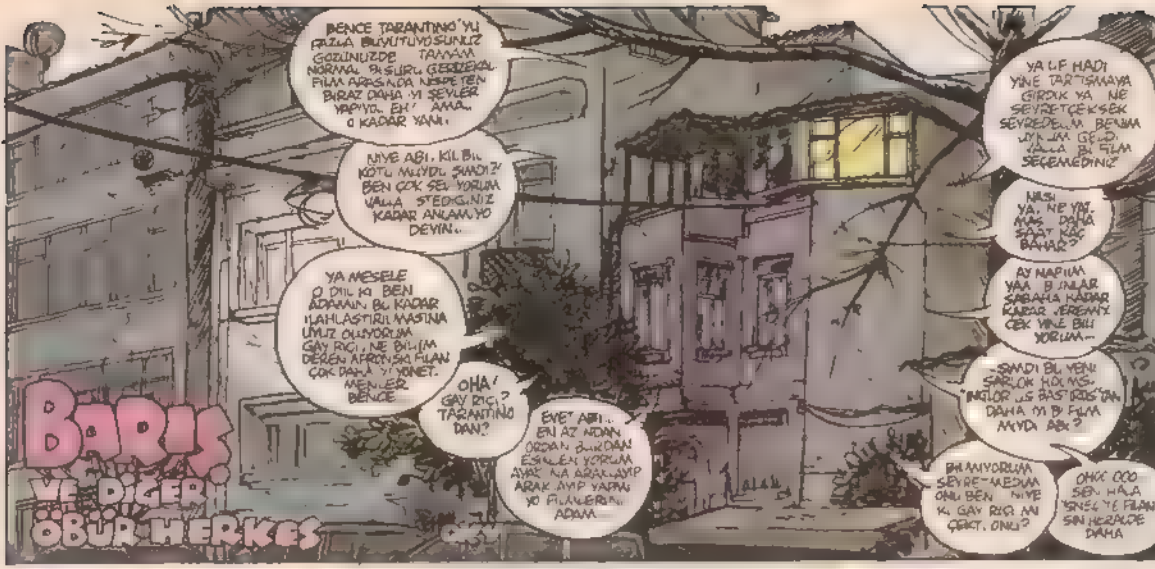
SIGIR O SIGIR

BIDAH DA GER DUNIA DI OTAK KALDI

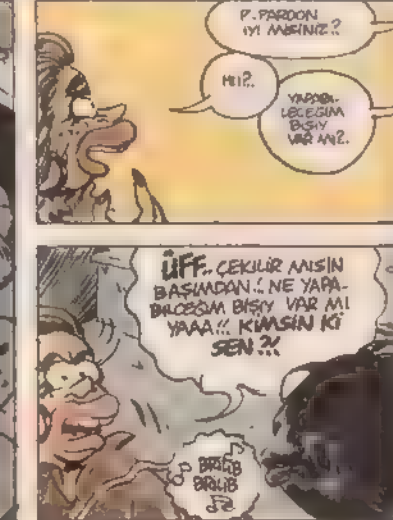
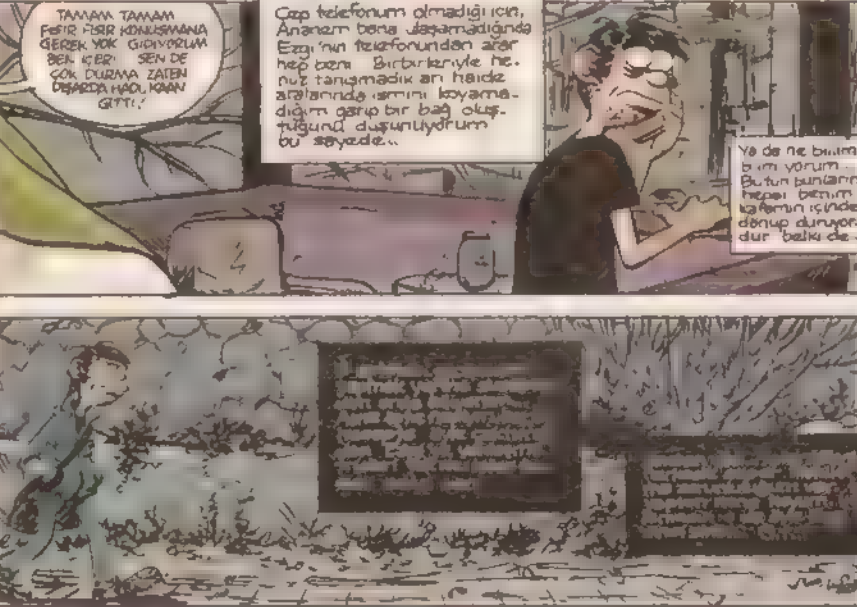
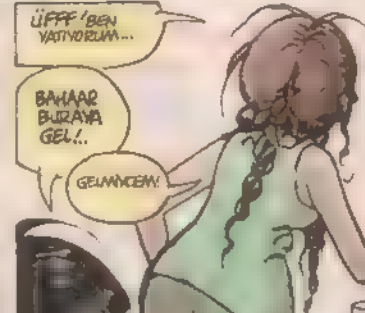
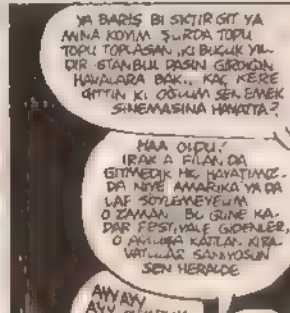
KİM GÖRÜŞÜK ANNA İYİYİ YAKA ZARCIK BU ŞEY ZATEN

CEKE TINI KOLLU KILI DA KAK DIRMAY VERİRİK

VE YINE 5 YEMEYE BAŞLADIM BU ARALAR GAYET DEŞİ YODUM DİYESİN M O K I B O L U N BENİ S A C B O S K A R İ E M İ Ş Y A K E N A R I N D A S I Ğ A R K I N P I L A N G Ö R Ü Ş E N İ Z T E K S E B E B İ A N A B U P A N T O J O N D U R N E Y , K A C D E R E C E D E K I K T Y C O Z A N L A M A D I M K İ B E N Z A T E N B U M A K İ N E N İ N Ş E Y İ N İ

Barış ve Diğer Obur Herkes

HAH ŞÖYLE BE ABİ, PIRIL PIRIL ÇIKARDIN BU SEFER 'FRENKES'. TAYN'SAK BİZ DE İNSANIZ. YALNIZ KAFADAKİ GİBOB GİBİ ŞEYLERİ ÇIKARIRSAN DAHA MI OLUR...Bİ DE ALET BIRAZ SAGA DOĞRU EĞRİ GİBİ...

HAH ŞÖYLE BE ABİ, PIRIL PIRIL ÇIKARDIN BU SEFER 'FRENKES'. TAYN'SAK BİZ DE İNSANIZ. YALNIZ KAFADAKİ GİBOB GİBİ ŞEYLERİ ÇIKARIRSAN DAHA MI OLUR...Bİ DE ALET BIRAZ SAGA DOĞRU EĞRİ GİBİ...

OFF, İNCELEMİYCEM MİNA KAYMA YETER YORUKDUM. SABAH ERKEN DEN KALKIP İNCELERİM.

ABİ ÖYLE OLMAYO, VİZE DÖNEMİ BEN DE HEF BÖYLE ÇAKTİM

UZAY GEMİSİNİN DE BU ZORLUĞU VAR ABİ. PUT GİBİ YATIYOSUN BOYLE, ŞÖYLE AYAKLARIMI SÜRTE SÜRTE UZANMAYI. AFEDERSİN OSURA OSURA UYUMAYI ÖYLE ÖZLEDİM Kİ...

E ULU OLUM KİM TUTUYO SENİ?

de şu an şarmpole yuvarlandı" diye. Boş versene. Ha ben biliyorum senin dardını. Ben trafik polisini değil seni arayacağım, sen de direksiyon sallayan, üstelik kim bilir kaç saatli; yani dünya standartlarının üzerinde direksiyon sallayan kardeşimin üç kuruşluk maaşından ceza keseceksin. Yok öyle yağma. Ararım polisi, polis plakaya kessin cezayı, sen de fazla mesalli şoför çalışmanın cezasını polise öde.

■ Ha trafik polisi demişken, elinizi vicdanınıza koyun da söyleyin, en çok trafik kuralı ihlalini, bizzat trafik polisleri yapmıyorlar mı? Dönümez yazan yerden dönen onlar, park edilmez yazan yere parkedenler onlar, hatalı sallayan, tehlikeli araç kullanan yine onlar. Ne yani, trafik polisleri, trafik kurallarından muaf mıdır arkadaş? Trafik polisi, kendisine ceza kesecek bir trafik polisi polisi olmadı için mi uymuyor kurallara? İyi de biz, "ay aman trafik polisi görürse" diye uyuyor değiliz ki kurallara? Neticede bunlar sağ salım eve işe gitmemizi sağlayan kurallardır diye biliyorum ben. Trafik polisinin kendisi trafiği tehlikeye atıyor ama. Ha dersenez ki, trafik polisinin, trafik kurallarını ihlal etme ayrıcalığı var, hırsızlık masası, cinayet masası polisini ne yapacağız? Küllüm yanarız söyleyeyim. Vallahi benim bildiğim cinayet masası polislerinin cinayet işleme, hırsızlık masası polislerinin arada bir bir şeyler yürütme hakkı yok. Trafik polislerinin de trafik kurallarını ihlal etme hakkı olduğunu sanmıyorum o yüzden. Biri buna bir şey yapsın. Hayır daha sırada bunun narkotığı var, ahlak masası var; böyle bir suç işleme istihkakı varsa olacağını düşünmek bile istemiyorum.

■ Ha bu hafta sonu, polis halk yürüyüşü vardı Taksim'de, gidip sorabiliriz ama canım pazar gününü "dur ben polisle yürüyeyim, ona destek vereyim, omuz vereyim kavgasına" diye harcayan bir takım insanların hakikatten bu yürüyüşe katılabileceğinden korkup gün boyu evden çıkmadım. Polisten çok polisçiden korkarım arkadaş, zorla mı?

Babamla yola çıktık. İlk on dakika boyunca babam söylenip durdu, yahu bu araba niye gitmiyor, ne diye garip garip sesler çıkartıyor" falan diye. Neyse ki sonra ben fark edip el frenini indirdim efendi efendi gitmeye başladık. Uzun süren bir sessizlik oldu. Sonra babam, "el frenini indirmeyi biz de biliyoruz" dedi. Bir müddet daha sessiz k.

■ Futbolda şike skandalı nedir? Bana kalırsa en büyük

?%?

■ Gerekli gereksiz aldığımız, sonra kullanmadığımız eşyalar vardır ya. Hani diyelim ki markette çok ucuza gördük, bir alana bir tane bedavaydı falan dayanamadık aldık, sonra da eve koyduk böylece kullanılmadan duruyor. İşte bu tip eşya için "dolap bekliyor" denimiş, duyunca bir sevdim ki bu kadar olur. Tabii bugüne değin, aldığım eşyaların yarısından fazlası evde dolap beklediği için bu lafa hayli ihtiyacım varmış onu da anladım. Şimdi bir yandan da, böyle bir lafın varlığı, bundan sonra alışveriş yaparken beni frenleyecektir. Eskiden bu lafı bilmediğim için keriz gibi alıyordum getiriyordum eve, şimdi almadan önce "ulan bunu alacağız ama evde dolap bekleyecek yine" diyerek almaktan vazgeçebilirim. Evet, küçük şeylere sevinirim. Hele bir de o küçük şeyler, çok ama çok büyük şeylerden gevirse.

■ Hatalıysam Ara var değil mi? Biraz düşünene dünyanın en saçma şeyi. Diyelim ki, üzerinde hatalıysam ara yazan bir araç, hakikatten bir hata yaptı, ki yapıyorlar; İstanbul'da motorlu taşıt kullanmak bile başlıca bir hata değil mi? Ama hadi ciddi bir hata yaptı; ben ne diye o arabanın üzerinde yazan numarayı arayayım ki? Ben senin şirketinin trafik müfettişi miyim kardeşim? Hadi şoförün yaptığı hata hayli ciddi bir hataydı; zahmet ettim, telefona uzandım; ne diye seni arayayım ulan deli gibi? Trafik polisini ararım, bu işlere bakan o değil miydi? Ha sen yazarsın hatalıysam ara yazısının altına 156 Alo Trafik; amenna. Ama şirket santralinin numarasını yazıyorsun. Ben de keriz gibi arayacağım; oturup dert anlatacağım; "yahu sizin şoför hatalı solama yaptı, yaşlı bir kadını ezdi, bıskıletli bir çocuğu sinek gibi duvara yapıştırdı; kendisi

şike skandalı zaten hali hazırda elli tane spor kulübü olan ve bunların birkaç tanesi süper ligde oynayan şehirlerin belediyelerinin futbol kulübü kurup lig maratonuna dahil olmasıdır. Biraz ineci düşünün beyler; 12 milyon kişilik şehirde dahi bir tane taraftarı olmayan belediyespor mu olur? Olursa ne olur? Ne olacak; o şehrin takımları fazladan bir deplasman eksik oynarlar; zira o takımla yaptıkları iki maç da kendi evlerinde olurur. Para mı istiyorsunuz illa işin içine? E arkadaş senin benim verdiğimiz vergilerle bir tek kişinin bile taraftarı olmadığı kulübe milyon dolarlık futbolcular alınır mı? Sen metrobüse daha fazla para veriyorsun, sayende bir tane daha topçu alıyoruz. Ha başka büyük takımı olmayıp da belediyenin takımlarına muhtaç şehirleri tenhiz ederim, o bir hizmettir.

■ Şu eşya kısmının az biraz donanımlı olanına hemen "akıllı" demiyorlar mı, ifrit oluyorum. Nasıl akıllı ulan? Şimdi de akünün akıllısı çıkmış piyasaya. Üzerinde ne kadar ömrü kaldığını gösteren çizikler var diye akıllı mı oldu şimdi akü? Bu mudur yani akıl, hani yıllardır aradığımız ortak akıl da böyle bir şey mi acaba? Ulan bakkala göndersem gitmez, gitse geri dönmeyiz, dönsene para üstünü eksik getirir, nesi akıllı bu akünün? Akıllı fırın çıktığında misal, küçüktüm o zamanlar, fırının hakikatten az biraz aklı var sanıyordum. Hani ben az buçuk aklımla fırında bir iki yemek yapabiliyordum, fırının aklı herhalde bir ziyafete yeter sanıyordum. Ama gelin görün ki o da zaman ayarlı fırın çıktı. Bu mudur yani akıllı fırın diye hayal kırıklığına uğradığım dün gibi aklımdadır. Ben de sandıydım ki, "Kurabiye" diyorsun, yarım saat sonra kurabiye geliyor. Ulan unu karan ben, yumurtayı kıran ben, kabartma tozunu ekleyen, şekeri serpen, hamuru yoğuran, şekli veren ben; akıllı olan fırın öyle mi? Ulan fırının en akıllı hali, taze beyin alıp ocağında haşladığım hali be. Hakikatten ka biniz. Kıracağım sayın "eşya" üreticileri. Her ürettiğiniz eşya akıllı diyerek bizi aptal yerine koymayı bırakın ulan artık. Akıllı var değil mi bir de? Hesapta akıllı bile. Ne akı varsa? Sanki yanlış otobüse binip basına, basmayacak, "Abi bu senin evin oradan geçmez" diyecek. Akıldan anladığımız bu eşyaların akılsa sizinle işimiz var, şimdiden söyleyeyim.

■ GSM şifreleri yine coştu, çözüldü. Her yöne konuş, bol bol konuş, sınırsız konuş, bir dakika öde, yarım saat konuş... E be kardeşim biriniz de çıkıp şifresini; ne konuşalım önce? Ben her eve telefon çekilen büyük devrimden önce öğrendim telefona konuşmayı, Aynur Teyzeye gidiyorduk (5 numara), telefonu çeviriyorduk,

PARDON BEYFENDİ, ŞU ETEĞİMİ SİLKELEYE. BİLİR MİSİNİZ Bİ ZAHMET... BANKIN ÜZERİ ÇOK TOZLUY. MÜŞ YEPİSYENİ ETEĞİM.. AY! YAVAŞ AMA!..

Bİ DAKKA ÇIKIYO...ÇIKIYO AZ KALDI.

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

A, PARDON ABİ YAA ?!"

AAAAA-AAAAA!!!"

AAA NE AAA? KUAFÖRE BIRAKACAKSIN AKŞAMA ALI. ÇAKSIN İŞTE.

karşımıza çıkana "Üst kat komşunuz Ali böyle görülebilir miyiz" diyorlardı. Ali bey gelince de hemen üç beş cümleyle telgraf misali merakımızı anılatıp bir an evvel telefonu kapatıyorduk. Gerçi ben hiç Ali Bey aramadım bu şekilde, misal veriyordum. Tanıdığım tek Ali de Ali Görgü isminde bir arkadaşır zaten ki o apayrı bir konu, anlatacağım.

■ Her neyse, ben size bir sır vereyim, eğer öyle yeni tabirle "long distance relationship" yürütüyorsanız yani sevdiğinizin sifa'da siz gurbet elde değilseniz (vice versa), öyle yarım saat telefonda konuşulmaz. Dardinli anlatın, kapatın şu telefonu artık. Hayır diğer yandan da ne konuştuğunuzu hakikatten merak ediyorum doğrusu. Vir vir vir, dakikası iki kuruş diye konuşmak zorunda mısın kardeşim. "Hadi aşkım kapatalım, A sen kapat, Yoi olmaz önce sen kapat" faslına da geçin artık, görgü kuraldır, kim telefon ettiyse ilk önce o kapatır. Durduk yere ayılığın lüzumu yok.

■ Ha bir de telefon öyle kapatılmaz böyle kapatılır.

■ Tüketici kredisi tabirini seviyorum. Zira anladığım kadarıyla alımı tüketiyor. Bir de anlamadığım şey bizim bankaların faiz oranlarını ısrarla aylık faiz üzerinden vermesi ki, kusura bakmayın ama derhal yasaklanmalı. Bize faiz hesabının nasıl yapılacağı anlatılırken, oranın hep yıllık olduğu öğretilir. Banka üç aylık mevduata %20 faiz veriyorduk derken, üç ayın sonunda pek ala o faizi tutarını 12'ye bölüp 3'le çarpıyor, 100 lirana 120 lira vermiyor üç ay sonunda. Ama sana kredi verirken nedense inatla bir kuntzilik peşinde.

■ Tabii bankalar dedik, para dedik, para piyasalarına girmezsek olmaz. Neden olmaz bilmiyorum ama kendimi alamyorum. Biliyorsunuz konumuz, canımız elçimiz, her bir ferdiyi hasretle kucakladığımız ayrı düşüğümüz kardeşlerimiz Yunanistan'da zor günler geçiriyorlar. Yunanistan batacak diye uyarıyor Financial Times. E şimdi beklenen bir gelişme gibi, öyle ya, büyük bir ekonomik kriz geçirdik, hepimiz fakirleştik... Bir dakika bir dakika! Ulan nasıl hepimiz fakirleşti? Krizden önce ortalıkta on lira varsa, krizden sonra da on lira yok mu yani? Kriz dediğin Godzilla gibi gelip paraları yiyip giden bir canavar mı? Değil. Zaten okudum ki, hepimiz fakirleşmemişiz. Dünyanın en zenginleri, bir yılda servetlerini ikiye katlamışlar. E ulan nasıl kriz bu? Her krizin kerizi biz miyiz kardeşim? Komşudaki arkadaşlar, batma tehlikesiyle yüz yüzyken Yunanistan merkezli bankalar, şirketler sağda solda büyümeye devam ediyor. Kafam ağrıdı.

barris uygun@gmail.com

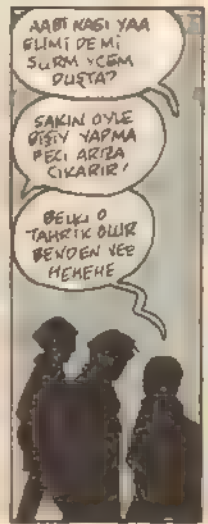
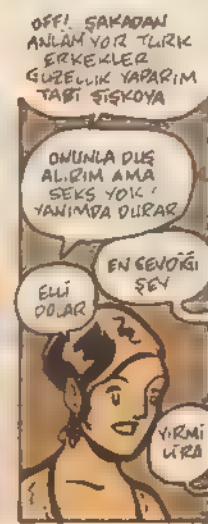
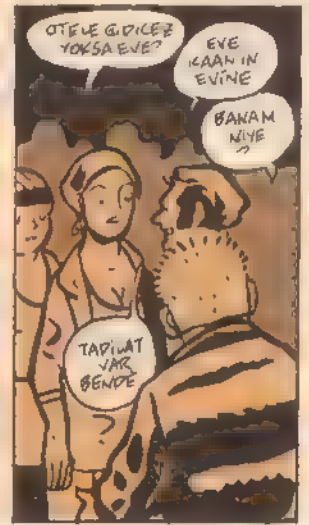
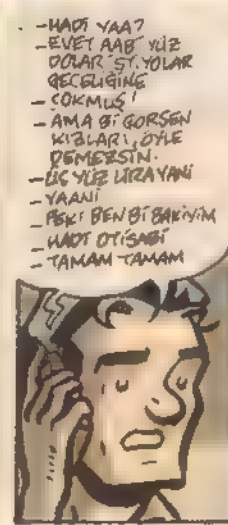
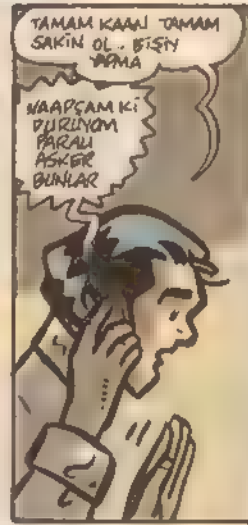
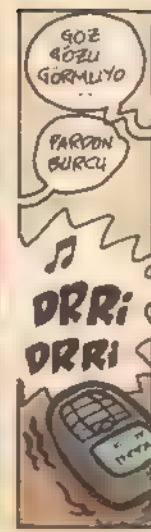
twitter.com/cengizustun

gizcengiz@yahoo.com

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

İlişkimizde eksik kalan şeyin yerini çüzdantıyla doldurmayı tercih etmiştim. Baştan yadırgasam da teklifi çok cozipti. Bana çıktığım her kadınla sevişmem gerektiğini öğretmişti. Onunla değişik hazlar tattım. Az bulunur kadınlardandı.

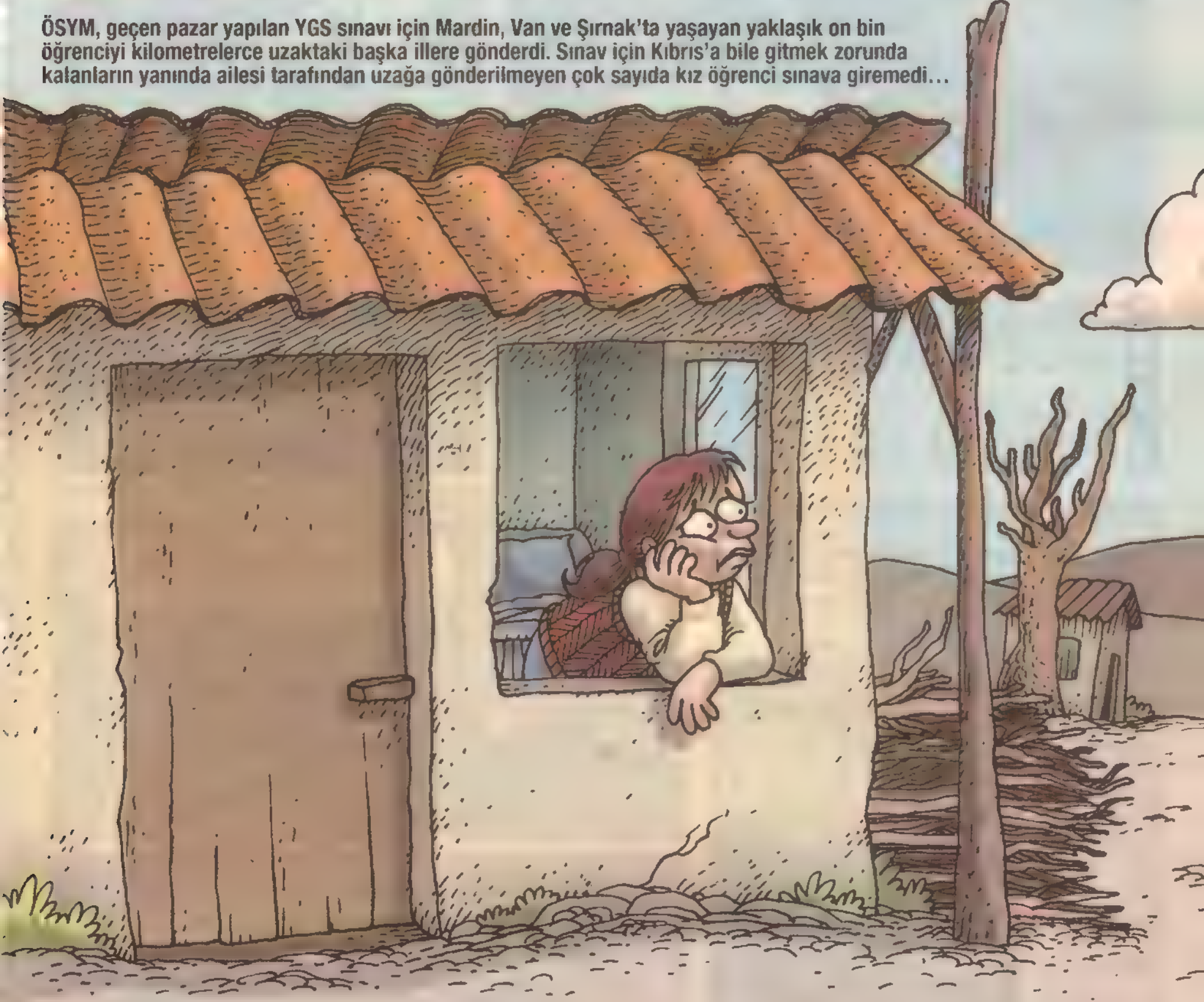
15 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/16 No: 137
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KK.TC FİYATI 2.00 TL.

UYKUSUZ

www.uykusuzdergi.com

ÖSYM, geçen pazar yapılan YGS sınavı için Mardin, Van ve Şırnak'ta yaşayan yaklaşık on bin öğrenciyi kilometrelerce uzaktaki başka illere gönderdi. Sınav için Kıbrıs'a bile gitmek zorunda kalanların yanında ailesi tarafından uzağa gönderilmeyen çok sayıda kız öğrenci sınava giremedi...

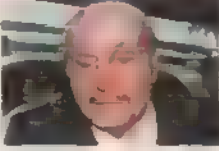
a şehrinden b şehrine saatte 90 km.
hızla giden bir araca binemedi.

Van Cumhuriyet Başsavcılığı, Hakkâri Çukurca'da 7 askerin şehit düşmesine yol açan mayının PKK değil, askerler tarafından döşenmiş olduğunu açıkladı.

KAÇ YIL OLDU?

• 14 yaşındaki bir kıza tecavüzden tutuklanan yazar Hüseyin Uzmez, yakınlarına, "Gazozuma ilaç attılar, olanları hatırlamıyorum," diyeli 2 yıl...

pek kuvvetli değil," diyeli 2 yıl...

• Mustafa Sandal, "Atatürk 'İstikbal Göklerdedir' derken Allah'ı kast etmiştir," diyeli 9 yıl...

• Mustafa Sarıgül 'Yalova depremi için belediye binasından çıkan yardım kamyonlarını, gittikleri

gereken yönün tam tersi istikametindeki Taksime doğru yönlendirerek, hoparlörlerle yaptığı yardım halka tanıtıktan sonra deprem bölgesine göndereli 11 yıl.

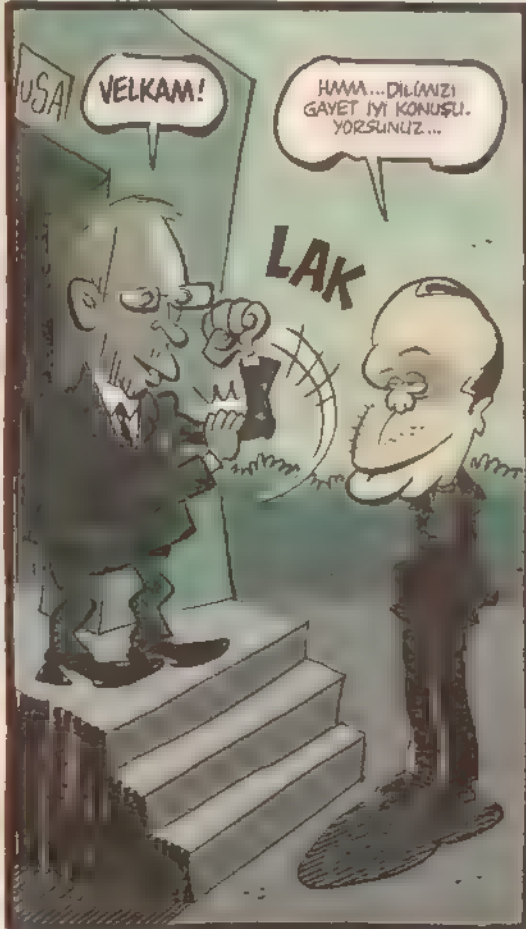
• Ünlü oyun yazarı Tennessee Williams, burun spreyi sıkamak için başını arkaya yatırdığında, ağzına düşen sprey kapag- boğazına takılınca boğularak hayatını kaybedeli tam 27 yıl olmuş

İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne gelen kar maskeli saldırganlar öğrencilere satır ve bıçakla saldırdılar. Olay esnasında güvenlik güçleri saldırganlara hiçbir müdahalede bulunmadı.

ABD Büyükelçiliği'nin ikinci adamı Doug Silliman, elçilikte çalışan Türk personelin zam talebine 'bir kolunu dirseğinden kırarak' yaptığı hareketle karşılık verdi.

TEKEL işçilerinin protestosuna sinirlenen TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin, tarafsızlığını unutarak, "Biz vicdanlı davranıp bunlara iş verdik, bunlar bindiği dalı kesiyor," dedi.

NE GÖRSEM ÇORLARIM

KONUŞ!!!
GERÇEK
DEMET AKALIN
NERDE??
NAAPTIN
ONA?..

HAH HAH
HAAA!!
ÇORLADIM
ONU!!!

ORHAN
KEMAL
1914-1970-2010

ORHAN KEMAL'İN KATİLİ KİM?

Ortada Orhan Kemal'in yazdığı üç ciltlik dev gibi bir roman varken geçen hafta gazetelerde, "Acaba katil Güllü olabilir mi?", "Hanımın çiftliğinde katil kim?" başlıklarıyla onlarca haber yapıldı. Hatta Hürriyet gazetesi Adana'ya giderek dizinin oyuncularına tek tek "Katil kim?" sorusunu sordu. Alınan cevaplar şöyle:

- "İnanın, ben sizden daha çok merak ediyorum..."
- "Herkes olabilir, tahmin yürütüyoruz ama bulamıyoruz..."
- "Bilen birileri varsa bana söylemesin, böyle daha heyecanlı oluyor çünkü..."
- "Yok, ben öldürmüş olamam. Sanmıyorum, ben değilimdir herhalde..."

45 DAKİKA TRAFİĞİ AKŞATAN 300 YILLIK AĞAÇ
Milas ve Yatağan ilçelerini birbirine bağlayan karayolundaki yol çalışmaları sırasında 300 yıllık bir çam ağacı kesildi. Gazetelerin göğü, bu haberi kesilen ağacın trafiği 45 dakika boyunca aksatması ve bazı sürücülerin bu duruma isyan etmelerinden dolayı kutuk gibi bir performans sergilediler.

BURADA YABANCLARI SEVMİYİZ

ALLAHIN BELAS. O..SPU ÇOCUĞU AĞAÇ SAKTIR. GÜDÜ GİTTİ DE ARABA. LARIMIZA ATLAYIP EBEMİZİN .MİNA GİDEBİLDİK!!!! GİTTİK BİR DE NE GÖRELİM!!! ORAYA DA DUBLE YOL DÖŞEMİŞLER!!

NESELANIZ Y KENDİ NEPSİNİZ TÜKEN VED AN HAY BİNGÖLLÜ HAY YOLUZA

BİR MACERA FİLMİ: SHILOH'U KURTARMAK

Angelina Jolie ve Brad Pitt çiftinin 3 yaşındaki kızları Shiloh, iki erkek kardeşine özenip erkek gibi davranmaya başlayınca anne ve babasından tam destek gördü. Çift, 3 yaşındaki kızlarına kendi isteği üzerine 'John' diye seslendiklerini ve erkek giysisi giyme isteğini (saçlarını kestirmek, fütür şapka, pantolon, kravat vb. almak) desteklediklerini açıkladılar. Daha önce de Angelina Jolie, 5 yaşındaki oğlu Maddox'un dövme yaptırmaya isteğini kabul etmiş ve onun için bir Budist sembolü seçmişti. Dövmeyi son anda yaptırmadılar ama Maddox'a 8. yaş gününde nefis bir hediye verdiler: Irak'ta bir mülteci kampına gezi...

rek e gitmeden önce onlar gib sünnet olmak istiyorum anne

Pek tat m and onca çocukluk. pıncing i çıkar tenn

Ponusta de transeskuel mur muym

Hah hah beki. Hayvanı porno

Hakkında tutuklama kararı verilen eski 1'inci Ordu Komutanı emekli Orgeneral Çetin Doğan, "Hilmi Özkök'ün lisedeki adı köstebekti," dedi.

Taksim meydanı 1 Mayıs kutlamalarına açılıyor...

Key
Gazetecilik!

RİDVAN
DİLMEN'LE DEV
RÖPORTAJ !!

- Sayın Dilmən, gerçekten de bu röportaj...
- Son olur!
- Efendim, bu çevresel şartlarla Türkiye'nin geleceği...
- Çöl olur!
- Damlaya damlaya?
- Göl olur!
- Eller duyar?!
- Söz olur!
- Ünlü yıldız hamileymiş.
- Kız olur!
- Kahvede köpük?
- Göz olur!
- Es olur!
- Aa?
- Ses olur!
- Bu söyleşi için sağ olun.
- Yoi olur!

Hatay Samandağ'da ailelerin talebi üzerine evlerde çocuklara Aleviliği anlatan 10 inanç önderi hakkında altı aydan üç yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı.

Anayasa değişikliği tartışmalarında yüzde 10'luk seçim barajının düşürülmesi konusunda hükümet ve muhalefetten ses çıkmıyor.

KAÇAK VAKİTLER

muhabirleri) maaş+sigorta+Sodexo verdiler. Sonuçta 'yakalanma' büyük bir sektöre dönüştürerek, kendi ufak yakananmalarımız dışında da bizi ilgilendirmeye başladı. Ama benim için asıl mesele yakalanma değil, yakalandıktan sonra yapılan açıklama. Yakalanma bir çeşit yok oluşturu, önemli olan yok olduktan sonra dünyaya nasıl döneceğidir. Yakalandığımızda beynimize uğramadan direk ağız boşluğumuzda oluşan bir inkâr mekanizması bize saçma sapan cümleler kurdurur. Ortaokulda cebinde sigara paketiyle annesine yakanan bir arkadaşım vardı. Kendisi, Marlboro'yı havaya kaldırarak, "Bu ne?" diye soran annesine, umursamaz bir yüz ifadesiyle, "Ha o mu? Paket biriktiriyorum..." cevabını vermişti. İnsanlık için geçersiz bir açıklamadır bu, ama her şeye rağmen bu açıklamada karşı tarafın inanacağına dair bir umut da vardır: "Ha öyle mi, koleksiyonun için gerçekten nefis bir parça bu..."

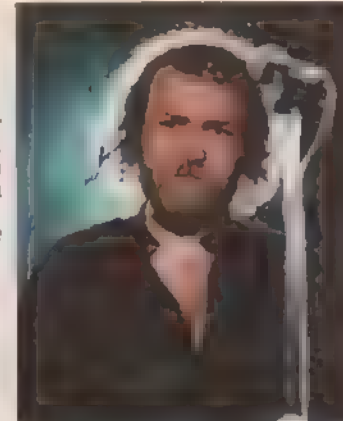
Bundan 3 yıl önce Artimedya isimli bir programın sunucusu ülkede yaşananlardan memnun olmayanların o hafif alaycı sesiyle "sevgili izleyiciler"ine seslenerek gazete haberlerini yorumluyordu. Yeniçağ gazetesindeki bir haberi, "...Ama şimdi bakıyosunuz dayanışma mantığıyla kurulmuş İller Bankası özelleştirilecek vee..." sözleriyle yorumlarken sondaki 'vee' kelimesine kadar gündeme ve sesine hâkim olan özgüveni bir anda kaybıldı Sunucu 'vee' dedikten sonra finali koyup yeni habere geçmek için fareye tıklamış, 'vee' karşımıza "11 million members"ı olan harika bir erotik site çıkmıştı. Bağlaç olan 'vee' ufak bir görev değişikliğiyle çıplak bedenleri sahneye davet eden bir sunucunun final sunuşuna dönüştü. Sunucu beşim

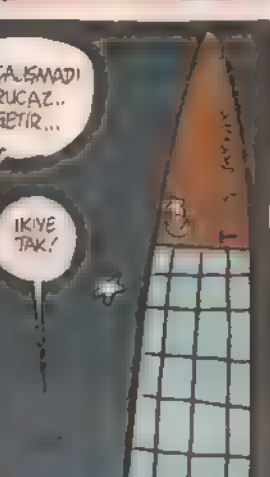
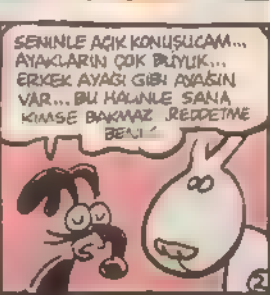
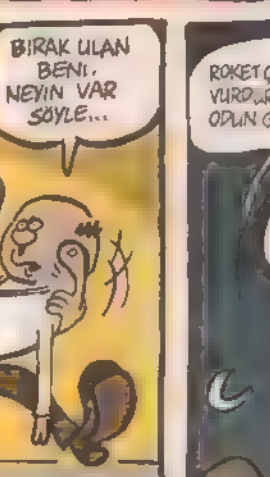
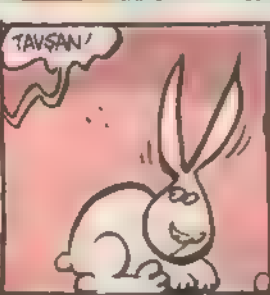
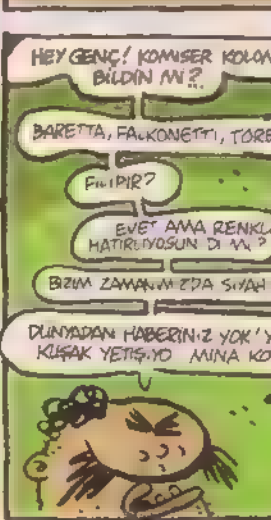
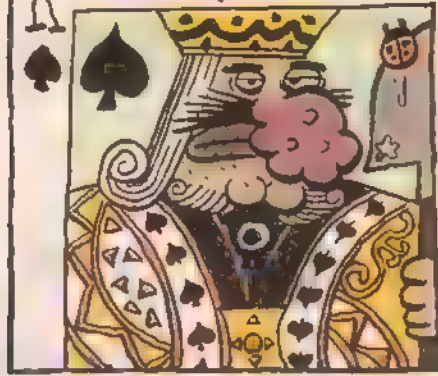
mutfaktaki performansından daha başarılı bir şekilde düğmeye bastı (ben o an hayali bir 'çat' sesi duydum). Çok kısa bir an İller Bankası'yla çıplak bedenlerin arasındaki tarifiş boşluğa debelendikten sonra, "Sevgili izleyiciler, değişik virüsler gönderiyorlar..." demeyi başardı. Sonra içinden çikolata durumları en yakınındaki insani olaya dâhil ederek ufalamaya çalışanların o arayış içindeki yüz ifadesiyle yayın odasına seslendi: "Mesut! Ben gazetecom'a giriyorum, çıplak kadınlar geliyor. Bu konuda ne yapabiliriz Mesut?"...

O gün Mesut'un 'değişik virüsler' konusunda ne yaptığını bilmiyoruz. Bildiğimiz sunucunun ülke gündeminden (özelleştirme), blışım belalarından (virüsler) bağımsız olarak '11 million members'lı bir siteye mekân ve zaman gözetmeksizin abone olduğu.

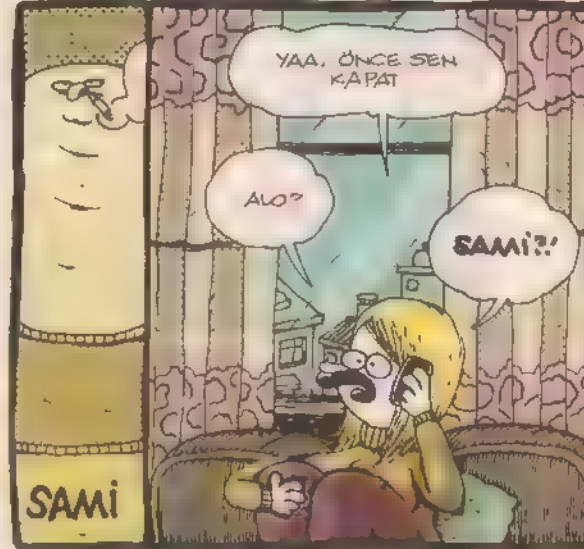
Kaçak vakitlerimiz gizli kaldığı sürece hayatımıza eklenen bir skorken, yakalandığımızda bir anda toplumsal algı içinde zor duruma düşeriz. O gece zor duruma düşmeme rağmen, babam gittiğinde tekrar açtığım karnalda iki dakikalık bir ara finale denk gelince, tedirginliğim uçup gittimişti. "Şu sahneyi de seyredip yatarım," derken günah gecesini uzattıkça uzattım. Apartmanda kurnazlık kablolarının girdiği evlerde bile yaşamın durduğu anlarda, ben ve sivilcelerim bir göğüs daha görebilmek adına erenlik müessesesini ayakta

tutmaya çalışıyorduk. "Daha yatmadın mı sen?" dedi. Babam mutfak kapısında tekrar belirmişti. "Çat" diye karşılık verdim. Sonra gerçek bir cevap için ekrana baktım. Ekranda yemelerini duyan yüzlerce tavuğun ortasında elinde mikrofonla durmuş bir adamın ağzı açıp kapıyordu. Joe ortalarda gözükmüyordu. "Türkiye'de tavuk besiciliği'ni konu edinen mantıklı bir açıklamaya yapmam pek mümkün gözükmüyordu. Babam ekrana baktı, sanırım tavuk besiciliğine nerelerden geldiğini anlamıştı. "Hadi yat artık," dedi. Tavukları kapayıp yatıttım. Düzenli aralıklarla tekrarlanan 'çat' sesi yüzünden uzun süre uyuyamayacaktım. Savaş Bey'in penceresinden çıkıp alt beyliğe uzanan kurnazlık kablolu rüzgâr yüzünden pencereye vurup duruyordu.

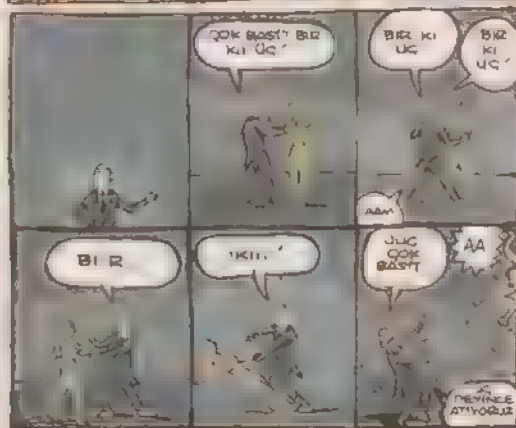
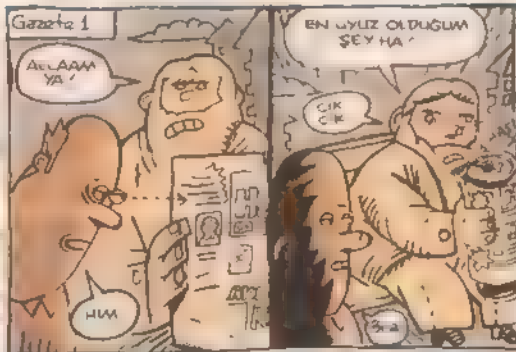
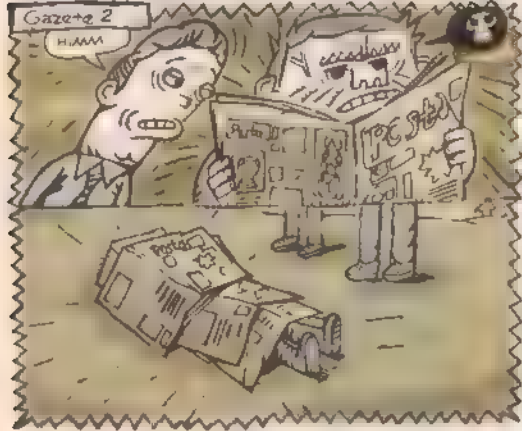

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bu hafta sizlere plaketçi – ödüllü dükkanında çalışan bir gencin dramını anlatan bir öykü yazacaktım. Denk gelmemiş olabilirsiniz, sadece ödül, plaket ve kupa üzerine çalışan dükkanlar var gerçekten. Gidip gönlünüzce kupa ya da plaket yaptırabiliyorsunuz, fiyatlar da uygun üstelik. Öyküdeki genç, içine kapanık ve yalnız bir insan olacaktı, psikolojik rahatsızlıkları falan da var sanırım, bir yerden sonra dükkandaki plaketleri kupaları falan kendisinin zannetmeye başlıyor. Emre Aydın klibiyle, üniversitelerin sinema kulüplerine üye olan üniversitelerinin çektiği kısa filmler arası bir şey olacaktı öykü. Finalde de, genç adam kendine üstünde "Dünyanın En Yalnız İnsanı" yazan bir kupa yapıyor; alkışlar ve spot ışıkları eşliğinde sahnede kupayı kaldırırken görüyor kendini (şizofren olduğu için tabii). Kafasının içinde şizofrenik olarak yaptığı teşekkür konuşmasında da insanlara "beni sizler yaratınız!" diyor. Nasıl mesaj? Sonra anlıyoruz ki genç adam dükkan da yalnız başına ölmüş, o gördükleri de ölmeden önce

Paranormal aktivite hatırası

gördüğünü bir hayalmiş meğer (oldu olacak o da olsun dedim). Sonra düşündüm, sınav falan vardı bu hafta; zaten duyguların yoğun yaşadığı bir dönem, insanları üzmemek istemedim. Türkçe rock müzikle ilgilenen varsa klip olarak verebilirim. Bu arada üniversitelerin sinema kulüplerine üye olup kısa film çeken arkadaşlar, "En Yanlış Görsel Efekt Kullanımı" ve "Meğer Kız Şizofrenmiş, O Gördükleri de Hayalmiş" kupalarını bu sene de sizler kazandınız. Kupalar bende, evde duruyor; istediğiniz zaman gelin alın.

Az önce üzeri nazar boncuğu baskılı kütabelası durup dururken ortadan ikiye patladı. Çatlamaktan ya da kırılmaktan bahsetmiyorum. Patladı lan. Tam "n'oluyo lan

metafizik bazı olaylar mı oluyor?" diye düşünürken bu sefer de açık pencereden içeriye dev boyutlarda bir arı girdi, iyice uzakdoğu korku sineması gibi oldu ortalık. Sabahın dördünde dev arının Göztepe'de ne işi var? Bu kadar çok uyum

olmasa, biraz enerjim olsa altıma s.çardım korkudan. Nazar mı var üstümüzde, neler oluyor? Zaten göbekli bir insanım, saçlarım günden güne dökülüyor; bir de nazar olmasın lütfen.

Sevginin ve barışın sporu Aikido ile pompalı tüfeği aynı potada eritebilmiş kol bükme sanatçısı Steven Seagal ülkemize geliyor. Bir aikido

kursunun davetlisi olarak geliyor üstelik. Anladığım kadariyle bir süre aikidonun güzelliklerinden, faydalarından bahsedecek; sonra da demonstrasyon amaçlı olarak, gönüllü bazı aikido öğrencilerini oradan oraya savuracak. Haberi aldığımdan beri karmaşık duygular içerisindeyim. Gitsem giderim aslında. Steven Seagal, benim yaşındaki erkekler için şaibeli bir karakterdir. Mesela bir

Günlerden Pazar...

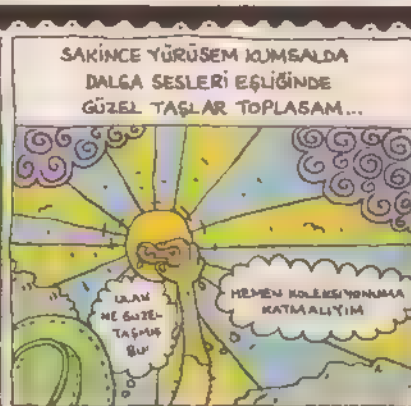
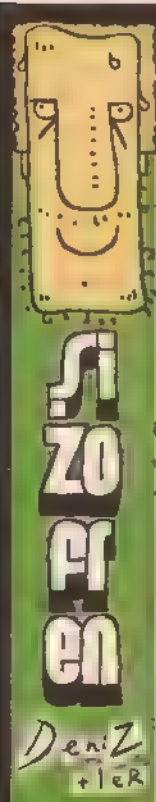
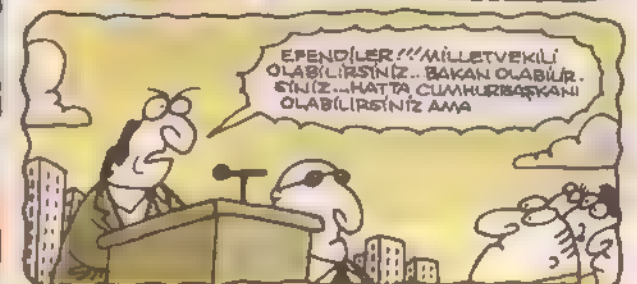
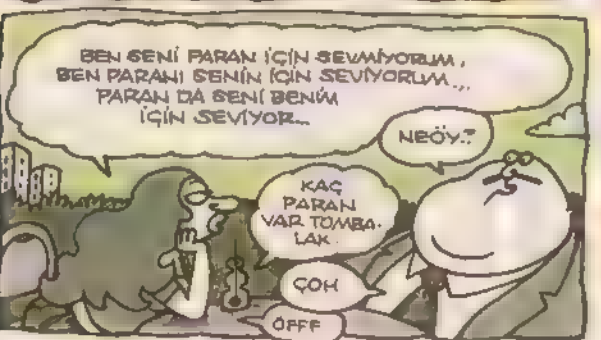
Van Damme değildir, ama Mark Dacascos da değildir. Gencecik beyinlerin anlattıklarından hiçbir şey anlamayıp "zaten sınav stresi yaşıyorum" diye isyan ettiklerini hissediyorum buradan.

Batının teknolojisini alalım, ahlakını almayalım, onu alalım, bu kalsın falan derken yanlışlıkla rap yapan çocuğu aldık batıdan. Reklamarda görüyorum, TRT'nin çocuklarla ilgili çok kötü organizasyonlarında görüyorum, bazen okulların sene sonu gösterilerinde falan görüyorum. Rap yapan çocuk zaten kendi başına çok çirkin bir olay ama asıl tehlike başka yerden geliyor. Rap yapan çocuk sorunu görmezden gelinip gerekli önlemler alınmazsa mizah unsuru olarak rap yapan yaşlı da topraklarımıza sızabilir. Amerika mesela bir dönem yololmanın eşiğine geldi bu yüzden. 90'lı yılların ortalarına doğru rap yapan çocuk yasaklanınca mizah unsuru olarak rap yapan yaşlı insan da çok tutunamadı. Ama tabii, milyonlarca dolar zarar edildi, bütün bir ülkenin tadı kaçtı falan. Türkiye için hala çok geç değil fakat önlem alması gerek kurumlar kendi elleriyle rap yapan çocuğu üstümüze salıyorlar. TRT için rap yapan çocuk çağdaşlık demek, modernizm demek. Yarın öbür gün reklamalarda falan el kol sallayıp rap yapan yaşlı görüldüğünde Erman Çaçlar bizi uyarmıştı, dinlemedik dersiniz. Felaket filmlerinde belediye başkanlarını, başbakanları uyaran fakat kendini dinletemeyen bilim adamının içinde bulunduğu ruh halinden seslendim sizlere.

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YİĞİT ÖZGÜR

ERSİN KARABİLİR

BUYUT BİLMEYEN
KÖLEVICİLERİMİZ İÇİN
SAĞDIK ÇIKTANINIZ
DANİŞER ANLAT-
TINIZ?

YANİ ŞİTE
GÜNNİLİK HAYATTA
SEYLER DE VAR İK
GENÇLİKTEKİ DÜŞÜK
YARDAKIN TUTULAN KİŞİLER
KÖN BÖCEK YEMEK
KADAR Bİ ZURU
ŞEY ÇIKIŞ
T M

NE
BÖCEK AN
VEDİNİZ
?

YAA GTE COCOKKEN

BI DANKA BI DANKA BÖCE
GE DOUWEN 'EM EEN

OFF
NE BOK
YEDAM
BEN...

HAĞYACIRIM

GAGHH

YANI EVET BÖCEK DE YINDUM ANA BOYLE

VOZIEEEE!
VOZURSLEEE!!!
SEWAW

HAAAA! BU NE LAANN!!!

HESAN LAY BLU!!!

NA AY KONFERENSI BEN GEMERDIN HARTASONU?

YAA BUDHA GABUNGAN ENDE SEWA PAMADIA.

BACEK VERUMEN ENDE KAL SIAM SOYLESEM BAHAM NE BICAM DUAJA GETERDI SOYLESEM BEN DE

DEV Bİ KARAFATMA

AMA NASIL SÖYÜM KARA FATMA Kİ YA YE TIKAY
ALIS YETİSTİRİKS KENDİN BASKI BİSTÜ OLUŞ
ANİ YÖ MÜSUNU E VE BU HANAMBOÇEKLERİ
NASIL D İ YA DÜRLÜR YA DA HİZA YÜZLÜLER YA
ŞTE BU BAYRA YAVAS YAVAS ADMA AT YÖ

HAHA

NE OLDİ BE

SANKİ MEYHANEDE ZEKİ SAAT TE E VE DÖNEN
DAX KOKAN BABLA GİBİ Bİ HAL YARDI BOYLE

Simpson Hiram
van en school
kluider du 83

HESSLE!!!

ELLEH!!!

BERSIN
TISOR? MAJIN
K... TE BOCEK
VAP GAWBA YAKKA
KAD M... HADZARA
VAP YEMWA GOR
BWA TUTTUM

YAA
BOCEK DIR C
BOCEK HBLA
YAA YAI
YAI ORE

YAA
BOCEK BU!

E "TRORTU" CIKAR? SINDA KOWEMAN BI BOCER LUK? SINDEN BUTUN GECE ABAM. LA BERABER SARWAS POLAS INJANISAR

BUAN OTURDUGUMEVIN
ARKASINDA BIKAGASA
CIN T. S. S. B. S. B.
LJK JAR O YUZDEN
TAS N RKEN EY AN
DEKKA BOKES EKOK
O ANKAK BULANIN
AMN BEKLEO S'N KA
DAR O MAD SAGCE
B' SUREDE COP S'N
GIB A NUN SNEKER
TURED. YAN, COP T
MUYDUM EYDE NAYD
BOYL FALAN KILIZ DA
TUSAN B' SEKI DA
YOKEDMEDUM FN
SASTA GUTTEREK
BITIRAZDE GALISTAN
B' VERDEN SONRA
BAK' M GIDECEKLER
YOK LUYAN SASTADUM
BEN DE

COOLUKLAR HADI
ANNA CEKILIN ISIM
GUKUM VARE

ANETIN
CEKIL OULUM
BAK KIZIKAM
ANNA SONUN
DO BAK

ÖYLE BİRABER GEÇİN/P GİDİYORUZ İSTE

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

İNGİLİZCE

Fatih Kısaparmak'ın "sarı taksiler alır götürür seni/ve ben ardından bakarım/hoşçakal..." diye çok güzel bir şiiri vardır bilir misiniz sevgili okurlar? İşte ben de, tıpkı büyük usta Fatih Kısaparmak gibi, şu yaşıma gelmeme rağmen hâlâ "hoşçakal" ile "güle güle"yi doğru kullanmasını öğrenemedim, hep ikisini birbirine karıştırdım. Aslında biliyor insan, biliyor da bi an bişey oluyor, karıştırıyorsun. "Hadî güle güle" diyip uzaklaşıyorsun ayrılık yerinden. Ayrılık gibi dramatik ve net bi olayı bile iki dakkada soru işaretleriyle dolu bir muammaya çevirerek hızlandırıyorsun adımlarını. Hatırla fark eden fakat bozmayan karışındaki de ayrılarak ne kadar iyi bişey yaptığını bir kere daha anlayarak sarı veya korsan taksilere binip gidiyor olay mahallinden. Bişey oluyor işte karıştırıyorsun o an, ama iş işten geçmiş oluyor. Sanırım Fatih Usta da biliyordur taksiye binip giden birine, "hoşçakal" denmeyeceğini ama o an bişey olmuştur ona da. Oluyo böyle şeyler, heyecanı yüzünden ayrılık atmosferini bozsa da kimseyi bozmamak uyarmamak lazım. "Bu çocukta heyecan var galiba" diyip geçmek lazım. Çünkü oluyor böyle şeyler, karıştırıyor insan, çok hâkim olsa bile kelimelere...

Her şeyin o günden sonra olduğuna adım gibi eminim. 11 yaşındaydım 11! Onbir yaşında ne yaptığını, ne hissettiğini hatırlayan var mı? 27, 30, 35, 18, 15, 17 hepsi belli bi karakteri olan yaşlar. Peki ya 11'in bi karakteri var mı? Olabilecek en vasıfsız, duygusuz yaş 11. Hissiz, duygusuz, görülsüz, Uyuş gibi dolaşır durursunuz onbirinizde. Onbirdim ve o yaz ailemle beraber Kilyos plajına gitmiştik. Akşam olmuş eve gitmek üzereydik. Plaj havlusunu belime sarmış, havlunun altından mayomu çıkartıyordum ki babamın denizden gelen çığlıklarıyla irkildim. Deniz çok ilersindeydi, elini kolunu sallayarak abime bağırdı, yanında da bi adam daha vardı ama adamı yanına yaklaştırmıyordu. İyi yüzücü olan abim denize doğru hızla koşmaya başladı. Ben de çıkardığım ıslak mayoyu tekrar havlu altından giymeye çalışıyordum. Ama

mayonun
ipi ıslak
ve
duğumlu
olduğu
için bi
turlu

giymiyordum mayoyu. O sıra da abim geri dönüp hisimla beni yakaladı, kumların üzerinde sürükleye sürükleye denize soktu. İyi yüzme bilmiyordum, babamı kurtarma görevini bana nasıl bi vazife düşmüştü bilemiyordum. Havlum çoktan belimden sıyrılıp gitmişti. Suyun içinde yalan yanlış kulaçlar atıp "babaaaağğğğ" diye bağırdıyordum, sümümüm akıyor, ağzıma giriyor, bağırdıyordum, kulaklarıma su kaçıyordu, sadece kendi nefesimi, kalp atışımı duyuyordum, bi de suyun altından gelen tekne sesini. Abim sürükleye sürükleye getirdiği beni en sonunda babama doğru tutup attı. Gözüm sıkı sıkı kapatarak babama doğru köpeklemeye yuğdum, omuzlarımdan tutunup boynuma sarıldım. Gözümü açtığımda benim gibi kara kuru babamı değil de yanındaki sarışın mavi gözlü, kızıl sakallı adamı görünce aklıma kaçırarak gibi oldum. Suyla kendimi takatsizce atarak ağladım, suyun içinde içim geçmiş bir şekilde döne döne ağlarken kurtaramadığımı sandığım babam beni kurtardı. Şok üstüne şok yaşıyordum. Sahilde dergi, kitap okurken denizden gelen hayvani anırtı şeklindeki çocuk ağlama sesini sanırım bilmeyeniniz yoktur. İşte öyle bir ağlamayla, iç geçmesinden ötürü oluşan uzun sessizliklerden sonra daha şiddetli bağırarak ağlıyordum. Babam gülerken beni havaya kaldırıyor, sallıyor, ağzımı eliyle kapatıp açarak haykıran sesime ritim veriyordu ama sismuyordum. Bir yandan da yanındaki mavi gözlü adama "korktu çocuk korktu" diyip gülüyordu. "Babağ böyle şaka mı yapılır Allahşakına, kafayı mı yedin?" diyerek babama biraz gırıştikten sonra ortalık durgunlaştı.

Aslında babamın boğulduğu filan yokmuş. Deniz de bu adamla tanışmış ve onun yabancı olduğunu anlayınca beni getirmesini istemiş abimden, hepsi bu. "hadi pratik yap biraz" diyerek pembe vücutlu adamın üzerine itti beni. "wer ar yu firom" diyerek yanmış bir kibrit çöpünün suda yüzerek leğenin kenarına yapışması misali yapıştım herifin göğsüne. Bişey dedi, anlamadım. Sonra bendeki İngilizce bitti. Uzun uzun sustuk pembe göğüsle. "Nerelisin" diyerek göğsüne yapışmama anlam verememişti. Bana ve babama korku dolu gözlerle bakıyordu. Su buz gibiydi, hava rüzgârlıydı, dişlerim takırdıyordu. Göğüsten elim kayıyordu, biraz batıp, çıkıp sırtından tutunarak ve tekrar göğsüne gelerek üşüyordum adamın etrafında. Babam "umut konuş oğlum hadi bulmuşken adamı. At utangaçlığını üzerinden" diye uyardı beni. Elin adamıma ne diyeceğimi bilemiyordum. Aklımdaki bütün İngilizce kelimeler de sanki tuzlu suda eriyip gitmişti. Kendimi zorlayıp "how ar yu" diyebilirdim güç bela ve sırtına çıkmaya çalıştım.. Bişey dedi onu da anlamadım. Sonra babama ve bana bişeyler diyip beni babama ve abime doğru itti. Adam çıktıktan sonra biz de peşinden çıktık.

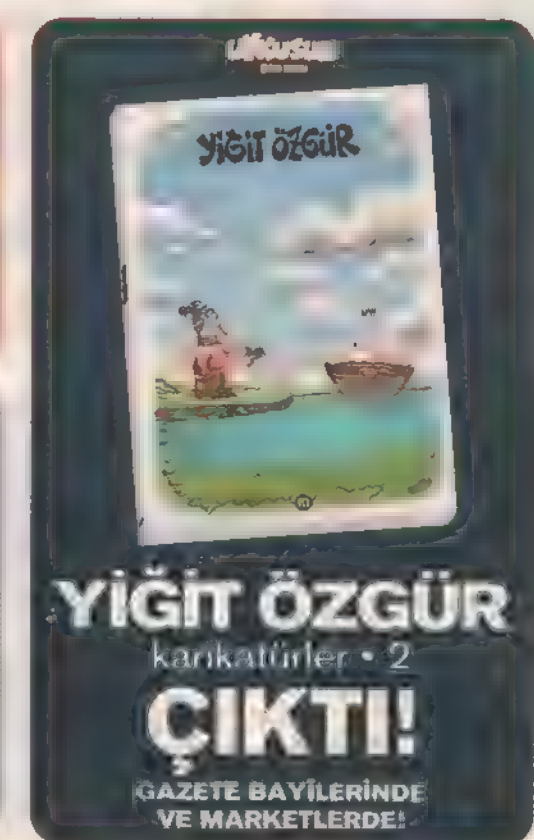
Ailem İngilizcemizi geliştirmeye o gün kararlıydı. Annem eve götürceğimiz deniz peynirinden hemen iki ekmeğe arası yapıp, elimi tutuşturdu, şortumu giydirdi adamın üzerine saldı beni. Resmen 40lı yaşlardaki adamla arkadaş olup gezmeyi istiyorlardı. O İngilizce kitap okurken başına dikildim. Ekmeğin birini uzattım, "tenks" dedi, anladım. Ben de dedim. Sonra bişeyler dedi anlamadım. "Tenks yu" diyip ekmeği gösterip

ısırdım. Bişeyler daha dedi, yine anlamadım, fotoğrafımı çekip sktır etti beni. "Bay bay" dedi giderken, "gud bay" diyip annemlerin yanına döndüm.

Yıllarca tiyatroya emek vermiş olmasına rağmen ne yazık ki oynadığı diziyi tanınmaya başlamış olan aktör Bi-Ey benim en sevdiğim aktördü o zamanlar. O turist sonuça hepimizden çok Bi-Ey'le tanışma imkânı var. Hem Bi-Ey'in yaşadığı ülkede yaşıyor, Hem de onunla aynı dile kültüre sahip, Bi-Ey'le ne konuşulur ne konuşulmaz bizden daha çok bilir, huyunu suyunu bizden daha çok tanır, yalan mı? Turist'le babam Bi-Ey'le aynı gün tanışsalar, Bi-Ey Babamdan çok Turist'i sever. Çünkü babamla ne konuşacak, en azından turistle iki çift laf eder. Babam bence pembe turistten bin kat iyidir ama Bi-Ey anlamaz onun içindeki cevheri, tercih eder turisti. Tercih etsin de zaten.

Bi-Ey'le turist çok iyi arkadaş olsun. Evlere girecek kadar samimi olsunlar. Bi gün çatı arasında beraber gittikleri doğum gününün fotoğraf slaytlarına bakarken benim resmim araya karışsın. Turist "yanlışlık olmuş sanırım" diye geçmeye çalışırken, Bi-Ey itiraz etse "bir geri alsana turist" dese. Resmime uzun uzun baksa... "kim bu kerata, dünyayı gezdim dolaştım ben böyle ay parçası gibi çocuk görmedim. Nazar değmesin. Yeğenin mi?" diye sorsa. Turist de "Koskoça Bi-Ey bu çocuğa kıymet veriyorsa vardır bi bildiği" diye düşünerek bana aşırı sahip çıksa, "öz yeğenim değil ama yeğenim gibi severim." dese... Bildiği kadariyle hikâyemi anlatsa... Bi-Ey atlasa uçağa bizim mahalleye gelse ama benden yine de tam emin olamasa. Aslen tiyatrocı olduğu için hemen kılık değiştirse. Bi gün göz göre göre bu zamanın parasıyla 20 milyon atsa yere. Parayı hemen cebime atmasam, Gidip versem ona "Bey amcacığım paranızı düşürmüşsünüz" desem. "Ne bey amcası Umut! Bi-Ey'im ben! Gerçekten çok dürüst onurlu bi çocukmuşsun beni utandırmadın. Söyle mahalleden kimi istiyosun onu döveyim" dese. Ve bunların hepsini İngilizce dese... Ben hiç bişey anlamasam "tenks" diyip gülsem. Bi-Ey de "öyleyse hadi bana eyvallah" diyerek uçağa binip gitse. Ben yine hiç bişey anlamasam. İngilizcem olmadığı için mahalleden kimseyi dövdüremesem diye geceler boyu düşündüm. Herşeyi İngilizcesizlikten ötürü bok etmek istemiyordum. bu yüzden tek çarem vardı, İngilizceyi bi şekilde öğrenecektim. İngilizcenin kendisiyle yıllarca sürecektir savaşım işte böyle başladı benim. Herşey, onbir yaşında Kilyos'ta başladı.

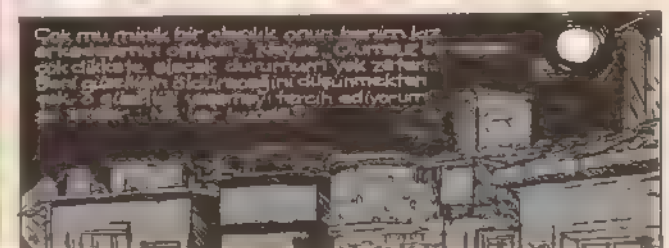
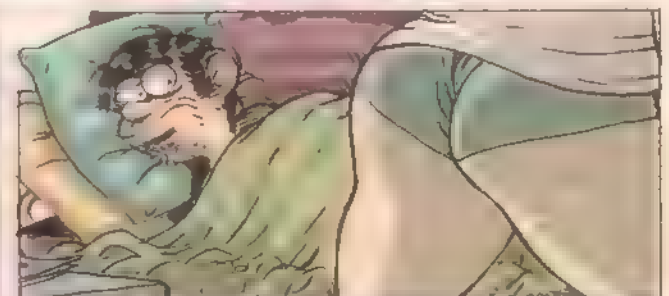
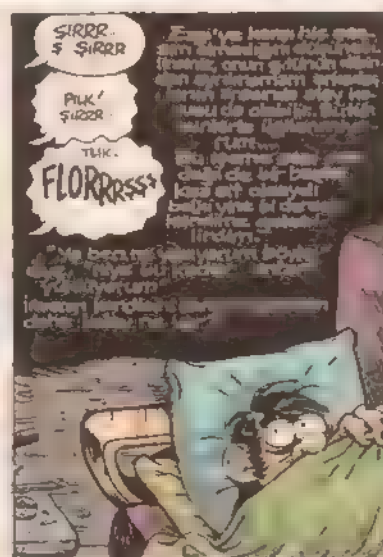
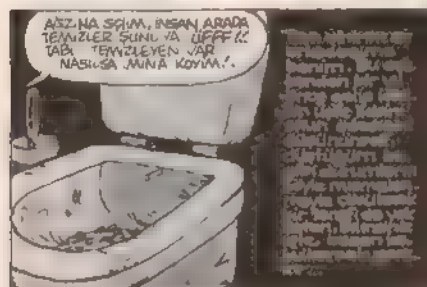
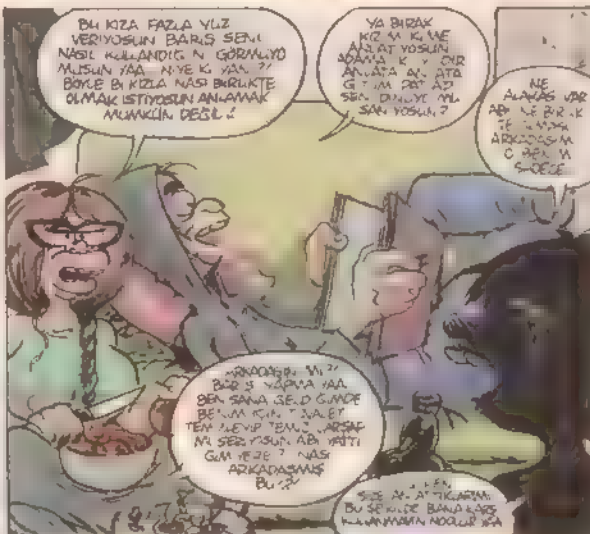
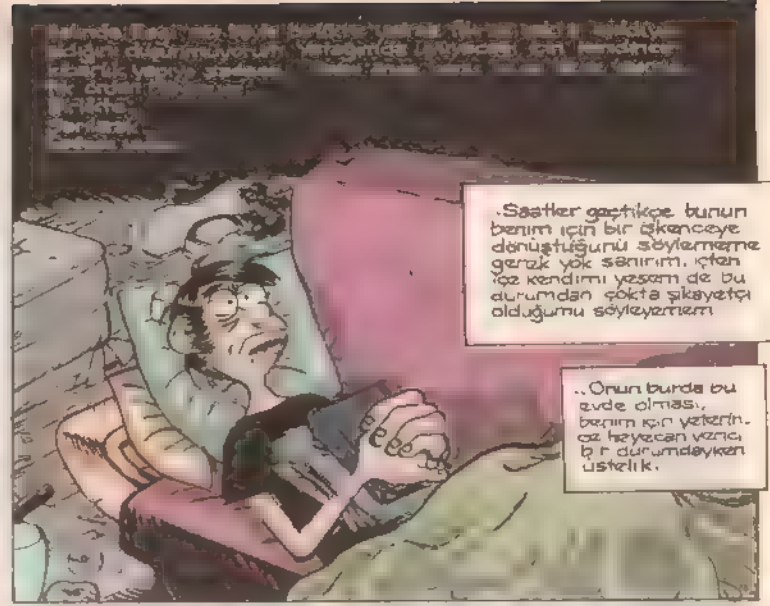
Bugün az çok ehlileştirildim İngilizcem. Yıllarca dinlediğim yabancı müziğin bunda katkısı büyüktür. Hâlâ telaffuzunun doğrusunu biri çıkıp söylese de içim rahatlasa dediğim bi sürü İngilizce kelime var kafamda ama idare eder İngilizcem. Bi-Ey şimdi bigün gelip, "çocukken emin olamadığım için yanına gelmemiştim ama şimdi geldim. Sen gerçekten iyi bi adamsın. Söyle kimi döveyim" dese "Aman abi hayvanlığın lüzumu yok. Duymamış olayım böyle bişeyi" diye cevap verecek kadar İngilizce biliyorum Allah'a şükür. Ama demem, direkman isim veririm. Hiç çalışmam İngilizce konuşmaya. Bişeyi yanlış söyler, büsbütün anlam kaymalarına sebep olur sonunda kendimi dövdürürüm. Çünkü oluyor böyle şeyler, karıştırıyor insan, çok hâkim olsa bile kelimelere...

**UYKUSUZ
İMZA GÜNÜ**
**İZMİR TÜYAP
KİTAP FUARI**

24 Nisan
Cumartesi
13:30 - 18:30

Tribal

GAFFESİN CÜSTÜN

RADYOAKTİF Bİ MİDYE TARAFINDAN İSİRLİTİM AYTEN MİDYE ADAMA DÖNÜŞMEVE BAŞLIYORUM. SAKIN KORKMA...

AY DÖNÜŞ/ NE YAPARSA YAP 'ARTIK BİKTİM SENDEN'

YAPMA BE ÇOK AĞIR OLCU BU NEYSE BANYOYA GİDİP MİDYELİĞİMİ YAŞAYAYIM DOYASIYA...

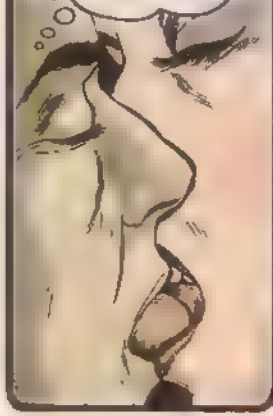
ÇEKME ARTIK DUR 'BİR GÜNDE BEŞ POSTA ÇOK...

BIRAK ÇEKİN RAHATLASIN ÇOCUK...

LAN Bİ SUSUN/ KONSANTRİ OLAMIYORUM...

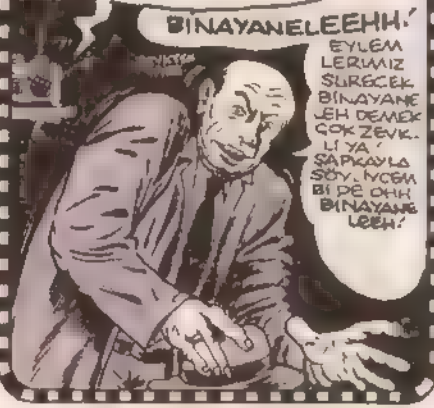
İki ekmek bi Samsun... İki ekmek bi Samsun...

ÇUMARTESİ GECE Sİ ORTAM. LARA AKMADAN ÖNCE ELTİNİN KAYNININ GÖRÜNCESİNE Bİ MERABA DE...

YIL 2058, SON DEMİREL TAKLİDİ YAPAN KİŞİ TUTUKLANARAK CEZAEVİNE KOYULDU/ GEÇEN GENE DE BÜYÜK BİR TAKLİTÇİ ÇETİ ÇÖKERTİLMİŞTİ. FAKAT YERALTI LİDERLERİ HALÂ KAYIP

BİNAYANELEEHH!

EYLEM LERİMİZ SURECEK BİNAYANE JEH DEMEK ÇOK ZEVLİ YA. SAKIYLA SÖY. NCEM Bİ DE OHH BİNAYANE LEEH!

KIHIFESS... HIIFFZS.

KARANLIK TARAFTAN ÇIKTIAM ARTIK İYİ BİRİ OLACAGIM/ ONA GÖRE ŞEKİLDE DE RADİKAL DEĞİŞİKLİKLERE GİTTİM...

DART VADER ABİ BİRAZ ACAP OLMAZDIN MI BÖYLE AL KAPON GİRİ?

YAVAŞ YAVAŞ S'İN KİLİCİNİ DA SANAYİDE MAVİYE ÇAVIR TOSM

AYNİEVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

NİSAN AYI SÖĞÜK YAPAR AMA KOLABİYE PARA VERMEYELİM DİYE KONUŞMUŞTUK YA HANI...

İKİNCİ EL MOTOR SİKLET YOLDA BİRAKTI İŞTE 'BÖYLE GHOST RIDER' LİK OLMAZ OLSUN. AHA BİSİKLETİN DE FRENLERİ TUTULUYO! 'MİNİ İRZİNİ SKİLM' LAN KAGİL,

KAGİLİN LAN ORDAN...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ "Üniversiteye hazırlık" kadar yanlış anlaşılmış bir şey yok bence. Çocuk felsefe okuyacak diyelim üniversitede, oturup günler gecelerce Peter Sloterdijk ne demiş, Heidegger ne yamurtlamış, Descartes olsaydı ne derdi diye kafa mı patlatıyor? Moleküler biyoloji okuyacak yavrucağın membranını uyarlmasını, liposizogenazi, endoksizogenazi mi hatim ediyor? Tarih okuyacak öğrenci Marksist tarih yazıyorsa Annalies okulunu mu kıyashıyor? Hayır. Hepsini hep beraber doğru şık a'dır, doğru şık b'dir diye debeleniyorlar. Ha benim fikrim o ki, bu ülkede üniversiteye hazırlık hakikatten lazım. Onu da üniversitede çocuk sınavda bir bölümü kazandıktan sonra vermek. Üniversiteler İngilizce öğretiyormuş gibi yaptıkları bir senelik hazırlık bölümlerinde çocukları hakikatten bölümlere hazırlasalar kafi aslında ama dinleyen kim. Bari diyorum, çocuk çocuk bunu fark etsin, yaz tatilinde kazandığı böltime hazırlansın.

■ Ben Almanya'dayken. (Neseli Günlereki Münir Özkul tonlamasıyla: "Neredeyken Neredeyken!") ve bunu müteakip Şener Şen gibi hızlı bir geçişimle, "benalmanyadayken") En büyük şikayetlerimden birisi de sinemalardan, özellikle de sinema seyircisinden oldu. Hesapta büyük şehirlerde ama dublajsız film, ara ki bulasın. Bir süre sonra bütün Hollywood almanca konuşuyormuş gibi geliyor insana. Ama derlerimin en büyüğü bu da değildi. Guten Morgen diyen Robert Downey Jr.'a falan bir şekilde alıştıysanız da sinema seyircisine alışmak kabil olmadı. O, sokakta yürürken yüzü gülmeyen, asık suratlı Almanlar, sinema salonuna toplasınca anladım ki cırcır ağızlı, neşebaz bir tropik esintiyi maruz kalıyor, Belgrad ormanlarına pikniğe giden ortaokul çocukları gibi vara yoğa gülmeğe başlıyor. Seyirciler güldükçe de ben mal gibi perdeye

bakıyorum "Ulan Almancam zayıf da ondan mı anlamadım" diye derleniyorum ama yok, ummöglich. Zira ortada replik yokken de gülüyorlar nedense Türk filmi Bizanslısı gibi kah kah kah kah diye. Her an Yılmaz Köksal gelip ağızlarını ağızlarını kırarak diye bekliyorum, o derece. Ulan bunlar kendi aralarında bir şeyler konuşup ona mı gülüyorlar acaba, fark etsem, baylar bayanlar, meine damen und herren, gülünecek bir şey varsa söyleyin ben de güleyim" diyeceğim ama her salonda, her filmde de olmaz ki. Adamın birli kar motosikletiyle giderken kar fırtınasına yakalanıyor bütün salon hep beraber: "Kah kah kah". O şekil yolda giderken kaza yapıyor, bildiğin yerlere yuvarlanıyorlar gülmekten.

■ Tam da yurda dönüp Alman sinema seyircisinin bu her şeye gülme merakından kurtulduğum derken film festivali seyircisinin değişen profili tokat gibi yüzüme vurdu. Almanya'dan seyirci mi ithal ettik, Alman hocalarla, altyapıdan seyirci mi yetiştirdik anlamadım ki. Karışık, hayli içinden zora çıkan bir roman uyarlaması izliyoruz. Efendi köle diyaloglarına dokundurmalar mı istersin, sınıf analizleri mi artık anlayın, yarınsında uyudum zaten filmim.

■ Her neyse, bu Birleşmiş Milletlere üyeyiz ya biz Türkiye olarak. Bakım, bir alay üyesi var. Şimdi nereden baksan binlerce kişilik bir teşkilat bu. Elektriği var, suyu var, o ülkeden o ülkeye adam yolluyor, kaleden kaleye şahin uçuruyor falan, dünya kadar işi var anlayacağınız. Demek ki bir takım paralar harcanıyor. Şimdi benim bildiğim, o benim bildiğim de kendi insanlığımdan tabii, biz insan olarak bir takım faaliyetlerde bulunan (hatta isterse hiç bulunmayan) derneklerle, örgütlerle üye olduğumuzda belli bir üyelik aidatı ödüyoruz. Kimi zaman bel bukiyor falan da, bizim Türkiye Cumhuriyeti olarak bu Birleşmiş Milletler üyeliği için ödediğimiz aidat nedir, onu merak ettim. Yani illa ödüyorsak, ne kadar ödüyoruz, bilmek benim de hakkım diye düşünüyorum.

■ Burada neticede, az da olsa, bir şekilde insanları aydınlatmakla mükellef bir kişiyim; açıklayın kardeşim şu aidatın bedelini. Ha, bize koymaz, yüksekse ödemeyelim falan demiyorum da şimdi her ülkenin kendine göre bir bütçesi var, alan var alamayan var. Misal fütze yapıyorlar, biz hemen dışımızdan, turnağımızdan, okulumuzdan hastanemizden artırıp

alıyoruz ama sağa sola bakıyorum alamayan da az değil. Şimdi misal biz üyelik aidatı olarak yılda bir milyon dolar deseler öderiz arkadaş. Güçlü devletiz. Gerekirse başbakanımız evini satar, oğlunun takasını satar yine öder. Ama işte misal Laos, ödeyebilir mi bakalım bu aidatı? Garibim Küba'ya o kadar ambargo uyguluyorsunuz, şeker kamışı olarak ödeyebilir mi bunu?

Ben yalnız ülkemizin değil, dünyadaki tüm ülkelerin, tüm halkların hakkını ararım arkadaş. Şimdi İsviçre de, Küba da aynı parayı ödüyorsa yazık derim. Bi kere İsviçre çıkarmadan ödemiyor bile olabilir, "bizde senin paran kalmaz abi" ayağı çekip kendi bankalarında saklıyordur da, yüksek faize yatırıp kar bile ediyor, ne bileyim, anladığım işler değil bunlar tam. Kaç lira arkadaş şu Birleşmiş Milletler Üyeliliğinin aylık aidatı? Ayrıca aidata dahil olanlar nedir, havuzdan yararlanabiliyor muyuz? Birleşmiş Milletler Gıda Karşılığı Petrol Programına üye olup biz de batılı devletler gibi iki çokkeme verip bir varıl petrolü sırtlayıp götürürebiliyor muyuz?

■ Gıda karşılığı petrol ne ayrıca lan, manyak mısınız? Ortadoğunun petrolüne konmak için kurdunuz tezgaha bak! İki kasa domatesi 100 dolara ancak bu şekilde satabilirsiniz zaten değil mi? Dur ben bunu da haftaya bir araştırıyım da ültesin egemen güçler haftaya değin.

■ Her neyse, Birleşmiş Milletler üyeliği ve aidat problematiğinde kalmıştık. Ha derlerse ki "Barış Efendi ne saçmalıyorsunuz, Birleşmiş Milletler üyeliği elbette ki bedavadır" kusura bakmasınlar ama asıl o zaman anında "dur bakalım" moduna geçelim. Nereden geliyor arkadaş bu değişimin suyu diye ayaklanırım. New York'ta çok güzel yerde emlak sahibi örgütsün, dünyanın her köşesine elemanın var, elektriği suyu kim karşılıyor ulan diye ünlerim. Ha ben de ünledim mi arkadaş, hakikatten ortalık süt liman olur, o derece sıkı ünlerim, bilimsi olun.

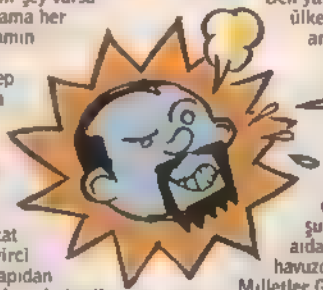
■ Her neyse. Kimileri de zannediyor ki biz burada oturduğumuz yerden yazıyoruz, kafadan uydurup uydurup köşeyi doğrultuyoruz. Halbuki çok öyle bir şey. Misal ben biraz önce bahsettiğim konuyu araştırmak için internette, Birleşmiş Milletler Gönüllüsü olarak dünyanın kim bilir neresine gitmek için başvururdum. Grafik tasarımcısı olarak. Ha yok ben gitmeyeceğim, Ersin'in adını falan kullanıp başvurdum. Ona da mail

geldi, "onaylıyor musunuz?" diye, tepesine dikilip lafa tuttum, onayladım. Şimdi haberi yok ama muhtemelen önümüzdeki ay Birleşmiş Milletler gönüllüsü olarak Nauru'ya gidecek. Valli Birleşmiş Milletler bu, şakası olmaz, once millet birleşmiş gelmiş, hayatta karşı gelinmez; alir Ersin'i paşa paşa götürürler Nauru'ya. Ha ben bunu neden yaptım? Elbette şu Birleşmiş Milletler meselesinin iç yüzünü yerinde incelemek için. Ersin'i ajan olarak kullanıyorum yani. Ha ama merak etmeyin, Ersin Nauru'dan çizer gönderir yine. Nauru'da toplam 300 adet bilgisayar varmış, herhalde bir tane de scanner vardır diyorum. Olduğu kadar.

Tenzih Ediyorum! Efendim şimdi ben buradan Hindistan kıtasındaki türlü çeşitli mazlum halkların her birini tenzih eder, küçükleri gözlerinden, büyükleri ellerinden ve de alınlarından ki hani o yuvarlak şeyden operim ama bu yogilık işini başımıza saran Hintli kompradorları da esefle kinıyorum arkadaş. Hani yoga dostluk, barış ve kardeşlikti? Hindistan'da yogacı bir komprador, parti kuracakmış, sonra da yoga yapmayı okullarda ve devlet dairelerinde zorunlu yapacakmış. Hani yoga'da zorlama yoktu? Ya da belki vardır da, olmaması gerekir bence. Ayrıptır. Yıllarca Hint halkını hare kırsına, hare hare diye sömüreni ayrı, bacağı enseden geçiriyoruz ferahlıyoruz diyeni ayrı, çivili yataktaki yatıyoruz diyeni ayrı sömürdünüz, ülkenin tamamı aç bılac geziyor, avare mu diyor; mutlu azınlık diğer bollywood filmlerindeki gibi kah kah kah koh dans edip eğleniyor. Bana bakın ben Hintli garibana benzemem, bu yogilık mogilık bana sökmaz, öyle yok yerdin on santim yükseliyormuş'a falan da karnam, kafanıza kafanıza aşkederim tokadı Sizin zulmünüzden bıçareye dönmüş mübarek Hint halkını saygıyla selamlar tenzih ederim o ayrı.

Mikronezya halkını gayet iyi anlıyorum Bir kere isimden kaybediyorlar, kafadan mikro yani. Vizyon yok, büyük hedefler yok. Dünya Mikronezyalı oluncular yok. Bana kalırsa kafaları rahatlar ama insan yine de inceden bir üzüldüyor. Ne bileyim, biz "bir Türk dünyaya bedeldir" derken kimi zaman az da olsa inanıp gururlanıyor, belki de gep geriniyoruz ama allahaşkına, "bir Mikronezyalı dünyaya bedeldir" ne yahu? Kafadan mikro, ne dünyası? Ha ama tüm Mikronezya halkını tenzih ederim, o ayrı. Eminim ki hepsi yüce gönüllü, asil insanlardır, belki ülkeleri mikro ama kendileri megadır, ultradır

Mikronezya önüne daha büyük hedefler koymalı, "ulan adın mikro, senin neyine mega hedef" diyenlere ald mmamalı.

Ömer Göksel

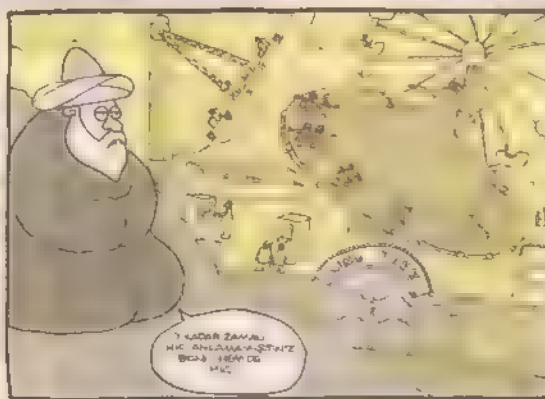

Emir SAĞLAM

Nadir KUTLUNAN

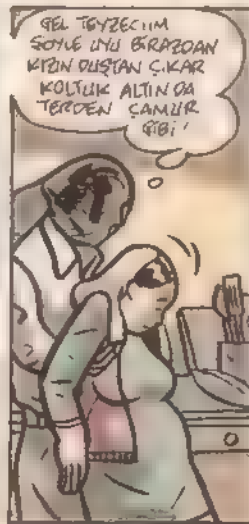
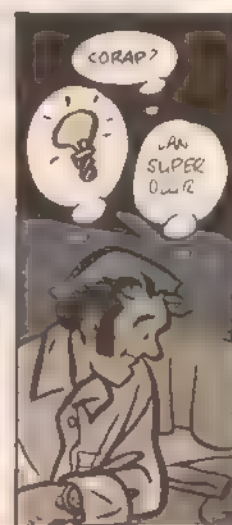
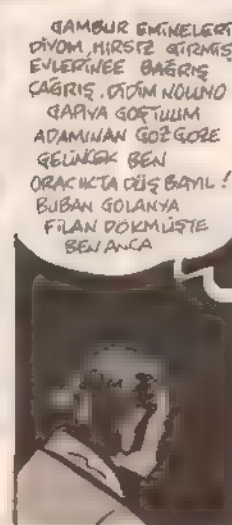
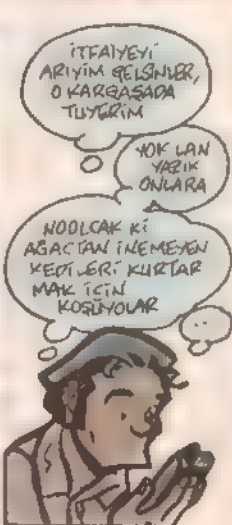
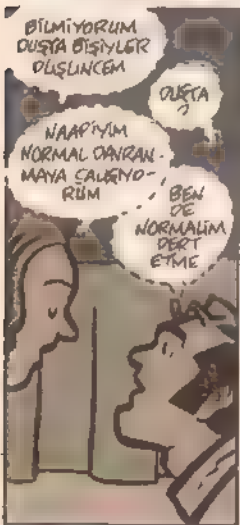
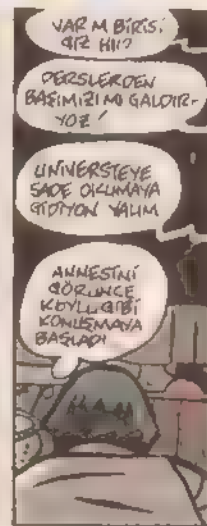
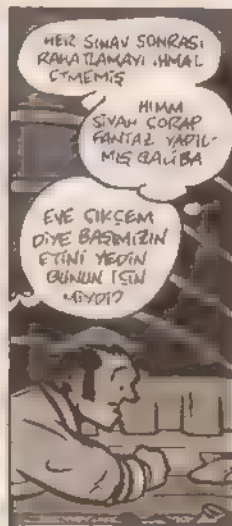
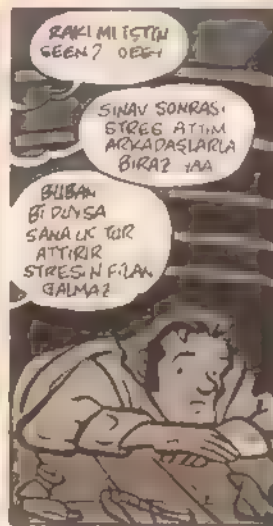
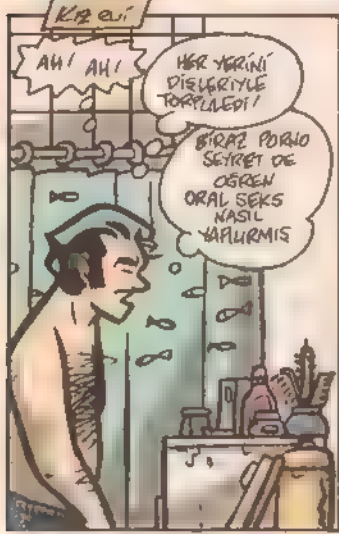
Grafik Hakan KARAYAS - Frat YASA - Vasfi TERİM Kalkgraf: Servet Sayışman
Elektronik Kağıt: Elvan Akyaz (caaplan@kuzkocadergi.com) **Muhasebe:** Merve Tahiroğlu **Ofis Sorumlusu:** Mesut Tunç Baysoy
Adres: Asma Mesire Mah. Salyan Sok. Hamsan Ap. 2-Blok No. 20 Kat 1 Bayoğlu - İSTANBUL
Telefon: 0 212 245 63 38/39 **Faks:** 0 (212) 245 63 60 - **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: Geni Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DGP 0 212 622 22 22 **Abonelik:** Yurbet-99TL **Amerika:** 100\$ **Avrupa:** 70\$ **Uzakköğüş:** 120\$
IBAN Numaratlarımız:
 TR45 0006 7010 0000 0081 3128 50 0000 IBAN TR44 0006 7010 0000 0081 3128 52 0000 TR42 0006 7010 0000 0081 3128 53 0000

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Kız evinde kalmanın avantajları çoktur, sabah hazır kahvaltıya uyanmak, çarşaf- ları yıkama- mak, ateşli seviminin evdeki ızdırını silmeye uğraşmamak, evinin yerini bilmediği içim habersiz ziyaretlerin olmaması v.s. Ama en iyisi sınır ötesi hareket

22 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/17 No: 134
1.75 TL. KDV DAHİL
KİT.T.C. FİYATI: 2.00 TL

METİN FIDAN KARİKATÜRLERİ VE
YAZILARIYLA ARAMIZDA!!!

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Siirt'te biri 14 diğeri 16 yaşında iki kız kardeşin, yıllardır sınıf arkadaşlarından öğretmenlerine, kantindeki tostçudan esnafa kadar yüze yakın erkeğin sistematik tecavüzüne uğradığı ortaya çıktı. Toplu tecavüz vakasını çevredeki hemen herkesin bildiği ancak sessiz kaldığı iddia edildi. Tecavüze karıştığı iddia edilen bazı şahısların fotoğrafının çekilmesine ve isimlerinin yayınlanmasına emniyet ve savcılık izin vermedi.

DURUN,
BUGÜN
23 NİSAN!..

BİSEYLER DUYDUM

MASRETTİN HODJA

ALLAH SİZDEN GERÇEK TEN ÇOK FAZLA RAZI OLSUN SAVIN BAKANIM

HA BAK GERÇEKTEN

HOCA DURUR MU, YAPIŞTIR-MIS KAGIDI

SİZ DEN GEÇTİK

Koruma altındaki Abant Gölünde 'tabiat parkının çehresini güzelleştirmek için' yapılan çalışmaların 'otel yapmak' için olduğu ortaya çıktı. Ağaçların kesildiği bölgede otel yapılabilmesi için Kültür ve Turizm Bakanlığı ile İl Çevre Orman Müdürlüğü yazışmış...

KUTSAL POLİÇE

Yaşanan her türlü afet ve sağlık sorunlarında kapsam daraltmak ve mağduru daha da mağdur hale getirmek konusunda uzman olan sigorta şirketleri, İzlanda'daki yanardağ patlamasının ardından ortaya çıkan zararları ödemek konusunda ıtlaz edilemez bir mazeret ürettiler: "Volkanik küller! Tanrı gönderdi, zararları neden biz karşılayalım..."

DİZİ HASTALIGI

YUPPULU !!!

2008'in Eylül ayında askerliğini yaparken önce "teröristlerce şehit edildiği" ardından ise "intihar ettiği" söylenen Jandarma Komando Er Ali Yüksel için askeri mahkeme en son "öldürüldü" kararı aldı.

Kuşadası'nda sivil polis, bir genci yakalayıp yere yatırdıktan sonra başından vurdu. Son iki yılda polis şiddeti nedeniyle ölen ve yaralananların sayısında rekor artış yaşanıyor...

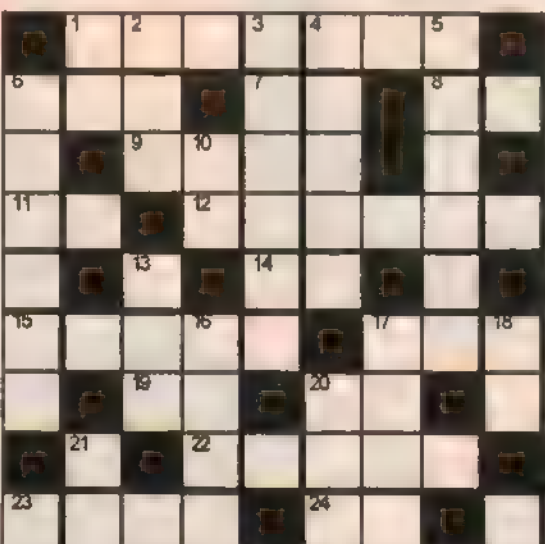
KAÇ YIL OLDU?

- Kanal 7'de yayınlanan "Muhabbet Kapsı" isimli programda, ölünün nasıl kafenleneceği ölü taklidi yapan canlı bir manken yardımıyla izleyicilere gösterileli 1 yıl
- Eda Taşpınar, bir gazetesinin "Selülsiz görünmeyi nasıl başarıyorsunuz?" sorusuna, "Anneannemin bana önerdiği at kılı fırçasıyla vücudumu yukarıdan aşağıya her gün düzenli olarak fırçalıyorum," cevabını vererek sosyete dünyasından bazı kadınlara at kılı fırçası arattırıldı 1 yıl...
- Tuğba Özay, "4 yaşında okuma-yazma öğrendim, o yaşı kendi kendime İsraili-Filistin falan yazıyordum," açıklamasıyla biyografisi için sağlam bir giriş yapıtı 2 yıl...
- Ebru Akel, ATV Ana Haber'e çıkarak gözaltı şişlikleri için basur kremi kullandığını açıklayalı 5 yıl...

- Ebru Akel, gözaltı şişlikleri için basur kremi kullanmayı bıraktığını açıklayalı 1 yıl...
- Muhtar adayı Sacide Güner, yerel seçimlerde, "Işık vermenin iki yolu vardır, ışığı yayan mum olmak ya da ışığı yansıtan ayna olmak. Ben mum değil projektör olmak istiyorum!" sloganıyla kendini, aklına gelen en büyük ışık kaynağına benzeteli 6 yıl...
- ABD eski başkanı Ronald Reagan, "Çevreciler boşuna endişeleniyorlar. Bir nükleer enerji istasyonunun bir yıllık atığını masanızın çekmesinde bile saklayabilirsiniz," diyeli tam 39 yıl olmuş.

KARE BULMACA

Soldan Sağa

- Değiştirmesi bir dert, kabullenmesi bir dert referandum konusu. - 6. Arap yarımadasında altın klozetleriyle ünlü emirliklerden oluşan bir devlet. - 7. Birleşmiş milletlerin kısaltması. - 8. Başlıca içeceğimiz. - 9. Resimdeki az ünlü - 11. Repçilerin birbirine bağırırken kullandıkları bir ünlem. - 12. Oky'nin en beğendiği Kaliforniya valisi - 14. Akıl. - 15. Umut Sarıkaya'nın yaşı küçük akıllı bir garip tiplmesi. - 17. İstiklal caddesinde on liraya kahve içene bedava bakılan şey - 19. Ütopik Millîciler akımının kısaltması. Yani öyle bir akım olsaydı. - 20. Bir haber ajansımız - 22. Aynı zamanda hobi olarak dergimizde çizerlik yapan Karabulut soyadlı paralel barcı atletimiz. - 23. Son günlerde adını sıkça duyduğumuz, hâkim ve savcılar atamak, Türkiye'yi inceden yönetmeye kalkmak, dediğim dedikçilik oynamak gibi görevleri olan çok bir yüksek kurul. - 24. Tayyip Erdoğan'ın, partisinden bahsederken kullanmamızı istediği kullanmayana dere tepe düz gittiği renk. 25. Oksijenin simgesi, ya da kafadan 0 yazın gitsin.

Yukarıdan Aşağıya

- Doktora gittiğimizde söylememizi istediği şey. - 2. Osuruktan bile kapılabilen rutubet. - 3. Muhalefet liderinden bakanına, Türkiye siyasetinde maruz kalınan son nokta. - 4. Şehirlerarası otobüs seferlerinde dinlenme tesisindeyken duyduğumuz ama genellikle ne dediğini anlamadığımız için çığımızı hızlı hızlı yaptığımız şey. - 5. Herhangi bir barda, karşı cinsi etkilemek için girişilen faaliyetlerin bütününe verilen ad. Sonunda dayak olabilir. - 6. Deniz ön adlı siyaset tipası. - 10. Sümerlerde bir tanrı ya da Fıfı, Sims gibi oyunlarla takdirimizi toplayan atari şirketi. - 13. Pantolonu gösteren şey 16. Dünyanın durduk yere "bir üst kata çıkartılıp altına alışveriş merkezi açılacak sineması. - 17. Uğur Gürsoy'un maddi sıkıntı yaşadığı tiplemesi. - 18. Buruş ön adlı ünlü karatecimiz. - 20. Baston - 21. Duman lekesi.

Barış UYGUR

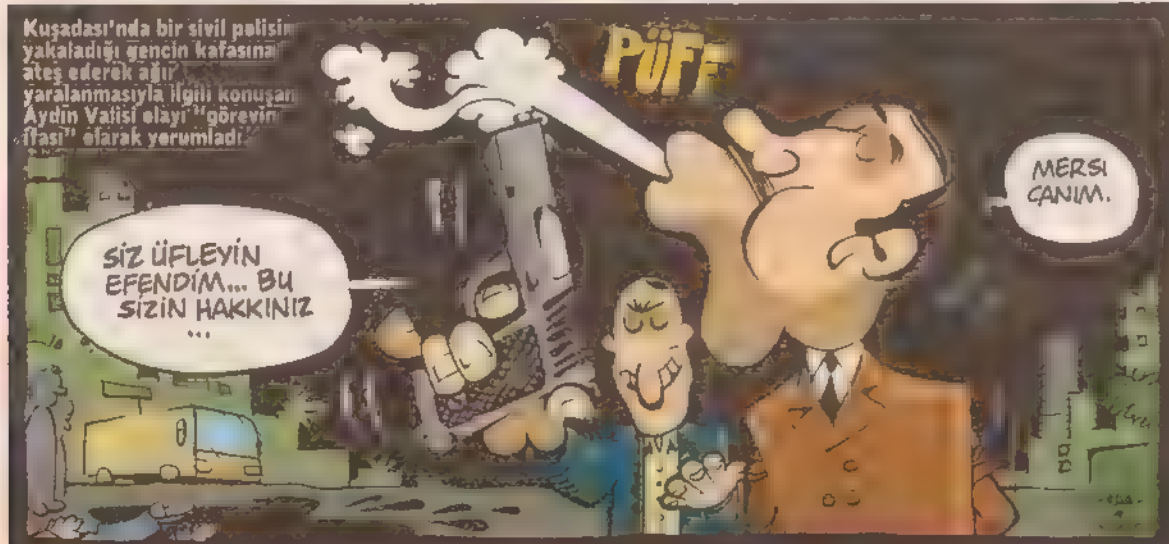
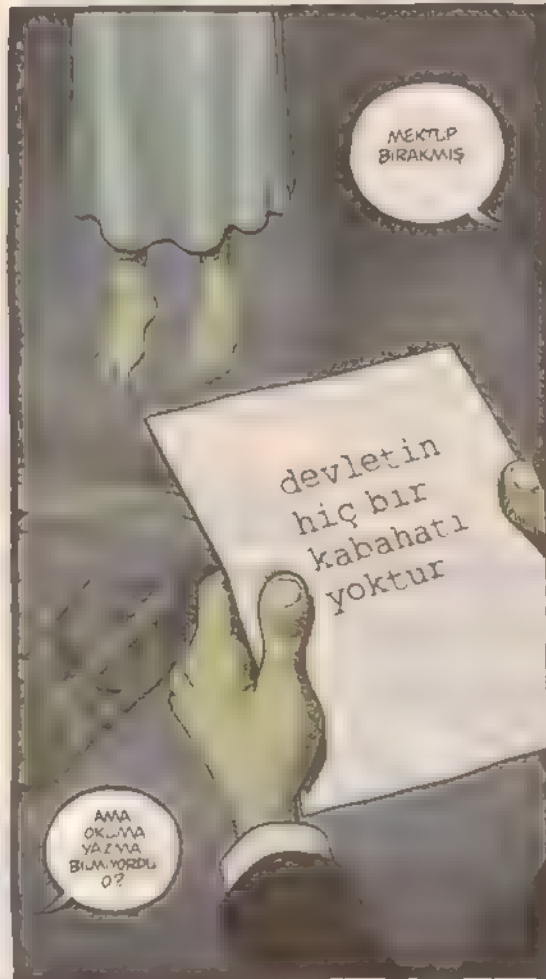
23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlandı...

Kahramanmaraş Fatih Lisesi'nde bir beden eğitimi öğretmeni, voleybol topuna ayağıyla vuran öğrencisinin yüzüne önce sıcak çay döktü, sonra da aynı bardağı yüzünde kırdı. Öğrencinin yüzüne 7 diğış atıldı.

Güneydoğuda intiharlar ve töre cinayetleri bitmiyor...

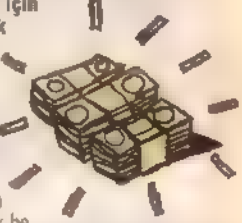
ANNESİNİ KAYBEDEN ARKADAŞIMIZ KEMAL ARATAN'A BAŞSAĞLIĞI VE SABIR DİLİYORUZ.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Efendim Vergi Barışı kapsamında Türkiye'ye 7 milyar getirerek Türkiye'nin en zengini oluveren arkadaşla ilgili ilk savunma zengin ve güçlü dostu Mehmet Barlas'tan gelmiş. Sporun ve sporunun dostundan gelecek değildi ya. Mehmet Efendi diyesi ki, bu söz konusu zengin, parasını Türkiye'de kazanmamış, Soros ve Mobius gibi global para piyasalarında (borsada morsa) kazanmış. Şimdi kusura

bakmayın ama Soros da Mobius da dünyanın dört bir yanından zenginlerin paralarının buluştuğu adına fon dediğimiz ortak havuzları yönetiyorlar. Soros emekli oldu gerçi ama Mobius emekliliği için gün saymaya devam ediyor. Daçça'da bir yazlık parası biriktirirse o da emekli olacaktı.

■ Ama bir sorun var. Soros arkadaşımızın, hani şu dünyanın dört bir yanında adı bilinen, ülkelerde devrimler tezgâhladığı iddia edilen, kendisi için "Bir günde İngiltere Bankasını Batıran Adam" denilen (ve bu arada hakikatten de batırması olan) Soros'un şahsı servet 14 milyar dolar. Hadi bizim meçhul zengin üç katı diyelim ama dünya küçük be ahretlik. Şu dünyada bir şahıs, cebinde 5 milyar dolarla gezecek de kendini gizleyecek. Üstelik o parayı da herkesin gözünün üzerinde olduğu para piyasalarından kazanacak öyle mi? Yeme bizi Mehmet Barlas. Uluslararası para piyasalarında 5 milyar dolar kazanan adamın adını Soros ve Buffet'in yanına altın harflerle yazarlar. Ha bu arada Mobius gibi bir zengin diyorsun ama bak Mobius'un bu bizim meçhul zengin kadar bile parası yok ama adını maşallah, yüz elli bin satan gazetede zikretmekten çekinmiyorsun. Belli ki o da ünlü bir insan. Ama el insaf yahu. Burada 5 milyar dolardan bahsediyoruz, çuvala sığmaz. Ve de gün gelir çuvala sığmayan mızrakları iyice bilerler, onu da eklemeden geçmeyeyim. Hani şimdiden aklama, paklama çabalarına girdin ama, 5 milyar doları olan adam, sana prim verirse zaten sokakta bulmuş demektir o parayı, onu da söyleyeyim. Para Türkiye'ye varlık barışı kapsamında getirilmiş, hesabı sorulmayacakmış eyvallah ama anlatılan o ki, herkes bu paranın kaynağını merak ediyor. Kaynağını sahibi yiyecek elbette de, paranın kaynağı öyle Mittal Hisesi çok çıkmıştı sattım, onun yerine Facebook aldım, anaa o da çıktı, onu sattım onun yerine şunu aldım bunu verdimle açıklanacak gibi değil. Kaldıraçlı işlemler desen, totaldeki rakamlar öylesine büyük ki, o kadar büyük para hareketini kiz bile görürüz buradan. (Gerçi nereye görüyoruz anasını satayım, donumuzu alsalar, ruhumuz duymayacak.) Ha tabii plase: Para zaten buradaydı, %2'den aklandı gitti.

■ Bankada çalışan bir arkadaşınız olup olmadığını nereden anlarsınız? Elbette e mailinize bakarak. E maileriniz arasında "FW: Çok Komik!" "FW: Lütfen herkese iletin" başlıklı mailerin sıklığı ile bankada çalışan bir arkadaşınızın olma ihtimali doğru orantılıdır. Benim misal üç tane bankacı arkadaşım var, günde ortalama 45 adet mail okumadan siliyorum.

■ Tabii inceden kıtlanmıyor da değilim bu bankaların bir stratejisi olmasın sakın diye. Biz o mailere bakarken onlar arkamızdan türdüş çevirebilir. Yok arkadaş ben bankaya güvenmem. Ha bir gün bir banka çıkar "Ne mutluluğunuz, ne huzurumuz umurumuzda değil, paramıza para katmaktır derdimiz, ha paranızı bize yatırın, en azından sizi ikide bir SMS'le taciz etmeyiz" derse, varımı yoğunu yatırırım o bankaya. Param yok gerçi ama, çalar çıpar yine yatırırım.

■ Tuna Kiremitçi ve Kürşat Başar'ın Cumhuriyet'te yazmaya başlaması, Ergenekon'u sulandırma çabası değildir de nedir allahaşkına? Bana kalırsa Cumhuriyet, yarın öbür gün, gamzelli de bir şekilde içeri tiktirip "Bakın işte bu adamlarla darbe mi olur, Ergenekon tezgâhtır" diyebilir.

■ Emek sineması alışveriş merkezi olacaktı, iyi hadi olsun. Yalnız oraya mağaza açacaklara, o mağazalardan alışveriş yapacaklara bir uyarım var, demedi demeyin, Emek sinemasında filmi oynayan Bogartlar'ın, Sydney Greenstreet'lerin hayaleti musallat oluverir bakın hepinize. Sen "a iki tane alana bir tane bedavaymış" dersin, Bogart beliriverir arkandan, aklın çıkar benden söylemesi. Ha, aynı blokta Rüya sineması da alışveriş merkezi olacaktı o daha fena! Hayır, şimdi yenilenmeden evvel Rüya'da oynayan filmleri düşünüyorum da, çok acayip adamların çok acayip hallerde hayaletleriyle karşılaşsınız, dilinizi milinizi yutarsınız sonra. O hayaletler daha fena. Emek sinemasının hayaletleri yine bir nebze de, On Bir Gün On Bir Gece türü filmlerden hayalet gelmesi pek yaman.

■ On Bir Gün On Bir Gece demişken, bu film de aslında zamanında Danıştay kararıyla oynatılmış bir erotik filmi, bilmeyen çıkar diye söylüyorum, çok daha saçma bir şekilde hayatımda yer etmiş sinema eserlerindendir. Hayır, filmi beğendiğimden değil, görmüş almişim VCD'sini zamanında, seyretmişliğim de yok ama evi toplarken ansızın yârin ayaklarının önüne düşüyordu, utandım. Ama konu o değil. Konu şu ki, neden on bir gün? Bir hafta yap, hadi bilemedin bir hafta on gün de. Bana kalırsa bu bir Türk filmi olsa adı bir hafta on gün olurdu.

■ Danıştay tabii, ergenliğini 80'ler ve erken 90'larda yaşamış tüm gençler için yargının en bir kıyakçı, en bir kafa dengi kurumudur. Valla şimdi ben yargı erki konusundaki tartışmalara girmek istemem. Ama benim bildiğim, Temel İğgüdü olsun, On Bir Gün On Bir Gece olsun (yine mi o film!) bunlar hep Danıştay'ın "tamam lan seyretsin garipçilerim" diyerek izlememize müsaade ettiği filmlerdir. O yüzden Danıştay'ın yapısı değişmesin isterim. Yargı konusundaki yegâne fikrim de budur.

■ Bilmeyen vardır, geçen bir öğrenci değişim programına katıldım. Katılmadan önce programa katılacağımı söylediğimde Bülent Bilmec hocam var, bir sevindi ki sormayın. Tabii sonra program bitti, ben geri döndüm, Bülent hocanın yanına vardım, "Hocam döndüm" diye. Bu sefer aldı mı bir hüzün hocayı. Meğer o beni komple değiştiriyorlar, benim yerime başkası geliyor da benden kurtuluyor zannetmiş. Yok hocam, öyle değil o. Hava değişimi gibi bir şey.

[illegible]

An illustration featuring three hammers arranged diagonally from the top left to the bottom right. Each hammer has a stylized head with a circular face and a handle. Musical notes are scattered around the hammers: one note is above the first hammer, one above the second, and one below the third. The text "we don't no cakewalks in no doct" is written in a playful, handwritten font across the top of the illustration.

Törelər	DİN	Eğitim
DEVLET	AİLE	Norm Tugiz
ÇEŞİTLİ SİKİNTİLƏR	İnsan ayırır insanlar	CİNSELLİK (31)
MAL MÜLK SEVDASI	İNSANI MƏKİNELEŞTİRƏN İŞ HAYATI	Dəyər və Pərəzi

KURUYEN & DÜNYASI

İKİLER MÜHÜR

BAKKAL VE KURUYEMİŞ BİRLİĞİ

ULKE GENELİNDEKİ BÜTÜN İŞYELERİNİZİN BOYUN RÖNTGENLERİNİ TOPLADINIZ MI?

TOPLADIK EFENDİM, BUYRUN!

DİZİ İZLEYE (İZLEYE ERİTTİK BOYUNLARI, SONUŞ ORTADA)

TUTANAK SİYAH

İşimdeyim
Gücümdeyim

DUR YOLCUZ. KİMSİN. NECİSİN BU SAATTE..

EMEKLE DÖRETMEN NAZIF ÇALIŞKAN. YAZLIĞIMA GİDİYORUM.

ARZU KİTAPÇIĞI İÇİN ÖVAĞA BİRİNE GİCE

Eğer sinema-televizyon'u kazarımsa. şüpheli David Lynch'i buluruz böyle görür. ÇOKTAKI...

EĞİN EĞİN ALT NA SİĞİ KORKULUDAN

M. ALTINBAŞAK

BÜYÜK
00647

BULUTI HER GÜN 7 KERE KANTORON OTUĞUNA KAYNATILIR.
SÖZLEŞİRSİNİZ ÖLÜM / GİRİTME İÇİN SIVA / İNE DEĞİL,
KAĞIRI GÜN (Kİ) GÜVENİNİZ KERE, 40 GÜN ÖZARAK ÇALACAK,
YEMİNİ SUYUNU GÜÇLÜ VEREBEKSİN - 40 GÜN SONRA RENGİ,
APAK OLACAK GÜÇLÜ KUVVETİ.
DÖRÜ B. AT OLACAK :

DUR
SAH

S. K. KAYI Y OLMAZ OYLE ŞEV... İYCE MİNE KÖYARSINIZ
HASTA ATN
TELEFON OLUR HAYVAN O AHIRDA KALIRSA... HAZIRIM
İLAÇLARI VERİN, ONUN DİŞİNDE GEZİN DOLAŞIN
GÜN İŞ GRSİN KEMİKLERİNE...

KFFFFF

B İYSE
KİM İŞ İYOLUZ
BURDA!

Doct. Arımer

Sacbon

TAA DA DUSUNDUĞU GİZLİ AT DEĞİL, ADRETA CEHANEM
DUALS... GUZEFE!!! BOLA BEYİNİN EVİNİN NERDE
OLDUĞUNU BİLİYO MUSUN?

SRRFFS
HRS
FISS

BİLYORUM BABA

B.N BU ATTA GİT ORAYA ÖLDÜK,
OMG... AL BU MAHİRİN NİTKANINI!
RAHAT DÜR KEİM, RAHAT DÜR

HALKIN INKARANNI
ALDUN AI OBU

ALDUN BABA. OUDURDUM ONU

HATIRLANNYOR IM DUN BABA

“NDA NEMAK NEM
ISAN JUNTU FORAMA BIZ
SORU EDEBYAT” API
DORAN NY BUDEN
DUNDE GEMER
ZORUNDA

“NEY” JUAN NEMEM,
KATIR NEMEM DUN
DUN DUN DUN DUN DUN
DUN DUN DUN DUN DUN
DUN DUN DUN DUN DUN

SON

KARAKTER

İŞİN 5 TARZI VARSA DA O BİRER
YAPILIR BENİ.. SİZİMİZİ ŞEYİN
KONTROLÜNDE OLMAK ADAMDAN
FEN BENİ..

Bİ GANIYE KOMUTANIM
YANIK K İLAZINI ALIYIM
K DAKKAKA

İŞİN K NEL
BEKERKEN

HAYATIN KADINLAR

SEN NERE GEDİM
İLÂN BAĞAMI
VARDI ÇOKLU?

HAFAFİYATIMAYA
GEDEM AM

1000	1000
2000	2000
3000	3000
4000	4000
5000	5000
6000	6000
7000	7000
8000	8000
9000	9000
10000	10000

[illegible]

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

"Faşistler kontrol manyağı olurlar. Faşizmin sözlükteki tanımı bu olmalı." Mahbod Seralı - Tahran'ın Damları'ndan

• Sayın Başbakanım, gizli servislerle de canlı yayında kahvaltı edin, hadi, silah tüccarlarıyla da, Büyük Ortadoğu Planı teorisyenleriyle de, hadi Suudi finansörlerle de... Pazar öğlen Hıncal Uluç ve kardeşlerine alıştı, cumartesi de başbakan ve kahvaltıdaşlarına... Sayın Başbakan, bakınız, İran nükleer enerji nedeniyle gündemde, siz niye bizim ülkenin enerjileriyle gündemde değilsiniz de, ikide bir President'in huzurundasınız?.. Ve Sayın Başbakan, Türkiye'nin bir sömürge veya "İsrail Light" olmadığına seçinden sonra değil, önce kanıtlayabilirsiniz... Yargının genetiğiyle oynamayan demduat bir anayasa imkansız mı?.. Ne 'yandaş' alçaklığına razıyım, ne de faşist 82 Anayasası'ndan yanayım. Bi tane bile olsam, ayarlayın bunları!..

• Nasıl ki Erdal İnönü "Onursal Başkan"ı, Deniz Baykal da "Gurursal Başkan" olsun ve HAKİKATLİ BİR LİDER görelim artık...

• Azaisa da bitmez Atanılırspor!..
• Niye hepsi yedi? Cüce yedi, uyuyan yedi, günah yedi, gün yedi, daha onyedil onyediyim... Niçin yedi?

Mevlânâ'nın ana cümleleri yedi, Tanrı katı yedi, durduk yerde kedî öldürürsen yapman gereken cami sayısı yedi. Peki ya dinine de bağı Laik Türk kesimi, ilkeleri niye yedi değil Kemalizmin? Ödevdir: Yedinci ilke olsaydı, ne olurdu, fikriyatla belirin! Mevsim dört, iklim gene yedi!..

• Mesut oldum ile mestoldum nasıl aynı olabilir, çok farklı gibiydi
• Zeki Müren, Türk Sanat Müziği ise Türk Müzik Sanatı, Münir Nurettin Selçuk ve oğlu ve torunudur... (Bu arada: Beyaz'ın Seyfettin Tomakin ve Seyit Ali'li hatırlaması beni sevindirdi, Recep Kaymak da benden)

• Ara ara dizilerde felan oynayan bi tipte tanıştıydım bi ara, o an hangi yararlı işi yapılmıyorsa artık, bu beni ara da ara, görüşmek için tuttur... "Nedir" dedikçe, "Çok önemli, yüzyüze" diyerek bi de... Buluştuk sonra... "Çok acalıp yüksek paralı bi durum yarat bana, reklam olur, kampanya olur" dedi... "Kismet" dedim.

"Bugün ben bi televizyon kursam, başına seni getiririm" dedi sonra... "Sağol" dedim...

• Bişey olmak, aynı zamanda diğerleri olmamak.

• Çocukken beni mahveden Osmanlı'ya son dönemlerinde batının "Hasta Adamı" demesiydi Giderek eriyen topraklar ve zamanında yancılık yapan Fransız dahil "Evropa'nın hain istilacılığı Kafamda, bu "Hasta Adam" lafı ile "Verem Savaş Dispanser'i"nde gördüğüm, şaşırtıcı bir başarı ile çizilmiş, kesik kesik öksüren, çok traşlı, "karanlık ve rutubetli yerlerde yaşayan -genellikle-", iki gizgili pijama üstü giyen veremli adamın temsili figürü birleşirdi. Hastaysam da mikrop sensin lan emperyalist, senin yayılmacılığın beni hasta etti Buradan tüm dünyaya belirtirim, bugünün ABD'si Ruh Hastası Adam'dır! Amerika'yı sevmek için Obama yetmez; halk lazım, halk!..

• Çörek: Börek yoktu, n'apalım...

• Cihan Ceylan'ın dayısı, güzel kafayla, Beşiktaş için "Bu takıma örovizyon lazım" demiş. Duyunca aklıma rahmetli amcaoğlu Ekrem abımı geldi. Bi ortamda demeye gelişip "Örovasyon, Övarasyon" dedi durdu, abimle güldük, bize de kızdıydı...

• Tek başına "Büyük" ya da "Üstün" soyadı olarak yeterlikten Büyüktün ha?.. Vay arkadaş, insan mısın proje mısın, hay yaşayası...

• "Üzüldüğün şeye bak" diye şarkı var. Hayır, sana n'oluyo, dışarıdan falan. Onun üzüldüğü şeyi, sevindiği şeyi bırak, sen bi şarkı yaptığın şeye bak. Bi bak.

• Cemal, Reşit oldun artık, Rey kullanabilirsin...
• Knz vurdu galiba hakikatten, birbirinden garabet reklamlar izliyorum Hele de erken kalkınca. Bununla beraber, üç güzel reklam detayı: "Mikrofon bile benden daha uzun" diyen acar, arçelik ve kraliçe'nin aynı harflerden oluşmasının tespiti, bi de Melis Birkan'ın "Aman!" deyişi...

• Televizyon: Ramiz Dayı arası Ayşe Teyze...
• Depresyondan çıkış önerim, romandır. Bakın kitap demiyorum. Düzyazı, makale, deneme ve hatta hikaye de demiyorum. Bildiğin roman. Niye roman? İkinci bir dünya sunduğu için. Kitabı kapayınca orda donuk kalıyolar, açıyosun, anında canlanıyolar (Obolomov'da tüm çiftlik halkının hep beraber uyuduğu bölüm hariç!) Okuyalım arkadaşlar, çok zevkli lan.

• 23 Nisan, Taksim'de kutlansa, çocuk işçilere biber gazı sıkırlar Allahıma!..
• En yaygın antemperyalist olma nedeni: Süttozu...
• Prima koleksiyoncu, bir türden çok toplayan değil, her türün en iyisini toplayandır
• Şirin beldemiz Görece'den yazan T.T. köşemden yetkililere sesleniyor: "Sayın yetkililer, esrar ile kokaini bir arada kullanmak serbest olsun, çünkü biri uyuşturucu ise diğeri uyarıcı. Sonuç tapı! Ne dersiniz?" Yetkililerden evvel ben diyorum ki, okeye mi dönüşünüz Sayın Tülbent? Bi demli çay iç, kendine gel Sevgili Tarık! Ayrıca 'tapı' neymiş lan öyle, birdenbire...

• Eh be Kafka, "Bohem" tarza adını veren memleketten böyle sıkıntılı, halli çiklir mi hafız?!

• Avukat Armağan Konyalı'nın lafıymış. "Emek, en kutsal değerdir... Harcanamaz!.." Geçen Pazar Emek Sineması için yapılan şenlikli, bandolu, danslı eylemde duydum... Emek Sineması'nda çok ve çoğu şahane zamanlar geçirdik, inşallah kapanmaz... Bi de koltuklar arasında iki boşluk olan yegane sinemadır, tam

karşıdan görelim gene işte, güzel...
• Son derbide gördük, Bilca gerektiğinde bir Kazma'dır!...

• Sinan Çetin "Ben Zeus'um" dedi, sonra eve gelip televizyona baktım, Mevlânâ olmuş...

• KKT: Kendi Kendine Tek Cumhuriyet...

• "İkinci Hayat" diye kitap hediye ettiydi değerli arkadaşım, "Daha ben birinci hayata doymadım" diyemediydim...

• Başbakan duası: Tanrım beni başkan yarat!...

• Kitli illetişiminin henüz ahaliyle münasebet olduğu zamanlarda, yani sultanın fermanı okunurken söylenen ve günümüze seke seke gelen "Duyduk duymadık demeyin" lafı ürktüme de ürpertiyor. Yani nasıl, duymadıysam peki? Niye bana potansiyel yalancı gibi davranıyosun ey mutlakiyet? Belli ki daha önceki fermanlarda epey bi problem yaşamış, "Vallahi duymadık, duysak niye yapmayalım" vay efendim, "Duymadım aga, yayladaydım, içime mi doğacak lan" türünde bi sürü polemik köpük köpük oluşmuş ki, "Duyacaksınız arkadaşım, artık DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN" diye coşku patlamış. Sonu da komik, demeyin! Peki, demeyelim. Çoğunluğa emir kipiyle konuş sen daha patatık seni, biz susarız...

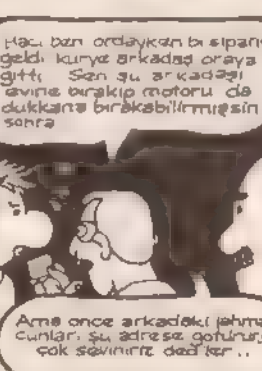
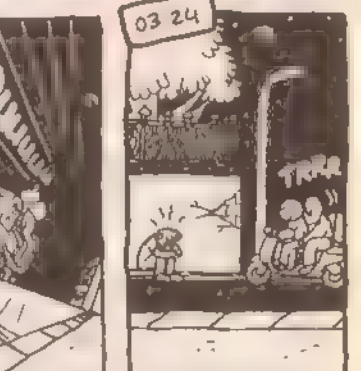
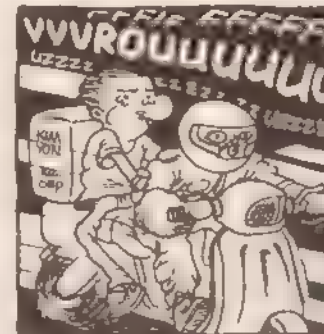
• Hatayı ben Enderun'da yaptım, aynı muallime yazılarak!..

• RTÜK cezasından yırtarcasına Aşk-ı Memnû'da artık sevişmenin gösterilmeyip ve fakat anlatıldığında görmüş bulunuyorum. Adnan beyin kızı, aynı Adnan beyin karısına Sarman'la ilk sevişmelerini nakletti, ara konuşma detaylarını da atlamadan...

(Eser sahibi Halit Ziya Uşaklıgil'i saygıyla anarım.)

• Fas, minimalistin Hindistanıdır!..

• Bugünün en kral esprisi, 400 yıl sonra falan, Nasreddin Hoca'ya formatlanabilir bi ihtimal. E, hakkıdır Hoca'nın: Hepimiz onun ağacından düştük...

Vedatspor: 23 Nisan Cuma, 21:30, Cezayir Sokakı'nda Sakman Kulübü'ndeyim. Galatasaray Benden sonra Vedat Sakman Band var Seçim yüzünden Lefkoşa bu paz, 25 Nisan, 21:00, Cadde Passport. 27 Nisan Salı, 22:00, Beyoğlu Hayal Bistiro. Böyle.

π · e · τ · i · N · F · i · D · A · N

Kapıyı açtığımda kimse yoktu. Bir üst katta

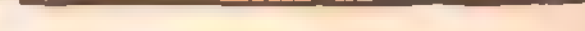
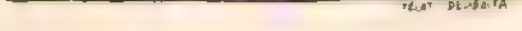
Öğür, bir pazar sabahı elindeki Hürriyet gazetesini yüksek

Bundan 2 yıl önce "Sınpaş'ın İstanbul için hazırladığı üçüncü su seferi için, satışa çıktığı ilk hafta sonu yoğun ilgi

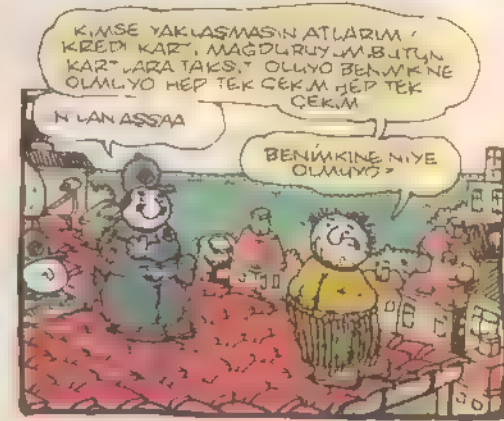
100

Onur ve Berna satış ofisinde yeni yaşamlarını kuşbakişi uzun uzun incelediler. Çok nazik ve güzel bir kadın, karton bir maketi

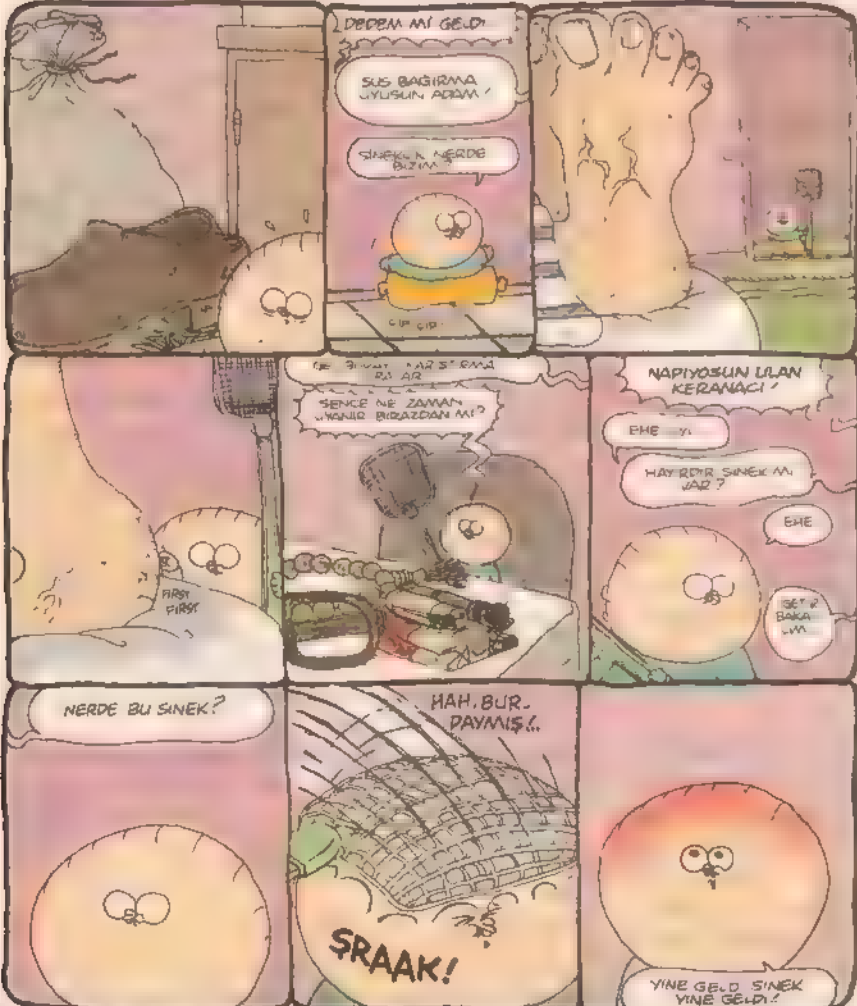
'Yeni bir yaşam'a (Spradon Quartz) başlayan insanın 'eski

Cihan Ceylan

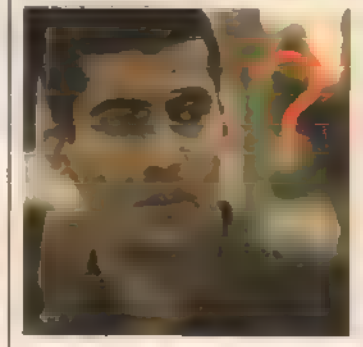

fırat- uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Geçen hafta maddeleri yuvarlak nokta ya da herhangi bir biçimde ayırmayı unutmamışız; bilinç akışı yöntemiyle yazılmış alt metinleri olan, alternatif okumalar içeren edebi bir metin gibi olmuş yazı. Hemen haftasında PEN'den (Avrupa edebiyat sevdalıları derneği) aida istemeye geldiler. Mafya gibiler "herkes kafasına göre bilinç akışı yapsa yazın dünyası ne hale gelir değil mi Erman'cıgım?" falan diyorlar. Uygun bir dille olayın basit bir dizgi hatasından kaynaklandığını, bilinç akışını sadece arada bir evde yalnız kalınca kendi kendime hobi olarak yaptığımı, James Joyce'un Ulysses kitabını okuduğumda da pek bir şey anlamadığımı anlattım. Sağolsunlar, anlayış gösterdiler ama yanağımi hafifçe sıkıp "biz senin evde yalnızken neler yaptığını da biliyoruz, her şeyden haberimiz var merak etme sen" diye göz dağı vermekten de geri kalmadılar. Edebiyat dünyası çok karışık; lobisi var, örgütlenmeler falan var. Şimdi buradan açıklayamayacağım çok acayip olaylar dönüyor.

Oynadığı dizideki olayları tam bilmeyen, konuya çok hakim olmayan dizi oyuncuları var. Buna

gerçekten inanıyorum. Yani, diziyi yeni katılmış olabilir; ya da çalışma saatleri çok yoğun her hafta bir televizyon filmi uzunluğunda bölümler çekiyor insanlar, artık kafası bir yerde durma noktasına gelmiştir, senaryoyu eline aldığı anda sadece kendisiyle ilgili bölümleri okuyordur. İnsanlık hali. Yakın zamanda televizyonda bir yerli dizide karşısındaki karaktere "sen neden bahsediyorsun, dediklerinden hiçbir şey anlamıyorum, neren çıktı bütün bu saçmalıklar?" diye isyan eden bir dizi oyuncusu görürseniz tekrar düşünün; acaba çok iyi bir oyunculuk performansı mı sergiliyor, yoksa gerçekten "n'oluyo lan?" diye mi düşünüyor? Belki bir sonraki hafta o bölümü televizyondan izleyince

demek o yüzden bağırıyormuş o kadın bana, ben de başka bir şey oldu zannettim" diye aydınlanmalar yaşıyor olabilirler. Bence günümüz dünyasında böyle şeyler mümkün.

Yeni evlenen çiftler arasında düğün davetiyesi üzerinden yürütülen bir çekişme, yarış gibi bir olay var galiba artık. Geçenlerde

memlekete gittiğimde babannemin evinde ferman buldum. Mührüyle tuğrasiyla

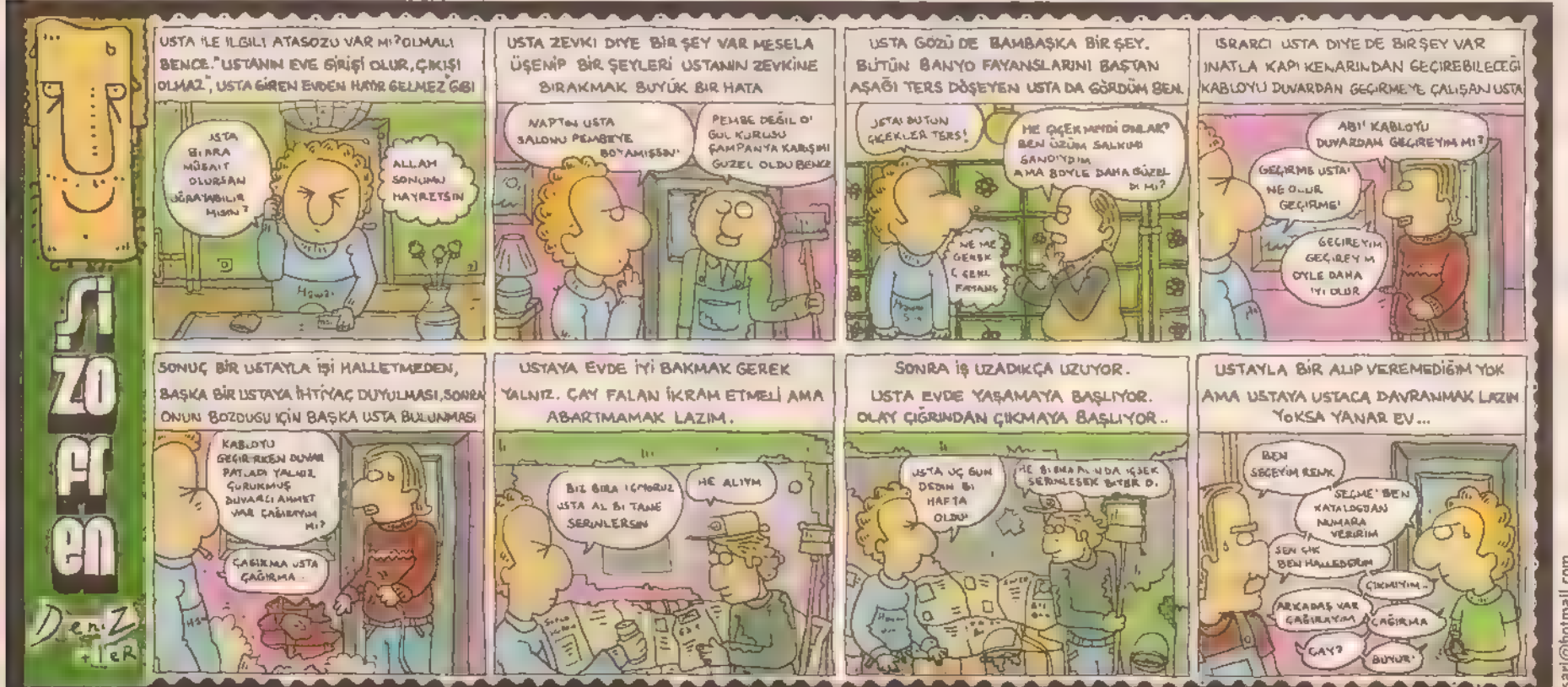
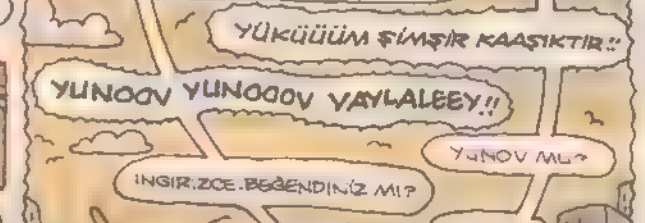
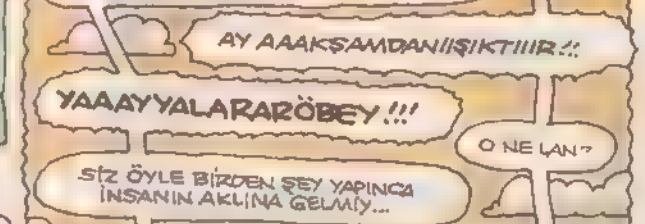
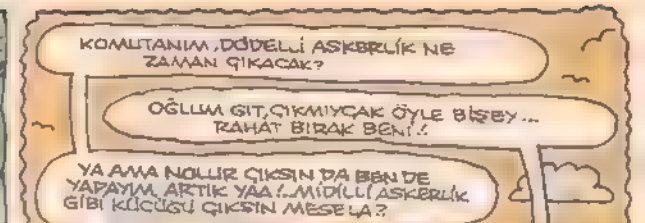
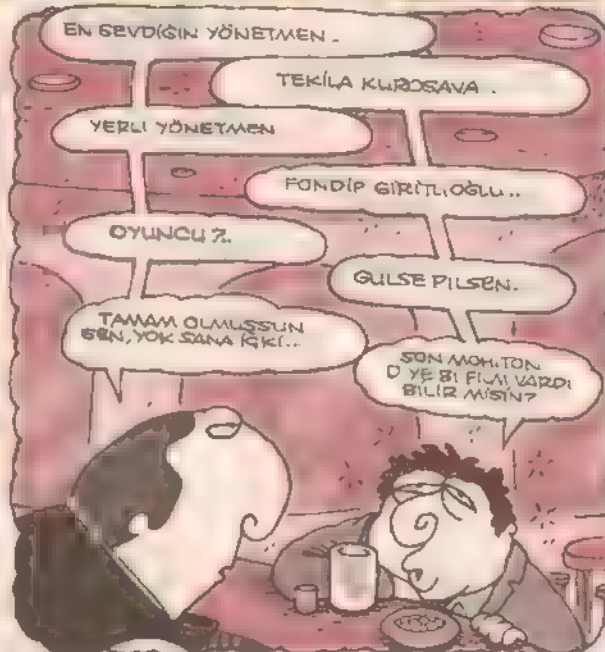
şahane ferman. Önce hemen etrafındaki insanlara (babannem) "Bu düzen düzen değildir nenem, Padişahımız halka uzak durmaktadır, işgalcilerin elinde bir kuklaya dönmüştür. Ben kurtuluş ordularına katılıp, Mustafa Kemal Paşa'nın yanında halk için, özgürlük için savaşılmaya gidiyorum, hakkını helal et ver o akça ellerini öpeyim" falan diye şakalar yaptım. Şakalar hakettiğini inandığım ilgiyi görmeyince fermanı incelemeye devam ettim. Tahmin ettiğim gibi düğün davetiyesi çıktı. İçinde evlenen çiftin padişah ve sultan kılığında fotoğraflarının olabileceğini de içten içe biliyordum, yine de öyle bir şey olmayacağını umuyordum. Boş yere umutlanmışım. Yakından olmasa da tanıdığım ve sevdiğim Murat abi, büfe işletmecisi olarak girdiği fotoşoptan padişah olarak çıkmıştı; hemen yanında da sultanı vardı (ben tanımıyorum ama babannemin anlatmasına göre ailecek tanışıyor muyuz, gerçek hayatta bankada memurmuş). Fotoğrafın altında da şimdi

çok hatırlamadığım bir mani vardı (anafikrini hatırlıyorum sadece: evleniyoruz, düğün var, siz de gelin). Tabı Murat abi kendini yok yere padişah ilan ettiği için bizler de onun tebaası durumunda kalmıştık, katılım bir şekilde zorunlu hale gelmişti. Beni bağlamaz, benim ikamet İstanbul'da diyerek kaçtım ortamlardan.

Bunun dışında bir de grafik tasarımcı adam ve metin yazarı kadının düğün davetiyeleri var. Onlar da minimallik, sadelik, anlamlılık vs. kulvarlarında diğer grafik tasarımcı ve metin yazarı çiftlerle yarış içindeler. Olan biten, iki – üç ay çok coşkulu sevişeceksiniz, sonra yine normal sevişeceksiniz. Bunun üzerine gelecek haftaya kadar düşünmek istiyorum. Sevgiler.

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

İNSANA KENDİNİ SİLİK HİSSETTİREN DÜRLÜMLERİN İLK BEŞİNE GİREBİLİR ÇEK BİŞEY ÇİZ YORUM BAKIN AŞAĞIYA

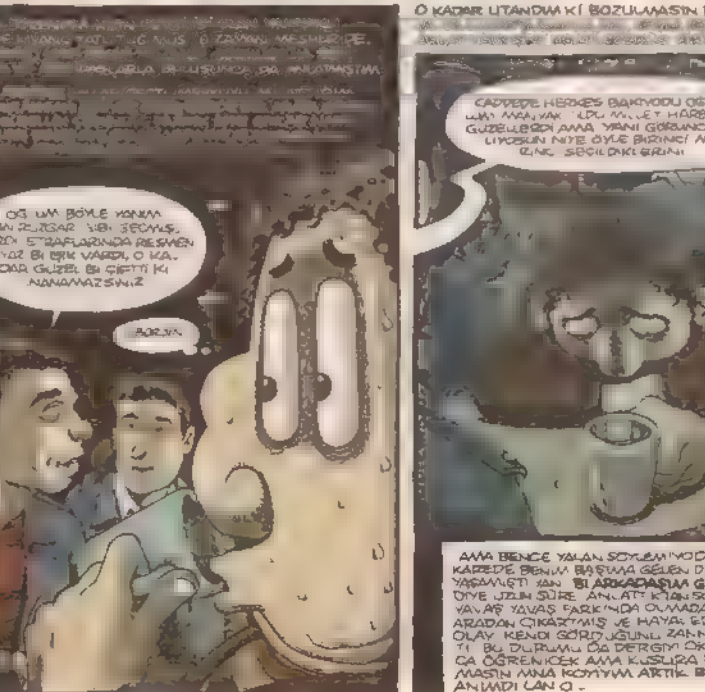
O YÜZDEN HER M ZİN Bİ SÜRÜ "Bİ ARKADAŞIMIZIN" BAŞINDAN GEÇMİŞ HİKAYESİ VAR BENİM Bİ ARKADAŞIM DA İSE DEĞERLİ. ENİ ŞİD VO EVDE KİMSE YOK AMA BAKIM BOYLE TABAKLAR BARDAKLAR VAR BELİ Kİ O GÜN ANNESİNİN MİSAF P. ERİ YER MİŞ ÇÜNKÜ Mİ NE VARMIS İTİ. BU DA GÜNÜZÜ OKU DA ARKADAŞININ PİDİNO Sİ Dİ ALM İ (O ZAMAN İYİ D MİVİD PİDİNO SİDİ DEĞİŞİ TOY İSİ YEN BAŞLAMIŞTI) VCD PLE Y RA KÖYMÜŞ SİDİYİ NARİL OLSA EVDE KİMSE YOK PANTOLONU DONU İNDİRİMSİ

BUNU BANA TAA İSE SONDAYKEN ANLATIYMIŞ BEN DE BUNU YILARDIR MUHABBET İ SNASINDA BİREY KONULAR AC DİGİNDA ANLATIYIM Yİ HİKAYE DİG GÜL DÜRMESİ JARANTİ D R ÇÜNKÜ NEYSE İTİ M İTİ A DA ANLATIYMIŞ TABİ O DA ASKERE G İTİGİNDE ORDA ANLATIYMIŞ ANLATTIK LARINDAN BİRİ (BOYLE DEMİŞ..

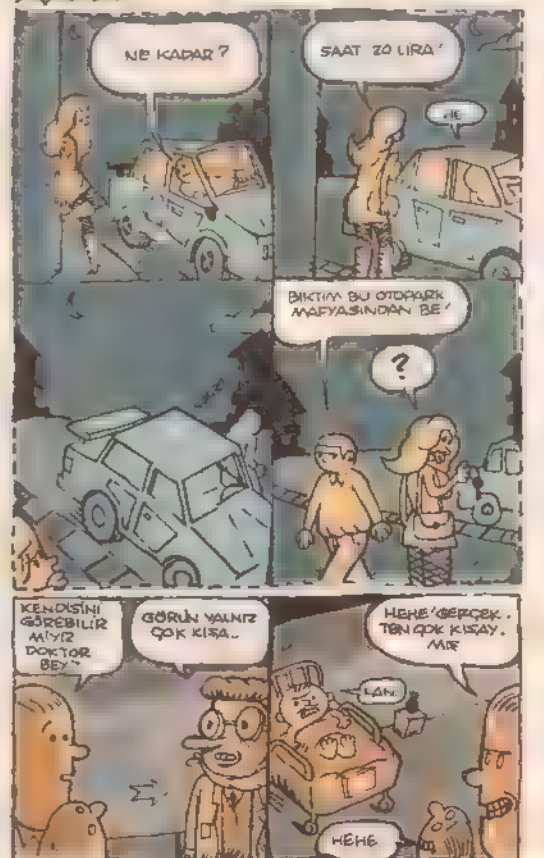
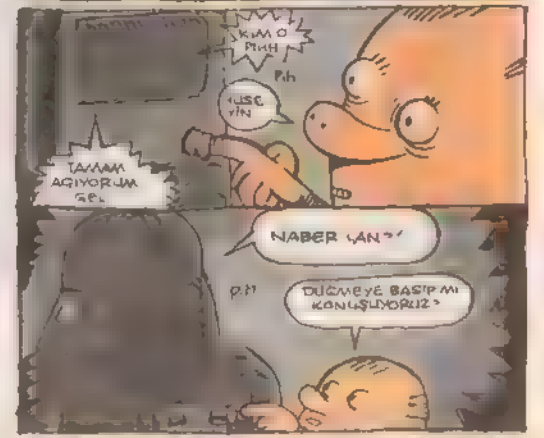

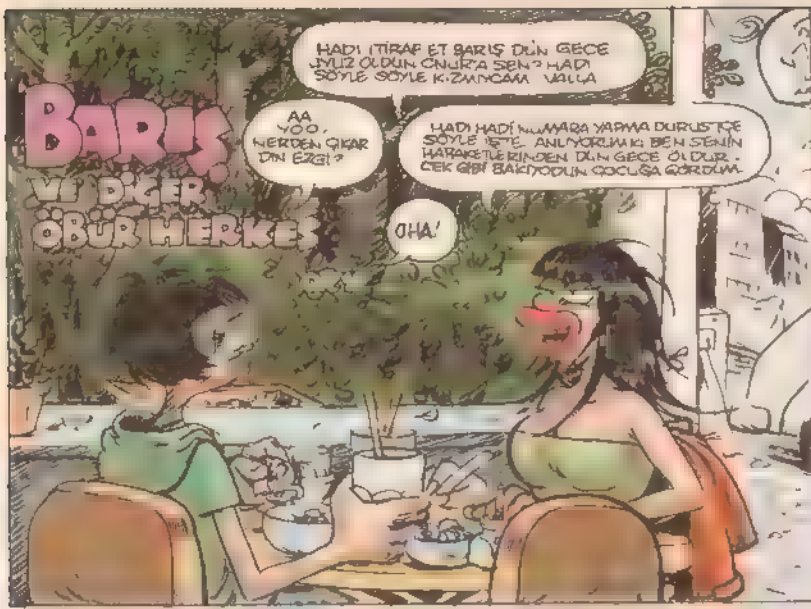
BEN UYDURMADIM GÖRE YA ÇİZİŞİRCİ ARKADAŞIM YERİ BEN YA DA GÜLDÜRMEŞİ GARANTİ HİKAYESİ HİTİLA BİR ERSİN GİZİ YAYLD BİM. YOK ARTI K OZASINI ANA YALAN BİLE OLSA BEN Y NE DE BUNU "Bİ ARKADAŞIM BİGÜN" DİYE ANLATMAYA DE İYİ E TÇEM YAN KİMSE KUSURLAMA BAKMAYISIN

MADEM BU KONUYU ANLATTIK. BİRİDEN BAKIMON KADİSTİĞİ MİS. MADEM BU KONUYU ANLATTIK. BİRİDEN BAKIMON KADİSTİĞİ MİS.

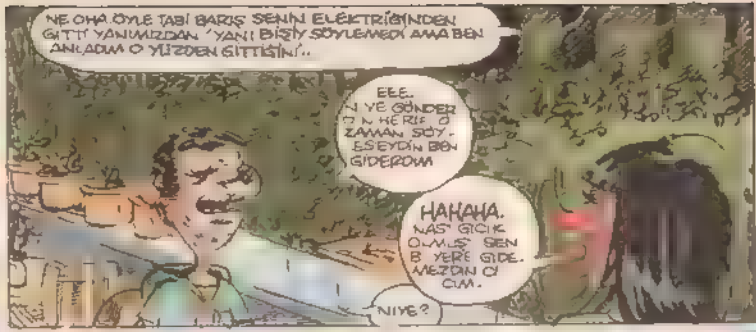
Barış
VİDEO
ÖBÜR HERKE

HADI İTİRAF ET BARİŞ DÜN GECE
YULUZ OLDUN ÇÜNKÜ SEN? HADI
SÖYLE SÖYLE KIZIYIM VALLA

AA
YOO,
NERDEN ÇIKAR
DÜN EZZİ?

HADI HADI NİMİŞİNE YAPMA DÜŞÜŞÜ
SÖYLE İTİ. ANLIYORUM Kİ BEN SENİN
HAREKETLERİNDEN DÜN GECE ÖLDÜM.
DEK GİBİ BAKIYODUN ÇOCUĞA GÖRDÜM.

OHA!

NE OHA OYLE TABİ BARİŞ SENİN ELEKTRİĞİNDEN
GİTTİ YANIMIZDAN YANI BİŞİY SÖYLEMEK AMA BEN
ANLADIM O YÜZDEN GİTTİSİNİ!

EEE.
NİYE GÖNDER
DÜN HERKE
ZAMAN SÖY-
ESEYDİN BEN
GİDERDİM

HAHHA.
NAST GİÇİK
OLMUŞ SEN
B YERİ GİDE.
MEZDAN CI
CIAM.

NİYE?

NE DEMEK NİYE
SENİN RAHAT.
SİZ ÇOCUĞU
YAPABİ. EZZİ
GİM BİŞİY YOK
BENİM YA.
NİMİŞİNE
DÜŞÜŞÜ
İSTİ. Kİ
AFKADARİ.
AA ALIŞI
GEREKİ
GÜNKÜ

AYRICA
KİMSE SEN
DEN DAHA
AYRİ ÇALIŞI
DA DİL
YANI

PARDON BEN Bİ
ÇAY DAHA ALAB-
LİR MİYİM?

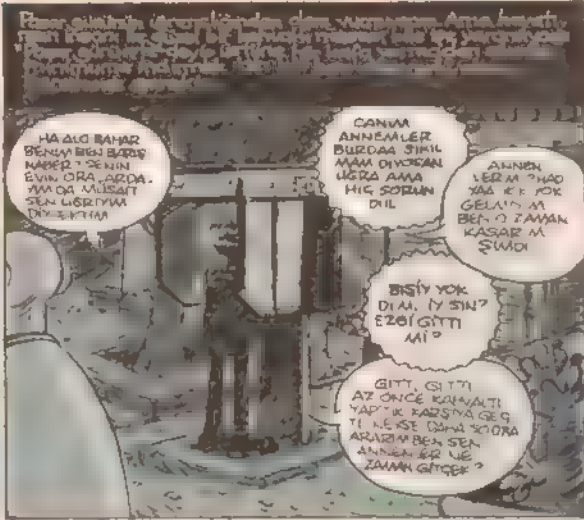
Dün geceye dair
tek tesellim o g tu-
sun Ezgi nin gö-
susterine dokuna-
mamış o masi
Adamin elektrigim
dan filan çekip
girmesi umrum
da bile degil

HATTA GİTMEYEN BİRA SORDU
BANA BİLİYOMUSUN BİZİM
ARAMIZDA BİREY VAR MIYIM?
SALAK OYDA BİTTİDİ ASLINDA
OLAM

KİMİN
BİZİM
ARAMIZ
DA MI?

EVEY
HAHAHA SEV
GİL ZANNETMİŞ
BİZ DÜŞÜNÜŞÜ
YO MİSUN? HER
ZEK YA MADEFA
GEÇİLMİŞ JAP
SENE NİYE BULU
ŞUYORUM O
ZAMAN

HAALO BAHAR
BENİM BİŞİ BARİŞ
KABER? SENİN
EVİN ORA ARDA.
YAMDA MUSAFA
SEN LİBRİYİM
OKUYUN

CANIM
ANNEMLER
BURDA SIKIL
MAM DİYOCAN
UGRA AMA
HİÇ SORDAN
DİL

ANNEK
LEDEM? HAD
YAA Kİ YOK
GELİM M
BEN O ZAMAN
KASAP M
SÜMDÜ

BİŞİY YOK
DİM Nİ SİN?
EZZİ GİTTİ
MI?

GİTTİ GİTTİ
AZ ÖNCE KAFAM
YAPTIK KARŞINA GEÇ
Tİ KİSE DİHA SÖZÜ
ARZUM BEN SEN
ANNEKER NE
ZAMAN GİTCEK?

Yakın arkadaşlarımızın kendisi ne ait bir hayat olduğunu
kabul etmek bu durumdan sıkılmamak anlamına gelmiyor
ne yazık ki. Böyle zamanlarda dünyanın en yalnız insanı
olduğumu hissetmem pazar günlerinin gırtlaklığından
zaten çok zaman

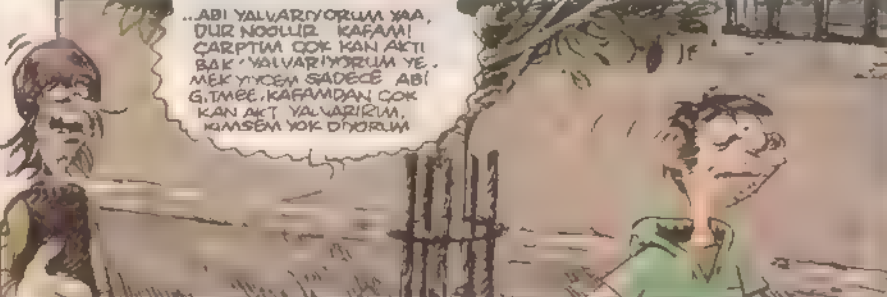

ABİ BİRAZ BOZUK FAYAN VAR MI? İKİ
GÜNLER HİÇ BİŞİYEMEDİM ÇOK AÇIM...

HAAP?
YOK.

ABİ NOOLUR
YAA ÇOK AÇIM
NOOLUR... HİÇ
KİMSEM YOK
BENİM

ABİ
VALA
YOK

...ABİ YALVARİYORUM YAA,
DUR NOOLUR. KAFAM
CARPTIM ÇOK KAN AKTI
BAK YALVARİYORUM YE.
MEK YIYCEM SADECE ABİ
GİTME. KAFAMDAN ÇOK
KAN AKT YALVARIRIM.
KİMSEM YOK DİYORUM

ABİ YALVARİYORUM
YAA NİYE GİDİYOSUN
RS PU ÇOCUĞU. KAFAM
YARILDI BİRAZ BOZUK
PARA VERSENE KİMİŞE
RİJAMA SENİN KİMİ
KEDDİMEK... KANIM
AĞ DİYORUM NİYE
BAKİYOSUN?

ABİ
NOOLUR
BİRAZ PARA
VER. ÇOK
AÇIM ÇOK
KAN AKTI.
KAFAMDAN

Boyle bundaki bir günün
panzehiri, her zaman
hazır aslında benim için
Gerçeklerden kaçıyorum
gibi ezgi, en çok ta
kafama takınıyorum
artık. Tamam tamam.
Takılmamaya çalışıyorum
diyelim

"Kaşg ihtimalen çok kırmı teledandır? Kırmı olacık tabi ki gardıyanları? Yanık anlamayın bu
benim di! Tolkien'in (af) Ben benim siyurum sadece. Sizin gibi düşününlerin olduğunu
bilmek rahatlatmaz mı ezihi hiç?

TEK İT
GİDİMEK
TEK İT

DONT
TEMPT AN
PROO

YAN
SK KADAR
BOLYU
SAL DÖLE
E
AR
Sİ
K
DİPİCİ

Jian ou Gandalf
gibi b gedem ol
saya. Ezgi'nin
yanında ne b şim
varmıştı mız m
butan o lavutları
Enehe Düşünce
bile süpermiş

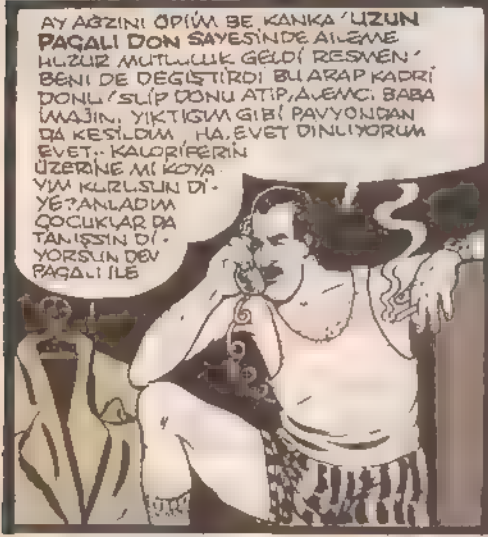

Tribal

GARİBİN CÜSTÜV.

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

AY AGZINI OPIYIM BE KANKA 'UZUN PAÇALI DON SAYESİNDE AILEME HLİZUL MUTLULUK GELDİ RESMEN' BENİ DE DEĞİŞTİRDİ BLARAP KADRI DONLU 'SLİP DONU ATIP, A.E.M.C. BABA MAJİN, YIKTIĞIM GİBİ PAVYONDAN DA KESTİLDİM HA.EVET DİNLİYORUM EVET.. KALORİFERİN ÜZERİNE Mİ KOYA YIM KIZLISUN DI. YE?ANLADIM ÇOCUKLAR DA TANİŞSİN DI. YORSUN DEV PAÇALI İLE

BOYLE BİLLURU HİÇBİR YERDE YİYEMEZSİNİZ ÇOCUKLAR ANNEĞİZİN 40 YILLIK GELE-NEKSEL TADIL-MÜBAREK AĞIZDA ERİYO RESMEN.

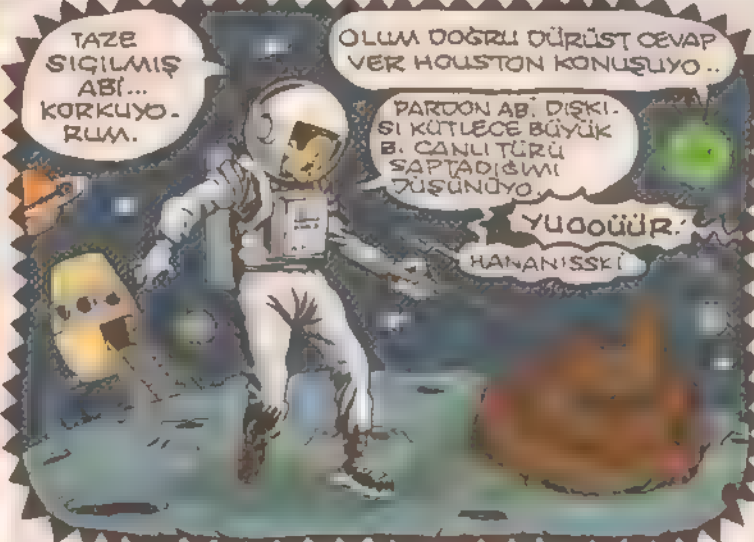
AMMAN BEY ALT TARAFI KOG TAŞAA İŞTE

YOK YOK ÖYLE DEVE ANNE T S S K T S S K OLALI BOYLE LEZZETLİ OLMAMIŞTI.

KAKAN VAR MI DEDİN VAR ARKA DAŞ..

ÖF, Bİ KERE KABIZ OLDUN HEMEN YAKI. NİYOSUN. HEM KAKAN GELDİĞİNDE ÇOK YAKI. ŞIKLI OLUYORSUN.

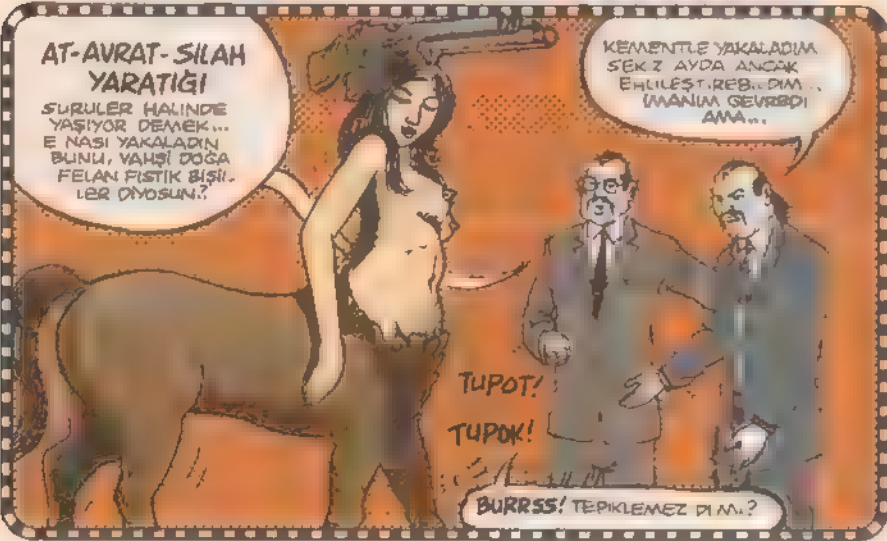

TAZE SİĞILMIŞ ABİ... KORKUYORUM.

OLUM DOĞRU DÜRÜST CEVAP VER HOUSTON KONUSUYO..

PARDON ABİ. DİŞKİ. Sİ KÜTLECE BÜYÜK Bİ. CANLI TÜRU SAPTADIĞIMI DÜŞÜNÜYO.

YUOOÖÖR. HANANISSKİ

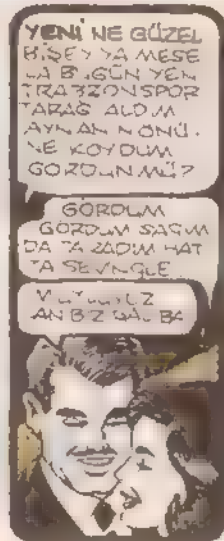
AT-AVRAT-SILAH YARATIĞI

SURULER HALİNDE YAŞIYOR DEMEK... E NASI YAKALADIN BUNU, VAHŞİ DOĞA FELAN FİSTİK BİŞİL. İER OYOSUN?

KEAMENLE YAKALADIM SEKİZ AYDA ANCAK EHLİLEŞTİREBİLDİM.. İMANIM GEVRİDİ AMA...

TUPOT! TUPOK!

BURRSS! TEPIKLEMEZ Dİ Mİ?

YENİ NE GÜZEL BİŞEY YA MESE LA BİGÜN YENİ TRAZONSPOR TARAS ALDIM AYKAN NÖNÜ. NE KOYDUM GÖZÜMÜ MÜ?

GÖRDÜM GÖRDÜM SAĞIM DA TA ZADIM HAT TA SEVİNÇLE

VUTULUZ AN BZ GAL BA

Selâm! ("Aa meraba, naber!") Uzun yıllar böyle başladım hep yazı köşesine, aslında bi şekilde boşluğa "selâm" vererek. Şu an nedense tırtım boşluktan; yankı yapmasın diye cevabını da kendim veriyim dedim.. Başka birkaç şeye daha cevap vermem gerekiyordu: Burada da bunaltırsam ve çekip gitmem icap ederse? Amanın, geriye bi tek dergi kalıyordu artık, eğer kabul ederlerse çalışabileceğim. Koca ülkede, üç tenecek mizah dergisi vardı!.. Bahariye'de, kaldırımında gösteri yapan pandomimcilerle çok ilgilenemedim; yürüyüşe devam edip, bu tür tuhaf şeyler düşündüm. Futbolcu Sergen felan gibi olmak, ne acayıptı. Kaderimde, surekli takım değiştirmek olacak mıydı? Yok be. Fecî abartıyordum ha! Yirmi yılda, alt tarafı üçüncü dergi değişiklimdi bu. Ama bu ayrıllardan hoşlanırsam, alışkanlık yapar mıydı? Belki İnklitere'ye giderdim, ordaki bi gazetenin dandik mizah ekünde, onnara ilginç gelen oryantel espriler yapmama izin verirler, üç beş kuruş kazanırdım. Acaba Portekiz'de mizah dergisi var mıdır bu tür? Bu sefer de abartmak hoşuma gitti, ve bi ara sokağa dalıp sahile doğru inerken, daha saçma şeyler kurguladım.. Hem, neyin hesabını yapıyordum ki; ekmeç parası için, bi yerde bi şekilde çalışmak gerekiyordu işte. Ayrıca, istak kek parası için (şekerim var, arasına tatlı yemem lazımlı) ayrıca sigara parası için (gerçi yakında sigarayı tekrar bırakmayı plânlıyorum, ordan kârım olucak) ucuzsucuç parası, kola parası, kırâ parası, aygırkırdeği parası ve harddisk parası gibi şeyler için, çalışması lazımlı insanın. Madem bu özel muhabbetin dibine vurduk; oldu olacak (elektronikçiler sokağına sapmadan önce) şunu da söyleyeyim: İlişkide olduğum üç dergi içinde, bi tek "Pışmış Kelle"ye âşık oldum. Öbürleriyle, arkadaşız sadece! Beynimi satarım, ruhumu satarım, hayâl gücümü satarım; ama.. (ne kaldı lan?)

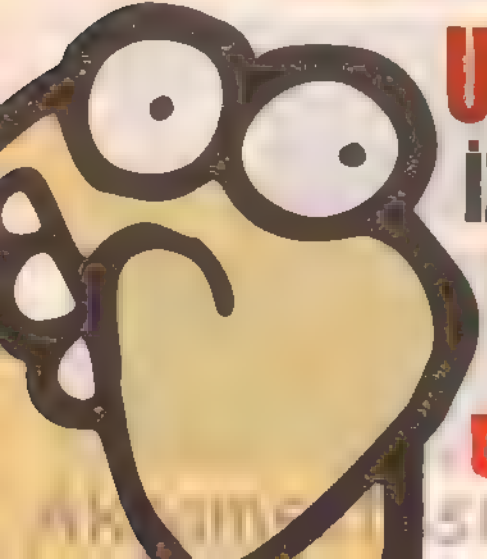
Elektronik mağazaları sokağında, abartılı derecede ince (iki santim felan!) imal edilmiş "Led Tv"lerden başka teknolojik bi ilginçlik göremeyince, sokağı hızla bitirip, kırtasiyeciler sokağına indim. (Sokakların böyle adları yok tabii Kadıköy'de! Özel isim kullanmamak için kendim uyduruyom bazen) Burada, aynı "barlar" sokağı hesabı, bi sürü "kırtasiye" bulundu için, bu tanımlı hak ediydi. (gerçi "barlar sokağında" da daha çok "dürümcü, tostçu dükkânı" var gibi sanki! Dürümcüler sokağı da diyebilirim kasarsam..) Bi kırtasiyenin önündeki sepette duran yumuşak topları, hafifçe muncıklamak için durup, mola verdim. Şu, dünya gezegeni desenli, küçüçük, yumuşak stres topları, bana acayip bişeyi anımsatır. Anımsatmak ne kelime, kafama çakar! Topa, parmağımla bastırıp, bi delik açmaya çalıştım; elbetteki böyle mümkün değildi. O muhteşem fikir için, sıcak havaya kullanmıştı, eski bi arkadaşım! Bi duvar kağıdı mağazasında beraber çalışmıştık yıllar önce; ve onun zengin hayâl gücü benim dünyamı da renklendirmişti. Taner (takma isim), herşeyin "yapay"ını yapabiliyordu! Bu azim ve hırs için, uzun bi süre abazan kalmak yeterliydi: "Yapay" valına yapmıştı! (Ben salak gibi, gidip satın almıştım halbuki bi seksşoptan..) Yollarımız ayrılmadan önceki son projesi işe; yapay bi kadın g.t.ü yapabilmektir! Benim de kimi konularda sapkıncı fikirlerim olduğunu bildi için, bu sıradışı planlarını rahatça paylaşmıştı Taner. Uzun bi süre, güzel bi delik açabileceği yumuşak bi nesne arayışına girdi. O dünya desenli toplara benzeyen, bi iki yumuşak top buldu. Alt kattaki depoda, havayı ısıtıp bunları deldi. Sonuç, hüsrandı. Bi parmaktasana, demişti? Tırsarak, acayip bi hisle, toptaki yapay deliğe parmaamı sokmuşum hafifçe. Ellimi geri çektiğimde, sünger kırtınluları vardı avucumda. "Evet!" dedi, "Topun içi sandığım gibi, silikon cinsi esnek bi madde değil. Bıldıın Süngermiş! Bundan yapay g.t. olmaz asla.." Ciddi üzülmüştü, ve projesi için farklı top veya başka yumuşak eşyalar arama uğrasına girdi. Sonucu öğrenmeden duvar kağıdı da kapamış; o sıralarda Pışmış Kelle'de çalışmaya başlamıştım. Biraz sapıkça da olsa onun bu manyak hayâl gücünü her zaman takdir etmiş, ve direkt şöyle düşünmüşümdür: Abazannıktan acı çekse dahi, birisine tecavüz veya taciz etmek gibi düşmanca bi eyleme asla kalkışmadan, sadece "kendisini" ilgilendiren sapıklıklara kafa yoracak, sağlam karakterli bir bireydi. Yaşı ilerledikçe mutlaka bu zekâyı kadınlarla konuşmakta da kullanacaktı! Yalnız, bi iki sene sonra ben kendime süper bi yapay g.t. yaptım! Bunu Taner'e söylemek isterdim; güzel bi nesne bulmuşum bunun için. Strafor gibi, ama onun gibi asla ufalanmayan, sert süngere benzeyen acayip bişiydi. Bt pazarında bulduğum, ıthal bi oyuncacın kırık parçasıydı. Havayla bi delik açtım; ve ilk otulsöz şölenimde çekinerek kullandım. Kesinlikle, insanın kendi kicını deneysel olarak kurcalamasından daha mantıklıydı. Fekat, bu aşırı yapaylık hissi karşısında biraz gönülüm bulanmıştı, ve bir daha kullanmadım. Vazelinli deliği sonsuza dek kapatıp, kalemlik olarak rafa koydum; hâlâ durur bi anı olarak.. Kırtasiyeciler kılınan bi laf eder diye, topu sepete bıraktım. Anılara dalıp bayaa bi muncıklamıştım. Aşağıya, iskele tarafına doğru yürüdüm..

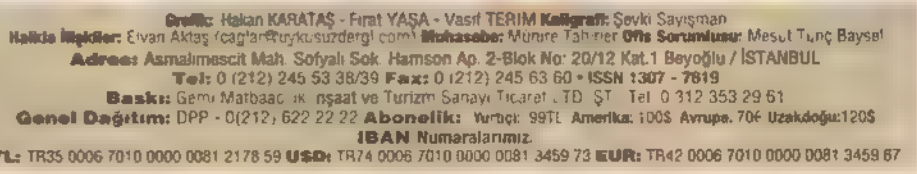
O fantastik saçma parkta; yarım ağaçların, nereden bittiği belirsiz yarım beton kolonların ve yarım çimenlerin arasından yürürken; yeni dergideki ilk selâm yazısı için neler yazabilirim diye düşündüm. Benim gibi profesyonel bi mizah dergisi elemanı için, gereksiz bi endişeydi; havada karada doğaçlama takıldırımd! Hiçbir plâna, tasarıya ihtiyacım yoktu. (Yapay g.t. mevsusunu, bi hafta evvelinden iyi ki cebem almışım! Ayrılış ve Geliş açıklaması ise, off süper; en az iki ilginç paragraf kazandıracaktı bana.) Fekat her türlü kurnazlığa rağmen; yine de biraz samimiyet göstermeli, ve "Ayrıntılar"la tanışmamış yeni dergi okuruna, güzel bi biçimde takdim etmeliydim kendimi. Hem duygusal, hem komik, hem bilgi dolu, hem şehvetli, hem ilginç, olağanüstü bi başlangıç yapmalıydım! İlerdeki, sarı minübüsün şöförü yaşı ama "Normal yazsan olmuyo mu?" dedi

"İstedim kadar kasiym, gene normal gibi olucak zaten de. En mükemmel normal olsun istiyom" diye cevapladım minübüscüyü. "E, gene normal oluyo lan işte!" dedi, benimle konuşup konuşmadığına emin olmadım adam. "Sizden bahsedebilir miyim," dedim, "Köşenin sonlarında, gaipen sizinle konuşuyo gibi yapabilir miyiz?" Uzaktan bağırarak "Niye gaipen yapacaksınız ki! Gel, direkt sor!" dedi. Duraktakiler bize baktı, utandım. Minibusun yanına yaklaşıp, sordum aklımdaki bişeyi: "Sizce, normal nedir, samimiyet nedir?" Aracın açık kapısını gösterip, "Bak yeğenim," dedi, "Bu, normal." Çarparak kapattı kapıyı: "Bu normal değil." Peki samimiyet dedim? Kapıyı açıp, yarım aralık bıraktı: "Bu" dedi.. "Saçma!" dedim, "Herşeye bişiy uydurdunuz Peki, şunu söyleyin. Okura, bütç cümlesi olarak ne demelisi?" Yüzüme bile bakmadan: "İyi günner del!" dedi. "Onu demiştim yıllardır; değişik bişil söylemek istiyom" dedim. "Hay, değişikini skıym senini!" diyen, öfkeli sesi patladı havada! Kulağıma ve dalağıma ukadim elimle. Bi yandan da içimden geliyordu çünkü bu ses.

Böyle işte. Sen napıyon peki! Yeni vapurları gördün mü? Uzun zamandır karşıya geçmemiştim! İlk kez pindim yeni vapura. Modern tuvaletine girdim hemen. İşığı, açığı sürekli. Çıkarken kapattım ben duğmeden! Benden sonra giren adam, ışık aradı, şaşkın. "Duğme hemen kenarda" dedim. Eliyle, karanlıktaki kurcalarken oraları, Cozzurt! sigorta attr, sıçradı adamcağız! Vapur elektriği tasarrufu yaptığımı mı gururlanayım; işgüzarlık edip birini tırtıtığımı mı yanayım. Bunu bilemeden; gidip eski klasiğim "merdivenlere" oturdum. "Sadist" romanında kaldığım yeri açtım. İlk kez Stephen King okuyorum. Harbiden filminden de daha güzelmış yav.. (Akşam, iki küçük kız çocuuna rastladım Caferağa sokaklarında. Bi tanesi evine giderken, "Çaav!" dedi arkadaşına. Esprili komiklik sandım. Ama yüzleri ciddi; öbürü de ona "Hadi, Çavv!" dedi!)

UYKUSUZ İMZA GÜNÜ
İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI
24 Nisan Cumartesi
saat 13:30 - 18:30
UYKUSUZ STANDI

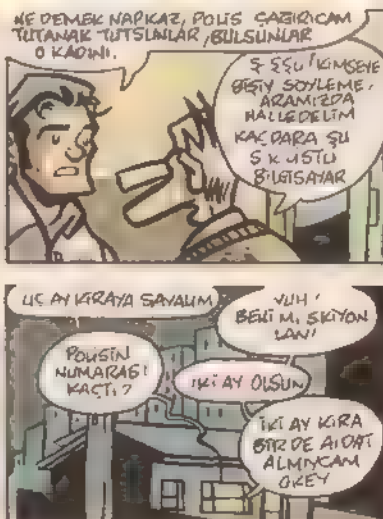
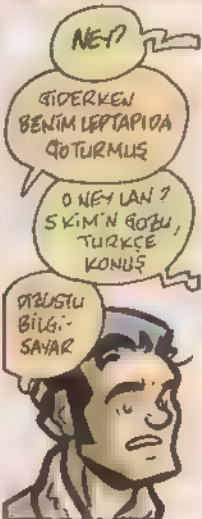
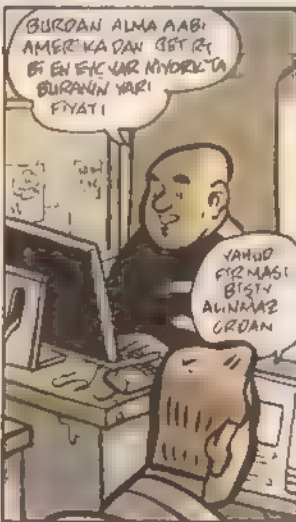
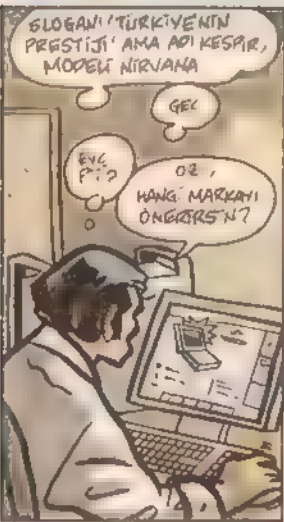
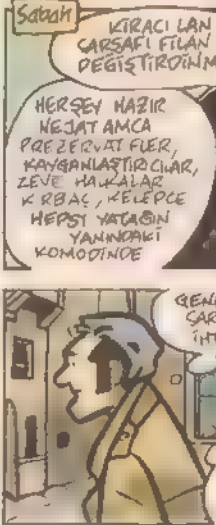
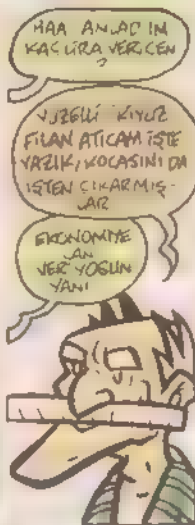
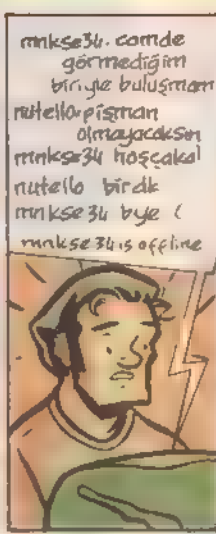
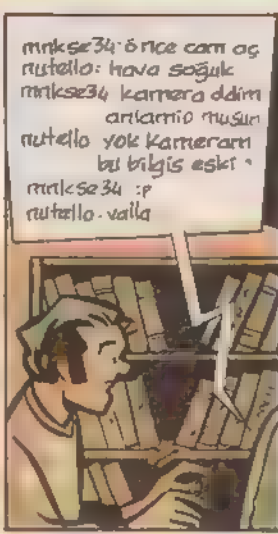
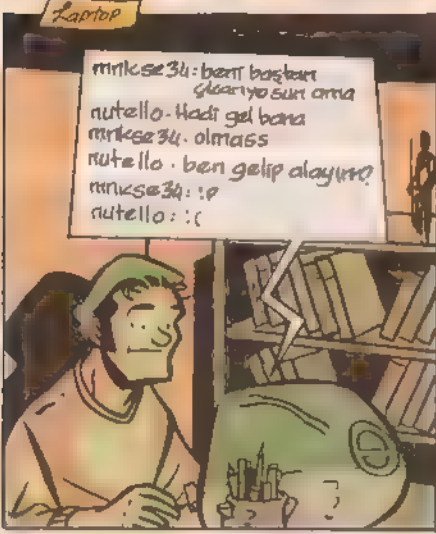

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bilgisayar ve internetin her eve, her kızın odasına girdiğini bildiğim halde teknolojiye uzak kalamadım. Onun sayesinde duvarlar şeffaf, kapılar kılıtsız. Ama bunun da sürekli güncellenmesi gerekiyor yoksa sadece helveti- ca kılığında dolayış durur- sunuz

29 NİSAN PERŞEMBE
SAYI: 2010/18 No: 139
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C FİYATI 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

İstanbul Valisi Muammer Güler, 1 Mayıs kutlamaları ile ilgili bir açıklama yaparak çevre illerden alınacak 3 bin 500 polis ve ildeki 33 bin polis ile bütün güçleriyle Taksim'de olacaklarını söyledi. Güler gerekirse jandarma ve diğer kuvvetlerin de plana dahil olacağını söyledi.

ABİ HİÇ YER
YOK MEYDANDA,
KAY KENARA.

BOŞUNA
UĞRAŞMA,
KASKININ
İÇİNDEKİ BİRİNİ
DÖVMEN
İMKANSIZ.

1 MAYIS!

KUTLAMALAR TAM DA TAKSİM'E ALINMIŞKEN NEDİR BU İLGİSİZLİK ?

İKİMİZDEN BAŞKA İŞİ OLAN KALMADI KI ABİ...

TAKSİM MEYDANIYLA AYRILDIK ?

NASIL OLUYOR YA? ÇOK YAKIŞIYOR. DUNUZ BİRBİRİNİZE... İDEAL Bİ ÇİFT OLMUŞTUNUZ...

ESKİ AŞKINA DÖNDÜ... İŞÇİ SINIFINLA BİRLİKTE ŞU AN...

BÖŞVER, TAKMA KAFANA!.. SANA MEYDAN MI YOK, BULURSUN YENİ Bİ TANE...

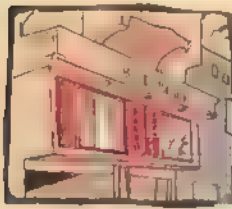

■ Emek sinemasına dikkat! Emek sineması kaybedip bulduğunuz eşeginiz olacak, o esnada ahırda ne var ne yoksa etnizden gidecek. Arkadaş ben anladım ki, dünyanın en acayip entelektüeli İstanbul'da. Toplandılar, Emek sineması da Emek sineması diye. Neymiş, yıktırmayacaklarmış. Ben size söyleyeyim, yıkılmayacak zaten. Oyle proje mi olur, sinema salonunu aynen üst kata yapma şeklinde? Adamların şirketinin ad Türkmal, oraya da basbayağı Mall yapacaklar işte. Sen as l odaklanman gereken yere odaklansana? Emek sinemasını yıktırmadım diye sevinirken adamlar Beyoğlu'nu yıkıp kasaba meydanına çevrecekler. Hayır, sonra sorma neden bu kadar mall içinde kaldık, sağım 2 mall, solumuz mall, kitapçılar kasetler kapandı bufe oldu diye. Zira şuan genel bir mallık durumu var, sonraki mallıkların habercisidir. Bu konunun tafsiri atı yakında Uykusuz'un internet sitesinde yer alacak. Hele bir yazayım da.

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

Danıştay saldırganı Alparslan Aslan'ın Danıştay'da keşif yaptığı güne ait kamera kayıtlarının silindiği anlaşıldı.

■ İngiliz bilim adamları, dinazorların göktaşı yüzünden değil, ani sıcaklık değişimi nedeniyle ortadan kalktığına inanıyor diye bir haber okudum gazetede. Bilimin milliyetine şaşırm tabii. Yani ne bileyim, Mısırlı bilim adamları göktaşı teorisine, İngiliz bilim adamları sıcaklık teorisine inanıyor gibi bir anlam çıkıyor buradan. Ama misal, Mısırlı bilim adamı da sıcaklık teorisini desteklerse İngiliz olması gerekcek gibi. Ya da vice versa, İngiliz bilim adamlarından bir tanesi hala göktaşı teorisini destekliyor olabilir ama "İngiliz bilim adamları şuna inanıyor" dendiği için o da toptancılığın kurbanı olarak sıcaklık teorisini desteklemek zorunda kalıyor sanki. Ne yapısın adam, o yaştan sonra İngiliz vatandaşlığından çıkacak hali yok ya. (belli bir yaştan sonra bilim adamı olunduğunu varsayıyorum gerontokratik bir şekilde. -Gerontokratik mi dedin abi? Microsoft altını çizdi bak, emin misin?)

■ Merkez Bankası başkan yardımcımız "Sonunda Marx'ın dediğine geleceğiz, (...) gürlü gürlü benzin yakan bir otomobil alıyorsan çok vereceksin, az yakan ekonomik bir araç kullanıyorsan da az ödeyeceksin..." diye beyanat vermiş. Sağolsun. Ben şimdi Marx'ın bütün eserlerini okumuş değilim, kesin bir şey söyleyemem, böyle benzin istasyonu işletmecisi gibi konuşması bir garibime gitti o ayrı da asıl Almanca'da "gürlü gürlü benzin yakan" ifadesini nasıl dile getirmiş onu merak ettim.

■ Stephen Hawking, "uzaylılar düşman olabilir, elleşmeyin, akarı var kokarı var, türlü hastalığı var, mikrop kaparsınız bak sonra" dedi ya, hemen benim iki profesörüm itiraz etmiş, "ne belli ne belli" diye. Halbuki Hawking'in mantrığı basit, kendi geçmişimize baksak iki medeniyetin karşılaşmasının pek hayırlara alamet olmadığını anlamak kabili. İnkaların uzaylısı Cortez'di, hepsini kılıçtan geçirdi. Hintlinin, Çinlinin uzaylısı İngiliz'di, adamların çektiğini bir onlar bilir. Siz bizim profesörlere ve de UFO'culara bakmayın, olur a uzaylı görürseniz kiçin kiçin kaçın bence. Elimize bir şey geçirirseniz de hiç öyle "vay efendim ayıp olur, misafirperver milletiz, bızı yanlış tanımasınlar, fes takıyor, develere biniyor sanmasınlar" falan diye çekinmeyin fırlatın uzaylının kafasına kafasına. Elin adamı onca ışık yılı yoldan "hello" demek için gelmez, benden söylemesi. Uzaylıya güven olmaz, kendimizden biliyoruz. Biz de elin gezegenine gitsen, altınına suyunu göz dikeriz, onca yolu bedavadan gitmiş olmayalım diye ne bulursak küfemize atar getiririz. Evrenin kerizi bir tek UFO mu sandınız?

■ Kadın ve erkek arasında muhakkak bir takım farklar var ama uzun süredir yaptığım etütler neticesinde anadımı ki bu fark kadın lehine. Hanı etüt yaptım dediysem öyle laboratuvar ortamında deney ve gözlem yapmadım ama bir hayli internette dolandım. İnternette de aslini isterseniz, norosayns, psikiyatri falan gibi s teleri değil, normal siteleri gezdim. Gezdin ve gördüm ki, dünyanın en aptalca reklamları, kafadan erkek er hedef alınarak yapıyor. Siteye giriyorsun, sağ altta, küçük, msn mesajı şeklinde reklam beliriyor, pencerede sekti olduğu varsayılan ve ad Ebru, Dilek, Ayşe falan olan bir kadın, sanki bizim msn arkadaşım zmiş gibi, "Can mmm! Neredeydin, çok özledim" ya da buna benzer, kimi zaman daha davetkar şeyler söylüyor. Hesap şu ki, erkek kısmısı, bu reklamları görünce hemen tıklayacak. "Ülan benim msn'im yok ki, Ülan ben böyle birini tanımiyorum ki, Velev ki tanıdım, yanlışlıkla bana attı başkasına atacağı mesajı kızcağız" demeyecek, lapin gibi, keriz gibi tıklayacak. Allah aşkına siz bu

KİMSİN SEN EVLADIM ?

BAŞKA-SIYIM EFEM.

ADALETİN EN BİRİNCİ ŞARTI... GÖZLER TAMAMEN KAPALI...

EN HIZLI İŞ ARADIGIM ÇAĞDA ASKERE GİDERSEM Bİ DAHA ASLA İŞ BULAMAM ABİ...

BEDELLİYE NE DİYOSUN?

ONUN BEDELİNİ DE BEN ÖDEMIYCEKSEM ÇIKSIN...

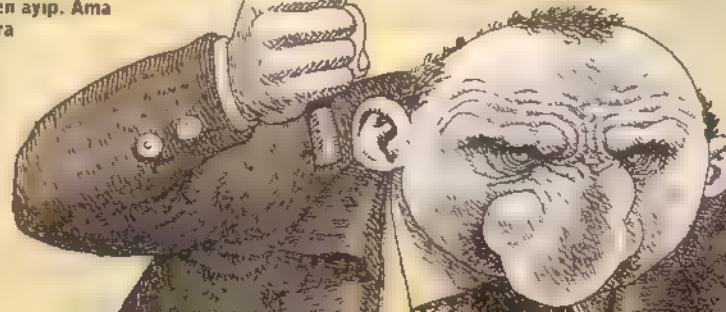

SAVAŞMA FUHUŞ

Sırt'te 7 kız öğrenciyi tecavüz edilmesi olayını birçok kez dilekçe vererek ihbar eden mahalle muhtarına, valiliğin "Boş ver, gösteri ve bölücülük yapmasınlar da fuhuş yapınlar," yanıtını verdiği iddia edildi.

tür reklamların kadınlar için olanına denk geldiniz mi hiç? Aslen Hollywood'ta üçüncü sınıf da olsa aktör olan, da yan gibi delikanlıların, Mehmet, Recep gibi is milerle beşirip "Hayatım seni çok özledim" diyenini gördünüz mü? Hayır. Demek ki kadınlar daha akıllı ki, onlara yönelik böyle bir tezgah tutmuyor. Uzulerek söylüyorum beyer, biz bu akıllılık konusunda sanırım biraz geri durumdayız

■ Birisi benimle konuşurken "söylemesi ayıp" dediğinde hep sınıklı konuşacak, konuşurken yüzümüz kızaracak, çeşitli uzuvlardan ve onlarla ilişkili bir takım faaliyetlerden bahsedecek zannediyorum, çünkü bu tarz şeyleri hele ki ulu orta konuşması, söylemesi gerçekten ayıp. Ama gelgelelim, söylemesi ayıp dendiikten sonra "künefe yedik" gelince bende bir hayal kırıklığı hasıl oluyor. Hayır, bir de "ulan bu acaba imalı bir anlatım mı, başka bir şey mi kastediyor?" diye düşünüyorum ondan sonra. Adam "söylemesi ayıp enginar kalbı yedik, söylemesi ayıp Galata kulesine çıktık, söylemesi ayıp keli kestik" diye konuşunca ben manalar aleminde kayboluyorum.

KAÇ YIL OLDU?

● Oyuncu Fatoş Kabasakal, "Asil ne istiyorum biliyor musunuz, Slumdog Millionaire filmindeki Freida Pinto gibi talih kuşu konga kafama. Türk ve Hollywood yapımı bir filmde oynasam... İlk sinema filmimde hemen ödül Oscar alsam... Sonra da Tarantino ile film çeksem ne güzel olur. Kismet işi bu işler," açıklamasıyla 'kismet' kelimesinin anlamını iyice zorlayalı 1 yıl...

● Malatya Valisi Halil İbrahim Daşöz, Obama hayranlığı yüzünden 'gün kurusu kayısı'nın ismini 'Apricobama' olarak değiştireli 1 yıl...

● Nihat Doğan, İbrahim Tatlıses'e "Eğer ruhlarmızı ortaya koyarsak, senin ruhun ve benim ruhum ortaya gelecekse, Allah'ın üzerine yemin ederim ki; senin ruhun benim ruhumun önünde diz çöker, tövbe ister" diye seslenerek ilahî bir hava yakalayalı 3 yıl...

● Ferhan Şensoy'un "İçinden Tramvay Geçen Şarkı" sahne endişe yıllarda, Ortaoyuncuların Nazi kostümlerine "Kimlik bitte!" diyerek Taksim'de yaptıkları kimlik kontrolüne sadece bir kişi tüzat edeli 24 yıl...

● Lütü Ö. Akad'ın yönettiği "Kardeş Kurşunu" filminde, plajda güneşlenen sevgililerin olduğu sahne, düşmanın çıkarma yapabileceği uygun kumsal imajı verdiği gerekçesiyle sansürleneli tam 56 yıl olmuş

ANTAKYA'DA BİR ANA OKUL ÖĞRETMENİ, SÖZÜNÜ KESTİĞİ GEREKÇESİYLE 6 YAŞINDAKİ ÖĞRENCİSİNİ MASANIN ALTINA YÜZÜSTÜ YATIRIP "PASPAS" YAPTI.

Silah Kanun Tasarısı'nda yapılan değişiklikle silah ruhsatı almak kolaylaşıyor...

Ankara'daki Pİ Dersaneleri 'duygusal ilişki' yaşadıkları gerekçesiyle 28 öğrencisinin kaydını sildi. Pİ Dersaneleri'nin Genel Müdürü Tülay Sorgunlu, konuyla ilgili: "Burası eğitimde bilgi artırma yeridir. Pastane veya kafe değil" açıklamasında bulundu.

Tayyip Erdoğan, 23 Nisan'da başbakanlık koltuğuna oturan çocuğa, "Artık yetki senin, asarsın da kesersin de, her şey serbest," dedi.

ARTIK YETKİ SENİN. ASARSIN DA KESERSİN DE!

EEE... BEN N'APICAM?

BİŞEYLER DUYDUM

DÖNGÜ

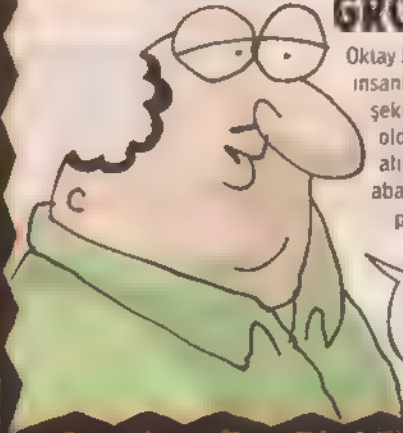
TBMM Genel Kurulu'nda yaşanan bir tartışma sırasında, MHP Mersin Milletvekili Kadir Ural, AKP sıralarına dönerek, "Hepiniz şerefsizsiniz!" dedi. Çıkan olaylar üzerine verilen aradan sonra Kadir Ural kendi partisinden gelen baskı üzerine "özür" dilemek için tekrar kursuya çıktı. Tam "şerefsiz" kelimesini kullandığı için "özür" dilerken, AKP sıralarından gelen bir laf üzerine tekrar "Şerefsiz!" dedi...

GROTESK OYUNCULUK

Oktay Kaynarca, katıldığı bir programda, sevdiği insanların kafasını ısırdığını ve sevgisini bu şekilde gösterdiğini açıkladı. "Adanali" olduğu günden beri garip çıkışlarına iyice alıştığımız için bu açıklamanın da bir çeşit abartılı oyunculuk olduğunu düşünürken, programın konukları arasında yer alan

2009 Türkiye Güzeli Ebru Şam durumun vahametini gözler önüne serdi: "Doğru söylüyor. Oktay benim de kafamı ısırdı..."

YILLARDIR DOLMAYAN MANEVİ BOŞLUK.

Dünya starlarının 'manevi boşluğu' bir türlü dolmuyor. Tom Cruise'a bağlı bulunduğu tarikat inancına göre Xenu gezegeninden geleceğine inandığı bir uzaylı saldırısı için 10 milyon dolara sığınak yaptıran, Richard Gere'li Himalaya dağlarında dolaştıran bu devasa manevi boşluğu en son Madonna doldurmaya çalıştı. Yüzünü bile Kabala suyuyla yıkayan Madonna, malikanesinin kalonifer sistemini de Kabala suyuyla doldurttu. Kabala suyu faturasının yıllık 1 milyon dolar civarında olduğu iddia ediliyor.

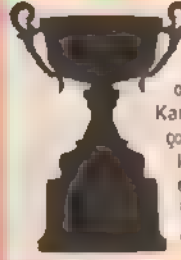
23 NISAN GÖSTERİSİ.

Gaziantep'teki 23 Nisan kutlamalarında, iki öğrenci protokolde gösterileri izleyenlere çay servisi yaptı. Tepkiler üzerine Gaziantep İl Millî Eğitim Müdür Vekili Fikret Atak, uzun cümlelerle durumu açıklamak için debelendikten sonra, "Bu bir çocuk bayramıdır. Çocuklarımızın burada görev alması bana göre gayet tabiidir. Ben hiçbir olağanüstülük görmüyorum" diyerek finalı bağladı.

DEVLETİN 6. HİSSİ

Martinde düzenlenen bir masa tenis turnuvasında 5 set üzerinden oynanması gereken final maçı 1'inci set devam ederken durduruldu. Karşılaşma bitmeden şampiyon ilan edilen Arçelik Masa Tenisi takımına çok acil iş olduğu için gitmesi gereken Vali Hasan Dürner şampiyonluk kupasını verdi. Vali'nin salondan ayrılmasından sonra devam edilen maçı Vali tarafından ikinci ilan edilen Bayındırlık Müdürlüğü masa tenisi takımı kazandı. Kupa Arçelik'ten alınarak yeni şampiyona verildi

BEHLÜL ÖPÜŞÜYOR, RAHAT OL!

İzmir'de, çok sayıda iş yeri ve evden hırsızlık yapan bir şebeke nihayet yakalandı. Hırsızların, evlere girmek için tercih ettikleri vakıflar, Aşk-ı Memnu, Hanımın Çiftliği, Yaprak Dökümü, Kurtlar Vadisi ve Ezel dizilerinin yayın saatleri...

YÜKSEK GEÇİRİ ÇOCUK SAĞINDA BU KADAR İSTIRAZ EDEN GÖRMEYİ BEN DÖRT YAŞINDAN BERİ SAÇ STİLİN HİÇ DEĞİŞTİRMEYİ... NERDEN KESTİRDİM Bİ KERE BU HAYVANIN BAŞINI... GEÇİRİ MELİR DE KALMADI YÜTTÜ 30 YILDA OLANCA SERVETİ...

OLGAC KOŞMA ANNEMİN DÜŞECEKSEN!

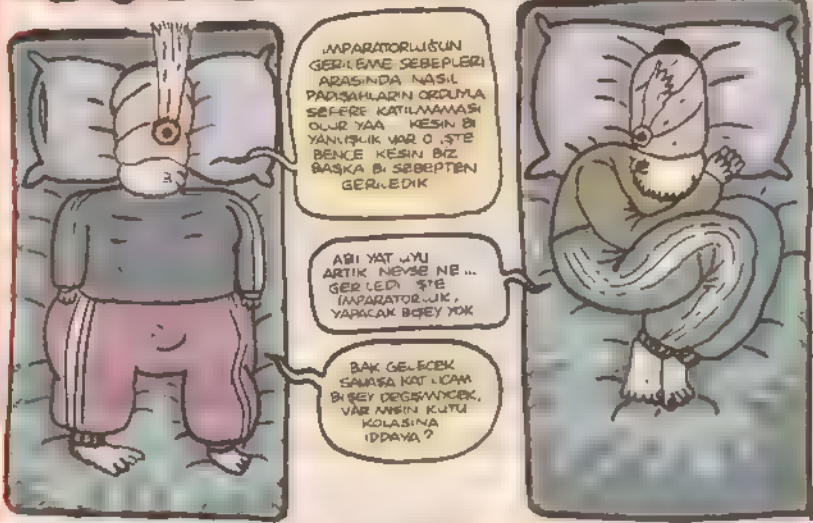
GÜNAYDIN AA SUCUK MU VAR!

YANINA GİRERKEN NE HAYALLERİM VARDI... SIRTIMDA LOTO KUPONU OYNAYACAKTIN... GİT YATIR DİYECEKTİN... KENDİNE DE BANA DA ÇAY SOĞUYECEKTİN... ARKADAŞLARIN GELECEKTİ, SİZ SAKALASIRKEN BEN UTANGAÇÇA GÜLMÜŞEYEREK İZLEYECEKTİM SİZİ... NİKAH SAHİDİM OLACAKTIN BETMEN...

AHA LAMBA YANDI YURU ROBIN GÜDEMİ ADAM DOVET M?

ABİ GEL!

İMPARATORLUCUN GERİ KİME SEBEPLERİ ARASINDA NASIL PADİŞAHLARIN ORDUMA SEFERE KATILAMAMASI OLUR YAA KESİN Bİ YANILIKLIK VAR O ŞTE BENKE KESİN BİZ BAŞKA Bİ SEBEPTEN GERİLEDİK

ABİ YAT YU ARTIK NEYSE NE... GER LEDİ ŞTE İMPARATORLUK YAPACAK BÖREY YOK

BAK GELECEK SANA KATILAMAM BİŞEY DEĞİŞTİRECEK VAR NERİN KUTU KOLASINA İDDİYA?

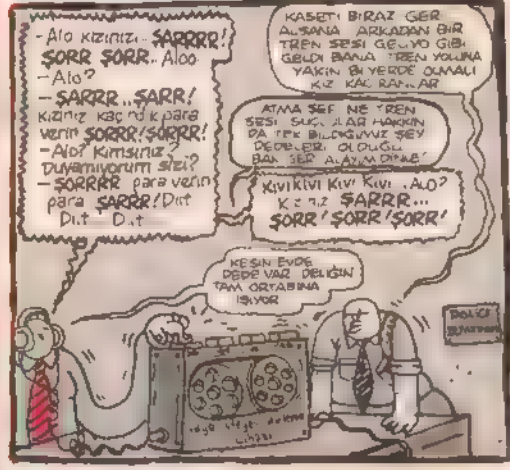
AMSTERDAM VİZE İŞLEM

AMSTERDAM'A VİZEYİ KALDIRDIM... AMA ANAS YLA BABASIYLA GELENE KALDIRDIM... AİLESİYLE BERABER GİTMEK İSTİYORSA GİTSİN, ONUN DIŞINDA GELENE SİKEN VİZE VERMEM... FLUGİN

ABİ Tİ SERSEYER ÖNCE ESNAF BAKINDIRIMAYACAK ESNAF ZİN VERMESE KİMSE BAKINMAZ ESNAFTA BİTYO BÜTÜN HER ŞEY

BAGIRMA LAN ANNENE

BAKIN ORDA BANA KARŞIYAKAKEL NİZ TAMAM MI STEDİSM GİBİ GEZCEM İÇKİ DE İÇCEM KİCEM İŞTE

- Alo kızınız... ŞARRR! ŞORR ŞORR... Alo? - Alo? - ŞARRR... ŞARR! Kızınız kaç nokta para verin ŞORRR/ŞORRR! - Alo? Kimsiniz? Duyuyorumu siz? - ŞORRRR para verin para ŞARRR/Dit Dit... Dit... Dit...

KASETİ BIRAZ GER ALISANA... ADIKADAN BİR TEEN SESİ GELİYDİ GİBİ GELİR BANA TEEN YOLUNA YAKIN Bİ YERDE OLMALI KIZ KALIRLAR AR

ATMA SEF NE TEEN SESİ SUCU İLAH HAKKIN DA TE BİLİNGÜVİZ ŞEY DEĞERLERİ OLUĞU BİR SER ALAYIN DİNAZ

KIVIKI KIVIKI KIVIKI... KIZIZ ŞARRR... ŞORR ŞORR ŞORR

KESİN EVDE DEĞER VAR DEĞİŞİN TAM ORTABA İŞİYOR

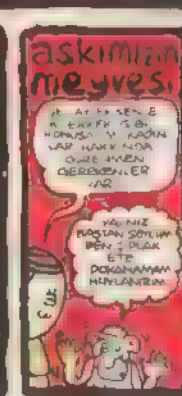

YALNİZ VE AYI

BETİA EĞER BENİ ANIS ANLAMAZSAN EBE MERHUBA BEY... BU SENİN İMAZI GELECEK SAKİDE BE HEDİYENİ ALMAYI İSTER AYI N BİTULU

deyim gücüm deyim

askımın meyvesi

BUYUKANNE SEN İYİLENDİĞİNİ GİTTİ AYTEK BÖS KIZI BAŞIYLA 3. NO OTODİSTURİYE ÇOKTAN GİTTİ

E YACAR OLUK KANDIRMAZ SİZDE HİÇ Mİ VUCUD YOK KALDIRICAM DEĞİŞTİRİZ GİTİRKEN NYİ VAYAN KİMLİKLERİ BELE NEYE KANDIRDI İZ BEN... SİZ DE YALAN VESANİ KİME GÜVENCEM BEN BABA NERESSE NERESSE KİME GİREKİT DUA İT DİNAZ

KALDIRDIK AYTEK YUKKALYON HAT RUAMİYORSUN

YALANCIYI KALDIRMA HATIRLA DİN... İTİMAZ BEN 4 BİR SEY ANI TUM NUTANLARI ADLA UNUTMAZ BABACIĞI

"BABAYIM AMA BİR DERİ BABA TERLİĞİM BİLE YOK" DEDİM, KESTİ VERDİ KULAKLAR BETMEN... AL HAYRINI GÖR ZATEN SE YARAYIYORDU AL HAYRINI GÖR" DEDİ, İNSAN ADAMMISSIN BETMEN ALTINA TABAN ÇAKTIRDI GİYMİYORUM KULAKLARINI ZERRE YIPIRMAYADI, AŞINMADI TER YAPMADI...

DOLDUR BE YORGO!

YETER LAN YETER!! YORGO DEĞİL YASINIM BEN! SADECE İÇKİL BALIK LOKANTASI İŞLETMEK İSTEDİM NEDEN ZORLA YORGO YAPTINIZ BENİ... NEYİN PESİNDENİZ NEYİN? GÜH ÇU

SUS LAN! VER AKSANI SKİMİM BELANİ!

SOK İTİYORSUN VRE HASAN! SOK İTİME!

DÜZÜN YAP LAN SUNLU MUJDE AR GİBİ YAP!

YORGO BABANIN YERİ

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

"Gündüz kahvehane gece oteldir
İcabında meyhaneye bedeldir
Topçular'da malum meşhur Dragon"
Aşık Razi

• Şiir 'Arap Yarımadası'ndan çıkmış... Araplar, şır denilen nesnenin telifini, patentini alsalardı, petrolden daha çok para kazanırlardı, hey!.. Ya da daha güzeli: Şır gibi petrol de bedava olsun... Silah hiç olmasın... Silah olmadan yaşamayı becerecek insanat olsun...

• Aynı konuşma içinde "Daha doğrusu, gerçekten, keşke aslında, zaten" diyenden hızla kaç!..

• Yıllar yılı merak ederdim Ortaçgılı bestecisi, rahmetli Fikret Kızılok'tan dinlediğim "Zaman düşer ellerimden yere / Oradan tahtaboş" (Değirmenler) şarkısındaki "tahtaboş" un anlamını. Meğerse tabut demekmiş. Öyle duydum yani. Bir muamma çözüldü...

• Paylaşımçıya hep evet, yancıya hep hayır...

• Kafka, Garşı'ya gönül verseydi, Gregor Samsa bir sabah kendini böcek olarak değil, Hüseyin Gökçek olarak bulurdu!..

• Türkiye gerçeği. Her mahallede bir misyoner...

• Baby TV de acaba... Geçen gece baktım; "Pembe ayıcık geliyor, pembe ayıcık geldi, pembe ayıcık geliyor!" E peki n'oluyor? Hedef kitle bebek diye böyle de sallamaz ki!..

• Merak içindeyim, "MAİ" hangi gün "MAVİ" oldu?..

• Çocukluğumun özel isimlerinden Rum Papaz Makaryos, Rumen jimnastikçi Nadya Comeneci ve bir filmde Fatma Girik'in canlandırdığı Kambur Çanos tiplemesi, birbirlerinden alakasız ara ara gelirdi aklıma, sanırım tarihte ilk kez aynı paragrafta anıldılar

• Silah sevmem, en fazla sadece kılıbılleri yok eden bomba olabili...

• Gulhane Parkı'nda çifte kavrulmuş yerine "İki pısmış lokum" yazılı kâğıt gördüyüm.

• Herkesin "10 puan" aldığı Adam Olacak Çocuk programında, Zorbela "4 buçuktan 5" alan çocuk, kalan hayatında - keskinlikle - toparlayamaz!..

• Her ne ararsan kendinde ara; gugılda, tivitte, feyste değildir!..

• Gayet enteresan bir müzisyen anlattı bir arkadaşım, yan flüt çalan bu müzisyen, bir mekanda zor bir konser verilirken, bir yandan izleyen bi arkadaşına leblebi atıyomuş. Solo zamanı yaklaşıyor ve çok zor bi solosu varmış, arkadaşları dikkati dağıtmış diye kaygıya kapılmışlar. Ama tam da zamanında, leblebiyi meblebiyi bırakıp solusuna başlamış ve kusursuz çalmış... Dinleyince "Tur bindirmiş" dedim..

• "Koleksiyoncu" adlı romanı arıyorum, bi el at ey okuyucu!

• Sürekli "Baş Üstüne" diyen, en sonunda "göd altına" gider!..

• Bi arkadaşım anlattı, peruklu bi arkadaşı varmış, peruklu zat bi kadını yakınlaşmış ve aynı gece birlikte olmuşlar... İlişkinin turlandallığı nedeniyle kadına peruk taktığını söylememiş... Marahetli münasebet sırasında ikisi de kan ter içinde kalmışlar, terden dolayı peruk ikide bir kaymaya başlamış... Bi düzelt, iki düzelt, adam en nihayetinde ilallah deyip çıkarmış perukunu... Gözleri tamamen kapalı kadın, bi an gözünü açınca, karşısında gördüğü başka simadan örküp çığlık atmış, n'oluyo diye... Adam o şekilde, durumu açıklamış, "Benim, benim" diye, sevmeye devam etmişler... Zaten peruk kadar yakarozlu malzeme olamaz...

• Dostluk baki, düşmanlık fuzuli...

• Samanyolu TV'de bi dizi izledim, eve gelen tüfenkli adam "Umarım ahırda atınız vardır inşallah!" dedi...

• Azalarak Bitsin: "Gözün aydın, kulağın Manisa!"

• Gene televizyonda gördüm, bi program sunucusu "Ben öyle çapkınlık sevmeyen bekar erkek sevmem, bekar dediğin öyle miymi, kadının ağzının içine bakan, hanım hanımcık biri olmasın" dedi. Nasıl hanım hanımcık olacaksa?

• Kırtasiyenin yıldız asist nesnesi silgidir!..

• İlkokul 4'ü Kayseri'de, Ahmet Paşa İlkokulu'nda okudum, yıllar sonra iş gütiğim Kayseri'de, erkenden gidip baktım okula. Bana devasa gelen bina, meğerse ufakmış. İnsanın bedeniyile birlikte algıları da büyüyo yav, vay!..

• Asla Bitmesin "Hayda, Atilla Mayda!" (Korkmaz Çakar ve Güngör Hoşses de çandır...)

• Bi arkadaşım, hastalığını yenip iyileşen arkadaşını aramış, "Geçmiş olsun, ıslatılın bi ara" demiş, "Doktor alkol alma dedi" cevabını alınca da B planına geçmiş: "İyi n'apalım, biz de kuruturuz o zaman!.."

• "Hasretinden paçankalar eskittim!" - Metin Altan

• Peki "A de bakim, A... Şimdi bi de B, B..." ya da "Halamin kızı Zehra, dostlar başına" gibi şarkılarla, özellikle çocukların gönlünde taht kuran Barış Manço'nun sesini, "Lambaya Puf De" şarkısında, birdenbire "Kol sarıyor, kol basıyor, göz ben yanıyom, ben yanıyom San Güz" diye bambazka formatta, hedefe kilitlenmiş halde duyunca, bi ürpermek?!

• Ne Abba'daki dar pantolonlu sakallı aklımdan çıkar, ne de Boney M'deki kıvrıcık...

• Piliiliili! Cın demeyip "Üç harfil" demek. (Daha korkunç lan!)

• Yıllar önce bi kitap fuarında, Iskenderun'dan İlse arkadaşım rastlamıştım, Elinde Mark Twain'den orijinal bir kitap vardı. "İngilizce mi okuyosun" diye sordum, "E, böyle böyle gelişir" dedi. Biraz sonra yanımıza bi kız geldi, arkadaşım "Bu kitap bizim standaydı ve tekti, siz bunu satın almadınız" dedi. Arkadaşım kem-küm etti. Hiç tanım olmak istemediğim bir andı. Kız "Tamam, kalsın sizde o kitap" deyip gitti. Biraz bi sessizlik oldu, sonra arkadaşım "Çaktı Allahsız karı!" dedi.

"Boşver, ben de araklamıştım kitap" dedim, ayrıldık. Daha da görmedim o arkadaşı.

• Şanlıurfa'da yapılan sokak röportajında, bi yurttaş "Kupayı kimin kazanacağını Allah bilir... Trabzon alır!.." demesi

• Bi keresinde bi esnaf bana "Hoş geldin abı, buyur canım" demişti.

• Zeki Muren belgeselinden: "Radyoda ilk şarkımı söyledikten sonra, Hamiyet Hanım aradı, 'Benim tane tane okuyan güzel yavrum, adın ne senin?' dedi, 'Zeki' dedim"

• Erkek bi konuda konuşmuyorsa, kadın anlamadı sanıyo...

• Kıbrıs'a gitmişken denize girilim dedim, girmez olaydım, İstanbul o kadar serin ki, deniz aklıma geldikçe içimde bi cereyan oluyo, ürperi geliyo.

• "Maslak'ta plazada çalışacağıma Tünel'de meczup olurum" diyen duydum

• Maşallah, şimdi bi de negatiften beslenme zıki çıktı. "Pozitif insanları sevmiyorum, iyimser konuşanlara gıcık oluyorum" diyen bir cins türedi. Negatif olmak marifetmiş gibi. Ha benim ilgincime, ha benim ergen ruhluma. "Şunu sevmem, bunu da sevmem!" Sanki şunun bunun senin sevgine ihtiyacı vardı. Kamatla kavgalı habis ruh, kendine değer vermez ki, bir başka varlığı sevin. Akıl şifa dilerim ve konuyu kapatırım.

• Ah be Latif Ağbi, "Bu ülkede günü gelir, Bedelli Ergenekon da çıkar" diye not aldım, elimde patlattın. Ustasın, hızlısın, saygılar güzel ağbi

• Galatasaray'daki Şarabı de tarih oldu, anı oldu. Yerine ayakkabı mağazası açıldı! Geriye kala kala Ferhan Şensoy'un o güzel elyazısıyla yazdığı, o eski mekanın duvarında görmeye alıştığımız şifrlinden düzeler kaldı: "Beyoğlu tenhalaşo, sıyrıldı maskesinden / Tramvay bomboş geçti İstiklal Caddesi'nden / Beyoğlu'nda Şarabı / Yüreğim pek harabı / - Şarap verin hanıma / - Orda hanım yok ağbi / - Hassikür be Sezaî!"

• Çocukken köfte açık ara öndeydi, büyüdükçe şiş kulvar farkını kapattı. ("Şiş" ne komik kelime lan.)

• Oğuz Aral'ın çalıştığımız odaya gelip sigara sorması, bulamayınca odada olmayan bi arkadaşın çekmecesini açması, "Kent içiyor pezevenk" deyip bi sigara alıp gitmesi ..

ANKETLERDE ÜLKENİN EN GÜVENİLİR KURULU OLARAK SİZ ÇIKTINIZ'DIĞIZYERİNDEN PET. Bİ. GAYDİMİZ KALMADI. ÜLKENİN GİDİŞATI PETÇİ LÜTFEN BİŞEYLER YAPIN MAREKETE GEBONİZ

ALLAH AĞUŞA ZAV EYİN KİŞİLE ANGET TETİNE E Bİ SONUÇ ÇIKTISINA BAKARIZ M V S GASTEDERE

BUNDA YOK FİREK GASTEDERE KALDI ANKET SÜREK A

HEYST YA Bİ K KUVADA GAYDİMİZ KALMADI PETÇİ LÜTFEN BİŞEYLER YAPIN MAREKETE GEBONİZ

FAYANS ÜRETİCİLERİ DERNEĞİ

A AB 'SENİF BÖZ KAM WYKQ
YAP BÖZ MU 'INSA'N AR GENELDE
YAP BÖZ DXX'AMA BEN BÖZ HİP
DEMY VİTER MED'AY 'UNK' ÇNİE
BÖZ'AYM SONRIN KAP, XN ARZAM
SEVİYİM HİÇ BOZMAYIP ARADA Bİ
YAPARSAM,YAP BÖZ RA OYE BİLİRİM
BELKİ? AMA EN MANTIKLİST BÖZ,YAP
GENE

İNANIR O'DE,NOR KAPSA
NA ÇULUN,BELİ TOZUN
CAMURUN İÇİNE SERMİŞ
SİN ÖYLE PARÇALARI

E'DE SİL
KİMLER
SE'Nİ ZATEN
Bİ'YESSİ'N PAK
ÇE'Nİ DÜP
MAY'IN SİN'İ KURUL
A'YAMA'Z BÖZ
ÇAL DATL Hİ
O'DE KURULAN

[illegible]

ATARI

Broom! RORR!

SAGA K R /A VAS /URAS AR

LUFFEN NER MASH SURUP, KAS TA BAK AK BAGA GIB TEPEM TUNEDIN LAN

ME ZARIN VAR OLMU SENA TAK Y M BTE KAN NEN SEN S URU KON SENE

AGBIK W KONGATRAS WOL W BUZUL MO HAYAY S RT M NGA SLAN ZOC KE G D RM ME SEN B ATAGIN JEWE ASFA TA KUYMAS SOMBET ELAYAN BENJE ACAP VAN T KIZ B DUDUL D L M PENCE B

ONLINE BAK ONLINE SONRA FARTIS IZ, BUNU KAVRAMSAL OLARAK

Reza Durak

Fırat

Eşya ana anlam yüklenmesiyle ilgili aklımda kalan en dramatik sahne, karşında oturan kişinin elini boynuna götürmesiyle açılıyor. Eliyle boynuna hızlı hızlı yoklayan bir insanın neyin peşinde olduğunu anlamak kolay değil. Boynundaki sorunu seslendirinceye kadar ("Kolyem! Kolyem yok...") anlamadım da zaten. Muhabbetimiz bir anda dağılmıştı. Eli boynuna doğru ilerlerken Vavien filminden konuşuyorduk (ben seyretnememişim ama konuşabiliyordum). Boynuna ulaşır ulaşmaz film bir anda kesilmiş ve bir kolye arama sekansının en telaşlı oyuncularına dönüşmüşük. Benimki kötü oyunculuğu; onun Dıgırtık kalitesindeki telaşına karşılık, ben telaş konusunda aşağı yukarı Flash TV'ye denk geliyordum. Telaş, sıradan bir kolyenin boyutlarını aşınca, "Pahalı bir şey miydi?" diye sordum. "Hayır, ama benim için çok değerliydi," dedi. Kaybolanını bir 'anlam aksesuarı' olduğunu anlayınca "Amaan!" dedim içimden. Yine de maneviyat konusundaki insanlık dışı yaklaşımını belli olmasın diye bir süre daha telaşına ortak olmaya devam ettim. "Sevgilimin hediyesiydi," dedi. "Çantana bir daha bak istersen," dedim. Bir süre çantasının içini eliyle kazar gibi aradı, içerdeki eşyanın çokluğuna başa çıkmayınca aniden çantayı masaya boşalttı (hareketin orijinali için bkz: Carrie Bradshaw-Sex and the City). Cam masayı bulunca yuvarlanma eğilimde olan eşyaları yakalamak, yakalayamadıklarını yerden toplamak, toplamayı masaya koyduklarım arasında tekrar hareketlenenlerin önünü kesmek, bu sekanstaki görevlerimden bazılarıydı. Eşya sakınlaşınca masadakilere baktım. Anladığım kadariyle çantası 'anlamılı eşya deposu' gibiydi ve depodan günışığı çıkan bu eserler masanın üzerini bir nostalji fuarına çevirmişti (hareketin orijinali için bkz. Orhan pamuk-Masumiyet Müzesi). Kolyeyi falan unutup sergili gezimeye başladım: Dedelerin bile bir zaman sonra kullanmayı bıraktığı kostekli bir saati, ananelerin kafasından çekip alınarak genç boynularda fulara dönüşen işlemeli bir yazmayı, içine ruç falan koyulduğunu tahmin ettiğim işlemeli tahta bir sandığı, anahtarları birbirine bağlayan epirmiş bir tahta kedi, bir matruşkayı (iç içe anlam) ve diğer 'anlamılı' tahtaları inceledim. Kapagında Piri Reis haritası olan bir defteri açtığımı (kayıp kolyeyi unuttuğu için incelemeyi biraz abartmışım) kuru ama anlamlı bir çiçekle karşılaştım. Ülkemizde defter ve kitapların arasında yaşamını devam ettiren on binlerce kuru çiçekten biriydi bu. Dokunduğum an dağıldı, hemen defteri kapatıp masaya koydum. Korkuyla Kolyesiz'e baktım. Anlamı toz ettiğimi görmemiş, çantasının gözlerini, "Ohh buradaymış," deme umuduyla tekrar tekrar kontrol ediyordu. Sanırım kontrol ettiği göz sayısıyla uyumlu olsun diye "Yok, Yok, Yok!" dedi. Hayatının bir bölümü kolyeyle birlikte ortadan kaybolmuştu sanki. Ellerimi iki yana açarak, "Alla alla! Nereye gider bu kolye?" dedim (hareketin orijinali için bkz: Sırlar Alemi-Flash TV).

"Fazla tişörtün var mı?" dedi. Düşünmüş gibi yaparak, "Olması lazım," dedim. Çantamda iki tane tişört olduğunu bilmeme rağmen cevabımdaki bu belirsizlik, o tişörtleri kendime saklama beçenliğiyle, arkadaşımın sunma cömertliği arasında yaşadığım anlık boşlukla ilgiliydi. Küçük insanın tarihi, eşyasını kollamakla paylaşılmak arasında yaşadığı 'gel-gil'lerle doludur. İki günlük seyahatımızca çantasız gelerek rahatlığa vurgu yapan bu arkadaşım tişörtleri gösterdim. Çantasız, tişörtlere bakar bakmaz, üzerindeki çamaşır suyu lekesi yüzünden (*eşyalarla anne müdahalesi*) benim için pijama sınıfına kadar düşmüş olanı seçti. Gece otelde yataktan giymeyi planladığım bu tişörtün Çantasız tarafından aksam dışarı çıkmak için seçilen bir tür kostüme dönüşmesi beni bir anda karmaşık duygulara sevk etti (*Küçük insanın tarihi, normalde değer vermediği bir eşyası*).

"kendimi
durduracak
değilim"

Firat Budak

başkası tarafından beğenilince, 'aniden kıymete binme' hikâyeleriyle doludur.) Demek ki benim tekele diye dünyaya açılmasını yasakladığım bu tişört, Çantasız'a sunduğum diğer tişörtten daha güzeldi. Hafif solmuş rengi, öndeki desenle uyumlu çamaşır suyu lekesi ve vücuda oturan yapısıyla zamanın ruhuna uygun bir kreasyonu uzun zamandır pijama sanıyor olabilirdim. Tişörtü Çantasız'dan geri alır almaz tekrar insan içine çıkarmaya ve itibarını iade etmeye karar verdim. O, yakında benim en anlamlı tişörtüm olacaktı...

Tuvaletten döndüğümde Çantasız'ı tişörtüme tuz ekerken buldum. "Abi kusura bakma yemek döktüm," dedi. Tişörtle ilgili düşüncelerimde yemekte içtiğim rakının da etkisiyle belirgin bir rahatlama olmuştu. "Boş ver, önemsiz," dedim. Çamaşır suyu lekesi uygun besli yeri bulduğunda bir dizayn olarak kabul görürken, yağ lekesi ortam ne olursa olsun genel bir pıslığı ima eder. Çantasız, "Ben bir tişört alıp geleyim," diyerek tuzlarını döke döke kalktı. 5 dakika sonra üzerinde henüz anne eli değememiş tişörtü ve elinde bir torbayla geri geldi. Torbalı, "Abi ben bunu atıyorum, elde torbayla dolaşılmaz," dedi. O an kendimi bir garip hissettim. Aslında dediğine haklıydı. Alkolle sulanmış, müzikle etrafı sarılmış topraklara görüntü kalitemizi düşüren bir torbayla gidemezdik. Yine de bir an cevap veremedim. Yanlış hatırlıyor olabilirim ama galiba bu tişörtü bana eski sevgiliim almıştı, yıllarca giymiştim, annem durdurulamaz bir temizlik coşkusuyla öğrenci evimize saldığında, o da bu tişörtü giymiş ve imha silahıyla (çamaşır suyu) üzerinde bir anne lekesi bırakmıştı. O an, bu bile bir 'anlam' gibi geldi bana. Bir bağım vardı bu tişörtle ve şimdi Torbalı bu bağrı koparıp atmak istiyordu. İçimde büyüyen anlamı bastırarak, "At tabi abi," dedim. Torbalı gittiği tuvaletten eli boş döndü. Anlamları yaşıtma ve büyüme konusunda çok isticrarlı olduğum söyleyemez. İlerleyen muhabbette birlikte tişörtle kurduğum bağları ve ona yüklediğim anlamları tekrar kaybettim. Kalkmadan önce gittiğim tuvaletin çöp kutusunda, ağızı açık bir torbanın içinde onu gördüğümde anlam geri gelecekti...

Bütün gece içtikten sonra otelimize geri dönerken bir bira daha içme gayretiyle Tekel bayisine uğradık. Otelin mini barındaki devasa fiyatları sıyah torba kurnazlığıyla aşağı çekme niyetindeydik. Çantasız, "Abi torbayla otele girilmez," dedi. Adamın hiçbir torbayla tahammülü yoktu, tamamen torbasız ve çantasız yaşamak istiyordu. Biraları belimize sokarak odaya çıktık. Çok önemsiz konuları alkol sayesinde anlamlandırarak konuşmaya başladık. Kutuyu kafama diktüğim bir anda, ağzımdakini püskürtecek kalitede bir espriye maruz kalınca birayı üzerine döktüm. Islanan tişörtümü çıkartıp bir kenara atıktan sonra Çantasız'ın hayretle beni izlediğini gördüm. Elini göğsüne doğru uzatarak, "O ne lan? Sen ne biçim adamsın ölüm!" dedi. İlk anda neyi kastettiğini anlayamadım. Kafamı eğip baktığımda tişörtümü çıkarmama rağmen hâlâ tişörtülü olduğumu gördüm. Üzerimdeki çamaşır suyu lekesi anlaşılabilirli ama yağı lekesi hiçbir anlam ifade etmiyordu

KARISIKSLE

**SON
KEL**

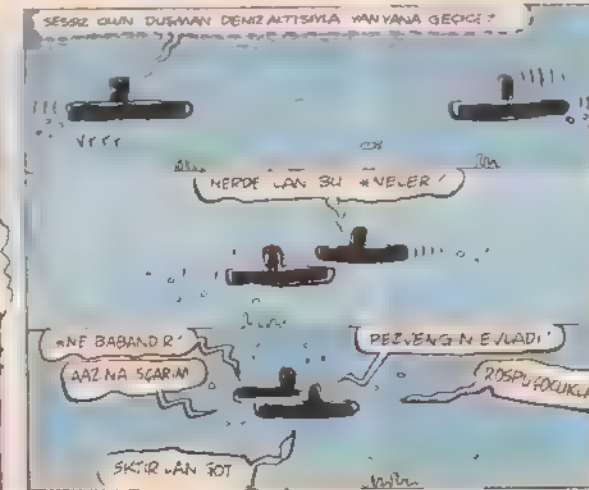
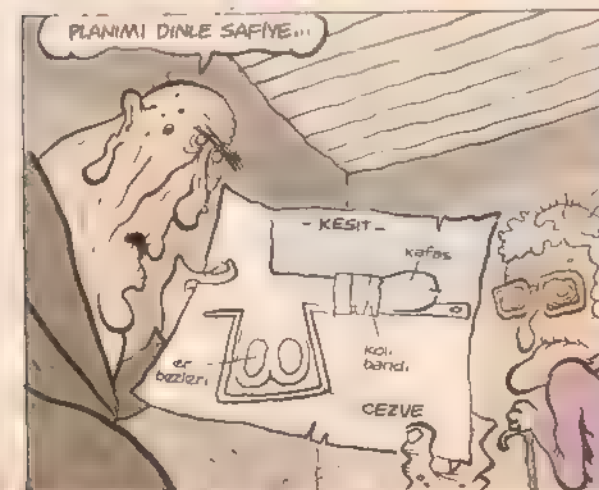
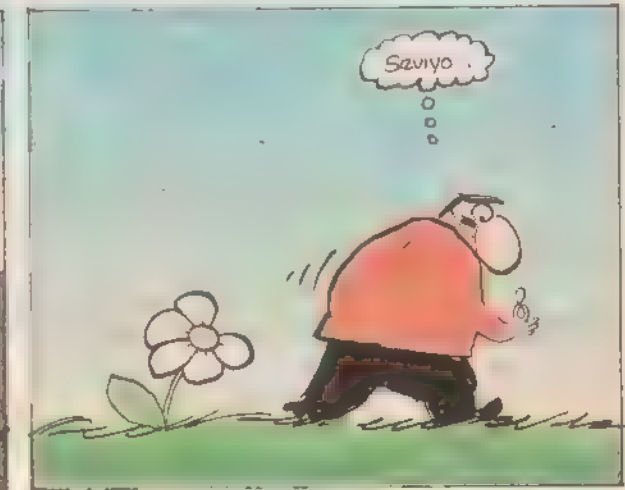
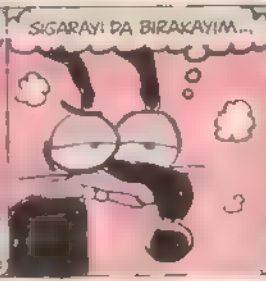
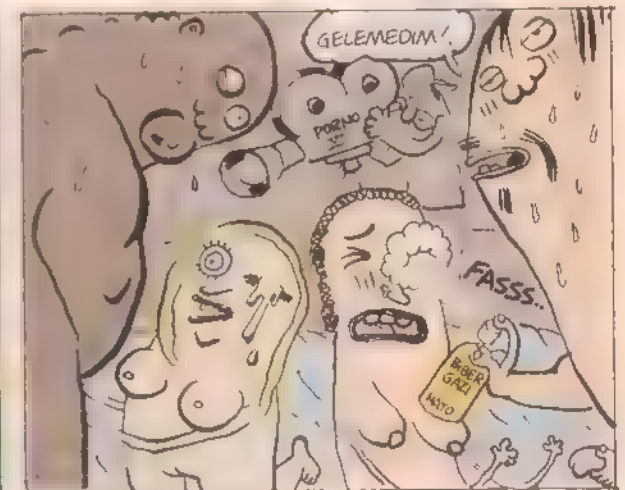
Saç dokulmesinin çaresi bulunmuştu... Ve o, geriyse kalan kellerin sonuncusuydı

[illegible]

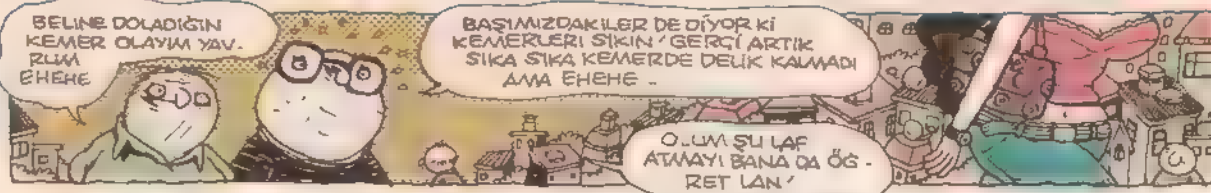
Bu kimmiş? Ufuk otuzaltı tatlıymışsın Ufuk

Ho Oha be kamerayı kapad. On be ty ki evliyim ya yoksa ne biçim depresyona girerdim şimdi çirki.. nim yalnızım filan diye .. Canım kocam benim

Bu kimmiş kardeşim? hehehe

Cihan Ceylan

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• **Stephen Hawking insanlığı uyardı: Kerizlik
etmeyin!**

Uzay ve uzaylılık konusunda hepimizden daha çok şey bilen ve yaşayan en zeki insan kupasını defalarca müzesine götüren astrofizikçi Stephen Hawking geçenlerde şöyle bir şey söyledi (doğrudan kendi söylemedi, bilgisiyarı var ona soylüyor): "Benim matematiksel beynim bana uzayda bizden başka canl ların kesinlikle varolduğunu soyluyor (cümleyi ben uydurmadım, çevirisi aşağı yukarı böyle, beyni çok büyük olduğu için onu kullanmak yerine ona isim takıp arkadaş olma yoluna gittim Stephen Hawking; onunla konuşuyor, şakalaşıyor). Ancak insanoğlu bu dünyadışı varlıklarla iletişim kurup arkadaş olmaya çalışmak yerine, olası herhangi bir kontakta mümkün olduğunca sakınmalıdır." Neden? Çünkü gelirlerse muhabbete gelmeyecekler, kaynakları almaya gelecekler, seni beni de en iyi ihtimalle evcil hayvan yapacaklar, en kötü ihtimalle de seks kölesi yaparlar herhalde, tam bilemiyorum. Sonuçta dış galaksiden geliyor, galaksiler arası mesafeleri kat edecek teknolojiye ulaşmışlar, kafalarında bazı şeyleri çözmüşler. Yani aslında ben hep söylüyorum, biz kendi işimize bakalım diye. Yıllardır iyi niyetli (naif) bilim adamları dış uzaya radyo sinyalleri yolluyor "merhaba, selam naber?" mealinde. Hatta 1977'de Voyager uzay aracıyla plak yolladık, üzerinde dünyadan seçme müzik parçalarının (best of 1977) yanında "gezegenimizde su var (kaynak), insanlar var (ucuz iş gücü), koordinatlarımız

bunlar, buralar çok güzel, siz de gelin" gibisinden bilgiler yer alıyor. Teknolojinin geriliğini de uzaya plak göndermemizden anlarlar herhalde. Gerçi artık ayyod falan var ama uzayı istilas olursa nasıl bir faydası dokunur onu bilemiyorum.

Biz bile mercimek kadar akıl ve teknolojimizle, yarın öbür gün Dünya üzerindeki kaynaklar tükendiğinde kayalara gelmeyelim diye kolonileşebileceğimiz gezegenler, dünyalar arıyoruz. Gecekte kolonileşmek için cılıp gibi gezegen bulsak ama üstünde 3,5 yaşında çocuğun zekasına sahip yaratıklar yaşasa, belki yok etmeyiz onları ama çok kötü kandırırız kaynaklarını almak için. Eski kullanılmayan cep telefonlarını (Nokia 3310 vs.) falan onlara satırız, karşılığında kaynaklarını alırlar. Biraz da böyle düşünün. Şu an uzaylılarla empati kurmanızı istiyor gibi görünüyör olabilirim, ben de biraz yabancılaştım olaya; ama bunu ben demiyorum, Stephen Hawking'in beyni diyor: Uzaylılar gerçekten var. Büyük ihtimalle buradan herhangi bir NASA ya da ESA yetkilisine ulaşamam; ama belki evliden kendi imkanlarıyla dünyadışı varlıklarla iletişim kurmaya çalışan arkadaşlar vardır, en azından onlar bundan sonra dış uzaya sinyal göndermeyi bırakırlarsa geceleri daha rahat uyuyacağım. Şimdiden tesekkürler.

(Resim temsilidir)

• **Türkçe rock gruplarına kliplerde kullanılmak üzere uygun fiyata altılı bayan kemancı takımı kiralınır.**

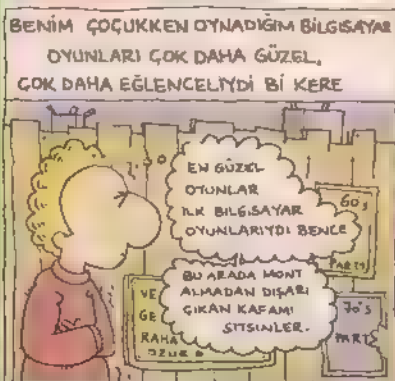
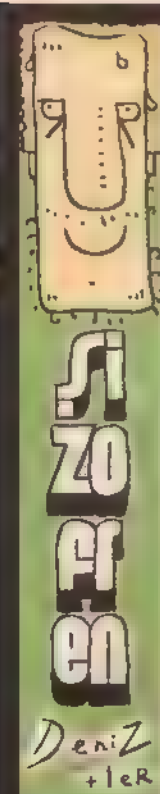
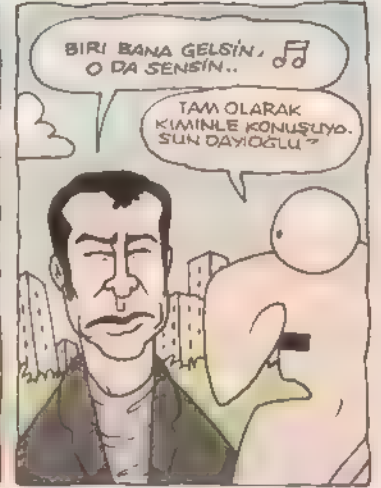
gözlerini bağlamak isterseniz gözbağını kendiniz ayarlıyorsunuz. Ona biz karışmıyoruz. Çellistler ve viyolonistler kampanyaya dahil değildir. En uygun teklifler için bize ulaşın.

• Mikroekonominin temelleri:
Arkadaşlar arasında paranın lafı olmaz. Diyelim iş nedeniyle ya da sadece samimiyetten zamanınızın büyük bir bölümünü birlikte geçirdiğiniz bir arkadaşınız var. Birlikte mesela eve yemek söylediniz, toplamda 22 yıl tuttu, sizin yanınızda nakit olmadığı için tüm hesabı karttan ödediniz, arkadaşınızda da bir 10 yıl bir de 5 yıl banknot var başka da para yok. Siz pis bir insan olmadığınız için "tamam moruk 10 ver yeter, lafı mı olur" dersiniz. O arkadaşınız da -devamlı yüz yüze olduğunuz için- o kalan 2 yıl'ı unutmaz. Yarın öbür gün dışarıdan birlikte meşrubat falan alırken "benim sana zaten borcum vardı dur bunu ben ödeyeyim" der. Meşrubat ne kadar? 2,5 yıl diyelim. Uzun dönemde 50 ykr. kara geçtiniz. Ama tabi bunlar olurken paranın değeri değişti, enflasyon oldu falan, ellinize geçen para olarak 50 ykr değil de başka bir para oldu. İşte o noktadan sonra siz artık dışarıya kapalı, mikroekonomik bir sistem oldunuz. Benim Cihan Kılıçla öyle mesela. Sonunu getiremiyoruz olayın. Dergiye giderken mesela yolu ben çekiyorum, o bunu unutmuyor, dergiden sonra bana bir dilim ananas ısmarlıyor falan. Bugüne kadar inanılmaz miktarlarda reel para el değiştirdi aramızda. En azından bir 5 - 10 bin yıl el değiştirmiştir. Ama kar - zarar olayına bakarsak ya ben 30 yenikuruş zarardayım, ya Cihan 25 yenikuruş kar etmiştir. O 25 yenikuruş da aklındadır zaten, meyve suyu falan alırken cebinden çokça bozuk para çıkarır "dur burdan verelim" falan der. Ne oldu? Ben yine 1,25 yıl kara geçtim. Ekonomik durgunluktan bunalan esnafın yüzünü güldürecek miktarlarda sıcak para akışı var bizim gibi insanlar arasında ama kinetik enerjiye dönüştürülemeyen potansiyel enerji gibi heba olup gidiyor. Ya da ülkemizin yeraltında bolca bulunan bor madeni gibi. Ya da bilmiyorum, öyle bir şey. Bu parayı doğru kullanıp iki tarafın da çok zengin olma ihtimali yok mu mesela? Devamlı meyve suyu içip çubuk kraker yiyeceğimize, milyarlarca para kazansak? Olmuyor mu? İktisat okuyan arkadaşlar bir baksın buraya. Birlikte ortak iddia oynayan gibi fikirleri kabul etmiyorum, son başvuru tarihi önümüzdeki hafta. Hepinize şimdiden başarılar, sevgiler,

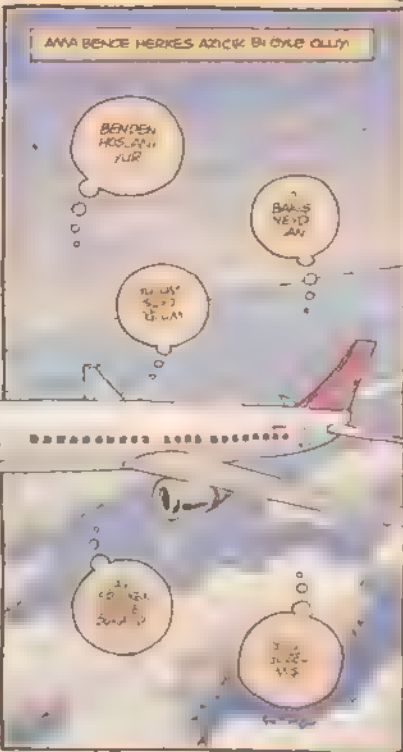
bahsediyorum

ŞARKILARLA KONUŞAN ADAM...^{YETİ ÖZGÜR}

DÜN İZMİR'DEN DÖNÜŞ ÜÇÜGÜNÜ YİNE AYNI SEV
OLDU, BU SEFER OLMAZ DİYODUM YİNE OLDU

FOR BE NE SEVTEZ GÖRSÜNÜZ DA GÖZ M. BİYÖRÜM BEN SAHSEN

B. SORU SORUSAN? NOLUKU INI DUNIA

HEHEH TABI SORU

BUTUHU BUKAN ITU YAKIN KETIDAKLAHAN

DON'T BE WILD TO ME, I'M A KID! BAKING BREAD AND MAKING KID'S SORU SORUSAN SORU IN THE KITCHEN

MAN: KAWAII KAWAII

WOMAN: KAWAII KAWAII

MAN: KAWAII KAWAII

WOMAN: KAWAII KAWAII

BEN Bİ FUKAR UMI BAKARIM SEN BEKLE TAKSİDE

TANIMAM NERDE KALKIYORSUN PEY SE İ? YANI Ş TERSEN BİZİM DERS DE Bİ KİTAP UK VAR ORDA KALABİLİRSİN ASLINDA

OLUŞ UMI YAA BAKARIZ

ABİ
ARKADAŞI
ÇIK BI BAK
ŞİF RSE N
BEN BİK
LEDM

YOK İRA
ÇİLE SEY
LEB
HALLERER
O

SELVEZ
SE SEYVA
PARIM

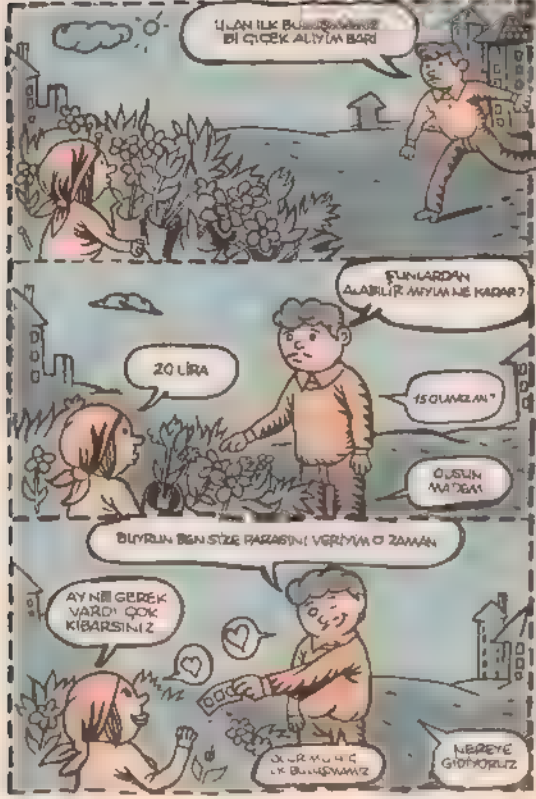
YAA SEN GOK Y S N YAA
GOK TESEKKUR EDERIM

JIRKUNESSIA
ADETT BEN
BARDA KUKUKAN

YAA GOK
TESEKKUR
EDERIM
YAA KAHHA!

BI SONRAKI UCAK YOLCULUGUNA KADIN TARIKI:

YAVUZ ÖZTÜRK

ben ben erdem

- Merhaba.
- Cüzdanını evde unutan insanı sevmiyoruz biz.
- Tipim değilsin'in abaza jargonunda yeri yok.
- Parası olduğunu belli eden şarkıçıymış Tanju Okan.
- Poğaça'yı doğru yazamayanlar bir araya toplansalar, poğaça'yı doğru yazanlar'ı rahatlıkla dövebilecek ezici bir çoğunluğa ulaşırlar. Kafalarını gözlerini yararlar yemin ediyorum.
- En sevdiğim çiçek kalıp çimen mi ne. Hastasıyım. O rulo hazır çimenin hastasıyım. Tamam çiçek değil çimen ama hastasıyım. Evime alıp balkona parke döşer gibi çimen döşemek istiyorum. Nereden alınır hiç bilmiyorum. Binaların önünde kamyonlardan indirilirken ustalara yardım etme kisvesi altında iki üç kalıp çimen yüklenip ordan köşeyi dönüp fiymamak için kendimi çok zor tutuyorum. Nereden alınır ki. Onun bi alt limiti vardır kesin. Yüz kalıptan aşağı satmıyolardır mesela. Öyleyse Allah belasını versin bu naçarlığın kesin.

• Yaşından bahsederken, misal, x yaşı(n)dayım diyeni değil de, yaşı(m)dayım diyen insanı severim. Çünkü ben tutkulu insan severim. Sahiplenmeyi seven insandır tercihim

• İzmir'de aralıksız altı saat süren süper neşeli ve süper yorucu imzamızda, Yılmaz ağabey bi ara, sana deklanşör sesi çıkartıyım mi dedi. Dedim çıkar Bakım bi anda halokaten de aynısının tokusunu çıkardı ses olarak. Ambaleley ambaleyo. Ne biliyim, insan yabancılaşıyo lan. N'apıyoruz biz diyosun. Ne bu. Sonra geçiyo tabii. İmza vermeye, kaynaşmaya devam ediyosun. Bi noktadan sonra ilginç isme bile şaşırmıyosun

• Rakı masasında rakısı tokuşturulmayan adam en hüzünlü adamdır. Ulan o adam çok üzülür. En büyük dip odur yani bi insan için. Bayaa. (bayağı diye yazılır), bir balık lokantasında, öyle keyiflenilmiş de, ortamda rakı tokuşturulma anı gelmiş, o an bir rakı masasında en az altı kez gelir, neyse, rakı tokuşturuluyor, sen bardağını uzattıkça inceden kaçırıyolar bardaklarını. Kör bir noktada senden uzakta tokuşturuyorlar. Önce anlamıyosun. Neyse yaa diyosun, bir dahakine tokuştururum ben de. Bu defa böyle oldu Rakı masasının rakı tokuşturması bitmez ya diyosun. Bir dahakine normalinden daha şiddetli tokuştururum, o noktada işler dışlar çarpımı o onu dengeler diyosun. Hatta şiddetini biraz daha arttırırsam tur bindiririm diyosun. Sonrakı tokuşturmaya tokuşturmasam da olur diyosun. Yoksa her tokuşturmada insan bunu tokuşturmaya kalksa e anasının .mı arabı diyosun İnceden de kelle olmaya başlamışsın, ağzın da bozulmuş. Sonra bir tokuşturma anı daha geliyor, hah diyosun, bu tokuşturmada üç

KAMİL SEVEN ADAM

-Abi Şahin K. seni soruyodu...
-Hadır yaa, neyi soruyodu peki. Skizmek gibi mi soruyodu?
-Abi valla ne yalan söyleydim, skizmek gib. soruyodu
-Off yaa, ben nasıl bir derf edindim böyle başıma.

tokuşturmalık tokuşturucam, o noktada üç-iki öne geçicem diyosun. Yine senden kaçırıyolar bardaklarını. Başka bir noktada tokuşturuyorlar. Yaa diyosun arkadaşlar n'oluyo ya. İkidir Ben de burda bardağımı tokuşturmak istiyorum Hep kendi aranızda tokuşturuyosunuz. Pozisyonumu alıyorum, ikidir konturpiyede bırakıyosunuz beni. Bu yandayım bu yanda. Bu yanda tokuşturuyosun. Meh-heey, taşşahlarını gezdüresiceler sizi diyosun. Biraz da böyle hanı böyle alkölün etkisiyle de şirazedden çıkma durumları da var İnceden. Hanı böyle. Adam olanın bardağı tokuşturulur diye bir laf duyar gibi oluyosun belli belirsiz. Necati'nin mırıldandığını görüyorsun. Pardon diyosun Necati, bir şey mi dedin? Adam olanın bardağı tokuşturulur dedim diyo. Ridvan, Yılmaz, Fatih ve Mustafa da başlarıyla onaylar

gibi yapıyolar. Allah düşmanımın başına böyle büyük bir acı vermesin. Her şeyle başa çıkabilir bence insan, ama rakı masasında bardağı tokuşturulmayan adam olmakla bence başa çıkamaz. Çünkü rakı masası başka bir şey. O masa çok önemli bi masa. Orası er meydanı. O masada ak göt kara göt ortaya çıkıyor. O masada barınan saygı görüyor, barınamayan yalnızlığa itiliyor. Rakı masası hakikaten çok başka bir şey. Necati o nasıl laf öyle ya. Şakacı seni. Bugüne kadar tokuşturuyorduk iyiydi de, şimdi mi tokuştururken kötü oluyor. Bugüne kadarki tokuşturmalarımız neydi peki. İnsan çileli olur

• Kardeşler arasında en büyüğün, sorulduğunda en büyük benim demesi, en büyük kardeşi ister isterse diğer tüm kardeşlerden daha egolu, daha özgüvenli, ve genelde de daha başarılı, bunların yanı sıra da diğer kardeşlerden daha az sevilen yapmıştır, yapacaktır.

• Berberimin beni nasıl ille de kendi istediği şekle soktuğunu sonunda anlamış galiba. Çok muallak cümleler kuruyo. Sana diyo bi hadise anlatıyım, tam mizahlık diyo. Direkt, beni aslında tanıdığını söylemiyo, fakat mizah falan diyerek de, sanki, ben seni tanıyorm sen Alpay Erdem'in demek istuyo. Öyle muallakta bırakıyo ki beni, sadece saçlarının kabanklığını al dediğim halde, mohikana mohikana vururken saçımı sesimi çıkaramıyorum. Tanıdığını belli etse bana bi özgüven gelecek, onu öyle yapma diyem. Tanımadığını belli etse, ayrı bi özgür hissedicem kendimi, o makası değil öbürünü kullan diyem ama yok, çı, kesinlikle renk vermiyo. O şovunu yaparken ben naçar kalıyorum.

• Sevgilerimle

5 Mayıs Çarşamba / Ankara II Performance Hall / Saat 22.00 / bİlgİ: 0312 418 95 06
7 Mayıs Cuma / Muğla Alone Bar / Saat: 22.30 / bİlgİ: 0252 212 89 81
10 Mayıs Pazartesi / Denizli Jazz Rock / Saat 21.00 / bİlgİ: 0542 527 55 66
12 Mayıs Çarşamba / Fethiye Vale Bistro / Saat 22.00 / bİlgİ: 0252 612 61 63
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bİlgİ: 0212 244 28 96

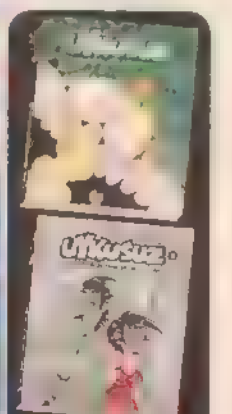
İLBAN ERTEM
3. KİTAP
VİCDAN
KİTABEVLERİNDE

YİĞİT ÖZGÜR
karikatürler • 2
ÇIKTI!
GAZETE BAYKİLERİNDE
VE MARKETLERDE

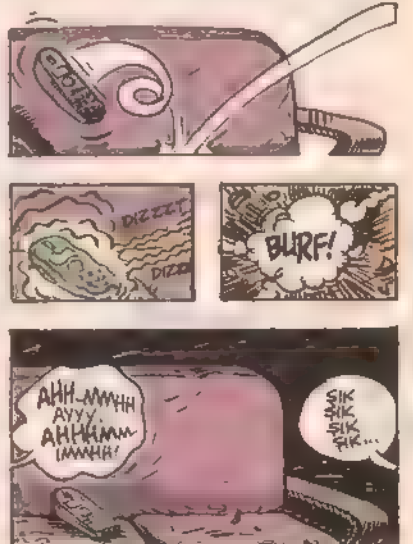
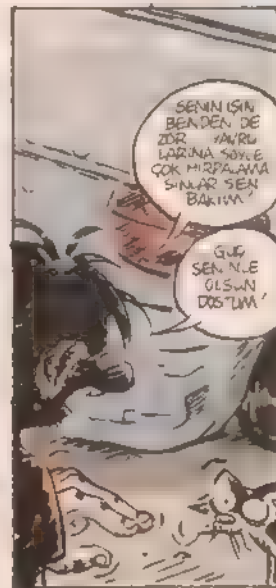
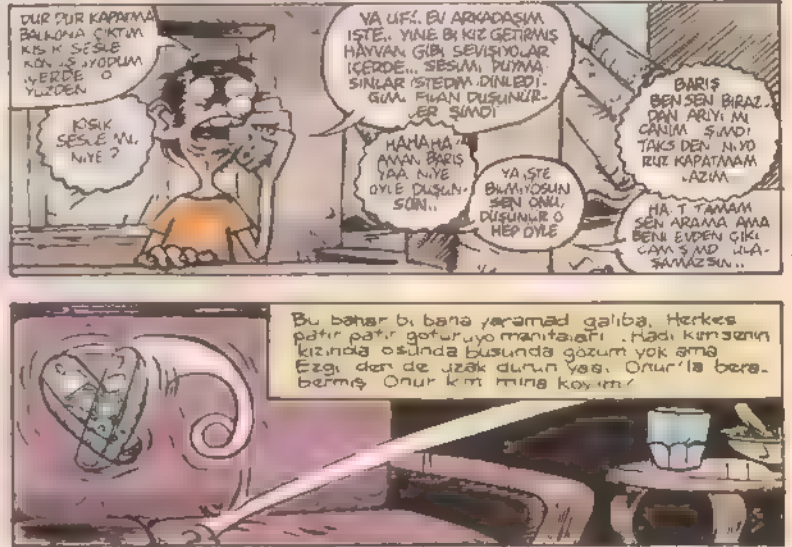
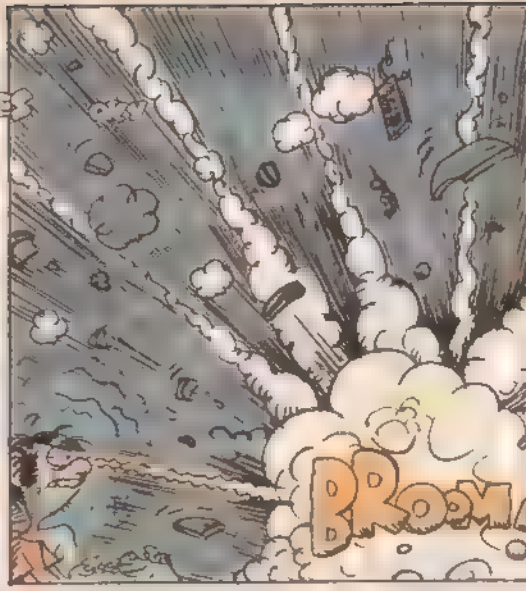
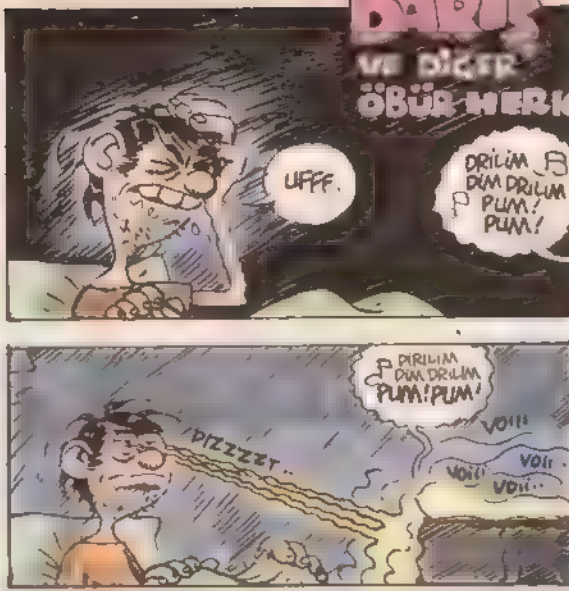
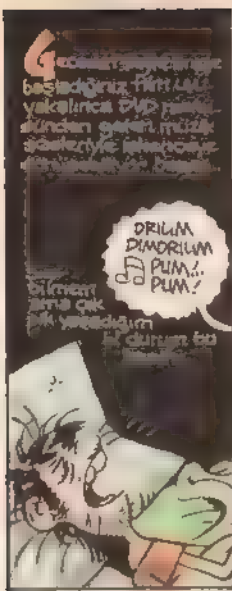
5. SAYISI ÇIKTI!
MARKETLERDE
GAZETE BAYKİLERİNDE

UYKUSUZ ÇİLT
VE ÇIKTI!
GAZETE BAYKİLERİNDE
VE MARKETLERDE

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
YAKINDA

BARIC
WE BÜCHER
ÖBÜRWERKE

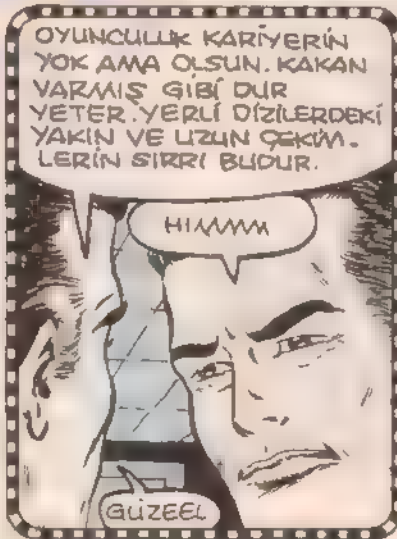
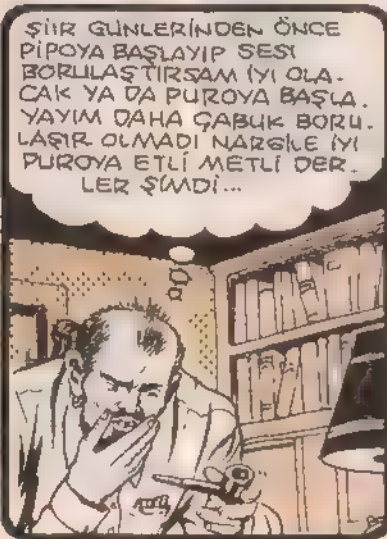
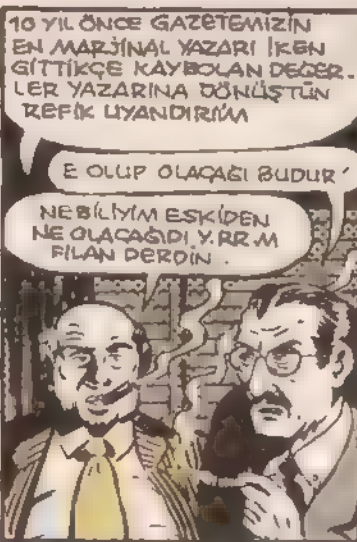

Tribal

ÇAKKAKSUN CÜSTÜN

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Yüzümü yıkadıktan sonra aniden doğrulunca, kafam, deodorantların filan durduğu o rafa çarpıp Kütonk! diye. Raf dağıldı, diş fırçaları, koku kutuları, tırnak makası filan hepsi tavaboya saçıldı! Zaten pek sevmeydim, bu dandik cam rafı. O yüzden, çok heyecanlıyım şu an. Bugün, yeni bi raf alıcım hayırlısıyla! Bana iş çıktı, hiç inesim yoklu Kadıköye, bahane olacak ne güzel. Tüm benliğimle, kendimi bugün super bi banyo-rafi almaya adadım. Fekat, hemen olmaz. Hazzı geciktirmeli, az daha oyalanmalıyım evde. Müzik setine bi "Anime müzikleri" Cd'si koyup, masamın üstünü temizledim. Bardaklar, iyirenc. Niçin akşamdan götürmüyorum ki şunları mutfaa. İki kere gidip gelmek için, gereksiz bi cambazlık sergileyerek hepsini üstüste dizdim, öyle taşıdım içeri. Bi tenesi viji diye her an parmaamın ucundan kaymak üzereydi; neredeyse zihin gücümle tutmayı başardım onu orda! Sonra döndüğümde, masamın üzerinde, biçimsiz, beyaz bi neshe gördüm! Hmm? Yabancı dil arkadaş, tamam. Odanın tavanından ara sıra piti diye sürpriz yaparak düşen, boya kalıntılarından biri daa. Arkadaşlar, eşim filan, bu tavanı her gördüklerinde "Boyasana bi ara yahu!" derler. Böyle seviyorum fekat. Dömdüz bi duvara bakmayı kim ister ki? Üzerinde (bi adamın burnuna filan benzeceğim) irili ufaklı girintiler-çukurluklar, hele böyle yara kabuu gibi bi ucundan sıyrılmış nefis kabartılır olunca, pek hoşuna gidiyo gözçakızımın!

Hinternete girip, "banyo rafları" resimlerine bi göz atayım dedim. Gerek yok diye düşündüm ardından! Her şgime hemen hinternete bakıyoz. Çatır çatır nalburcular sokagına gidecem işle. Yakından görüp tanışır, yuzuze bakarım. Zaten çok özel bi raf da alımycam: Ne, öyle kristal gibi süslü bi camdan, abartılı ve pahalı; bişli düşünüyorum; ne de çok dandik, plastik bi raf olacak. Hayatımın pek çok dönemindeki gibi, gene "normal" hareket edecem! O sırada, pencereden giren Exan sesini duyup, gidip teypte ki "Ghost In the Shell" müziğinin sesini kıstım. Dışardaki ses daha net işitince, tekrar yükselttim teybin volümünü. Meğer, cüzdanları için filan Pvc kaplama yapan bi adamın hoparlör sesiymiş! Artık nası bağıriyorsa; ya da nasıl duymuşsam. Yanılsamalar, ne acıyıp.. Hinternete tıklamışken, şu yeni e-posta adresimi bi kere daa kontrol edeyim barı dedim. Son iki gün, bu saçmalıkla uğraştım: Kendi adıma bi imeyl adresi çıkartmadım! İsmimi, işi yuzyuz dedim, "O yok; isterseniz metinfidan2010, metin1900, metin-842 var" filan diyo. Super mantıklı bişli önermiş gibi! Gerçi, bi adı-soyadı taşıyan tek kişi ben değilim elbet, onun da farkındayım. O arkadaşlar kimse işle, ya da başka "kurmazlar" kapmış bu adresleri önceden. Nihayet, "metinfidan@gmail.com" diye bi adres tutturabildim bi yerden. "Y" ile başliyo. Sahte Gmail gibi ama, olsun! Piyuu, ne zormuş hakkaten. Bi de eskiden, "Fidan" pastahaneleri gordurdum etrafta. Hayaller kurup sevinirdim acıyıp, Allaam, yakın bi akrabamın pastanesidir belki diye! Hem belese pastalar-kekler yiyicem, hem de ileride kara ortak olurum diye manyak düşler kurardım.. Üstümdeki çıkartıp, yeni bi üşört geçirdim üzerime. Yazılı üşört kesinlikle sevmem, ama fanila niyetine içime giyince, en sağma yazılıları bile giyeybiliyorum. İnşallah bi yerde hırkamı felan çıkarmam gerekmez de, göğsümdeki "Champions!", "Super Hero!", "Collection 86!" gibi abuk yazılar görürüm!

Sokağa çıkınca, acaba arabayla mı gitsen! diye düşünürüm. Fekat Kadıköy trafiğine daldığımda, kıcıma yapıyarak korna çalan minibüsçülerden sınırlarım zıplayacak, ve de park yeri bulmak için yarım saat dolanmayı da eklersek, benzin parası kol gibi girecekti! Yürüyüm elbet dedim; hava da harika. İlk ara sokaktan daldım. Sonra galeri'nin önündeki köşeden, üç metre önce sapıp caddeye çıktım (Böyle kıışlar pek nefis oluyo: Kaldırımın ucuna kadar gidip, tam köşeden dönmüyorsunuz. Üç dört metre daha geriden; ordaki bi dükkanın bahçesinden, bi mağazanın giriş kapısı kolonları arasından geçerek devam ediyosun rotana. Bi iki kere, böyle "kestime" niyetine, bi lokantanın sandalyeleri arasından filan dolanırsın, çok saçma bi yere çıkmıştım ama: Kıvrıldım, ilerdeki tahtanın ordan dolayıp dar bi koridora girdim, sonra az sola sapıp, toprak bi patikadan caddeye döndüm!) Metrobüs İstasyonunun ordan geçerken, altıgeçitte, o teyzenin tuhaf tezgâhına rastladım yine.

Birbiryle, hiç ilgisi olmayan nesnelerdi! Niçin böyle bi kolay yapmış, anlamak güç. Evdeki eski eşyaları desem; bazıları çok yeni gibi. Zihnimi allak bullak eden, delice bi düzenleme: İki tane işlemeli mendil, eski bi Tarkan CD'si, bi tesbih, bi traş fırçası, iki tane tüpaz başlığı, bi tane Macera filmi Vcd'si, galiba kapağı açılmış bi Japon yapıtıcı, bi flüt!.. Hiçbiri, satın almak için de cazip değil. Belki, fazla lükürlü değilse flütü düşünebilirdim? Ortaokulda feci geçen müzik dersimden (ve kafama flütle vuran müzik hocasından) yıllar sonra, flütle ilgim artmıştı birden. Barış Manço şarkıları bile çalabiliyodum flütle.. Neyse, işim var şindi, flüt pazarlığı yapamam. "Kaç para" diycem, ve "gönlünden ne koparsa" demesinden çekiniyorum. Çünkü bi ıki kurnaz da mendil satmak istemiş geçin hafta: Yanımda olduu halde almış, "borcum ne" demişim. "Gönlünden ne koparsa" demişti. Hoydedi. Gönnümü ne karıştıyosun bu işe ablacım. Gönlü bu, aka da konar boka da; ordan neyin kopacağını ben şu an, nerden bileyim!? Maliyeti ne bunun, hadi kendi kârını da koy, söyle. Baktım susuyo, beşyüz kuruş uzatmışım mendilciye. Beğenmeyip, mendili geri çekti! Gönnümden kopanı, sevmemişti. Boşuna kopartım salak gibi! Aha, orası kopuk ve öfkeli kaldı şindi.

"Banyo Malzemecileri" sokagına girince; birine daldım direkt. Benim, bi tane özel gunnerde, duğünlerde felan kullandığım deodorantım; bi tanecik de Prit yapıtıcı gibi done döne çarım koltuk altı şeysim var. Karımın ise altı tane deodorantı, dört tane domem tasarımı; iğrenç kutularında özel sıvıları ve üç beş tane de kremi. O yüzden, "Şu raf uygun bize!" dedim satıcıya. Dömdüz, basit bi camdı işle. Bi tek, üstü buğulu gibi; dekoratıflığı ordan. İki yanında ise, metal gibi gözükün, parlak plastikten tutamaçlar var. Fekat asıl hoşuma giden, adamın çekmecedan çıkartıp burnunun yanında verdi, bi poşet "duvara monte" parçacığı oldu: Dört tane vida, somunlar, renkli nefis dubeller! Uzun bi süreden sonra, tekrar Matkap kullanacağımı için acıyıp sevinçliydim! Once, matkapı tek elimle havaya kaldırıp salona gider, anıreme espri yapıp biraz korkuturum. Sonra bilgisayarın monitör camına dayayıp, "ehh bastırırsam nolur acep" diye kendime espri yaparım. Sonra da hayırlısıyla, BROAAaany! diye delerim duvan!

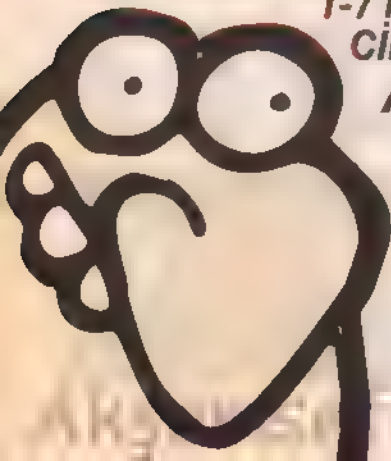
Yeldiğiminin'nin arka sokaklarından, saçma bi neşeye eve doğru yürüdüm. Görev tamamlanmıştı. İnşallah yarın için de süper bi amaç oluşturunum kendime! Hayatta, amaçsız yaşamıyo. Bi, günlük amaçlar var; bi de genel amaçlar var. Once matkapla neyi delceksem deleyim, sonra da genel amacıma yoğunlaşayım! Çeşme'nin ordan kıvrılıp, aşağıya sapmış: Bi Dürümcü'nün önündeki kaldırımında, ufak çocuklar beklemekteydi, kelebekli giysileriyle. Algılarımı yoran, tuhaf bi enstantaneydi. O gun 23 Nisan olduğunu, çok sonra, 27 Nisan'da felan hatırladım.

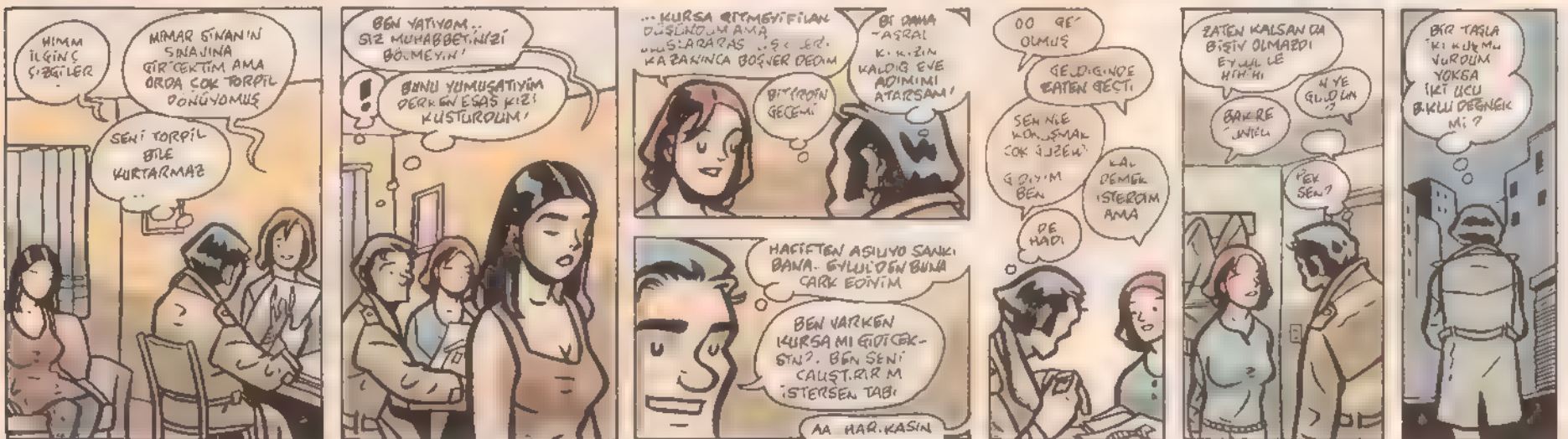
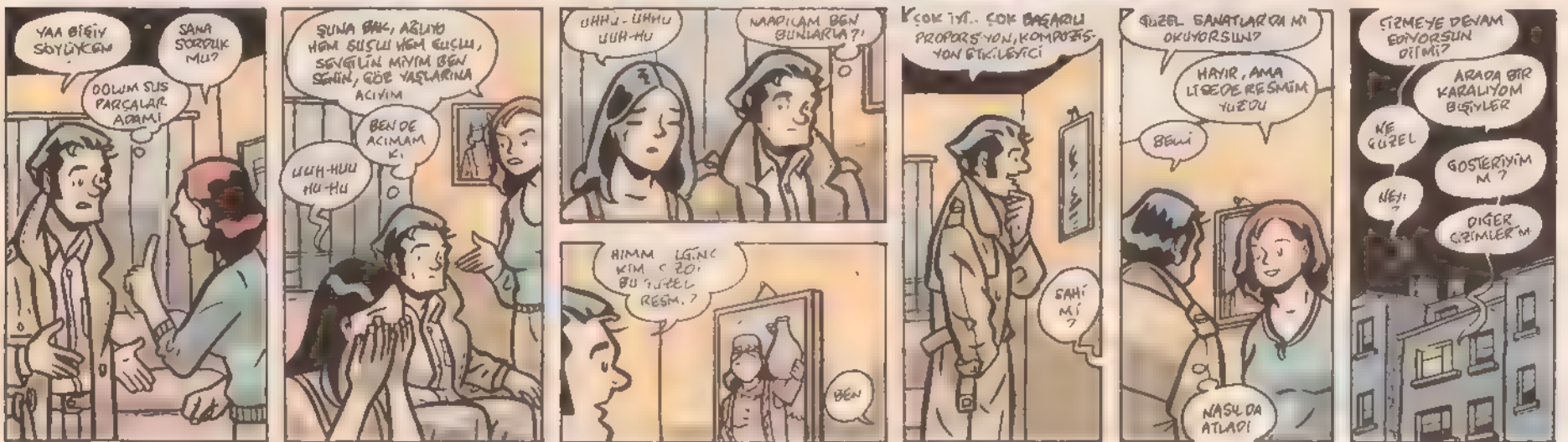
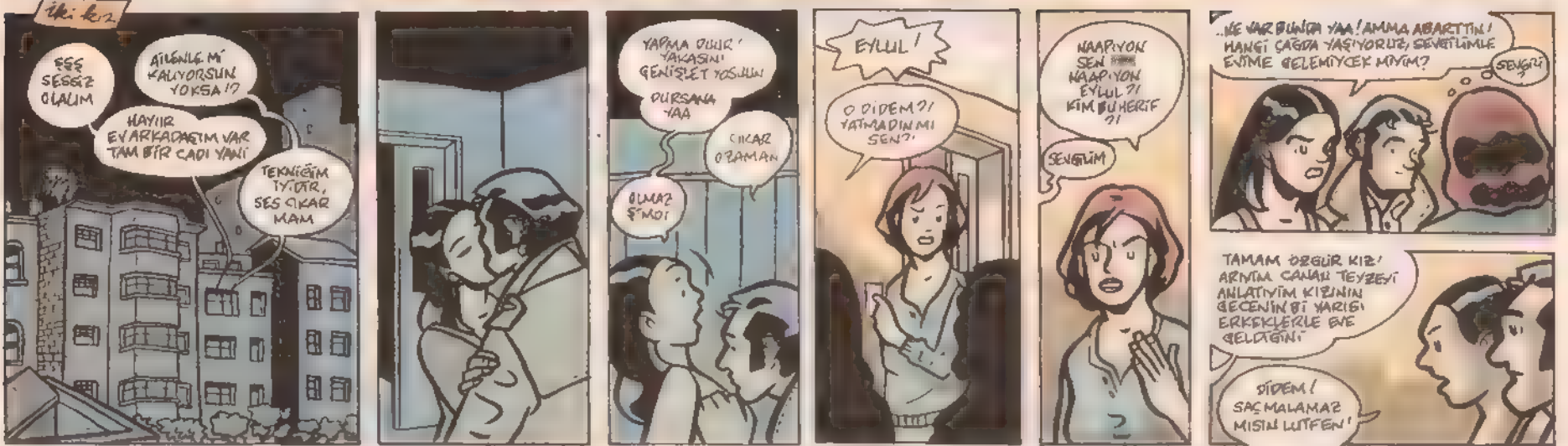
UYKUSUZ ANTALYA'DA!

1-7 MAYIS ARASI, POSTERLER, KİTAPLAR, CİLTLER, KUPALAR VE MOUSEPADLERİMİZLE ANTALYA GENÇLİK ŞENLİĞİ'NDEYİZ! (ATATÜRK KÜLTÜR PARKI)

7 Mayıs Cuma saat 17:00 - 21:00 arası İmza Günü

Cengiz Üstün, Cihan Ceylan, Erman Çağlar, Cihan Kılıç, Yılmaz Aslantürk

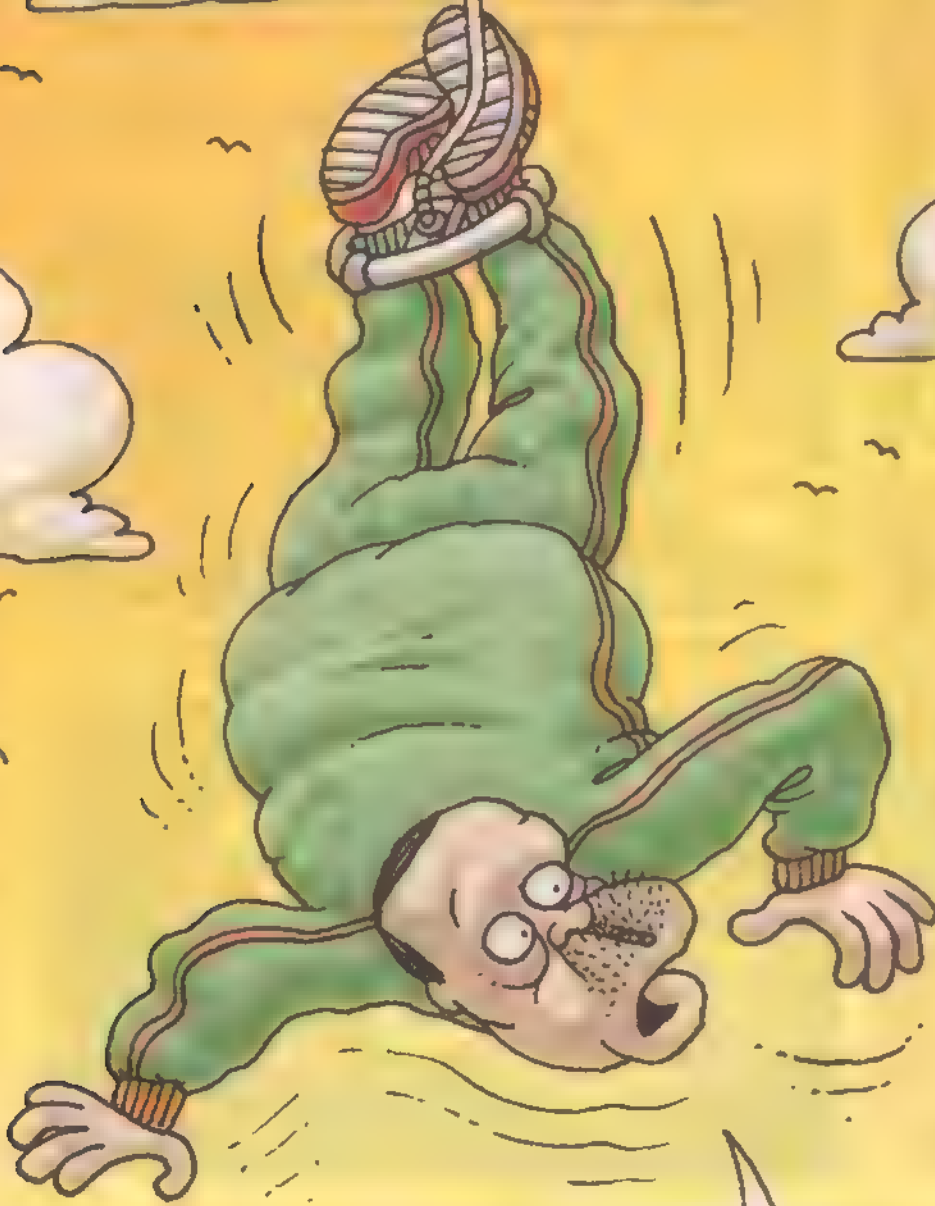

UYKUSUZ

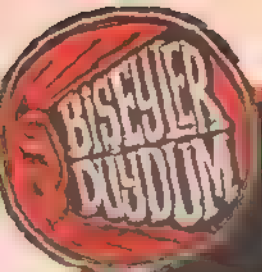
AKP, Anayasa değişikliği oylamasında fire verince ortalık karıştı. Fireci milletvekilleri arasında adı geçen Kürşat Tüzmen kendisini "Başbakan uçurumdan atlıyorsa, bize yakışan onun arkasından atlamaktır. Karar doğrudur yanlıştır önemli değil, Türk töresi böyle gerektirir." Sözleriyle savundu ve "başbakan yalakalığı yapanlardan" hesap soracağını söyledi.

OOOĞLUM
HEMEN NİYE ATLADIN?!!
BENİMKİSİ
BANGİ CAMPİNG!!!

HADI YAA!!
BENİMKİSİ
HANGİ CAMPİNK?!!

BURUN BURUNA MI?

YAMBAZDA
PAZ BİR ROKA
SİRA
TANGODA
SOORAMUS POY
KELING YASAMU

ABİ MAKARENA
GÜNAH MI?

WWW.
BAKALIM
MAKARENA
GÜNAH
EĞİLİMİ

KAMALARI İSLAM İNANCINA
DE HARAMDUR

2007
tarafından
İzmir'de polis
tarafından tutulan
Baran Fırsın, annes
Berrin Fırsın'ın öldüren
polis için yaptırılan aç kama
seğirisi 4 ay ceza istemiyle
yargılanıyor. Baran Fırsın, yargan
polis ise 25 ay ceza almıştı

Hrant Dink cinayeti dosyası
haberleriyle Abdi İpekçi
Ödülü'nü kazanan Nedim
Şener bu haberler nedeniyle
32.5 yıl hapis istemiyle
yargılanıyor. Cinayeti
işleyen Ogün Samast ise
20 yıl hapis cezasıyla
yargılanıyor...

İşte Böyle Olacaksınız!

'Koşu bandında
yığılan bir adam', 'ziftten karmış
bir akciğer', 'artık sevişemeyen bir
çift', 'ağızına burnuna boru sokmuş
genç bir adam' benzeri fotoğraflar eşliğinde,
sigarada resim. Uyarı aygıtı aması baş adı
Mesela resimlerden birinde, 'hayat m s gibi devam
ederken (bunu sakalına verdiği şekilden anlıyoruz)
aniden ölüm döşeginde yatmaya başlayan (bunu
borulardan anlıyoruz) genç bir adam görüyoruz. Sürekli
öksüren, balgam çıkaran yaşlı biri değil bu adam; çok
genç ve görüntüsü hepimizin yaşadığı türde bir hayatı
çağırıyor. "Sağlıklı yaşam" adı altında her yerde
işittığımız modern yaşamın son numarası
bu fotoğraflar. İnsanı
kend hayatı
üzerinden aptal
yerine koyuyor ve
ağız na burnuna boru
sokuyor...

**BOĞAZI
DOLDURALIM**

İnsanlar Akile Belirli
müddet boğazında yapmış
3. Kıbrıslı sınırların
müddet'in geleceği açmış
müddet'in ihtiyaçları açısından doğru bir projedir
ihtiyaç duyulması bir dördüncü de
popülerliktir, dedi

İHTİYACIM
VAR LAN!!

KITAP
OKUMA
ÖLÇÜ
BİRİMİ
İP

Yetkililer, taciz iddialarını incelemek için Siirt'e giden milletvekillerine, "Tecavüz yok, kızlar kendi istekleriyle gazoz, çiklet veya 1 lira karşılığı etek kaldırıp, göğüs elletmişler," açıklaması yaptı.

32 yıl aradan sonra Taksim'de kutlanan 1 Mayıs olaysız geçti...

İnsan Hakları Derneği'nin insan hakları ihlalleriyle ilgili açıkladığı rapora göre, 2009 yılında 36 kişi güvenlik güçlerinin "dur ihtarı"yla ateş açması sonucunda hayatını kaybetti.

KAÇ YIL OLDU?

- Tahoe marka hibrid jipi ile poz veren ve bütün meslektaşları'nı hibrid araba kullanmaya çağıran Tarkan, yak aşık 10 gün sonra bir mekana 3.0 motor Porsche Cayenne jipyle yanaşalı 1 yıl...
- Tuncay Özkan, Deniz Baykal'ı yanağına okşarken ilişikteki surat ifadesiyle objektiflere yakalanalı 3 yıl...
- Reha Muhtar, mahsur kaldıkları dağda

dönemimde açıldı," yalanıyla kendi döneminden önce açılmış olan 4 özel kanal için haber

donmak üzereyken kurtarılan dağcılara, "Soğuk muydu?" diye soralı: 8 yıl.

Tansu Çiller, "TRT'nin yayın tekeli bizim dönemimizde kırıldı. Özel televizyonlar benim

değeri taşıyalı 17 yıl...

TRT denetimi, "Dün gece hiç tanımadığım bir erkeğe, sırf sana benziyor diye/ usulca sokulup/ 'Merhaba' dedim" sözlerine ' Türk kadının tanımadığı hiçbir erkeğe selam vermeyeceği' gerekçesiyle karşı çıkarak Leman Sam'ın "Anlad m" şarkısını yasaklayalı 18 yıl...

James Dean, "As. Gençlik" filmi'nin masayı yumruklama sahnesinde kendini role iyice kaptırıp kolunu kıralı tam 55 yıl olmuş...

Arkadaşlarımız Memo ve Selda'nın bebekleri Çakıl 1 Mayıs 2010 günü doğdu! Çakıl'a bir omür boyu sağlık ve mutluluk diliyoruz.

Bilge Köyü'nde 44 kişiyi öldürten Mehmet Çelebi, cezaevinden kardeşine katliam emri verdi: "8 çocuğa DNA testi yaptırın. Bana ait değillerse karımla benim olmayan çocukları vurun."

Cemiyet Dünyaları

● Dubai'de tüsüz deve yetiştirerek The Hot adlı derginin 'umut veren isadamları - SIVRI DİŞ köşesine seçilen Cemohan Düzbuğ, Mortles'deki Cult & Pulp'nin ortağı oldu. Açılış gecesinde şampanya su gibi aktı, göynükler terden yapıştı...

● Hz. 150-9001 belgeli tek ikoncanımız olan Durbacan İdilfil, Bodrum'la nişanlandı. İdilfil, geçen yazı Alaçatı'yla geçirmişti...

● Kuttular Hold'nin ele avuca sığmaz vefatı Kudret Şah, Peru'da peynir turuna katıldı. Üç şen şakrak yerli tarafından manastırdan bozma bir mantar sarayında yarım gün alkonduğunu iddia eden genç playboy sırtına 'Şirin Babayı öz habamdan ayırırsam gereksizsin açık ara giden.yim' yazılı dövme yaptırdı...

● Cıvırık Residence sakinlerinden Mete Lop, aynı anda üç kitadan görülecek haval fişek anlaşması imzaladı. İvan Biberofu lobiye, dudaklarından öperken görüntülendi...

● Hakemlerin, generallerin ve 155 zenginlerin ünlendiği tek ülkenin Türkiye olduğu öne sürüldü!

Et ithalatına izin çıktı...

Berlin'in kodamanlarıyla, Bild gazetesiyle ve bir de Münih'in şaşıbeşlerine kişisel bir gazezim var, onlarla; o kadar. Yoksa Alman kardeşlerime laf söyletmem, benim bildiğim Alman kardeşlerim de Yunanlı kardeşlerine laf söyletmez.

Aklımda Kaldığı Kadariyla Dünya Tarihi:

Coğrafi Keşifler

Efenim nasıl ki rakı şişede durduğu gibi durmuyorsa, insan da aslında tabiatı itibarıyla kıpırdak, yerinde duramayan bir tür. Meraklı da bir de, ulan orada ne var ulan burada ne var diye yapılmadık iş bırakmıyor. E malum, insanın da başına ne gelirse meraklanıyor. Şimdi benim hatırladığım kadariyle bize evelden öğretilen "vay biz bunların baharat yolunu kesmiştik de onlar kendilerine yeni yol aradılar" biraz hikayeydi. Zira yolu kestik mestik de, keriz miyiz ticareti bırakalım, vergimizi alıp yapıyoruz yine bir ticaretler diye düşünüyoruz ama adamların kar marjının azaldığı muhakkak.

Asıl neden öyle sanıyorum ki bu adamlar daha bir şekil gemiler yaptılar, artık yelkenli falan, sonra da bir takım iddiaatmalar falan "yok ben daha uzağa giderim, babayı gidersin, ben gideceğim" derken iş bu raddeye varmış. Dünyanın tepsi gibi olduğuna da muhtemelen bir tek Vatikan inanıyordu. Yoksa denizci adam, kıyıda gemiler gelirken evvela direğini sonra kendisini görüyor,

Üç aşağı beş yukarı bir yuvarlaklık tahmin ediyordur, keriz değil ya.

Her neyse bu coğrafi keşiflerden sonra tabii Portekiz ve İspanya koşuyor, sanduka sanduka altın getirip duruyorlar ama kerizlerim zannediyor ki, o kadar altını getirince milli gelirleri artacak özlener huzur ve refaha kavuşacaklar. E lyl de, mal ortada, karşılığı ortada. İki kilo ekme üretiyorsun, bir altına satıyorsun diyelim, ortaığa dokuz altın daha yığdığın zaman iki kilo ekme on altın oluyor. Onca altını boşuna taşıyorlar yani, İnkaların ahi mi tutuyor nedir, coğrafi keşiflerin faidesini görmüyor İspanyollar. Tabii altın neticede ürün satın almak için kullanılan bir vasıta, ürünün hası da Hindistan'da. Bunlar da pasiflik okyanusu ne kadar kestiremedikleri için, kuzey batı geçidi adını verdikleri bir kara geçişi aramaya koyuluyorlar, kuzeye doğru çıkıyorlar. Aslında bildiğin Bering boğazının peşindeler yani. Tabii İngilizler daha uyanık, daha o zamanlardan bu keşif işini özelleştiriyorlar, ihaleye çıkarıyorlar. 500, bazen 1000 kişi bir araya gelip paraları koyuyor, yola bir gemi çıkarıp Kuzey Amerika'da koloni kurma, para yapma peşinde koşuyorlar. Kraliçe de destekliyor falan ama esasen bunlar bildiğin anonim şirket. Amerika'yı da bu anonim şirketler kuruyor yani. Virjinya Şirketi, Virjinya eyaletini kuruyor falan. E şirketlerin kurduğu eyaletler bir araya gelince de sonra Amerika Birleşik Devletlerini kuruyorlar. Oradan anlayın işte. Devamı Haftaya...

■ Geçen hafta dedim ya hani, biz erkekler kadınlara nazaran kandırılmaya daha bir müsait oluyoruz diye, hemen itirazlar yükseldi. Ne yalan söyleyeyim yazarken çok emlin değilim ama durduk yere yazılan iki satır için

insanın sahip olması gereken, benim kitabımda olmazsa olmaz bir erdem. Şimdi sen bir başka insanı "o dürüsttü" diye övdüğün zaman, otomatikman "ben dürüst değilim, diğer siyasetçiler de pek dürüst değildir" demiş olmuyor musun Allah aşkına? Ha, söz konusu adam için malumu ilan etmiş dersiniz bilemem. O kadarına benim aklım ermez.

■ Zaman yolculuğu konusunu kendisine dert edinilen filmlerde "olanları değiştiremezsin, kadeere müdahale edemezsin" dendiğinde sınırlarım yerinden oynuyor. Kontrol edemediğimiz bir geçmişe ziyaretçi olarak zaman yolculuğunu her an yapıyoruz zaten. Ve de kontrol edebildiğimiz bir geleceğe. Zaman zaten içinde ileri doğru yolculuk yaptığımız bir mevhum, inanmayan kolundaki saate baksın arkadaş, yerinde mi duruyor? Hayır. Belirli bir hızda zamanda ileri doğru gidiyoruz zaten. Ha sen bu hızı beğenmezsin, o zaman koşacaksın arkadaş. Hatırladığım kadariyle ışık hızıyla koşman gerekiyordu, tam emin değilim. Kontrol edemediğimiz geçmiş dersiniz, o zaten bir şekilde ziyaretçi olma hali. E o zaman aynaya bakın derim ben. Aynaya baktığımızda, aynayla aramızda bir metre varsa eğer iki metre geçmişli görüyorsunuz. İki metre geçmiş ne demek? Şu demek, ışığın iki metrede aldığı mesafe. Ha bu ışık çok hızlı olduğu için iki metreyi çok çabuk geçiyor gidiyor. Yani aynayı ne kadar uzağa koyarsanız o kadar uzak geçmişe bakarsınız. Misal iki ışık yılı uzağa ayna koydunuz, sonra da aynaya baktınız (eğer görebilirsanız) dört yıl öncesini göreceksiniz.

Bunun bilim kurgusal bir tarafı yok. Müdahale edemediğim zaman yolculuğunun filmi yapılmasın ama artık be.

Tenzih Ediyorum!

Almanya'nın en ayı yayın organı Bild, Yunanistan'a savaş açmış. Muhabirleri gitmiş, "Vay efendim burada emekliler çok para alıyor, böyle para alırlarsa zaten olacağı büyüdü, vay efendim kimse çalışmıyor, kafelerde oturuyorlar bütün gün" diye haber döşenmiş. Bild de gitmiş bu saçma sapan tekerlemeleri haber diye yayınlamış. Bild kafasına hayranım. Dertleri de vay efendim Almanya Yunanistan'a yardım etmesin, paracıklarımız girmesin. Hayır, ben buradan ilk tuttuğum bakkalı göndersem de, sizin defterleri bir açsa, şöyle bir "ne almışsınız ne vermişsiniz hesabına otursa, adımı gibi biliyorum ki Yunanistan atacaklı çıkacak, dolaylı yoldan benim Yunanistan'ı sövüşlediğin anlaşılacak. Tabii çıkar defterleri desek, "vay efendim dün buradaydı, nereye gitti, çocuk mu kaldırdı acaba, ya sonra gelseniz, acaba geçen yangında mı yandıydı" diye bin bir türlü terane kıvracaksınız. Ha tabii ben buradan Hans'ıyla Gudrun'uyla ve de Gudrun Gut'uyla bütün bir Alman halkını tenzih ederim. Benim derdim Frankfurt'un para babalarıyla,

"Vay biz erkekler kanmayız, daha akıllıyız, sen de erkek misin be?" diye yöneltilen eleştirileri görünce anladım ki haklı olma ihtimalim yüksek.

■ "Erkek gibi kız" diye övülen ve hatta "erkek gibi kız" olmakla övünen birçok kadın itittim, gördüm, tanıdım şu hayatta ama "kız gibi erkek" diye ne övülene ne de övünene rastladım. Burada ciddi bir sorun var bana kalırsa. Zira erkek gibi kız olmak çok öyle övünülecek bir şey değil gibi geliyor. Hatta hakaret gibi diyebilirim. Diğer yandan herkes neyse o olsun diyeceğim o da yeryüzünün en saçma tanımlaması ve övgüsü "adam gibi adam" doğru yol alıyor. Ona geleceğim, ona sıra var. İşte bu tanımlamalar dünyasının maksad talihini kırmak adına, yalvarıyorum kadınlar kendilerini "erkek gibi kız" olmakla övmesinler artık. Hatta takdir ettikleri erkekleri inceden "kız gibi erkek valla, maşallah" diye överlerse belki erkekler de yavaş yavaş şu "erkek gibi kız" cümlesini bırakır.

■ Birisine "Adam gibi adam!" diye övgü düzmek, insanın bizzat kendisinin adam gibi olmadığını ilanı değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum arkadaş. Niye dersiniz, burada son derece olağan bir durumdan söz ediyoruz, o kadar olağan ki, adına totoloji dedikleri "x, x'tir" türü bir ifadeye benziyor. Bir adam, elbette adam gibi olacaktı ve hatta her halükarda bunun gibi'si fazladır. Ayı gibi adam dersiniz, o zaman bir anlamı olur. Kişi bizzat kendisine değil olmadığı bir şeye benzetilebilir ancak. Ha diyelim ki her adamın adam olmadığı bir dünyada yaşıyoruz. O zaman da, herhangi bir adamın "adam" olduğundan, ancak "adam" olmayan bir adam bahsedebilir, zira bir adamın "adam"lığı ancak "adam" olmayan bir adam için geçerlidir. (of çok fena adam içinde kaldım, farkındayım) Hayır, mesele o değil, buradan glidecek bir yerimiz daha var, mesele orada.

■ Efendim övgüde ve iltifatta pek sınır ızan bilmeyen bir ülkede yaşıyoruz ya, benim için hiçbir sakıncası yoktur, eyvallah olabilir. Ancak kimi zaman (tıpkı bu adam gibi adam örneğinde olduğu gibi) o kadar sıradan ve zaten olması gereken ve hatta olmazsa olmaz özelliklerle övgüler düzülüyor ki, ben oturduğum yerde şaşkına dönüyorum. Misal televizyonda bir siyasetçi, rahmetli Ecevit'i, "dürüsttü" diye övüyor. Yahu benim bildiğim dürüstlük, şüphesiz bir erdem lakin yetiştiren bir

O NE LAN?

DANA ET
BUT BELLE KADAN
AGBAM GÖNDERDİ
AZ ÖNCE GİDİP
ÇEKTİM GÜMRÜK
TEN

KİTAPÇILAR! ET İTHALATINI DA
SERBEST BİRAKTILAR. GÜZELİM LÜKSÜS
TARIMI DA ÇÖKÜRDÜLER. HAYVAN
ÇİĞİ DA!

AYCANIM
NASTIK JESASI
CEKİ. G—P
KARAPATAN SU
TAKILDI. TEN
YAZMI KÜD
ANLAM DA
YAPAM BİY
HE?

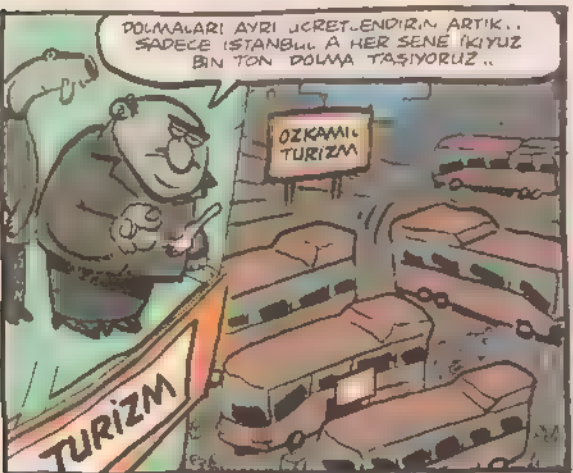
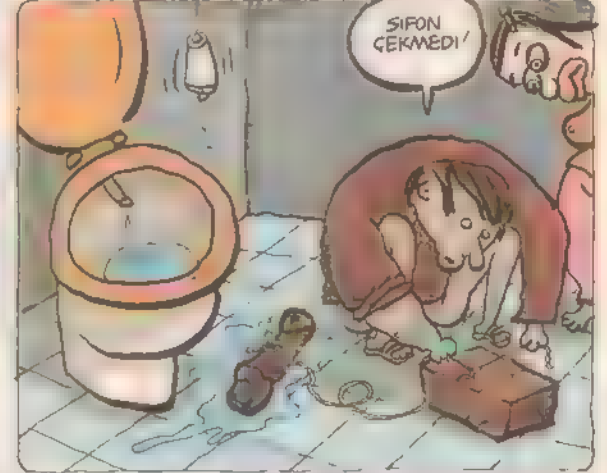
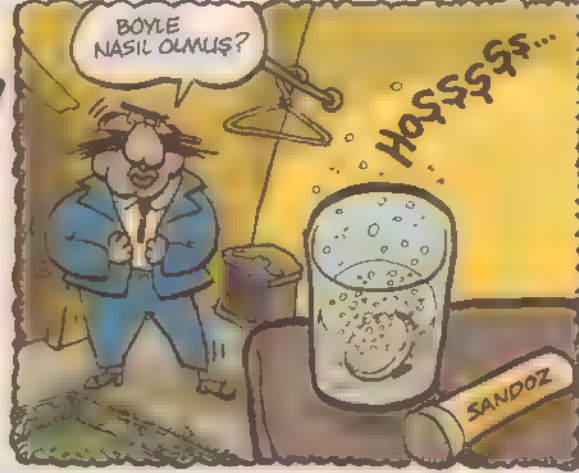
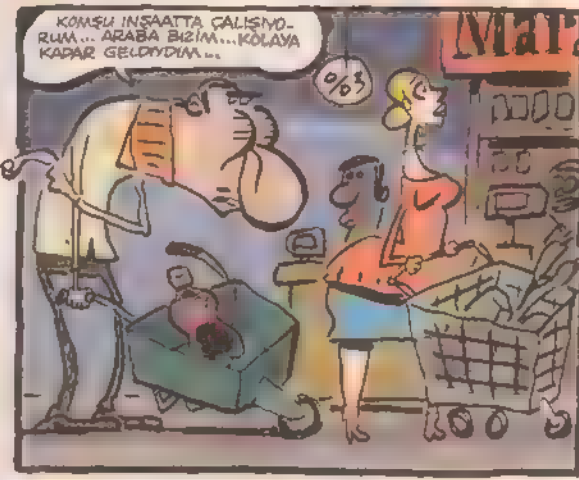
NEBİLLİK SENE
BAYIM. FİZİK
KARIN AÇIYOR
YERİN GENİŞLE
DENEYİM. HA
ET SOKMAIM.

Aslında çok kaygı verici bir baskın değildi bu. Sonuçta üniversiteliydik ve içiyorduk. Ama Nurgül biraz farkındaydı, bulanmış bir tek geceyi bile istikbalimizin hiç kımayana lekeliğilayabilen, o devasa kaygısıyla tek bir izmaritini izini su uluslararası uyuturucu bağlantılarında ulaşabilen bir kafa sahipli. Bizler için, tek vesalt okula ulaştığımız, dikkatle dinledüğümüz, doğru eve döndüğümüz ve floresan ışık altında notlarımız gözden geçirdüğümüz bir eğitim hayatı planlıyordımda daha sabahın köründe elinde şarap şişeleriyle dotanana ve salondaki kanepede yarı baygın yatan başka bir adamla karıştı. "Çağatay nerede?" dedi. Çağatay, tam o sırada sırası gelmiş bir oyuncu gibi banyonun kapısını açıp, "Hayrola anne?"

Pazartesi gecesi yazımı yazmak üzere dergiyi doğru gelirken Çığatay aradı. İstanbul'da olduğunu söyleyerek içme teklifinde bulundu. Aslında buluşmayı reddetmem gerekiyordu, henüz yazı için bir konu bile bulamamıştım, ama hayır diyemedim. İzmir'den sonra Galiba hiç görüşmemişlik. Derginin bulunduğu Anadolucı'ya gelmesini söyledim. Bir işadamları olarak İstanbul'da iş bağlamanın sevinci ve bembeyaz gömleğiyle geldi. Planım 2 saat kadar oturup alkol şehniğine çok bulaşmadan dergiyi giünmek ve yazımı yazmaktı. 2 saatin sonunda kalkamadım. Dınyosun, şehniğin sürmesini istiyordu. Yazıyla ilgili kaygılanmaya başlamıştım. Sürekli birsa söylüyordum. İçmeye devam edersem doğru düzgün bir şeyler yazma olasılığı yine azalacaktı. Bu kafayla büyük ihtimal kurşunu doğru dürüst bağlayamadığım, kimseyi ilgilendirmeyen kupkuru bir am yazacaktım. Çığatay, 15 yıl sonra bir kere daha kendi istikbalı için beni yakıyordu. Kalkmaya kesin karar verdiğim an son bir bira için ısrar etti. Aslında reddetmem gerekiyordu. Yapmadım. Gelen birayı kafama diktim. Ve Galiba yandım...

MAM GELD LER

DAM OF BUNGAL MSLARD N SEVA SW PARK DISKO BOY, BOY DISKO BOY BOY

Cihan Ceylan

ZOR HAYAT

Yücel Gürsoy

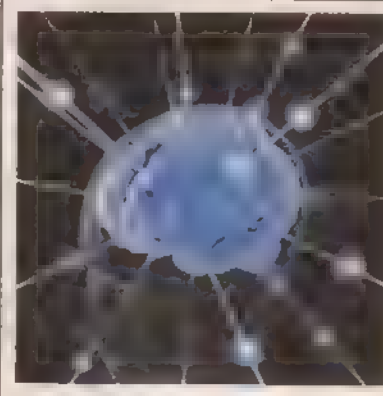
O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Kaç çeşit sarhoşluğumuz var? Anlamlı gibi bir yazının ilk cümlesi gibi duruyor ama değil. Aslında bir dönem ciddi ciddi düşündüm o kulvara geçmeyi. "Neden olmasın lan?" dedim kendi kendime. Önce uzun bir süre tutarlı olarak "İçimizde Kaç Sarhoşluk Var?", "Bisikletin İki Teker?" gibi anlamlı ve içe işleyen yazılar yazarım, ondan sonra Eskişehirspor gibi romantik anlamlar yüklenebilen bir futbol takımına gönül veririm, sonra olaylar kendidiliğinden gelişir diye düşünüyordum. Ne biliyim, Radikal'den ya da Milliyet'in herhangi bir haftasonu ekinden gelip evden alırlar diye kurmuştum kafamda. Ancak deneme amaçlı yazdığım yazılarımı gösterdiğim yakın çevrem, tüm çaba ve iyi niyetlerine rağmen herhangi bir duygulanım yaşamadılar. Cesaretimi yitirmedim; o dönem hepsinin mis gibi hayatı vardı, işleri yolunda gidiyordu, biraz da bu yüzden duygulanmamış olabilirler diye düşünerek bir süre içlerinden herhangi birinin işlerinin bozulmasını bekledim. Kişisel geçmişimde bu tarz, anlatmaktan çok gurur duyduğum birkaç dönem var. Sonra birinin kız arkadaşıyla arası biraz bozulur gibi oldu, tam bir akbaba gibi yanaştım yazılarımı gösterdim. Çok ilgilendi, çok ilginç buldu, sonra da beraber bara gitmeyi önerdi. Beş yıllık kız arkadaşından ayrılan her erkek gibi etrafındaki herşeyi yeni ve çok ilginç bir şey gibi algılıyor, her muhabbetin sonunu da "bara gidelim mi, ortam kaynıyordu şimdi?" diye bağlıyordu. Neyse uzatmayayım, olmadı o iş.

"Kaç çeşit sarhoşluğumuz var?" aslında basit bir kombinasyon sorusu. Ben matematikten hiç anlamadığım için değişkenlerin hepsini çıkarıp hesaplamakla uğraşmadım ama çok basit olarak şöyle

bir şey: Mekan (iç mekan, dış mekan vs.) x sosyal durum (arkadaşlar, baba, kız arkadaş vs.) x yaş x cinsiyet. Kendimden örnek vererek anlatayım; mesela ben evde (mekan) tek başıma (sosyal durum) belirli bir miktar alkol aldım (çok); bunun sonucu olarak benim çok eski metal albümlerini winamp a dızip çok dikkatli bir şekilde bilgisayar ekranına bakmam beklenir. Bu benim ev sarhoşluğumdur. Dışarıda, arkadaşlarla içtiğimde, gruptan rastgele birini kurban seçip, onu canından bezdirene kadar "İtalya'nın göçmen sorunu", "1983 de video oyunları sektörünün çöküşü ve ev bilgisayarlarının yükselişi" gibi konulardan bahsetmem ise benim dış mekan sarhoşluğumdur. Bu da aslında kötü bir şeydir. Bir süredir bunu aşmaya çalışıyorum. Örnekleri çoğaltabiliriz, mesela anneli babalı ortamda sarhoş olup siyaset konuşmak, kızılı ortamda sarhoş olup tropik bir kuşa dönmek vs... Görüldüğü üzere bir değil, birden çok sarhoşluğumuz var. Nerede, hangi sarhoşluğu yaşayacağımızı büyük ihtimalle bize beyin söylüyor. Büyük ihtimalle diyorum çünkü beyin ondan önce bize insan olup çok fazla içmememiz gerektiğini söylemesi gerekiyor. Beynin beni hiç uyandırmadan sinsi gibi "birayla başlarım, ordan votkaya dönerim, finali de yine birayla yaparım, böylece cebimdeki parayla sağlayacağım faydayı maksimize ederim" gibi aslında soyut matematiğin konusu olan ve beni normalde zorlayan problemleri bir şekilde otomatik olarak çözmesi de, bu hâlen tam olarak anlayamadığım, sırları çözülmemiş organın mucizelerinden yalnızca biri.

Neden bunları anlatıyorum? Çünkü geçen gün hangi sarhoşluğu nerede yaşamam gerektiğine karar veren mekanizmam fazla kurcaladığım için bozuldu. Böyle bir tehlike var, sizi de bundan haberdar etmek için bunları anlatıyorum. Önce dışarıda ortamlarda olan bir takım arkadaşlardan haber geldi "sen de gel istersen, dans edip oynuyoruz" diye. "Olur" dedim "evde iki tane bira içeyim de dans ortamına girince felç geçirmeyeyim" diye ekledim. O biralari içerken haber geldi, grup dağılmış, dans bozulmuş. "Sizin canınız sağolsun" dedim. Evde dans benim en sevdiğim dans türü. Yerler parke olduğu için yünlü çoraplarımı

giyince inanılmaz figürler yapabiliyorum, yerde dönebiliyorum. Sorun yok yani. Bira içmeye devam ediyorum. Bir süre sonra yine telefon geldi, dans ortamından kopan bir grup bar ortamına geçmiş "kızlar falan var, gel istersen" dediler. Ona da tamam dedim, tam üstümü değiştirmeye çalışırken o iş de bozulmuş "gelme" dediler. Ona da tamam, buan da tamam ama beyin kendisini bazı şeylere hazırlamışken vücut kendini elinde birayla bilgisayarın başında

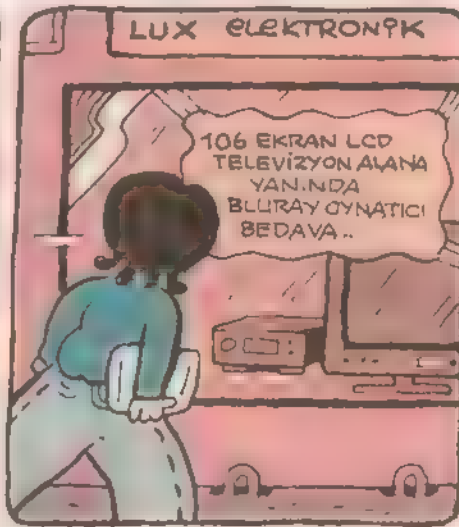
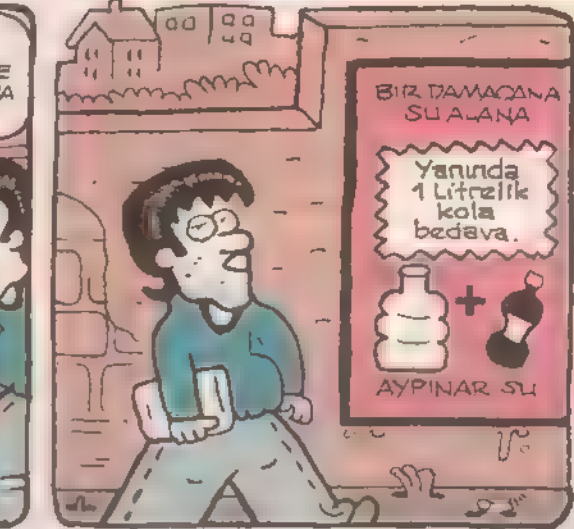
SGK T.C. SOSYAL GÜVENLİK KURUMU

ANA SAYFA TEŞVİLAT MEVZUAT E-İSGİ EKİMLİ ÇALIŞAN

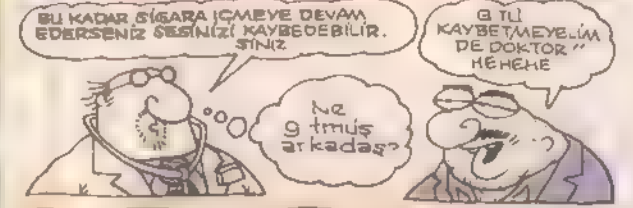
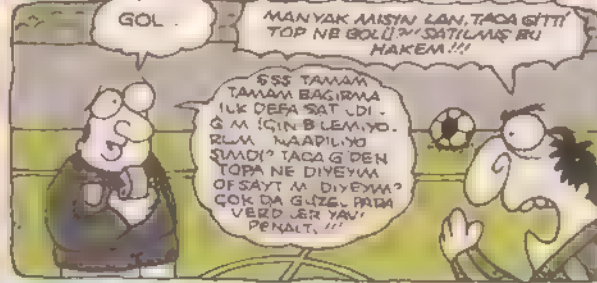
Mevzuat candır.

bulunca bir kopma yaşıandı. Beyin kendisini dışarı çıkmış da ortamlarda eğlenmeye çalışıyor zannetmeye başladı. Deliler gibi internete saldırdım beni eğlendirsün diye ama komik videolarla falan eğlenemedikçe durum daha da kötüleşti. O an anladım ki beynimi sakinleştirip onu aslında evde oturduğumuza, eğlenmeye dışarı çıkamayacağımıza ikna edemezsem bu kadar saçma bir nedenden hastaneye yatırılan ilk insan olacağım. Normalde ateş basınca yüzüne su çarparsın olur ama, bu durumda o serinliğin beynine kadar ulaşmasına imkan yok. Fiziksel değil, bilişsel bir yanma var. Yani olabilecek en durağan, en heyecansız, en vaatsiz uyarı bulup beynini buna maruz bırakmamız gerekiyor. Benim şöyle bir çözüm buldum; hemen www.sgk.gov.tr a girdim (sosyal güvenlik kurulu resmi internet sitesi, eski ssk. Aslında ssk'nın sitesi daha iyiydi mavi ve beyazdan başka renk kullanılmamıştı, sgk.gov.tr görünüm olarak biraz daha modern ama içerik aynı), beynim önce biraz direndi, tekrar feysbuka falan dönmeye çalıştı ama irade gücümle odakladım onu. Mevzuatı okudum, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın açıklamalarını içeren videoyu izledim, "Sigortalı Yaşamın Önemi" konu başlıklı ilköğretim öğrencileri arasında Türkiye genelinde düzenlenen resim ve kompozisyon yarışmasının sonuçlarına göz gezdirdim. Sonuçları inanılmazdı. Beynimin evde olduğunu ve çok da eğlenemeyeceğini anlaması on dakikadan kısa sürdü. Onbeş dakikanın sonunda ise evde bira olmasına seviniyor, bununla mutlu oluyordu.

Unutmayın, beyninize patronun kim olduğunu göstermek sizin elinizde. Onun kontrolü ele geçirmesine izin vermeyin, beyninizi Sosyal Güvenlik Kurumu resmi sitesiyle terbiye edin. Sonuçlarına inanamayacaksınız.

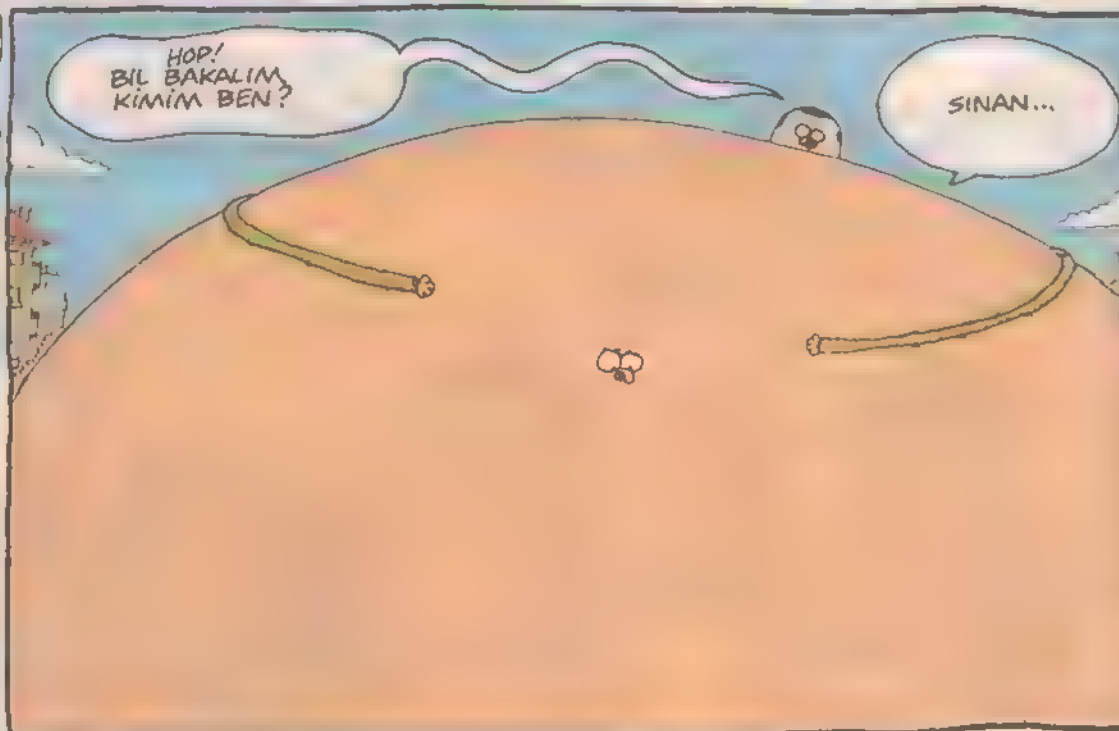

YİĞİT ÖZGÜR

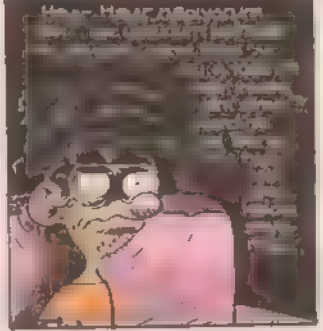
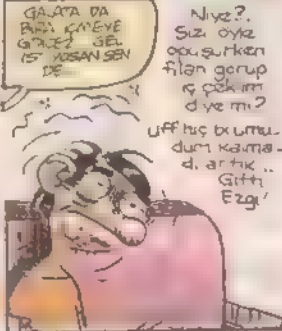
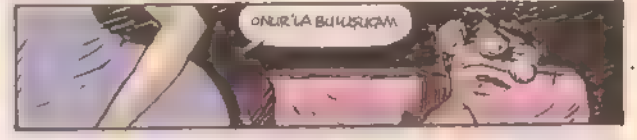
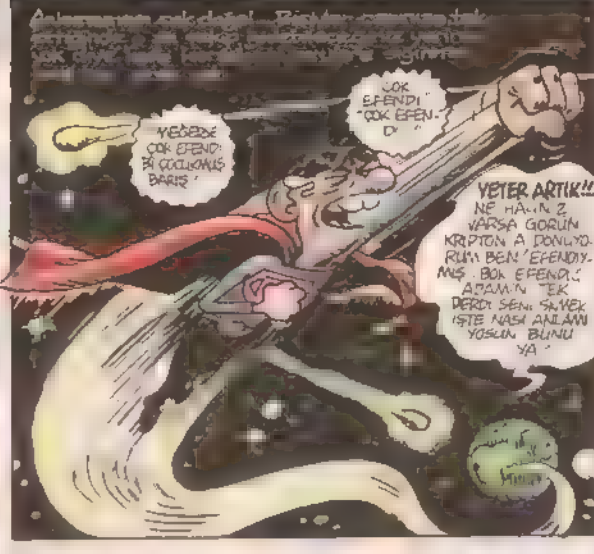

Deniz Ziller

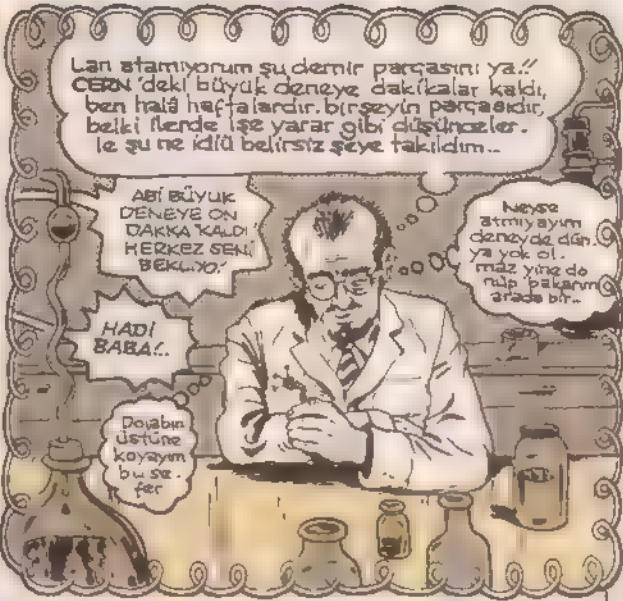

- Merhaba
- Arada bir kapı yağlamak bir erkeğe kendisini iyi hissettirir
- Richard Bach'ın Martı'sını huşu içinde okuduğumuz günler vardı
- İnsan yurtdışında olduğunu en çok da musluktan su içerken anlıyor
- Evrim tırnağı yok etmeye ayak serçe parmak tırnağından başlamış gibi gözüküyor ince ince.
- Ne zaman tarçnılı sabunla ellerimi yıkasam canım inanılmaz bir şekilde salep çekiyor. Sonunda çözdüm. Bu sene deli gibi salep tüketmemin tek sebebi tarçnılı sabununmuş. Normalinde hayatta da en sevmediğim şeydir bir şeyli sabun. Hayatta almadım. Alana gıcık olurum. Fakat Ankara'da oyunumu oynamaya çıktığım zamanlarda kaldığım otelde, eşantiyon olarak tarçnılı sabun koyuyorlar odaya. Şimdi benim de hayatta da en sevdiğim şeydir eşantiyon. Eşantiyon'a karşı bir zaafım var. Çünkü bedava. Bedava olunca da işte böyle oluyor. Ne bileyim. Acısı sahteden çıkıyor.
- Zorro kadar kolpa bir kahraman görmedim. Çizmesi en kolay harfi seçmiş ibnetör.
- O değil de iyi ki Lost var. Yohusa uçak yolculuklarında uçak düşse geyigini nasıl yapacaktık. Sağ olasin Lost, var olasin Lost. Candan bir cansın.
- İnsan fast food'dan en çok da yurtdışında mı tiksiniyor ne Ötünden bile geçmek istemiyo mu ne. Öyle bir şey olabilir
- Hanı böyle insanın kendisini sorguladığı dönemler olur ya. bızatlı şahsını, ya dersin ben nasıl bir insanımı? İyi bir insan mıym, kötü bir insan mıym? Çünkü bazen bilemiyorsun. İyilikle kötülük kardeş. İtiniz'le çekiniz gibi. Onu da bilemiyorsun ya. Pastanenin kapısında kalıyorsun Ya iticek miyim, çekicek miyim? Üzerinde çekkiniz yazsa bile emin olamiyorsun. Sanki o sana bir tuzağınışı gibi geliyor Güvenemiyorsun. Neyse, böyle kendini sorguladığın dönemlerden bir dönem, benim rüyama ak sakallı dede geldi. Bana dedi ki; sen dedi eyil bi insansın dedi Biraz da böyle şveli konuşuyor. Dedim dedem, bunu nereden çıkardın? Çünkü ben için içinden çıkarıyorum. Bu kaniya nasıldın? Senin dedi adın Alpaz, soyadin Erdem Baş harfleri, a, e. İngilizce okunuşları, ey, i Eyi. Senin dedi eyil bi insan olduğun adından soyadından belli dedi Sen dedi eyil bi insansın, eyil bi allenin çocuğusun deyince, ya dedim dedem, kusura bakma ama bu bana biraz tırt geldi. Çünkü sen ak sakallı bir dedesin, ben senden daha derinlikli bir şey bekliyodum. Bu ne böyle dedim ya, çocuk gibi, bunu mu buldun. Yakıştıramadım dedim. Ak sakallı dedeliğine yakıştıramadım. Ak sakallı dede değilim ki ben dedi Suavi'yim ben dedi. Rüya gitkiçe tuhaf bir hal aldı. Iğınçı gerçekten
- Türkiye'deki bütün dedeler Aragones oldu ya, nedense ben de buna çok yanıyorum, çok üzülüyorum.
- Soba görmeden büyüyen çocuk için iyi şeyler düşünemiyorum ben.
- Yazartar Futbol Takımı olarak yaptığımız maçlardan birinde, Cansel Elçin'e, saha kenarından, bravo Cansel, dizideki gibi süper oynuyosun şeklinde yapılan tezahürata, Cansel Elçin'in, yok hayır burda daha iyiyim, burda dublajşı oynuyorum diye cevap verdiği andir mütüş bir sempati kazandı. Bu arada sk gibi cümle mi kurdum ne
- Osurnak'la ilgili birkaç bir şey söylemek istiyorum. Osurnak gerçekten de enteresan bir hadise. Bir kere bir insanın g.tünden ses çıkması çok enteresan bir hadise. Tabii onun sessizi de var. O da az değildir. Ve onun bunun kanatanı da görmüştür. Benim bir arkadaşının gözlerini ötünde böyle burnundan kan geldi. Uzaklara bakıyordu. Bir de, topluluk içinde, sessiz osurduğunuz zaman, son derece enteresan bir mekanizma işlemeye başlıyor. Konuşmaya başlıyorsunuz Manasız bir şekilde. Konuyu dağıttaym. Kokuyu dağıtırsam, Allah kahretmesin. Ne bileyim, belki konuyu dağıtırsam, sempatik olur. Bir de, hayatta herkesin, ama herkesin osuruğunu kabulleniyorsun, olur, insanlık hali, fakat annenin, o al yanaki anneciğinin osuruğunu, kabullenenmiyorsun. Bir anda çok yabancılığıyorsun. Evrende kendini çok yalnız, çok çaresiz hissediyorsun. Kim bu kadın diyosun. Ya kim bu kadın diye bir şey mi var. Biraz önce sana çörek getiren annendi E surdu. Osurnamayadı. Hem osür hem anne ol, öyle bir şey yok. Annelik öyle bir şey değil Babalık öyle bir şey Babalık hakikaten de öyle bir şey Babanın osuruğu çok tanidik. Baban üç gün osurmasın, ya dersin baba, bi silüden mi var Gel dersin ya, baba evlat biraz yürüyelim, dertleşelim. Ben seni böyle görmeye dayanamiyorum. Bir de bence, şu hayat yolunda, bir insanın, kendi osuruğuna uyanması kadar, acı bir şey olamaz. Bir insanın uykusunun en tatlı yerinde. O insan bunalima girse, depresyona girse yeridir. Bir de, Avrupa'da osurnak ayp değil diye bir şey var ya. E adamkar g.terini yıkamıyorlar, osurnaktan mı sikilacaklardı ya.
- Yazartar Futbol Takımı olarak Almanya'da katıldığımız turnuvada da gördüm ki, bengay kokusu hakikaten evrenselmiş. Bengay kokmayan bir soyunmada odası olmuyormuş, olamiyormuş
- Artık daha az utanacağım şeyler yapıyorum,
- Sevgilerimle
- www.almanya.com.tr
www.cansel.com.tr
www.osurnak.com.tr
www.yazartar.com.tr

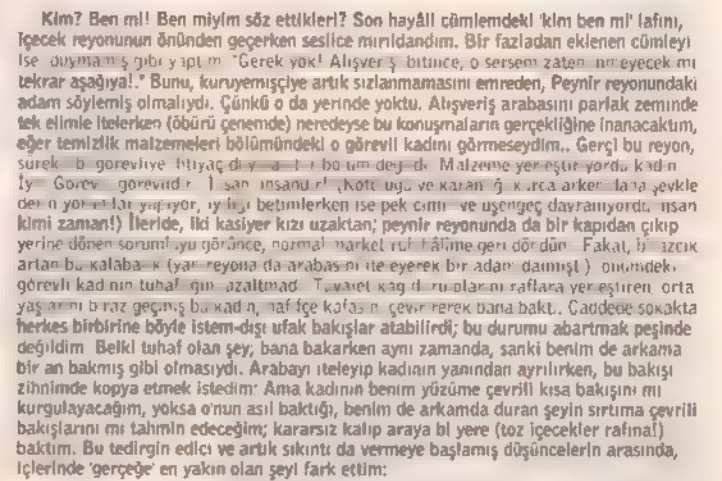
C.üstüv.

Arkamda, bî Tıkıru' ıgıttım. Ama bakmadım. Sonra bir cızırtı sesi. Arabadan hırkımı alıp kapıyı kilitleyinceye ve merdivenlere yönelinceye kadar, başka garip sesler daha duydum. Marketin, yer altındaki bir alçak tavanlı küçük otoparkı, her defasında ıssız ve karanlık oluyor. Sadece benim arabaya geliyorum bu markete anlamadım henüz. Bakıyorken varsa da, yukarıya, şu bu cadde kenarı park ediyorlar be ki üstelik sadece yedi sekiz arabanın sığabildiği onların yanı sıra da nada ça-şanların araçları malzeme hangarından bozma bu ürktüğü garaaja, o sert kavisl beton yoldan inerek kimsa girmek istemiyor da olablılır. Kaldırma ve aşağıdaki otopark girişine, kocaman kırık yuvarlak ayna koymuşlarsa da, onların biri tam ortasından çatlık; diğer aynalık vazifesini yapacak yansıma işlevini çoktan yitirmiş ve de kir pas içinde.. Arabadan inince, merdivenlerin ilk basamağında bir an duraksadım, ve yukarı çıkıp girmek varken, dönerek arkama baktım

Öteye... Önümdeki iki alçak kolonun gerisinde duran daha karanlıktaki bûr üçüncü kolonun arkasından görünen, o tuhaf pencereye. Kapı değil Bir eşliyi yok çünkû. Pencere olması için de fazla büyük, yere değiyor nerdeyse. Camı yok. Enlemesine, yassı tahtalarla kapatılmış. Bu tahtaların arasından, garajın kasvetli loşluğundan daha koyu tonda bir karanlık sızıyor: Sanki tahtaları da sıyah bulayarak dışarı akmış, sonra içreng betonun üzerine dökülerek daha az kara olan, anlamsız gölgeler oluşturmuş.. Büyük ihtimal, marketin jenarâtörü veya soğutma sistemi gîli, hırıldayan bir makine var orada. Me görmeyi arzuluyordum ki? Dar merdiven boşluğunda basamakları tırmanıp, yukarıya, ışıltılı markete, ışıltılı caddeye ve insanların arasına karışmaya az kalmışken; yine oynadım kendime. Dönüp, o tahtalı büyük pencereye hızla tekrar göz atsam mı diye düşündüm. Etsem mi? Yapsam mı? Şöyle olsa? Veya böyle gelse? Bu tür düşünce bisküvîleri ni zihnimin önüne yem olarak atacak yaşları çoktan geçmiştir. O pencere hakkındaki tek bir imaj bile artık aklıma gemedi, son basamağı da zıplayarak dışarı çıktım. Mağazanın girişleri de biraz tuhaf Otoparktan, direkt markete çıkılmıyor. Önce kısa bir süre ışıltılı caddeye adım attım, sonra bir-iki metre yanındaki kapıdan mağazaya girdim

Bu marketin kendisi de, genelde sessiz ve durgun oluyor. Balık reyonunun arkasında, sebze-meyve bölümlünde, hamur işleri vitrininin arkasında bile kimsecikler yoktu. Dörtülmekten zevk alan o algi, yine beyinimde takılarak atarak hayalgücümü sarstı; ve tüm görevlilerin, aşağıdaki karanlık tahta penceresinin arkasında topladığını düşündüm! Kurumun reyonunda hele, özellikle birisinin bulunması gerekirdi! Jelebiye ya fırındıkları insanlar eller ile kendiler dolduramazdı keseragıt arına. Yoksa kimse ama Çerez boğazından soru==u, otuz otuzbeş yaşlarında o d=ğunu hayâl ettiğ==bu görevlin n, tahta zemin arasından karanlık bulma==kan o tahta pencere n ardında, diğer görevli ler tarafından arkadan bir soruya çekil==ğ==d=ğ==m. Ne diyor ardı ki ona? Niçin şiddetle yordı? Hops! O na ne dese er bu mantıklı olurdu ve hayâ aç==ğı niçin duyur=rdı? "Yukarı çık Çık yukarı ya ve söyle ona" (kurumunç neredeysi a jayarak) "K meç"? "O na! Yukarıda birisi var. Gezinili etrafı şa an", "Kim, ben mi? Siz çıkın söyleyin"

Kafam tamamen meşgulken neredeyse otomatik bir biçimde, standart alışverişimi yapıp arabayı birseylerde doldurmuştum!. Makarna, süt, yarım kiloluk paketlenmiş tavuk, ketiç, şekersiz sakız, hazır sigara bôreği, madam suyu ve şampuan. Ötekisi yine ortadan kaybolunca kasalarda tek başına kalan kasiyer kızın önünde durdurdum teneke arabayı. Son anda hatırlayıp hesaba bir de sigara ekletip, beyaz poşete daldım çıktım. Ayd nlik kaldırımlı, renkli neon ışıklarının süslediği caddenin tadını ilk adımda emip bitirecek, yandaki otopark kapısına girdim. Yukarıya çıkan merdivenlerin başında, bir top ürünleri şirketinin ısklı tabelası var: "Ortopediya" diyorlrd, duvara da parlıla şaşın kelimelerden en sarsıcı olanı. Aşağıya indim... Birazdan, tahtaaltı derme-çatma kapatılmış şu büyük karanlık pencere; benim alsı pencerem (bakış açımın) önünde görüncye çıkacak. Belki, şu ipide rastladığım tek müşteri aşağıdadır. O adamla kasada da karşılaşmadım çünkü. Az evvel inmiş olmalı. Belki pencereye, beraber bakıarz. Belki o bakmazsa ben de bakmam. Belki de birtirilmişiz kasada doğışa. Aynı hazır-tavuk gibi, paketlenmiş hazır bir doğışa gülmüşemmiş şimdiden yüzüme yerleştiıp, son basamağı da indim.

Neredeyse bakacak başka hiçbir şey yoktu. Üzeride ama, tam karşıdaydı 'çünkü' Bu yüzden, mecburen tahta pencereye yine göz attım. Kesik-kirik gıcırtilar, iki saniyede bir de mekanik uğuldamalar geliyordu. Ve kafamı çevirip önüme dönmeyi düşünürken; b'den bire, 'ayatımda verdiğim en hızlı kararlardan bir tanesini verip, o tahta bô meye doğru yürüdüm'!

Tahtaların arasından bakmaya muvaffak olduğumda, kirlı, yağlı bir jenaratörü veya karanlıkta sessize aşılayan eski bir kuruyememişçi göreceğim olmalı fark ettimim. Birinde tatl; birinde çıkartır, diğeriinde bir çışık atardım. Garip olan, ısırla oraya doğru yürümekdü. Yürümek bile değıl: Taş 'merak köprüsünün' üzerinde, sağlam 'biling halatlarına' tutunmuş, küçük otasılık çakallının' üzerinde cıplak ayak koşuyordum. İkinci en süratlı kararımı 'vererek, durdum!'. Aydınlağı hiçbir zaman çok fazla istemedim ki! Karanlıkta da hayran değildim. Loş'u seviyordum ben; göleyim! Gerçek sınırın biraz gerisindeki, kendi sınırını olan o loş mükemmel bölgede kaldım. Arabanın kapısını açıp, gıdıp oturdum. Hırıldanarak, çirkin bente yokuşu tımandı 98 Cıvic. Yola çıktığımda, o adamı gördüm! Çaddeye park etmişti. Aldıkları yerleştiriyordu bagaja. Ensesine, 'ortopedik önlerin' tabelasını pembe ısıtı vurmuştı.

[illegible]

HERKEŞİ İYİYAT YAR' AR B
SEN DE ZORLADIĞI DEĞİŞTİR
KALA KALA B
KİMİZ
KALDIK

AB NAS SÖYLESEM
BEN KAS
A DÜŞÜY
DİŞİMEYORUM

YAZ GÖZMEYEN SÖM. NERİN
 & C
 v. HALE
 SÖN
 DİR
 KAZ
 DANA
 İZU
 MU
 Sİ
 İZYM
 HARE!

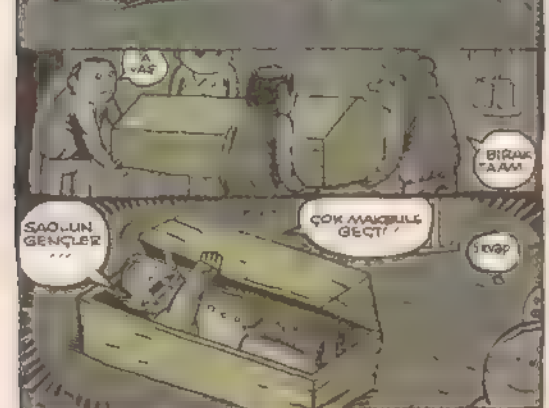
BEEBEE

Eha

SLAPS

Eha

SLAPS

No. 2 DUMAN

ALİ YENİOCAK

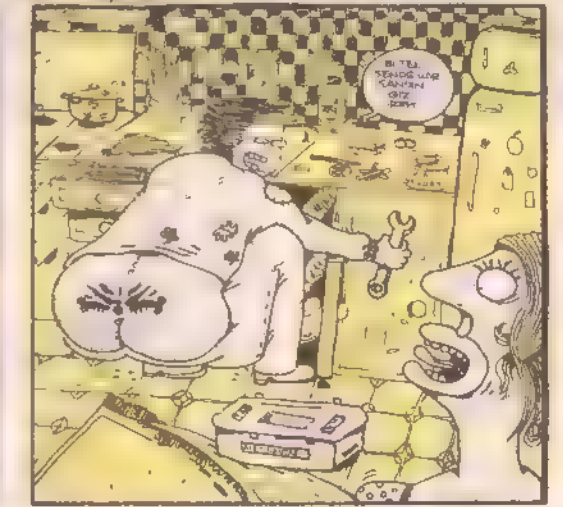
Ömer Gökseç

Olday KAYA

Tarık YETİSSERBEST

UYKUSUZ

Uluköy Derisinde yayınlanan Sim kâğıtları yazı esod
ve kâğıtlarının yayın hakları sâhibi Yavuz ve Zâire
vâkıfıdır. Bu kâğıtları yazı esod ve kâğıtlarının yayın
haklarında ve sair haklarında kâğıtların sâhibi

Rashtak Milani Dargol / 6 Mayes 2010 / Saye: 140

428 12 1 84

WINNER IN BRICKTOP BASIN YAYIN LTD. STI

JOSEPH S. SARTI, JR. GUARDIAN

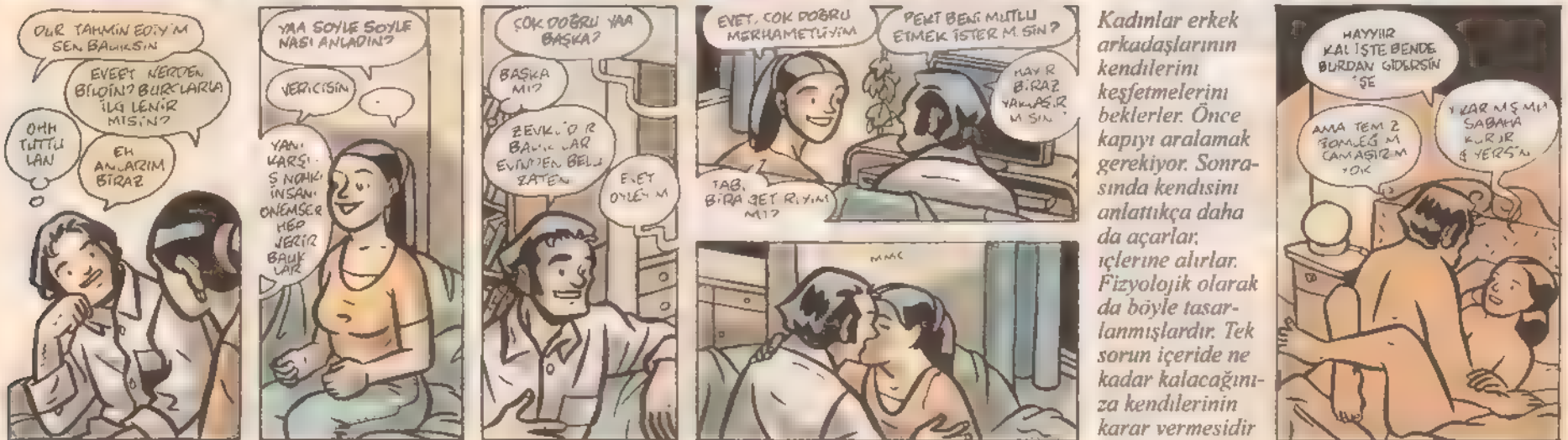
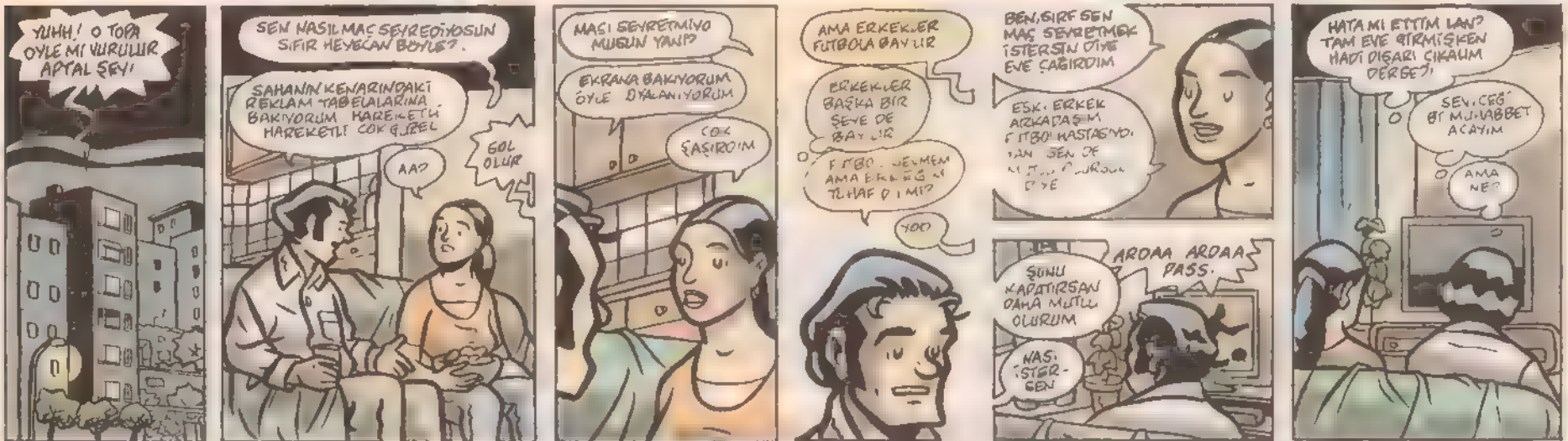
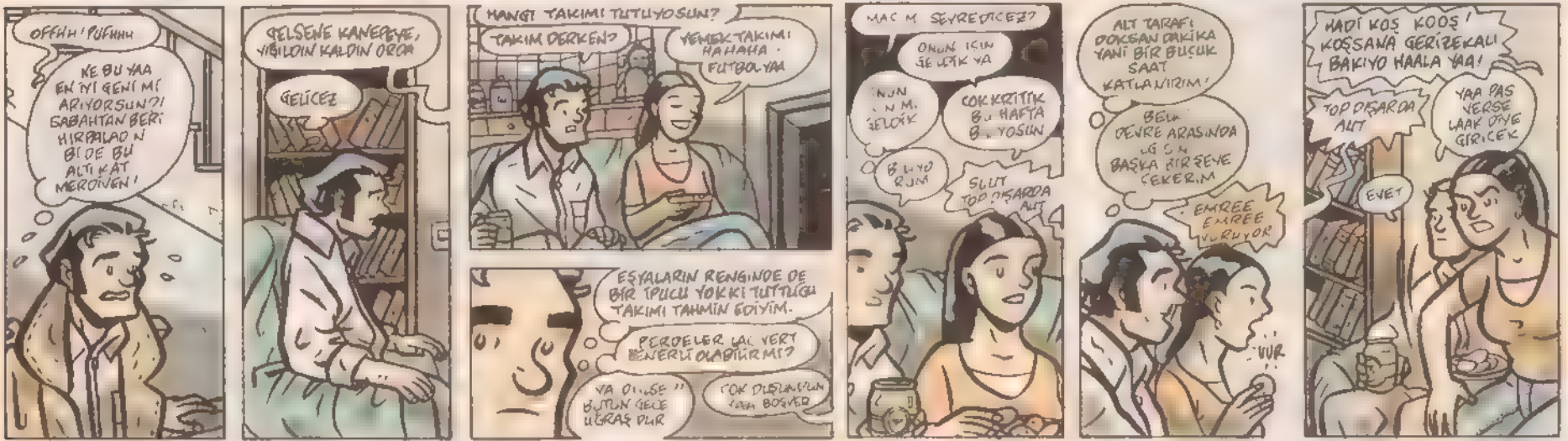
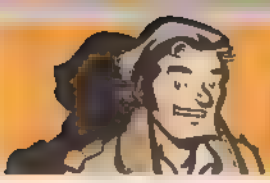
NU.2.15.16.10000: Non ACAR (nur@univastuzdergi.com)

Genel Müdür: Haluk KARATAŞ - Fındık YAŞA - Vardi TÜRME - KALİGRAF: Şeyda Saygıman
Maliye Müdürü: Mustafa KAYA - Muhasebe: Mustafa YILMAZ - Ofis Sorumlusu: Mesut Tunc Bayraktar

Atatürk Mah. Sıyran Sok. Hacıoğlu Apt. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşiktaş / İSTANBUL
TEL: 0 (212) 245 53 38/39 FAX: 0 (212) 245 53 50 - ISSN 1307-7619

BASIK Gemi Makinecilik İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ Tel: 0 312 363 29 61
Etiler - Beşiktaş / İstanbul Etiler Mahallesi No: 287 Kat: 10 Etiler - Beşiktaş / İstanbul

Banka Menor Matematika: Yabancı Bankası Permaldaan Sabasi TL: 81217859 USD: 81345973 EUR: 81345987

13 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2010/20 No: 141
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Deniz Baykal, CHP genel başkanlığından istifa ettikten bir gün sonra, "Halk ve parti tabanını gözlemleyeceğim. Halk bana dön derse dönerim," açıklamasında bulundu.

BENCE
KESİN DÖNECEK !..

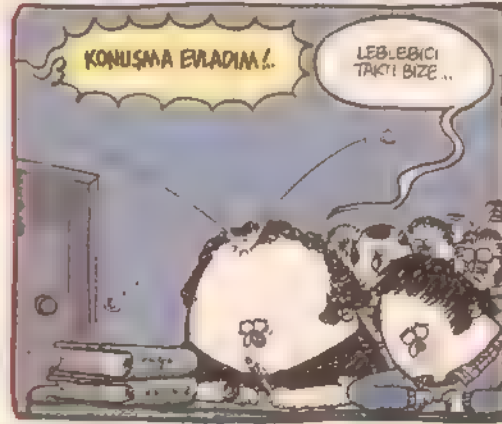

HAZİRAN

Hastalığı doktor raporlarıyla tespit edilmişken, cezaevinden ancak "ölüm sınırındayken" çıkarılan Güler Zere öldü...

Gaziantep Üniversitesi'nde Kuruyemişçilik Bölümü açılıyor...

Baykal Şimdi Ne Yapacak?

- Rahşan Hanım'ın sol kolu olacak...
- Antalyaspor'un başkanı olacak, takımda kaldığı taktirde Necati Ateş'in saçlarını kendi berberine kestirecek. Kurultide MKYK kuracak ve Şifo Mehmet'i başına getirecek.
- Yıllar yılı 'hızır' konusunda uzmanlaştığı için gizli gizli Mızbullah'a danışmanlık yapacak...
- Eros okunun "Yedinci ok" olarak CHP üzüğüne eklenmesi için hukuki mücadele verecek.
- Azerbeycan'da bir sosyal demokrat partiyi çalıştıracak...
- "Zincirbozan'da Bir Ezberbozan" adıyla anılarını kitap haline getirecek...
- Söğüt'de alışveriş yapmak istemiyorum, ailenme beraber üstesinden geleceğiz," olur. Fakat acar muhabir bu cevabı, haberin içinde defalarca tekrar ederek ve "yaşadığı stres ses tonuna da yansıtıyordu" gibı tahlilleri süsteyerek destansı bir habere dönüştürmeyi başarır. Böylelikle Hürriyet gazetesi, pazartesi günü, "Üstesinden Geleceğiz" manşeti ve "Nesrin Baytok Hürriyet'e konuştu" patlangacıyla çıkmayı başarır.

HAZİRAN

Bir gazeteci Deniz Baykal ve Nesrin Baytok'a alt olduğu iddia edilen görüntülerin yayınlanması'nın ardından, Nesrin Baytok'u telefonla arar. A bildiği tek açıklama, 'Açıklama yapmak istemiyorum, ailenme beraber üstesinden geleceğiz,' olur. Fakat acar muhabir bu cevabı, haberin içinde defalarca tekrar ederek ve "yaşadığı stres ses tonuna da yansıtıyordu" gibı tahlilleri süsteyerek destansı bir habere dönüştürmeyi başarır. Böylelikle Hürriyet gazetesi, pazartesi günü, "Üstesinden Geleceğiz" manşeti ve "Nesrin Baytok Hürriyet'e konuştu" patlangacıyla çıkmayı başarır.

Tayyip Erdoğan, 3. köprüyle ilgili eleştirilere, "Ağaçlar kesilecek diyorlar. Bunların dediği ne biliyor musunuz? Maki, maki..." cevabını verdi.

Denizli Emniyet Müdürlüğü, halka kötü muameleyi önlemek için polis şapkalarına kamera yerleştirdi.

KAÇ YIL OLDU?

- Nihat Doğan bir spor kompleksindeki saunaya çıplak girerek, gazetelere "Donsuz Türkücü Krizi" başlığını attıralı 1 yıl...
- Burma lideri Than Shwe, falcısının önerisi üzerine, başkenti ülkenin en büyük kenti Yangon'dan elektrik ve suyu bulunmayan Naypyidaw kentine taşıyalı 3 yıl...
- Petek Dinçöz, "Çok doğurgan bir çilim var. Demek ki ben de doğurgan bir anne olacağım," açıklamasıyla sebep-sonuç ilişkisini yerle bir edeli 7 yıl...
- ANAP'ın en görkemli zamanlarında, sandık başında mührün yanlışlıkla basılması taktiğiyle oy toplamayı amaçlayan BANAP isanlı bir parti kurulu 24 yıl...
- Metin Erkanan'ın ilk filmi "Karanlık Dünya", Anadolu toprağındaki ekinleri kısa boyulu ve cılız gösterdiği gerekçesiyle sansürleneli tam 58 yıl olmuş...

DTP'nin kapatılmasını protesto etmek için yapılan eylem sırasında, silahlı bir grubun saldırısıyla yaralanan iki kişinin 16 yıl hapsi istendi.

BÜYÜK OYUNCU

Anayasa oylamaları sırasında, son sırada oy kullanan AKP'li İbrahim Yılmaz, Ulaştırma Bakanı Baki Erbuğ'un henüz oyunu kullanmadığını fark edince, fire vermemek için kendi oyunu kullandığını pasusuna bir dağınık yerde beklemeye başladı. Vakit geçirme işini apurtunca, Divan Katibi Murat Özkan'ın, "İbrahim abi neden oyunu kullanmıyorsun?" uyarısına, "Bacağıma kramp girdi, yürüyemiyorum," cevabını verdi. Tam bu sırada Binali Yıldırım salona girdiği gören Yılmaz, "Murat yardım et, oyunu kulanayım," dedi. Oyunu kullandıktan sonra da aksayarak Tayyip Erdoğan'ın yanına gitti.

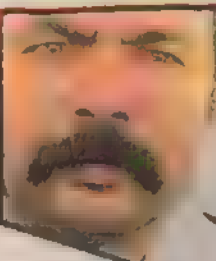

THE WINNER IS KÜRŞAD TÜZMEN!
Sporcu kimliği nedeniyle "Action Man" ve Güney Afrika ziyareti sırasında aslan kafesine girip fotoğraf çektiğiyle "As an terbiyecisi" unvanlarını alan meclisin en şovmen vekili Kürşad Tüzmen, özel olarak yaptırdığı Sicilyalı mafya babası ayakkabılarını arkadaşlarına gösterdi...

SİZİN İÇİN KIRDIM BAŞBAKANIM

CHP Milletvekili Engin Altay'ın "Erdoğan'ın dünyanın en zengin 8'inci Başbakanı" olduğunu soy emesi üzer ne kendinden geçerek sıra arı yumruklamaya başlayan AKP milletvekili Zulfikar İzol serçe parmağını kird. Bir turla sonra geçmeyen İzol arkadaşları tarafından korunarak salondan dışarı çıkarıldı. Parmak kırık vekil, salona döner dönmez ilk 5 oarak Başbakanın elini öpmeye girişti.

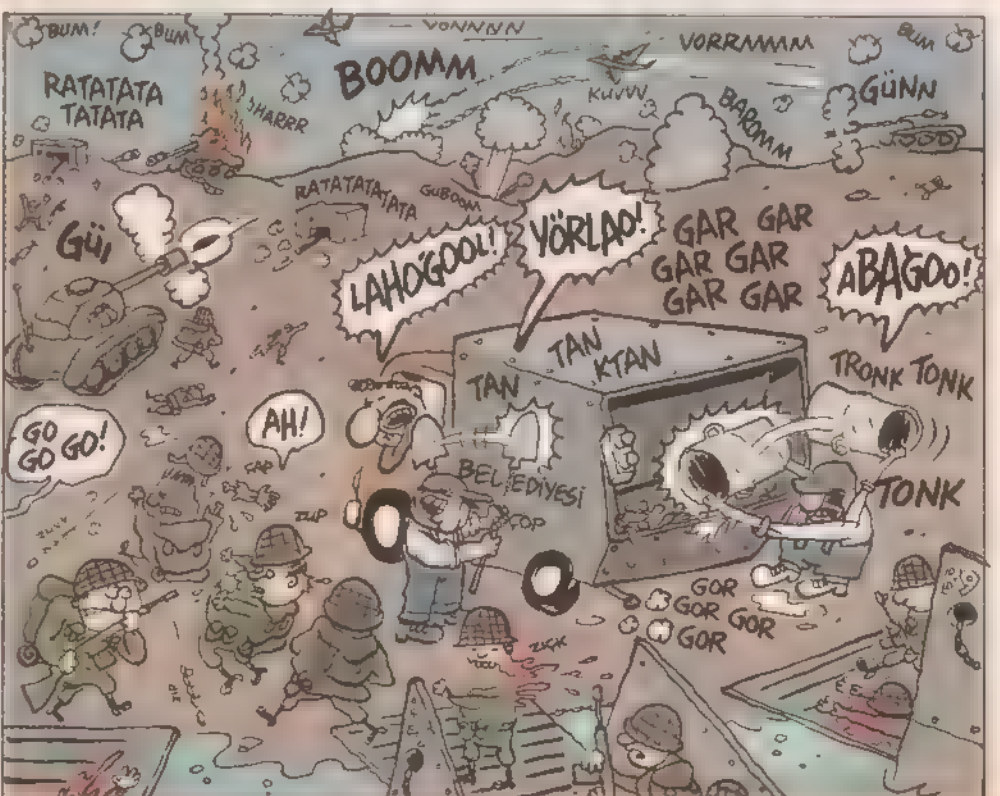

FOTOĞRAFIN ALTINDA ADIM GEÇİYOR!

Ülkenin magazin gündemi için hemen her hafta "sert açıklama" üretme yeteneğine sahip Oktay Kaynarca bu haftayı da boş geçmedi. Aynı dizide babası rolünde oynadığı Serenay Sarıkaya'nın bir dergiye verdiği pozlara neden sert tepki verdiğini yine sert bir açıklamayla kamuoyuna duyurdu: "Beni rahatsız eden şey şu; benim bu toplumda kendime ait bir kimliğim, oturuşum, duruş biçimim ve söylediğim sözlerle konuşmalarımın anılma durumum var... Şimdi maalesef bu kızın adı internette tıkladığında benim de adım kendisiyle birlikte çıplak fotoğrafların altında geçiyor..."

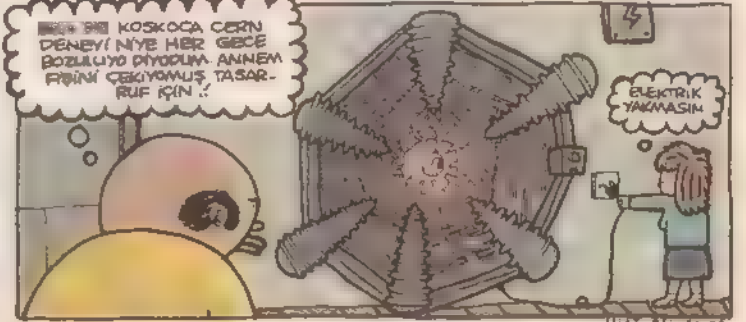
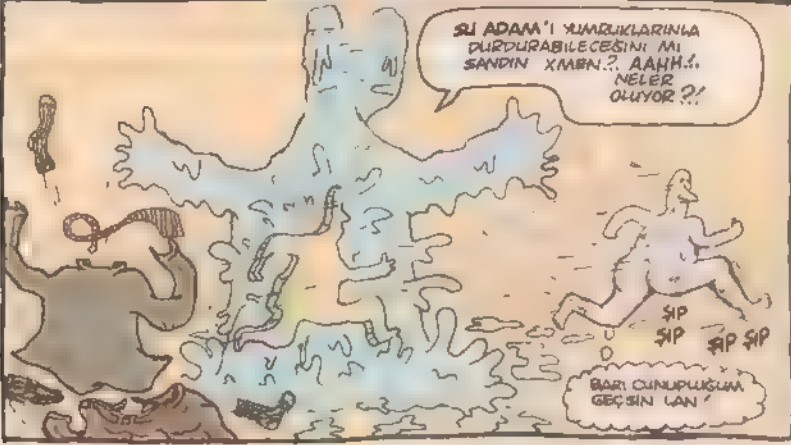
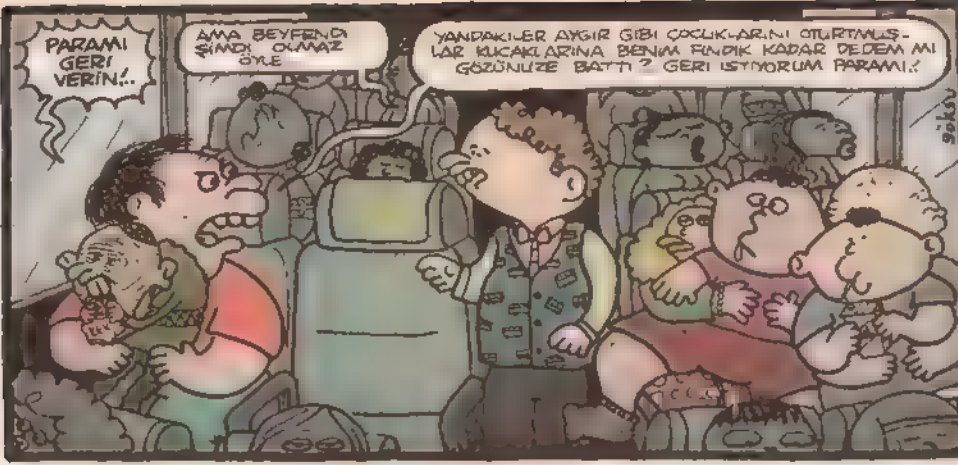
"Maddi durumu iyi olmayan, evlenmek isteyen kızlarımız ya da damat adayları bize müracaat etsinler. Üç çocuk yapmak şartıyla gelinlikler bızden. Buradan duyuruyoruz. Sayın Başbakanımız da oyle arz ediyor." Kırıkkale Valisi Yusuf Güner'in evlenmek isteyen ancak parası olmayan gençlere hitabesini okudunuz...

PANTOLON

■ Hani şu doğa ve çevre belgeseli çeken arkadaşlar var ya... Hani nesli tükenmekte olan her biri birbirinden güzel canlıları filme alıp, seyirne doyum olmayan enfes belgesellerde bize anlatan. Düşünüyorum da türler yavaş yavaş yok olmasa aç kalacaklar lan. Adam sinema televizyondan mezun olalı beri sadece börtü böcek çekmiş, kuş çekmiş. Yarım öbür gün "tamam arkadaş, çevre felaketleri önlemedi artık, böyle belgeseller çekmene gerek yok" deseler, gidip övey baba gibi dizi de çekemez ki garibim?

■ Güven anketlerinde, kaçınılmaz bir saçmalık var. Hürriyet başlattı diye biliyorum, her yıl "en güvenilen kurum oldu" diye haberler oluyordu bir ara, 97'den beri gazetelerin sadece seri kanlarını ve at yarış tahminlerini okuduğum için hala oluyor mu bilmiyorum. Ben şimdi kendi payıma, herhangi, bir vatandaşın orduya güvenmesine anlam veremiyorum. Hayır, nesne güveniyorsun, ne konuda güveniyorsun? Bankadan kredi istediğinde müteselsil kefil mi olacak ordu sana? "Başım sıkışınca gidip OYAK'tan borç alırım, ay sonunda öderim" diye mi düşünüyorsun nedir? Yolda biri satışsa, tehdit etse, orduya güvenip adama posta mı koyacaksın? Ben söyleyeyim ordular, ordularla savaşıyor. "Vay efendim, bana çok güvenen bir vatandaşımız vardı, aşağı mahalleden Börketa'yı lar ıssızda sıkıştırmış, gidip hesabını sorayım" demez.

■ Ha sen yolda yürürken Börketa'yı la değil de Hollanda Kraliyet Ordusuyla takışıyorsan zaten bambaşka bir insanmışın, orduya güvenmene hiç gerek yok. Yani bireysel olarak başka bir devletin ordusuyla aranda bir husumet olmadık takdirde sen anneye güven, babana güven. Ha bu devirde babana bile güvenme diyorsan o da ayrı. Ama babana güvenmeyip herhangi bir kuruma güveniyorsan da o senin ayıbın. Baban adına üzülüm şimdi.

■ Tabii meclis de hep bu güven anketlerinde acıklı bir şekilde alt sıralarda yer alırdı, şimdiki ne durumda bilmiyorum ama öyle sanıyorum ki ordu biraz Dinamo Kiev misal eski gücünden uzaktır, ha yine şampiyonluğa oynar o ayrı. İskoç lığı gibi iki takımı bir ligimiz var zaten. Ama ilginçtir, aynı anketlerde basın da yer alırdı ki ben emalarla amutların bu kadar birbirine karışmasına hakikatten bir anlam veremiyorum.

■ Yani güven duymak çok genel bir kavram. Yani evet, orduya güven duyabilirsin ama o güveni, ordunun görevlerini yerine getirebileceği konusunda duyarsın. Yoksa ben kendi payıma termodinamik konusunda orduya güven duymak gibi bir tavır sergilemeyi biraz garip buluyorum. Herhangi bir insan herhangi bir orduya, başka bir orduya yeneceği konusunda güven duyar, yoksa orduya çok güveniyorum diye tatlı giderken kediği çocuğu falan bırakamazsın, orduya güvenip de kediği bırakacak birini bulmadan tatlıle çıkma diye söylüyorum.

■ Aerobik dünyası hayatımıza seksenlerde girdi, tam girdi. Ondan önce kitlese bir zayıflama tutkumuz olduğunu çok sanıyorum. Açıyorum bakıyorum, rejim yok, perhiz var. O da bildiğin şeker hastalarına falan. Elbette her daim şişman arkadaşlarımız olmuş, kimileri zayıflamaya çalışmış ama kitlese bir zayıflama mücadelesi olduğunu söylemek güç. Ama bugün, daha önce hiç var olmayan zayıflama salonlarından garip gurup diyet reçetelerine, zayıflama köylerinden milyar dolarlık bir zayıflatan, kilo aldırmayan ürünler pazarına kadar büyük bir savaş veriliyor kilo almaya karşı. Ulan bütün bunların hiçbirini yokken, ülkece obez miydik ki? Hayır değildik. Az toplumuz vardı, hafif kilolumuz vardı tek tük de çok şişmanımız vardı, gül gibi geçinip gidiyorduk (Ha "o zamanlar bu kadar ince olmak moda değildi" diyen çıkar, o iş öyle değil. Açıklamamız lazım, sonra galim).

■ Demek ki biz şişmanlatmaya baş ayan bir değişiklikler olmuş arkadaş. Bana kal rsa eski dğün "daha doğulu" yaşamımıza nazaran artık daha hareketli bir hayat sürüyoruz. Daha mı çok yiyoruz acaba mal gibi? Uğur diyor ki bizi skerten Amerikan mutfak olmuş, evvelden mutfaklar aynı bir odayken salonda oturan adamın aklına yemek yemek gelmiyormuş. Belki. Ama herkesin Amerikan mutfakı yok, ama ortalama olarak herkes kilolu gibi bir durumumuz var. Sakın önceden hiç yemediğimiz bir şeyler yiyor olabilir miyiz acaba? Ve bu şeyler, bütünsel olduğu iddia edildiği halde hayvansal olan yağlar içeriyor, doğal olduğu iddia edildiği halde mutan hayvanlardan ve canavar mısırlardan üretiliyor olmasın? Sakın biz hayli zararlı şeyler yemeye başlamış olmayalım? E zararlı bir şey varsa devletin buna bir şey yapması lazım.

■ E peki, yıllardır, sigaraya karşı büyük bir anti kapmaya yürüttük. Sigaranın zararları anlatılıyor, yol açtığı hastalıkların kurbanlarını ibret yüküleri, bizzat devlet eliyle televizyondan olsun, gazeteden olsun, gözümüze gözümüze sokuluyor. Tamam, sen derece hak veriyorum. Zararlı olan bir şeyin, satışını yasaklamak da mümkün değilse izlenmesi gereken yok budur. Hatta şimdi otobüste olmasın, kalkar alkışlarını, o derece destekliyorum u anti sigara kampanyasını. Devletimizin milletin sağlığını düşünmesi güzel bir şey ama... Aması var işte.

■ Baykal bana kalırsa hayatında ilk defa ortalama vatandaşın puan topladı. Basının kopardığı yaygarayı anlamakta güçlük çekiyor ve bir kez daha görüyorum ki Türkiye basını yayın yaptığı halkı hiç mi hiç tanımıyor. Gerçi o yüzden halkın hepi topu yüzde beş gazete alıyor ya! Evet, tüm Türkiye'de bayiden satılan gazetelerin oranı halkın yüzde beşine denk geliyor.

■ E o halde?

■ Ha benli sorarsanız Türk basınına o kadar güvenmiyorum ki, allı lira borç isteseler vermeyim. Versem de o parayı gitti varsayım, karlı gibi ulan şimdi ödedi, şimdi ödeyecek, ya ödemesi diye vesveselenmem. (Ha Hürriyet atyarışı yorumcusu Zeki Hızlı'ı e güvenirim, Zeki abi tek geçsin, evi satar ganyana basarım. Gerçi evim yok ama olsa satarım gibi geliyor. En azından bir an için.)

■ En güvenilen kurum anketi, ankete katılanlara "aramızda kalacak" denilerek yapılsa sonuçlar değişebilir. Ayrıca, zaten bütün anketler ankete katılacak adamları önceden yaklaşıp, dost olup, belli bir süre zaman geçirip yapılmalı. Öyle yapmayacaksanız hiç yapmayın anasını satayım.

■ Akıldında Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi: Coğrafi Keşifler 2 (Geçen haftadan devam)

Geçen hafta Amerika'nın nasıl da şirketler tarafından kuru duğunu incelemiştik, bu hafta kaldığımız yerden (yine akıldında kaldığı kadarıyla) devam ediyoruz.

Şimdi bu yeni kıta işi baktılar çok karlı, bu yeni kıtadan patatesti, kökütü, enval çeşit mal geliyor, Hollandalılar da işe giriyor, girmiyor değil. Ama onlar daha akıllı, gidip kafadan Kızılderililerle körk ticareti yapıyorlar. Bu Kızılderililer ile bizim tanıştığımız gibi komple adam baba gibi gezen arkadaşlar ve de rock'çılar sandığı gibi hayatını doğayla bütünleşmiş yaşamaya adanmış mistikler değiller, onlar da ekmeğinin peşinde. Hollandalılar bakıyor, nehirlerde falan yol boyu kıydan elindeki körkü sallayıp "gel abi gel, bende daha ucuz" diyenler mi istersin. "Abi, kaçırma, Minesota körkü bunlar, akşam onları da en büyük kenzliğini yapıp bugün New York'un merkezi Manhattan adasının muskat yicareti yaparız diye kıyırık bir adayla takas ediyorlar. Hayır, bugün Manhattan'da bir bina satarsan o adadan on tane alırsın, düşünün artık.

Tabii diğer yandan Atlantik'ten Afrika'ya kıyı kıyı gidip ümit burmuna dolanmalar mı istersiniz, keriz gibi yollarda kaybolmalar mı, bir alıp başka coğrafi keşif vardır. Akıldında kalanlar bunlar, idare edin. Neticede bu coğrafi keşifler işine çok tezahürat etmemek, sevinmemek lazım, Kızılderililer, Çinliler, Hintlilerin kalbini kırarsın sonra. Zaten keşifse, keşfedilen için keşif. Kızılderililer, falan "aa keşfedildik" dediğini zannetmiyorum. Hep kendi penceremizden bakıyoruz bu olaylara, öyle yapmamak lazım.

■ Türk basını da, ilâhiyeye bir basındır yani, istese de başka bir şeye dönüşmez. Herhangi bir basına doğru söylediği konusunda güven duyulur. Velez ki Türk basını doğrucu bir basın olsun, aynı ankette sıralandıkları zaman bir garip oluyor. Yani demem e ki, ordunun bulunduğu güven anketinde basın da bulununca, sanki soru "Hollanda Kraliyet Ordusunu, Türk Silahlı Kuvvetleri mi yener, Türk Basını mı?" diye sorulmuş da, bu konuda bir kısım insan orduya, diğer bir kısım da basına güvenmiş gibi oluyor ve bana sorarsanız ikinci kısım hayli hıyar yerine düşüyor. Ha tamam misal Belçika ordusu olsun, teke teke ben de üstesinden gelirim Belçika ordusunu. (Ama Almanlar falan karışmayacak. Fransızlar isterlerse karışabilir, onları da Belçika ordusuyla üst üste koyar döverim valla.) Ama inanın bana Türk basının Hollanda Kraliyet Ordusu karşısına şansı sıfır. Ha tamam, ilk etapta Ümit Zileli, Rasim Ozan Kütahyalı, Emin Çölaşan falan gibi adamları gönderip Hollanda Kraliyet Ordusuna feci bir şarptırma verebilirsin, ilk etapta allak bullak olup "ne oluyor lan, nasıl adam bunlar" derler ama sonra atarlar valla bombayı, benden söylemesi.

■ Yani ez cümle, Türk Basını ve Ordusunu aynı güven anketine koymak mallığın danskasıdır. Ayrıca birbirinden çok da ayrılmayan kurumları aynı aynı yanıştırmak da sağma. Türk ordusunu aynı, Levazım komutanlığını aynı mı yanıştırıyorsunuz?

Cihan Ceylan

SAMI

YIL DÜNYAMALDI UNUTTU SANI ABLONLARA AFFETMİCEM

AFFET BENCE YA O KADAR DA ÖNEMİ... DEĞİLMIŞ BEERAT KANOLU N UNUTSA NEYSE DE

ZOR HAYAT

BEN Bİ KASIKLA YEMİCEM BASKASI YEMİŞ BUNUNLA...

KİMSE YEMEDİ YEMEDİ KARIŞTIRDIM ONUNLA MİSKİNLİK YAPMA YE HADI

OLUN YA DEĞİSTİ REYAN İSTE NOLUJAK

OLUN BULANIK ÇIKARMA DÜRDÜK YERDE KİMSE YEMEDİ DİYORUM... SİNA BAK G.TÜNÜ YIKAMAYI BİLEZ KASIK BESENNANO AHMETİN ÖKÜZÜ

SEVGİLER YALANMIŞ... ELLER KADIR KIYMET BİLİYOR ANNE SENİN KADAR KİMSE SEVMİYOR ANNE...

Arman biktım be kızla kanga edip edip geliyo bu da.

NOLU AYRILDINIZ MI GENE?

Bu SEFER KESİN BİTTİ ARAMICAM ANI VALLA BAK

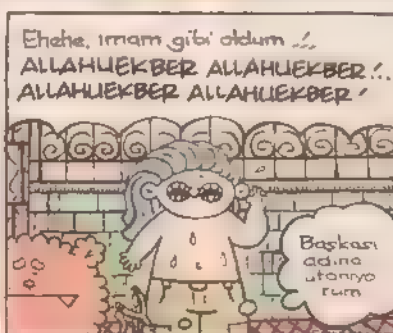
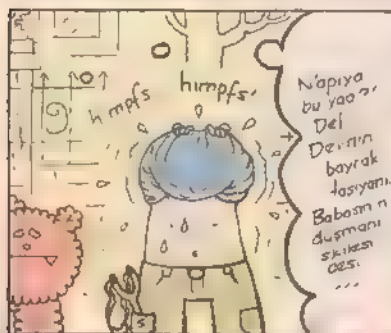
AYAKKABI TUTKUNU ANLIYORUM AMA HALI SAHA AYAKKABISI TUTKUNU ANLAYA MIYORUM EZEL...VAZGEÇ SUNDAN... GERÇEKTEN ÇOK ÇIRKIN YA...

46 MI? OFF, Bİ DE KUMAŞIN ALTINA GİRAYO

Bu biraz sıkıttı ya 46'sını mi denesem...

köpekle cocuğun dostluğu

alpaz ardem

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bir iki haftadır durmaksızın insanların birbirlerine kılıçla, mızrakla daldıkları; ok varsa ok, ok yoksa taş fırlattıkları dönemlere ait filmler izliyorum. Dönemsel bir şey, yaz vakti gelince bazı şeyler tetikleniyor. İlkel benlik diye bir şey gerçekten var galiba, bazen ata binmek, ovalarda düzlüklerde durmak, ateş yakıp bütün kuzu budunu yemek istiyor kendi kendine. Çok eski ataların yaşadığı coşkulu bir geçmiş hatırlıyor hayal meyal. Bütün bunların gerçek hayatta somut bir karşılığı yok tabii, atın kendisi dile gelip beni telkin etse, "Erman bak, gözünde büyüttüğün kadar bir şey değil, ata binmek çok zevkli ve soylu bir spordur, üstelik istatistikler gösteriyor ki ata binmek otobüsle yolculuk etmekten ondört kat daha güvenli bir ulaşım yoludur" dese yine de binmem ata. Çok büyük hayvan, çekiniyorum. Bütün kuzu budunu da çizgi filmlerden biliyorum; elime almışlığım,

gözümle görmüşlüğü yok. Ovalara, düzlüklere de çok çıkamıyorum, polen alerjim var. Gözlerim kızarıyor, durmaksızın hapşırıyorum. İlkel benliğim büyük ihtimalle tiksiniyordur benden, "nasıl insan lan bu?" diye düşünüyordur ama yapacak bir şey yok. İlkel benliğim benden tiksiniyor diye üzülecek, ona karşı mahcup olacak da değilim. Bakkaldan ekmek, kola almak için gerekli olan parayı ilkel benliğim kazanmıyor, ben kazanıyorum. Gerçi başbaşa kalınca cansız varlıklara karşı bile mahcup olabilen bir insanım. Bizim apartmanda iki tane asansör var, bazen

diğer asansörün kaçınıcı katta olduğuna bakmadan bizim daireye en yakın asansörü çağırıyorum yedinci kata. Çağırdıktan sonra diğer asansöre bakıyorum, meğer o daha yakınmış bizim kata. Çağırdığım asansörü zemin kattan yedinci kata çağırılmışım, ama diğer asansör beşinci kattaymış meğer. Böyle durumlarda mahcup oluyorum zemin

kattan çağırdığım asansöre karşı. Ona empatiyle yaklaş, buna anlayış göster derken ucunu kaçırmışız bazı şeylerin. Yoksa asansör ne bilsin yanındaki asansör kaçınıcı katta, kendisi kaçınıcı katta... Cihaza, mekanizmaya karşı bile mahcup olduğumu gördükçe iyice tiksiniyor benden ilkel benliğim.

En yakın arkadaşım Fuat'ın babası Kadir ama trafik kazasında ölü. İrfan aradı "anacın başın sağolsun de Fuat'a dedi" Acamadım Acamadım. Bu kadar büyük acı, nasi, payıca çagmı bilemedim. Zaten kendi babam öldüden Fuat'ın teyzesini gördüm mem mekânında. Ayrica biraz da sağıgında ben hatırlıy kapı açamadım dağanın kanunu. Bu gece eride fakat aslanlar yavru gey gey kovaladı nida da ödünce giresim gey ve hepsine

grad "san te e-on acmadin di mi
 na d ding, "Oed Acmadin
 Acmad kga utandim sik id m
 Av biad m kama m B bes
 akka sona gramak a n kama me
 sız verd m O mad ja sız e p
 havi kucum Dezim kışim
 oadim pençeriz t k ansa ben
 korşam E, a + na katta, ion kum
 tiklar pençerizi desim

Pencereyi açsam, Fırtınası gelsem
Uçuyar olam Oha kan uçuşur
Olam mesele Bayda uçuşu herif
Herif da ya herif uçuşu

HACI NARIL LIQUMORSUN
LAN SEN ?

Allah Allah desem. Taa ilerde
Hanife Teyze'yi görsem
Buluca n üstünde hıqıra
hıqıra qə yar o.aa Hanife
Teyze Fuat'ın annesi.

GELSENE GERİ ?

YOK UGWAQAM BEN BIRAZ
BABAM O.DL JGWA
BENMI

BABA BAS A
SAGOLSUN

DOSTLAR SAGOL SUN
BUGUNKI GAZETE
SENDE MI ?

Evat diyip yatagin üstündeki
gazeteye uzanmama gerek
kamenin gazete 12.14
bahamin e ne dogru gise

Ben dummer olam, babam bir
yandan ağıla-ken bir yandan
aa aa k aa

KING DEREGEDEN
WAZAR OEL
LSDA-2B-5-12
NOST-ER-12-5-12
GUL-1-5-12
E-1-12-5-12

Odadan çıkış, ben de peşin.
den ke dordanneme
kay oğum Annem ne
sür 1+ ask

ANNE GORDON AL
OCT 24

Anniem dudaklarını hiç oynat-
madan "göndür" dese Sezi
doğru olur beyin mide vanki lansa
Dese ki...

Yağ anastini derken anınam
bindi kayboldu...Sani yan kulan.
sa kafamda

Dese . Oharabello yharabello
diye kunduğum havatın içi naze
ke, do t ~~uzun~~ dazartın
gazetesi qışqıqda parladı.

MAL MAL
OTURACAANA ARA DA
BAŞINIZ SAGOLSUN DE
HANİFE TEYZENLERE
ÖKÜZ

[illegible]

ÜÇÜNCÜ DERECEDEKİ
YAKINLARI ÖLEN İNSAN
LAR BİR SÜRE TELEPATİ
İLE ANLAŞABİLECEK.
-ERMİS

OGULUM,
KADIR AMCA'NIN
ANNESİ 27.11.1941
YAN NAG 77.11.1941
ACISI GEKEN İNŞANLAR
BİR SÜREĞİNE ZAMANI
DURDURABİLCEKLERİMİZ
ZAMAN DİŞİ Kİ BENİ
ÇAĞIRDI AYIPTIR GİTME
MEK OLMAS.

CAAAT!!

GENÇKEN, İNSAN ZAMANININ
ÇÖBÜNÜ BOŞ İŞLERE
HARCİYOR BENCE.

ERKEKLERİN "ABİ, KIZLA
KONUŞMAM LAZIM" MESAİSİ VAR
MESELA.

GÖK ZAMAN ALIYOR.
ÖNCE OKULDA ALIK ALIK DURURKEN
BİR KIZ BEĞENİLİYOR...

0 KADAR UZUN ZAMAN BAKINCA
İNSAN, BİR YAKINLIK DUYUYOR TABİİ
OKULA GELMEDİĞİ GÜNLER ENDİSELENİLİYOR

SONRA KIZA BAKIP DURURKEN SANKI
BİR YOL KATEDİLMİŞ GİBİ, KONUŞMA
FİKRİ DOĞUYOR ERKEĞİN KAFASINDA

UYGUN KIYAFETLER SEÇİLİYOR.
EN KIRMIZI, İNCE BİR DERİ KRAVAT
MEDET UMMUŞTUM NEDENSE

EN OLMADI, ALKOLE GEÇİLİYOR. SANKİ
DAHA İYİ OLACAKMIŞ GİBİ - ZAVALLI,
HIÇ BİR SEYDEN HABERSİZ KIZ ARANIYOR.

HALBUKİ NORMAL KONUŞABİLSEYMIŞSİN
OLACAKMIŞ ASLINDA GENÇKEN İNSAN
BİLEMİYOR TABİİ BAYAĞI GERZEKMİŞİM

SEMIN ARKADAŞIN AHMET VAR YA?

DUYU KARDEŞİ PELİN VAR?

AYNI BİRANSTİLER SÖYLESENE TELEFONUNU ALSIN?

NASİ OLACAK LAH OLSUN OVA OLUR

EE?

TAMAM..

İŞTE ŞİMDİ OLDU BENÇE.

DÜN TAM OLMAK İSTİYİTİM AMA BUGÜN OLDU TAM KONUŞMA HAYATIMDAYIM - HAZIRIM

YELAR GEÇER...

MERHABA! DENİZ BEN.

MERHABA! NAGİLSİN?

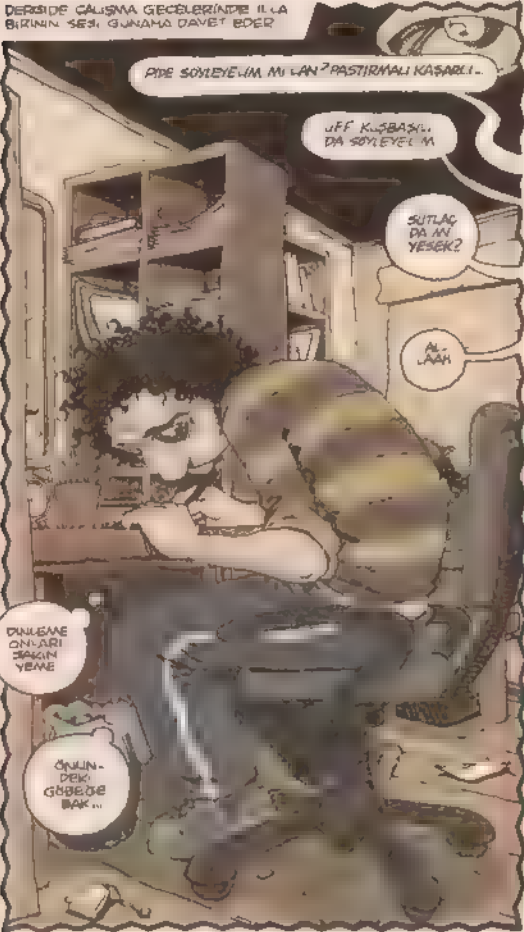
GİYER SAN? BU MUMMAK VANI.

SEN DYLE SAN

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

DERİSİDE ÇALIŞMA GECERİNDE İLA BİRİNİN SEÇ. GUNAMA DAVET BÖR

PİDE SOYLEYEM Mİ LAN? PASTIRMALI KAŞARLI...

JFF KUBASKI... DA SOYLEYEM...

SUTLAG DA MI YESEK?

AL LAH

DUNLEME ONLARI SAGIN YEMEK

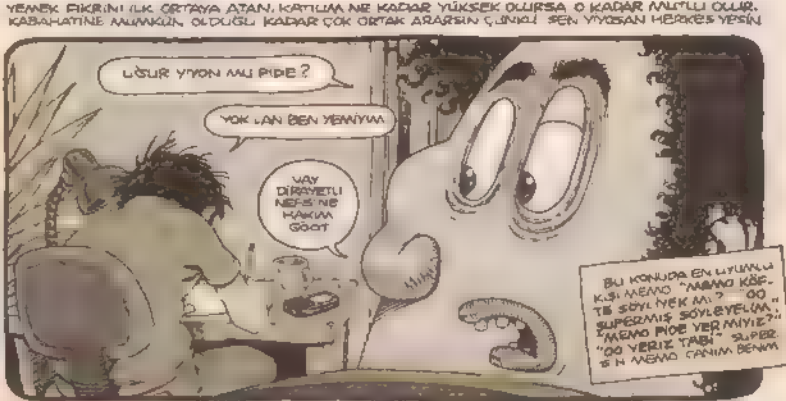
ÖKUN... DEKİ GÖBEDE BAK...

ERTİRTİZ AMA KODUM BU SON PİDE...

BEYLER HOOP Bİ DAKKA!!!

EME EME ME YİĞİT...

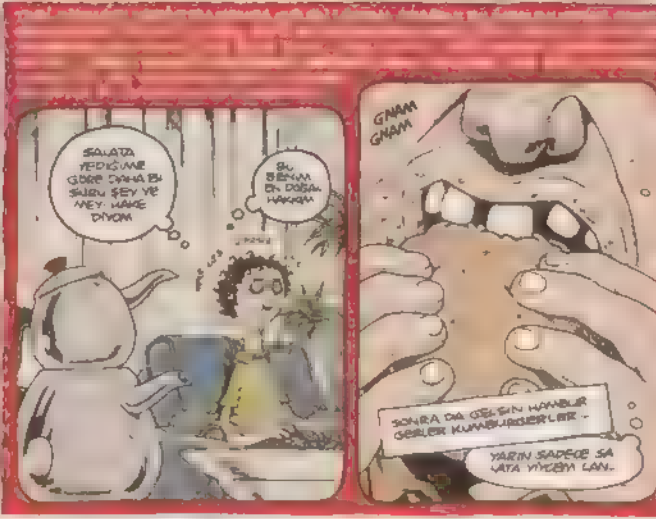

LÜSÜR YİYON MU PİDE?

YOK LAN BEN YENİYİM

VAY DİREYELİ NEŞESİNE HAKIM GÖT

BU KONUDA EN UYUMLU KİŞİ MENO "AMANO KÖŞ... TB SOYL NER KAY... OO... SUPERMANİS SOYLEYELİM... MENO PİDE YER MİYİY?... "OO YERİZ TABİ" SUPER... S H MENO CANIM BENİM

SALATA YEDİĞİME GÖRE DİHA Bİ SÜBÜ SEY VE MEY... HANE DİYİM

SU BİRİM Bİ DİHA HAKKIM

GNAH GNAH

SONRA DA GELSEN HAMBUR GELER KUMBURGELER...

YARIN SADECE SA KATA YİĞEM LAN...

ARTIK İNTERNETTEN DİŞARINDAN FİLAN BİDİR... RİS YOK

AL DİM MALZEMEMİ, ALIRIM SEBECİM MENEMİ EYDE GÜZE... GÜZEL YAPIRIM... NEDİR YANI...

YEMEK KİTABIM DA VAR...

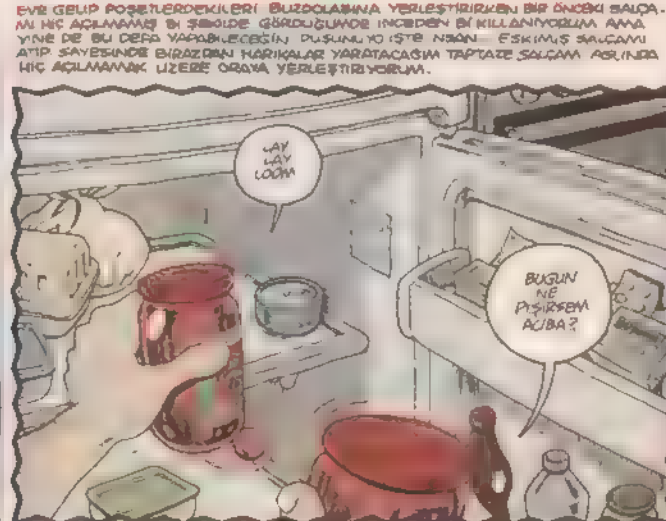
NASİL OLUYO BİLİYORUM AMA HER DEFASTINDA TİREDİ DUTSİZ Bİ ŞEKİLDE İNANI YORUM BUNA... VE HANİ SİN TZE... FİLAN YA DA ÖYLE HAZ R VE KOLAY ŞEYLER OLSA TAMAM... TİTUP EN AĞ R ABİ YEMEKLERİ YAPMAYA TEBTEN P OHLAR İÇİN MAL... ZEME ALIYORUM

BİRKÖL ALDİK KİMYA ALDİK JOHAN ALDİK

HAMA SALÇA EKŞİK

SALÇA SART YEME GİN OUMALISA OLMAY... JİBİ BİŞEY UNGRU SALÇA

YANİ ÖYLEK... MİS DİDİ VAR

EVE GELİP POSETLERDEKİLERİ BUZDOLABINA YERLEŞTİRİKEN BİR ÖNCEKİ SALÇA... MI HİÇ AÇILMAMIŞ Bİ ŞEKLİDE GÜRDÜĞÜNDE İNCEDEN Bİ KILLANMIYORUM AMA YİNE DE BU DEFA YAPABİLECEĞİN DÜŞÜNÜYO İSTE NER... ESKİMSİ SALÇAMI ATIP SAYESİNDE BİRAZDAN HARİKALAR YARATACAĞIM TAPITATE SALÇAM ARLINDA HİÇ AÇILMAMAK ÜZERE ORAYA YERLEŞTİRİYORUM.

VAY VAY LOOM

BUGÜN NE PİŞİREM ACIBA?

NE PİŞİRECEM LAN

SÜMDÜ Bİ BAŞLAMA HAZIRLAMASI YEMESİ YIKMASI ETMESİ EN AZ 3 SAAT İŞİM VAR ABİ BENİM... EN AZINDAN BUGÜNKÜK İNTERNETTEN SEBECİYİM

MESKUL OLMASAM YAPARIM YEMEK KİTAP BUN VAR

SALÇAM DA VAR

İNTERNETTEN ÇOK SİPARİŞ VERDİĞİM Bİ YEMEKÇİ JAR TAMAM MI İSAMİN VERMİYİYDİ, ONUN Bİ TANE BİŞEYİNİN HASTASIYIM. HER ONLU SOYLİYORUM SİPARİŞİ GELİR EN DE GENELDE AYNI UYUZ ELEMAN OLUYO. MEKİ GİBİ SURATI VAR VE İPNE RESMENİ ŞÖYLE DER GİBİ BAKIYO

ARRAHAH... YİNE AYNI SEYİ SİPARİŞ VERİORS... ÇOK MI SEVİ YOSUN BUNU YEMEKİ HOORM? HANAH...

MEHE SU MÜSTERİ YİNE AYNI SEYİ STİYD

HANAH O ÇOK SEVER YEMEKÇİYİ!

GÖTÜL RİYİM AN PRİZİM?

MEHEH GÖTÜR TABİ YAA SÜTÜR DE YERİN DUTSUN

NİEH NİEH NİEH... NASILNİE? BAKIŞ SEY DE İSTEYEBİLİYDÜ MUYUSUM HAT YENİLERE AL K M MUYUSUM? ADIM BÖYLE YAPIRILAP İSTE

SU YIRRAK GİBİ SEYİ YEMİYİM DE SÖRSİNEER GÜNLEDİN KEMHEH... ULAN ÖYLE KUR... NADIM KI O KADAR DÜR DÖBRLÜSÜ...

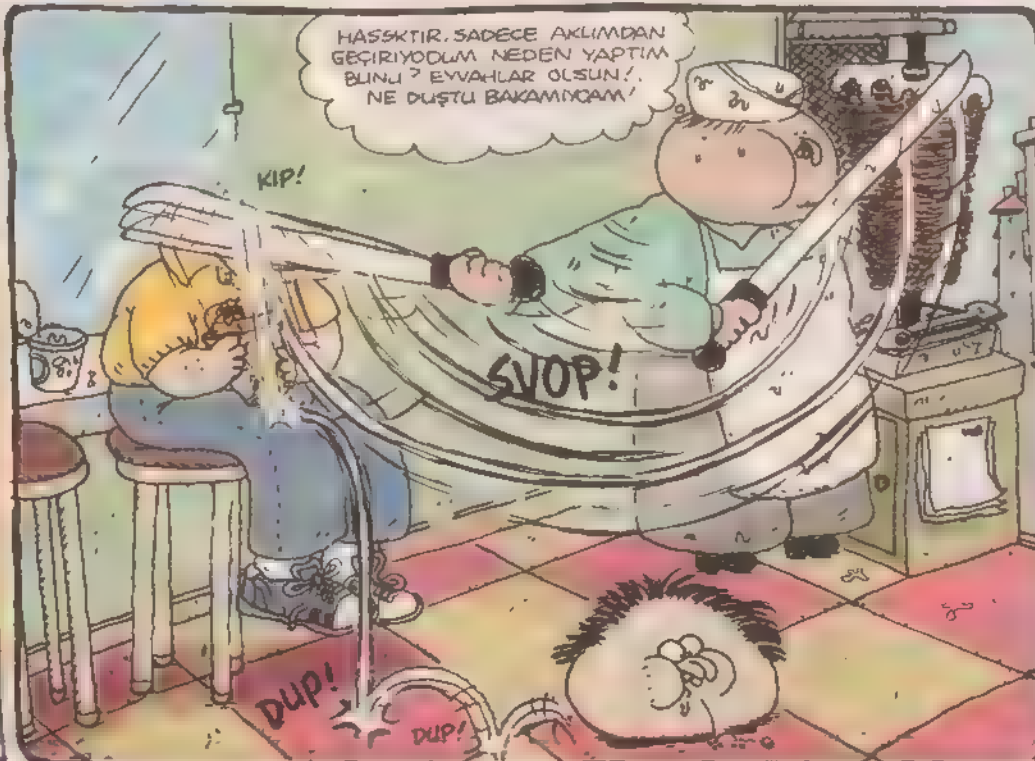
BATEN DE SİĞİF DÜZENLİ YEMEK İÇİN EVLENESİM GELİYDÜ KARIM BANA NE BİRİN GÜZE... AMA AYNI ZAMANDA SAĞLIK... SEYİLE PİRİŞİM GECE Hİ BİŞEY YEMİYİM FELAN... HANIM, AR SİZ TAVİŞİE ÖZELKİ Bİ GENİDİ VE TOY OLANARINİE BATEN ZAHNEYİYORUM SAÇMASAPAN Bİ ŞEKLİDE "BAŞİT" BULUNMAAMAK İÇİN ŞÖYLE KONŞUYOSUNUZ DUYDUM Bİ SÜRÜ...

Hİ YEMEK BİLMİYÖZÜM YAA BEN ANLAMAM SEVENİM DE AKIYAR

DİYEKÖNİK Kİ KOR... NİYARİK YAPARIM SUPER PİLAV YAPARIM KOKUT YAPARIM... SONRA ÇOK KOTU YAPSAZIN DA OLUR... NE DE OLSA ÇOK ANLAMİYÖZ YİDÖZ BİZ SADECE

ANA TABİ KİMSEYİ MUHTİAC OLMADAN YEMEK YAPARIMKİ LAZİM BİŞEY BAKADIN GİBİ HİSSEYİYDÜ SÜM FİLAN KİMSEYİ BİLİ DİĞİLSİN HAYATTA KALMAK İÇİN BUNDAN SONRA Bİ ŞEKLİDE ZAMAN AYIRIP OTURUYIM YAPIM STİYD... RUM STERSEM SUPER BEYLER YAPABİLİRİM... YEMEK KİTABIM DA VAR... HER SEY VAR ORDA

YENİ Bİ SALÇA DA ALDİM AYDİ TAMAM DİR... SALÇA ÖNEMLİ

• Merhaba.

• Işın Karaca köpüklü ayranı bazlamalı tostlu olan dinlenme tesislerine benziyor.

• Bir şey ifade edeceğim. Şimdi bizim imzalarımız hep böyle altı saat faan suruyor ya. Dergicene. Hep böyleydi. Lombak ta da böyleydi. Penguin'de de. Uykusuz'da da. Güzel bir şey tabii. Yalnız bir noktadan sonra kafa ambale olabiliyor. Altı saat. Ölüme de poster geliyor. Nazan'a doğum günü (doğumünü) hedyesi almışlar. Benim onu imzalamam lazım. Ne yazıcım. Nazan'cım doğumgünü (doğum günü) kutlu olsun. Ya doğum günü (doğumünü), ayrı mı yazılıyordu, büyük mi yazılıyordu? Rezil olursun. Yazar da bir insanın. Ben de onu böyle bir yazıyorum ki; hem ayrı gibi, hem büyük gibi. Çözemezsin. Yapıyorum bu tarz sinsilikler. Rezil olacağıma sinli olmayı yeğliyorum. Bu arada doğumgünü (doğum günü) ayrı yazılır.

• Bir arkadaşım Murat Evgin için bu ne satıyorsa alalım da kurtulalım dedi apansız bir anda.

• Parası olmayan adamda para gördüğün zaman bir kere de nerden buldun diye sorma be arkadaş.

• Bisikletimle bu yaz, her zamankinden farklı olarak, Batı, Ege değil de, Karadeniz turu yapmak istiyorum. Fakat Karadeniz'de dağlar denize paralel ya, oranın insanı hayvanı, hemşehrilerimden de biliyorum, süredir cereyanda kalmaktan sinire kesmiş durumda. Başıma neler gelir hiç bilmiyorum, fakat yine de bu sene Karadeniz istiyorum. Bekle beni Sinop, bekle beni Trabzon.

• Bir gün beklemiş haslanmış yumurta bence bir gün beklememiş haslanmış yumurtadan yınmesinin dadı açısından bence daha güzel bir yumurta.

KAMİL SEVEN ADAM

MILKA, MILKA, MILKA
MILKA, MILKA, MILKA
KAMİL KAMİL KAMİL KAMİL
KAMİL KAMİL KAMİL KAMİL
KAMİL SEVEN ADAM
Bana her şey seni hatırlatıyor

• Kedi hayvanının ilginç bir hareketi var. Diyelim bir yerden bir şey sarkıyor, ip sarkıyor. Ona böyle bir bakıyor, atasam mı atımasam mı diyor. Daha sonra diyor ki ya diyor uç günlük dünya neyi düşünüyorum diyor ya, hayır yani neyin muhakemesini yapıyorum diyor. adıyor. Iğın bir hayvan.

• Ahmet Çakar'ın adamlık testinden kimsi geçemedi.

• Suat Suna devlet dairesine benziyor.

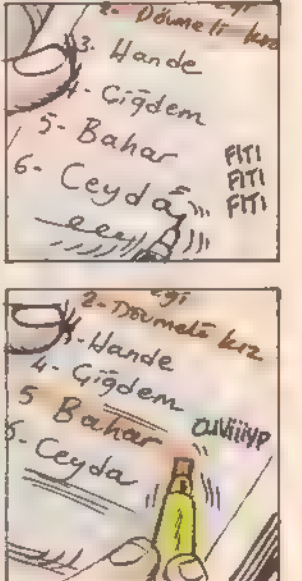
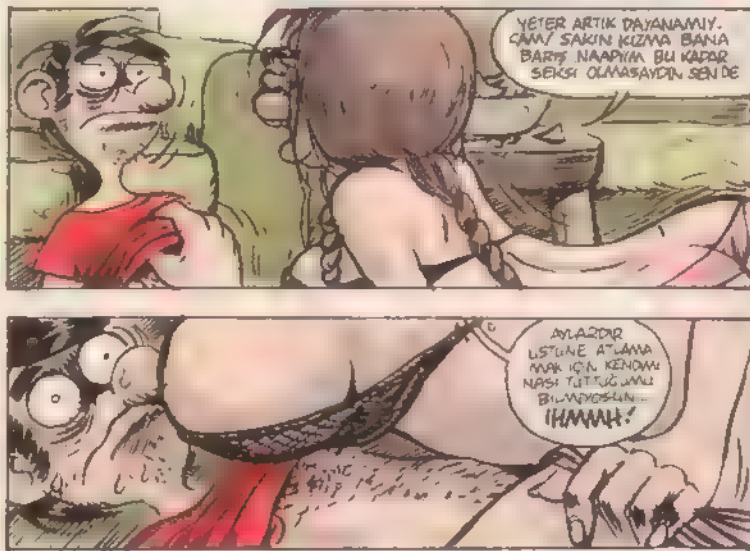
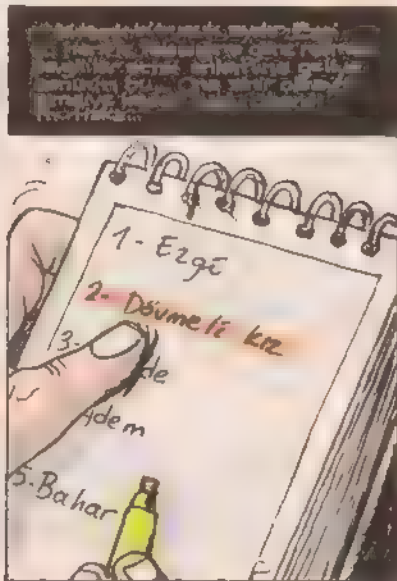
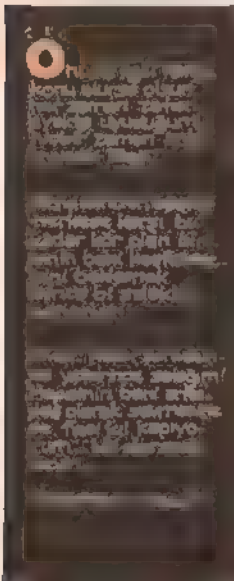
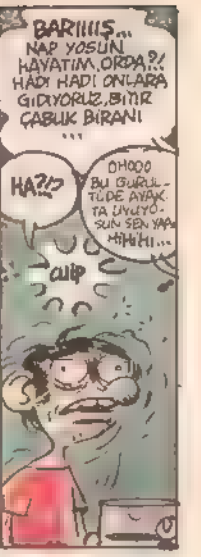
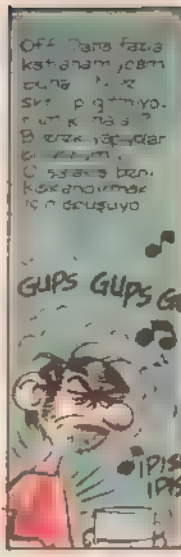
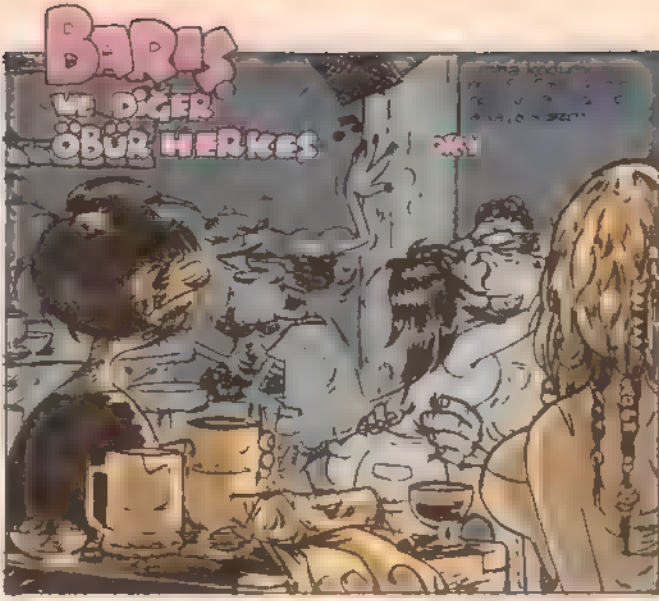
• Senelerden beri yazdığım çizdiğim her şeyi önce Özlem'im okur. Ve Özlem'im köşemi beğendiyse o köşe tamamdır, aklımda soru işareti kalmaz. Beğenmediyse de beğenene kadar yıpratırım. Ne demek ya diye, ben o kadar uğraşmışım diye. Zaman zaman da yoğun oluyor, köşemi götürüyorum okusun diye, Alpay'cım dergide okurum diyor. Şimdi ben bir sinema senaryosu yazıyorum, ilk sahneyi yazdım götürdüm, sinemada izlerim dedi. O da bir deli.

• Ben anı sevmiyorum dedikçe, nasıl ya, manyak mısın sen falan diyorlar. Bili insan nasıl anı sevmeyi diyorlar. Sevmiyorum, zorla mı seveceğim ben bu anıyı. Bir de anlamıyorum. Önce yaşıyorsun, sonra ne yaşamışım diye geriye dönüp bakıyorsun. Sanki sen ne yaşadığını bilmiyorsun musun. Bana son derece saçma geliyor anı. Bildiğin vakit kaybı. Anı'ya anı'nı harcama.

• Yazarlar Futbol Takımı olarak Almanya'da yaptığımız maçların tabii bir de kültürel tarafı da oluyor. Kick & Read. Yani Okuma da var. Sunum. Gündüz sahada maçı oynuyorsun, daha sonra akşam stadda odalara dağılıyorsun ve sunum gerçekleştiriyorsun. Almanya'da bundan yedi ay kadar önce oynadığımız maçın sonrası, ben, Doğu Yücel, üstad çizir ağabeyimiz Ender Özkahraman, Serkan Öz, toplamda dört kişi olarak bir odada sunum gerçekleştiriyoruz. İşte benim çizimlerim var futbola ilgili, dört kişiyiz, yalnız izleyici olarak da üç kişi var. Çünkü herkes Harun Tekin'le Hayko Cepkin'de. Belli ki o üç kişiyi de zorta göndermişler. Abi bak bunlar da sanatçı diye. B z b r odada dört k ş y iz, hatta b z beş kış y d k b r de t e r c u m a n d a v a r d ı . D a h a s o n r a ö ğ r e n d i k k i , o u ç k i ş i z a t e n T ü r k m ü ş , b o y e s a ç m a s a p a n b i r d u r u m v a r o r t a d a . N e y s e , s u n u m u k ı s a t u t t u k , ç o k s e v i n d i l e r . B i z d e ç o k s e v i n d i k . Ç ü n k ü b i z d e H a r u n ' l a H a y k o ' y u i z l e m e k i s t i y o r u z . O n d a n g e r i k a l m a k i s t e m i y o r u z . A l d ı m ı z o r d a , H e p b e r a b e r e l e H a r u n ' l a H a y k o ' y u i z l e m e y e g i t t i k . S ü p e r d i l e r t a b i i . G ü z e l b i r g e c e y d i . Y a l n ı z f u t b o l h a k ı k a t e n s e r t b i r o y u n . Y a z a r l a r F u t b o l T a k ı m ı ' n ı n k u r u l d u ğ u i l k g ü n o y n a d ı ğ ı m ı z i l k m a ç t a , i s i m v e r m e y e c e ğ i m , (v e r m i y c e m b i r a ç a m k i t e p e m d e k u z e n i m , b i r e l i y l e d e s t e k a l m a k i ç i n h a f i t ç e g ö ğ s ü m e b a s ı r m ı ş , h ı s l a y a h ı s l a y a d i ğ e r e l i y l e g ö z ü m ü n ç a p a ğ ı n ı y ı y o r . A l l a h ' ı m ç o k k o r k u y o r u m . F e c i t r ı s ı y o r u m .

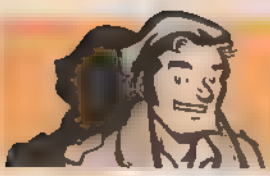
• Son olarak, Doors çalan gözlemciydi hep benim aradığım, onu Mugla'da buldum.

• Sevgilerimle.

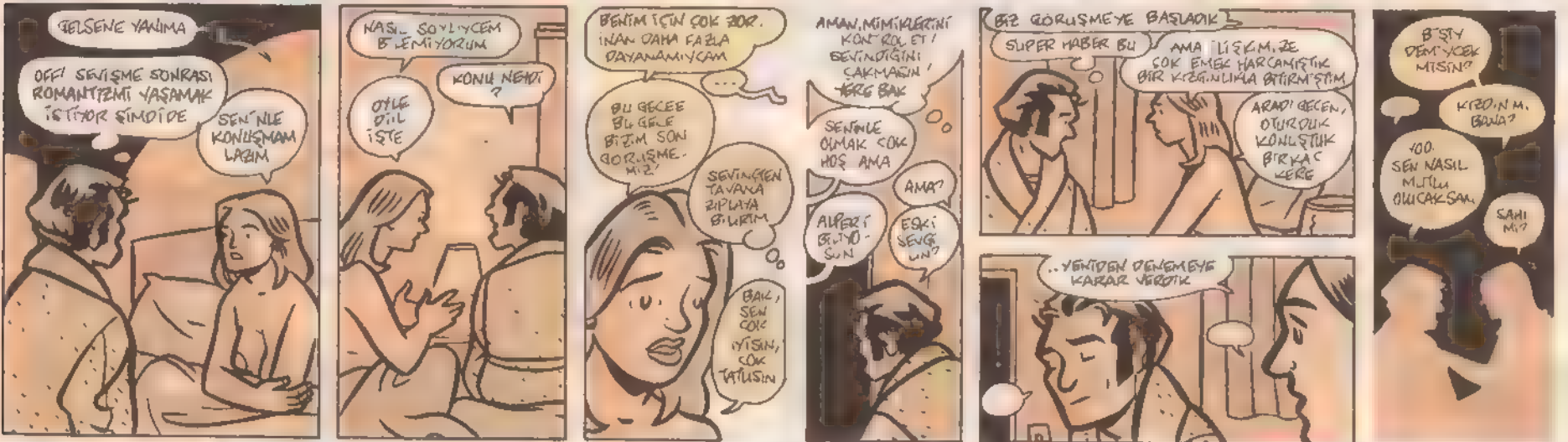
Uğurçuk Mehmet Ergün Karayok
10 km DİYARBAKIR / TÜRKİYE

OTİSABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

20 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2010/21 No: 142
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Zonguldak'ta yeni açılan bir maden ocağında meydana gelen patlamada göçük altında kalan 30 işçiden henüz haber alınamadı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı "Teknik açıdan bakıldığında ihmal ve hata görülüyor" dedi.

BİŞİY DUYDUN MU?
NE DİYOLAR YUKARDA?..

HERHANGİ Bİ
İHMAL YOKMUŞ
ABİ...

E O ZAMAN
İYİ...

Devlet, sosyal yardım dağıtımında "Muhtaçlık kriter" sistemine geçerek, kişinin aldığı "Muhtaçlık puanına" göre yardım yapacak.

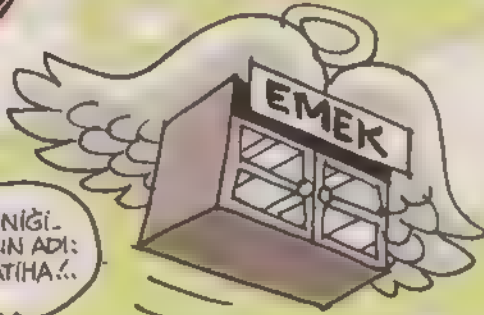

Bilgi Üniversitesinde Sendika Direnişi sürüyor! Sendikaya üye oldukları için atılan 3 işçinin direnişi ikinci haftasını doldurdu.

ÇOK ÖZEL BİR KANDIRMA TEKNİĞİ...

Sinema ve Telif Hakları Genel Müdürü Abdurrahman Çelik, tarihi Emek Sineması'nın yıkılmaya- çağı müjdesini verdi: "Sinema yıkılmayacak. Son derece modern bir yapıyla, orijinalliği bozulmadan yerini değiştireceğiz. Dünyada çok sınırlı sayıda uygulanan özel bir taşıma tekniği ile bir üst kata çıkaracağız."

TEKNİĞİ- MİZİN ADI: FATİHA...

VEKİLDEN SİYASİ TECRÜ- BESİ OLAN, TEMİZ ARABA
AKP Samsun milletvekili Suat Kılıç, "seçim aracı" olarak kullandığı ve fiyatı 39 bin lira olan arabasını, 49 bin liraya Turgutlu Belediyesine sattı.

HAFİZ .49'A SUAT'TAN ALDIM. 59'A ALIR MIYINIZ?

ALIRIM...PARA BENİM DEĞİL Mİ?

DAR KATA

CHP'nin başına geçme ihtimali beliren Kemal Kılıçdaroğlu taraftarları sloganlarını şimdiden hazırladı. Ülkede siyasetinde şimdye kadar yapılmış en kötü kelime oyunlarından bir y e karşı karşıyayız. Hazırsanız yazıyorum: "KılıçDARoğlu, DAR etmeye geliyor"

KADINLAR VE GENÇLER OLMASA VAR YA...

İŞ ANI? BU KADAR AÇILIŞ SAGLIĞINA GÖRE O... SPÜ OLABİLİRSİN MESELA...

Geçen sene işsizlik sorununu kadınların iş aramasına bağlayan Bakan Mehmet Şimşek'ten sonra, şimdi de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, işsizliğin yüksek olmasını genç nüfusa bağladı...

EMEK YIKILMAYACAK

SOKAĞI ÖĞRETİYORUZ

Alanya'da bir ilköğretim okulunda, müdür yardımcısı ve bir öğretmenin kollarından tuttuğu 8. sınıf öğrencisine, beden eğitimi öğretmeni kafa attı

BEERCE ÖYLE BİŞEY OLMAY YAA... SERİAT FELAN GELMEZ TÜRKİYE'YE. İZİN VERMEZLER Kİ YAA, ÇOK SAÇMAA...

"OH BE! O NEYDİ ÖYLE!..."

Tayyip Erdoğan, Deniz Baykal'a ait olduğu iddia edilen görüntülerin yay nlandığı gün ortaya koyduğu "anayasalı" tavrını kısa sürede yitirerek b i idiğimiz haline geri döndü. Olayın ortaya çıktığı günlerde, yayınlanan video üzerinden siyaset yapmayacağını açıklayan Başbakan, bir hafta içinde, "Eşjerine ihanet edenleri, bu toplumda biz mağdur olarak göremeyiz", "Türk toplumunun midesi bu kadar geniş mi?", "Böyle bir şey yapamı partiden ihraç ederim!" gibi açıklamalar yaptı...

BİZ ANAYASA İLE UKRASIRKEN O NAAPİYOMUS BELLİ OLDU...EHE EHE EHE!

GÜLME- DİLER...

EMEK YIKILMAYACAK

Meksika Körfezi'nde BP'ye ait platformda meydana gelen kaza sonrası her gün binlerce varil petrol okyanusa sızmaya devam ederken, şirketin CEO'su Tony Hayward, "Okyanus çok büyük. Petrol sızıntısı okyanusa düşen bir damla gibi..." açıklamasını yaptı

Murat Bardakçı, televizyonda nükleer enerji tartışılırken "Derdiniz nükleer atıklarsa Afrika orada. Verirsiniz biraz para, atıkları alırlar" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Manken Tuğba Altıntop, Savaş Ay'ın "Kim var sevdiğin salı?" sorusuna, "Fahir Ataoğlu? Yok yok o değil? Hah Ataoğlu, bir şey Ataoğlu." cevabını vererek Ataoğlu Behramoğlu'na adım adım yaklaşıp 6 yıl...

• Mesut Yılmaz, Sıyaset Meydanı'nda Susurluk kazası tartışılırken önündeki bir tabak kurabileyi hızla tüketeli 11 yıl

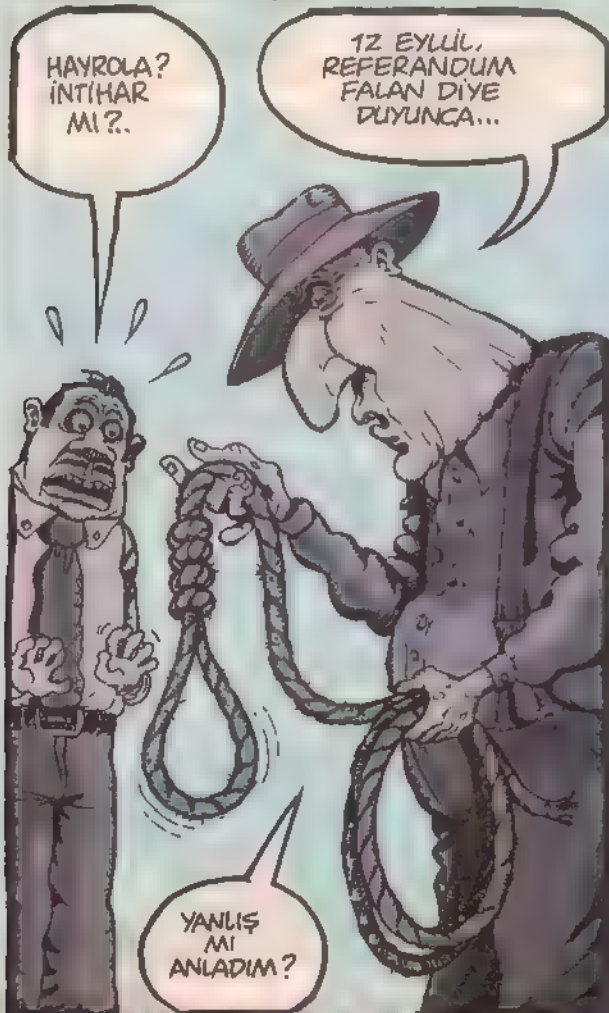
• Burma İleri Ne win, 90 rakamının uğuruna inandığı için, 100 kıyat'lık banknotları tedavülde kaldırarak, piyasaya 90 kıyat'lık banknotlar süreli 23 yıl...

• Bir Fransız plak şirketiyle anlaşma yapan Barış Manço, şirketin teklifi üzerine Fransa'da "Barışango" adıyla tanıtılalı tam 41 yıl olmuş.

Özelleştirme İdaresi İzmir, Bandırma, Derince ve Samsun limanlarından sonra şimdi de İskenderun limanını özelleştiriyor.

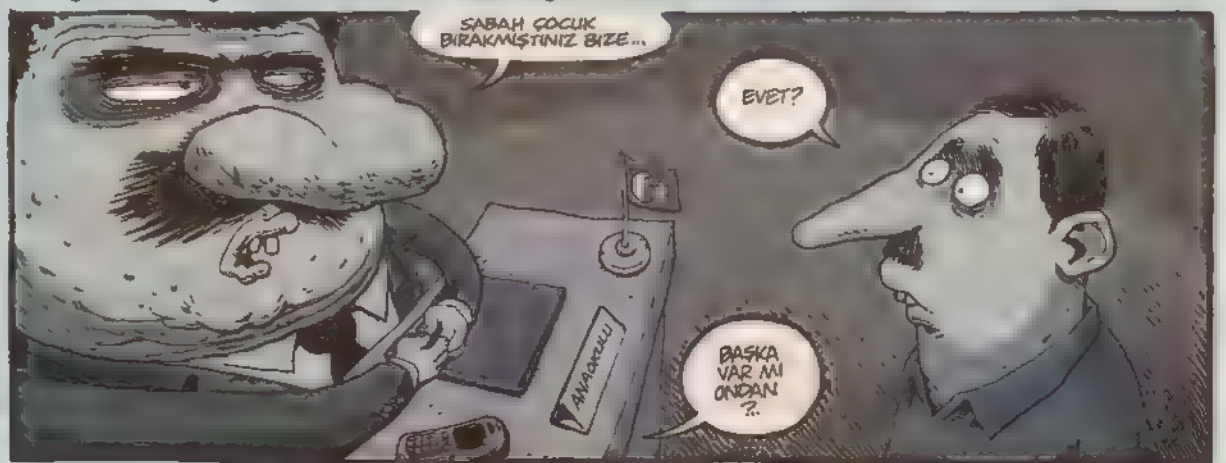
12 Eylül anayasasındaki en geniş çaplı değişiklik için referandum tarihi 12 Eylül.

Baykalsız CHP yine Anayasa Mahkemesinde.

6 yaşında bir çocuk, anaokulunda düşüp kırılan lavabo yüzünden hayatını kaybetti.

denk kuvvetlerin mücadelesi şeklinde geçti, kısır ataklar netice vermedi, hakem maçın kaderini tayin edecek bir hata yapıp yapmadı diye. E sinema yazarı var bir de, o öyle mi? Eh, öyle gibi. Sinema yazarı, izlediği filmi "iyi kotanlımış bir macera" diye bize tanıtırken spor yazarı da izlediği maçı bize "nefes kesen bir mücadele" diye tanıtıyor. Tanıtıyor tanıtmasına da dananın kuyruğu ondan sonra kopuyor işte.

■ Kardeşim, ben sinema yazarı kişisinin yazdığı yazıyı okuyorum, bu film güzelmış, gülmek lazım, gidip bilet alıyorum gidiyorum filme. Ya da tam tersi, ay aman iyi ki okumuşum yazıyı, bu yazar beğenmediyse berbat bir filmidir gibi çıkarımlarda bulunuyorum, ona göre sinema biletini alıyorum

■ Peki, spor yazarını okuduktan sonra ne yapıyoruz? Vay efendim Ali Murat Efendi beğendiye sipariş yapıyor, haydi kalkıp gidelim diyebiliyor muyuz? Hayır, diyemiyoruz. Ali Murat istediği kadar yırtınsın, şahane maçı dediği spor etkinliğine gidip bilet almamız mümkün değil. Ali Murat ne demeye dâccınıyor merak ediyorum. Maç söyleydi, maç böyleydi. E ne yapalım? Bak buradan uyarıyorum Ali Murat Efendi, adam gibi gideceksin, antrenmanları izleyeceksin, maç oynanmadan yazacaksın yazıyı "maç güzel olacak, maç güzel olmaz, maç bol golü olur, sabaha kadar oynansa gol atılmaz" şeklinde ki, biz de ona göre gidelim. Maç bittikten sonra "maç güzeldi, maç güzel değildi" diye dedem de yazar

■ Ha spor dedik, spor yazarı denilince futbol yazarı anlaşıyor ve yıllardır kendini pek bir elit zanneden bir kitle spor sayfalarında sadece futbol olmasından yakınıyor. Badminton haberi istediniz de vermediler mi? Körlüğün hastasıysanız diye mektup yağmuruna tutunuz da yayınlamadılar mı?

■ Arkadaşlar aranızda 3G'yi merak eden var mı? Ben kendi payıma merak etmiyorum. İnsanın başına ne gelirse ya meraktan ya meraktan diye düşünen bir insanım. Ama Türkcell'deki arkadaşlarla bu konuda anlaşamıyoruz. Hiç abartmıyorum, son iki ayda en az otuz tane mesaj aldım "3G'yi merak etmiyor musun?" diye soran. "Hayır, etmiyorum" yazıp cevap gönderiyorum, hem kontörüm gidiyor hem de "yanlış mesaj gönderdiniz, evet diyerek gönderin" gibilerinden bir cevap geliyor, insan iyice çileden çıkıyor. Yani şimdi ben nasıl ikna edeceğim acaba bu Türkcell'i, 3G'yi hiç merak etmediğime? Pls, çekilmez, evlerden uzak arkadaş gibi, sanki sürekli bir "hadi hadi, istiyorsundur sen de" diyor, adeta bir Nuri Alço'ymuşçasına "senin de hoşuna gidecek biliyorum, ısrar etme, evet de" diye baştan çıkarmaya çalışıyor. Bak buraya yazıyorum, bu heriflerin halkla ilişkilercisi, şunu busu konuyu inceler mi, incelemes sabaha mı saklar bilemiyorum ama gönderecekleri bir sonraki "3G'yi merak etmiyor musun?" mesajına cevap olarak bir kâğıda "etmiyorum ulan eşek herif" yazacağım, kalın bir tuğlaya sarıp şirket binasının camından içeri fırlatacağım. Bakın ben bunu buradan beyan ediyorum, benim iletişim kurma biçimim budur, sonradan mahkeme falan kabul etmem, şimdiden söyleyeyim. Sen nasıl abonelerinle

kafana estiği gibi iletişim kuruyorsan ben de günlük hayatında vereceği mesajları, kâğıda yazıp, tuğlaya sarıp öyle veren bir insanım. İnsanlığımıza da mı karışacaksın?

Aklımda Kaldığı Kadarıyla Dünya Tarihi Bu hafta: İkinci Dünya Savaşı

Şimdi efendim birinci dünya savaşının sonunda Almanlar yenilmiş, Almanlar yenilince biz de yenilmiş sayılmıştık. Aslında biz Almanlardan önce pes etmişik ama bizim kurmaylarımız anladılar Almanların yenileceğini, bizim de yenilmiş sayılacağımızı, fazla kasmadılar denebilir. Yani aslında biz yenildik, sonra Almanya yenildi ama biz yenilmeseydik de Almanya yenilecekti, biz de yenilmediğimiz halde yenilmiş sayılacaktık. Ha teke teke yener miydik, orasını bilemem.

Her neyse bu birinci dünya savaşının ardından ikinci dünya savaşına giden süreç ise nereden baksanız Almanya'nın Versay anlaşmasını sıkıcı bulması, İngilizlerin Almanların silahlanmaya başlamasına "du bakalım ne olacak" diye bakması, Stalin'in tam bir keriz gibi gidip Hitler'le saldırmazlık anlaşması imzalamasıyla falan bir şekilde gelişti.

■ Mütteakiben Almanlar deli danalar gibi oraya buraya saldırmaya başladılar. Blitzkrieg hesabı, bunlar iki haftada

Fransa'yı, bir hafta on gün Polonya'yı, üç günde Avusturya'yı, iki buçuk saatte Hollanda'yı, beş dakikada Beşiktaş'ı falan alıncas bunların başında çizgi büyük bir adam var Hitler diye, o iyice gaza gelip dur ben İngiltere'yle Rusya'yı da alayım dedi. E İngiltere ada ülkesi, orada ada futbolu oynanıyor, fizik kondisyon çok mühim, bir de İngiliz kısmısı radar diye bir şekil keşfetmiş, çatır çatır indiriyor uçakları. Almanlar geç uyanmış uçakların sağına soluna alüminyum folyo kaplamış ama nafile.

E bu sefer bari doğuya meyledelim mi diyor ne diyor bilemiyorum. Ruslar bununla anlaşma imzaladıkları için hiç beklemiyorlar tabii ama bir tane ajan abi var, Şangay'da sanırsam, Richard Sorge diye; buna bir şekilde ulaşıyor haber, bu da Stalin'i arıyor "Hacı bu Hitler sana saldıracağını bak" diyor. Stalin bunu ciddiye almıyor, "olur mu lan anlaşmamız var, asıl ananas aldracaktır o" diyor. Sorge bozuluyor falan ama Stalin gönlünü alıyor "olum öyle değil lan, ananas diyorum ananas. Hani meyve var ya yabancı filmlerde gördüğümüz, onu diyorum işte" diye Sorge'nin gönlünü alıyor. Sorge de, devletin başıdır, büyüğümüzü falan diye ehe mehe diye patronun esprisine gülen personel müdürü gibi kapatıyor telefonu.

Tabii sonra Alman orduları, Yunanistan'da takılırken ansızın kuzeye yönelip Moskova'ya yürümeye başlayınca Stalin panik oluyor "Ananı! Doğruymuş lan" diyor, a falan oluyor. Elinde çok büyük ordu var, doğudaki birlikleri batıya kaydırırsa yenecek Almanları, orası kesin ama doğusunda da Japonlar var Almanlar Polonya'ya batıdan girdiğinde, Ruslar da doğudan girmişti Polonya'ya ya hanı, benler için söylüyorum, deniz tarafındaki kale, etme bulma dünyası hesabı aynısının kendi başına gelmesinden örküyor. Tam o sırada bu ajan Sorge bunu bir daha arıyor, Stalin "ulan bu herif şimdi kesin ben dememiş miydim demek için arıyordun" diye düşünüp telefonu açmıyor. Sorge de kısa mesaj gönderiyor diyor ki "Hacı hiç ırsma, bu Japonlar sana saldırmayacak, kafadan Pearl Harbor'a gireceklermiş". Bunun üzerine Stalin oh diyor, doğudaki orduları da çekiyor batıya ki zaten ondan sonrası malumunuz; Kızıldere Berlin'e kadar gidiyor, Almanlar yeniliyor ama allaha tan bu sefer biz de yenilmiş sayılmıyoruz.

Bursa'ya da Karabük'e de bin selam bu arada

Heat-Resistant

vedatozdemiro@gmail.com

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

DUVARDAKİ ANLAM

Bütün doğum günü hediye paketlerinin ince bir dikdörtgenden ibaret olduğu çok zor yıllardı. Dikdörtgenini alan doğum günlerine koşuyordu. Paketin şeklinden hediye ne olduğu anlaşıldığı için, hediye açılır açılmaz ortama salınan şaşırma etkileri (Aaaa!) tarihinin en sahtekâr günlerini yaşıyordu. Zor durumdaydım. 16. yaş günümde aldığım 4 hediyein 3'ü dikdörtgen paketti. Artık sahtekârca şaşırma bile zorlanıyordum, ilk dikdörtgeni açtığımda ortama saldıgım "Aaaaa!" şaşırmasının şiddeti gittikçe azalıyordu. Son dikdörtgeni de açıp "A!" dedim. Bu son paketten saksofon çalan bir Keny G. çıkmıştı. Keny'i diğer çerçeveli posterlerin yanına koydum. New York'lu gökdelen işçileri posterini hediye eden arkadaşım, "Abi hepimiz aynı hediye almışız," diyerek yaşanan bu rezaleti gözler önüne serdi. Amerikan donanmasına mensup bir denizcinin sevgilisini öptüğü posterini hediye eden arkadaşım, "Ama hepsi çok güzel bence," diyerek olayı örtbas etmek istedi. "Valla ben çok beğendim, hepsini odama asıcam," dedim. Yalan söylüyordum. Bizim evde duvarlara -Murat Kuyumculuk reklamı taşıyan duvar saatini saymazsak- asılan tek şey, bayırda özgürce koşan yalçı atlarına ait bir resimdi. Annem, şampanya rengi (adının görkemine karşın ülkemiz duvarlarının gördüğü en sıradan renktir) duvarlarına atlarındaki hariç tek bir çivi çakılmasına izin vermiyordu. Öpüşen Amerikan donanmasının duvarlarımızı çıkarma yapma ihtimali hiç olmadığı için, anneme posterleri asmayı teklif bile etmedim. Bana hediye edildikleri gün odamda duvara dayalı durdular. Ertesi gün annem, Keny G'yi, New York'lu işçileri ve Amerikan donanmasını dolapla duvar arasındaki boşluğa yerleştirdi. Yaklaşık bir hafta kadar o aralıkta yaşadıkten sonra, evde 'büyük temizlik' (halı ve perdelerin ortadan yok olduğu çapta bir temizlik) yapıldığı gün ortadan kayboldular. Halı ve perdeler geri döndü ama onlar bir daha dönmediler...

Duvar zordur. Duvardaki eşyadan, zeminde duran eşyalar gibi bir işlev değil, anlam beklenir. Duvarlara anlam çakabilmek için üniversite için başka bir şehre gittiğim yıla kadar beklemek zorunda kaldım. Taşındığım evdeki bombos duvarlar, hayat görüşümü ima eden görsellerle dolup taşmak için beni bekliyordu. Fakat ortalıkta belirgin bir hayat görüşü olmadığı için uzun süre boş duvarlara bakmak zorunda kaldım. (Ülkemizde yükselen yeni dalga rock anlayışına göre, 'boş duvarlar', insana her an depresif bir hayat görüşü kazandırabilir.) Duvar konusunda tecrübesizdim. Aklıma asacak bir şey gelmiyordu. "Sus" diyen hemşire fotoğrafları ya da devletten aşırı trafik levhalarıyla odasında haşarı bir hava yaratmak isteyen kolej kafalı bazı arkadaşlar gibi davranmak istemiyordum.

Duvarlara yüz şekli verilmiş kuru deriler (mask) falan asarak, sanatı son anda yakalayan geçkin sanatsever konumuna da düşmek istemiyordum. 'Kültürel bir altyapım vardır' anlamında bir iki A-4 çıktısı yazar yapıştırdım. Ama bu yazarlar eserleri nispetinde dolduramadılar duvarları. Bana duvarları için daha büyük prodüksiyonlar lazımdı. Amacımı gerçekleştirmek için, bir okul çıkışı, şehrin en büyük sinemasına doğru yola çıktım...

"Pardon, sizde fazla film afişi bulunur mu acaba?" diye sordum. Bu soruya alışkın gibiydi. "Dün iki arkadaş

ne varsa toparlayıp gitti, bi bu kaldı," deyip bir afiş uzattı. Richard Gere'le göz göze geldik. Romantik dramının kralı olduğu için nefis bakıyordu. Hayal kırıklığına uğradım. Duvara asılan bir Richard Gere'in hiçbir hayat görüşüne denk gelmeyeceği kesindi. Bana Kustrica gibi, Tarantino gibi duvara asmalık yönetmenler lazımdı. Hatta yönetmenini tanımasam da, aldığı ödüllerle üzeri ödül damgasına boğulmuş bir postere de razıyım. "Yok, sağ olun," diyerek Richard'ı geri verdim ve boş duvarlarla çevrili odama geri döndüm. Sonraları pek özel bir çaba göstermedim. Aylar içinde duvarımda, Che'yle ideolojik, dev bir Japon yelpazeyle komik, Bilge Karasu'yla edebi-depresif, dedemin gaz lambasıyla nostaljik, kendi fotoğrafımla narsistik ve Pearl Jam'le

(pek de dinlemedim aslında) grunge konuklarım oldu. Odama gelen insanlar için hayat algımı bir projeksiyon gibi duvara yansıtmak konusunda gittikçe tecrübeleniyordum...

Yıllar içinde duvara astığım görsellerin çoğu gözümde Richard Gere sevelmesine düştü. İnsan yaşı ilerledikçe duvara anlam üleştirme konusunda daha seçici davranmaya başlıyor. Aslında anlam kısmını geçip sadece dekorasyon amaçlı görsellere yüklenerek rahat etmek de mümkün. Fakat Behlül'ün odasında görünen dev Eyfel Kulesi posterinin bir anda tüm ülkeye yayılarak, "Behlül Tablosu" adını almasından sonra, artık bu tür işlere kalkışmak da kolay değil. Üstelik, günümüzde görsel dizayn konusunda çok karmaşık ve ustalık isteyen mekanizmalar mevcut. Mesela ben, asılmayıp bilinçli olarak duvara yaslanan bir tablonun taşıdığı anlam karşısında çaresiz kalıyorum. Bu hareketli yapan insanın amacını tam olarak kestiremiyorum ama her an 'New York', 'caz', 'proje' ve 'kedi' kelimelerini üst üste kullanabileceğini hissediyorum. Kullanmıyorsa da mutlaka bir bildiği vardır. Buna eminim.

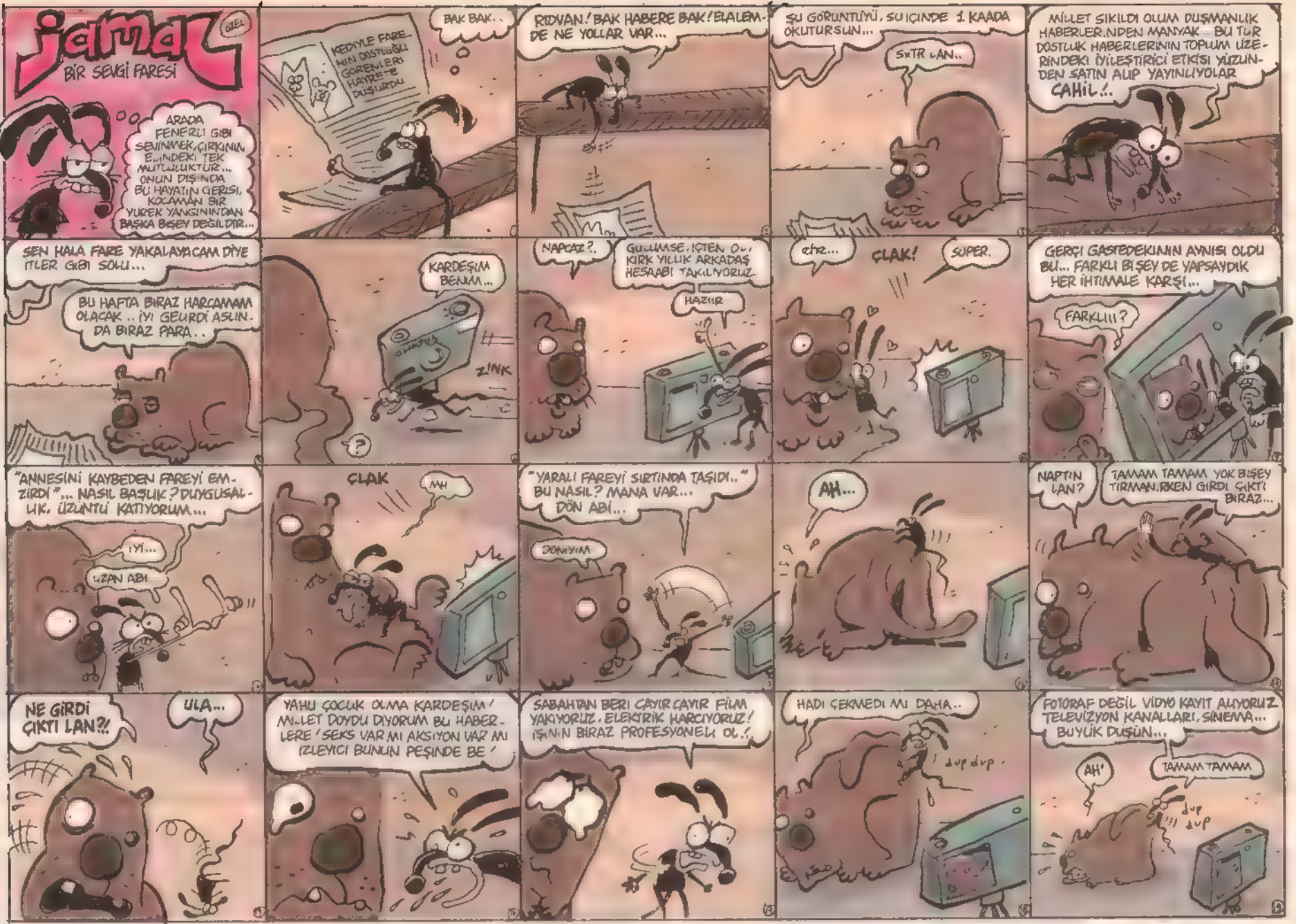
Duvara anısı olan bir şey asmak, bütün bu karmaşık duvar dizaynı psikolojisinin dışındadır. İnsanın kendi anıları, başkalarının beğeni yargısına maruz kalmaz, kalsa bile kimse çıkıp da "Bu ne ya?" diye sorgulayamaz. Dedemi çok severim, bu yüzden son taşındığım evde duvara dedemi asmaya karar verdim. Son fotoğraflarımdan

birini değil de, gençlik günlerine ait bir fotoğrafı büyüttüm. (Duvardaki dedelerin siyah-beyaz olması iyidir, sepya dede de olur...) Çivi duvara girdikten bir iki milimetre sonra durdu. Biraz fazla abanınca, çiviyi kaydırarak hızla duvara vurdum. Darp ettiğim bölümün sıvası kalktı. Artık dedemin anlam dışında, yaralı bölgeyi kamufle etmek gibi işlevsel bir görevi de vardı. Çiviyi biraz yukarı alarak yeniden çalışmaya başladım. Kapı çaldı. "Bu saatte olacak iş mi yani?" dedi kapıdaki adam. Fotoğrafı duvarlara asılmayacak kadar suratlı bir adamdı. Duvarıma bir anlam çaktığımdan

habersizdi. Nazikçe, "Kusura bakmayın," dedim. Nazik tavırdımdan dolayı, ağzında hazır bekleyen apartman tipi kavgı cümlelerini kullanamadı. Nezaketle bastırıldığı sinirinden arta kalan zayıf bir yakınmayla yetinmek zorunda kaldı: "Ama olmaz ki yani..."

Adamı coşkusu yarım kalmış zaferiyle gönderdikten sonra, yerde duvara dayalı duran dedeme baktım. Yakışıklı adamdı. Richard Gere'den daha anlamlı bakışları vardı. Gidip dedemi hafifçe sola aldım. Güzel olmuştu. Asmaya gerek yok, diye düşündüm. Dedem, duvarda dayalı kaldı.

ben erdem

• Merhaba.

• Nalbur'da bulduğum huzuru başka hiçbir yerde bulamıyorum ben. Bu arada nalbur demeyi de çok seviyorum. Nalbur, nalbur, nalbur, nalbur... Allaam çıldıracam sevinçimden. Hiç işim olmasa bile gidiyorum nalbur'a. Atıyorum ne bileyim, yer muşambası alma kışvesi altında, ne bileyim elektrik bandı alma kışvesi altında bir giriyorum nalbur'a, piyuu-fii-ııı, bir anda dünyanın en mutlu, en gamsız insanı ben oluyorum. Aa peki bu ne ki diye bir başlıyorum nalburiye ürünlerini tek tek incelemeye, bu arada nalburiye de candır, bir süre sonra zaten tükan sahibi benı benimle baş başa biralıp tükanın önüne çıkıp arkadaşıyla tavla falan oynamaya, çay falan içmeye başlıyor. Çünkü o benim derdimi biliyor. Artık insanı sarrafı olmuştur tabii. Benim gibi daha nicelelerini görmüştür. Ben içeride nalburiye ürünlerini aynı aynı kokluyor, aynı aynı gözyaşı döküyorum. Mutluluk böyle bir şey işte. Nasıl mutlu olmaz insan. Tork anahtarı diye bir şey var şu hayatta. Peki kaçınız taşlama makinası'ndan haberdarsınız. Soruyorum. Karıştırma ucu? Ah o can karıştırma ucu. Su terazisi. Miknatıslısı bile var. Allah'ım. Rahatlıkla kalem tip havya için ölebilirim. Dur daha bitmedi. Bitmiyor. Bitmez. Nalburiyenin nimerleri bitmez. Kılıç tipi testere'si bitmez. Lehim tabancası hiç bitmez. Peki benzinli tırpan'ı bitirir mi sandın. Çapak alma raspa'sı seni senden almaz mı sandın. İzoleli pozidriv uçlu tornavida'ya ne diyen peki. Uzatmıyorum, arada bir giderim, ağlar ağlar çıkarım nalburiyeden.

KAMİL SEVEN ADAM

• Kilo aldığını, sen hiç söylemeden, satış görevlisi arkadaş, normalinde giydiğinden bir beden büyük tişört uzatırken anlıyorsun ya sana, hüzünlennmiyo musun.

• O değil de kaldığım otellerin hepsinde de Hustler Tv olmak zorunda mı. Böyle bir kaide mi var, böyle bir zorunluluk mu var. Olmasın istemiyorum. Bir de televizyonu açar açmaz o çıkıyor. İlk kanaldan. Ona göre ayarlanmış. Anasının mı. Hayır zaten evveliyatından da pornodan tiksiniş, hatırlayan okurlarımız olacaktır, tekrarlama gereği yok, tiksindirilmiş bir insan olarak, dedim ki izleyim ya, aradan çok zaman geçti, belki güzeldir. Çok kötü. Bilhassa çirkin kadınlar ve .rospu çocuğu adamlar tarafından icra edilen videolar. Ha tabii çirkin kadın yoktur da pornoda var. Pornoda buna biraz dikkat edilsin be arkadaşım. Porno okunca çirkin oluyor gerçekten. İnsan seksten soğuyo. Bu arada .rospu çocuğu adam her daim vardır, o ayrı.

• Çok sevdiğim tişörtle bir gün ayakdabı silmeye başlıyorsun ya.

• Duş alırken her defasında bilhassa da üçüncü köpüklenmede falan ayacıklarımı da yıkarım ben. Çünkü ben ayacıklarımı çok severim. Ayacıklarım olmazsa yaşayamam. Fakat bir şeyi fark ettim. Sağ ayağıma saçımın aldığım köpüğü oluncasıyla ver ederken, sıra sol

ayağıma geldiğinde o kadar köpük çıkaramadığımı fark ettim saçımın. Bunu yeni fark ettim. Ve bugüne kadar sol ayağımın nasıl da naçar kaldığını, ah bir dili olsa da konuşsa, üveyik gibi kaldığını fark etmemle birlikte adeta yıkıldım. Çünkü benim için adalet duygusu çok önemlidir. Sağ ayağıma bakıyorum bembeyaz, sol ayağıma bakıyorum resmen kahverengiyeye doğru sararmış. Yatacak yerim yok benim. Ötsem aradımdan dua dönecek insanım olmaz.

• Gurur duyduğum bir şey var. Çok çalışmaktan resmen bürosit'in derisi çatladı. O çatlağa bakıp bakıp kendimle gurur duyuyorum lan. Zaten donla oturduğumda g.tümü de cırmalıyor.

• Az yağmur yağdığında kalkan tozun bir güzelliği yok.

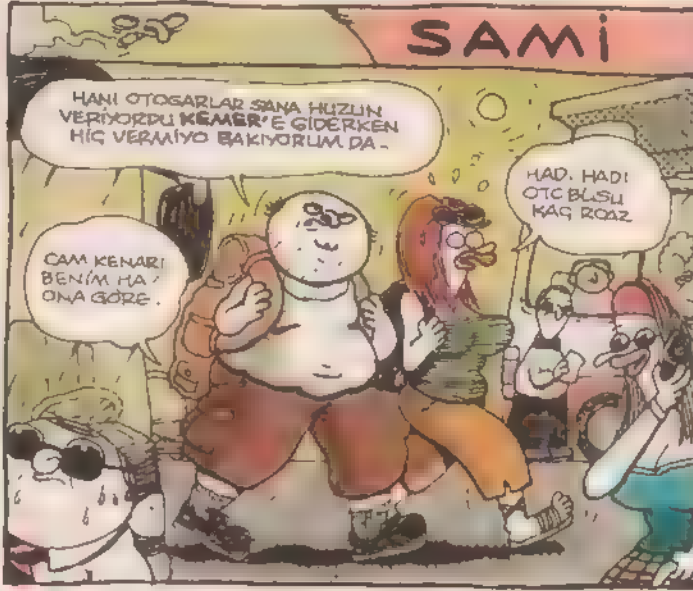
• Erkek arkadaşına süslü püslü çantasını taşıtan kız zalimdir.

• Bayaa bi önce kuzenim geldi yine eve. Gelemeyesice. Az zaman önce de çalışma odamın kapısından doğru kafasını uzatıp, televizyonunda çok ilginç bir şeyi keşfettim dedi. Dedim hayırdır? Kim Kime Dum Duma'yı izliyordum dedi, Aşk-ı Memnu demek istiyor, kendine göre böyle bir isim koymuş diziye, gündüz tekrarlarını her gün düzenli olarak bende izliyor, sonra dizil bitince dijital'ü kapattım, fakat televizyonun kumandası bozuk olduğu için onu kapatmadım, on dakika sonra televizyon kendiliğinden kapandı dedi. Demek ki bunun kendi içinde bi ayarı var dedi. Demek ki bunu beş dakikaya ayarlasak beş dakika içinde kapanacak dedi. Ya dedim sen benim ocağıma incir ağacı mı dikmek istiyosun. Neden elinle kapatmıyorsun dedim. Ne bileyim öyle oldu dedi. Sonra gitti. Yalnız benim içime de çok pis kurt düştü. O gittikten sonra hakikaten dedim. 10 dakika geçti, ı-ah kapanmadı, 20 dakika geçti kapanmadı. Bayaa bildiğin buz gibi soğuk mavi bir ekranı izliyorum. Hareketsiz. Dayanamadım kapattım. Ama hâlâ içimde deli bir merak var. Şu köşe bitsin, gece yine deneyeceğim. (deniyem). Belki 30 dakikaya ayarlıdır. Olmadı bunun 40 dakikaya kadar yolu var. En fazla 45 dakikaya kadar beklerim. Off, kendimi biliyorum ben, en az bir saat beklerim. Eh be kuzenim, senin .mına koyılım ben, başka da hiçbir şey demiyorum sana artık. Biliyorsun takıntılı olduğumu, benimle oyun oynuyosun di mi. DI MI.

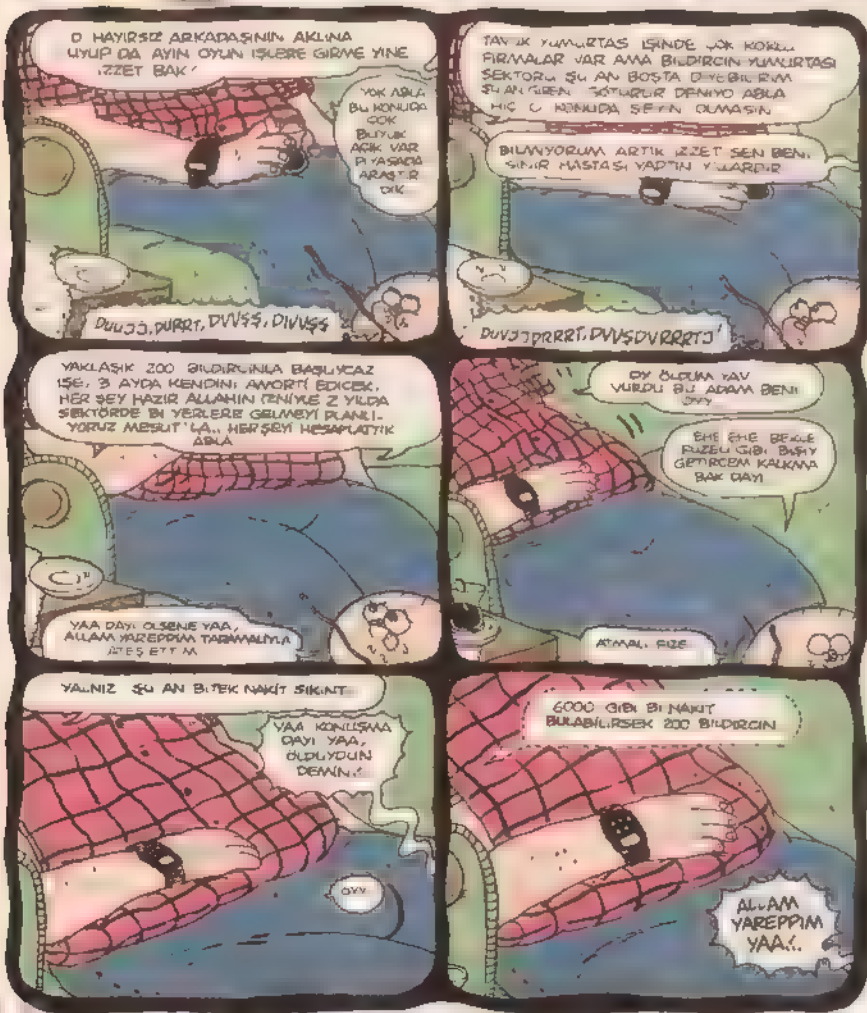
• Sevgilerimle.

22 Mayıs Cumartesi / İzmir Bios Bar / Saat: 21.00 / Bilgi: 0232 463 10 68
26 Mayıs Çarşamba / Antalya Simurg / Saat: 19.00 / Bilgi: 0 242 241 86 25
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / Bilgi: 0212 244 28 96

Cihan Ceylan

fırat... uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

RTÜK'ün "bugün birşey düşündüm, televizyonda sigara göstermiyoruz artık. Aklıma böyle bir şey geldi. Eski filmlerde bi de yabancı filmlerde, dizilerde falan ne kadar sigara varsa hepsini mozaikleysin. Bi de şey, çıplak organ g.t falan olursa onları da mozaikleysin. Çünkü dikkat ettim televizyonu çocuklar falan da izliyor. Çocuk şimdi adamin elindeki mozaiklenmiş sigarayı ağzına götürüp sonra da duman üflediğini görürse adamin sigara içtiğini tam anlayamaz. Çocuk çünkü. Çocukların kafası küçük olduğu için beyni de küçük olur. Gerçi bizimki daha üçüncü sınıfa gidiyor ama benim telefonun bütün ayarlarını biliyor, geçen gün benden gizli telefonun zil melodisini değiştirmiş, toplantıda bir yerden telefon sesi geliyor, yanımdaki "abi senin telefonun çalışıyor galiba" dedi. Dedim benim telefon olmasına imkan yok, benim telefon böyle çalışmıyor. Meğer bizim oğlan benden habersiz zil melodisini değiştirmiş. Valla... O söyledi zaten makinesi varmış mozaikleme için, bilgisayarla yapıyorlarmış. Bilgisayarla yapsınlar söyleyin, hepsini mozaiklesinler." kararını açıkladığı günden beri televizyon sektöründe hiç yoktan fantastik bir iş kolu belirdi: mozaikçiler. Yok yok, sandığınız gibi elinde malası, su terazisiyle duvarlara mozaik döşeyen mozaikçilerden değil bunlar (bugünkü yazısına komik bir şakayla girmeye karar vermiş 45 yıllık köşe yazarı girişi yaptım size; ama tabi onu yazının başında

yapmak gerekiyordu, olmadı). Her neyse, televizyon kanallarında sabahdan akşama kadar durmadan filmleri, dizileri tarayıp sigara arayan, bulduğu zaman da görüntüyü bozmadan sadece sigarayı mozaikleme çalışan insanlar var artık. Teknolojik duman avcıları diyorum ben bunlara (45 yıllık köşe yazarı şakası deneme no:2). İşte o işi ben yapmak istiyorum.

Bu mozaikleme işini çıktığı günden beri çok düşündüm, en sonunda geçici bir heves olmadığına karar verdim. Hayatımın geri kalanında yapmak istediğim iş bu. Kendime göre nedenlerim de var:

1. Ne Hollywood'un, ne de avrupa sinemasının RTÜK kararından haberleri olmadığı için filmlerde dizilerde hayvan gibi zığara içmeye, çıplak dolaşmaya devam ediyorlar. Hollywood yine bir yere kadar da, avrupa sinemasının hiç ayarı yok. Ona eski türk filmlerini de ekle. Sonsuza giden, asla bitmeyen bir iş, her gün yeni bir heyecan.
2. Şu an yaptığım işten daha alakasız bir iş bulamam derken boşluktan böyle bir meslek vücut buldu, yokluktan çıkıp geldi. Mitoloji gibi, tanrıların bir lütfu gibi. Hısm akrabanın kafasını daha da karıştırmak, "e, Erman... mezunuydu, niye öyle oldu, ne alaka?" sorularını yeni bir boyuta taşıamak artık mümkün. Çıtaayı devamlı yükseltmeye çalışıyorum bu konuda.
3. İşin faydasızlığı ve amaçsızlığı epik boyutlarda. Tarihte en son piramitler yapılırken bu kadar büyük bir iş gücü bu kadar anlamsız bir işe atanmıştı. Sonra ne oldu? Piramitler belli bir süre sonra gören yeri oldu, Mısır'a mıknaş gibi turist çekmeye başladı, ülkeye döviz girdi, esnafın yüzü güldü. Sonuçta olaylar iyiye güzele bağladı. Sigara mozaikleme işi

45 yıllık köşe yazarı (temsili)

MAKUL KOCAM MEMOSKO

ÖZGÜR İNSAN İSTEDİĞİ ZAMAN İSTEDİĞİ ŞEY YAPABİLİR. İSTE DİĞİ ZAMAN İSTEDİĞİ YERE GİDER. BEN İNSANDIR.

ONDAN SONRA MOTOSİKLETE ATLADIM. MYO VER ELİNİ. İRAN'IN DAĞLAR İRAN'DAN ULOZ BENZİNİ YÜKLENDİ VER ELİNİ PAKİSTAN.

GERÇEK PAKİSTAN DA GİLER KARŞIĞI AMA NO OLUR KAA.

BİSTİY OLURSA AY EME JTM İS. LUYAN DERİN BİSTİY YAPMAZLAR.

SELTÖSKÖÖ EFENDİM YARIN SÖYLE SABAH ERKEN KALK SAK DA MOTORA Bİ NİP K LYOSA F. JANGİTSEK YA.

NE ZAMANDIR GİTME D K B YERE.

HA?

BEN KİYOSA MİLYOSA GİTMEK İSTİYORUM. O ZAMAN POLONİZ - KÖYE GİDELMİ. HAZİR HAYALAR DA DAHA SERİN GİBİKEN SİPER OL. MAZ Mİ MOTOR?

BEN MOTORA BİNMEK İSTİYORUM.

AMA TAM HAVASI.

SATSANA BEN Sİ MOTORU.

HAYDAA.

KAC AYDIR OTOPARKTA YATIYO. BİNİMİ YOSUN ZATEN SATI VER NOLLCAK?

E BİNELİM DYO RUM YA STE.

BİN MİY CEM.

ONDAN SONRA VER ELİNİ HINDIS TAN JERE N' C N.

AYLAK İNSAN İSE İSTEDİĞİ ZAMAN İSTEDİĞİ ŞEY YAPABI. LECESİNİ FARZ BOLD. BUNUN RAHATLIĞINA HİCBİSEY YAPMA YAN İNSANDIR.

HEM ZATEN HAVALAR DA SERİN FALAN DİYİL 'ÇOK SICAK 'ÇOK'.

YANIYORUM.

AMA BİREY DEBEMDİM Kİ BEN YA JF MEAND REĞİM GEÇİKTİ ZATEN İSTEDİME GELEME.

HA OYLE DESENE YAHU O ZAMAN BAF Kİ.

O ZAMAN MOTOSİKLET ASIL MESELE 'TOS'.

SİPER.

KAC GÜN GEÇİKTİ REĞİM.

GEÇEN AY ŞAZET LEMEMİŞİM. ONDAN ÖNCEK AY? ONDAN ÖNCEK AY? EVET BURDA AYIN ONİKİSİ YEMİSE. KIZ EKİ E AYIN ONU ONA DA YIRMAKİ? EF E.

SEKİZ YEDİSİ.

BÜKRA AYIN ONKÜ.

BEŞ GÜN MÜ GEÇTİ?

TAKSİ? FYYUDD.

GEBE - LİK TES TİYARM.

JAMA İNGİT ÇEK TİM.

FYYUDD.

TAM BURASINA REĞİN Dİ Mİ? EVET TAM ORASINA REĞİM. EY DİMD DÖRT DAKKA BEKLEYİZ. ARAZ ÇİĞİ KIZIK.

YORT JANKA KİTİ.

JEF.

PERKİ HANİLE KİARSAM NOOLJCAK? KIRMIZ ÇİRE ÇIKCAK ÖTE. HAYR YA BİZ '93 YAN SİYİ GÖÖK. '93 BAK KA BİREY AMAA DOĞAL OLARAK DA SİYİ KİTE. Bİ YERDE TABİ N. HAYET NİDE YAPMA SAK B LEM YORUM - AZR OLUN İRAMI OLUNMAZ Mİ O YÜZDEN PLANS Z DA OLUNCA AKSİ DE MUVAFIK DEĞİT TAB.

GENNE ONDAN Bİ DİR İM.

B İYEM.

HEM DAHAĞIN SİT DEM BEN HEM DE MOTORA. VEMOÖ SENİN YAPMA MADIĞIN HER ŞEY YAPMADIM. BİZ BİZ ME MOO DİĞİ RUZ BİZ DİĞİ.

BEN JE GESE ÇETİM.

PERKİ YABANİ BENZERİ SE BİZ JEM YADA Kİ TANE BU DEN ÇOK FİZ - MİTİ. Mİ JANA KÖY JAYA.

DOĞUK LUCUNJ GOK SİYİ ÇİĞİ DUDU GUNU BİLE BİLE NİYE Çİ ÇIK YAP TİN BABA NİYE BEN DE S K T N.

YOOO BİNİKLA. İRAM ÇİKTİ. BİBABA İA DÖNÜSTİM. ARTK BEN DEK UÇ TA. Nİ JAR YOOO.

BUNUN B DE BEĞENİ - G VAR ABOO Y. BÖNÖNÖ YOO KO RUSMOYUN BÖNÖ. YOO US 'OJU GLUM YODO. RUM SUZ NO YOO.

KASLARIM ÇAT P KARORU GİB DURAYIM K BU KORKUNJ RAYET KARŞIĞINDA GİGİSLİZ. LUM ANAŞLIMASIN.

BEN BEBEŞE DOKUNAMAM BİLE MİNA KOYUM YA. MEAND BEY NUKTORU S BİR BEBEŞİNİZ OLUO? BU BULBU NE KEDİ. DESEN DİĞİL İNSAN OYAK İÇİN. İS FİZ LAKO.

ALIN BUNU.

HEM DAHAĞIN SİT DEM BEN HEM DE MOTORA. VEMOÖ SENİN YAPMA MADIĞIN HER ŞEY YAPMADIM. BİZ BİZ ME MOO DİĞİ RUZ BİZ DİĞİ.

BEN JE GESE ÇETİM.

PERKİ YABANİ BENZERİ SE BİZ JEM YADA Kİ TANE BU DEN ÇOK FİZ - MİTİ. Mİ JANA KÖY JAYA.

DOĞUK LUCUNJ GOK SİYİ ÇİĞİ DUDU GUNU BİLE BİLE NİYE Çİ ÇIK YAP TİN BABA NİYE BEN DE S K T N.

YOOO BİNİKLA. İRAM ÇİKTİ. BİBABA İA DÖNÜSTİM. ARTK BEN DEK UÇ TA. Nİ JAR YOOO.

BUNUN B DE BEĞENİ - G VAR ABOO Y. BÖNÖNÖ YOO KO RUSMOYUN BÖNÖ. YOO US 'OJU GLUM YODO. RUM SUZ NO YOO.

KASLARIM ÇAT P KARORU GİB DURAYIM K BU KORKUNJ RAYET KARŞIĞINDA GİGİSLİZ. LUM ANAŞLIMASIN.

BEN BEBEŞE DOKUNAMAM BİLE MİNA KOYUM YA. MEAND BEY NUKTORU S BİR BEBEŞİNİZ OLUO? BU BULBU NE KEDİ. DESEN DİĞİL İNSAN OYAK İÇİN. İS FİZ LAKO.

ALIN BUNU.

AMAN SANIM BÜTÜN İNSANIN N İYİTİĞİ ŞEY BU KADAR DA KOTİ O LA MAZ Bİ Sİ. EĞEN L KTE SONRASTI DA VAR. BABACIM OTUZBEŞ YASINDA GİDEM EVLEN DİM İŞADE LERLEDİM İSTELİK ESİKİ. KADAR SIKIYIMYO. RUM DA.

AMM MİM MİM.

YİBİ DE SADECE BEŞ KİŞİLE EVLENDİM.

HEM YARIN LİGİNDİ SA NA BAKAR DA BU TİS DİLİZ BAKMAYOLAR BİLE BAKA AMAŞ GİBİ İYİP GÖN LUNU ALIRLAR. TAM OTUZK. TERZİNİN OLDU. BABA ONLARIN DA OTUZAR GÖÇÜSÜ OLDU ETTİM. SANA DOKUZUZ ALTAS SEN ARTK TEMBEL ÇİZER KAP LEST NİN KİZİ. İSİN BABA KRAL MİZEN.

AMAN DA KRAL OULU HA.

EE DÖRT DAKKA OLDU? HAREKET YOK DİAM? YOK. HANİLE DİYİLMİY MİŞ? YOK.

GELEGE BİZ BUR DA OZUL RİZ. SAPLIK.

ÖZGÜR OLMAK DİLE. D G N AMACIN PE SİNDE KOFMAKTIR. NE HEYCAN YAPTIK DÜRLÜK YERDE Dİ. VALLA BİBABA OLDUM GE. DİM HA. BUK DAHA GİNE GİT - GEM. TEK BAS NA OULR MAAŞKUMA TABİ Kİ SEN E. İHİTİ ORDIN DA HİN. DİSTANA UĞARIZ.

NE ULMASI YAA MOTOR SİKİLE GİDİYORUZ. AMAN OFF MOTOR. DA K GİM AĞRIYOR. BENİM YAA Bİ DE LİYİM GELİYD.

O ZAMAAN TEKNİYLE GİDELMİ. TAMAM. AMAYELKENİ JFF. HEM DE LÜ METRELİK VE ONBES KİŞİLİK MÜDE TTE BATLA BERABER. AY AMAN BEN UYU YOM. HADİ SA NA İY GECE. GÜÇLER KELE BEEM. AYLAK OLMAK AMAĞ. SİZ KALMAKTIR.

de sonunda böyle bir şeye bağlayacak diye öngörüyorum. Yüzyıllar sonra gelecek olan nesiller üşenmeden, sıkılmadan mozaiklenmiş on binlerce film ve diziyi bulduklarında çok geçirecekler, "Lan? Nasıl? Niye?" diye düşünürken akıllarını yitirecekler. Tarihe geçecek, kalıcı işler yapmak ve ülkemize döviz kazandırmak için tek şansım bu olabilir.

4. Monoton fakat dikkat isteyen iş insanı kafa olarak kuş kafasına yaklaşılabilen benim bildiğim tek iş türü. Kuş kafası da dertsiz tasasız, neşeliye yakın bir kafa türüdür. Bir dönem binlerce sayfa datayı binlerce excel dosyasına aktarmaya dayalı bir işte çalışmıştım. Her sayfanın, her datanın, her excel dosyasının birbirine benzediği, bir noktadan sonra kendi ellerime bakınca "hmm?" dediğim, şaşırdığım fantastik bir dönemdi. Hem monotonluktan dikkatin inanılmaz dağılıyor, hem de çok dikkatli yapmak zorundasın yoksa kilo larca monoton işi sil baştan yapmak zorunda kalıyorsun. İşten çıktığımda genelde altı saat durmaksızın full badi masaj yaptırmışım gibi bir ferahlıkta gidiyordum eve. Onun tadını bir daha başka hiçbir şeyde yakalayamadım. Hatta işten çıktıktan sonra bir süre benim yerime giren elemanlara yardım kisvesi altında iş yerine gitmeye devam ettim. İnaniyorum ki, tüm filmleri ve dizileri en ufak bir sigarayı, en ufak bir g.t parçasını kaçırmayacak şekilde ama hızlı hızlı izlemeye çalışmak, sigarayı bulunca sevinmek, aktörün heyecanlı hareketleri yüzünden oradan oraya savrulan sigarayı en ufak bir sigara kalmayacak şekilde mozaiklemeye çalışmak, üstelik bunu her gün saatlerce yapmak beni o özlediğim, aradığım bomboş, tertemiz zihne kavuşturacak.

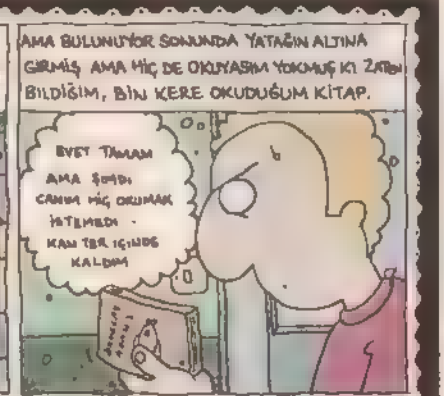
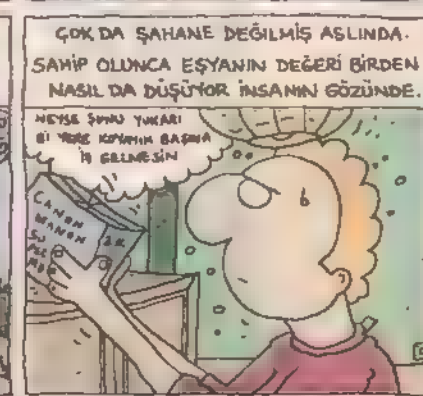
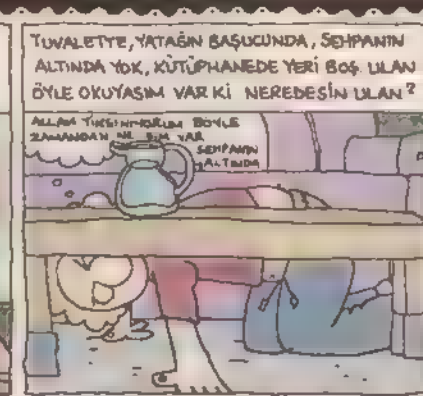
Böyleyken böyle... Şu an mozaikleme işini kime yaptırıyorlar bilmiyorum ama ben o işe talibim. O pozisyon için doğru insan olduğuma inanıyorum. Haydi sizlerde uzatın ellerinizi.

Sevgiler, Emrah.

YİĞİT ÖZGÜR

Deniz
+ler

UZUN ZAMANDIR TAKİP EDENLER BİLİYOLAR BEN TAM 11 YILDIR YANI 1998'DEN BERİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİM

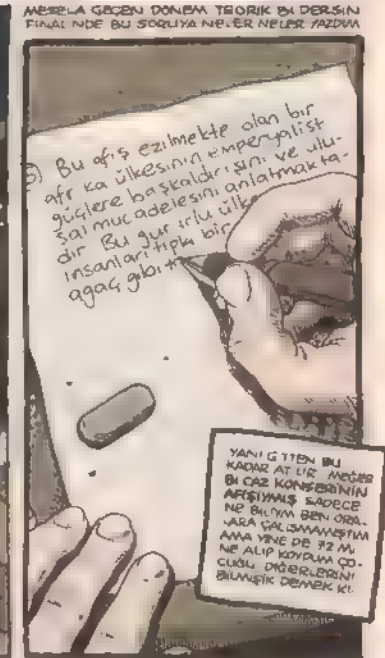

GERÇİ BİTİRMEYİŞİMİN SEBEBİ TEMBELLİK DEĞİLDİ, İSTEN GÜÇTEN ZAMAN AYIRAMADIM. AMA SONUÇTA BU DA Bİ YETERLİLİK VE BAŞARISIZLIKTIR. EVET BOSTIM ÖĞRETTİM OLAYINDA BAŞARISIZ OLDUM ZATEN GENELDE BENİM GİBİ İLKOKULDA DERSLERİ İYİ OKUYAN SONRADAN Bİ ŞİŞİR BİTİYOLAR, İLKOKUL 5'TEY, KEN KOCA OKULDA ANADOLU LİSESİNİ KAZANAN Bİ TEK BEN VARDIM (O DA YEDİKTEN) DOLAYIYLA ASLINDA OLAY BENİM ÇALIŞKANLIĞIMDAN ZİYADE OKULUN TERTOLUSUNMUS DİYEBİLİZ.

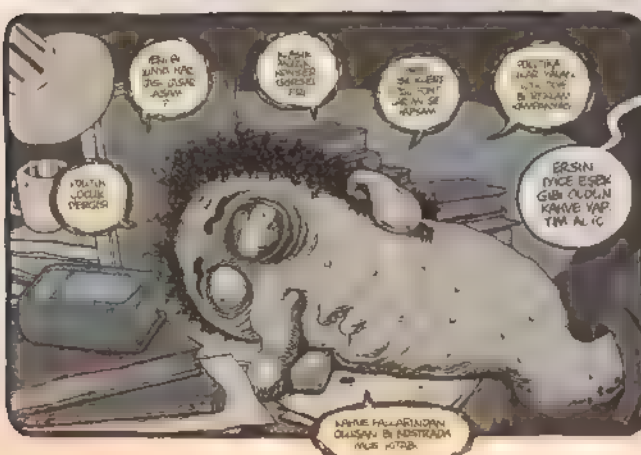
BELİRLİ Bİ SÜRE ÖĞRENCİ KALINCA KİMSE ARTIK MEZUN OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNÜYDÜ 4 YIL ARA VERİP OKULU TEKRAR BAĞLADIKINDA ÖNCE BEN DE PEK HİTAL VERMEDİM AMA SONRA BİŞEY OLDU OKULU ÇOK SEVDİM AMA TABİİ ASIL SEVİMEM GEREKEN ZAMANDAN 10 YIL SONRA

VİZEYİ FİNALİYİ, ÖĞRENCİ HİLER Yİ EYE' TOPLAMDA ZOR İŞLER GİBİ GÖZÜKÜYÜ AMA OKUL GÜZEL LAM BENİM BÖRİM ÇOK GÜZEL BİŞEY Bİ KİRE ORDA SORU SOR-DUĞINDA CEVAPLAYAN BİRLERİ VAR DİĞERDE OLAMIO Kİ BOYLE ŞEYLER

SON 10 YILDIR DÖNEMLİK PROBLERİMİ VE ALTAN DERSLERİMİ HİÇ İLMİYİM. ÇAK SİKİLİDE TEK TEK VERDİM "BOSTIM OKULUN ÇIKIYIYCAK BELLİ OLDU" DİYE DUBU. BEN ANNEMLER İNANAMADILAR. ÖZİMLE SIKTİM DUVARI DEĞİLDİM DİYEVİM. VE SONUNDA DİPLOMA PROJEME GELDİM. Bİ SENENİN BAŞINCA (O TEORİK DERS DİNDİM) SADECE O KALMIŞTI AMA BİZDE DİPLOMA PROJENİN KONTİSÜNÜ KENDİN BULUP BİKAÇ JÜRİYE ÇIKIP HOKALARA ANLATIYOSUN ONAYLARSARSA YAPMAYA BAŞLIYOSUN. GEÇEN EKİMDEN BERİ DÜŞÜNMEĞİM ŞEY KALMADI.

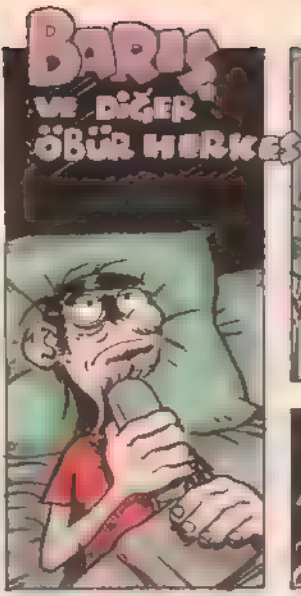
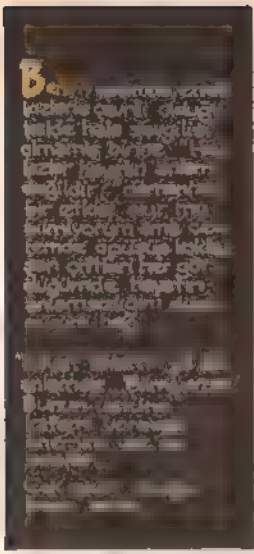
VE SONUNDA ADA JÜRİYE ÇIKTIYIM, BULDUĞUM Bİ KONU NİHAİYET OKUYANMI TÜRK SİNEMASIYLA İLGİLİ Bİ KONU (BİTİRİŞ ANAYUT OTRE'Nİ NİB-BENİM DE O YÜZDENDİ İYALİ ATAN YA DA YOLLAYAN HERKESE TEŞEKKÜRLER.

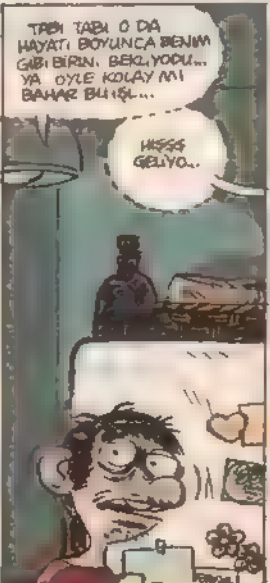
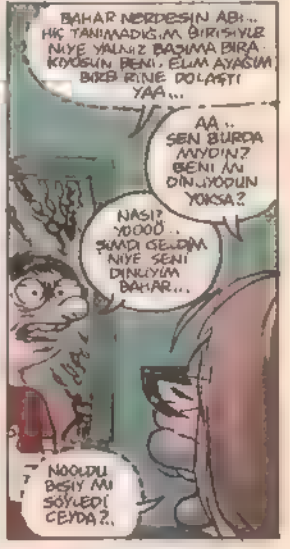
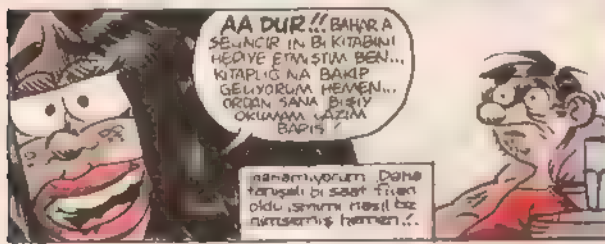
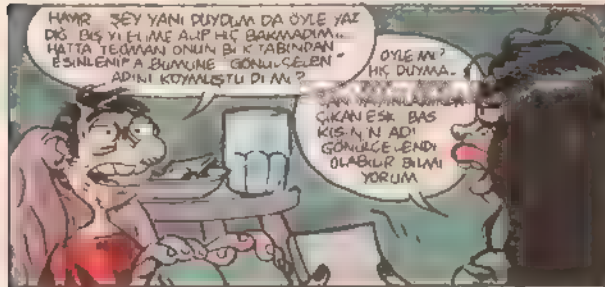
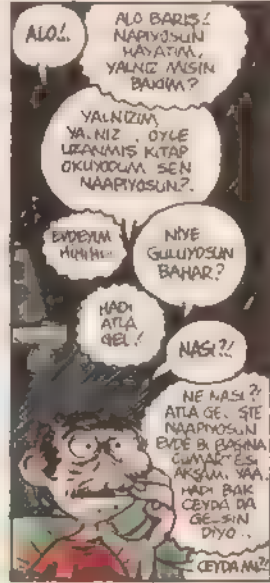
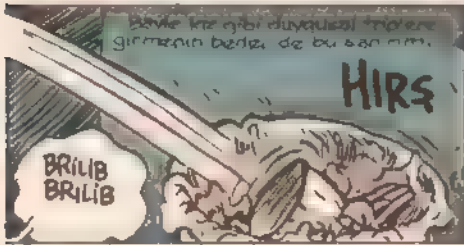
GEL GÖR Kİ İKİ AYDIR ESKİ TÜRK FİLMLERİ İZLEYİP NOTLAR ALIYORUM, YAZILAR YAZIYORUM GİZLİ GİZLİ LİBRARİYORUM AMA ZEDERE KADAR İZLEYEMEDİM ÇÜNKÜ KÖNÜ YAMAM AMA İŞİN KURULMASI KİSİMİN OTURTAMADIKIYA ÇİN İŞ ÇIKARTAMADIM ORTAYA DÜN DE "BEN Bİ BOK BİBİRE-ANYOM NİYE BÖYLE AKILM AZ BENİM" DİYE TRİPLERE GİRMEYİM AMA BUĞUN UYANDIĞINDA YOKTU TRİP MİRİP DİYECEĞİM O K. BU KÖŞEYİ DE "ARTIK BANA OKULU İD-RARIMYCAKİSİNİZ ÇÜNKÜ MEZUN OUYORUM HEYHO!" ŞEKİLDE GİZMEYİ PLANLAMIYIM AMA BU DÖNEM YİNE OBLAMA YİA OLUŞUCAM GİBİ GÖRÜLÜYÜ...

HAAPLIM, ÖKÜMLÜZDEKİ DÖNEM YAPARIM MI? NEM BEN OKULDA BAŞARILIZ OLUCAK ADAM ANIYIM YANIŞ.

Ahntı... Yeter ya yeter bunları düşünmek istemiyorum artık ben. Kırıkla birlikteyse birlikte yeter mına koyun. Uff kafayı yiysem ya niye hiç aramıyosun Eniş yaa, niye??!! Hani arkadaşlar her zaman birbirini merak edip arardı: hez...

GEZİ REHBERİ (DOĞAL YAŞAM!)

Yaz geldi! Doğa çiçek verdi, ağaçlar kuşlara büründü. Bayırlara turmanma, trekking yapma ve yeni diyarlar keşfetme vakti! Zaten bi iki haftadır burda dildim. İşlerimi doğa'dan gönderdim hep. Sırt çantamı elime alıp, arazide gezintiye çıkmışım. Acayip manyak doğal yerler keşfettim! Sizlerle de paylaşmak ve tavsiye etmek istiyorum:

Venüs Yaylası!

Eskişehir'i az geçtikten sonra, Sinop'un biraz berisinde, muhteşem bi bölge! Çok az kişi bu yerin farkında. Oranın bi yerlisi üstüne basarak geçiyodu hattâ! Sonra içleride doğru yürüdüm tırsarak. Mağaraya adımı veren Aytunc; buraların bi delisiymiş. Bi kızı sevmiş. Kız, onu hiç sevmemiş. Aytunc öyle olunca daha manyakça sevmiş, ve kızın evini basmış! Ya benimsin ya toprağın, ya da bıçaklarım demiş! Kız, seninim demiş. Evlenmişler. İki çocukları olmuş, biri Hollanda'da Üniversiteye gitmiş. Sonrasını, kimse bilmiyor. Aytunc, birden sıyrılmış! Mağaraya kapatmış kendisini! Y-har sonra çıkmış. Kıza (karısına) gidip, Ya benimsin ya da toprağın demiş gene! 'Toprağın' demiş kız. Kendi ni göle atmış. Aytunc yine mağaraya dönmek için, vazgeçip, son anda Hollanda'ya oğlunun yanına gitmiş. Buraya da, Toprakgöl mağarası demişler. Dilden dile Toprakgöl, Toypang, Eytang diye söylenerek, zamana Aytunc hâlini almış. Hayaletlerden felan çekilip, daha fazla ilerleyemedim bu muhteşem mağarada. Bi anı olarak, mağaranın tavanından sarkan bi sarkıt kopardım. Fakat, sırt çantama sığmadı. Koli bandıyla tavana geri tutturdum. (Nasıl Gidilir: Her Salı, Beşiktaş iskelesi önünden motor kaldırılıyor. Ama böyle gidemezsiniz, söylüyüm ben! Uskûdar'a geçeceksiniz, motor iyi fikir. Mağaraya ise, başka bi alternatif rota bulun bence.)

Aytunc Mağarası

Bu doğal Mağaranın, en harika tarafı, duvarlarını kaplayan özel bi kireç taşı yüzünden, sesin z ekoyu yapıyo. O yüzden cepce rahat rahat konuşum İstanbul'la! Sonra içleride doğru yürüdüm tırsarak. Mağaraya adımı veren Aytunc; buraların bi delisiymiş. Bi kızı sevmiş. Kız, onu hiç sevmemiş. Aytunc öyle olunca daha manyakça sevmiş, ve kızın evini basmış! Ya benimsin ya toprağın, ya da bıçaklarım demiş! Kız, seninim demiş. Evlenmişler. İki çocukları olmuş, biri Hollanda'da Üniversiteye gitmiş. Sonrasını, kimse bilmiyor. Aytunc, birden sıyrılmış! Mağaraya kapatmış kendisini! Y-har sonra çıkmış. Kıza (karısına) gidip, Ya benimsin ya da toprağın demiş gene! 'Toprağın' demiş kız. Kendi ni göle atmış. Aytunc yine mağaraya dönmek için, vazgeçip, son anda Hollanda'ya oğlunun yanına gitmiş. Buraya da, Toprakgöl mağarası demişler. Dilden dile Toprakgöl, Toypang, Eytang diye söylenerek, zamana Aytunc hâlini almış. Hayaletlerden felan çekilip, daha fazla ilerleyemedim bu muhteşem mağarada. Bi anı olarak, mağaranın tavanından sarkan bi sarkıt kopardım. Fakat, sırt çantama sığmadı. Koli bandıyla tavana geri tutturdum. (Nasıl Gidilir: Her Salı, Beşiktaş iskelesi önünden motor kaldırılıyor. Ama böyle gidemezsiniz, söylüyüm ben! Uskûdar'a geçeceksiniz, motor iyi fikir. Mağaraya ise, başka bi alternatif rota bulun bence.)

Yuhame Uçurumu

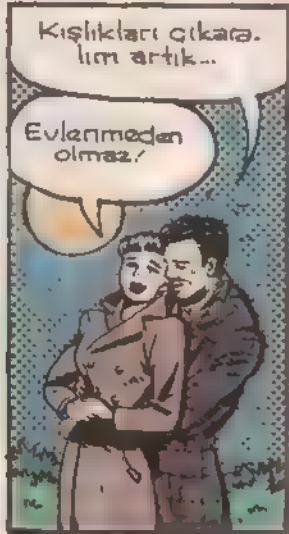
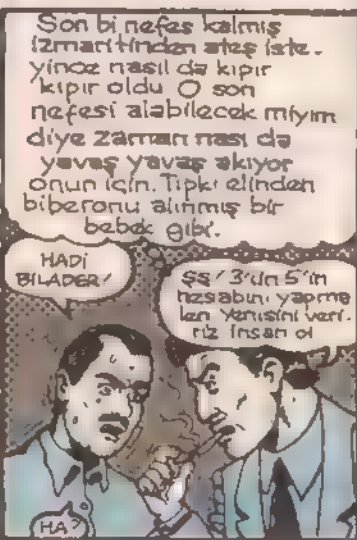
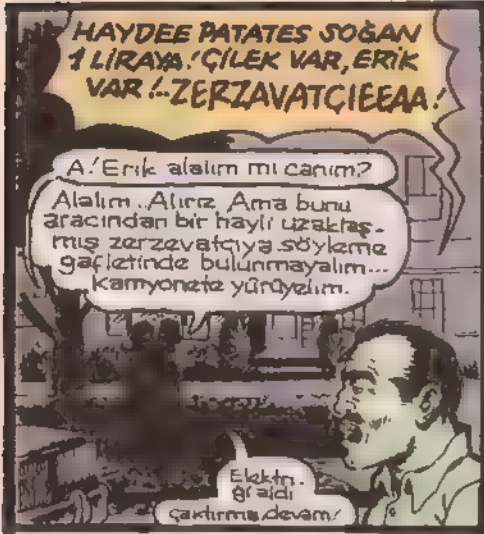
İnanılmaz bi doğal güzellik! Az kalsın da düşüyödüm ha. Yuhame Uçurumu'nun en fantastik tarafı zaten bu! Onu sık çalılıklarla, çetin ağaçlıklarla kaplı. Çok hızlı bi sprint koşu yapıyosanız, duramayıp, uçurumdan yuvarlanabilirsiniz. İşte bizim belediyelerimizin de, doğal zenginliklerimiz karşısındaki zavallı hâli. Ufacık bi tabele koymayı bile çok görmüşler. Neyse; Yuhame Uçurumu'nun kenarında durup, aşağı'nın muhteş manzarasına baktım. Gönüm bulandı birden. Arkama çöküp, çimenlere oturdum biraz. Çok derin bi uçurum! Aşağıdan, otoyol geçiyo. Bi kamyon, hatalı şerh değiştirerek sollama yaptı. 'Şerhsiz' diye bağırıyor yukardan, güvenle. Sesim, 'Şerhli / şerhsiz / şerşer / şenesenevler' diye tuhaf bi yankı yaptı! İrk idim. İrkilince, g tüme arkadan diken battı. (Yıllardır, irkimey! iy beceremem nedense! Doğuştan) Uçurumun üç beş fotoğrafını çekip, doğa gezime devam ettim. Bu arada, Yuhame isminin nereden geldiğini, artık tahmin etmişsinizdir? Uçurumu ilk gören bi yerli, 'Yuh anına koy m' bu ne' demiş. Ve zamana (Nasıl Gidilir: Çok kolay! Her Temmuz'da, Bakırköy meydanından uçak kaldırılıyor. Uçurumun tam üstünden geçiyo. Paraşütle otoyola bırakıyorlar. Ordan Banci Jamping ters atlayışla uçuruma çıkıyosunuz. Muhteşem bi macera! Bilecik üzerinden, direkt otobüse gitmek de mümkün. Ben, feribotla gittim. Daha ferah, ve daha şey? Bilmiyom. Tercih meselesi!)

Ispanaklı Gölü

Akşamı, Ispanaklı Göl kenarında geçirdim. Kelimelerle tarif edilemeyecek bi manzarası var! Ben gene de uygun kelimeler bulup, elimden geldiince tarif etmeye çalışcam: Süper, manyak bişii! Bildiğimiz gibi, Göl, üç tarafı kayayla çevrili su parçasına deniyor. Dört tarafı suyla çevrili beşli kara parçasının ortasından akan ise, dere oluyo. Deniz de sekizli ve sonsuz kara parçasının dördürlü parçalarındaki okyanus kısmına denmekte. İşte, Ispanaklı Göl de, çok karışıklı! Hangi kenarında geceleyeceğime karar veremedim. Zaten vahşi ördek ve vahşi kuğu sesleri geliyodu. Bi de vahşi adam sesi işittim sanki. Hemen çadırıma girip, kazağımı sırtıma örttüm. Ve gölün tarihçesi hakkındaki minik broşürü okudum. İsmi'nin, çok ilginç bi geçmiş var hakikaten: Eskiden gölün tam yanında, nefis ispanaklar yetişiyordu. Oylesine 'Ispanaklı Göl!' demişler. Zamanla 'Ispanaklı göl, Ispanaksız, Ne saçma, Olur mu ki, Ispanaklı, Göl?' dene dene, son hâlini almış. Sabah, irkilerle uyandım! G. tüm çadıra çarptı, devirdim. Gölün kenarında, bi Tır vardı! Şöförü, gölden taşıdığı suyla Tır'ını yıkıyordu. 'Meraba dayı!' dedim neşeyle. Sonra yaklaşıncı, 'merhaba' dedim sadece! Yirmibeş yaşında bi adamdı, 'Dayı' demişim hemencik salak gibi. (Nasıl Gidilir: Her Pazar, Kadıköy Moda iskelesi önünden, otobüs kaldırılıyor! Çok eyleneli: Üç tane otobüs var, gruplar halinde yarışıyosunuz. Otobüsü halatla en yukarı kaldıran grup, gemiyle 'Ispanaklı Göl'e seyahat kazanıyo.)

Dikili Kaygan!

Kelimelerle tarif etmeme imkân yok. Manyak bi doğa harikası. O yüzden 'sözcüklerle' tarif edicem: Bi kerem, ne olduğu tam annaşılmıyo. Yani acayip gizemli bişii! Dev bi kaya parçası düşünün. Şimdi onu beşbuçuk katıyla çarpın. Ortasına da reçelli gibi, kaygan bi düzlem oturtun. İşte, öyle bişey! Kocaman, dikey bi kaya parçası; arazinin tam ortasında duruyo! Üst kısmı fecil kaygan, ve kayanın mavî derin damarlarından, o lezzetli ve kutsal 'yapışkan su' akmakta. Reçel gibi koyu, ama marmelat gibi de biraz ıslak. Ben daha çok, çilek-mayonez karışımına benzettim. Herneyse; bu şifalı akışkanı yalamak, yöre halkının bi çeşit geleneği. Tüm ziyaretçiler de kayanın etrafına toplanmış, bi kenarından yalıyordu. Bi tanesinin miydesi bulandı. Biri, azıcık da yanındaki matarasına doldurdu. Tatlı pek sevmeydim için, kayanın tuzlu kusmindan tadımlık yaladım ben! Ve sırt çantamı elime alıp, el çantamı da sırtlanarak İstanbul'a döndüm. (Nasıl Gidilir: Önemli olan, yola çıkmak! Gitmek kolay ki. Kalmak fena. Gidebilmek, başlayıp sonra molalarla bitirebilmenin üçte birinin yarısıdır. Geriye kalan beşte dört ise, duraksar gibi olup azar azar hızlanmak!)

fırat 2

BÜLENT ARABACIOĞLU EN KAHRAMAN RIDVAN YAKINDA!

yakında

Akşamsöfesi

gelen kutusu

İttem DİLEK

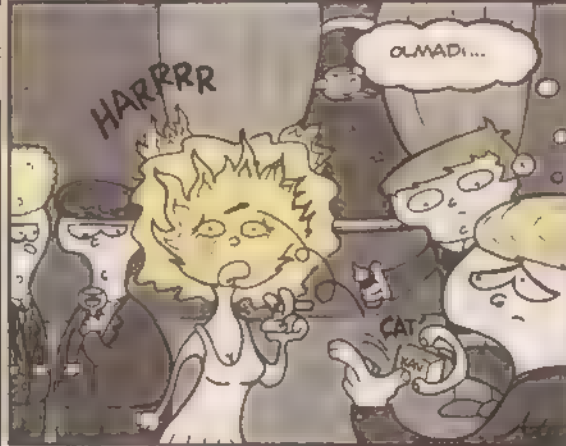
Emre YILMAZÖĞLU

Ömer Gökse

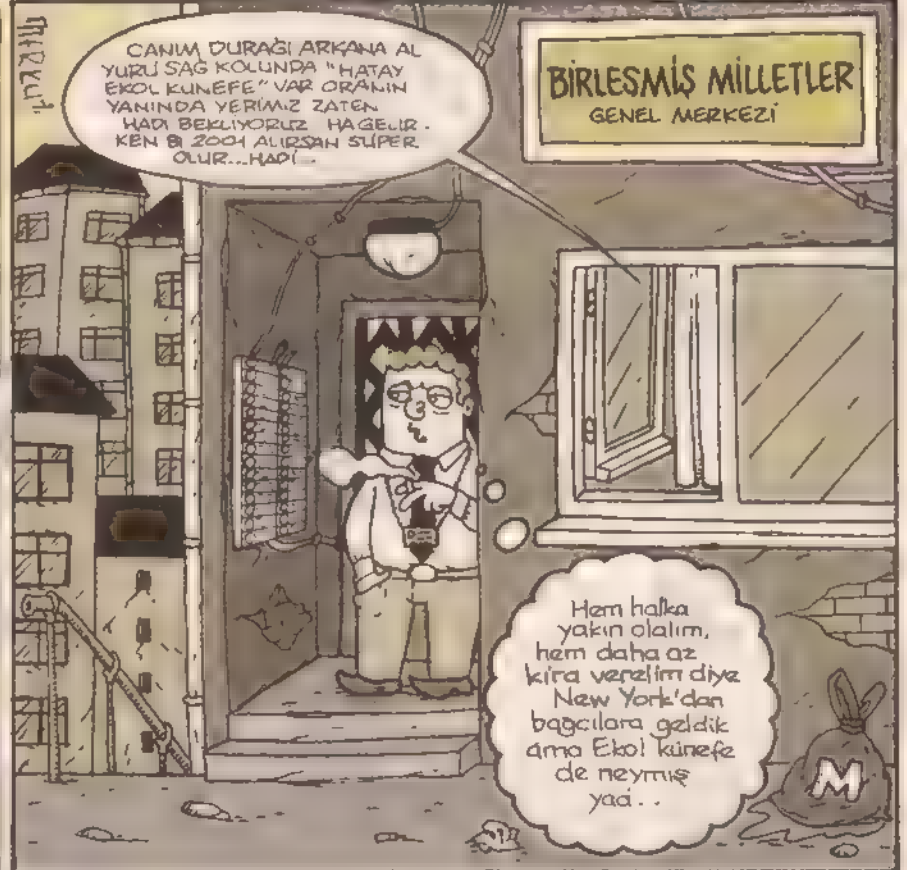
Ata YENİOÇAK

Hasan ONAL

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Necip DUMAN

Emir SAĞLAM

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 Mayıs 2010 | Sayı: 142
Haftalık Yayın Sürer Yayındır

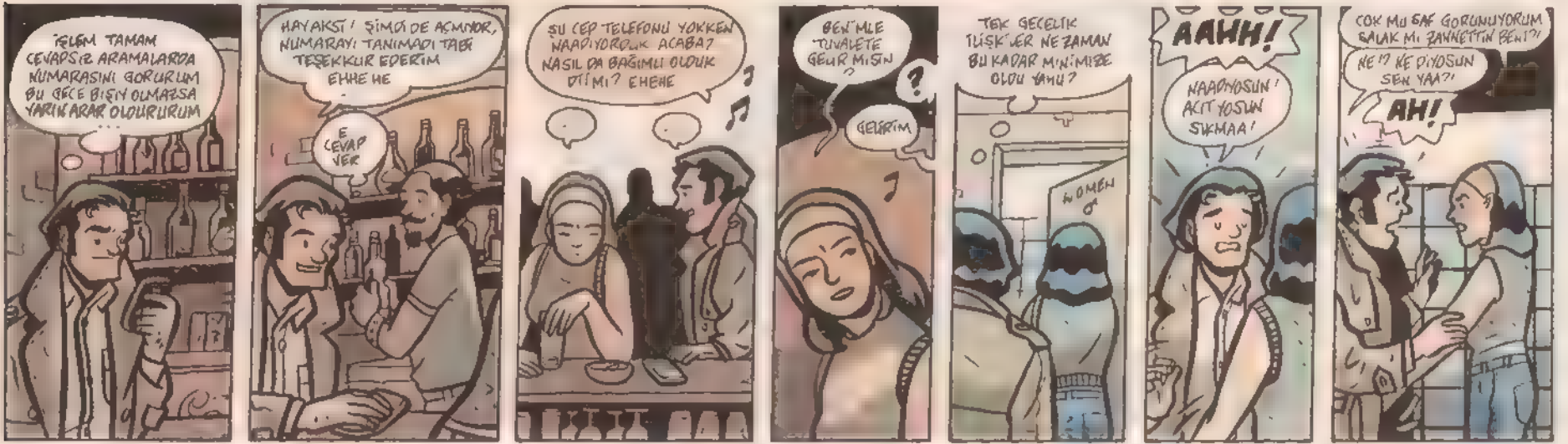
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur GÖRSÖY
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri AÇAR (nuri@uykusuzdergi.com)

Genel: Hakan KARATAŞ - Fırat YAŞA - Vasif TERİM Kalligraf: Şevki Sayışman
Halide İyikler: Elvan Akyaz - caglar@uykusuzdergi.com Mübazebe: Munire Tahirel Ofis Sorumlusu: Mesut Tunç Bayse
Adres: Asma-mescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2 B.ox No. 20/12 Kat 1 Beyoğlu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Banka: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Ücretli: 120\$
İBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

27 MAYIS PERŞEMBE
SAYI: 2010/22 No: 143
1.75 TL. (KDV DAHİL)
KKTC FİYATI 2.00 TL

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Başbakan Erdoğan, Zonguldak'ta yaşanan maden kazasıyla ilgili olarak "Sanki ilk defa bir maden kazası oluyor gibi bu meselenin nasıl abartıldığını gördük." dedi.

ORADA KİMSE
VAR MI?..

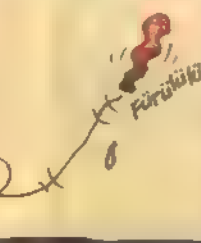
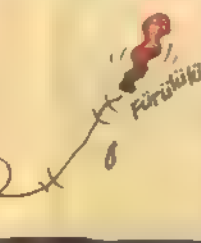
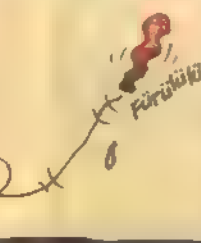
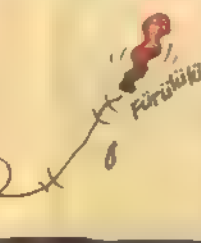
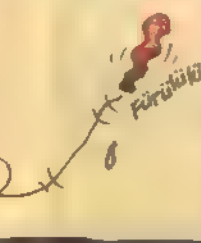
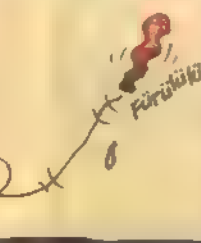
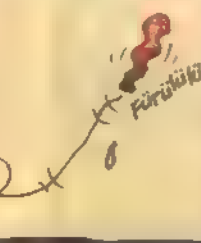
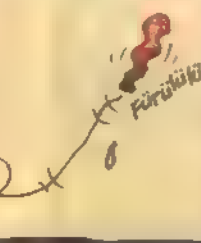
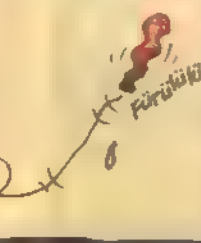
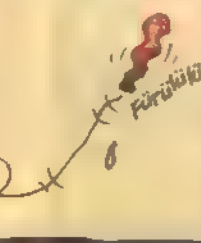
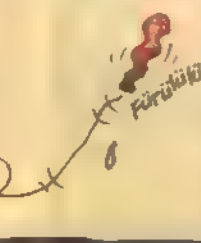
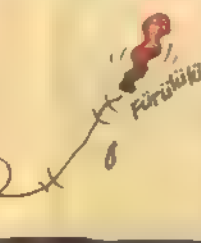
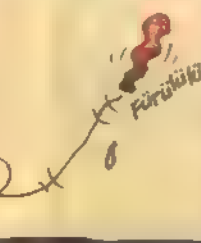
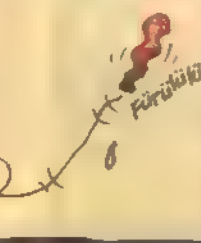
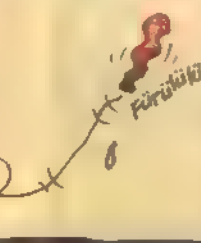
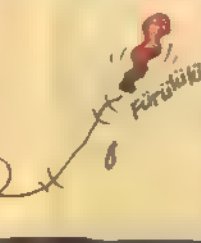
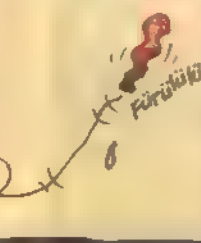
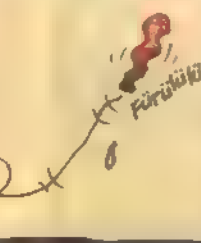
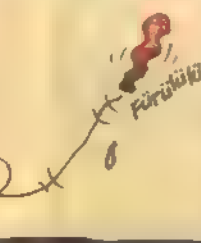
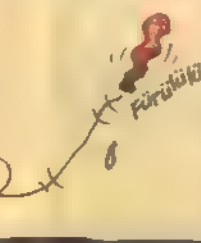
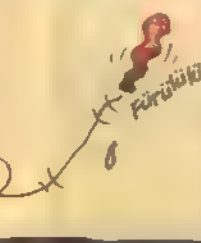
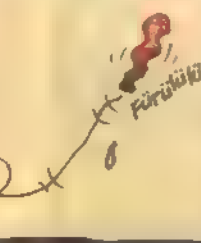
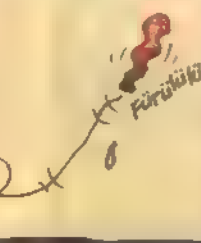
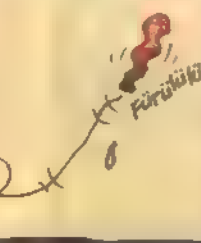
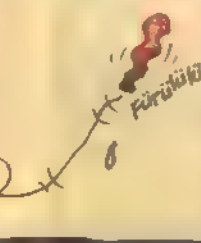
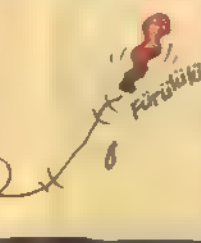
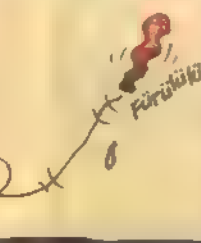
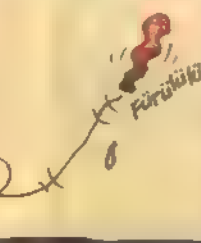
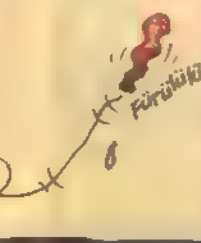
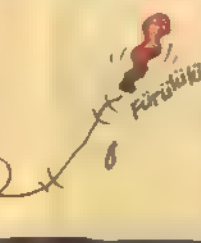
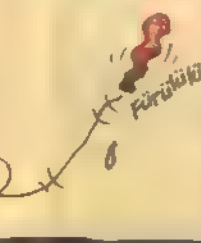
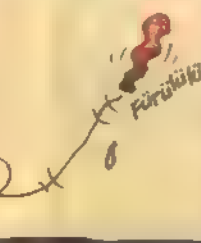
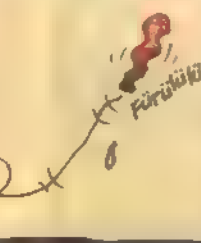
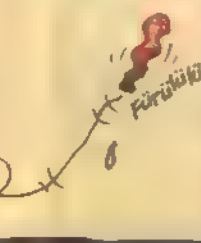
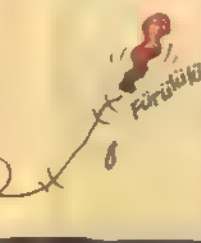
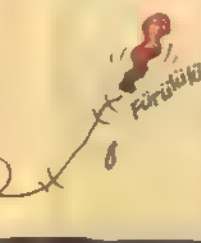
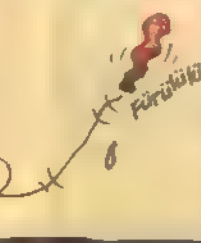
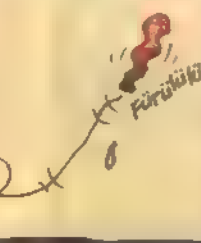
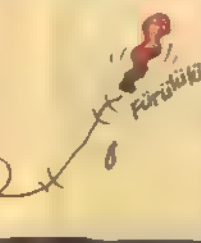
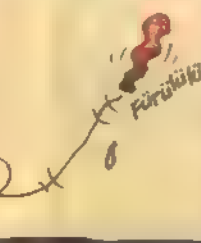
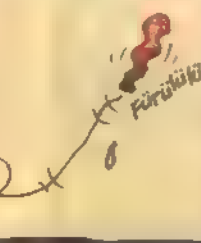
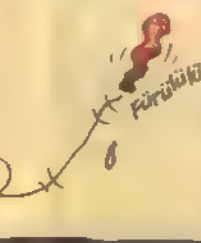
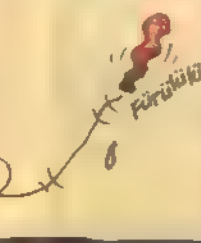
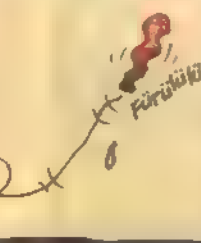
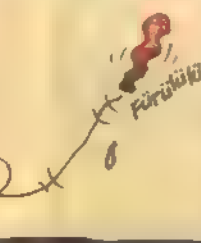
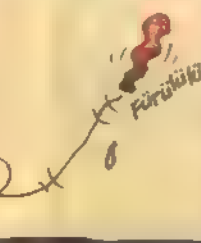
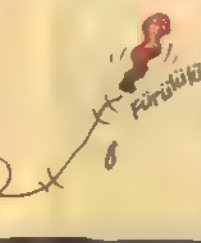
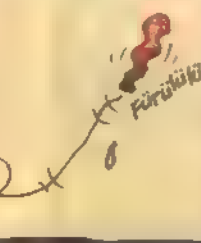
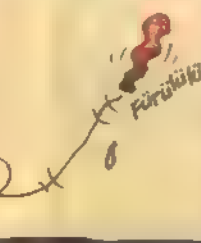
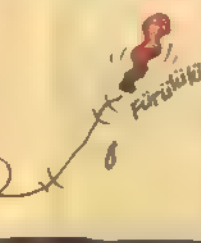
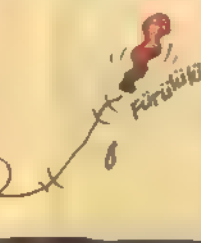
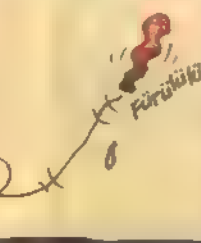
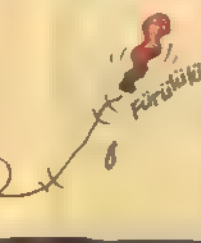
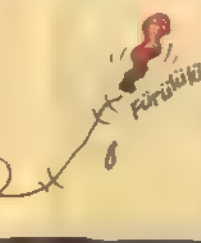
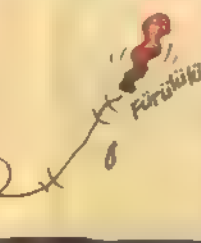
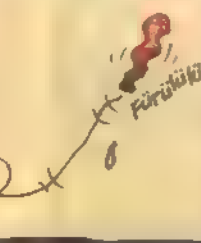
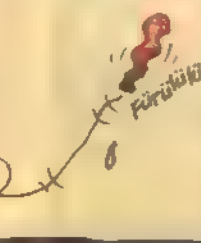
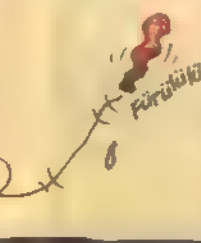
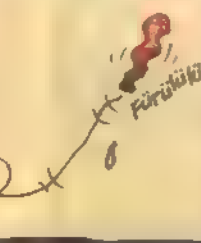
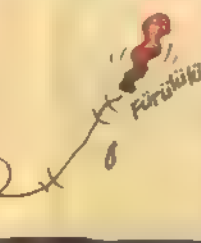
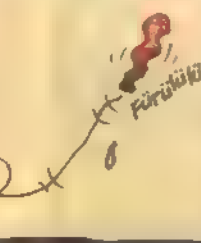
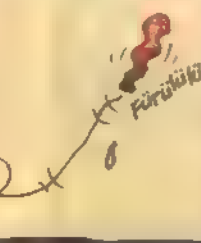
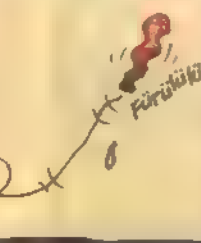
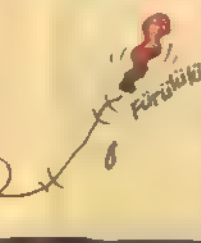
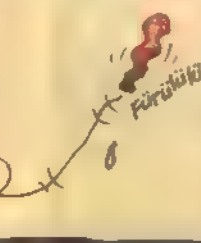
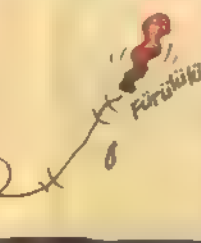
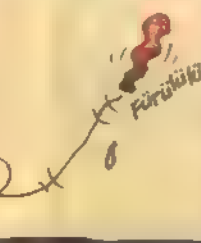
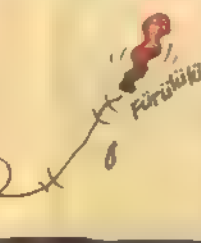
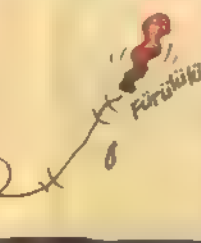

AYRILDIĞIM İYİ OLDU

BALON VE ADALET BAKANI

5 yaşındaki bir kız, cezaevindeki siyasi mahkûmlarla mektuplaşma kampanyasına katılarak hükümlülere mektup içinde hediye balon gönderdi. Bazı cezaevi yönetimleri hediye hükümlülere verirken, bazıları 'tehlikeli ve sakıncalı' olduğuna kanaat getirerek balonları

hükümlülere vermeyince, Adalet Bakanlığı duruma el koydu ve balonların mevzuta aykırı olduğuna karar verdi. Adalet Bakanı Sadullah Ergin, balonların akıbeti ile ilgili yaptığı açıklamada, balonların hükümlülerden tutanakla geri alındığını ve tahliye sırasında kendilerine ya da istedikleri takdirde ziyaretçilerine verilmek üzere emanet eşya deposuna kaldırıldığını açıkladı...

BEBEK KAFASI

BERAT ÜZDEMİROĞLU

İyi Günde Kötü Günde

Alaattin, 'üzülmeni istemiyorum' lafının Türk kızlarına ait olduğunu sanırdı, demek ki Amsterdam'da da bu böyleydi. Gene de 'Kalacak yerin yoksa bu geceyi bende geçirebilirsin' dedi İnsan evladı İnge. İnge'nin evini çok merak ederek 'Hayır' dedi Alaattin. O eve konuk olarak değil, fatih olarak girmek için gelmişti. Gayet ucuz bir pansiyon buldu, kahvaltı dahil!

Celal Usta'sını aradı, Doğan Ferruh Bey'in adresini aldı, araya sora buldu. Poster, plak, rozet, afiş ve kitap satılan dükkanda Faslı bir çocuktan başkası yoktu. Tahta ayaklı çocuk:

- Ferruh Bey zaten yok, öldü! Şenay Hanım da akşamüstü gelir, dedi.

Tekrar döndüğünde Şenay Hanım gelmişti, Alaattin kendini tanıttı. Minik kadehte düzenli kanyak için Şenay da anlattı: 12 Eylül'de öğrenciydi ve hocası olan Ferruh Bey'le sevgiliydi. Darbeden üç gün sonra, önce Yunanistan'a kaçmışlar, oradan Hollanda'ya geçmişlerdi. Siyasal mülteci olup vatandaşlık almışlar, özel okullarda ders vermişler, işte bu dükkana yapmışlardı. Ferruh Bey, bir yıl önce ölmüştü.

"Vizen bitene kadar bende kal, otele para ödeme" dedi Şenay, "Tamam" dedi Alaattin

Gece, evinde, Alaattin'in artık abla dediği Şenay, kanyaktan viskiye döndü, ilköle final yaptı. Ev darmadağın, mutfak akla seza, Şenay aşırı bitkindi. Kendi tirik durumunu unutup üzüldü Alaattin. Sabah, beraber dükkana gittüler.

Faslı çocuğun adı Omar'dı, Şenay "Bildğin Ömer işte" demişti. Dükkana günboyu kitap meraklısı, deli gibi bir adamdan başka kimse gelmedi. Alaattin, izin isteyip kanal boyunca şehri dolaştı. Döndüğünde Şenay içkiye başlamıştı. "Türkçe'ye hasret kalmışım, iyi ki geldin" dedi Alaattin'e. Yaşar Miraç'tan ezbere şiirler okudu, şişe bitene kadar içti, evde sızdı. Televizyon açıldı, kadın koltukta uyuyordu, Alaattin karşı pencerede ders çalışan siyah kıza bakıyordu. Ekranı

arka arkaya bira reklamlarını görünce "Ne biçim yere geldim lan" dedi kendi kendine Alaattin. İnge'yi aradı, ulaşamadı. O sinirle mutfaka daldı, ortalığı pırıl pırıl yaptı. Sabah, Şenay Abla çok şaşırıldı.

Ama ertesi sabahki şaşkınlığı daha fazlaydı. Arap bakkaldan ve Türk pastanesinden alışveriş yapan Alaattin, o evin tarihindeki en görkemli kahvaltüyü hazırlamıştı. Dost selamı gibi yayılan çay kokusu Şenay Abla'yı neredeyse ajlatıacaktı. "Kahvaltı yapmayalı çok oldu" dedi.

Kahvaltıdan sonra, elinde bir tabak kabak tatlısıyla belirdi Alaattin. "Aa!" dedi Şenay. "Her tatlıyı yaparım ben abla" dedi Alaattin. Aynı gün, iş yapmayan sahaf dükkânını butik tatlıcıya çevirmeyi önerdi, Şenay "Bi düşünüm yavrum" dedi, gece sarhoşken kabul etti.

Böylece Omar'ın hayatına da renk geldi Longplay'lerin arasında pinekleyip, kulaklıktan rap dinlemekten başka dünyası yokken, kendini tulumba, baklava, fıstık ezmesi, sütlaç, su muhallebisi vesaire yerleştirilmiş rafların arkasında, müşterilere yetismeye çalışırken buldu.

Düzdün görünümü, işinde gücünde insanlardan kafaları bi alem müptezellere kadar, dükkânın yeni hali insan kayınıyordu. Kitap meraklısı, deli gibi adam bile düzenli uğrayıp lokum alıyordu. Tam da Şenay daha az içmeye başlamıştı ki, Alaattin'in sınırı vizesi doluverdi.

- Alaattin, kal lan burda!

dedi rakı tokuşturduktan sonra Şenay Abla.

- Nasıl kalım abla?

- Buluruz bi çare ya!

Şenay, gerekli çalışma belgesini veremez haldeydi, çünkü daha siyasal nedenlerle gelen arkadaşlarını kolpandan çalıştırdığı için Yabancılar Şubesi'nde mimiydi. Ama pes etmedi.

- Sen benim hayatımı değiştirdin Alaattin, şimdi sıra bende!

'O son biray' içtiler ve ikisi de aklına gelen parlak fikri açıkladı.

Alaattin dedi ki: "Bana fal bakan bir kadın bul abla! Dükkanda kahve de satalım, hem paket hem fincan. İsteyenin falına da baksın o kadın, süper olur!"

Ve Şenay dedi ki: "Anlaşmalı evlilik yaptırcaz sana Alaattin, parasıyan düll mi?! Ben tanıyorum bu işlerle uğraşan bir tip, adı Tom. Bulur bi kadın, evlenirsin yalandan!"

Duraleks kadehler böylece çarpıştı.

Adı artık "Türk Lokumu" olan dükkanda kahve ve fal servisi başladı, Omar'ın yengesi Nur Hanım fal bakmayı öğrenene kadar Şenay Abla üstlendi bu işi. Dükkan doldu, taşu. Alaattin, enselenmemek için her geceyi ayrı bir otele geçirmeye başlamışken (kahvaltı hariç değil!), Şenay Abla ile Jamaikalı Tom arasında anlaşma sağlanmıştı. Onbeşbin avrünün üçte birini memnuniyetle cebine indiren Tom, yirmi gün sonra evlilik işi kesin deyip kayboldu. Şenay inceden huylandı ama güvenmekten başka çare bulamadı.

Bir gece Alaattin uykusundan fırladı ve hala içmekte olan Şenay Abla'sına gıdıp 'İçli köfte' dedi, 'bayılır bunlar, biliyorum!' Güldü Şenay: 'Önce bi evlen bakalım kardeş!'

Jamaikalı, hakkaten de dediği gün ve saat ordaydı ama yanındaki kadın değil, erkekti.

- Klaus'un da annesi Türk, dedi sırtarak.

"N'oluyo lan" dedi içinden Alaattin. Durum anlaşıldı: Tom'un bulduğu anlaşmalı gelin Klaus'tu, başkasını

bulamamış ve avansın yarısını ona indirmişti.

- Ben hayatta

adamla evlenmem lan!

diye tepki gösterdi

Alaattin ve orayı koşar

adım terketti

Abla da sinirlenmişti

ama büyük geçmiş

olsun: Kapora

ödenmişti bi kere.

Kocaman biralının

eşliğinde Tom, Şenay'ı

ikna etti, sonra da

Şenay, Alaattin'i: Bu

zaten anlaşmalı bir

evlilikti, önceden haber

alınan rutin kontroller

dışında bir riski yoktu,

en fazla bir sene

sürecek bir şeydi işte.

Serin bir sabah

evlendiler Alaattin ile

Klaus. Omar'ın

muziplik olsun diye

törene ceketli, kravatlı

gelişine ayar oldu

Alaattin

Türkçe biliyordu

azıcık Klaus, annesi Türk,

babası Hollandalıydı. "Sevgiliyle yüksek kiralı

ev tuttuk, o ayrılmıza kira bana kaldı, o yüzden

kabul ettim" diye açıkladı Alaattin'e.

Kontrol için haftada bir Klaus'un evinde buluşup

çalıştılar ve ilk kontrolü başarıyla atlattılar.

İnge, seni manyak kız, Hollanda'ya gelip

evlenmek istediği sendin bu çocuğun, bu mudur

İnge? Omar'ın yaşgününden sonra Klaus "kendi

alemine" götürdü Alaattin'i, derdi eski sevgilisi

olan çakalı belki görmek ve yanında adamla ona

görünmekti, fakat çakal ortalarda yoktu. Tuvaleti

ararken, en üst kattaki kadınlar diskosuna giren

Alaattin, orada çekik gözlü bir kıza öpüşürken

gördü İnge'yi, 'Mah!' dedi, görünmeden kaçtı.

Şimdi iş zamanıdır: Alaattin, dükkân dışında

bir tiyatronun fuayesinde, bir de bit pazarı gibi

bir meydana minik Türk Kahvesi standı açtı,

İçli köfte için bir felafelci dükkânıyla anlaştı,

Şenay'ın dükkânında baklava, şekerpere ve

lokumları taneyle satma fikrini buldu.

Para, derdi azalttı. Şenay gene içiyordu ama

daha güleriyüldü artık. Omar'ın simsiyah,

yepyeni spor ayakkabıları vardı. Anı bir denetime

yakalanan Klaus, evde tek başına, başarılı bir

sınav vermiş ve Alaattin'i kurtarmıştı. İçli köfte,

umduklarından daha çok para getirmişti. İkizi

Selahattin'in evlendiği gün, Alaattin kendi evini

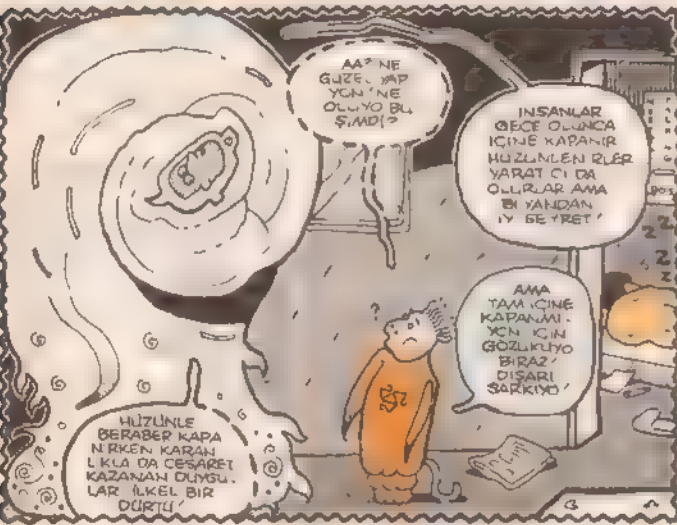
tuttu Amsterdam'da. O gece hayatında ilk kez

mantar yedi ve sokakta Tipitip'i gördü!

(final haftaya...)

PANTOLON

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

İKİ ALMAN'IN PEŞİNDE

Terliği büküyor. Bükülmedeki bu rahatlık karşısında kafalarını sallayarak memnun oluyorlar. Terlik Büken, Almanca bir şeyler söyleyerek terliği bu defa ters tarafa doğru bükmeye başlıyor. Deminki kadar rahat bir bükülme değil bu, terlik biraz zorlanıyor. Terlik Büken'in, sanki bu zorlanmadan memnun olmamış gibi gözleri kısılıyor. Galiba terlik hakkında şüpheye düştü. Satıcıya bakıyorum, o da bu zorlanmadan memnun değil ve Terlik Büken'in aksine gözleri gittikçe açılıyor. Bu ısrar karşısında ben de gerilmeye başlıyorum. Bunca yıldır terlik alırım ama 'terlik alırken iyice bükülmüyorsa şüpheye düşeceksin' bilgisine sahip değilim. Avrupa halklarının bir eşyayı satın almadan önce uzun uzun ve ciddiyele incelediği, kaynağını bilmediğim bir bilgi olarak aklımda yer etmiş, ama ilk defa canlı bir performans şahit oluyorum. (Avrupa hakkında yine kaynağını tam bilmediğim bir diğer bilgi de, "Avrupalı saat 5 dedi mi işi bırakır, mümkün değil iş yaptırılmazsın," cümlesinden ibaret.) Terlik Büken, terliğin parmak arasına giren bölümüyle ilgili kafasını olumsuz anlamda sağa sola salladıktan sonra, terliğin tabanını çevirince çok hararetle bir Almanca başlıyor. Taban, Almanya'nın en önem verdiği konu olmalı. Almancanın volüm yükseldikçe insanda kaçma isteği uyandıran şiddeti (maksimum etki için bkz. Falco'nun Jeanny şarkısı) tüm dükkanda yankılanıyor. Bir an, "Nayn nayn! Bu sadece bir terlik!" deme isteğiyle doluyorum. Terlik Büken, terliğin tabanına elini sürte sürte arkadaşına bir problem den bahsediyor. Arkadaşı, eliyle engebeli arazide ilerleyen yılan işaretini yaparak ona katılıyor. Bu hareketle, terlik tabanlarının düz olmaması gerektiğinden bahsettiklerini anlıyorum. Hissettiğim kadariyle, Almanlar kayıp düşmek ve Kuşadası Devlet Hastanesi'ne giünmek istemiyorlar. Karşılıklı kafalarını sallayıp terliği ayaklarında bile denemeden çıkıp gidiyorlar. Almanya bu terliği ret ediyor.

ayağıma giyer giymez (üstelik parmak aramı biraz acırtmasına rağmen) "Tamamdır abi," dedim satıcıya. Çok memnun olmuştu. Neyin peşindeydim ben? Hayatımda ilk defa gördüğüm bu insana neden yaranmak istiyordum? Ona, "Ne varsa bizim insanımızda var!" dedirtmek için mi çabalıyordum? Günlerce benim ne güzel bir müşteri olduğumu düşünceğini mi sanıyordum? Yürürken içime bir sıkıntı girdi. Yıllardır, kendimi geri plana alarak hiç tanımadığım insanlara yaranma duygusundan kurtulamadım. Parmak aram yürüdükçe daha fazla acımaya başladı. Terlikleri geri götürmem Almanların tarafına geçerek kurduğumuz ittifakı bozmam demekti. Zaten büyük ihtimal tabanlarını göstererek (giyilmiş!) ladeyi kabul etmeyecekti, etse bile ben çıktuktan

sonra sinirlenecek, yan dükkânın önünde oturan arkadaşının yanına giderek beni yeni 'ortak düşman' ilan edecekti. Yeni Alman ben olacaktım. Biraz daha yürüyünce, bambu sandalye ve masalarıyla hiçbir zaman arzuladığı patlamayı yakalayamayacak bir cafe-barda Almanları gördüm. Terlik Büken'in elinde bir şişe şarap vardı. Sürekli kafasını sallayan arkadaşına şarabın etiketini göstererek en az terlik şiddetinde bir Almancayla açıklamalar yapıyordu. "Parmak aram çok acıdı kisvesi" altında karşı kaldırıma oturdum. Başlarında bir garson ayakta bekliyordu. Terlik Büken, şişeyi havaya kaldırıp baktı ve parmağıyla arkadaşına bir şey gösterdi. Beraberce kafa sallayarak

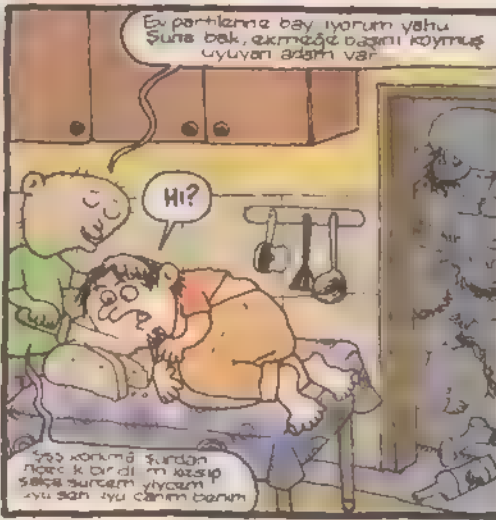
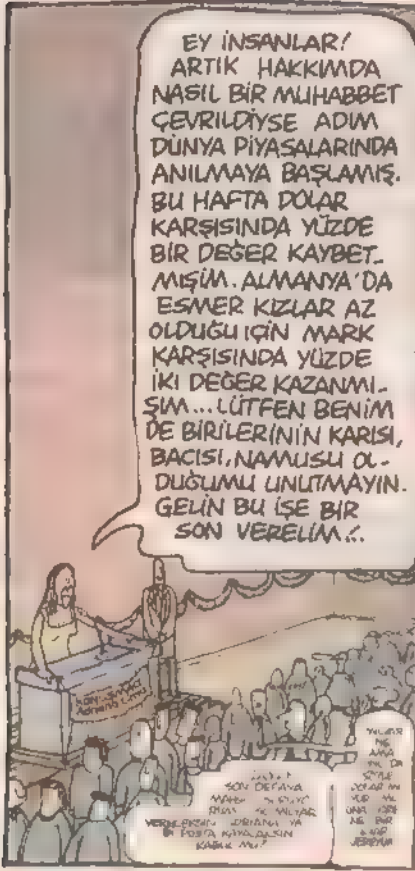
şişeyi garsona verdiler. Almanya şarabı da reddetmişti. Garson, bara giderek küfrediği yüzünden çok belli olan bir ifadeyle barmenle konuştu. Ellerine ne geçerse uzun uzun inceleyen bu Almanlar, yarım saat içinde ikinci defa 'ortak düşman' ilan edilmişlerdi. Bar civarında Avrupa'ya karşı yeni bir ittifak kuruluyordu. Gidip mekâna oturarak özellikle o şarabı sipariş ettiğimi düşündüm. Avrupa'yla yaşanan bozuk ilişkilerimizi tamir etmek gibi bir misyonu olan, yaranma duygusuyla donatılmış bir kahraman olarak hayal ettim kendimi. Garson yeni bir şişe getirdi. Terlik Büken eline alıp incelemeye başladı. Arkadaşının kafası sallanmak için hazırda bekliyordu. Başlarında duran garson, Almanya'nın bu şaraba da onay vermemesi durumunda barın oraya koşarak küfretmek için sabırsızlanıyordu. Terliğimi çıkarıp parmaklarımın arasına baktım. Kızarmıştı.

Terlik büken ve arkadaş, çok kalın birer kitap (bestseller) okuyorlar. Onları seyrediyorum. Sahildeyiz. Haklı çıktılar. Dün akşamüstünden beri parmaklarımın arasında yara bandıyla yaşamaya başladım. Suyun, deniz ve duş halinde sürekli saldırdığı yaz günlerinde yara bandıyla yaşamak kolay değil. Akşamüstü dükkâna giderek terlikleri iade etmeye kararlıyım. Satıcının terliğin tabanını göstermesi (giyilmiş!) halinde, ona parmak aralarımı göstermeyi (yaralanmış!) planlıyorum. Almanlar, kremli vücutlarıyla güneşin altında inatla kitap okuyorlar, alış veriş dışında onları seyretmek gerçekten çok sıkıcı. Onları seyretmeyi bırakıp sol tarafımdaki üstsüz Avrupa'ya doğru kafamı çeviriyorum. Elinde hasır şapkalar olan zayıf ama kaslı bir adam, üstsüz Avrupa'ya yan göz atarak deniz kıyısından yürüyor. Kısa bir süre sonra sahili şiddetli bir Almanca kaplıyor. Terlik Büken'in sesi bu! Kafamı çeviriyorum. Terlik Büken ve arkadaş, hasır şapka satan adamın yanındalar.

Terlik Büken, eline aldığı hasır şapkayı ağzından eksik etmediği Almancası eşliğinde inceliyor. Yeni bir müşteri gibi yanlarına gidiyorum. Terlik büken, hasır şapkanın siperliğini büküyor. Eline geçirdiği esneyebilir nesneleri derhal bükerek neyin sırrına eriştiğini bir türlü anlayamıyorum. Tek bildiğim, büküğü şeyleri satın almadığı. "Almıcaklar," diyorum şapkacıya. Şapka Büken, hasır şapkayı iade ediyor. Arkadaşı kafasını sallıyor. Sahildeki sıcaklığı en az iki derece artıran hararettteki bir Almancayla şezlonglarına dönüyorlar. "Abi sen al, sana 10 lira," diyor şapkacı. Bir an, bütün ömrümün bu iki Alman'ın peşinde, büküp büküp bıraktıkları eşyaları alarak geçtiğini düşünüyorum. "Tamam," diyorum şapkacıya.

metinfidan@gmail.com

budaci@gmail.com

ben erdem

- Merhaba
- Sergen Yalçın futbolu bırakınca gençleşti.
- Eğer sahnenin ortasında milleti ateşlemek için tek başına dans eden bir kız varsa ben onu desteklerim ben ona arka çıkarım.
- Sular sarardı, yüzün perde perde solmakta.
- Kızıl havaları seyret ki akşam olmakta.

Büyüksün Ahmet Haşım. Yok eleştirilecek yanların varmış, yok şiirin anlaşılmiyormuş. Kimse kusura bakmasın ama sen şiirde şu musikiyi tutturmuşsun ya, anama sövsen umrum olmaz.

• Bağış Erten de bir acayıp. Ben şimdi hiçbir şehrimizin de ismini verip öyle olsun hiç istemiyorum, hadi şehrimize öylesine bir isim koyalım, Pataka olsun, Pataka'dan adam çıkmaz diyiveresiye, Pataka o kadar güzel bir şehir ki Pataka'dan adam niye çıksın diyiverdi.

• Nerede bir, ameliyat'a, ameliyant diyen bir insan var, kim ne derse desin, orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun surati hafiften uzun, dişleri öne doğru

• Her yere not alan bir insan olduğumu, fatura ödeme merkezinde görevli arkadaş, Ahmet Haşım'i ben de çok severim dediğinde anladım. Resmen su faturasının üzerine not almışım lan. En siliik faturanın üzerine.

• Tirt otel dediğin not kalemi olarak odaya yarım kurşun kalem koyandır. Tirt otel dediğinin kibriti vasatı 10 çöp olandır.

• O değil de ben maket bıçağına, (bıçaana diye okunur, bunlar hep ince ince diksiyon işte), ne diyordum, ben maket bıçağına

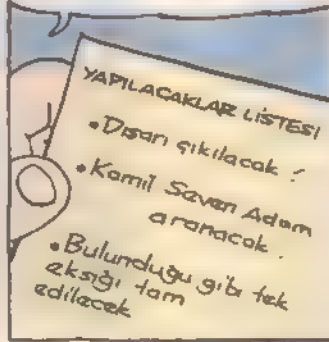
gerçekten çok kızyorum. Tam bir .rospu evladı. Arkadaş sen bizim elimizi, sen bizim parmacıklarımızı bu kadar derinden kesmek zorunda mısın. Bı kere de hafif kes. Her defasında her defasında. Utanmasan koparacaksın. Terbiyesiz. Ego lu. Pis. Adı şerefsiz it bok göt pis pislik. Olmaz ben maket bıçağıyım, kestim mi derin keserim di mi. Bir de nasıl oluyor da bu insanoglu eksiksiz kapıveriyor sana elini kolunu. Nasıl bir illüzyonun var. Derdin ne lan senin. .mcık. Çok sinirliyim sana.

• Lisdeyken bir arkadaşım vardı. Cüzdanında hep Dolar taşırdı. Dolar dediğim de 5 Dolar, 10 Dolar. Ama o öyle arada, cüzdanının en içte köşelerine özenle saklanmış o tertemiz Dolar'ları gösterdiğinde, sanki hep bizden daha çok parası varmış gibi, sanki refah içinde yüzen bir arkadaşım gibi gelirdi bize. Halbusi ben biliyorum, bildiğin fukarayı. Hepimiz kadar. Devlet okulu. Ama işte piç, illüzyon denen şeyin farkına ta o zamandan varmıştı. Sadece ufak illüzyonlarla zengin, minicik hareketlerle yakışıklı olabiliyordu. Kızların alkını alıyordu. Sadece yanında kitap taşıyarak kültürlü olabiliyordu. Bir gün de o kitabı okuduğunu görmedim. Gerçek bir sahtekardı. Onun kağıdını da alıp doldurup beraber 100 almışık Trigonometri'den. Bir gün bile bundan hiçkimseye bahsetmedi. Trigonometri'den o muazzam notu kendi

almıştı. Herkes öyle bildi. Herkes ona hayranlık duydu. Ben sadece başarılı bir öğrenciydim. O hem zengin, hem yakışıklı, hem kültürlü, hem de başarılı bir öğrenciydi. Ben ömrümde bir daha böyle bir şey görmedim. Bildiğin fukara, çirkün, cahil, tembel bir adamın, gözümün önünde dönüştüğü şeye inanmakta hep güçlük çektim. Şimdi ne yaptığını bilmiyorum. Ama bence hayatta çok başarılı olmuştur. Hatta Türkiye'de de durmamış, beyin göçü falan gibi başka bir ülkeye göçmüştür.

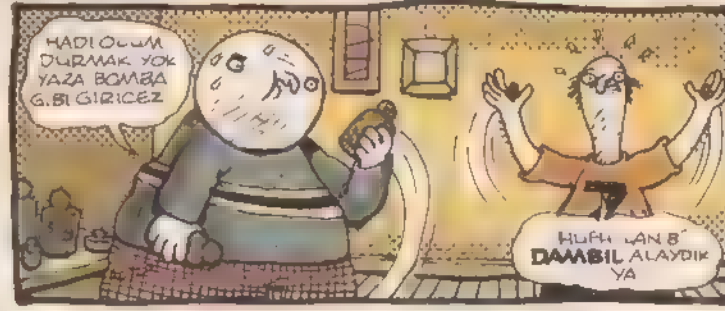
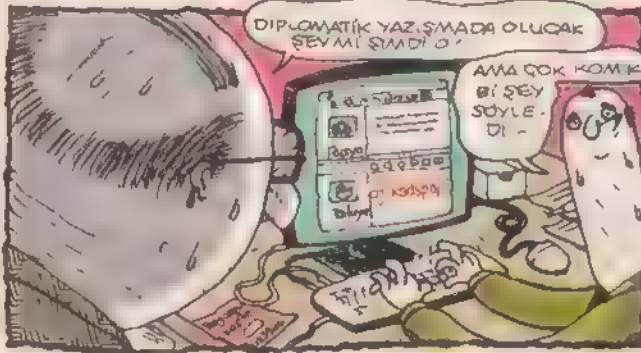
EMEL ERTEEN KALAM

Çok sahane liste yaptım yalnız. Horrika oldu benoz, gayet net oldu...

- Dikkat ettim, pet shop'larda pet shop sahibinin misafirleri fazlasıyla soğuk insanlar oluyolar. Seçilmişler gibi. Her mesleğin bir şeyi var işte.
- Anlaşıldı, ben bu taksı şoförleri yüzünden özgürce çekçekli bavulumla yürüyüşlere çıkamıyım. Hemen korna çalıyolar. Sanki ben bir yere gideceğimim, ne bileyim, terminale, havaalanına gideceğimim gibi algılıyorlar. Hayır ben yürüyüşe çıktım. Hepsine de ayrı ayrı, bu bavulun içi boş, dolu göstereyim diye içine puf koydum, ben çekçekli bavulumla yürüyüşlere çıkmayı çok seviyorum diyemem ki. Lütfen ama. Özgürlüğe biraz saygı.
- Kanaryasının uzayan tımaclarını kesen insan da güzel insandır.
- Bu arada Koşuyolu'ndaki serçelerin, yemek masasına kadar gelip tabaktan pul biber de yediğini gördüm ya, korktum arkadaş ben bu azman serçelerden.
- Kuzenim. Hayatı bana zehir etmeye hızla devam ediyor. Sakız çiğnemeyi çok seven bir insan. Ben de sürekli sakız çiğneyen insandan biraz çekünirim. Bu kişi bir de kuzenim olunca yaşadığım sıkıntıyı varın bir de siz düşünün. Bir de pis ki. Çiğnediği sakızları opko sümük yapıyor gibi masanın falan altına yapııştırıyor. Geçen masanın altına top kaçtıydı, alayım derken bir gördüm, yemin ediyorum tikiindim. Bir de çok acayıp şeyler de yapıyor. Çalışma odama gelip, ben diyor çamaşıyır makinasının gözüne deterjan yumuşatıcı koydum, çamaşırlarını istediğin zaman yıkayabilirsin diyor. Nasıl bir kafa yapısıdır bu. Özlem'imın bilgisayarını kendi bilgisayar gibi kullanıyor. Kotanın zaten anasını s.kti. Yerli yabancı bütün dizileri izliyor. Bir de acayıp küfürleri var. Avraddı boku'yu en son yirmi sene önce falan duyuyordum ben. Birne çok sinirlendiğine g.tüne dübel çaktımın çocuğu diyor. Bunlar nasıl küfürler. Çok üzülüyorum.
- Sevgilerimle

Cihan Ceylan

fırat

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Karşı komşum olan ibiş ya taşınıyor, ya da evlendi, ya da ona benzer bir şeyler. Bütün gün evde oturarak çok az tespit yapabildiğimi fark ettim. Apartman boşluğunda ses duyunca kapının gözetleme deliğine koşan Erman Çağlar sizler için Göztepe'den bildirdi.

• İffetli kadınlar kötü kot giyer. Güzel kot giyen kadınlar iffetsizdir demiyorum, yanlış olmasın. Ama güzel kot giyersen, biraz kendin de güzelsen adamlar sana yanaşır "merhaba" falan derler. Öylesi zamanlarda senin de keyfin yerindeyse belki sen de ona "merhaba, selam" dersin. Oradan ver elini cinselliğin ön plana çıktığı kısa dönem ilişkiler. Peki cinsellik temelli kısa dönem ilişkiler yaşayan kadınlar iffetsizdir demeye mi getiriyorum lafı? Hayır, asla. Bile bile kendimi yakıyorum gibi bir his var şu an içimde. Zamanında böyle bir not almışım bir yerlere, olurdu olmazdı derken yazmaya karar verdim ama kendi içinde açmazları olan bir konuymuş, bilemedim. Yine de kulağa doğru geliyor... "İffetli kadınlar kötü kot giyer". Slogan gibi. "Neden olmasın?" diyor insan duyunca. "Dünya Türk Olsun" da böyle kafa

karıştırıcı bir slogandı mesela. Kulağa doğru geliyordu, "neden olmasın?" dedirtiyordu. Ama biri çıkıp "Belçikalılar ne yapsın?" diye sorsa mantıklı bir cevabı yok tabii.

• "Deniz Baykal seks görüntüleri olay yarattı", "Deniz Baykal Cumhuriyet Halk Partisi genel başkanlığından istifa etti", "Deniz Baykal kendine 340 bin dolara tekne satın aldı". Bir haftalık gündemi benim gibi sadece haber başlıklarından takip ettiyseniz böyle bir manzara çıkıyor ortaya. Deniz Baykal boynundaki kravatı çıkartıp kafaya bağlamış, ceketi de pantolona sıkıstırmış; partiyi o şekil terk etmiş gibi bir görüntü canlanıyor gözlerimin önünde. Okulun son günü karneyi alıp yaz tatiline karışmak

niyetindeki ortaokul öğrencisi coşkusu gelmiş sanki adama. Kılıçdaroğlu da ziyadesiyle yaz tatilinde boş okulu bekleyen müdür yardımcısına benziyor zaten. "Baykal o koltuğu ancak ölünce bırakır abi, hatta ölse de bırakmaz kendini mumyalatır yine partinin başında kalır meh meh meh" pis muhabbetinin birden bıçak gibi kesilmesine mi sevineyim, son anda hayatın gülümseyen yüzünü bizlere gösteren, "Türkiye'de güzel şeyler de oluyor" dedirten Baykal'a mı şaşırayım bilemedim.

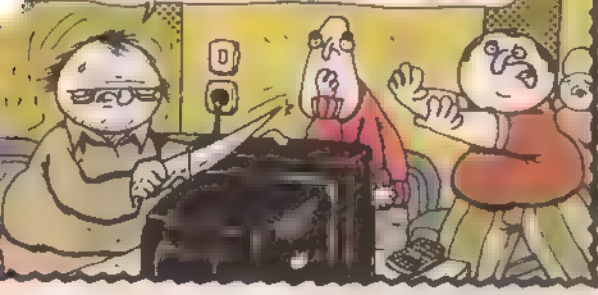
• Kameraları gördüğü gibi atalarının ruhuyla iletişime geçen kabile reisi, onun yanında hep aynı nike marka atleti giyen yerli genci, onun arkasında hep aynı mavi plastik leğen. Ben artık neysinil coğrafiği her açtığımda aynı kabileyi görmekten çok yoruldum. Her giden

"RKA KISMI BİÇAKLA SIVIRDIAMMI PLAZMA İŞTE SANA

"DELI OLMA ABİ YA, PATLAR MATLAR GEL VAZGEÇ
HEM SENİN DEDİĞİNİ OLSA BİLE YİNE DE
SAGAMA 37 EKTRAN PLAZMAYI NAPIÇAN..

"ŞMA BANA MEMET OK RAYDAN ÇIKTI ARTIK

"BENİMLE EVLENİRMSİN. HASSKTİR ÇOK TAŞ KIZ
KESTİ LAN ..BEN VAZGEÇİYORUM...

"NE DİYOSUN SEN BEZ?

"Bİ SURE
GÖRÜŞMEYELİM..

araştırmacı yalandan "bu kabilenin günlük ritüellerini
ncelıyoruz / onların yaşantılarını gözlemlemek için
uradayız" falan diyor ama kabilenin günlük ritüeli aşağı
ukarı şöyle: Sabah kalkıp yeni gelen televizyon ekibini

karşılıyorlar,
üç gece dört
gün konaklamanın
pazarlığı
yapılıyor,
ardından
kabile reisiyle
tanışma,
ataların
ruhlarıyla
iletişim
kurulumu,
öğlen vakti

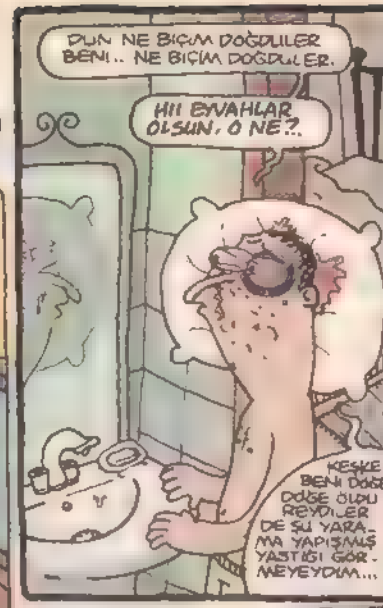

Adı Mugabe, aslen meyve alım satımıyla uğraşıyor.

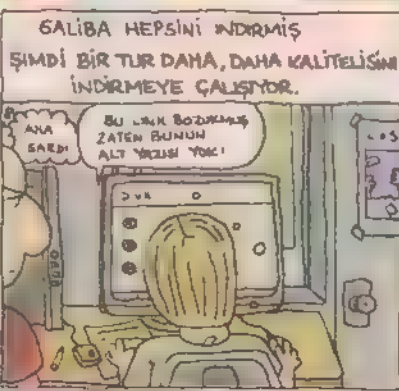
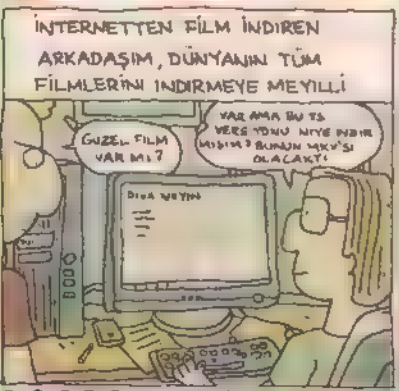
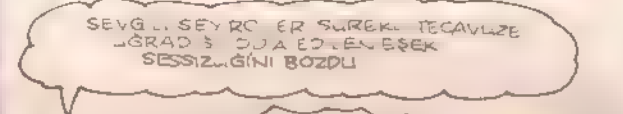
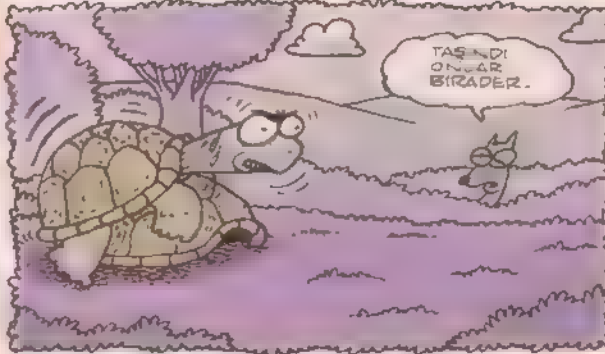
televizyon ekibine yaprakdan böcek lavrası yedirilmesi,
ece olunca ateş etrafında dans gösterisi, televizyon
kibine yerel içkilerin servisi ve çeşitli aktiviteler. Ertesi
ün de ekibi domuz avına çıkartırsın, ondan mutlusuz yok.
Belgesel işi bu kadar kolay değildi eskiden, belli
standartlar vardı. Ne biliyim ilkel kabilenin yanına giden
n az iki üç yıl onların yanında kalıyordu, ya da
anibalizmi benimseyen kabileleri incelemeye gidenler
ldürölüp kabile tarafından yeniliyordu falan.

Mavi balina belgeseli çekerken mavi balınayı
ulamayıp onun yerine üç boyutlu mavi balina animasyonu
aptıran belgesel ekibine de buradan sevgilerimi
önderiyorum. Saatlerce ekibi okyanusta mavi balina
rarken izledim, "bu muhteşem hayvanlar şöyle yaşarlar,
bu inanılmaz yaratıklar şu kadar ton ağırlığa kadar
laşabilir" falan muhabbetlerini dinledim, en azından
rafasını falan görseydim, su püskürttüğüne şahit olsaydım.
Üç boyutlu animasyonu belgesel dünyasına sokan insan
la Saadettin Teksoy'dur diye hatırlıyorum, ek bilgi olarak
nu da buradan vereyim. Ateşler içinde dönüp duran üç
boyutlu kurukafalarını ve seni özledik Saadettin Teksoy.
Buradan selam ediyorum.

GÖKSUGÜL

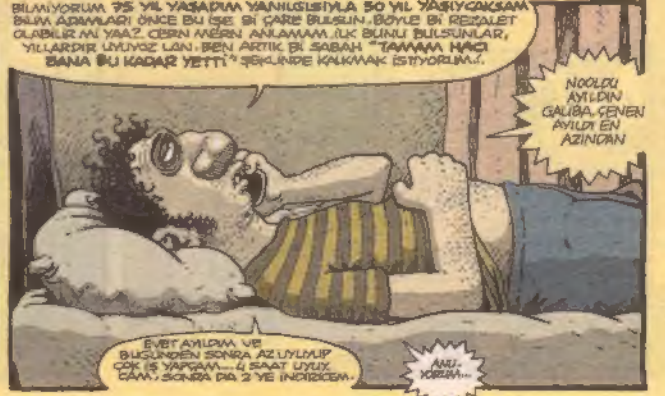
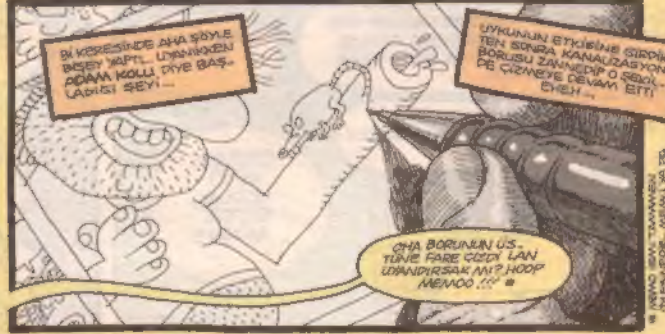
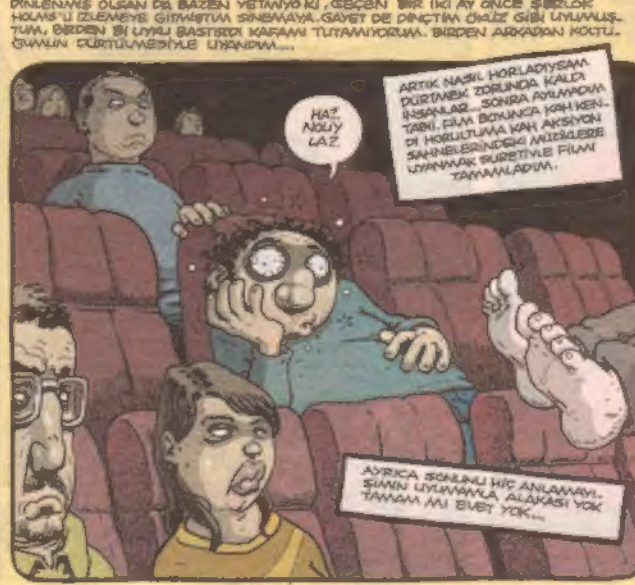

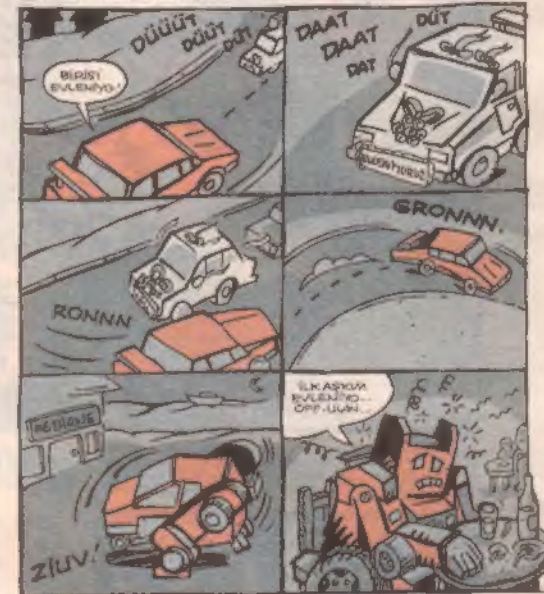
YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

Tribal

ENFEKSİYON

CÜSTÜV.

Fotoğraf çekmeyi seviyoruz ama siyah-beyaza gönül vermemeliydik Nazife..

Nedermiş? Daha SANATSAL değil mi?

Sanatsal marşsal, 15 tane aile albümü doldurttun. Kumru gibi evde oturuyoruz şimdi.

Olsun TARZ işte o..

Tarz marz diye yıllarca beni yitirmiş sun gibi geliyo ama du baka-lim.

Selam Burcu bugün sana balık vermiysem balık tutmayı öğre-ticeğim.

Cemil konuşmamız lazım.

E kötü haber boynunun tutulması..iyi haber neydi peki'z.

Dolunayda kurt adam oluyorum ben.'

Bunun neresi iyi'z.

Boynumun ağrısı kalmaz diye tah-min edi-yo-rum yu-oo küp...

KAC!

Şaka mako dalağı güzel aldınız doktor.'

Bu stajyer hemşirenin hastası olmasam, bir gün tutmam hastanede. Gel gör ki hastasıyım. O gazla başarıdan başa-riya koşuyorum, o ayrı konu...

Kave?

Ben yapılm.

Diyan dilen-ni yirim.

30'lu yıllardaki içki yaşı dönemi filmlerini o kadar çok seviyorum ki; zaman me kan makinesini icad eder etmez solugu bu dönemde al-dim. Kıyafet silah mlah hazır Geldim..Makineyi de yok edtim.

Raki bir dünya markası olacak laan!

RATATATTATA

İki eklemek, bi Samsun... İki eklemek, bi Samsun...

Vİ333

HA? Tam saat 7'de kendi osuruk gürültüme uyandım yine... İyi bişey herhalde... Sağlıklırım, gürbüzüm daha ne al-sun...

ZORT!

Azımla ençip taşı deldiğin doğru mu koşuydün...

Amerikan bızıbol takımına seçildim bu sene...Nevşehir, dayta...Düşün!

Olum ben diyorum Ankara sen diyosun g-tüm kara-taş diyorum, taş...

Mecaz yapıyo-sun.

Zan-naktın doğru-doğru.

Gazan sarıydı.

Guinness-hen filan gel-dilerdi.

AYRINTILAR

M . E . T . İ . N . F . İ . D . A . N .

Selâm! Sizlerle bu hafta, Et hakkında konuşmak istiyom! Önce, Et'in tarihçesine bakalım biraz: Et, 1714 yılında İngiliz matematikçi Leonard Wilkins tarafından keşfedilmiştir. Öndan önce de et vardı elbet ama; tam olarak gerçek et diildi, eksikleri vardı. Et, gerçek lezzetine, 1800'lü yılların sonunda ulaştı, ve rekabet sayesinde de çeşitleri çoğaldı. O zamanlar tavuk-döner yoktu meselâ. Uzmanlar yakın gelecekte, ördek-döner, puma-döner yapılabileceğini bile söylüyorlar! Genel olarak, etler renk ve ırk olarak üçe ayrılır: Kırmızı et! Beyaz et! Gri et!

Kırmızı et, tam pişmemiş et olarak bilinir! İçi hafif sarı, kenarları kiremit rengidir. Bazı üreticilerin, gıda boyasıyla eti hafif kırmızıya boyarak halkı yanılttığı söylenir. En az yanıltıcı et, beyaz ettir. Işığa tutup ortasına baktığınızda, altın renkli ince bi şerit görünür ki, işte bu sağlıklı ettir! Gri et ise, beyaz etin yere düşmüş ve azıcık kirlenmişine denmekte. Sohbetimize, küçük bi et fırkasıyla devam edelim: "Ali, koşarak eve gelmiş: "Baba, bugün okulda çok acayip bişey oldu!" Babası uyarılmış: "Önce sofraya otur, etini ye. Sonra annatırın! Gidip etini de yıka hemen lavaboda." Ali, gülmüş: "Ellerini yıka demek istedin heralde. Heh heh! Et yıkanır ki hiç!" Babası gene kızmış: "Önce okulda ne olduğunu annat, sonra gülersin!" Ali oturup etini yemiş, ellerini ise o sırada götürüp annesi yıkamış." Et çeşitlerinden bahsederek, bilimsel konumuza dönelim: Dört ana et yelpazesi aralığı vardır: Bonfile tarzı olan etler, Antrikot türü etler, acılı Urfa tarzı, ve Kıyma! Antrikot, dananın yumuşak sırt tarafından imal edilir. Kontrfile eti, koyunun kulağıyla saçı arasındaki lezzetli bi bölgeden; biftek de kamına bıçak saplayarak ince ince kesilir. Eterin, protein değerinden bahsedeyim hemen:

Yarım kilo kırmızı et'de 190 gram protein ve 80 gram karbonhidrat; bi kilo gri et'de ise 250 gram hidratgliserin, 110 gram azot ve 55 gram toz toprak vardır. Değerli et türlerinden biri de; Gadın etidir! Kadının et, erkekler tarafından çok rağbet görmektedir. Bu et türünün, yuvarlacak, ele avuca gelen, sıcak olanları tercih edilir. Dana-etli kadınlar biraz kart ve duygusal olurken; balık-etli kadınların neşeli ve yumuşak olduğu bilinir. Kadın eti çok tuhafır ki, uzmanlar hâlen araştırmakta; üzerini okşayınca karşı tarafa bi zevk hissi yayılır! Erkek etinin bazı bölgeleri de böyle manyakçadır. Örneğin halk arasında kimi kişiler için "Okşayınca, yüz verince kalkıyor!", bazı kişiler için de "sig kafalı capon askeri" gibi atadeyimleri kullanılır. Sig eti, sert ve damarlı; g.t etiyse yumuşak ve bombelidir. G.t etimiz sayesinde, en sert taburelere bile döt kemiğimizi acıtmadan rahatça oturabiliriz! Ülkemizdeki et yetiştiriciliğine gelecek olursak:

Bazı etler, hara denen bölgelerde yetiştirilir. Buralarda çok hızlı koşan ve yarıştıran etler vardır. Artık koşamayan etler, tatlı dille iknâ edilip, bi köşede çaktırmadan ince ince dilimlenir. Ama asıl et stoğumuz; Koyunculuk Kuzuculuk ve İnekçilik sektörü tarafından sağlanmaktadır. Şu anda İnekçilik sektörü zor onlar yaşamakta, koyunculukta da can çekilmektedir; çünkü başka bi sürü salakça alanda olduğu gibi, et ithalatı da serbest bırakılmıştır! Zamanında Hollanda'dan filan ithal edilen sabun gibi beyazpeynirler, Norveçten getirtilen buzlu lyrenç balıklar gibi; artık market tezgahları Kanada'dan Hindistan'dan felan otobüsle getirtilen yorgun etlerle dolacaktır! "Kendi koyununu besleyip kesemeyen bi halkın gırtlak damarlarından biri kopmuş" demektir ki, beceriksiz yöneticilerin sig etinde bile diildi şu durum!

Gerçek etin pahalılığı yüzünden; insannar kimi zaman et yan sanayisinden medet ummaktadır: İkinci el Yan et ürünleri arasında, Salam, Pastırma, Sucuk ile; Bonfile aromalı çerezleri sayabiliriz! Gıda sektöründeki rekabet ve gıda mühendislerinin artık sekiz senelik eğitime geçmesi sebebiyle bu alanda müthiş ilerleme kaydedilmiş; her türlü et lezzeti, "Aroma" denen çagın icadı sayesinde bi sürü gıdanın içine eklenmiştir. "Kenarları kıtır ciğer aromalı, ortası harika bi kan aromalı, üstüye yuvarlak köftemsi aromalı" cipslerimiz, Bulgaristan'a bilem ihraç edilmekte! Sohbetimize, gene küçük bi fırkayla ara-verelim: "Hoca, gölün kıyısında inek kesiyomuş. Köylülerden biri "Çık da şu ağaçta kes" demiş, "etrafi niye kirlitiyon!" Hoca hiç oralı olmamış: "Şu but kısmından, koca bi parça da sana vermeyi düşünüyodum." Adam utanmış, hemen lafını değiştirmiş tabii: "O zaman, git de evinde kes gerizekalı!" Hoca oralı olmamış gene: "Biraz tut şu hayvanı da hemen keseyim böyleyse, sonra pisliliğini toplam." Köylü afallamış: "Daha kesmedin mi be? Bağırsakları felan hep dışarda ama!" Hoca "Kesilmiyo ki tam" demiş, "Çok İnatçı hayvan." Köylü bakmış olmyacak, kan görmeye de korkuyo: "Bence, kesme be, yazık!" demiş, "Ver bana, ben besliym onu bahçede. Parası neyse öderim?" Artık bıçağı da körelen Hoca, "Eh napiym, al bari!" demiş. Bi ayağı kesik, sırtı sıyrık ve kafası azıcık kopuk hayvanı, köylüye vermiş. Köylü ineği eve götürmüş, kafasını kolları bandıyla sarmış, bi bacağına kangren olmasın diye kesip çorba yapmış. Kızı, bahçede inekle oynamış hep, onu yıllarca sevmiş. Bi gün Allaaz hikmeti, İneğin kafası birdenbire sokakta düşmüş tabii. Bunu kıza söylememişler; pazardan Pleysteyşin 2 almış babası ona: "Muhabbetimizin sonlarında, biraz da Et karıştılarından söz edelim:

Et karıştıları, sadece bitki eti veya meyve eti yemeyi prensip edinmiş bireylerdir. Koyun veya antilop eti yemeye şiddetle karşı çıkarlar. Vejeteryan denilen bu kitle, tarih boyunca büyük karıştık yürüyüşleri düzenlemiş; o sırada önnlerine çikan tüm inekleri ve tavukları da uyuşturucu tüfekte öldürüp yerlere sererek, ne kadar ciddi olduklarını göstermişlerdir. Son olarak, biraz "et grameri" ve et şakalarından bahsetmemiz gerekirse: Örneğin, "Koyunnnar niçin öldürülüyo, çok saçma yaa!" diyen bi kişiye, halk arasında şaka olarak: "Ne yanı, sen hiç pırzola yemiyosun mu ki şindi, aptal!" denir. Öteki kişi, "Bazen tavuk yiyom belki" derse, bu kez de "Sen şindi hiç, boğa g.tü ısırmadın mı sanki, şapşal!" denilip, keyifli atışma sürdürülür. Halk arasında ayrıca büyükçe çalışma masalarına "etli masa", kocaman ve dolgun abajurlara "etli abajur" denmektedir. Et kelimesi, "etim", "etin", "etimiz", "eti" ve "ülker" olarak beşli gramer yapıda söylenir. "Etme bulma Dünyası" ise, şu evrendeki en acayip dünyalardan biridir! Kimsenin Et'leri yanına kâr kalmaz! En etik dileklerimizle, sohbetimizin eti sizin kemiği benim olsun diyom ağbıcam, iyi günner!

fırat
2

yakında

Akşamsefası

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN
RIDVAN
YAKINDA!

Yükusuz
ÇİZGİ ROMAN
KLASİKLERİ
DİZİSİ